බුද්ධජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලා: 5

විනයපිටකයෙහි

සතරවන ග්‍රන්ථය

චුල්ලවග්ගපාලි

[I කාණ්ඩය]

ලංකා බෞද්ධ මණ්ඩලයේ ආරාධනයෙන්

හාල්දඹුවන ශ්‍රී ධර්මරක්ෂිතාභිධාන

සබරගමුපළාතේ ප්‍රධාන සංඝනායක ස්වාමීන්ද්‍රයන් වහන්සේ

විසින්

කරනලද සිංහල පරිවර්තනය

ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය

විසින්

පාඨශොධන පූර්වක වැ සංස්කරණය කරන ලදී.

ශ්‍රී ලංකා ජනරජය විසින් ප්‍රකාශිත යි.

බු: ව: 2520

ක්‍රි: ව: 1977

Buddha Jayanti Tripitaka Series 5

THE FOURTH BOOK

OF

THE VINAYA PITAKA

CULLA-VAGGA-PALI

(PART I)

WITH THE SINHALESE TRANSLATION

BY

THE VENERABLE

HALDANDUVANA DHAMMARAKKHITA

The

Chief Nayaka Thero

of

Sabaragamuva Province

PUBLISH UNDER THE PATRONAGE

OF

THE REPUBLIC OF SRI LANKA

B.E. 2520

C.E. 1977

‘‘තථාගතප්පවෙදිතො භික්ඛවෙ ධම්මවිනයො විවටො විරොචති නො පටිච්ඡන්නො.’’

‘‘මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ විසින් දෙශනා කරන ලද ධර්මය හා විනය විවෘත වූයේ බබළයි. වැසුණේ නො ම බබළයි.’’

(අඞ්ගුත්තරනිකාය, තිකනිපාත – හරණ්ඩුවග්ග, 9 සූත්‍රය)

විනයපිටකෙ

චුල්ලවග්ග පාලි

පඨමො භාගො

විනයපිටකයෙහි

චුළුවග්ග

පළමුවැනි කාණ්ඩය

ප ටු න්

සංස්කාරක නිවේදනය

ත්‍රිපිටක පර්‍යාප්තියෙහි විනය පිටකයට අයත් ග්‍රන්‍ථ පඤ්චකයෙන් සතර වැනි ග්‍රන්‍ථය වූයේ චුල්ලවග්ගපාළි යයි. එය බුද්ධජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්‍ථමාලායෙහි පස් වැනි ග්‍රන්‍ථය ලෙස සම්මත වැ ඇත. තෙවැනි ග්‍රන්‍ථය වූ මහාවග්ගපාළිය ප්‍රථම - ද්විතීය භාග වශයෙන් දෙකක් ලෙස මුද්‍රණය කරවන්නට සිදුවූ හෙයිනි.

දෙදහස් පන්සියයේ බුද්ධ ජයන්ති අනුස්මරණ උත්සවය නිමිත්ත කොට ගෙන ශ්‍රී ලඞ්කා බෞද්ධ මණ්ඩලය මගින් ආරම්භ කළ ත්‍රිපිටක ධර්මය සිංහල භාෂායෙන් තබාලීමෙහි ලා විනය පිටකයෙහි චුල්ලවග්ගපාළි සිංහල පරිවර්තනයට ආරාධනා ලැබුවාහු පැල්මඩුල්ලේ පුරාණ රාජමහා විහාරාධිපති හාල්දඹුවන ශාස්ත්‍රසූරි ශ්‍රී ධර්මරක්ෂිතාභිධාන සපරගමු දිශා-යෙහි ප්‍රධාන සංඝනායක ස්වාමීන්ද්‍රයන් වහන්සේ යැ. උන්වහන්සේ විසින් යථා කාලයෙහි එම සිංහල පරිවර්තනය නිමහම් කොට ත්‍රිපිටක මණ්ඩලය වෙත ඉදිරිපත් කරන ලද්දේ ය. ත්‍රිපිටක මණ්ඩලයේ සම්මතය පරිදි කෙසෙල්වතුගොඩ රතනජෝති නායක ස්ථවිරපාදයන් වහන්සේ යැ, හාල්දඹුවන ධම්මරක්ඛිත නායක ස්ථවිරපාදයන් වහන්සේ යැ, කඩවැද්දුව සිරිනිවාස නායක ස්ථවිරපාදයන් වහන්සේ යැ යන විනය පිටක ශෝධක මණ්ඩලයේ මහ තෙරවරුන් විසින් පාඨශෝධන පූර්වක වැ සිංහල පරිවර්තනය ද සංස්කරණය කරන ලද්දේ විය.

සංස්කරණය කරන ලද සිංහල පරිවර්තනය සහිත චුල්ලවග්ගපාළිය 1962 දී ප්‍රමණ මුද්‍රණය සඳහා එක්තරා මුද්‍රණාලයකට භාර දෙන ලදුව පිටු 16 කින් යුත් ප්‍රස්තාර දෙවිස්සක් පමණ මුද්‍රණය වූ පසු කවර හේතු-වකින් හෝ මුද්‍රණය නැවතිණ. ලියා ශුද්ධ කොට දෙන ලද අත් පිට-පත් ද ලබාගත නො හැකි විය. එහෙයින් සමථක්ඛන්ධකයෙහි පටන් නැවත පරිවර්තන කිරීමේ භාරය ද ත්‍රිපිටක මණ්ඩලය කෙරෙහි පැවරිණ, ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලයේ අනුශාසක, අග්ගමහාපණ්ඩිත බළන්ගොඩ ආනන්ද මෛත්‍රෙය මහානායක ස්වාමීන්ද්‍රයෝ වැනසී ගිය කොටස නැවත පරිවර්තන කොට මුද්‍රණයට සකස් කළහ. තවද මුද්‍රණ අවස්ථායෙහි දු පැන නැඟුණු බාධක රැසෙකි. එ ද, සහකාර අධ්‍යක්ෂ තැන්පත් සෝමපාල ජයවර්ධන මහතාණන් ගේ කාලානුරූප ක්‍රියා සංවිධානය ද, දෙහිවල

'තිසර' මුද්‍රණාලයාධිකාරී ඇස්. ඩී. සපරමාදු මහතාණන්ගේ සහයෝගය ද නිසා චූලවංශපාළි – සමථක්ඛන්ධකය අවසාන කොට ඇති ඛන්ධක සතර එහි පළමු වන කාණ්ඩය ලෙස පළ කරවන්නට හැකි විය.

වර්තමාන ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලයේ ස්ථවිරවරුන් විසින් නොපමාව මෙහි ශොධ්‍යපත්‍ර, සංඥා සූචි, ශබ්ද සූචි ආදිය සකස් කිරීමෙන් මේ ග්‍රන්ථ භාගය ශාසනාර්ථීන් හමුයෙහි තබන්නට හැකි වූ බව පවසන අතර මෙම අධිකාරයෙහි නියුක්ත වූ හැම දෙන ඓහික පාරත්‍රික සුබ-භාගී වෙත්වා'යි ආශංසනය කරම්හ.

මේ වගට,

ලබුගම ලඞ්කානන්ද ස්ථවිර
ප්‍රධාන සම්පාදක

1977, ජුලි 10
ත්‍රිපිටක කාර්යාලය,
මහානායක වාරිකාරාමය,
115, විජේරාම මාවත,
කොළඹ 7.

සංඥපනය

විනය:

විභඞ්ග ඛන්ධක පරිවාර විසින් ත්‍රිවිධ වූ විනය පාළිය මහාකාශ්‍යප ස්ථවිරාදි ප්‍රථම මහාසඞ්ගීතිකාරක මහරහතුන් විසින් 'පාරාජිකපාළි පාචිත්තියපාළි මහාවග්ගපාළි චුල්ලවග්ගපාළි පරිවාරපාළි' යයි ග්‍රන්ථපඤ්චක යකට නඟා සඞ්ගායනා කරන ලද්දේ ය. එහි දූ මහාවිභඞ්ග හෙවත් භික්ඛුවිභඞ්ග හා භික්ඛුනීවිභඞ්ග නම් වූ උභය විභඞ්ගය පරිජි, පචිති දෙපොත් හි බැසැගෙන සිටී, මහාවිභඞ්ගයෙහි 'පාරාජික සඞ්ඝාදිසෙස අනියත නිස්සග්ගිය' යන එකුන්පනස් ශික්ෂාපදයන් පිළිබඳ 'නිදාන පුග්ගල වත්ථු පඤ්ඤත්ති පදභාජන විනීතවත්ථු' ආදිය ඇතුළත් විනයප්‍රදෙශය පාරාජික කාණ්ඩය මුල් කොට ඇති හෙයින් 'පාරාජික පාළි'යයි ද, පාචිත්තියකාණ්ඩය පටන් භික්ඛුවිභඞ්ගය හා භික්ඛුනීවිභඞ්ගය ද ඇතුළත් කොටස පාචිත්තියකාණ්ඩය ආදි කොට ඇති හෙයින් 'පාචිත්තියපාළි' යයි ද ග්‍රන්ථ දෙකක් වශයෙන් බෙදූ ඇත. ආභිසමාචාරික ශීලය ප්‍රකාශ කරන අනුඥාත ශික්ෂාපදයෙන් යුත් පාළි' ප්‍රදෙශය 'ඛන්ධක' නම් වෙයි. එ ද බොධිකථායෙන් ආරම්භ වූ මහාක්ඛන්ධකය ආදි කොට ඇති දෙවිසි ඛන්ධකයෙකින් හෙබියේය. එහි කොසම්බියක්ඛන්ධකය අවසන් කොට ඇති ඛන්ධක දසය 'මහාවග්ගපාළි' යයි ද, කම්මක්ඛන්ධකයෙහි පටන් සත්තසතිකක්ඛන්ධකය අවසන් කොට ඇති දෙළොස් ඛන්ධකය 'චුල්ලවග්ග පාළි' යයි ද ග්‍රන්ථ දෙකක් වශයෙන් බෙදූ ඇත. 'පරිවාරපාළිය' වූ කලී මහාවිභඞ්ගයෙහි භික්ෂූන් සඳහා පනවන ලද දෙසිය විස්සක් ශික්ෂාපද යැ, භික්ඛුනීවිභඞ්ගයෙහි තුන්සිය සතරක් ශික්ෂාපද යැ යන උද්දෙසපරියාපන්න වූ පන්සිය සූවිසි ශික්ෂාපද ගෙන කත්ථපඤ්ඤත්තිවාරය ආදි කොට ඇති ආපත්තිවාර අටෙක, එබඳු වූ මැ පච්චයවාර අටෙකැයි මහාවාර සොළොස-කින් ද යළි සමුට්ඨාන සමථභෙද දැක්වීමෙන් ද උභතොවිභඞ්ගය පරිවෘත වැ ඇත. ඛන්ධක පුච්ඡායෙහි පටන් ශෙෂය දෙවිසි ඛන්ධකයෙහි ආ විනය පරිවාර යයි. මෙසෙයින් බුදුරදුන්ගේ ආඥාදෙසනා සඞ්ඛ්‍යාත විනය පිටකයට කරනලද මහාප්‍රාකාරය පරිවාර දෙශනාව යි. උභතො විභඞ්ගයෙහි ප්‍රඥප්ත ශික්ෂාපද සියල්ල ද සත්තඅධිකරණ සමථය ද සඞ්ග්‍රහ කොට භික්ඛුපාති-මොක්ඛ භික්ඛුනීපාතිමොක්ඛ වශයෙන් දෙපරිදිව සිටි ග්‍රන්ථය 'පාතිමොක්ඛ' නම් විය. උභයමාතිකා නමුදු මේ මැ යි.

චුල්ලවග්ගපාළි:

මෙහි ප්‍රස්තුත වූ 'චුල්ලවග්ගපාළිය' වනාහි කම්මක්ඛන්ධකය පටන් කොට සත්තසතිකක්ඛන්ධකය තෙක් දෙළොස් ඛන්ධකයෙන් සඞ්ගෘහීත වූ ග්‍රන්ථ ප්‍රදෙශය යි. එහි පළමුවන කම්මක්ඛන්ධකයෙහි: 1. සැවැත්නුවර

විසූ සවග මහණුන් කෙරෙහි වූ පණ්ඩුක ලොහිතක මහණුන් සඳහා භණ්ඩනකාරක කලහකාරකාදි හෙතුයෙන් පනවනලද තජ්ජනීය කර්මය ද, 2. ආපත්තිබහුල වූ ගෘහීන් හා අනනුලොමික සංසර්ග ඇති සෙය්‍යසක මහණහුට පනවනලද නිසසය කර්මය ද 3. සවග මහණුන් අතුරෙන් කීටාගිරියෙහි විසූ අසසජි පුනබ්බසුක මහණුන් සඳහා කුල දූෂණහෙතුයෙන් පනවන ලද පබ්බාජනීය කර්මය ද, 4. මච්ඡිකාසණ්ඩයෙහි විසූ සුධම්ම තෙරුන් අරහයා චිත්තගැහැවියනට අවමන් කිරීම් හෙතුයෙන් පනවනලද පටිසාරණීය කර්මය ද, 5. කොසඹෑ නුවර දී ඡන්න තෙරුන් සඳහා ඇවැතට පැමිණ ඇවැත් නො දැකීම හෙතුයෙන් පනවන ලද ඇවැත් නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය ද, 6. ඡන්න තෙරුන් සඳහා මැ පනවන ලද ඇවතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය ද, 7. අරිට්ඨ මහණහු සඳහා පනවන ලද පාපදෘෂ්ටි නො හැරීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය ද යන සත් වැදෑරුම් කර්ම විභාග කරන ලද්දේ යැ.

දෙවැනි පාරිවාසිකක්ඛන්ධකයෙහි පාරිවාසිකවත්ත, පරිවාස සමාදනවිධි, මූලායපටිකස්සන. මානත්ත, අබ්භාන යන විනය කර්මයන් පිළිබඳ වත් හා සමාදනවිධි ආදිය වදරන ලද්දේය.

තුන්වැනි සමුච්චයක්ඛන්ධකයෙහි පටිච්ඡන්නාපටිච්ඡන්න සංඝාදිසෙසාපත්තීන් පිළිබඳ පරිවාසදන, මානත්තදන, අබ්භාන යන විනය කර්මයන් පිළිබඳ සියලු විභාග වදරන ලද්දේ වෙයි.

සතරවැනි සමථක්ඛන්ධකයෙහි විවාදධිකරණ, අනුවාදධි කරණ, ආපත්තාධිකරණ කිච්චාධිකරණ, යන චතුර්විධ අධිකරණ හා ඒ ඒ අධිකරණය සම්මුඛාවිනය සතිවිනය, අමූළ්හවිනය, පටිඤ්ඤාතකරණ, යෙභුය්‍යසිකා, තස්සපාපියසිකා, තිණවත්ථාරක, යන සත් වැදෑරුම් සමථයෙන් සංහිඳුවාලන අයුරු වදරනලද්දේ වෙයි.

චුල්ලවග්ගපාළියෙහි මේ පළමුවන කාණ්ඩයෙහි කම්මක්ඛන්ධකාදි සතර ඛන්ධකය පමණක් ඇතුළත් කළම්හ. ඛුද්දකවත්ථු ආදි ඛන්ධකයන් පිළිබඳ හැඳින්වීම දෙවන කාණ්ඩයෙහි ලා පවසම්හ. භික්ෂූන් වහන්සේගේ කාය වාක් සංවරය සඳහා ද ආපත්ති ප්‍රතිකර්මාදියෙන් ශීලපාරිශුද්ධිය සඳහා ද චුල්ලවග්ගපාළියෙහි වදළ ඒ ඒ විනය ප්‍රදෙශයන් මැනැවින් දැන ඉගෙන ස්වාර්ථ පරාර්ථ සාධනයෙහි උත්සුක වෙත්වා'යි ආශංසනය කරම්හ.

මෙවගට,

ලබුගම ලඞ්කානන්ද ස්ථවිර,

ත්‍රිපිටක මණ්ඩලයේ ප්‍රධාන සම්පාදක.

1977. 7. 10 මොල්ලිගොඩ
ප්‍රවචනොදය පිරිවෙන.

පාලි හෝඩිය

THE PALI ALPHABET

IN SINHALA CHARACTERS

VOWELS

අ a   ආ ā   ඉ i   ඊ ī   උ u   ඌ ū   එ e   ඔ o

CONSONANTS

ක ka	ඛ kha	ග ga	ඝ gha	ඞ ṅa
ච ca	ඡ cha	ජ ja	ඣ jha	ඤ ña
ට ṭa	ඨ ṭha	ඩ ḍa	ඪ ḍha	ණ ṇa
ත ta	ථ tha	ද da	ධ dha	න na
ප pa	ඵ pha	බ ba	භ bha	ම ma

ය ya   ර ra   ල la   ව va   ස sa   හ ha   ළ ḷa   ං ṃ

ක ka	කා kā	කි ki	කී kī	කු ku	කූ kū	කෙ ke	කො ko
ඛ kha	ඛා khā	ඛි khi	ඛී khī	ඛු khu	ඛූ khū	ඛෙ khe	ඛො kho
ග ga	ගා gā	ගි gi	ගී gī	ගු gu	ගූ gū	ගෙ ge	ගො go

CONJUNCT - CONSONANTS

ක්ක kka	ඤ්ඤ ñña	ත්‍ර tra	ම්ඵ mpha
ක්ඛ kkha	ණ්හ ṇha	ද්ද dda	ම්බ mba
ක්‍ය kya	ඤ්ච ñca	ද්ධ ddha	ම්භ mbha
ක්‍රි kri	ඤ්ඡ, ñcha	ද්‍ර dra	ම්ම mma
ක්ව kva	ඤ්ජ, ñja	ද්ව, dva	ම්හ mbha
ඛ්‍ය khya	ඤ්ඣ ñjha	ධ්ව dhva	ය්‍ය, yya
ඛ්ව khva	ට්ට ṭṭa	න්ත nta	ය්හ yha
ග්ග gga	ට්ඨ, ṭṭha	න්ථ ntha	ල්ල lla
ග්ඝ ggha	ඩ්ඩ ḍḍa	න්ද nda	ල්‍ය lya
ඞ්ක ṅka	ඩ්ඪ ḍḍha	න්ධ ndha	ල්හ lha
ග්‍ර grā	ණ්ණ ṇṇa	න්න nna	ව්හ wha
ඞ්ඛ ñkha	ණ්ට ṇṭa	න්හ nha	ස්ස ssa
ඞ්ග ñga	ණ්ඨ ṇṭha	ප්ප ppa	ස්ම sma
ඞ්ඝ ṅgha	ණ්ඩ ṇḍa	ප්ඵ ppha	ස්ව sva
ච්ච cca	ත්ත tta	බ්බ bba	හ්ම hma
ච්ඡ ccha	ත්ථ ttha	බ්භ bbha	හ්ව hva
ජ්ජ jja	ත්ව tva	බ්‍ර bra	ළ්හ ḷha
ජ්ඣ jjha		ම්ප mpa	

ා ā   ි i   ී ī   ු u   ූ ū   ෙ e   ො o

ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය

උපදේශක:

මහරගම වටයවත්තපාර-ශ්‍රී චන්ද්‍රශෙඛරාරාමාධිපති අග්‍රමහාපණ්ඩිත බළන්ගොඩ ආනන්දමෛත්‍රෙය මහානායක මහාස්ථවිරපාදයන් වහන්සේ.

සභාපති:

අනුරාධපුර බුද්ධශ්‍රාවක ධර්මපීඨයෙහි (භික්ෂු විශ්වවිද්‍යාලයෙහි) අධිපති ත්‍රිපිටකවාගීශ්වරාචාර්‍ය්‍ය, රාජකීය පණ්ඩිත කෝදගොඩ ශ්‍රී ඥානාලෝක දක්ෂිණ ලඞ්කායෙහි ප්‍රධාන සඞ්ඝනායක ස්ථවිරයන් වහන්සේ.

ප්‍රධාන සම්පාදක:

මොල්ලිගොඩ, ප්‍රවචනොදය පිරිවෙන්හි උපප්‍රධානාචාර්‍ය්‍ය, ත්‍රිපිටක වාගීශ්වර, විමලකීර්ති ශ්‍රී රාජකීය පණ්ඩිත, ලබුගම ලඞ්කානන්ද ශ්‍රී කල්‍යාණි සාමග්‍රීධර්‍ම මහාසඞ්ඝ සභායෙහි අනුනායක ස්ථවිරයන් වහන්සේ.

සම්පාදක:

කිරුළපන පූර්වාරාම, නාරාහේන්පිට අභයාරාම යන විහාරද්වයාධිපති ශාස්ත්‍රපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීය පණ්ඩිත, රද්දල්ලේ සිරි පඤ්ඤාලොක ශ්‍රී කල්‍යාණිසාමග්‍රීධර්‍ම මහාසඞ්ඝසභායෙහි අනුනායක ස්ථවිරයන් වහන්සේ.

හෙරලියාවල, සුධර්මාරාමාධිපති ශාස්ත්‍රපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීය පණ්ඩිත, වේඩරුවේ සිරි අනොමදස්සී බටහිර දිශායෙහි ප්‍රධාන සඞ්ඝනායක ස්ථවිරයන් වහන්සේ.

හිඟුලේ - මාකඩවර විහාරාධිපති රාජකීය පණ්ඩිත, කරහම්පිටිගොඩ සිරි සුමනසාර ස්ථවිරයන් වහන්සේ.

කොළඹ තිඹිරිගස්යායේ අශොකාරාමාධිපති රාජකීය පණ්ඩිත කරදන සිරි පඤ්ඤාලඞ්කාර නායක ස්ථවිරයන් වහන්සේ.

ලේඛක

කොළඹ, බෞද්ධාලොක මාවතෙහි බෞද්ධාලොක විහාරාධිපති, පණ්ඩිත, දෙරගමුවේ සිරි ධම්මපාල - කොළඹ පළාතේ ප්‍රධානසඞ්ඝනායක ස්ථවිරයන් වහන්සේ.

සඞ්කේත නිරූපණය

සීමු - සීහළක්ඛරමුද්දිත චුල්ලවග්ගපාළි

මජසං - මරම්ම - ඡට්ඨසංගීතියා සොධිත පොත්ථකං

සයා - සයාම - තායාක්ඛරමුද්දිත චුල්ලවග්ගපාළි

PTS - Pali Text Society, Cullavagga Pali

කත්ථචි - ගන්ථන්තරානි

චූලවග්ග පාළි

විසය සූචි

1. කම්මක්ඛන්ධකං 2—157

2. පාරිවාසිකක්ඛන්ධකො 158 – 195

3. සමුච්චයක්ඛන්ධකං 196—331

4. සමථක්ඛන්ධකං 332-435

සමථක්ඛන්ධකො නිට්ඨිතො චතුත්ථො

විනයපිටකෙ

චුල්ලවග්ගපාළි

විනයපිටකෙ

චූළවග්ගපාළි

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස.

1.

කම්මක්ඛන්ධකං

1. තජ්ජනීයකම්මං

1. **තෙන** සමයෙන බුද්ධො භගවා **සාවත්ථියං** විහරති **ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස** ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන **පණ්ඩුකලොහිතකා** භික්ඛූ අත්තනා භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා භස්සකාරකා සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකා, යෙපි චඤ්ඤෙ භික්ඛූ භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා භස්සකාරකා සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකා, තෙ උපසඞ්කමිත්වා එවං වදෙන්ති: "මා ඛො තුම්හෙ ආයස්මන්තො එසො අජෙසි. බලවාබලවං පටිමන්තෙථ. තුම්හෙ තෙන පණ්ඩිතතරා ච බ්‍යත්තතරා ච බහුස්සුතතරා ච අලමත්තතරා[1] ච. මා චස්ස භායිත්ථ. මයම්පි තුම්හාකං පක්ඛා භවිස්සාමා"ති. තෙන අනුප්පන්නානි චෙව භණ්ඩනානි උප්පජ්ජන්ති. උප්පන්නානි ච භණ්ඩනානි භිය්‍යොභාවාය වෙපුල්ලාය සංවත්තන්ති. යෙ තෙ භික්ඛූ අප්පිච්ඡා සන්තුට්ඨා ලජ්ජිනො කුක්කුච්චකා සික්ඛාකාමා, තෙ උජ්ඣායන්ති ඛීයන්ති විපාචෙන්ති: "කථං හි නාම පණ්ඩුකලොහිතකා භික්ඛූ අත්තනා භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා භස්සකාරකා සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකා, යෙපි චඤ්ඤෙ භික්ඛූ භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකා, තෙ උපසඞ්කමිත්වා එවං වක්ඛන්ති: 'මා ඛො තුම්හෙ ආයස්මන්තො එසො අජෙසි. බලවාබලවං පටිමන්තෙථ. තුම්හෙ තෙන පණ්ඩිතතරා ච බ්‍යත්තතරා ච බහුස්සුතතරා ච අලමත්තතරා ච. මා චස්ස භායිත්ථ. මයම්පි තුම්හාකං පක්ඛා භවිස්සාමා'ති. තෙන අනුප්පන්නානි චෙව භණ්ඩනානි උප්පජ්ජන්ති. උප්පන්නානි ච භණ්ඩනානි භිය්‍යොභාවාය වෙපුල්ලාය සංවත්තන්තී"ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛූ භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

---

1. අලමත්ථතරා, කත්ථචි.

විනයපිටකයෙහි

චුළ්වග

ඒ භාග්‍යවත් අර්හත් සම්මාසම්බුද්ධරජානන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා.

1.

කම්මක්ඛන්ධකය

1. තජ්ජනීයකර්මය

1. එ සමයෙහි භගවත් බුදුරජුහු **සැවැත්නුවර** සමීපයෙහි **ජේතවන** නම් වූ **අනේපිඬු** සිටුහුගේ අරම්හි වැඩ වෙසෙති. එකල්හි වනාහි **පණ්ඩුකය ලොහිතකය** යන දෙ මහණහු, තුමූ ඩබර කරත්තෝ කලහ කරත්තෝ විරුද්ධ වාද කරත්තෝ වාක්කලහ කරත්තෝ සඟමැද අධිකරණ උපදවත්තෝ, ඩබර කරණ කලහ කරණ විරුද්ධ වාද කරණ වාක්කලහ ඇති කරණ සඟමැද අධිකරණ උපදවන වෙනත් යම් භික්ෂූහු වෙත් නම්, ඔවුන් කරා එළැඹ මෙසේ කියත්: "ආයුෂ්මත්-වරුනි, මේ මහණ තෙම තොප නො පරදවාවා. තෙපි ඔහුට වඩා පණ්ඩිත ද වඩා ව්‍යක්ත ද වඩා බහුශ්‍රැත ද වඩා සමර්ථ ද වවු. ඔහුට නො බවු. අපි දු තොපට පක්ෂ වත්තමු"යනු යි. එයින් නූපන් කලහ ද උපදී. උපන් කලහ ද බොහෝ වීම පිණිස විපුලබව පිණිස පවතී. යම් මහණ කෙනෙක් තුමූ අපිස් ගුණැත්තෝ ද, ලද දෑයින් සතුටු වත්තෝ ද, පවෙසි ලජ්ජා ඇත්තෝ ද, කැප නොකැප පිළිබඳ විමැසිලි ඇත්තෝ ද, හික්මෙනු කැමැත්තෝ ද, ඔහු අවඥ කෙරෙත්, දෙස් නගත්, නුගුණ පතුරුවා බෙණෙත්: "කෙසේ නම් **පණ්ඩුක ලොහිතක** භික්ෂූහු තුමූ ඩබර කරත්තෝ කලහ කරත්තෝ විවාද කරත්තෝ, වාක් කලහ කරත්තෝ, සඟමැද අධිකරණ උපදවත්තෝ, ඩබර කරණ, කලහ කරණ, විවාද කරණ, වාක්කලහ කරණ, සඟමැද අධිකරණ උපදවන, අන් යම් මහණහු වෙත් නම්, ඔවුන් කරා එළැඹ 'ආයුෂ්මත්වරුනි, මේ මහණතෙම තොප නො පරදවාවා. තෙපි වඩා බලවත් සේ ප්‍රතිවාද කරවු. තෙපි ඔහුට වඩා පණ්ඩිත ද වඩා ව්‍යක්ත ද වඩා බහුශ්‍රැත ද වඩා සමර්ථ ද වවු. ඔහුට නො බවු. අපි දු තොපට පක්ෂ වත්තමු'යි මෙසේ කීහු ද, එයින් නොඋපන් කලහ උපදී. උපන් කලහ බොහෝ වීම පිණිසත් මහත් වීම පිණිසත් පවතී" යනු යි.

2. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදානෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසඞ්ඝං සන්නිපාතාපෙත්වා භික්ඛූ පටිපුච්ඡි: "සච්චං කිර භික්ඛවෙ **පණ්ඩුකලොහිතකා** භික්ඛූ අත්තනා භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා භස්සකාරකා සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකා, යෙපි චඤ්ඤෙ භික්ඛූ භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා භස්සකාරකා සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකා, තෙ උපසඞ්කමිත්වා එවං වදෙන්ති: 'මා ඛො තුම්හෙ ආයස්මන්තො එසො අජෙසි. බලවාබලවං පටිමන්තෙථ. තුම්හෙ තෙන පණ්ඩිතතරා ච ව්‍යත්තතරා ච බහුස්සුතතරා ච අලමත්තතරා ච. මා චස්ස භායිත්ථ. මයම්පි තුම්හාකං පක්ඛා භවිස්සාමා'ති. තෙන අනුප්පන්නානි චෙව භණ්ඩනානි උප්පජ්ජන්ති. උප්පන්නානි ච භණ්ඩනානි භිය්‍යොභාවාය වෙපුල්ලාය සංවත්තන්තී?"ති. "සච්චං භගවා". විගරහි බුද්ධො භගවා: 'අනනුච්ඡවිකං භික්ඛවෙ තෙසං මොඝපුරිසානං අනනුලොමිකං අප්පතිරූපං අස්සාමණකං අකප්පියං අකරණීයං. කථං හි නාම තෙ භික්ඛවෙ මොඝපුරිසා අත්තනා භණ්ඩනකාරකා -පෙ- සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකා, යෙපි චඤ්ඤෙ භික්ඛූ භණ්ඩනකාරකා -පෙ- සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකා, තෙ උපසඞ්කමිත්වා එවං වක්ඛන්ති: 'මා ඛො තුම්හෙ ආයස්මන්තො එසො අජෙසි. බලවාබලවං පටිමන්තෙථ. තුම්හෙ තෙන පණ්ඩිතතරා ච ව්‍යත්තතරා ච බහුස්සුතතරා ච අලමත්තතරා ච. මා චස්ස භායිත්ථ. මයම්පි තුම්හාකං පක්ඛා භවිස්සාමා'ති. තෙන අනුප්පන්නානි චෙව භණ්ඩනානි උප්පජ්ජන්ති. උප්පන්නානි ච භණ්ඩනානි භිය්‍යොභාවාය වෙපුල්ලාය සංවත්තන්ති. නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදාය පසන්නානං වා භිය්‍යොභාවාය. අථ ඛ්වෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං චෙව අප්පසාදාය පසන්නානඤ්ච එකච්චානං අඤ්ඤථත්තායා'ති.

3. අථ ඛො භගවා තෙ භික්ඛූ අනෙකපරියායෙන විගරහිත්වා දුබ්භරතාය දුප්පොසතාය මහිච්ඡතාය අසන්තුට්ඨියා[1] සඞ්ගණිකාය කොසජ්ජස්ස අවණ්ණං භාසිත්වා අනෙකපරියායෙන සුභරතාය[2] සුපොසතාය අප්පිච්ඡස්ස සන්තුට්ඨස්ස සල්ලෙඛස්ස ධුතස්ස පාසාදිකස්ස අපචයස්ස විරියාරම්භස්ස වණ්ණං භාසිත්වා භික්ඛූනං තදනුච්ඡවිකං තදනුලොමිකං ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛූ ආමන්තෙසි: තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො පණ්ඩුකලොහිතකානං භික්ඛූනං තජ්ජනීයකම්මං කරොතු. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ කාතබ්බං: පඨමං පණ්ඩුකලොහිතකා භික්ඛූ චොදෙතබ්බා. චොදෙත්වා සාරෙතබ්බා. සාරෙත්වා ආපත්ති[3] ආරොපෙතබ්බා. ආපත්තිං ආරොපෙත්වා ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

---

1. අසන්තුට්ඨතාය - ස්‍යා. 2. සුපොසතාය - මජසං. 3. ආපත්තිං - මජසං.

2. ඉක්බිති ඒ මහණහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැළ කළහ. එකල්හි භගවත්හු මේ නිදානයෙහි මේ කාරණයෙහි භික්සඟන රැස් කරවා, “සැබෑ ද, මහණෙනි **පණ්ඩුකාලොහිතක** මහණහු තුමූ ඩබර කරත්තෝ, කලහ කරත්තෝ, විවාද කරත්තෝ, වාක්කලහ කරත්තෝ, සඟමැද අධිකරණ උපදවත්තෝ, ඩබර කරණ, කලහ කරණ, විවාද කරණ, වාක්කලහ කරණ, සඟමැද අධිකරණ උපදවන, අන් යම් මහණ කෙනෙක් වෙත් නම්, ඔවුන් කරා පැමිණ, “ආයුෂ්මත්-වරුනි, මෙ තෙමේ තොප නො දිනාවා. තෙපි ඔහුට වඩා බලවත් සේ ප්‍රතිවාද කරවු... අපි දු තොපට පක්ෂ වන්නමු’යි මෙසේ කියත් ද? එයින් නො උපන් කලහ උපදී. උපන් කලහ බෝ වීම පිණිසත් මහත් වනු පිණිසත් පවතී යනු සැබෑ ද?”යි මෙසේ භික්ෂූන් පුළුවුත්හ. “සැබෑව, භාග්‍යවතුන් වහන්සැ”යි (ඒ මහණහු කීහ.) “මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂයන්ගේ නුසුදුසු ක්‍රියාවෙක. සස්නට අනුලොම් නොවූයෙක. අයෝග්‍ය ක්‍රියාවෙක. මහණුනට නුසුදුසු එකෙක. නොකැපයෙක. නො කළ මනාවෙක. මහණෙනි, කෙසේ නම් ඒ හිස් පුරුෂයෝ තුමූ ඩබර කරත්තෝ... සඟමැද අධිකරණ උපදවත්තෝ, කලහ කරණ... සඟමැද අධිකරණ උපදවන යම් අන් මහණ කෙනෙක් වෙත් නම්, ඔවුන් කරා එළැඹ ‘ආයුෂ්මත්නි, මෙ තෙම තොප නො දිනාවා. තෙපි වඩා බලවත් සේ ප්‍රතිවාද කරවු... අපි දු තොපට පක්ෂ වන්නමු’යි මෙසේ කීහු ද? එයින් නො උපන් කලහ උපදී. උපන් කලහ බෝ වීම පිණිසත් මහත් වනු පිණිසත් පවතී. මහණෙනි, මේ කාරණය නොපහන් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ පහන් වූවන්ගේ ප්‍රසාදය වැඩීම පිණිස හෝ නො වෙයි. වැලි මෙය නොපැහැදුනවුන්ගේ නොපැහැදීම පිණිස ද පැහැදුනු ඇතැමුන්ගේ වෙනස්බව පිණිස ද පවතී” යි භගවත් බුදුහු ගැරැහූහ.

3. ඉක්බිති භගවත්හු ඒ මහණුන් නොයෙක් කරුණින් ගරහා, දුර්භරතාවගේ ද දුෂ්පොෂතාවගේ ද මහෙච්ඡතාවගේ ද අසන්තුෂ්ටතාව-ගේ ද ගණසඞ්ගණිකාවගේ ද කුසීතභාවයාගේ ද දොස් වදරා, නොයෙක් කරුණින් සුභරතාවගේ ද සුපොෂතාවගේ ද අල්පෙච්ඡතාවගේ ද සන්තුෂ්ටතාවගේ ද සංලෙඛයාගේ ද ධූතගුණයාගේ ද ප්‍රසාද එළවන සාරූප්‍යයාගේ ද කෙලශාපචයයාගේ (කෙලෙස් බැහැර ලීමේ) ද වීර්‍ය්‍යාරම්භ-යාගේ ද අනුසස් වදරා, මහණුනට ඒ කාරණයට සුදුසු වූ ඒ කාරණයට අනුලොම් වූ ධර්මකථාවක් කොට, මහණුන් අමතා මෙසේ වදාළ සේක: ‘මහණෙනි, එසේ නම් සඞ්ඝ තෙමේ (ඇසුරු කරන්නවුන් සහිත) **පණ්ඩුක ලොහිතක** යන දෙ මහණුනට තජ්ජනියකර්මය කෙරේවා. මහණෙනි, එය කට යුත්තේ මෙසේ ය: පළමු කොට **පණ්ඩුකාලොහිතක** භික්ෂූහු චොදසිතව්‍යයහ (ඒ මහණුනට චොදනා කට යුතු ය). චොදනා කොට සමාරසිතව්‍යයහ (වරද සිහි කැරැවිය යුතු ය). සිහි කරවා ඇවැත නැංවිය යුතු ය. ඇවැත නංවා, වියත් සමත් මහණක්හු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ (මෙසේ) දැන්විය යුත්තේ ය:

4. “සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. ඉමෙ පණ්ඩුකලොහිතකා භික්ඛූ අත්තනා භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා භස්සකාරකා සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකා, යෙපි චඤ්ඤෙ භික්ඛූ භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා භස්සකාරකා සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකා, තෙ උපසඞ්කමිත්වා එවං වදෙන්ති: මා ඛො තුම්හෙ ආයස්මන්තො එසො අජෙසි. බලවාබලවං පටිමන්තෙථ. තුම්හෙ තෙන පණ්ඩිතතරා ච ව්‍යත්තතරා ච බහුස්සුතතරා ච අලමත්තතරා ච. මා චස්ස භායිත්ථ. මයම්පි තුම්හාකං පක්ඛා භවිස්සාමාති. තෙන අනුප්පන්නානි චෙව භණ්ඩනානි උප්පජ්ජන්ති උප්පන්නානි ච භණ්ඩනානි භිය්‍යොභාවාය වෙපුල්ලාය සංවත්තන්ති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො පණ්ඩුකලොහිතකානං භික්ඛූනං තජ්ජනීයකම්මං කරෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. ඉමෙ පණ්ඩුකලොහිතකා භික්ඛූ අත්තනා භණ්ඩනකාරකා -පෙ- සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකා, යෙපි චඤ්ඤෙ භික්ඛූ භණ්ඩනකාරකා -පෙ- සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකා, තෙ උපසඞ්කමිත්වා එවං වදෙන්ති: මා ඛො තුම්හෙ ආයස්මන්තො එසො අජෙසි. බලවා-බලවං පටිමන්තෙථ. තුම්හෙ තෙන පණ්ඩිතතරා ච ව්‍යත්තතරා ච බහුස්සුතතරා ච අලමත්තතරා ච. මා චස්ස භායිත්ථ. මයම්පි තුම්හාකං පක්ඛා භවිස්සාමාති. තෙන අනුප්පන්නානි චෙව භණ්ඩනානි උප්පජ්ජන්ති උප්පන්නානි ච භණ්ඩනානි භිය්‍යොභාවාය වෙපුල්ලාය සංවත්තන්ති. සඞ්ඝො පණ්ඩුකලොහිතකානං භික්ඛූනං තජ්ජනීයකම්මං කරොති. යස්සායස්මතො ඛමති පණ්ඩුකලොහිතකානං භික්ඛූනං තජ්ජනීයස්ස කම්මස්ස කරණං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. පණ්ඩුක-ලොහිතකා භික්ඛූ අත්තනා භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා -පෙ- සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකා, යෙපි චඤ්ඤෙ භික්ඛූ භණ්ඩනකාරකා -පෙ- සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකා, තෙ උපසඞ්කමිත්වා එවං වදෙන්ති: ‘මා ඛො තුම්හෙ ආයස්මන්තො එසො අජෙසි. බලවාබලවං පටිමන්තෙථ. තුම්හෙ තෙන පණ්ඩිතතරා ච ව්‍යත්තතරා ච බහුස්සුතතරා ච අලමත්තතරා ච. මා චස්ස භායිත්ථ. මයම්පි තුම්හාකං පක්ඛා භවිස්සාමාති. තෙන අනුප්පන්නානි චෙව භණ්ඩනානි උප්පජ්ජන්ති, උප්පන්නානි ච භණ්ඩනානි භිය්‍යොභාවාය වෙපුල්ලාය සංවත්තන්ති. සඞ්ඝො පණ්ඩුකලොහිතකානං භික්ඛූනං තජ්ජනීයකම්මං කරොති. යස්සායස්මතො ඛමති පණ්ඩුකලොහිතකානං භික්ඛූනං තජ්ජනීයස්ස කම්මස්ස කරණං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. ඉමෙ පණ්ඩුකලොහිතකා භික්ඛූ අත්තනා භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා භස්සකාරකා සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකා, යෙපි චඤ්ඤෙ භික්ඛූ භණ්ඩනකාරකා -පෙ- සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකා, තෙ උපසඞ්කමිත්වා එවං වදෙන්ති: මා ඛො තුම්හෙ ආයස්මන්තො එසො අජෙසි. බලවා-බලවං පටිමන්තෙථ. තුම්හෙ තෙන පණ්ඩිතතරා ච ව්‍යත්තතරා ච බහුස්සුතතරා ච අලමත්තතරා ච. මා චස්ස භායිත්ථ. මයම්පි තුම්හාකං පක්ඛා භවිස්සාමා’ති. තෙන අනුප්පන්නානි චෙව භණ්ඩනානි උප්පජ්ජන්ති, උප්පන්නානි ච භණ්ඩනානි භිය්‍යොභාවාය වෙපුල්ලාය සංවත්තන්ති. සඞ්ඝො පණ්ඩුකලොහිතකානං භික්ඛූනං තජ්ජනීයකම්මං කරොති. යස්සායස්මතො ඛමති පණ්ඩුකලොහිතකානං භික්ඛූනං තජ්ජනීයස්ස කම්මස්ස කරණං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

කතං සඞ්ඝෙන පණ්ඩුකලොහිතකානං භික්ඛූනං තජ්ජනීයකම්මං. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී”ති.

4. "වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ පණ්ඩුකලොහිතක භික්ෂූහු තුමූ ඩබර කරන්නාහු, කලහ කරන්නාහු, විවාද උපදවන්නාහු, වාක්කලහ කරන්නාහු, සඟමැද අධිකරණ ඇති කරන්නාහු, ඩබර කරණ, කලහ කරණ, විවාද උපදවන, වාක්කලහ කරණ, සඟමැද අධිකරණ ඇති කරණ යම් වෙනත් මහණහු ඇත් ද, ඔවුන් කරා එළැඹ 'ආයුෂ්මත්නි, මේ තෙම තොප නො දිනවා. වඩා බලවත් කොට ප්‍රතිවාද කරවු. තෙපි ඔහුට වඩා පණ්ඩිත ද වඩා ව්‍යක්ත ද වඩා බහුශ්‍රැත ද වඩා සමර්ථ ද වවු. ඔහුට නො බවු. අපි දු තොපට පක්ෂ වන්නමු'යි මෙසේ කියත්. එයින් නො උපන් ඩබර ද උපදී. උපන් ඩබර ද බොහෝ වනු පිණිස, මහත්බව පිණිස පවතී. ඉදින් සඞ්ඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සඞ්ඝ තෙමේ පණ්ඩුකලොහිතක මහණුනට තජ්ජනීයකර්මය කරන්නේ ය. මේ ඥප්තිය ය.

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ පණ්ඩුකලොහිතක මහණහු තුමූ ඩබර කරන්නාහු,... සඟමැද අධිකරණ ඇති කරන්නාහු, ඩබර කරණ.... සඟමැද අධිකරණ ඇති කරණ යම් වෙනත් මහණහු ඇත් ද, ඔවුන් කරා එළැඹ, 'ආයුෂ්මත්නි, මේ තෙමේ තොප නො දිනාවා... අපි දු තොපට පක්ෂ වන්නමු'යි මෙසේ කියත්. එයින් නො උපන් ඩබර ද උපදී. උපන් ඩබර ද... මහත්බව පිණිස පවතී. සඞ්ඝ තෙමේ පණ්ඩුකලොහිතකමහණුනට තජ්ජනීයකර්මය කෙරෙයි. පණ්ඩුකලොහිතක මහණුනට තජ්ජනීය කර්මය කිරීම යම් ආයුෂ්මත්හට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුහට නො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි. වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ පණ්ඩුකලොහිතකමහණහු තුමූ ඩබර කරන්නාහු... අපි දු තොපට පක්ෂ වන්නමු'යි මෙසේ කියත්. එයින් නොඋපන් ඩබර ද උපදී. උපන් ඩබර ද... මහත්බව පිණිස පවති. සඞ්ඝ තෙමේ පණ්ඩුකලොහිතකමහණුනට තජ්ජනීයකර්මය කෙරෙයි. පණ්ඩුකලොහිතක මහණුනට තජ්ජනීයකර්මය කිරීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමක්හට නො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි. වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මා කියන්න අසාවා.... යමක්හට නො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

පණ්ඩුකලොහිතකමහණුනට සඞ්ඝයා විසින් තජ්ජනීයකර්මය කරණ ලද්දේ ය. එය සඞ්ඝයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙය මෙසේ සලකමි" යනු යි.

අධම්මකම්මද්වාදසකං

1. තීහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්ම-කම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච: අසම්මුඛා කතං හොති, අප්පටිපුච්ඡා කතං හොති, අප්පටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච: අනාපත්තියා කතං හොති, අදෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, දෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මං ච හොති අවිනයකම්මං ච දුවූපසන්තඤ්ච: අචොදෙත්වා කතං හොති, අසාරෙත්වා කතං හොති, ආපත්තිං අනාරොපෙත්වා කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්ම-කම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච.

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච: අසම්මුඛා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච.

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච: අප්පටිපුච්ඡා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච.

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච: අප්පටිඤ්ඤාය කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච.

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච: අනාපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච.

අධර්මකර්ම දොළොස

1. "මහණෙනි, අඞ්ග තුනෙකින් සමන්විත වූ තජ්ජනීයකර්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද, නො මනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: නො හමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නො පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිණි නො ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද නොමනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අනෙකුදු අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද නොමනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: නොඇවැතෙහි කරණ ලදුයේ වේ ද, දෙශනාගාමිනී නො වන ඇවැතෙහි කරණ ලදුයේ වේ ද, දෙසූ ඇවැතෙහි කරණ ලදුයේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද නො මනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

3. මහණෙනි, අනෙකුදු අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද නොමනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: චොදනා නොකොට කරණ ලදුයේ වේ ද, සිහිපත් නො කරවා කරණ ලදුයේ වේ ද, ඇවැත නොනංවා කරණ ලදුයේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද නොමනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

4. මහණෙනි, අනෙකුදු අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද නොමනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: නො-හමුයෙහි කරණ ලදුයේ වේ ද, අධර්මයෙන් කරණ ලදුයේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර (නො සමග)වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලදුයේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද නොමනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

5. මහණෙනි, අනෙකුදු අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත වූ තජ්ජනීයකර්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද නොමනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: නොපිළිවිස කරණ ලදුයේ වේ ද, අධර්මයෙන් කරණ ලදුයේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර (සමග නොවූ) සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලදුයේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද නොමනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වේ.

6. මහණෙනි, අනෙකුදු අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද නොමනා සේ සංහිඳුනෙක් ද වේ: පිළිණි නො ගෙණ කරණ ලදුයේ වේ ද, අධර්මයෙන් කරණ ලදුයේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලදුයේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද නොමනා සේ සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

7. මහණෙනි, අනෙකුදු අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද නොමනා සේ සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: නොඇවැතෙහි කරණ ලදුයේ වේ ද, අධර්මයෙන් කරණ ලදුයේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලදුයේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද නොමනා සේ සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච: අදෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්ම-කම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච.

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච: දෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච.

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච: අචොදෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච.

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මං ච දුවූපසන්තඤ්ච: අසාරෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති, අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තං ච.

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මං ච හොති අවිනයකම්මං ච දුවූපසන්තං ච: ආපත්තිං අනාරො-පෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මං ච හොති අවිනයකම්මං ච දුවූපසන්තං ච.

අධම්මකම්මද්වාදසකං නිට්ඨිතං.

ධම්මකම්මද්වාදසකං

1. තීහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්ම-කම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච: සම්මුඛා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච.

8. මහණෙනි, අනෙකුදු අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද නොමනා සේ සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, නොසමග සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද නොමනා සේ සංහිඳුනෙක් ද වේ.

9. මහණෙනි, අනෙකුදු අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද නොමනා සේ සංහිඳුනෙක් ද වේ: දෙසූ ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ (සමග නො වූ) සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද නොමනා සේ සංහිඳුනෙක් ද වේ.

10. මහණෙනි, අනෙකුදු අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද නොමනා සේ සංහිඳුනෙක් ද වේ: චෝදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද නොමනා සේ සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

11. මහණෙනි, අනෙකුදු අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද නොමනා සේ සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: සිහි පත් නොකරවා කරණ ලදුයේ වේ ද, නොදැහැමින් කරණ ලදුයේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලදුයේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද නොමනා සේ සංහිඳුනෙක් ද වේ.

12. මහණෙනි, අනෙකුදු අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත වූ තජ්ජනීය කර්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද නොමනා සේ සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: ඇවත නොනංවා කරණ ලදුයේ වේ ද, නොදැහැමින් කරණ ලදුයේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලදුයේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත වූ තජ්ජනීයකර්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද නොමනා සේ සංහිඳුනෙක් ද වේ.

අධර්මකර්ම දොළොස නිමි.

ධර්මකර්ම දොළොස

1. මහණෙනි, අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය ධර්මකර්මයෙක් ද විනයකර්මයෙක් ද මනා ව සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: හමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද. ප්‍රතිඥාව ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය ධාර්මික කර්මයෙක් ද විනයකර්මයෙක් ද මනාව සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච: ආපත්තියා කතං හොති, දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීය-කම්මං ධම්මකම්මඤ්ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච: චොදෙත්වා කතං හොති, සාරෙත්වා කතං හොති, ආපත්තිං ආරොපෙත්වා කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්ම-කම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච.

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච: සම්මුඛා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච.

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච: පටිපුච්ඡා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච.

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච: පටිඤ්ඤාය කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච.

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච: ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූත් අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත තජ්ජනීය කර්මය ධාර්මිකකර්මයෙක් ද විනයකර්මයෙක් ද මනා ව සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසීමෙන් පිරිසිඳු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදෙසූ ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය ධාර්මිකකර්මයෙක් ද විනය කර්මයෙක් ද මනා ව සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූත් අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය ධාර්මිකකර්මයෙක් ද විනයකර්මයෙක් ද මනා ව සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: චොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහි පත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් යුක්ත තජ්ජනීයකර්මය ධාර්මිකකර්මයෙක් ද විනයකර්මයෙක් ද මනා ව සංහිඳු-නෙක් ද වෙයි.

4. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය ධාර්මිකකර්මයෙක් ද, විනයකර්මයෙක් ද මනා ව සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: හමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද ධූහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය ධර්මකර්මයෙක් ද විනයකර්මයෙක් ද මනා ව සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

5. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය ධර්මකර්මයෙක් ද විනයකර්මයෙක් ද මනා ව සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය ධර්මකර්මයෙක් ද මනා ව සංහිඳුනෙක් ද විනයකර්මයක් ද වෙයි.

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූත් අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත තජ්ජනීය-කර්මය ධර්මකර්මයෙක් ද විනයකර්මයෙක් ද මනා සේ සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: ප්‍රතිඥා ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය ධර්මකර්මයෙක් ද වෙයි, විනයකර්මයෙක් ද වෙයි, මනා ව සංහිඳුනෙක් ද වෙයි,

7. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය ධර්මකර්මයෙක් ද, විනයකර්මයෙක් ද, මනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය ධර්මකර්මයෙක් ද විනයකර්මයෙක් ද මනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච: දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච.

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච: අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච.

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච: චොදෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච.

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච: සාරෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච.

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච: ආපත්තිං ආරොපෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච.

ධම්මකම්මද්වාදසකං නිට්ඨිතං.

ආකඞ්ඛමානඡක්කං

1. තීහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො තජ්ජනීයකම්මං කරෙය්‍ය: භණ්ඩනකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකො, බාලො හොති අබ්‍යත්තො, ආපත්තිබහුලො අනපදානො, ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො තජ්ජනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

8. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත තජ්ජනීය කම්මය ධම්මකම්මයෙක් ද විනයකම්මයෙක් ද මනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: දෙසීමෙන් පිරිසිඳු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, ධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් සමන්විත තජ්ජනීයකම්මය ධම්මකම්මයෙක් ද විනයකම්මයෙක් ද මනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

9. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත තජ්ජනීය කම්මය ධාර්මිකකම්මයෙක් ද විනයකම්මයෙක් ද මනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: නොදෙසූ ඇවතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, ධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් සමන්විත තජ්ජනීයකම්මය ධම්මකම්මයෙක් ද විනයකම්මයෙක් ද මනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

10. මහණෙනි, අන්‍ය වූත් අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත තජ්ජනීය කම්මය ධම්මකම්මයෙක් ද විනයකම්මයෙක් ද මනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි. චොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, ධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් සමන්විත තජ්ජනීයකම්මය ධම්මකම්මයෙක් ද විනයකම්මයෙක් ද මනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

11. මහණෙනි, අන්‍ය වූත් අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත තජ්ජනීය-කම්මය ධම්මකම්මයෙක් ද විනයකම්මයෙක් ද මනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත තජ්ජනීයකම්මය ධම්මකම්මයෙක් ද විනයකම්මයෙක් ද මනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

12. මහණෙනි, අන්‍යවූත් අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත තජ්ජනීයකම්මය ධම්මකම්මයෙක් ද විනයකම්මයෙක් ද මනාලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි. ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් සමන්විත තජ්ජනීයකම්මය ධම්මකම්මයෙක් ද විනයකම්මයෙක් ද මනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

ධම්මකම්ම දොළොස නිමි.

ආකඞ්ඛමාන ඡක්කය

1. මහණෙනි, අඞ්ග තුණෙකින් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ (නම්) තජ්ජනීයකම්මය කරන්නේ ය: ඩබර කරන්නේ කලහ කරන්නේ විරුද්ධවාද කරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ සංඝයා විෂයයෙහි අධිකරණ උපදවන්නේ වේ ද, යමක් ප්‍රකට කොට කීමෙහි අදක්ෂ වූ ඇවැත් බහුල කොට ඇති ආපත්තිපරිච්ඡෙදරහිත බාලයෙක් වේ ද, ගිහියන් හා එකට මිශ්‍ර වූයේ ශාසනයට අනුලොම් නොවූ ගෘහිසංසර්ගයෙන් යුක්ත වූයේ වෙසේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් තජ්ජනීයකම්මය කරන්නේ ය.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො තජ්ජනීයකම්මං කරෙය්‍ය: අධිසීලෙ සීලවිපන්නො හොති, අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපන්නො හොති, අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපන්නො හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො තජ්ජනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො තජ්ජනීයකම්මං කරෙය්‍ය: බුද්ධස්ස අවණ්ණං භාසති, ධම්මස්ස අවණ්ණං භාසති, සඞ්ඝස්ස අවණ්ණං භාසති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො තජ්ජනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

4. තිණ්ණං භික්ඛවෙ භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො තජ්ජනීයකම්මං කරෙය්‍ය: එකො භණ්ඩනකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකො, එකො බාලො හොති අව්‍යත්තො ආපත්ති බහුලො අනපදානො, එකො ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො තජ්ජනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

5. අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො තජ්ජනීයකම්මං කරෙය්‍ය: එකො අධිසීලෙ සීලවිපන්නො හොති, එකො අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපන්නො හොති, එකො අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපන්නො හොති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො තජ්ජනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

6. අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො තජ්ජනීයකම්මං කරෙය්‍ය: එකො බුද්ධස්ස අවණ්ණං භාසති, එකො ධම්මස්ස අවණ්ණං භාසති, එකො සඞ්ඝස්ස අවණ්ණං භාසති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං අකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො තජ්ජනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

ආකඞ්ඛමානඡක්කං නිට්ඨිතං.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූත් අඞ්ග තුණෙකින් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්ජනීයකර්මය කරන්නේ ය: උත්තම ශීලයෙහි විපත් (නට) සිල් ඇත්තේ වේ ද, උත්තමආචාරයෙහි විපත් ආචාර ඇත්තේ වේ ද, උතුම් වූ සම්‍යග්දෘෂ්ටියෙහි විපත් දිටු ඇත්තේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්ජනීයකර්මය කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුක්ත වූ මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්ජනීයකර්මය කරන්නේ ය: බුදුරුවන්හි අගුණ කියා ද, දම්රුවන්හි අගුණ කියා ද, සඟුරුවන්හි අගුණ කියා ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්ජනීයකර්මය කරන්නේ ය.

4. මහණෙනි, භික්ෂූන් තිදෙනෙකුන්හට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්ජනීයකර්මය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් ඩබර කරන්නේ කලහ කරන්නේ විවාද කරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ සංඝයා විෂය-යෙහි අධිකරණ ඇති කරන්නේ වේ ද, එකෙක් යමක් ප්‍රකට කොට කීමෙහි අදක්ෂ වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ පරිච්ඡෙදරහිත ඇවැත් ඇත්තේ බාලයෙක් වේ ද, එකෙක් ගිහීන් හා එකට මිශ්‍ර වූයේ ශාසනානුලොම නොවූ ගෘහීසංසර්ගයෙන් යුක්ත වූයේ වෙසේ ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්ජනීයකර්මය කරන්නේ ය.

5. මහණෙනි, අන්‍ය වූත් භික්ෂූන් තිදෙනෙකුන්හට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්ජනීයකර්මය කරන්නේ ය: එකෙක් උත්තම ශීලයෙහි විපත් සිල් ඇත්තේ වේ ද, එකෙක් උතුම් ආචාරයෙහි විපත් ආචාර ඇත්තේ වේ ද, එකෙක් උතුම් දෘෂ්ටියෙහි විපත් දිටු ඇත්තේ වේ ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්ජනීයකර්මය කරන්නේ ය.

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද භික්ෂූන් තිදෙනෙකුන්හට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්ජනීයකර්මය කරන්නේ ය. එක් මහණෙක් බුදුරුවන්හි අගුණ කියයි ද, එක් මහණෙක් දම්රුවන්හි අගුණ කියයි ද, එක් මහණෙක් සඟුරුවන්හි අගුණ කියයි ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ තජ්ජනීයකර්මය කරන්නේ ය.

තජ්ජනීයකර්මය කිරීමට කැමැති වන්නන් පිළිබඳ ෂට්කය නිමි.

අට්ඨාරසවත්තං

1. තජ්ජනීයකම්මකතෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සම්මා වත්තිතබ්බං. තත්‍රායං සම්මාවත්තනා: න උපසම්පාදෙතබ්බං. න නිස්සයො දාතබ්බො. න සාමණෙරො උපට්ඨාපෙතබ්බො. න භික්ඛුනොවාදකසම්මුති[1] සාදිතබ්බා. සම්මතෙනපි භික්ඛුනියො න ඔවදිතබ්බා. යාය ආපත්තියා සඞ්ඝෙන තජ්ජනීයකම්මං කතං හොති සා ආපත්ති න ආපජ්ජිතබ්බා, අඤ්ඤා වා තාදිසිකා, තතො වා පාපිට්ඨතරා. කම්මං න ගරහිතබ්බං. කම්මිකා න ගරහිතබ්බා. න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථො ඨපෙතබ්බො. න පවාරණා ඨපෙතබ්බා. න සවචනීයං කාතබ්බං. න අනුවාදො පට්ඨපෙතබ්බො. න ඔකාසො කාරෙතබ්බො. න චොදෙතබ්බො. න සාරෙතබ්බො. න භික්ඛූහි සම්පයොජෙතබ්බන්ති.

අට්ඨාරසවත්තං නිට්ඨිතං.

නපටිප්පස්සම්භෙතබ්බඅට්ඨාරසකං

1. අථ ඛො සඞ්ඝො පණ්ඩුකලොහිතකානං භික්ඛූනං තජ්ජනීයකම්මං අකාසි. තෙ සඞ්ඝෙන තජ්ජනීයකම්මකතා සම්මා වත්තන්ති, ලොමං පාතෙන්ති, නෙත්ථාරං වත්තන්ති, භික්ඛූ උපසඞ්කමිත්වා එවං වදෙන්ති: මයං ආවුසො සඞ්ඝෙන තජ්ජනීයකම්මකතා සම්මා වත්තාම, ලොමං පාතෙම, නෙත්ථාරං වත්තාම, කථන්නු ඛො අම්හෙහි පටිපජ්ජිතබ්බන්ති. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. "තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො පණ්ඩුකලොහිතකානං භික්ඛූනං තජ්ජනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතු."

2. පඤ්චහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: උපසම්පාදෙති, නිස්සයං දෙති, සාමණෙරං උපට්ඨාපෙති, භික්ඛුනොවාදකසම්මුතිං සාදියති, සම්මතො'පි භික්ඛුනියො ඔවදති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

3. අපරෙහි'පි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: යාය ආපත්තියා සඞ්ඝෙන තජ්ජනීයකම්මං කතං හොති තං ආපත්තිං ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං. කම්මං ගරහති. කම්මිකෙ ගරහති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

---

1. භික්ඛු භික්ඛුනි, ස්‍යා.

අටොළොස් වත

1. මහණෙනි, තජ්ජනීයකර්මය කරණු ලැබූ මහණ විසින් මනා ව පැවැතිය යුතු යි. මේ එහි ලා මනා පැවැත්ම යි: තමා උපාධ්‍යාය වී උපසම්පදා කම් නො කළ යුතු යි. නිස නො දිය යුතු යි. හෙරණකු තමනට උවටන් පිණිස නො ගත යුතු යි. භික්ෂුණීඕවාදකසම්මතිය නො පිළිගත යුතු යි. සම්මතිය ලද්දහු විසින් ද මෙහෙණන්හට අවවාද නො කළ යුතු යි. යම් ඇවැතක් කරණ කොට සංඝයා විසින් තජ්ජනීයකර්මය කරණ ලද්දේ ද, ඒ ඇවැතට නැවත නො පැමිණිය යුතු යි. එබඳු අනෙක් ඇවැතකට හෝ නො පැමිණිය යුතු යි. එයටත් වඩා පවිටු ඇවැතකට හෝ නො පැමිණිය යුතු යි. විනයකර්මය නො ගැරහිය යුතු යි. තජ්ජනීයකර්මය කළ භික්ෂූහු නො ගැරහිය යුත්තාහ. පුවතක් මහණහුගේ උපොසථකර්මය නො තැබිය යුතු යි. පවාරණය නො තැබිය යුතු යි. සවචනීය කර්මය නොකළ යුතු යි. විහාරයෙහි දෙවුනනතුර නො දුරිය යුතු යි. චොදනාවට අවසර නොගත යුතු යි. (පියෙවි මහණකුට) චොදනා නො කළ යුතු යි. ඇවැත් සිහිපත් නො කරවිය යුතු යි. භික්ෂූන් භික්ෂූන් හා කලහයට නො යෙදිය යුතු යි.

අටොළොස් වත නිමි.

නොසංහිඳුවිය යුතු අටොළොස් වත

1. ඉක්බිති සංඝ තෙමෙ පණ්ඩුකලොහිතක භික්ෂූන්හට තජ්ජනීය කර්මය කෙළේ ය. සංඝයා විසින් තජ්ජනීයකර්මය කරණු ලැබූ ඔහු මනා ව පවතිත්. භික්ෂූන් අනුව හැසිරෙත්. නිස්තරණ වත් පුරත්. භික්ෂූන් වෙත එළඹ, "ඇවැත්නි, සංඝයා විසින් තජ්ජනීයකර්මය කරණු ලැබූ අපි මනා ව පවතිමු, අනුලොම් ව පවතිමු, වරදින් මිදෙනු වස් පැවැතිය යුතු වත පුරමු. අප විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද?'යි මෙසේ කියත්. භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැළ කළහ. (එවිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක:) "මහණෙනි, එසේ නම් සංඝ තෙමේ පණ්ඩුකලොහිතක භික්ෂූන්ගේ තජ්ජනීයකර්මය සංහිඳුවාවා."

2. මහණෙනි, අඞ්ග පසෙකින් යුක්ත මහණහුගේ තජ්ජනීයකර්මය නො සංහිඳුවිය යුතු යි: උපසම්පදා කම් කරයි ද, නිස දෙයි ද, හෙරණකු ලවා උවටැන් කරවා ගණී ද, මෙහෙණනට ඔවා දීමේ සම්මතිය පිළිගණී ද, සම්මත කරණු ලැබූයේත් මෙහෙණනට ඔවා දේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග පසින් යුක්ත මහණහුගේ තජ්ජනීයකර්මය නො සංහිඳුවිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, අන්‍යවූත් අඞ්ග පසෙකින් යුක්ත මහණහුගේ තජ්ජනීයකර්මය නො සංහිඳුවිය යුතු යි: යම් ඇවැතක් කරණ කොට සංඝයා විසින් තජ්ජනීයකර්මය කරණ ලද ද, ඒ ඇවැතට නැවත පැමිණෙයි ද, එබඳු අන් ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි ද, එයට වඩා පවිටු ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි ද, විනයකර්මය ගරහයි ද, කාරක සඟනට ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග පසෙන් යුක්ත මහණහුගේ තජ්ජනීයකර්මය නො සංහිඳුවිය යුතු යි.

4. අට්ඨහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ඨපෙති, පවාරණං ඨපෙති, සවචනීයං කරොති, අනුවාදං පට්ඨපෙති, ඔකාසං කාරෙති, චොදෙති, සාරෙති, භික්ඛූහි සම්පයොජෙති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බඅට්ඨාරසකං නිට්ඨිතං.

පටිප්පස්සම්භෙතබ්බඅට්ඨාරසකං

1. පඤ්චහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: න උපසම්පාදෙති, න නිස්සයං දෙති, න සාමණෙරං උපට්ඨපෙති, න භික්ඛුනොවාදකසම්මතිං සාදියති, සම්මතො'පි භික්ඛුනියො න ඔවදති, ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

2. අපරෙහි'පි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: යාය ආපත්තියා සඞ්ඝෙන තජ්ජනීයකම්මං කතං හොති තං ආපත්තිං න ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං. කම්මං න ගරහති. කම්මිකෙ න ගරහති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

3. අට්ඨහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ඨපෙති, න පවාරණං ඨපෙති, න සවචනීයං කරොති, න අනුවාදං පට්ඨපෙති, න ඔකාසං කාරෙති, න චොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛූහි සම්පයොජෙති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

පටිප්පස්සම්භෙතබ්බඅට්ඨාරසකං නිට්ඨිතං.

[**පටිප්පස්සම්භනං**]

1. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: තෙහි භික්ඛවෙ පණ්ඩුකලොහිතකෙහි භික්ඛූහි සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා වුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො: "මයං භන්තෙ සඞ්ඝෙන තජ්ජනීයකම්මකතා සම්මා වත්තාම, ලොමං පාතෙම, නෙත්ථාරං වත්තාම, තජ්ජනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචාමා"ති. දුතියම්පි යාචිතබ්බා, තතියම්පි යාචිතබ්බා. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

4. මහණෙනි, අඞ්ග අටෙකින් යුක්ත මහණහුගේ තජ්ජනීයකර්මය නො නැවැත්විය යුතු සි: ශුද්ධ භික්ෂුවගේ උපෝසථය තබයි ද, පවාරණය තබයි ද, සවචනීයකර්මය කරයි ද, වෙහෙර දෙවුකම් කරයි ද, චෝදනාවට අවසර ගණී ද, චෝදනා කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් කරවයි ද, භික්ෂූන් භික්ෂූන් හා කලහයට යොදයි ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග අටෙන් යුක්ත මහණහුගේ තජ්ජනීයකර්මය නො සංහිඳුවිය යුතු සි.

නොසංහිඳුවිය යුතු අඞ්ග අටොළොස නිමි.

සංහිඳුවිය යුතු අටොළොස

1. "මහණෙනි, අඞ්ග පසෙකින් යුක්ත මහණහුගේ තජ්ජනීයකර්මය සංහිඳුවිය යුතු යි: උපසම්පදා කම් නොකරයි ද, නිස නො දෙයි ද, හෙරණකු ලවා උවටැන් කරවා නො ගණී ද, මෙහෙණනට ඔවා දීමේ සම්මතිය නො පිළිගණී ද, සම්මතිය ලදුයේ ද මෙහෙණනට ඔවා නො දෙයි ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග පසින් යුක්ත මහණහුගේ තජ්ජනීයකර්මය සංහිඳුවිය යුතු සි.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග පසෙකින් යුක්ත මහණහට කළ තජ්ජනීයකර්මය සංහිඳුවිය යුතු සි. යම් ඇවැතක් නිසා සංඝයා විසින් තජ්ජනීයකර්මය කරණ ලද්දේ වේ නම් ඒ ඇවැතට නැවත නො පැමිණෙයි ද, එබඳු අන් ඇවැතකටත් නො පැමිණෙයි ද, එයටත් වඩා පවිටු ඇවැතකට හෝ නො පැමිණෙයි ද, විනයකර්මයට නො ගරහයි ද, කර්මය කළ සංඝයාට නො ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග පසින් යුක්ත මහණහට කළ තජ්ජනීයකර්මය සංහිඳුවිය යුතු සි.

3. මහණෙනි, අඞ්ග අටෙකින් යුක්ත මහණහුගේ තජ්ජනීයකර්මය සංහිඳුවිය යුතු සි: පුවතත් මහණහුගේ උපෝසථය නො තබයි ද, පවාරණය නො තබයි ද, සවචනීයකර්මය නො කරයි ද, වෙහෙර දෙවු තනතුර නො දරයි ද, චෝදනාවට අවසර නො ගණී ද, චෝදනා නො කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් නො කරවයි ද, භික්ෂූන් භික්ෂූන් හා කලහයට නො යොදයි ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග අටෙන් යුක්ත මහණහට කළ තජ්ජනීයකර්මය සංහිඳුවිය යුතු සි.

සංහිඳුවිය යුතු අටොළොස නිමි.

[සංහිඳුවීම]

1. මහණෙනි, මෙසේ තජ්ජනීයකර්මය සංහිඳුවිය යුතු සි: මහණෙනි ඒ පණ්ඩුකලොහිතක භික්ෂූන් විසින් සංඝයා වෙත එළඹ උතුරුසඟ සිවුර එකස් කොට පොරොවා වැඩි මහලු භික්ෂූන්ගේ පා වැඳ, උළුළු යෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කිය යුතු වෙයි: "ස්වාමීනි, සංඝයා විසින් තජ්ජනීයකර්මය කරණු ලැබූ අපි මනා ව පවතිමු. භික්ෂූනට අනුව පවතිමු, නිස්තරණ වතෙහි පවතිමු. තජ්ජනීයකර්මයාගේ සංහිඳුවීම යදිමු" යනු සි. දෙවනුවත් යැදිය යුතු සි, තෙවනුවත් යැදිය යුතු සි. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ දැන්විය යුතු සි:

2. "සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො, ඉමෙ පණ්ඩුකලොහිතකා භික්ඛූ සඞ්ඝෙන තජ්ජනීයකම්මකතා සම්මා වත්තන්ති, ලොමං පාතෙන්ති, නෙත්ථාරං වත්තන්ති, තජ්ජනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචන්ති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො පණ්ඩුකලොහිතකානං භික්ඛූනං තජ්ජනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. ඉමෙ පණ්ඩුකලොහිතකා භික්ඛූ සඞ්ඝෙන තජ්ජනීයකම්මකතා සම්මා වත්තන්ති, ලොමං පාතෙන්ති, නෙත්ථාරං වත්තන්ති, තජ්ජනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචන්ති. සඞ්ඝො පණ්ඩුකලොහිතකානං භික්ඛූනං තජ්ජනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙති. යස්සායස්මතො ඛමති පණ්ඩුකලොහිතකානං භික්ඛූනං තජ්ජනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධි, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි: සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. ඉමෙ පණ්ඩුකලොහිතකා භික්ඛූ සඞ්ඝෙන තජ්ජනීයකම්මකතා සම්මා වත්තන්ති, ලොමං පාතෙන්ති, නෙත්ථාරං වත්තන්ති, තජ්ජනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචන්ති. සඞ්ඝො පණ්ඩුකලොහිතකානං භික්ඛූනං තජ්ජනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙති. යස්සායස්මතො ඛමති පණ්ඩුක-ලොහිතකානං භික්ඛූනං තජ්ජනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධි, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. ඉමෙ පණ්ඩුකලොහිතකා භික්ඛූ සඞ්ඝෙන තජ්ජනීයකම්මකතා සම්මා වත්තන්ති, ලොමං පාතෙන්ති, නෙත්ථාරං වත්තන්ති, තජ්ජනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචන්ති. සඞ්ඝො පණ්ඩුකලොහිතකානං භික්ඛූනං තජ්ජනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙති. යස්සායස්මතො ඛමති පණ්ඩුකලොහිත-කානං භික්ඛූනං තජ්ජනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධි, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

පටිප්පස්සද්ධං සඞ්ඝෙන පණ්ඩුකලොහිතකානං භික්ඛූනං තජ්ජනීය-කම්මං. ඛමති සඞ්ඝස්ස, තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී"ති.

තජ්ජනීයකම්මං නිට්ඨිතං පඨමං.

2. "වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ පණ්ඩුක- ලොහිතක භික්ෂූහු සංඝයා විසින් තජ්ජනීයකර්මය කරණු ලැබූවාහු මනා ව පවතිත්. භික්ෂූන්හට අනුකූල ව පවතිත්. නිස්තරණ වතෙහි පිහිටා සිටිත්. තජ්ජනීයකර්මයාගේ සංහිඳුවීම යදිත්. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සංඝ තෙමේ පණ්ඩුකලොහිතක භික්ෂූන්හට තජ්ජනීයකර්මය සංහිඳු- වන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ පණ්ඩුකලොහිතක භික්ෂූහු සංඝයා විසින් තජ්ජනීයකර්මය කරණු ලැබූවාහු මනා ව පවතිත්. භික්ෂූන්හට අනුකූල ව පවතිත්. නිස්තරණ වතෙහි (වරදින් මිදෙනු වස් පැවැතිය යුතු වතෙහි) පවතිත්. තජ්ජනීයකර්මයාගේ සංහිඳුවීම යදිත්. සංඝ තෙමේ පණ්ඩුකලොහිතක භික්ෂූන්හට තජ්ජනීයකර්මය සංහිඳුවයි. පණ්ඩුකලොහිතක භික්ෂූන්ගේ තජ්ජනීයකර්මය සංහිඳුවීම යම් ආයුෂ්මතක් හට රුචි වෙයි ද, හෙ තෙමේ නිශශබ්ද වේවා. යමකුට රුචි නො වෙයි නම්, හෙ තෙමේ කියාවා.

දෙවනුවත් මේ කරුණ කියමි. වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ පණ්ඩුකලොහිතක භික්ෂූහු සංඝයා විසින් තජ්ජනීය- කර්මය කරණු ලැබූවාහු මනා සේ පවතිත්. භික්ෂූන්හට අනුකූල ව පවතිත්. නිස්තරණ වතෙහි පවතිත්. තජ්ජනීයකර්මයාගේ සංහිඳුවීම යදිත්. සංඝ තෙමේ පණ්ඩුකලොහිතක භික්ෂූන්ගේ තජ්ජනීයකර්මය සංහිඳුවයි. පණ්ඩුකලොහිතක භික්ෂූන්ගේ තජ්ජනීයකර්මය නැවැත්වීම යම් ආයුෂ්මතක් හට රුචි වෙයි ද, හෙ තෙමේ නිහඬ වේවා. යමකුට රුචි නො වෙයි නම්, හෙ තෙමේ කියාවා.

තෙවෙනිවත් මේ කරුණ කියමි. වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ පණ්ඩුකලොහිතක භික්ෂූහු සංඝයා විසින් තජ්ජනීයකර්මය කරණු ලැබූවාහු මනා ව පවතිත්. භික්ෂූන් අනුව පවතිත්. නිස්තරණ වතෙහි පවතිත්. තජ්ජනීයකර්මයාගේ සංහිඳුවීම යදිත්. සංඝ තෙමේ පණ්ඩුකලොහිතක භික්ෂූන්ගේ තජ්ජනීයකර්මය සංහිඳුවයි. පණ්ඩුකලොහිතක භික්ෂූන්ගේ තජ්ජනීයකර්මය සංහිඳුවීම යම් ආයුෂ්මතක් හට රුචි වෙයි ද, හෙ තෙමේ නිහඬ වේවා. යමකුට රුචි නො වෙයි නම්, හෙ තෙමේ කියාවා.

පණ්ඩුකලොහිතක භික්ෂූන්ගේ තජ්ජනීයකර්මය සංඝයා විසින් සංහිඳුවන ලදී. සංඝයාට එය රුචි වෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙය මෙසේ සලකමි" යනු යි.

පළමුවන තජ්ජනීයකර්මය නිමි.

2. නියස්සකම්මං

1. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා සෙය්‍යසකො බාලො හොති, අව්‍යත්තො ආපත්තිබහුලො අනපදානො, ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. අපිස්සු භික්ඛූ පකතා පරිවාසං දෙන්තා, මූලාය පටිකස්සන්තා, මානත්තං දෙන්තා, අබ්භෙන්තා.

2. යෙ තෙ භික්ඛූ අප්පිච්ඡා, -පෙ- තෙ උජ්ඣායන්ති ඛීයන්ති විපාචෙන්ති: "කථං හි නාම ආයස්මා සෙය්‍යසකො බාලො භවිස්සති අබ්‍යත්තො ආපත්තිබහුලො අනපදානො, ගිහිසංසට්ඨො විහරිස්සති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. අපිස්සු භික්ඛූ පකතා පරිවාසං දෙන්තා, මූලාය පටිකස්සන්තා, මානත්තං දෙන්තා, අබ්භෙන්තා"ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛූ භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

3. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදානෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛු-සඞ්ඝං සන්නිපාතාපෙත්වා භික්ඛූ පටිපුච්ඡි:

"සච්චං කිර භික්ඛවෙ සෙය්‍යසකො භික්ඛු බාලො හොති අබ්‍යත්තො ආපත්තිබහුලො අනපදානො, ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. අපිස්සු භික්ඛූ පකතා පරිවාසං දෙන්තා, මූලාය පටිකස්සන්තා, මානත්තං දෙන්තා, අබ්භෙන්තා"ති. "සච්චං භගවා".

4. විගරහි බුද්ධො භගවා: "අනනුච්ඡවිකං භික්ඛවෙ තස්ස මොඝපුරිසස්ස අනනුලොමිකං අප්පතිරූපං අස්සාමණකං අකප්පියං අකරණීයං. කථං හි නාම සො භික්ඛවෙ මොඝපුරිසො බාලො භවිස්සති අබ්‍යත්තො ආපත්තිබහුලො අනපදානො, ගිහිසංසට්ඨො විහරිස්සති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. අපිස්සු භික්ඛූ පකතා පරිවාසං දෙන්තා, මූලාය පටිකස්සන්තා, මානත්තං දෙන්තා, අබ්භෙන්තා.

2. නියස්සකම්මය

1. එ සමයෙහි ආයුෂ්මත් සෙය්‍යසක භික්ෂු තෙමේ අව්‍යක්ත වූයේ, ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ, ආපත්තිපරිච්ඡේදරහිත බාලයෙක් වෙයි. ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලොම් නොවූ ගිහි සංසර්ගයෙන් යුක්ත ව වෙසෙයි. එහෙයින් භික්ෂූහු පිරිවෙස් දෙන්නාහු, මූලායපටිකස්සනා කරන්නාහු, මානත් දෙන්නාහු, අබ්භාන කරන්නාහු කටයුත්තෙහි යෙදුනාහු වෙත්.

2. අපිස් ගුණ ඇති, ලද දෙයින් සතුටු වන සුලු, පවට පිළිකුල් කරණ කැප නො කැප පිළිබඳ විමැසීම කරවා (සැක කරණ) හික්මෙනු කැමැති යම් භික්ෂූහු වෙත් ද, ඒ භික්ෂූහු "කෙසේ නම් සෙය්‍යසක භික්ෂු තෙමේ බාල වූයේ, අව්‍යක්ත වූයේ, ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ, ආපත්තිපරිච්ඡේද රහිත වූයේ ගිහියන් හා එකට ගැටුණේ නොගැළ-පෙන්නා වූ ගිහිසංසර්ගයෙන් යුක්ත වූයේ වෙසෙසි ද, එහෙයින් භික්ෂූහු පිරිවෙස් දෙන්නාහු, මූලායපටිකස්සනා කරන්නාහු, මානත් දෙන්නාහු අබ්භාන කරන්නාහු බොහෝ කටයුතු ඇත්තාහු වූහ"යි (සෙය්‍යසක මහණහුගේ ක්‍රියාව) ලාමක කොට සිතත්, අගුණ කියත්, අගුණ පතුරු-වත්. ඉක්බිති ඒ භික්ෂූහු මේ කරුණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කළාහු ය.

3. එ කල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ කරුණෙහි භික්ෂුසංඝයා රැස් කරවා, භික්ෂූන් විචාළ සේක:

"මහණෙනි, සෙය්‍යසක මහණ තෙමේ අව්‍යක්ත වූයේ, ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ, ඉමක් නැති ඇවැත් ඇත්තේ, බාලයෙක් වේ ද? ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලොම් නොවූ ගිහිසංසර්ගයෙන් යුක්ත වූයේ වෙසෙසි ද? 'එහෙයින් භික්ෂූහු පිරිවෙස් දෙන්නාහු, මූලායපටිකස්සනා කරන්නාහු, මානත් දෙන්නාහු, අබ්භාන කරන්නාහු බොහෝ කටයුතු ඇත්තෝ වෙත්' යනු සැබෑද ?"යි (ඇසූ සේක). "භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබෑ ය"යි ඔහු උත්තර දුන්හ.

4. "මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂයාගේ නො සුදුසු ක්‍රියාවෙකි. ශාසනයට අනුලොම් නොවූ ක්‍රියාවෙකි. අයුත්තෙකි. ශ්‍රමණයනට අයත් නොවූයෙකි, කැප නොවූයෙකි, නොකළ යුත්තෙකි. මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂ තෙමේ කෙසේ නම් බාල වූයේ, අව්‍යක්ත වූයේ, ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ, ආපත්තිපරිච්ඡේද රහිත වූයේ ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ, අනුලොම් නොවූ ගිහිසංසර්ගයෙන් යුක්ත වූයේ වෙසෙසි ද, එහෙයින් භික්ෂූහු පිරිවෙස් දෙන්නාහු, මූලට අදින්නාහු, මානත් දෙන්නාහු, අබ්භාන කරන්නාහු නිතර කටයුත්තෙහි යෙදුනාහු ද වෙත්.

5. "නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදාය -පෙ-." විගරහිත්වා ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛූ ආමන්තෙසි: "තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං කරොතු නිස්සාය තෙ වත්ථබ්බන්ති. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ කාතබ්බං: පඨමං සෙය්‍යසකො භික්ඛු චොදෙතබ්බො. චොදෙත්වා සාරෙතබ්බො. සාරෙත්වා ආපත්තිං ආරොපෙතබ්බො. ආපත්තිං ආරොපෙත්වා ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

6. සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු බාලො අබ්‍යත්තො ආපත්තිබහුලො අනපදානො ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. අපිස්සු භික්ඛූ පකතා පරිවාසං දෙන්තා මූලාය පටිකස්සන්තා මානත්තං දෙන්තා අබ්භෙන්තා. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං සඞ්ඝො සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං කරෙය්‍ය නිස්සාය තෙ වත්ථබ්බන්ති. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු බාලො අබ්‍යත්තො ආපත්තිබහුලො අනපදානො ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. අපිස්සු භික්ඛූ පකතා පරිවාසං දෙන්තා මූලායපටිකස්සන්තා මානත්තං දෙන්තා අබ්භෙන්තා. සඞ්ඝො සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං කරොති නිස්සාය තෙ වත්ථබ්බන්ති. යස්සායස්මතො ඛමති සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියස්ස කම්මස්ස කරණං නිස්සාය තෙ වත්ථබ්බන්ති, සො තුණ්හස්ස, යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි. -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු බාලො අබ්‍යත්තො ආපත්තිබහුලො අනපදානො. ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. අපිස්සු භික්ඛූ පකතා පරිවාසං දෙන්තා, මූලාය පටිකස්සන්තා, මානත්තං දෙන්තා, අබ්භෙන්තා. සඞ්ඝො සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං කරොති නිස්සාය තෙ වත්ථබ්බන්ති. යස්සායස්මතො ඛමති සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මස්ස කරණං නිස්සාය තෙ වත්ථබ්බන්ති, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය.

කතං සඞ්ඝෙන සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං, නිස්සාය තෙ වත්ථබ්බන්ති. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී"ති.

5. "මහණෙනි, මෙය නොපහන් වූවන්ගේ පහන් බව පිණිස හෝ නො වෙයි. ... පහන් වූවන්ගේ ඒ පහන් බව වැඩීම පිණිස හෝ නො වෙයි. වැලි දු මහණෙනි, මෙය නොපහන් වූවන්ගේ නොපහන් බව පිණිස ද, පහන් වූ ඇතැමුන්ගේ වෙනස් බව පිණිස ද පවතී ය"යි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරැහූ සේක. ගරහා දැහැමි කථා කොට භික්ෂූන් ඇමැතූ සේක: "මහණෙනි, එසේ නම් සංඝ තෙමේ සෙය්‍යසක භික්ෂුහට "තා විසින් නිස ගෙණ ආචාර්‍ය්‍ය ආශ්‍රයයෙහි ම විසිය යුතුයැ"යි නියස්සකම්මය කෙරේවා. මහණෙනි, ඒ නියස්සකම්මය ද මෙසේ කළ යුතු සි: පළමු කොට සෙය්‍යසක මහණ තෙමේ චොදනා කළ යුතු සි. චොදනා කොට, ඇවැත සිහිපත් කරවිය යුතු සි. සිහිපත් කරවා ඇවැත නැංවිය යුතු සි. ඇවැත නංවා ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුත්තේ ය:

6. "වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා, මේ සෙය්‍යසක මහණ නොවියත් වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ ආපත්තිපරිච්ඡෙද රහිත බාලයෙක් වෙයි. ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලොම් නොවූ ගිහි සංසග්ගයෙන් යුක්ත වූයේ වෙසෙයි. එහෙයින් භික්ෂූහු පිරිවෙස් දෙන්නාහු මූලායපටිකස්සනය කරන්නාහු මානත් දෙන්නාහු අබ්භාන කරන්නාහු බොහෝ කටයුතු ඇත්තාහු වෙති. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත් නම්, සංඝ තෙමේ සෙය්‍යසක මහණහට 'තා විසින් නිස ගෙණ ආචාර්‍ය්‍ය ආශ්‍රයයෙහි ම විසිය යුතු ය'යි නියස්සකම්මය කරන්නේ ය. මේ ඤත්ති යයි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ සෙය්‍යසක භික්ෂු තෙමේ අව්‍යක්ත වූ, ඇවැත් බහුල කොට ඇති, ආපත්තිපරිච්ඡෙද රහිත බාලයෙක් වෙයි, ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලොම් නොවූ ගිහි සංසග්ගයෙන් යුක්ත වූයේ වෙසෙයි. එහෙයින් භික්ෂූහු පිරිවෙස් දෙන්නාහු, මූලායපටිකස්සනය කරන්නාහු, මානත් දෙන්නාහු අබ්භාන කරන්නාහු කටයුතු ඇත්තාහු වෙති. සංඝ තෙමේ සෙය්‍යසක මහණහට 'තා විසින් නිස ගෙණ ආචාර්‍ය්‍ය ආශ්‍රයයෙහි විසිය යුතු ය'යි නියස්සකම්මය කෙරෙයි. සෙය්‍යසක මහණහට 'තා විසින් නිස ගෙණ ආචාර්‍ය්‍ය ආශ්‍රයයේ විසිය යුතුය'යි නියස්සකම්මය කිරීම යම් ආයුෂ්මතකුට රුචි වෙයි නම් හෙ තෙමේ නිශශබ්ද වේවා. යමකුට රුචි නොවෙයි නම් හෙ තෙමේ කියාවා.

දෙවනු වත් මේ කරුණ කියමි.... තෙවනු වත් මේ කරුණ කියමි. වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ සෙය්‍යසක භික්ෂු තෙමේ අව්‍යක්ත වූයේ, ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ, ආපත්තිපරිච්ඡෙද රහිත බාලයෙක් වෙයි. ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ ශාසනයට අනුලොම් නොවූ ගිහි සංසග්ගයෙන් යුක්ත වූයේ වෙසෙයි. එහෙයින් භික්ෂූහු පිරිවෙස් දෙන්නාහු මූලායපටිකස්සනය කරන්නාහු මානත් දෙන්නාහු අබ්භාන කරන්නාහු බොහෝ කටයුතු ඇත්තාහු වෙති. සංඝ තෙමේ සෙය්‍යසක භික්ෂුහට 'තා විසින් නිස ගෙණ ආචාර්‍ය්‍ය ආශ්‍රයයේ විසිය යුතු ය'යි නියස්සකම්මය කෙරෙයි. සෙය්‍යසක භික්ෂුහට 'තා විසින් නිස ගෙණ ඇදුරු ඇසුරෙහි ම විසිය යුතු ය'යි නියස්සකම්මය කිරීම යම් ආයුෂ්මතකුට රුචි වෙයි නම් හෙ තෙමේ නිශශබ්ද වේවා. යමකුට අනභිමත වේ නම් හෙ තෙමේ කියාවා. සංඝයා විසින් සෙය්‍යසක භික්ෂුහට 'තා විසින් නිස ගෙණ ඇදුරු ඇසුරෙහි ම විසිය යුතු ය'යි නියස්සකම්මය කරණ ලදී. සංඝයාට එය අභිමත යි. එහෙයින් නිහඬ ය. මේ කරුණු මෙසේ ධරමී" යනු යි.

අධම්මකම්මද්වාදසකං

1. තීහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතං නියස්සකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති, අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච: අසම්මුඛා කතං හොති, අපටිපුච්ඡා කතං හොති, අපටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං නියස්සකම්මං අධම්මකම්මං ච හොති, අවිනයකම්මඤ්ච, දුවූපසන්තඤ්ච.

2. අපරෙහි'පි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං නියස්සකම්මං අධම්මකම්මං ච හොති, අවිනයකම්මඤ්ච, දුවූපසන්තඤ්ච: අනාපත්තියා කතං හොති, අදෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, දෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති...

3. අපරෙහි'පි -පෙ- අචොදෙත්වා කතං හොති, අසාරෙත්වා කතං හොති, ආපත්තිං අනාරොපෙත්වා කතං හොති...

4. අපරෙහි'පි -පෙ- අසම්මුඛා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති...

5. අපරෙහි'පි -පෙ- අපටිපුච්ඡා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති...

6. අපරෙහි'පි -පෙ- අපටිඤ්ඤාය කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති...

7. අපරෙහි'පි -පෙ- අනාපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති...

8. අපරෙහි'පි -පෙ- අදෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති...

9. අපරෙහි,පි -පෙ- දෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති ...

10. අපරෙහි'පි- පෙ- අචොදෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති...

11. අපරෙහි'පි -පෙ- අසාරෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති...

12. අපරෙහි'පි -පෙ- ආපත්තිං අනාරොපෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං නියස්සකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මං ච දුවූපසන්තං ච.

නියස්සකම්මෙ අධම්මකම්ම ද්වාදසකං නිට්ඨිතං.

අධම්මකම්මදොළොස

1. “මහණෙනි, අඞ්ග තුණෙකින් යුත් තජ්ජනීයකම්මය අධම්මකම්මයෙක් ද අවිනයකම්මයෙක් ද, නොසංහිඳුනෙක් ද වෙයි: අසම්මුඛයෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද, නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ප්‍රතිඥා නොගෙණ කරණ ලද්දේ වෙයි ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් යුත් තජ්ජනීයකම්මය අධම්මකම්මයෙක් ද අවිනයකම්මයෙක් ද මනාව නොසංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුක්ත තජ්ජනීයකම්මය අධම්මකම්මයෙක් ද අවිනයකම්මයෙක් ද නොසංහිඳුනෙක් ද වෙයි: ඇවැත් නැත්තෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද, දෙසූ ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

3. අන්‍ය වූ ද... චොදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වෙයි ද, සිහිපත් නො කරවා කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ඇවැත නො නංවා කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

4. අන්‍ය වූ ද... අසම්මුඛයෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යග්‍ර වූ (අසමග්‍ර වූ)සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

5. අන්‍ය වූ ද... නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

6. අන්‍ය වූ ද... පිළිණ නොගෙණ කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

7. අන්‍ය වූ ද .. ඇවැත නැත්තෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

8. අන්‍ය වූ ද... දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

9. අන්‍ය වූ ද... දෙසූ ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

10. අන්‍ය වූ ද... චොදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

11. අන්‍ය වූ ද .. සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

12. අන්‍ය වූ ද ... ඇවැත නොනංවා කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් යුක්ත තජ්ජනීයකම්මය අධම්මකම්මයෙක් ද අවිනයකම්මයෙක් ද මනාව නො සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

තජ්ජනීයකම්මයෙහි අධම්මකම් දොළොස නිමි.

ධම්මකම්මද්වාදසකං

1. තීහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතං නියස්සකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච: සම්මුඛා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං නියස්සකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච.

2. අපරෙහි'පි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං නියස්සකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච: ආපත්තියා කතං හොති, දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති.

3 අපරෙහි'පි -පෙ- චොදෙත්වා කතං හොති, සාරෙත්වා කතං හොති, ආපත්තිං ආරොපෙත්වා කතං හොති.

4. අපරෙහි'පි -පෙ- සම්මුඛා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති.

5. අපරෙහි'පි -පෙ- පටිපුච්ඡා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති.

6. අපරෙහි'පි -පෙ- පටිඤ්ඤාය කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති.

7. අපරෙහි'පි -පෙ- ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති.

8. අපරෙහි'පි -පෙ- දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති.

9. අපරෙහි'පි -පෙ- අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති

10. අපරෙහි'පි -පෙ- චොදෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති.

11. අපරෙහි'පි -පෙ- සාරෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති.

12. අපරෙහි'පි -පෙ- ආපත්තිං ආරොපෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං නියස්සකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච.

නියස්සකම්මෙ ධම්මකම්මද්වාදසකං නිට්ඨිතං.

ධම්කම්දෙළොස

1. මහණෙනි, අඞ්ග තුණෙකින් යුක්ත නියස්සකම්ය ධම්කම්යෙක් ද විනයකම්යෙක් ද මනා ව සංහිඳුනෙක් ද වේ: සම්මුඛයෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද, පිළිවිස කරන ලද්දේ වෙයි ද, පිළිණ ගෙණ කරණ ලද්දේ වෙයි ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් යුක්ත නියස්සකම්ය ධම්කම්යෙක් ද විනය-කම්යෙක් ද, මනා ව සංහිඳුනෙක් ද වේ.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුක්ත නියස්සකම්ය ධම්කම්යෙක් ද විනය කම්යෙක් ද මනාව සංහිඳුනෙක් ද වේ: ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නො දෙසූ ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් යුත් නියස්සකම්ය ධම්කම්යෙක් ද විනයකම්යෙක් ද මනා ව සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

3. අන්‍ය වූ ද... චොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද,...

4. අන්‍ය වූ ද... සම්මුඛයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, ධම්යෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

5. අන්‍ය වූ ද... පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, ධම්යෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

6. අන්‍ය වූ ද... පිළිණ ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, ධම්යෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

7. අන්‍ය වූ ද... ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, ධම්යෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

8. අන්‍ය වූ ද... දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, ධම්යෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

9. අන්‍ය වූ ද.... නොදෙසූ ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, ධම්යෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,....

10. අන්‍ය වූ ද.... චොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, ධම්යෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

11. අන්‍ය වූ ද .. සිහිපත් කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, ධම්යෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,....

12. අන්‍ය වූ ද .. ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ධම්යෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් යුක්ත නියස්සකම්ය ධම්කම්යෙක් ද විනය කම්යෙක් ද මනා ව සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

නියස්සකම්යෙහි ධම්කම් දෙළොස නිමි.

ආකඞ්ඛමානඡක්කං

1. තීහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො නියස්සකම්මං කරෙය්‍ය: භණ්ඩනකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකො. බාලො හොති අබ්‍යත්තො ආපත්තිබහුලො අනපදානො. ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො නියස්සකම්මං කරෙය්‍ය.

2. අපරෙහි'පි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො නියස්සකම්මං කරෙය්‍ය: අධිසීලෙ සීලවිපන්නො හොති, අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපන්නො හොති, අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපන්නො හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො නියස්සකම්මං කරෙය්‍ය.

3. අපරෙහි'පි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො නියස්සකම්මං කරෙය්‍ය: බුද්ධස්ස අවණ්ණං භාසති, ධම්මස්ස අවණ්ණං භාසති, සඞ්ඝස්ස අවණ්ණං භාසති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො නියස්සකම්මං කරෙය්‍ය.

4. තිණ්ණං භික්ඛවෙ භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො නියස්සකම්මං කරෙය්‍ය: එකො භණ්ඩනකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකො, එකො බාලො හොති අබ්‍යත්තො ආපත්තිබහුලො අනපදානො, එකො ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො නියස්සකම්මං කරෙය්‍ය.

5. අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො නියස්සකම්මං කරෙය්‍ය: එකො අධිසීලෙ සීලවිපන්නො හොති, එකො අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපන්නො හොති, එකො අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපන්නො හොති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො නියස්සකම්මං කරෙය්‍ය.

6. අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො නියස්සකම්මං කරෙය්‍ය: එකො බුද්ධස්ස අවණ්ණං භාසති, එකො ධම්මස්ස අවණ්ණං භාසති, එකො සඞ්ඝස්ස අවණ්ණං භාසති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො නියස්සකම්මං කරෙය්‍ය.

නියස්සකම්මෙ ආකඞ්ඛමානඡක්කං නිට්ඨිතං.

ආකඞ්ඛමානචතුක්කය

1. මහණෙනි, අඞ්ග තුණෙකින් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියස්සකම්ය කරන්නේ ය: ඩබර කරන්නේ කලහ කරන්නේ (ඇවැත් වෙයි නොවෙයි ආදි) විරුද්ධවාද කරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ සංඝයා විෂයයෙහි අධිකරණ කරන්නේ වේ ද, අව්‍යක්ත වූ ඇවැත් බහුල කොට ඇති ආපත්ති පරිච්ඡේද රහිත බාලයෙක් වේ ද, ගිහියන් හා එකට ගැටුණේ අනුලෝම් නොවූ ගිහි සංසර්ගයෙන් යුක්ත වූයේ වෙසේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියස්සකම්ය කරන්නේ ය.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියස්සකම්ය කරන්නේ ය: උත්තම ශීලයෙහි විපන් සිල් ඇත්තේ වේ ද, උත්තම ආචාරයෙහි විපන් ආචාර ඇත්තේ ද, උතුම් සම්‍යග්දෘෂ්ටියෙහි විපන් දිටු ඇත්තේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියස්ස-කම්ය කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියස්සකම්ය කරන්නේ ය: බුදුරුවන්හි අගුණ කියා ද, දම්රුවන්හි අගුණ කියා ද, සඟුරුවන්හි අගුණ කියා ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියස්සකම්ය කරන්නේ ය.

4. මහණෙනි, භික්ෂූන් තිදෙනෙකුන්හට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියස්සකම්ය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් ඩබර කරන්නේ කලහ කරන්නේ විවාද කරන්නේ වාක් කලහ කරන්නේ සංඝයා කෙරෙහි අධිකරණ කරන්නේ වේ ද, එක් මහණෙක් අව්‍යක්ත වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ ආපත්ති පරිච්ඡේද නොදත් බාලයෙක් වේ ද, එක් මහණෙක් ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ ශාසනයට අනුකූල නොවූ ගිහි සංසර්ගයෙන් යුක්ත වූයේ වෙසේ ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියස්සකම්ය කරන්නේ ය.

5. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද භික්ෂූන් තිදෙනෙකුන්හට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියස්සකම්ය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් උත්තම ශීලයෙහි විපන් සිල් ඇත්තේ වේ ද, එක් මහණෙක් උත්තමාචාරයෙහි විපන් ආචාර ඇත්තේ වේ ද, එක් මහණෙක් උත්තම වූ සම්‍යග්දෘෂ්ටියෙහි විපන් දිටු ඇත්තේ වේ ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියස්සකම්ය කරන්නේ ය.

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද භික්ෂූන් තිදෙනෙකුන්හට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියස්සකම්ය කරන්නේය. එක් මහණෙක් බුදුරුවන්හි අගුණ කියයි ද, එක් මහණෙක් දම්රුවන්හි අගුණ කියයි ද, එක් මහණෙක් සඟුරුවන්හි අගුණ කියයි ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියස්සකම්ය කරන්නේ ය.

නියස්සකම්යෙහි ආකඞ්ඛමානචතුක්කය නිමි.

අට්ඨාරසවත්තං

1. නියස්සකම්මකතෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සම්මා වත්තිතබ්බං. තත්‍රායං සම්මා වත්තනා: න උපසම්පාදෙතබ්බං, න නිස්සයො දාතබ්බො, න සාමණෙරො උපට්ඨාපෙතබ්බො, න භික්ඛුනොවාදකසම්මුති සාදිතබ්බා, සම්මතෙනපි භික්ඛුනියො න ඔවදිතබ්බා, යාය ආපත්තියා සඞ්ඝෙන නියස්සකම්මං කතං හොති සා ආපත්ති න ආපජ්ජිතබ්බා, අඤ්ඤා වා තාදිසිකා, තතො වා පාපිට්ඨතරා, කම්මං න ගරහිතබ්බං, කම්මිකා න ගරහිතබ්බා, න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථො ඨපෙතබ්බො, න පවාරණා ඨපෙතබ්බා, න සවචනීයං කාතබ්බං, න අනුවාදො පට්ඨපෙතබ්බො, න ඔකාසො කාරෙතබ්බො, න චොදෙතබ්බො, න සාරෙතබ්බො, න භික්ඛූහි සම්පයොජෙතබ්බන්ති.

නියස්සකම්මෙ අට්ඨාරසවත්තං නිට්ඨිතං.

න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බඅට්ඨාරසකං

1. අථ ඛො සඞ්ඝො සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං අකාසි නිස්සාය තෙ වත්ථබ්බන්ති. සො සඞ්ඝෙන නියස්සකම්මකතො කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවමානො භජමානො පයිරුපාසමානො උද්දිසාපෙන්තො පරිපුච්ඡන්තො බහුස්සුතො හොති ආගතාගමො ධම්මධරො විනයධරො මාතිකාධරො පණ්ඩිතො ව්‍යත්තො මෙධාවී ලජ්ජී කුක්කුච්චකො සික්ඛාකාමො. සො සම්මා වත්තති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වත්තති. භික්ඛූ උපසඞ්කමිත්වා එවං වදෙසි: "අහං ආවුසො සඞ්ඝෙන නියස්සකම්මකතො සම්මා වත්තාමි, ලොමං පාතෙමි, නෙත්ථාරං වත්තාමි, කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බ"න්ති. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. "තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතු."

2. පඤ්චහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: උපසම්පාදෙති, නිස්සයං දෙති, සාමණෙරං උපට්ඨාපෙති, භික්ඛුනොවාදකසම්මුතිං සාදියති, සම්මතො'පි භික්ඛුනියො ඔවදති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

3. අපරෙහි'පි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: යාය ආපත්තියා සඞ්ඝෙන නියස්සකම්මං කතං හොති තං ආපත්තිං ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කම්මං ගරහති, කම්මිකෙ ගරහති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

අටළොස්වත

1. මහණෙනි, නියස්සකම්මය කරණු ලැබූ මහණහු විසින් මනා ව පැවතිය යුතුයි. එහි මේ මනා පැවැත්මයි: (නමත් උපාධ්‍යාය ව) උපසම්පදා නො කළ යුතුයි, නිස නො දිය යුතුයි, සාමණේරයෙකු උපස්ථානය පිණිස නො තබාගත යුතුයි, භික්ඛුනොවාදකසම්මතිය නො පිළිගත යුතුයි, ඒ සම්මතිය ලැබූවහු විසින් ද මෙහෙණීනට ඔවා නොදිය යුතුයි, යම් ඇවැතක් කරණකොට සඞ්ඝයා විසින් නියස්සකම්මය කරණ ලද්දේ ද ඒ ඇවැතට නො පැමිණිය යුතුයි, එබඳු අන් ඇවැතකට ද නො පැමිණිය යුතුයි, එයට වඩා පවිටු ඇවැතකට ද නො පැමිණිය යුතුයි, විනයකම්යට නො ගැරහිය යුතුයි, කම්ය කළ භික්ෂූන්ට නො ගැරහිය යුතුයි, පුවතක් මහණහුගේ පොහොය නො තැබිය යුතුයි, පවාරණය නො තැබිය යුතුයි, සවචනීයකම්ය නො කළ යුතුයි, විහාරයෙහි දෙවු තනතුරු නො පිහිටිය යුතුයි, චොදනා පිණිස අවසර නො ගත යුතුයි, චොදනා නො කළ යුතුයි, ඇවැත් සිහිපත් නො කරවිය යුතුයි, භික්ෂූන් ඔවු-නොවුන් හා කලහ පිණිස නො යෙදෙවිය යුතුයි.

නියස්සකම්යෙහි අටළොස්වත නිමි.

නොසංහිඳුවියයුතු අටළොස්වත

1. ඉක්බිත්තෙන් සඞ්ඝ තෙමේ සෙය්‍යසක මහණහට 'තා විසින් මහතෙරකෙනකුන් ඇසුරු කොට විසිය යුතුයැ'යි නියස්සකම්ය කෙළේ ය. සඞ්ඝයා විසින් නියස්සකම්ය කරණු ලැබූ හෙ තෙම කලණ-මිතුරන් සෙව්නේ, බජනුයේ, ඇසුරු කරණුයේ, උදෙසවනුයේ, නැවත නැවත විචාරණුයේ, වාචොද්ගත කොට ගත් ආගමය ඇති, ධම්ධර, විනයධර, මාතෘකාධර, පණ්ඩිත, ව්‍යකත, ප්‍රඥවත්, ලජ්ජී, කුළුවරදෙහි ද කුකුස් කරණ, ශික්ෂාකාමී වූ බහුශ්‍රුතයෙක් වෙයි. හෙ තෙම මනා ව පවතී. (මත් බැහැර ලා) මහතෙරුන් අනුව පවතී. නිස්තරණය පිණිස පවතී. භික්ෂූන් කරා එළැඹ, "ඇවැත්නි, මම් සඞ්ඝයා විසින් නියස්සකම්ය කරණ ලදුයෙම් මොනොවට පවතිමි, අනුලොම් වැ පවතිමි, නිස්තරණය පිණිස පවතිමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු දැ''යි මෙසේ කියයි. භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැළ කළහ. "මහණෙනි, එසේ වී නම් සඞ්ඝ තෙමේ සෙය්‍යසක මහණහුගේ නියස්සකම්ය සංහිඳුවාවා."

2. මහණෙනි, අඞ්ග පසෙකින් යුත් මහණහුගේ නියස්සකම්ය නො සංහිඳුවිය යුතු: උපසපන් කෙරෙයි ද, නිස දෙයි ද, මහණකු තමාට උවටනෙහි යොදා ගණී ද, මෙහෙණීන්හට ඔවා දීමේ සම්මතිය ඉවසයි ද, සම්මතිය ලැබුයේත් මෙහෙණීන්හට ඔවා දෙයි ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග පසින් යුත් මහණහුගේ නියස්සකම්ය නො සංහිඳුවිය යුතු.

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග පසෙකින් යුත් මහණහුගේ නියස්ස-කම්ය නො සංහිඳුවිය යුතු: යම් ඇවැතකට සඞ්ඝයා විසින් නියස්සකම්ය කරණ ලද නම්, ඒ ඇවැතට පැමිණේ ද, එවැනි අනිත් ඇවැතකට හෝ පැමිණේ ද, එයට වඩා පවිටු ඇවැතකට හෝ පැමිණේ ද, කම්ය ගරහා ද, කම් කළවුන් ගරහා ද, මහණෙනි, මේ පසගින් යුතු මහණහුගේ නියස්සකම්ය නො සංහිඳුවිය යුතු.

4. අට්ඨහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ඨපෙයි, පවාරණං ඨපෙති, සවචනීයං කරොයි, අනුවාදං පට්ඨපෙති, ඔකාසං කාරෙයි, චොදෙති, සාරෙති, භික්ඛූහි සම්පයොජෙති; ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බඅට්ඨාරසකං නිට්ඨිතං.

පටිප්පස්සම්භෙතබ්බඅට්ඨාරසකං

1. පඤ්චහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: න උපසම්පාදෙති, න නිස්සයං දෙති, න සාමණෙරං උපට්ඨාපෙති, න භික්ඛුනොවාදකසම්මුතිං සාදියති, සම්මතොපි භික්ඛුනියො න ඔවදයි; ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

2. අපරෙහි'පි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: යාය ආපත්තියා සඞ්ඝෙන නියස්සකම්මං කතං හොති තං ආපත්තිං න ආපජ්ජයි, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කම්මං න ගරහති, කම්මිකෙ න ගරහයි. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

3. අට්ඨහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ඨපෙති, න පවාරණං ඨපෙති, න සවචනීයං කරොයි, න අනුවාදං පට්ඨපෙති, න ඔකාසං කාරෙති, න චොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛූහි සම්පයොජෙති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

පටිප්පස්සම්භෙතබ්බඅට්ඨාරසකං නිට්ඨිතං.

[පටිප්පස්සම්භනං]

1. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: තෙන භික්ඛවෙ සෙය්‍යසකෙන භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා බුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො: "අහං භන්තෙ සඞ්ඝෙන නියස්සකම්මකතො සම්මා වත්තාමි, ලොමං පාතෙමි, නෙත්ථාරං වත්තාමි, නියස්සකම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචාමී"ති. දුතියම්පි යාචිතබ්බො. තතියම්පි යාචිතබ්බො.

4. මහණෙනි, අඞ්ග අටෙකින් යුත් මහණහුගේ නියස්සකර්මය නො සංහිඳුවිය යුතු: පුවතක් මහණහුගේ පොහොය තබා ද, පවුරුණු තබා ද, සවචනීයකර්මය කෙරේ ද, වෙහෙරට දෙටු බව කෙරේ ද, අනුනට චොදනා කිරීමට අවකාශ කරවා ගණී ද, (පුවතක් මහණකුට) චොදනා කෙරේ ද, (ඇවැත්) සිහිපත් කරවා ද, භික්ෂූන් උනුන් හා කලහයෙහි යොදූ ද. මහණෙනි, මේ අඞ්ග අටෙන් යුත් මහණහුගේ නියස්සකර්මය නො සංහිඳුවිය යුතු.

නොසංහිඳුවියයුතු අටළොස නිමියේ ය.

සංහිඳුවියයුතු අටළොස

1. මහණෙනි, අඞ්ග පසෙකින් යුත් මහණහුගේ නියස්සකර්මය සංහිඳුවිය යුතු: තමා උපාධ්‍යාය ව උපසපත් නො කෙරෙයි ද, නිස නො දෙයි ද, හෙරණකු උවටනට යොදූ නො ගණී ද, මෙහෙණින්-හට ඔවා දීමේ සම්මතිය නො ඉවසයි ද, සම්මතිය ලදුයේ නමුත් ඔවා නො දෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසඟින් යුත් මහණහුගේ නියස්සකර්මය සංහිඳුවිය යුතු.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද පඤ්චාඞ්ගයෙකින් යුක්ත මහණහුගේ නියස්සකර්මය සංහිඳුවිය යුතු: යම් ඇවැතකට සඞ්ඝයා විසින් (ඔහුට) නියස්සකර්මය කරණ ලද්දේ නම්, ඒ ඇවැතට නො පැමිණේ ද, එවැනි අන් ඇවැතකට හෝ නො පැමිණේ ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ නො පැමිණේ ද, (කරණ ලද) විනයකර්මය නො ගරහා ද, විනය-කර්මය කළවුන් නො ගරහා ද, මහණෙනි, මේ පසඟින් යුත් මහණහුගේ නියස්සකර්මය සංහිඳුවිය යුතු.

3. මහණෙනි, අඞ්ග අටෙකින් යුත් මහණහුගේ නියස්සකර්මය සංහිඳුවිය යුතු. පුවතක් මහණකුගේ පොහොය නො තබා ද, පවුරුණු නො තබා ද, සවචනීය කර්මය නො කෙරේ ද, වෙහෙරෙහි දෙටු තැන්හි නො සිටී ද, චොදනා පිණිස අවකාශ කරවා නො ගණී ද, චොදනා නො කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් නො කරවයි ද, භික්ෂූන් උනුන් කලහයෙහි නො යොදයි ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග අටින් යුත් මහණහුගේ නියස්ස-කර්මය සංහිඳුවිය යුතු.

සංහිඳුවියයුතු අටළොස නිමියේ ය.

[සංහිඳුවීම]

1. මහණෙනි, නියස්සකර්මය මෙසේ සංහිඳුවිය යුතු: ඒ සෙය්‍යසක මහණහු විසින් සඞ්ඝයා වෙත එළැඹ උතුරුසඟ එකස් කොට පොරොවා වැඩිමහලු භික්ෂූන්ගේ පා වැඳ උක්කුටුක ව හිඳ ඇඳිලි බැඳ ගෙණ මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය: "වහන්ස, මම සඞ්ඝයා විසින් නියස්සකර්මය කරණු ලැබූයෙම් මැනැවින් පවතිමි. භික්ෂූන් අනුව පවතිමි. (අටොළොස්) නිස්තරණ වත අනුව පවතිමි. නියස්සකර්මයාගේ සංහිඳුවීම යදිමි" යි. දෙවෙනුව ද යැදිය යුතු. තෙවෙනුව ද යැදිය යුතු.

2. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

"සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු සඞ්ඝෙන නියස්සකම්මකතො සම්මා වත්තති, ලොමං පාතෙයි, නෙත්ථාරං වත්තති, නියස්සස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං සඞ්ඝො සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං පටිප්පස්සම්භෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු සඞ්ඝෙන නියස්සකම්මකතො සම්මා වත්තති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වත්තති, නියස්සස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචති. සඞ්ඝො සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං පටිප්පස්සම්භෙති. යස්සායස්මතො ඛමති සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියස්සස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධි, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු සඞ්ඝෙන නියස්සකම්මකතො සම්මා වත්තති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වත්තති, නියස්සස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචති. සඞ්ඝො සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං පටිප්පස්සම්භෙති. යස්සායස්මතො ඛමති සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියස්සස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධි, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු සඞ්ඝෙන නියස්සකම්මකතො සම්මා වත්තති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වත්තයි, නියස්සස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචති. සඞ්ඝො සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං පටිප්පස්සම්භෙති. යස්සායස්මතො ඛමති සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියස්සස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධි, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

පටිප්පස්සද්ධං සඞ්ඝෙන සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං. ඛමයි සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී"ති.

නියස්සකම්මං නිට්ඨිතං දුතියං.

3. පබ්බාජනීයකම්මං

[අස්සජිපුනබ්බසුකානං අනාචාරං]

1. තෙන ඛො පන සමයෙන **අස්සජිපුනබ්බසුකා** නාම **කිටාගිරිස්මිං** ආවාසිකා හොන්ති අලජ්ජිනො පාපභික්ඛූ. තෙ එවරූපං අනාචාරං ආචරන්ති: මාලාවච්ඡං රොපෙන්තිපි රොපාපෙන්තිපි. සිඤ්චන්තිපි, සිඤ්චාපෙන්තිපි. ඔචිනන්තිපි, ඔචිනාපෙන්තිපි. ගන්ථෙන්තිපි, ගන්ථාපෙන්තිපි. එකතොවණ්ටිකමාලං කරොන්තිපි, කාරාපෙන්තිපි. උභතොවණ්ටිකමාලං කරොන්තිපි, කාරාපෙන්තිපි. මඤ්ජරිකං කරොන්තිපි, කාරාපෙන්තිපි. විධූතිකං කරොන්තිපි, කාරාපෙන්තිපි. වටංසකං කරොන්තිපි, කාරාපෙන්තිපි. ආවෙළං කරොන්තිපි, කාරාපෙන්තිපි. උරච්ඡදං කරොන්තිපි, කාරාපෙන්තිපි.

2. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රබල මහණකු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ සෙය්‍යසක මහණ තෙමේ සඞ්ඝයා විසින් නියස්සකම්මය කරණ ලද්දේ මැනැවින් පවතී. (භික්ෂූන්හට) අනුකූල ව පවතී. (අටළොස්) නිස්සරණ වත පුරයි. නියස්සකම්මයාගේ සංහිඳීම යදී. ඉදින් සඞ්ඝයාට පැමිණි කල් ඇති කම්මය වේ නම් සඞ්ඝ තෙමේ සෙය්‍යසක මහණහුගේ නියස්සකම්මය සංහිඳුවන්නේ ය. මේ ඤත්තිය යි.

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ සෙය්‍යසක මහණ තෙමේ සඞ්ඝයා විසින් නියස්සකම්මය කරණු ලැබූයේ, මනා ව පවතී. අනුලොම් ව පවතී. නිස්සරණ වත පුරයි. නියස්ස කම්මයාගේ සංහිඳීම යදී. සඞ්ඝ තෙමේ සෙය්‍යසක මහණහුගේ නියස්සකම්මය සංහිඳුවයි. සෙය්‍යසක මහණහුගේ නියස්සකම්මය සංහිඳුවීම යම් ආයුෂ්මතකුහට රිසියේ නම් ගෙ තෙම නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියේ නම් හේ කියාවා.

දෙවෙනු ව ද මෙ කරුණ කියමි. වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ සෙය්‍යසක මහණ තෙමේ සඞ්ඝයා විසින් නියස්සකම්මය කරණු ලැබූයේ මනා ව පවතී. අනුලොම් ව පවතී. නිස්සරණ වත පුරයි. නියස්සකම්මයාගේ සංහිඳීම යදී. සඞ්ඝ තෙමේ සෙය්‍යසක මහණහුගේ නියස්සකම්මය සංහිඳුවයි. සෙය්‍යසක මහණහුගේ නියස්සකම්මය සංහිඳුවීම යම් ආයුෂ්මතකුහට රිසියේ නම් හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියේ නම් හේ කියාවා.

තෙවෙනු ව ද මෙ කරුණ කියමි. සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: සඞ්ඝයා විසින් නියස්සකම්මය කරණු ලැබූ මේ සෙය්‍යසක මහණ තෙම මැනැවින් පවතී. අනුලොම් ව පවතී. නිස්සරණ වත් පුරයි. (හේ) නියස්සකම්මයාගේ සංහිඳීම යදී. සඞ්ඝ තෙමේ සෙය්‍යසක මහණහුගේ නියස්සකම්මය සංහිඳුවයි. සෙය්‍යසක මහණහුගේ නියස්සකම්මය සංහිඳුවීම යම් ආයුෂ්මතකුහට රිසියේ නම් හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියේ නම් හේ කියාවා.

සඞ්ඝයා විසින් සෙය්‍යසක මහණහුගේ නියස්සකම්මය සංහිඳුවන ලදී. සඞ්ඝයාට එය රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මේ කාරණය මෙසේ සලකමි”යනු යි.

දෙවන නියස්සකම්මය නිමියේ ය.

3. පබ්බාජනීයකම්මය

[අස්සජිපුනබ්බසුකයන්ගේ අනාචාර]

1. එ සමයෙහි වූ කලි **අස්සජි පුනබ්බසුක** නම් වූ පවට පිළිකුල් නො කරණ ලාමක මහණහු කීටාගිරියෙහි ආවාසික වෙති. ඔහු මෙබඳු අනාචාර කෙරෙත්: තුමූ ද මල්පැළ සිටුවත්, අනුන් ලවා ද සිටුවවත්. තුමූ ද දිය ඉසිත්, අනුන් ලවා ද ඉස්වත්. තුමූ ද මල් නෙලත්, අනුන් ලවා ද මල් නෙලවත්. තුමූ ද මල්දම් ගොතත්, අනුන් ලවා ද මල්දම් ගොතවත්. එක් පසකට නටු සිටුනාසේ මල්දම් තුමූ ද කරත්, අනුන් ලවා ද කරවත්. දෙපසට නටු සිටුනාසේ මල්දම් තුමූ ද කරත්, අනුන් ලවා ද කරවත්. තුමූ ද මල්කැන් කරත්, අනුන් ලවා ද කරවත්· හිඳි ආදියෙකින් ඇවුනු මල්දම් (විධූතිකාවත්) තුමූ ද කෙරෙත්, අනුන් ලවා ද කරවත්. මුදුන්මල් කඩ (අවතංසක) තුමූ ද කෙරෙත්, අනුන් ලවා ද කරවත්. කණෑ පලඳනා මල්දම් තුමූ ද කරත්, අනුන් ලවා ද කරවත්. උර පලඳනාවත් තුමූ ද කරත්, අනුන් ලවා ද කරවත්.

2. තෙ කුලිත්ථීනං කුලධීතානං කුලකුමාරීනං කුලසුණ්හානං කුලදාසීනං එකතොවණ්ටිකමාලං හරන්තිපි, හරාපෙන්තිපි. උභතොවණ්ටිකමාලං හරන්තිපි, හරාපෙන්තිපි. මඤ්ජරිකං හරන්තිපි, හරාපෙන්තිපි. විධූතිකං හරන්තිපි, හරාපෙන්තිපි. වටංසකං හරන්තිපි, හරාපෙන්තිපි. ආවෙළං හරන්තිපි, හරාපෙන්තිපි. උරච්ඡදං හරන්තිපි, හරාපෙන්තිපි.

3. තෙ කුලිත්ථීහි කුලධීතාහි කුලකුමාරීහි කුලසුණ්හාහි කුලදාසීහි සද්ධිං එකභාජනෙපි භුඤ්ජන්ති. එකථාලකෙපි පිවන්ති. එකාසනෙපි නිසීදන්ති. එකමඤ්චෙපි තුවට්ටෙන්ති. එකත්ථරණාපි තුවට්ටෙන්ති. එකපාපුරණාපි තුවට්ටෙන්ති. එකත්ථරණ පාපුරණාපි තුවට්ටෙන්ති. විකාලෙපි භුඤ්ජන්ති. මජ්ජම්පි පිවන්ති. මාලාගන්ධවිලෙපනම්පි ධාරෙන්ති.-

නච්චන්තිපි. ගායන්තිපි. වාදෙන්තිපි. ලාසෙන්තිපි. නච්චන්තියාපි නච්චන්ති. නච්චන්තියාපි ගායන්ති. නච්චන්තියාපි වාදෙන්ති. නච්චන්තියාපි ලාසෙන්ති. ගායන්තියාපි නච්චන්ති. ගායන්තියාපි ගායන්ති. ගායන්ති-යාපි වාදෙන්ති. ගායන්තියාපි ලාසෙන්ති. වාදෙන්තියාපි නච්චන්ති. වාදෙන්තියාපි ගායන්ති. වාදෙන්තියාපි වාදෙන්ති. වාදෙන්තියාපි ලාසෙන්ති. ලාසෙන්තියාපි නච්චන්ති. ලාසෙන්තියාපි ගායන්ති. ලාසෙන්තියාපි වාදෙන්ති. ලාසෙන්තියාපි ලාසෙන්ති.-

අට්ඨපදෙපි කීළන්ති. දසපදෙපි කීළන්ති. ආකාසෙපි කීළන්ති. පරිහාරපථෙපි කීළන්ති. සන්තිකායපි කීළන්ති. ඛලිකායපි කීළන්ති. ඝටිකායපි කීළන්ති. සලාකහත්ථෙනපි කීළන්ති. අක්ඛෙනපි කීළන්ති. පඞ්ගචීරෙනපි කීළන්ති. වඞ්කකෙනපි කීළන්ති. මොක්ඛචිකායපි කීළන්ති. චිඞ්ගුලකෙනපි කීළන්ති. පත්තාළ්හකෙනපි කීළන්ති. රථකෙනපි කීළන්ති. ධනුකෙනපි කීළන්ති. අක්ඛරිකායපි කීළන්ති. මනෙසිකායපි කීළන්ති. යථාවජ්ජෙනපි කීළන්ති. හත්ථිස්මිම්පි සික්ඛන්ති. අස්සස්මිම්පි සික්ඛන්ති. රථස්මිම්පි සික්ඛන්ති. ධනුස්මිම්පි සික්ඛන්ති. ථරුස්මිම්පි සික්ඛන්ති. හත්ථිස්සපි පුරතො ධාවන්ති, අස්සස්සපි පුරතො ධාවන්ති, රථස්සපි පුරතො ධාවන්ති. ආධාවන්තිපි. උස්සෙළෙන්තිපි. අප්පොඨෙන්තිපි. නිබ්බුජ්ඣන්තිපි. මුට්ඨීහිපි යුජ්ඣන්ති. රඞ්ගමජ්ඣෙපි සංඝාටිං පත්ථරිත්වා නච්චන්තිං එවං වදෙන්ති: ඉධ භගිනි නච්චස්සූති. නලාටිකම්පි දෙන්ති. විවිධම්පි අනාචාරං ආචරන්ති.

4. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු කාසීසු වස්සං වුත්ථො සාවත්ථිං ගච්ඡන්තො භගවන්තං දස්සනාය යෙන කීටාගිරි තදවසරි. අථ ඛො සො භික්ඛු පුබ්බණ්හසමයං නිවාසෙත්වා පත්තචීවර-මාදාය කීටාගිරිං පිණ්ඩාය පාවිසි, පාසාදිකෙන අභික්කන්තෙන පටික්කන්-තෙන ආලොකිතෙන විලොකිතෙන සමිඤ්ජිතෙන පසාරිතෙන ඔක්ඛිත්තචක්ඛු ඉරියාපථසම්පන්නො.

2. ඔහු කුලස්ත්‍රීනට කුලදූනට, කුලකුමරියනට, කුලයෙහෙළියනට, කුලදැස්සනට එකතොවණ්ටිකමාලාවන් තුමූ ද ගෙණ යත්, අනුන් අත ද යවත්. උභතොවණ්ටිකමාලාවන් තුමූ ද ගෙණ යත්, අනුන් අත ද යවත්. මල්කැන් තුමූ ද ගෙණ යත්, අනුන් අත ද යවත්. විධූතිකාවන් තුමූ ද ගෙණ යත්, අනුන් අත ද යවත්. මුදුත්මල්කඩ තුමූ ද ගෙණ යත්, අනුන් අත ද යවත්. කණ පලඳනා තුමූ ද ගෙණ යත්, අනුන් අත ද යවත්. උරපලඳනාවන් තුමූ ද ගෙණ යත්, අනුන් අත ද යවත්.

3. ඒ මහණහු කුලස්ත්‍රීන් හා කුලදූන් හා කුලකුමරියන් හා කුලවධූන් හා කුලදැස්සන් හා එක් බඳුනෙහි ද වළඳත්. එක් තලුතැටියෙහි ද බොත්. එක් අස්නෙහි ද හිඳිත්. එක් ඇඳෙහි ද එකට ශයනය කෙරෙත්. එක ඇතිරියක් ඇත්තාහු එකට නිදත්. එක් පොරෝනාවක් ඇත්තාහු ද එකට වැද හෙත්. එක් ඇතිරි එක් පොරෝනා ඇත්තාහු ද එකට වැදහෙත්. නොකල්හි ද බුදිත්. මද්‍යපානය ද කරත්. මල් ගඳ විලෙවුන් ද දරත්. -

නැටීම ද කරත්. ගැයීම ද කරත්. වැයීම ද කරත්. විලාස දක්වත්. නටන්නියට ද නටත්. නටන්නියට ද ගයත්. නටන්නියට ද වයත්. නටන්නියට ද විලාස දක්වත්. ගයන්නියට ද නටත්. ගයන්නියට ද ගයත්. ගයන්නියට ද වයත්. ගයන්නියට ද විලාස දක්වත්. වයන්නියට ද නටත්. වයන්නියට ද ගයත්. වයන්නියට ද වයත්. වයන්නියට ද විලාස දක්වත්. විලාස දක්වන්නියට ද නටත්. විලාස දක්වන්නියට ද ගයත්. විලාස දක්වන්නියට ද වයත්. විලාස දක්වන්නියට ද විලාස දක්වත්. -

අටගප් දූ පෝරුවෙහි ද දූ කෙළිත්. දසගප් දූ පෝරුවෙහි ද දූ කෙළිත්. අහසේ ද දූ පෝරුව ඇති සේ සලකා දූ කෙළිත්. කට්ටිපෙනෙහි ද ක්‍රීඩා කරත්. සන්තික ක්‍රීඩාව ද කරත්. ඛලිකාක්‍රීඩාව ද කරත්. සටිකාක්‍රීඩාව ද කරත්. සලාකා හත්ථ ක්‍රීඩාව ද කරත්. පත්දුවෙන් ද ක්‍රීඩා කෙරෙත්. කොළනළා පිඹීමෙන් ද ක්‍රීඩා කරත්. කුඩා නගුලින් හෑමේ ක්‍රීඩාව ද කරත්. කරනම් ගැසීම ද කෙරෙත්. හුලංපෙති කරකැවීමෙන් ද ක්‍රීඩා කරත්. කොළ නැළියෙන් වැලි ආදිය මැනීමෙන් ද ක්‍රීඩා කරත්. කුඩා රියෙන් ද ක්‍රීඩා කෙරෙත්. කුඩා දුන්නෙන් ද ක්‍රීඩා කරත්. අහසේ හෝ පිටේ අකුරු ඇඳ කියැවීමේ ක්‍රීඩාව ද කරත්. සිතූ දෑ කීමේ ක්‍රීඩාව ද කරත්. කණුන් කොරුන් ආදීන් සේ ඉරියවු දැක්වීමේ ක්‍රීඩාව ද කරත්. හස්තිශිල්පයෙහි ද හික්මෙත්. අශ්වශිල්පයෙහි ද හික්මෙත්. රථශිල්පයෙහි ද හික්මෙත්. ධනුශ්ශිල්පයෙහි ද හික්මෙත්. කඩුසිප්හි ද හික්මෙත්. ඇතුට පෙරටුව ද දිවෙත්. අසුට පෙරටුව ද දිවෙත්. රථයට පෙරටුව ද දිවෙත්. දිවූ තාක් දුර පෙරළා ද දිව එත්. උස් හඬ නගත්. අත්පොළසන් දෙත්. මල්ලපොර බදත්. මිටින් පහර දීම ද කරත්. රඟමඬල මැද සඟළ සිවුර එළා 'නැඟණියනි, මෙහි නටන්නැ'යි කියත්. 'මැනව, මැනැවැ'යි කියා සිය නළලෙහි ඇඟිල්ලක් තබා ඇය නළලෙහි ද ඇඟිල්ල තබත්. විවිධ වූ ද නොපණත් කම් කෙරෙත්.

4. එසමයෙහි වනාහි එක්තරා මහණෙක් කාසි ජනපදයෙහි වස්වැස පැවැරුයේ, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දක්නට සැවැත්නුවර බලා යන්නේ, කීටාගිරියට පැමිණියේ ය. ඉක්බිති ඒ මහණ පෙරවරුයෙහි හැඳ පෙරෙව පාසිවුරු ගෙණ (දක්නවුන්) පහදවන සේ යෑමෙන් ද, ඊමෙන් ද, ඉදිරි බැලීමෙන් ද, දෙපස බැලීමෙන් ද, අත් පා හැකිළීමෙන් ද, දිගු කිරීමෙන් ද යුතුවැ යට බලා හෙළු ඇස් ඇත්තේ, මනා ඉරියව්වෙන් පිරිපුන් වූයේ කීටාගිරියට පිඬු පිණිස පිවිසියේ ය.

5. මනුස්සා තං භික්ඛුං පස්සිත්වා එවමාහංසු: ක්වායං අබලබලො විය, මන්දමන්දො විය, භාකුටිකභාකුටිකො විය? කො ඉමස්ස උපගතස්ස පිණ්ඩකම්පි දස්සති? අම්හාකං පන අය්‍යා අස්සජිපුනබ්බසුකා සණ්හා සඛිලා සුඛසම්භාසා මිහිතපුබ්බඞ්ගමා එහිස්වාගතවාදිනො අබ්භාකුටිකා උත්තානමුඛා පුබ්බභාසිනො. තෙසං ඛො නාම පිණ්ඩො දාතබ්බො''ති.

6. අද්දසා ඛො අඤ්ඤතරො උපාසකො තං භික්ඛුං කීටාගිරිස්මිං පිණ්ඩාය චරන්තං. දිස්වාන යෙන සො භික්ඛු තෙනුපසඞ්කමි. උපසඞ්කමිත්වා තං භික්ඛුං අභිවාදෙත්වා එතදවොච: ''අපි භන්තෙ පිණ්ඩො ලබ්භතී''ති. ''න ඛො ආවුසො පිණ්ඩො ලබ්භතී''ති. ''එහි භන්තෙ ඝරං ගමිස්සාමා''ති.

7. අථ ඛො සො උපාසකො තං භික්ඛුං ඝරං නෙත්වා භොජෙත්වා එතදවොච: ''කහං භන්තෙ අය්‍යො ගමිස්සතී?''ති. ''සාවත්ථිං ඛො අහං ආවුසො ගමිස්සාමි භගවන්තං දස්සනායා''ති. ''තෙන හි භන්තෙ මම වචනෙන භගවතො පාදෙ සිරසා වන්ද. එවං ච වදෙහි: 'දුට්ඨො භන්තෙ කීටාගිරිස්මිං ආවාසො. අස්සජිපුනබ්බසුකා නාම කීටාගිරිස්මිං ආවාසිකා අලජ්ජිනො පාපභික්ඛූ. තෙ එවරූපං අනාචාරං ආචරන්ති: මාලාවච්ඡං රොපෙන්ති'පි. රොපාපෙන්ති'පි. සිඤ්චන්ති'පි, සිඤ්චාපෙන්ති'පි. ඔචිනන්ති'පි, ඔචිනාපෙන්ති'පි. ගන්ථෙන්ති'පි, ගන්ථාපෙන්ති'පි. එකතො වණ්ටිකමාලං කරොන්ති'පි, කාරාපෙන්ති'පි. උභතො වණ්ටිකමාලං කරොන්ති'පි, කාරාපෙන්ති'පි. මඤ්ජරිකං කරොන්ති'පි, කාරාපෙන්ති'පි. විධූතිකං කරොන්ති'පි, කාරාපෙන්ති'පි. වටංසකං කරොන්ති'පි, කාරාපෙන්ති'පි. ආවෙළං කරොන්ති'පි, කාරාපෙන්ති'පි. උරච්ඡදං කරොන්ති'පි, කාරාපෙන්ති'පි. –

තෙ කුලිත්ථීනං කුලධීතානං කුලකුමාරීනං කුලසුණ්හානං කුලදාසීනං එකතො වණ්ටිකමාලං හරන්ති'පි, හරාපෙන්ති'පි. උභතො වණ්ටිකමාලං හරන්ති'පි, හරාපෙන්ති'පි. මඤ්ජරිකං හරන්ති'පි, හරාපෙන්ති'පි. විධූතිකං හරන්ති'පි, හරාපෙන්ති'පි. වටංසකං හරන්ති'පි, හරාපෙන්ති'පි. ආවෙළං හරන්ති'පි, හරාපෙන්ති'පි. උරච්ඡදං හරන්ති'පි, හරාපෙන්ති'පි. කුලිත්ථීහි කුලධීතාහි කුලකුමාරීහි කුලසුණ්හාහි කුලදාසීහි සද්ධිං එකභාජනෙ'පි භුඤ්ජන්ති, එකථාලකෙ'පි පිවන්ති, එකාසනෙ'පි නිසීදන්ති, එකමඤ්චෙ'පි තුවට්ටෙන්ති, එකත්ථරණා'පි තුවට්ටෙන්ති, එකපාවුරණා'පි තුවට්ටෙන්ති, එකත්ථරණපාවුරණා'පි තුවට්ටෙන්ති, විකාලෙ'පි භුඤ්ජන්ති, මජ්ජ'ම්පි පිවන්ති, මාලාගන්ධවිලෙපනම්පි ධාරෙන්ති. –

නච්චන්ති'පි, ගායන්ති'පි, වාදෙන්ති'පි, ලාසෙන්ති'පි. නච්චන්තියා'පි නච්චන්ති. නච්චන්තියා'පි ගායන්ති. නච්චන්තියා'පි වාදෙන්ති, නච්චන්තියා'පි ලාසෙන්ති. [චක්කං කාතබ්බං] -පෙ- ලාසෙන්තියා'පි නච්චන්ති. ලාසෙන්තියා'පි ගායන්ති. ලාසෙන්තියා'පි වාදෙන්ති. ලාසෙන්තියා'පි ලාසෙන්ති.–

අට්ඨපදෙ'පි කීළන්ති. දසපදෙ'පි කීළන්ති. ආකාසෙ'පි කීළන්ති. පරිහාරපථෙ'පි කීළන්ති. සන්තිකාය'පි කීළන්ති. ඛලිකාය'පි කීළන්ති. සලාකහත්ථෙන'පි කීළන්ති. අක්ඛෙන'පි කීළන්ති. පඞ්ගචීරෙන'පි කීළන්ති. වඞ්කකෙන'පි කීළන්ති. –

5. (කිටාගිරියෙහි) මිනිස්සු ඒ මහණ දැක මෙසේ කීහ: "ඉතා දුබලයකු බඳු, ඉතා අලසයකු බඳු, බැම හා මුව හකුළුවා ගත් කිපුනක්හු මෙන් හැසිරෙන මේ තැනැත්තේ කවරේ ද? මෙත පැමිණියා වූ ද මොහුට බත් පිඬකුදු කවරෙක් නම් දෙන්නේ ද? අපගේ ආර්ය වූ අස්සජි පුනබ්බසුක දෙ නම වූ කලී තැනට සුදුසු පරිදි කථායෙහි නිපුනයෝ ය. ප්‍රියවචන ඇත්තෝ ය. සුව එළවන පිළිසඳර ඇත්තෝය. මඳ සිනා පෙරටු කොටැත්තෝ ය. 'එන්නැ, මුඹගේ ස්වාගතයෙකැ'යි කියන්නෝ ය. හකුළුවා නොගත් බැම ඇත්තෝ ය. මුහුණ පා කතා කරන්නෝ ය. පළමු කොට කතා කරන්නෝ ය. පිඬු දියැ යුත්තේ ඔවුන් වහන්සේට ය"යනු යි.

6. එක්තරා උපාසකයෙක් කිටාගිරියෙහි පිඬු පිණිස හැසිරෙණ ඒ වහන්දෑ දිටී ය. දැක ඒ වහන්දෑ කරා එළැඹියේ ය. එළැඹ ඒ වහන්දෑ වැඳ, "වහන්ස, පිඬු ලැබේ ද?"යි ඇසී ය. "ඇවැත්නි, පිඬු නො ලැබේ යැ"යි එ වහන්දෑ කීහ. "වහන්ස, වඩින්නැ. ගෙට යම්හ"යි උවසු කී ය.

7. ඉක්බිති ඒ උවසු එ වහන්දෑ සිය ගෙට පමුණුවා වළඳවා "වහන්ස, ආර්යයන් වහන්සේ කොහි වඩනා සේක් ද?"යි විචාළේ ය. "ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දක්නට සැවැත්නුවරට යමි" යී ඒ වහන්දෑ කීහ.

"වහන්ස, එසේ නම් මාගේ වචනයෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සිරිපා හිසින් වඳිනු මැනැවි. මෙසේත් සැල කළ මැනැවි:

"වහන්ස, කිටාගිරියෙහි ආවාසය දූෂිත ය. කිටාගිරියෙහි ආවාසිකවූ අස්සජි පුනබ්බසුක නම් මහණහු අලජ්ජිහු ය, පාපභික්ෂූහු ය. ඔහු මෙ බඳු අනාචාර කෙරෙත්: ගිහින් සඟන්නට තුමූත් මල් පැළ සිටුවත්, අනුන් ලවා ද සිටුවවත්. තුමූ ද දිය ඉසිත්, අනුන් ලවා ද දිය ඉස්වත්. තුමූ ද මල් නෙලත්, අනුන් ලවා ද මල් නෙලවත්. තුමූ ද මල්දම් ගොතත්. අනුන් ලවා ද ගොතවත්. එක් පසැ නටු ඇති මාලා කෙරෙති, කරවති. දෙපස නටු ඇයි මාලා කෙරෙති, කරවත්. මල් කලප් කෙරෙති. කරවති. හිඳින් විද කළ මල්දම් කෙරෙති, කරවති. මල්සුඹුළු කෙරෙයි, කරවති. මල්කැරැලි කෙරෙති, කරවති. උරසැද කරති, කරවති.

ඔහු කුලස්ත්‍රීන්ට කුලදූන්ට කුලකුමරියන්ට කුලසුණිසාවන්ට කුල-දැසීන්ට එක්පසැ නටු ඇති මාලා ගෙණ යෙති, යවති. දෙපසැ නටු ඇති මාලා ගෙණ යෙති, යවති. මල්කලප් ගෙණ යෙති, යවති. හිඳින් විද කළ මල්දම් ගෙණ යෙති, යවති. මල්සුඹුළු ගෙණ යෙති, යවති. මල්කැරැල් ගෙණ යෙති, යවති. උරසැද ගෙණ යෙති, යවති. කුලස්ත්‍රීන් කුලදූන් කුලකුමරීන් කුලසුණිසාවන් කුලදැසීන් සමග එක් බඳුනෙහි ද බුදිති. එක් තලියෙහි දු බොති. එක් අස්නෙහි දු හිඳිති. එක් ඇඳෙහිදු හොවිති. එක් තිලි ඇතිව හොවිති. එක් පොරෝණ ඇතිව ද හොවිති. එක්තිලි පොරෝණ ඇතිව ද හොවිති. නොකල්හිදු වළඳති. මත්පැන් ද බොති. මල්ගඳ විලෙවුනුදු දරති. -

නටති. ගයති. වයති. ලාස්‍ය නැටුම් නටති. නිළිය නටන කල්හිදු නටති. නටන කල්හිදු ගයති. නටන කල්හිදු වයති. නටන කල්හිදු ලාස්‍ය කෙරෙති. (චක්‍ර කටයුතු)... ලාස්‍ය කරණ කල්හිදු නටති. ලාස්‍ය කරණ කල්හිදු ගයති. ලාස්‍ය කරණ කල්හිදු වයති. ලාස්‍ය කරණ කල්හිදු ලාස්‍ය කෙරෙති. -

අටපද දූපෝරුයෙහි කෙළිති. දශපද දූපෝරුයෙහිදු කෙළිති. දූපෝරුයෙහි සෙයින් අහස්හි කෙළිති. හිරිමඬලෙහිදු නියෙන් කැට ඇත් මැත් කොට ද කෙළිති. පසැටිනුදු කෙළිති. සිංකෙළියෙනුදු කෙළිති. ලහඅතිනුදු කෙළිති. ලාවටිනුදු කෙළිති. පත්තලිනුදු කෙළිති කුඩා නගුලිනුදු කෙළිති. -

මොක්ඛචිකාය'පි කීළන්ති, චිඞ්ගුලකෙන'පි කීළන්ති, පත්තාළ්හකෙන'පි කීළන්ති, රථකෙන'පි කීළන්ති, ධනුකෙන'පි කීළන්ති, අක්ඛරිකාය'පි කීළන්ති, මනෙසිකාය'පි කීළන්ති, යථාවජ්ජෙන'පි කීළන්ති, හත්ථිස්මිම්පි සික්ඛන්ති, අස්සස්මිම්පි සික්ඛන්ති, රථස්මිම්පි සික්ඛන්ති, ධනුස්මිම්පි සික්ඛන්ති, ථරුස්මිම්පි සික්ඛන්ති, හත්ථිස්ස'පි පුරතො ධාවන්ති, අස්සස්ස'පි පුරතො ධාවන්ති, රථස්ස'පි පුරතො ධාවන්ති, ආධාවන්ති'පි, උස්සෙළෙන්ති'පි, අප්ඵොටෙන්ති'පි, නිබ්බුජ්ඣන්ති'පි, මුට්ඨීහි'පි යුජ්ඣන්ති, රඞ්ගමජ්ඣෙ'පි සඞ්ඝාටිං පත්ථරිත්වා නච්චන්ති. නච්චන්තිං එවං වදෙන්ති: ඉධ භගිනි නච්චස්සූ'ති, නලාටිකම්පි දෙන්ති. විවිධම්පි අනාචාරං ආචරන්ති.

යෙ'පි තෙ භන්තෙ මනුස්සා පුබ්බෙ සද්ධා අහෙසුං පසන්නා තෙ'පි එතරහි අස්සද්ධා අප්පසන්නා. යානි'පි තානි සඞ්ඝස්ස පුබ්බෙ දානපථානි, තානි'පි එතරහි උපච්ඡින්නානි. රිඤ්චන්ති පෙසලා භික්ඛූ නිවසන්ති පාපභික්ඛූ. "සාධු භන්තෙ භගවා කීටාගිරිං භික්ඛූ පහිණෙය්‍ය, යථායං කීටාගිරිස්මිං ආවාසො සණ්ඨහෙය්‍යා"ති.

8. එවමාවුසො'ති බො සො භික්ඛු තස්ස උපාසකස්ස පටිස්සුත්වා උට්ඨායාසනා යෙන සාවත්ථි තෙන පක්කාමි. අනුපුබ්බෙන යෙන සාවත්ථි, යෙන ජෙතවනං අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමො, යෙන භගවා තෙනුපසඞ්කමි. උපසඞ්කමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි.

9. ආචිණ්ණං බො පනෙතං බුද්ධානං භගවන්තානං ආගන්තුකෙහි භික්ඛූහි සද්ධිං පටිසම්මොදිතුං. අථ බො භගවා තං භික්ඛුං එතදවොච: "කච්චි භික්ඛු ඛමනීයං, කච්චි යාපනීයං, කච්චිසි අප්පකිලමථෙන අද්ධානං ආගතො. කුතො ච ත්වං භික්ඛු ආගච්ඡසී"ති. "ඛමනීයං භගවා, යාපනීයං භගවා, අප්පකිලමථෙන චාහං භන්තෙ අද්ධානං ආගතො."

10. ඉධාහං භන්තෙ කාසීසු වස්සං වුත්ථො සාවත්ථිං ආගච්ඡන්තො භගවන්තං දස්සනාය යෙන කීටාගිරි තදවසරිං. අථ ඛ්වාහං භන්තෙ පුබ්බණ්හසමයං නිවාසෙත්වා පත්තචීවරමාදාය කීටාගිරිං පිණ්ඩාය පාවිසිං. අද්දසා බො මං භන්තෙ අඤ්ඤතරො උපාසකො කීටාගිරිස්මිං පිණ්ඩාය චරන්තං. දිස්වාන යෙනාහං තෙනුපසඞ්කමි. උපසඞ්කමිත්වා මං අභිවාදෙත්වා එතදවොච: "අපි භන්තෙ පිණ්ඩො ලබ්භතී"ති. "න බො ආවුසො පිණ්ඩො ලබ්භතී"ති. "එහි භන්තෙ ඝරං ගමිස්සාමා"ති. අථ බො භන්තෙ සො උපාසකො මං ඝරං නෙත්වා භොජෙත්වා එතදවොච: "කහං භන්තෙ අය්‍යො ගමිස්සතී"ති, "සාවත්ථිං බො අහං ආවුසො ගමිස්සාමි භගවන්තං දස්සනායා"ති. "තෙන හි භන්තෙ මම වචනෙන භගවතො පාදෙ සිරසා වන්ද, එවඤ්ච වදෙහි:–

කරණම් පැනීමෙනුදු කෙළිති. කත්තන්ගුරුවා ඉදි කොට කෙළිති. පත්නැළියෙනුදු කෙළිති. කුඩා රියෙනුදු කෙළිති. කුඩා දුන්නෙනුදු කෙළිති. අකුරුකෙළියෙනුදු කෙළිති. මනෝසිකායෙනුදු (සිතුදෙය කීමෙන්) කෙළිති. යථාවද්‍යයෙනුදු (සිරුරු දොස් දක්වමින්) කෙළිති. හස්ති ශිල්පයෙහිදු හික්මෙති. අශ්වශිල්පයෙහිදු හික්මෙති. රථශිල්පයෙහිදු හික්මෙති. ධනුශ්ශිල්පයෙහිදු හික්මෙති. ඛඩ්ගශිල්පයෙහිදු හික්මෙති. ඇතු පෙරටුයෙහි දු දුවති. අසු පෙරටුයෙහිදු දුවති. රිය පෙරටුයෙහි ද දුවති. පසුපසට ද දුවති. පෙරට ද දුවති. ප්‍රීතිනාද කෙරෙති. අත්පොළසන් ද දෙති. මල්ලව පොර ද කෙරෙති. මිටු පොර ද කෙරෙති. රඟමඬල මැද සඟළ අතුරා නිළියට "නැඟනියනි, මෙහි නටව"යි මෙසේ කියති. තලලෙහි අත ද තබති. විවිධ වූ ද අනාචාර කෙරෙත්.

වහන්ස, යම් මිනිස් කෙනෙක් පෙර සැදැහැතියෝ සස්නැ පැහැදුනෝ වූහු ද, ඔහුත් දැන් සැදැහැ නැත්තෝ නොපැහැදුනෝ වෙති. පෙර සඞ්ඝයාට තිබඳ දෙන දානපථයෝ වූහු නම් ඔහු ද දැන් සිඳුනාහු වෙති. ප්‍රියශීල වහන්දෑ (ආවාසය) හැර යත්. පාපභික්‍ෂූහු නෙවාසික වූහු වෙසෙත්. වහන්ස, කීටාගිරියෙහි මේ ආවාසය යම්සේ සුසංස්ථිත වන්නේ නම්, එසේ වනු පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කීටාගිරියට වහන්දෑ එවන සේක් නම් ඒ මැනැව" යනු යි.

8. 'ඇවැත්නි, එසේ යැ'යි කියා ම ඒ මහණ තෙම පිළිවදන් දී හුනස්නෙන් නැඟී සැවැත්නුවර බලා නික්මුනේ ය. පිළිවෙළින් ගොස් සැවැත්නුවර ජේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරම යම් තැනෙක ද, එහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළැඹියේ ය. එළැඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සකසා වැඳ පසෙක හිඳගත්තේ ය.

9. ආගන්තුක භික්‍ෂූන් හා පිළිසඳර කථා කිරීම භාග්‍යවත් බුදුවරුන් විසින් ආචීර්ණයෙක (බුදුවරුන්ගේ පුරුද්දෙක). ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මහණහු බණවා, "මහණ, කිම, යැපියැ හැකි ද? ඉවැසියැ හැකි ද? කිම වෙහෙසක් නැති වැ දික් මඟ ගෙවා ආයේ වෙහි ද? මහණ තෝ කොයින් එන්නෙහි දැ"යි අසා වදාළ සේක. "භාග්‍යවතුන් වහන්ස, ඉවැසිය හැකිය. යැපිය හැකිය. වහන්ස, වෙහෙසෙක් ද නැති වැ මම් දික් මඟ ගෙවා ආයෙම් වෙමි.

10. වහන්ස, මම් කාශිජනපදයෙහි වස් වැස පැවැරුයෙම්, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දක්නට සැවැතට එනුයෙම්, කීටාගිරියට බටුයෙමි. වහන්ස, ඉක්බිති මම් පෙරවරුයෙහි හැඳ පෙරව පාසිවුරු ගෙණ පිඩු පිණිස කීටාගිරියට පිවිසියෙමි. වහන්ස, එක්තරා උවසුවෙක් කීටාගිරියෙහි පිඩු පිණිස හැසිරෙන මා දුටුයේ ම ය. දැක මා වෙත එළැඹියේ ය. එළැඹ මා සකසා වැඳ "වහන්ස, පිඬු ලැබේ දැ"යි මෙය විචාළේ ය. "ඇවැත්නි, පිඬු නො ම ලැබේ ය"යි මම් කීමි. "වහන්ස, වඩින්න. ගෙට යම්හ"යි හේ කී ය. වහන්ස, ඉක්බිති ඒ උවසු තෙම මා සිය ගෙට පමුණුවා වළඳවා, "වහන්ස, ආයීයන් වහන්සේ කොහි වඩනා සේක් දෝ"යි මෙය ඇසී ය. "ඇවැත්නි, මම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දක්නට සැවැතට යමි"යි කීමි. "වහන්ස, එසේ නම් මා බසින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සිරිපා හිස් නමා වඳිත්න. මෙසේත් සැල කරන්න:

“දුට්ඨො භන්තෙ කීටාගිරිස්මිං ආවාසො. අස්සජිපුනබ්බසුකා නාම කීටාගිරිස්මිං ආවාසිකා අලජ්ජිනො පාපභික්ඛූ. තෙ එවරූපං අනාචාරං ආචරන්ති: මාලාවච්ඡං රොපෙන්ති’පි, රොපාපෙන්ති’පි-පෙ-විවිධම්පි අනාචාරං ආචරන්ති. යෙපි තෙ භන්තෙ මනුස්සා පුබ්බෙ සද්ධා අහෙසුං පසන්නා. තෙ’පි එතරහි අස්සද්ධා අප්පසන්නා. යානිපි තානි සඞ්ඝස්ස පුබ්බෙ දානපථානි, තානිපි එතරහි උපච්ඡින්නානි. රිඤ්චන්ති පෙසලා භික්ඛූ, නිවසන්ති පාපභික්ඛූ. සාධු භන්තෙ භගවා කීටාගිරිං භික්ඛූ පහිණෙය්‍ය, යථායං කීටාගිරිස්මිං ආවාසො සණ්ඨහෙය්‍යාති”. තතොහං භගවා ආගච්ඡාමීති.

11. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදානෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසඞ්ඝං සන්නිපාතාපෙත්වා භික්ඛූ පටිපුච්ඡි: “සච්චං කිර භික්ඛවෙ අස්සජි-පුනබ්බසුකා නාම කීටාගිරිස්මිං ආවාසිකා අලජ්ජිනො පාපභික්ඛූ, තෙ එවරූපං අනාචාරං ආචරන්ති: මාලාවච්ඡං රොපෙන්තිපි. රොපාපෙන්ති’පි –පෙ– විවිධම්පි අනාචාරං ආචරන්ති. යෙපි තෙ මනුස්සා පුබ්බෙ සද්ධා අහෙසුං පසන්නා, තෙපි එතරහි අස්සද්ධා අප්පසන්නා. යානිපි තානි සඞ්ඝස්ස පුබ්බෙ දානපථානි, තානිපි එතරහි උපච්ඡින්නානි; රිඤ්චන්ති පෙසලා භික්ඛූ. නිවසන්ති පාපභික්ඛූ”ති. සච්චං භගවා.

12. විගරහි බුද්ධො භගවා: අනනුච්ඡවිකං භික්ඛවෙ තෙසං මොඝපුරිසානං -පෙ- කථං හි නාම තෙ භික්ඛවෙ මොඝපුරිසා එවරූපං අනාචාරං ආචරිස්සන්ති: මාලාවච්ඡං රොපෙස්සන්ති’පි, -පෙ- විවිධම්පි අනාචාරං ආචරිස්සන්ති.

13. නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- විගරහිත්වා ධම්මිං කථං කත්වා **සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානෙ** ආමන්තෙසි: ගච්ඡථ තුම්හෙ සාරිපුත්තා කීටාගිරිං. ගන්ත්වා අස්සජිපුනබ්බසුකානං භික්ඛූනං කීටාගිරිස්මා පබ්බාජනියකම්මං කරොථ. තුම්හාකං එතෙ සද්ධිවිහාරිනො’ති.

14. “කථං මයං භන්තෙ අස්සජිපුනබ්බසුකානං භික්ඛූනං කීටාගිරිස්මා පබ්බාජනියකම්මං කරොම. චණ්ඩා තෙ භික්ඛූ ඵරුසා”ති. “තෙන හි තුම්හෙ සාරිපුත්තා බහුකෙහි භික්ඛූහි සද්ධිං ගච්ඡථා”ති. එවං භන්තෙ’ති ඛො සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානා භගවතො පච්චස්සොසුං.

“වහන්ස, කීටාගිරියෙහි ආවාසය දූෂිත ය. කීටාගිරියෙහි ආවාසික වූ අස්සජි පුනබ්බසුක නම් මහණහු අලජ්ජීහු ය. පාපභික්ෂුහු ය. ඔහු මෙබඳු අනාචාර කෙරෙත්: (ගිහින් සඟන්නට) මල්පැළ තුමූත් සිටුවත්, අනුන් ලවා ද සිටුවවත්...විවිධ වූ ද නොපණත්කම් කෙරෙත්. වහන්ස, යම් මිනිස් කෙනෙක් පෙර සැදැහැතියෝ සස්නැ පැහැදුනෝ වූහු ද උහුත් දැන් සැදැහැ නැත්තෝ නොපැහැදුනෝ වෙති. පෙර සඞ්ඝයාට නිබඳ දෙන දානපථයෝ වූහු නම්, උහු ද දැන් සිඳුනාහු වෙති. ප්‍රියශීල වහන්දෑ ආවාසය හැර යත්. පාපභික්ෂූහු නෛවාසික වැ වෙසෙත්. වහන්ස, කීටාගිරියෙහි මේ ආවාසය යම්සේ සුසංස්ථිත වන්නේ නම්, එසේ වනු පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කීටාගිරියට වහන්දෑ එවන සේක් නම් ඒ මැනව ”යනු යි. වහන්ස, මම් එහි සිට එම් යි ඒ මහණ සැළ කෙළේ ය.

11. ඉක්බිත්තෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ කාරණයෙහි භික්සඟන රැස් කරවා, “මහණෙනි, කීටාගිරියෙහි ආවාසික වූ අස්සජි පුනබ්බසුක නම් මහණහු අලජ්ජීහු ය. පාපභික්ෂුහු ය, ඔහු මෙබඳු අනාචාර කෙරෙත් ය, තුමූත් මල් පැළ සිටුවත් ය, අනුන් ලවාත් සිටුවවත් ය...විවිධ නොපණත්කම් කෙරෙත් ය, යනු සැබෑ ද ? (එසින්) පෙර සැදැහැති වූ සස්නැ පහන් වූ මිනිස්සු දැන් සැදැහැ නැතියෝ වැ නො-පහන් වැ සිටිත් යැ යනු සැබෑ ද ? සඞ්ඝයාට පළමු දුන් දානපථයෝ දැන් සිඳුනාහු වෙත් ය යනුත්, ප්‍රියශීල භික්ෂුහු ආවාසය හැර යත් ය, පාපභික්ෂුහු ආවාසයෙහි වෙසෙත් ය යනුත් සැබෑ ද ?”යි අසා වදාළ සේක. “වහන්ස, සැබෑ යැ යි මහණහු පිළිවදන් දුන්හ.

12. එවිට භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ මෙසේ ගැරැහූ සේක: “මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂයෝ කවර කරුණෙකින් මෙබඳු නො පණත්කම් කෙරෙත් ද, (කුල සඟනු පිණිස) මල්පැළ සිටුවත් ද ... විවිධ නොපණත් කම් කෙරෙත් ද, මහණෙනි, මෙය සස්නැ නොපහන් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ පැහැදුනවුන්ගේ පැහැදීම වැඩෙනු පිණිස හෝ නො වේ.

13. මහණෙනි, මෙය නොපැහැදුනවුන්ගේ පැහැදීම පිණිස නොවේ... යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අස්සජි පුනබ්බසුක භික්ෂූන් වෙසෙසින් ගරහා දැහැමි කථා කොට වදාරා, සැරියුත් මුගලන් දෙ නම අමතා, “ශාරිපුත්‍රයෙනි, තෙපි කීටාගිරියට යවු. ගොස් අස්සජි පුනබ්බසුක මහණුන් කීටාගිරියෙන් නෙරපාලීමේ කර්මය කරවු. ඔහු තොපගේ සද්ධිවිහාරිකයෝ යැ”යි වදාළ සේක.

14. “වහන්ස, අපි අස්සජි පුනබ්බසුක මහණුනට කීටාගිරියෙන් නෙරපාලීමේ කර්මය (පබ්බාජනිය කර්මය) කෙසේ නම් කරමෝ ද, ඒ මහණහු සැඩහ, පරොස්හ”යි ඒ තෙරණුවෝ වදාළහ. “එසේ නම් ශාරීපුත්‍රයිනි, තෙපි බොහෝ මහණුන් කැටිව යවු”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක. “එසේ ය වහන්සැ” යි සැරියුත්මුගලන් දෙ නම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දුන්හ.

15. "එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ කාතබ්බං: පඨමං අස්සජිපුනබ්බසුකා භික්ඛූ චොදෙතබ්බා. චොදෙත්වා සාරෙතබ්බා. සාරෙත්වා ආපත්ති ආරොපෙතබ්බා. ආපත්තිං ආරොපෙත්වා ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

"සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: ඉමෙ අස්සජිපුනබ්බසුකා භික්ඛූ කුලදූසකා පාපසමාචාරා. ඉමෙසං පාපකා සමාචාරා දිස්සන්ති චෙව සුය්‍යන්ති ච. කුලානි ච ඉමෙහි දුට්ඨානි දිස්සන්ති චෙව සුය්‍යන්ති ච. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො අස්සජිපුනබ්බසුකානං භික්ඛූනං කීටාගිරිස්මා පබ්බාජනීයකම්මං කරෙය්‍ය: න අස්සජිපුනබ්බසුකෙහි භික්ඛූහි කීටාගිරිස්මිං වත්ථබ්බන්ති. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: ඉමෙ අස්සජිපුනබ්බසුකා භික්ඛූ කුලදූසකා පාපසමාචාරා. ඉමෙසං පාපකා සමාචාරා දිස්සන්ති චෙව සුය්‍යන්ති ච. කුලානි ච ඉමෙහි දුට්ඨානි දිස්සන්ති චෙව සුය්‍යන්ති ච. සඞ්ඝො අස්සජිපුනබ්බසුකානං භික්ඛූනං කීටාගිරිස්මා පබ්බාජනීයකම්මං කරොති: න අස්සජිපුනබ්බසුකෙහි භික්ඛූහි කීටාගිරිස්මිං වත්ථබ්බන්ති. යස්සායස්මතො ඛමති අස්සජිපුනබ්බසුකානං භික්ඛූනං කීටාගිරිස්මා පබ්බාජනීයස්ස කම්මස්ස කරණං න අස්සජිපුනබ්බසුකෙහි භික්ඛූහි කීටාගිරිස්මිං වත්ථබ්බන්ති, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි: සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: ඉමෙ අස්සජිපුනබ්බසුකා භික්ඛූ කුලදූසකා පාපසමාචාරා. ඉමෙසං පාපකා සමාචාරා දිස්සන්ති චෙව සුය්‍යන්ති ච. කුලානි ච ඉමෙහි දුට්ඨානි දිස්සන්ති චෙව සුය්‍යන්ති ච. සඞ්ඝො අස්සජිපුනබ්බසුකානං භික්ඛූනං කීටාගිරිස්මා පබ්බාජනීයකම්මං කරොති: න අස්සජිපුනබ්බසුකෙහි භික්ඛූහි කීටාගිරිස්මිං වත්ථබ්බන්ති. යස්සායස්මතො ඛමති අස්සජිපුනබ්බසුකානං භික්ඛූනං කීටාගිරිස්මා පබ්බාජනීයස්ස කම්මස්ස කරණං න අස්සජිපුනබ්බසුකෙහි භික්ඛූහි කීටාගිරිස්මිං වත්ථබ්බන්ති, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

කතං සඞ්ඝෙන අස්සජිපුනබ්බසුකානං භික්ඛූනං කීටාගිරිස්මා පබ්බාජනීයකම්මං න අස්සජිපුනබ්බසුකෙහි භික්ඛූහි කීටාගිරිස්මිං වත්ථබ්බන්ති. ඛමති සඞ්ඝස්ස, තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී"ති.

[පබ්බාජනීයකම්මකරණං නිට්ඨිතං.]

පබ්බාජනීයකම්මෙ අධම්මකම්මද්වාදසකං

.1 තීහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පබ්බාජනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුව්වූපසන්තඤ්ච: අසම්මුඛා කතං හොති, අපටිපුච්ඡා කතං හොති, අපටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පබ්බාජනීයකම්මං අධම්මකම්මං ච හොති, අවිනයකම්මං ච දුව්වූපසන්තඤ්ච.

15. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක: "මහණෙනි, මෙසේ පබ්බාජනීයකම්මය කළ යුතු: 'පළමු කොට අස්සජි පුනබ්බසුක මහණුන් චොදිතව්‍යහ. චොදනා කොට චරද සිහිපත් කරවිය යුතු. චරද සිහිපත් කරවා ඇවැත නැංවිය යුතු. ඇවැත නංවා ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණකු විසින් මෙසේ දැන්විය යුතු:

"වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ අස්සජි පුනබ්බසුක මහණහු කුලදූෂකයෝ ය. පාප සමාචාර ඇත්තෝ ය. මොවුන්ගේ පාප–සමාචාරයෝ දක්නා ද ලැබෙත්. අසනු ද ලැබෙත්. මොවුන් විසින් දූෂිත වූ කුලයෝ දක්නා ද ලැබෙත්. අසනු ද ලැබෙත්. ඉදින් සඞ්ඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඞ්ඝ තෙමේ 'අස්සජි පුනබ්බසුක මහණුන් කීටාගිරියෙහි නො විසියැ යුතු' යැ යි අස්සජි පුනබ්බසුක මහණුන්හට කීටාගිරියෙන් නෙරපීමේ කම්ය (පබ්බාජනීය කම්ය) කෙරෙන්නේ ය මේ ඤත්තිය යි.

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ අස්සජි පුනබ්බසුක මහණහු කුලදූෂකයෝ ය. ලාමක පැවැතුම් ඇත්තෝ ය. මොවුන්ගේ ලාමක–සමාචාරයෝ දක්නා ද ලැබෙත්. අසනු ද ලැබෙත්. මොවුන් විසින් දූෂිත වූ කුලයෝ දක්නා ද ලැබෙත්. අසනු ද ලැබෙත්. සඞ්ඝ තෙමේ 'අස්සජි පුනබ්බසුක භික්ෂූන් කීටාගිරියෙහි නො විසියැ යුතු යැ' යි අස්සජි පුනබ්බසුක මහණුන්හට කීටාගිරියෙන් නෙරපාලීමේ කම්ය කෙරෙයි. 'අස්සජි පුනබ්බසුක මහණුන් විසින් කීටාගිරියෙහි නො විසිය යුතු යැ' යි අස්සජි පුනබ්බසුක භික්ෂූන් කීටාගිරියෙන් නෙරපාලීමේ කම්ය යම් ආයුෂ්මතකුහට රිසියේ ද, හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියේ ද හේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි...තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි. වහන්ස, සඞ්ඝ තෙම මා කියන්න අසාවා: මේ අස්සජි පුනබ්බසුක මහණහු කුලදූෂකයෝය... යමකුට නො රිසියේ ද හේ කියාවා.

'අස්සජි පුනබ්බසුක මහණුන් කීටාගිරියෙහි නො විසිය යුතු යැ' යි අස්සජි පුනබ්බසුක මහණුනට කීටාගිරියෙන් නෙරපා ලීමේ කම්ය කරණ ලද්දේ ය. සඞ්ඝයාට එය රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙය මෙසේ දරමි (සලකමි)" යනු යි.

[පබ්බාජනීයකම්කාරණය නිමි.]

පබ්බාජනීයකම්යෙහි අධම්කම්දවාදශකය

1 .මහණෙනි, අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත පබ්බාජනීයකම්ය අධම්කම්යෙක් ද අවිනයකම්යෙක් ද නොමනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: නොහමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නො පිළිවිසැ කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිණ නොගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත පබ්බාජනීයකම්ය අධම්කම්යෙක් ද අවිනය කම්යෙක් ද නොමනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පබ්බාජනීයකම්මං අධම්මකම්මං ච හොති අවිනයකම්මං ච දුවූපසන්තඤ්ච: අනාපත්තියා කතං හොති, අදෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, දෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති - පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අචොදෙත්වා කතං හොති, අසාරෙත්වා කතං හොති, ආපත්තිං අනාරොපෙත්වා කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අසම්මුඛා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අපටිපුච්ඡා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අපටිඤ්ඤාය කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අනාපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අදෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති, -පෙ- දෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අචොදෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

2. "මහණෙනි, අන්‍යවූ ද අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත පබ්බාජනීය කර්මය අධර්මකර්මයෙක් ද අවිනයකර්මයෙක් ද නොමනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: නොඇවැතෙකි කරණ ලදුයේ වේ ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලදුයේ වේ ද, දෙසන ලද ඇවැතෙහි කරණ ලදුයේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත පබ්බාජනීයකර්මය අධර්මකර්මයෙක් ද අවිනයකර්මයෙක් ද නොමනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වේ.

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත පබ්බාජනීය-කර්මය අධර්මකර්මයෙක් ද අවිනයකර්මයෙක් ද නොමනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: චොදනා නො කොට කරණ ලද ද, සිහි පත් නොකරවා කරණ ලද ද, ඇවැත නො නංවා කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත පබ්බාජනීය කර්මය අධර්මකර්මයෙක් ද වෙයි...

4. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත පබ්බාජනීය කර්මය අධර්මකර්මයෙක් ද වෙයි...නොහමුයෙහි කරණ ලද ද, නොදැහැමෙන් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර වූ (නොසමග) සංඝයා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත පබ්බාජනීය කර්මය අධර්මකර්මයෙක් ද වෙයි...

5. මහණෙනි, අන්‍යවූත් අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත පබ්බාජනීය-කර්මය අධර්මකර්මයෙක් ද වෙයි ... නො පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, නො-දැහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් සමන්විත පබ්බාජනීයකර්මය අධර්මකර්මයෙක් ද වෙයි...

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුත් පබ්බාජනීයකර්මය අධර්මකර්මයෙක් ද වෙයි... පිළිණ නො ගෙණ කරණ ලද ද, අධර්මයෙන් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත පබ්බාජනීයකර්මය අධර්මකර්මයෙක් ද වෙයි...

7. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුත් පබ්බාජනීයකර්මය අධර්මකර්මයෙක් ද වෙයි... නොඇවැතෙහි කරණ ලද ද, අධර්මයෙන් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් සමන්විත පබ්බාජනීයකර්මය අධර්මකර්මයෙක් ද වෙයි...

8. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුත් පබ්බාජනීය-කර්මය අධර්මකර්මයෙක් ද වෙයි... දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද ද, නොදැහැමෙන් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් සමන්විත පබ්බාජනීය-කර්මය අධර්මකර්මයෙක් ද වෙයි...

9. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත පබ්බාජනීයකර්මය අධර්මකර්මයෙක් ද වෙයි... ඇවැත දෙසූ කල්හි කරණ ලද ද, නොදැහැමෙන් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් සමන්විත පබ්බාජනීයකර්මය අධර්මකර්මයෙක් ද වෙයි...

10. මහණෙනි, අන්‍ය වූත් අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත පබ්බාජනීය-කර්මය අධර්මකර්මයෙක් ද වෙයි... චොදනා නො කොට කරණ ලද ද, නොදැහැමෙන් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත පබ්බාජනීයකර්මය අධර්මකර්මයෙක් ද වෙයි...

11. අපරේහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අසාරෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

12. අපරේහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- ආපත්තිං අනාරොපෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පබ්බාජනීය-කම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති, අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච.

පබ්බාජනීයකම්මෙ අධම්මකම්මද්වාදසකං නිට්ඨිතං.

ධම්මකම්මද්වාදසකං

1. තීහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පබ්බාජනීයකම්මං ධම්ම-කම්මඤ්ච හොති විනයකම්මඤ්ච සුවූපසන්තඤ්ච: සම්මුඛා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පබ්බාජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච.

2. අපරේහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පබ්බාජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච: ආපත්තියා කතං හොති, දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති-පෙ-

3. අපරේහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- චොදෙත්වා කතං හොති, සාරෙත්වා කතං හොති, ආපත්තිං ආරොපෙත්වා කතං හොති -පෙ-

4. අපරේහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- සම්මුඛා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

5. අපරේහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- පටිපුච්ඡා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

6. අපරේහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- පටිඤ්ඤාය කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

11. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත පබ්බාජනීයකර්මය අධර්මකර්මයෙක් ද වෙයි:... සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද ද, නොදැහැමෙන් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත පබ්බාජනීයකර්මය අධර්මකර්මයෙක් ද වෙයි...

12. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත පබ්බාජනීය-කර්මය අධර්මකර්මයෙක් ද අවිනයකර්මයෙක් ද නොමනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: ඇවැත නො නංවා කරණ ලද ද, නොදැහැමෙන් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත පබ්බාජනීයකර්මය අධර්මකර්මයෙක් ද වෙයි. අවිනය කර්මයෙක් ද වෙයි. නොමනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

පබ්බාජනීයකර්මයෙහි අධර්මකර්ම දොළොස නිමියේ ය.

ධර්මකර්මද්වාදශකය

1. මහණෙනි, අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත පබ්බාජනීයකර්මය ධර්ම-කර්මයෙක් ද විනයකර්මයෙක් ද මොනොවට සංහිඳුනෙක් ද වේ: සම්මුඛයෙහි කරණ ලදුයේ වේ ද, පිළිවිස කරණ ලදුයේ වේ ද, පිළිණ ගෙණ කරණ ලදුයේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් සමන්විත පබ්බාජනීය-කර්මය ධර්මකර්මයෙක් ද විනයකර්මයෙක් ද මොනොවට සංහිඳුනෙක් ද වේ.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත පබ්බාජනීය-කර්මය ධර්මකර්මයෙක් ද වේ:... ඇවැතෙහි කරණ ලදුයේ වේ ද, දෙශනාගාමිනී ඇවැතෙහි කරණ ලදුයේ වේ ද, නොදෙසනලද ඇවැතෙහි කරණ ලදුයේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත පබ්බාජනීයකර්මය ධර්මකර්ම-යෙක් ද වෙයි ...

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත පබ්බාජනීය-කර්මය ධර්මකර්මයෙක් ද වේ:... චොදනා කොට කරණ ලදුයේ වේ ද, වරද සිහිපත් කරවා කරණ ලදුයේ වේ ද, ඇවැත නංවා කරණ ලදුයේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත පබ්බාජනීයකර්මය ධර්මකර්මයෙක් ද වෙයි...

4. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත පබ්බාජනීය-කර්මය ධර්මකර්මයෙක් ද වෙයි:... හමුයෙහි කරණ ලදුයේ වේ ද, දැහැමෙන් කරණ ලදුයේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලදුයේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත පබ්බාජනීයකර්මය ධර්මකර්මයෙක් ද වෙයි...

5. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත පබ්බාජනීය-කර්මය ධර්මකර්මයෙක් ද වෙයි:... පිළිවිස කරණ ලද ද, දැහැමින් කරණ ලද ද, සමග්‍ර වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් සමන්විත පබ්බාජනීයකර්මය ධර්මකර්මයෙක් ද වෙයි...

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත පබ්බාජනීය-කර්මය ධර්මකර්මයෙක් ද වෙයි:... චොදිතයාගෙන් පිළිණ ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් සමන්විත පබ්බාජනීය-කර්මය ධර්මකර්මයෙක් ද වෙයි...

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති-පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- චොදෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- සාරෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- ආපත්තිං ආරොපෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පබ්බාජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච.

පබ්බාජනීයකම්මෙ ධම්මකම්මද්වාදසකං නිට්ඨිතං.

ආකඞ්ඛමානචුද්දසකං

1. තීහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පබ්බාජනීයකම්මං කරෙය්‍ය: භණ්ඩනකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකො, බාලො හොති අව්‍යත්තො ආපත්තිබහුලො අනපදානො, ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පබ්බාජනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පබ්බාජනීයකම්මං කරෙය්‍ය: අධිසීලෙ සීලවිපන්නො හොති, අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපන්නො හොති, අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපන්නො හොති. ඉමෙහි ඛො -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- බුද්ධස්ස අවණ්ණං භාසති, ධම්මස්ස අවණ්ණං භාසති, සඞ්ඝස්ස අවණ්ණං භාසති. ඉමෙහි ඛො -පෙ-

7. මහණෙනි, අන්‍ය වූත් අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත පබ්බාජනීය-කම්මය ධම්කම්යෙක් ද වෙයි:... ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් සමන්විත පබ්බාජනීයකම්ය ධම්කම්යෙක් ද වෙයි...

8. මහණෙනි, අන්‍ය වූත් අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත පබ්බාජනීය-කම්ය ධම්කම්යෙක් ද වෙයි:... දෙශනාගාමිනී ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් සමන්විත පබ්බාජනීයකම්ය ධම්කම්යෙක් ද වෙයි...

9. මහණෙනි...නොදෙසූ ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

10. මහණෙනි...චොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

11. මහණෙනි, ...ඇවැත සිහි පත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ...

12. මහණෙනි... ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් සමන්විත පබ්බාජනීයකම්ය ධම්කම්යෙක් ද විනයකම්යෙක් ද මොනොවට සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

පබ්බාජනීයකම්යෙහි ධම්කම් දොළොස නිමි.

ආකඞ්ඛමාන චුද්දසකය

1. මහණෙනි, අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත මහණහට සංඝ තෙම කැමැති වන්නේ නම් පබ්බාජනීයකම්ය කරන්නේ ය: ඩබර කරන්නෙක්, කලහ කරන්නෙක්, විරුද්ධවාද කරන්නෙක්, වාක්කලහ කරන්නෙක්, සංඝයා විෂයෙහි අධිකරණ කරන්නෙක් වේ ද, අව්‍යක්ත වූ, ඇවැත් බහුල කොට ඇති, ඉමක් දක්ක නොහැකි තරම් බොහෝ වූ ඇවැත් ඇති බාලයෙක් වේ ද; මහණුනට නොසුදුසු වූ ගෘහිසංසර්ගයෙන් ගිහින් හා එකට මුසු වූයේ වෙසේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් සමන්විත මහණහට සංඝ තෙම කැමැති වන්නේ නම් පබ්බාජනීයකම්ය කරන්නේ ය.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් පබ්බාජනීයකම්ය කරන්නේ ය: උත්තමශීලයෙහි ශීලවිපන්න වේ ද, උත්තමාචාරයෙහි ආචාරවිපන්න (නට ආචාර ඇත්තේ) වේ ද, උතුම් (සම්‍යග්) දෘෂ්ටියෙහි නටුවා වූ දිටු ඇත්තේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් පබ්බාජනීයකම්ය කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින්... බුදුරුවන්හි අගුණ කියා ද, ධම්රුවන්හි අගුණ කියා ද, සඟුරුවන්හි අගුණ කියා ද, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත මහණහට...

4. අපරේහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- කායිකෙන දවෙන සමන්නාගතො හොති, වාචසිකෙන දවෙන සමන්නාගතො හොති, කායිකවාචසිකෙන දවෙන සමන්නාගතො හොති, ඉමෙහි ඛො -පෙ-

5. අපරේහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- කායිකෙන අනාචාරෙන සමන්නාගතො හොති, වාචසිකෙන අනාචාරෙන සමන්නාගතො හොති, කායිකවාචසිකෙන අනාචාරෙන සමන්නාගතො හොති, ඉමෙහි ඛො -පෙ-

6. අපරේහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- කායිකෙන උපඝාතිකෙන සමන්නාගතො හොති, වාචසිකෙන උපඝාතිකෙන සමන්නාගතො හොති, කායිකවාචසිකෙන උපඝාතිකෙන සමන්නාගතො හොති, ඉමෙහි ඛො -පෙ-

7. අපරේහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- කායිකෙන මිච්ඡාජීවෙන සමන්නාගතො හොති, වාචසිකෙන මිච්ඡාජීවෙන සමන්නාගතො හොති, කායිකවාචසිකෙන මිච්ඡාජීවෙන සමන්නාගතො හොති, ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පබ්බාජනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

8. තිණ්ණං භික්ඛවෙ භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පබ්බාජනීයකම්මං කරෙය්‍ය: එකො භණ්ඩනකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකො, එකො බාලො හොති අව්‍යත්තො ආපත්තිබහුලො අනපදානො, එකො ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පබ්බාජනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

9. අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පබ්බාජනීයකම්මං කරෙය්‍ය: එකො අධිසීලෙ සීලවිපන්නො හොති, එකො අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපන්නො හොති, එකො අතිදිට්ඨියං දිට්ඨිවිපන්නො හොති -පෙ-

10. අපරෙසම්පි -පෙ- එකො බුද්ධස්ස අවණ්ණං භාසති, එකො ධම්මස්ස අවණ්ණං භාසති, එකො සඞ්ඝස්ස අවණ්ණං භාසති. ඉමෙසං ඛො -පෙ-

11. අපරෙසම්පි -පෙ- එකො කායිකෙන දවෙන සමන්නාගතො හොති, එකො වාචසිකෙන දවෙන සමන්නාගතො හොති, එකො කායිකවාචසිකෙන දවෙන සමන්නාගතො හොති -පෙ-

12. අපරෙසම්පි -පෙ- එකො කායිකෙන අනාචාරෙන සමන්නාගතො හොති, එකො වාචසිකෙන අනාචාරෙන සමන්නාගතො හොති, එකො කායිකවාචසිකෙන අනාචාරෙන සමන්නාගතො හොති -පෙ-

4. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද..කායික ක්‍රීඩායෙන් සමන්විත වේ ද, වාචසික ක්‍රීඩායෙන් සමන්විත වේ ද, කායික වාචසික ක්‍රීඩායෙන් සමන්විත වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත මහණහට...

5. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුක්ත මහණහට.... කායික අනාචාරයෙන් යුක්ත වේ ද, වාචසික අනාචාරයෙන් යුක්ත වේ ද, කායික වාචසික අනාචාරයෙන් යුක්ත වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් යුක්ත මහණහට...

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුක්ත මහණහට... කාදෙරෙහි පැණවූ සික පද කැඞීමෙන් යුත් වේ ද, විසිදෙරෙහි පැණවූ සිකපද කැඞීමෙන් යුත් වේ ද, කාදෙර විසිදෙර දෙක්හි පැණැවූ සිකපද කැඞීමෙන් යුත් වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත මහණහට...

7. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුක්ත මහණහට... කායික මිථ්‍යාජීවයෙන් යුක්ත වේ ද, වාචසික මිථ්‍යාජීවයෙන් යුක්ත වේ ද, කායිකවාචසික මිථ්‍යාජීවයෙන් යුක්ත වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, පබ්බාජනීයකම්මය කරන්නේ ය

8. මහණෙනි, සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, මහණුන් තිදෙනකුන්හට පබ්බාජනීයකම්මය කරන්නේ ය: එකෙක් ඞබර කරන්නේ, කලහ කරන්නේ, විරුද්ධ වාද කරන්නේ, සඞ්ඝයා විෂයෙහි අධිකරණ කරන්නේ වේ ද, එකෙක් අව්‍යක්ත වූ, ඇවැත් බහුල කොටැති, ඉමක් දක්ක නොහෙන තරම් බොහෝ ඇවැත් ඇති බාලයෙක් වේ ද, එකෙක් පැවිද්දනට නොසුදුසු ගෘහීසංසග්ගයෙන් ගිහීන් හා එකට මුසු වූයේ වෙසේ ද, මහණෙනි, සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, මේ තුන් මහණුන්හට පබ්බාජනීයකම්මය කරන්නේ ය.

9. මහණෙනි, සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් අන්‍ය වූ ද මහණුන් තිදෙනකුන්හට පබ්බාජනීයකම්මය කරන්නේ ය: එකෙක් අධිශීලයෙහි ශීලවිපන්න වේ ද, එකෙක් උත්තමාචාරයෙහි ආචාරවිපන්න වේ ද, එකෙක් අතිදෘෂ්ටියෙහි දෘෂ්ටිවිපන්න වේ ද...

10. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද මහණුන් තිදෙනකුන්හට...එකෙක් බුදුරුවන්හි අගුණ කියා ද, එකෙක් දම්රුවන්හි අගුණ කියා ද, එකෙක් සඟුරුවන්හි අගුණ කියා ද, මහණෙනි, මේ මහණුන් තිදෙනාට...

11. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද මහණුන් තිදෙනකුන්හට...එකෙක් කායික දවයෙන් යුත් වේ ද, එකෙක් වාචසික දවයෙන් යුත් වේ ද, එකෙක් කායික වාචසික දවයෙන් යුත් වේ ද, මහණෙනි, මේ මහණුන් තිදෙනාට...

12. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද මහණුන් තිදෙනෙකුන් හට... එකෙක් කායික අනාචාරයෙන් යුක්ත වේ ද, එකෙක් වාචසික අනාචාරයෙන් යුක්ත වේ ද, එකෙක් කායිකවාචසික අනාචාරයෙන් යුක්ත වේ ද...

13. අපරෙසම්පි -පෙ- එකො කායිකෙන උපඝාතිකෙන සමන්නාගතො හොති, එකො වාචසිකෙන උපඝාතිකෙන සමන්නාගතො හොති, එකො කායිකවාචසිකෙන උපඝාතිකෙන සමන්නාගතො හොති -පෙ-

14. අපරෙසම්පි -පෙ- එකො කායිකෙන මිච්ඡාජීවෙන සමන්නාගතො හොති, එකො වාචසිකෙන මිච්ඡාජීවෙන සමන්නාගතො හොති, එකො කායිකවාචසිකෙන මිච්ඡාජීවෙන සමන්නාගතො හොති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පබ්බාජනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

පබ්බාජනීයකම්මෙ ආකඞ්ඛමාන චුද්දසකං නිට්ඨිතං.

අට්ඨාරසවත්තං

1-18. පබ්බාජනීය කම්මකතෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සම්මා වත්තිතබ්බං. තත්‍රායං සම්මා වත්තනා: න උපසම්පාදෙතබ්බං, න නිස්සයො දාතබ්බො -පෙ-* න භික්ඛූහි සම්පයොජෙතබ්බන්ති.

පබ්බාජනීයකම්මෙ අට්ඨාරස වත්තං නිට්ඨිතං.

න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බ අට්ඨාරසකං

1. අථ ඛො සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානපමුඛො භික්ඛුසඞ්ඝො කීටාගිරිං ගන්ත්වා අස්සජිපුනබ්බසුකානං භික්ඛූනං කීටාගිරිස්මා පබ්බාජනීයකම්මං අකාසි: 'න අස්සජිපුනබ්බසුකෙහි භික්ඛූහි කීටාගිරිස්මිං වත්ථබ්බ'න්ති. තෙ සඞ්ඝෙන පබ්බාජනීයකම්මකතා න සම්මා වත්තන්ති, න ලොමං පාතෙන්ති, න නෙත්ථාරං වත්තන්ති, භික්ඛූ න ඛමාපෙන්ති, අක්කොසන්ති, පරිභාසන්ති, ඡන්දගාමිතා දොසගාමිතා මොහගාමිතා භයගාමිතා පාපෙන්තිපි, පක්කමන්තිපි, විබ්භමන්තිපි. යෙ තෙ භික්ඛූ අප්පිච්ඡා -පෙ- තෙ උජ්ඣායන්ති ඛීයන්ති විපාචෙන්ති:

"කථං හි නාම අස්සජිපුනබ්බසුකා භික්ඛූ සඞ්ඝෙන පබ්බාජනීයකම්මකතා න සම්මා වත්තිස්සන්ති, න ලොමං පාතෙස්සන්ති, න නෙත්ථාරං වත්තිස්සන්ති, භික්ඛූ න ඛමාපෙස්සන්ති, අක්කොසිස්සන්ති, පරිභාසිස්සන්ති, ඡන්දගාමිතා දොසගාමිතා මොහගාමිතා භයගාමිතා පාපෙස්සන්තිපි, පක්කමිස්සන්තිපි, විබ්භමිස්සන්තිපීති.

* යථා පුබ්බෙ තථා පෙය්‍යාලමුඛෙන ගහෙතබ්බං

13. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද මහණුන් තිදෙනෙකුන්හට ...එකෙක් කායද්වාරයෙහි පැණැවූ සිකපද කැඞීමෙන් යුත් වේ ද; එකෙක් වාග්-ද්වාරයෙහි පැණැවූ සිකපද කැඞීමෙන් යුත් වේ ද, එකෙක් කායවාග්ද්වාර දෙක්හි පැණැවූ සිකපද කැඞීමෙන් යුත් වේ ද...

14. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද මහණුන් තිදෙනෙකුන්හට ...එකෙක් කායික මිථ්‍යාජීවයෙන් යුක්ත වේ ද, එකෙක් වාචසික මිථ්‍යාජීවයෙන් යුක්ත වේ ද, එකෙක් කායිකවාචසික මිථ්‍යාජීවයෙන් යුක්ත වේ ද, මහණෙනි, සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, මේ මහණුන් තිදෙනාට පබ්බාජනීයකර්මය කරන්නේ ය.

පබ්බාජනීයකර්මයෙහි ආකඞ්ඛමාන චතුර්දශකය නිමි.

අටොළොස් වත

1–18. මහණෙනි, පබ්බාජනීයකර්මය කරණු ලැබූ මහණහු විසින් මැනැවින් පැවැතිය යුතු සි. එහි මේ මැනැවින් පවත්නා අයුරු සි: තමා උපාධ්‍යාය ව උපසපත් නො කළ යුතු සි, නිස නො දිය යුතු සි...* මහණහු උනුනුන් කලහයෙහි නො යෙදිය යුතුයි.

පබ්බාජනීයකර්මයෙහි අටොළොස් වත නිමියේ ය.

නපටිප්පස්සම්භෙතබ්බ අට්ඨාරසකය

1. ඉක්බිති සැරියුත් මුගලන් දෙතම ප්‍රමුඛ කොටැති භික්ෂුසංඝ තෙම කීටාගිරියට වැඩ, 'අස්සජි පුනබ්බසුක මහණුන් කීටාගිරියෙහි නො විසිය යුතු ය'යි අස්සජිපුනබ්බසුක භික්ෂූන් කීටාගිරියෙන් නෙරපීම පිළිබඳ විනයකර්මය කෙළේ ය. සංඝයා විසින් පබ්බාජනීයකර්මය කරණු ලැබූ ඔහු අටොළොස් වත්හි මනා ව නො පවතිත්. අවනත ව නො පවතිත්. නිස්තරණ වත අනුව නො පවතිත්. භික්ෂූන් නො කමවත්. කාරක සංඝයාට ආක්‍රොශ කෙරෙත්. පරිභව කෙරෙත්. ඡන්දයෙන් අගතියට ගිය බවට, ද්වෙෂයෙන් අගතියට ගිය බවට, මොහයෙන් අගතියට ගිය බවට, භයින් අගතියට ගිය බවට පමුණුවත්. (භික්ෂූන් සතර අගතියෙන් ක්‍රියා කළ බව කියත්.) ඒ ඒ දිශාවට (බැහැර) යත්. සිවුරු හැර ද යත්. යම් ඒ භික්ෂූහු ඉච්ඡා නැත්තෝ ද... ඒ භික්ෂූහු (අස්සජි පුනබ්බසුක භික්ෂූන්ගේ ක්‍රියා) ලාමක කොට සිතත්, අගුණ කියත්, අගුණ පතුරුවත්:

"කෙසේ නම් අස්සජි පුනබ්බසුක භික්ෂූහු සංඝයා විසින් පබ්බාජනීයකර්මය කරණු ලැබුවාහු යහපත් ලෙස නො පවතිත් ද, භික්ෂූන්ට අනුව නො යෙත් ද, නිස්තරණ වත්හි නො පිහිටත් ද, භික්ෂූන් ක්ෂමා නො කරවත් ද, භික්ෂූන්හට ආක්‍රොශ කරත් ද, නිඳා පෙරදූරි දෙශාරොපණ කරත් ද, ඡන්දයෙන් අගතියට ගිය බවට, ද්වෙෂයෙන් අගතියට ගිය බවට, මොහයෙන් අගතියට ගිය බවට, භයෙන් අගතියට ගිය බවට, පමුණුවත් ද, ඒ ඒ දිශාවන්ට පැන යත් ද, සිවුරු හැර යත් ද" කියා සි.

---

* මෙහි පෙය්‍යාලමෙන් අන්තර්හිත කොටස පෙර මෙන් ගත යුතු.

අථ ඛො තෙ භික්ඛූ භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

2. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදානෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසඞ්ඝං සන්නිපාතාපෙත්වා භික්ඛූ පටිපුච්ඡි. "සච්චං කිර භික්ඛවෙ අස්සජිපුනබ්බසුකා භික්ඛූ සඞ්ඝෙන පබ්බාජනීයකම්මකතා න සම්මා වත්තන්ති -පෙ- විබ්භමිස්සන්තී"ති. සච්චං භගවා ති. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ-* විගරහිත්වා ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛූ ආමන්තෙසි: තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො පබ්බාජනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතු.

3. පඤ්චහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: උපසම්පාදෙති, නිස්සයං දෙති, සාමණෙරං උපට්ඨාපෙති, භික්ඛුනොවාදකසම්මුතිං සාදියති, සම්මතොපි භික්ඛුනියො ඔවදති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: යාය ආපත්තියා සඞ්ඝෙන පබ්බාජනීයකම්මං කතං හොති තං ආපත්තිං ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කම්මං ගරහති, කම්මිකෙ ගරහති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

5. අට්ඨහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං, පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ඨපෙති, පවාරණං ඨපෙති, සවචනීයං කරොති, අනුවාදං පට්ඨපෙති, ඔකාසං කාරෙති, චොදෙති, සාරෙති, භික්ඛූහි සම්පයොජෙති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

පබ්බාජනීයකම්මෙ න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බ අට්ඨාරසකං නිට්ඨිතං.

පටිප්පස්සම්භෙතබ්බ අට්ඨාරසකං

1. පඤ්චහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: න උපසම්පාදෙති, න නිස්සයං දෙති, න සාමණෙරං උපට්ඨාපෙති, න භික්ඛුනොවාදකසම්මුතිං සාදියති, සම්මතොපි භික්ඛුනියො න ඔවදති; ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

---

* යථා පුබ්බෙ තථා පෙය්‍යාලමුඛෙසි ගහෙතබ්බං.

ඉක්බිති ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැළ කළහ.

2. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ කාරණයෙහි භික්ෂු සංඝයා රැස් කරවා, ''සැබෑ ද මහණෙනි, සංඝයා විසින් පබ්බාජනීය කර්මය කරණු ලැබූ අස්සජි පුනබ්බසුක භික්ෂූහු යහපත් සේ නො පවතිත් ද?... සිවුරු හැර යත් ද?''යි විචාළ සේක. ඔහු ''භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබෑ යැ''යි කීහ. භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරහූ සේක. ...* ගරහා, දැහැමි කථා පවත්වා භික්ෂූන් ඇමතූ සේක: ''එසේ නම් මහණෙනි, සංඝ තෙමේ පබ්බාජනීය කර්මය නො සංසිඳුවා වා''යි වදාළ සේක.

3. ''මහණෙනි, අංග පසෙකින් යුක්ත භික්ෂුහුගේ පබ්බාජනීය කර්මය නො සංහිඳුවිය යුතු යි: (නො නැවැත්විය යුතු යි.) තෙමේ උපාධ්‍යාය ව උපසම්පදා කරයි ද, නිස දෙයි ද, හෙරණකු ලවා උවටත් කරවා ගණී ද, මෙහෙණනට ඔවා දීමේ සම්මතිය ඉවසයි ද, සම්මතිය ලදුයේත් මෙහෙණීන්ට ඔවා දෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසඟින් යුතු මහණහුගේ පබ්බාජනීය කර්මය නො සංහිඳුවිය යුතු යි.

4. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද පසඟකින් යුතු මහණහුගේ පබ්බාජනීය කර්මය නො ම සංහිඳුවිය යුතු ය: යම් ඇවැතකට සංඝයා විසින් පබ්බාජනීය කර්මය කරණ ලද්දේ, ඒ ඇවැතට පැමිණේ ද, එවැනි අන් ඇවැතකට හෝ පැමිණේ ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ පැමිණේ ද, කළ කර්මයට ගරහයි ද, කාරක සංඝයාට ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ පසඟින් යුතු මහණහුගේ පබ්බාජනීය කර්මය නො සංහිඳුවිය යුතු යි.

5. මහණෙනි, අංග අටකින් යුතු මහණහුගේ පබ්බාජනීය කර්මය නො සංහිඳුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණහුගේ පොහොය තබයි ද, පවුරුණු තබයි ද, සවචනීය කම් කරයි ද, වෙහෙරෙහි දෙටු තැන් දරයි ද, චොදනාවට අවසර ගැණීම කරයි ද, චොදනා කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් කරවයි ද, භික්ෂූන් හා කලහ පිණිස යෙදෙයි ද, මහණෙනි, 'මේ අටඟින් යුතු මහණහුගේ පබ්බාජනීය කර්මය නො සංහිඳුවිය යුතු යි.

පබ්බාජනීය කර්මයෙහි නො සංහිඳුවිය යුතු අංග අටොළොස නිමි.

සංහිඳුවිය යුතු අංග අටොළොස

1. ''මහණෙනි, අංග පසකින් යුක්ත මහණහුගේ පබ්බාජනීය කර්මය සංහිඳුවිය යුතු යි. (ඒ පසඟ නම්) තමත් උපාධ්‍යාය ව උපසම්පදා නො කරයි ද, නිස නො දෙයි ද. හෙරණ ලවා උවටත් නො ගණී ද, මෙහෙණීනට අවවාද දීමේ සම්මතිය නො ඉවසයි ද, සම්මතිය ලදු වත් මෙහෙණීනට ඔවා නො දෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසඟින් යුත් මහණහුගේ පබ්බාජනීය කර්මය සංහිඳුවිය යුතු ය.

---

* පෙය්‍යාලමෙන් අන්තර්හිත කොටස් පෙර මෙන් ගත යුතු.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: යාය ආපත්තියා සඞ්ඝෙන පබ්බාජනීයකම්මං කතං හොති තං ආපත්තිං න ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කම්මං න ගරහති, කම්මිකෙ න ගරහති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

3. අට්ඨහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීය-කම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ඨපෙති, න පවාරණං ඨපෙති, න සවචනීයං කරොති, න අනුවාදං පට්ඨපෙති, න ඔකාසං කාරෙති, න චොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛූහි සම්පයොජෙති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

පබ්බාජනීයකම්මෙ
පටිප්පස්සම්භෙතබ්බ අට්ඨාරසකං නිට්ඨිතං.

1. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: තෙන භික්ඛවෙ පබ්බාජනීයකම්මකතෙන භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරා-සඞ්ගං කරිත්වා බුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො:

"අහං භන්තෙ සඞ්ඝෙන පබ්බාජනීයකම්මකතො සම්මා වත්තාමි, ලොමං පාතෙමි, නෙත්ථාරං වත්තාමි, පබ්බාජනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචාමී"ති. දුතියම්පි යාචිතබ්බා, තතියම්පි යාචිතබ්බා.

ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

"සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු සඞ්ඝෙන පබ්බාජනීයකම්මකතො සම්මා වත්තති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වත්තති, පබ්බාජනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙය්‍ය, එසා ඤත්ති.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද පංච අඞ්ගයකින් යුක්ත මහණහුගේ පබ්බාජනීය කර්මය සංහිඳුවිය යුතු යි. සංඝයා විසින් යම් ඇවැතකට පබ්බාජනීය කර්මය කරණ ලද්දේ වේ ද, ඒ ඇවැතට නො පැමිණෙයි ද, එ වැනි අන් ඇවැතකට හෝ නොපැමිණේ ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ නො පැමිණේ ද, සඞ්ඝයා කළ කර්මයට නො ගරහයි ද, කාරක සංඝයාට නො ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ පසඟින් යුතු මහණහුගේ පබ්බාජනීය කර්මය සංහිඳුවිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, අංග අටකින් යුත් මහණහුගේ පබ්බාජනීය කර්මය සංහිඳුවිය යුතු යි. පුවතත් මහණහුගේ පොහොය නො තබයි ද, පවුරුණු නො තබයි ද, සවචනීය කම් නො කරයි ද, විහාරයෙහි දෙටු තැන නො සිටියි ද, අවසර ගැණීම නො කරවයි ද, ඇවැත් සිහි පත් නො කරවයි ද, භික්ෂූන් ලවා කලහ නො කරවයි ද, මහණෙනි, මේ අටඟින් යුතු මහණහුගේ පබ්බාජනීයකර්මය සංහිඳුවිය යුතු යි.

පබ්බාජනීය කර්මයෙහි සංහිඳුවිය යුතු
අංග අටොළොස නිමි.

1. මහණෙනි, පබ්බාජනීය කර්මය මෙසේ සංහිඳුවිය යුතු ය: මහණෙනි, ඒ පබ්බාජනීය කර්මය කරණු ලැබූ මහණ විසින් සංඝයා වෙත එළඹ උතුරුසඟ එකාංශ කොට පෙරෙවැ වැඩිමහලු භික්ෂූන්ගේ පාදයන් වැඳ උක්කුටුක ව හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කිව යුත්තේ ය:

"ස්වාමීනි, මම සංඝයා විසින් පබ්බාජනීය කර්මය කරණු ලැබූයෙම් මැනැවින් පවතිමි. භික්ෂූන්හට අනුලොම් ව පවතිමි. නිස්තරණ වතට අනුව පවතිමි. පබ්බාජනීය කර්මයාගේ සංහිඳුවීම යදිමි"යි. දෙවනුත් යැදිය යුතු ය. තෙවනුත් යැදිය යුතු යි.

සමත් වූ ව්‍යක්ත භික්ෂුනමක් විසින් සංඝ තෙමේ දැන්විය යුතු යි:

'ස්වාමීනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසා වා. මෙ නම් ඇති මේ භික්ෂු තෙමේ සංඝයා විසින් පබ්බාජනීය කර්මය කරණු ලැබුයේ යහපත් ලෙස පවතියි. භික්ෂූන් අනුව පවතියි. අටළොස් නිස්තරණ වතෙහි පවතියි. පබ්බාජනීය කර්මයාගේ සංහිඳුවීම (නැවැත්වීම) යදියි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඞ්ඝ තෙමේ මෙ නම් ඇති භික්ෂුහුගේ පබ්බාජනීය කර්මය සංසිඳුවා. මේ ඤත්තිය යි.

"සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු සඞ්ඝෙන පබ්බාජනීයකම්මකතො සම්මා වත්තති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වත්තති, පබ්බාජනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙය්‍ය.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු සඞ්ඝෙන පබ්බාජනීයකම්මකතො සම්මා වත්තති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වත්තති, පබ්බාජනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචති. සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙති. යස්සායස්මතො ඛමති ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධි, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු සඞ්ඝෙන පබ්බාජනීයකම්මකතො සම්මා වත්තති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වත්තති, පබ්බාජනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචති, සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙති. යස්සායස්මතො ඛමති ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධි, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

පටිප්පස්සද්ධං සඞ්ඝෙන ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකම්මං. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී"ති.

පබ්බාජනීයකම්මං නිට්ඨිතං තතියං.

4. පටිසාරණීයකම්මං

1. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා **සුධම්මො මච්ඡිකාසණ්ඩෙ චිත්තස්ස** ගහපතිනො ආවාසිකො හොති නවකම්මිකො ධුවභත්තිකො. යදා චිත්තො ගහපති සඞ්ඝං වා ගණං වා පුග්ගලං වා නිමන්තෙතුකාමො හොති, තදා න ආයස්මන්තං සුධම්මං අනපලොකෙත්වා සඞ්ඝං වා ගණං වා පුග්ගලං වා නිමන්තෙති.

2. තෙන ඛො පන සමයෙන සම්බහුලා ථෙරා භික්ඛූ - ආයස්මා ච **සාරිපුත්තො** ආයස්මා ච **මහාමොග්ගල්ලානො** ආයස්මා ච **මහාකච්චානො** ආයස්මා ච **මහාකොට්ඨිතො** ආයස්මා ච **මහාකප්පිනො** ආයස්මා ච **මහාචුන්දො** ආයස්මා ච **අනුරුද්ධො** ආයස්මා ච **රෙවතො** ආයස්මා ච **උපාලි** ආයස්මා ච **ආනන්දො** ආයස්මා ච **රාහුලො** කාසීසු චාරිකං චරමානා යෙන මච්ඡිකාසණ්ඩො තදවසරිංසු.

“ස්වාමීනි, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ නම් ඇති මේ භික්ෂු තෙමේ සඞ්ඝයා විසින් පබ්බාජනීයකර්මය කරණු ලැබුයේ යහපත් ලෙස පවතියි. භික්ෂූන් අනුව පවතියි. අටලොස් නිස්තරණ වතෙහි පවතියි. පබ්බාජනීයකර්මයාගේ සංහිඳුවීම (නැවැත්වීම) යදියි. ඉදින් සඞ්ඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඞ්ඝ තෙමේ මේ නම් ඇති මහණහුගේ පබ්බාජනීයකර්මය සංහිඳුවන්නේය.

ස්වාමීනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ නම් ඇති භික්ෂු තෙමේ සංඝයා විසින් පබ්බාජනීය කර්මය කරණ ලද්දේ මනාසේ පවතියි. භික්ෂූන් අනුව පවතියි. අටළොස් නිස්තරණ වතට අනුව පවතියි. පබ්බාජනීය කර්මයාගේ සංහිදුවීම යදියි. සංඝ තෙමේ මේ නම් ඇති භික්ෂුහුගේ පබ්බාජනීයකර්මය සංහිඳුවයි. මේ නම් ඇති භික්ෂුහු පිළිබඳ පබ්බාජනීය කර්මයාගේ සංහිඳුවීම යම් ආයුෂමතකුට රුචි වේ නම් හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට රුචි නො වේ නම් හෙ තෙම කියාවා.

දෙවෙනු වත් මේ කාරණය කියමි: -පෙ- තෙවෙනු වත් මේ කාරණය කියමි: ස්වාමීනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ නම් ඇති මේ භික්ෂු තෙමේ සංඝයා විසින් පබ්බාජනීය කර්මය කරණු ලැබූයේ මැනැවින් පවතියි. භික්ෂූන් අනුව පවතියි. අටොළොස් නිස්තරණ වතට අනුව පවතියි. පබ්බාජනීය කර්මයාගේ සංහිඳුවීම යදියි. සංඝ තෙමේ මේ නම් ඇති භික්ෂුහුගේ පබ්බාජනීය කර්මය සංහිඳුවයි. මේ නම් ඇති භික්ෂුහු පිළිබඳ පබ්බාජනීය කර්මයාගේ සංහිඳුවීම යම් ආයුෂමතකුහට රුචි වේ නම් හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේ වා. යමකුට රුචි නො වේ නම් හෙ තෙම කියාවා.

සංඝයා විසින් මේ නම් ඇති මහණහුගේ පබ්බාජනීයකර්මය සංහිඳුවන ලදී. (එය) සංඝයාට අභිමත යි. එ හෙයින් නිශ්ශබ්ද යි. මේ කාරණය මෙසේ දරමි.”

තෙවැනි වූ පබ්බාජනීයකර්මය නිමියේ ය.

4. පටිසාරණීයකර්මය

1. එ සමයෙහි ආයුෂමත් **සුධර්ම** නම් ස්ථවිර තෙම **මච්ඡිකාසණ්ඩ** නම් නුවර **චිත්ත** නම් ගැහැවිහුගේ ආවාසයෙහි වසන්නේ නවකර්මහි යෙදුනේ නිති බත් ලබන්නේ වේ. යම් කලෙක චිත්ත ගැහැවි තෙම සඞ්ඝයා හෝ ගණයා හෝ පුද්ගලයකු හෝ පවරණු කැමැති වේ ද, එ කල්හි ආයුෂමත් සුධර්ම ස්ථවිරයන් නොවිචාරා සංඝයා හෝ ගණයා හෝ පුද්ගලයකු හෝ නො පවරයි. නො කැඳවයි (නො අමතයි).

2. එ සමයෙහි බොහෝ ස්ථවිර භික්ෂුහු (එ නම්) - ආයුෂමත් **සාරිපුත්ත** තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමත් **මහාමොග්ගල්ලාන** තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමත් **මහාකච්චාන** තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමත් **මහාකොට්ඨිත** තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමත් **මහාකප්පින** තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමත් **මහාචුන්ද** තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමත් **අනුරුද්ධ** තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමත් **රේවත** තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමත් **උපාලි** තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමත් **ආනන්ද** තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමත් **රාහුල** තෙරණුවෝ ද **කාසිරට** සැරි සරන්නාහු මච්ඡිකාසණ්ඩ නම් නුවරට පැමිණියහ.

3. අස්සොසි ඛො චිත්තො ගහපති 'ථෙරා කිර භික්ඛූ මච්ඡිකාසණ්ඩං අනුප්පත්තා'ති. අථ ඛො චිත්තො ගහපති යෙන ථෙරා භික්ඛූ තෙනුපසඞ්කමි. උපසඞ්කමිත්වා ථෙරෙ භික්ඛූ අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්නං ඛො චිත්තං ගහපතිං ආයස්මා සාරිපුත්තො ධම්මියා කථාය සන්දස්සෙසි සමාදපෙසි සමුත්තෙජෙසි සම්පහංසෙසි. අථ ඛො චිත්තො ගහපති ආයස්මතා සාරිපුත්තෙන ධම්මියා කථාය සන්දස්සිතො සමාදපිතො සමුත්තෙජිතො සම්පහංසිතො ථෙරෙ භික්ඛූ එතදවොච: අධිවාසෙන්තු මෙ භන්තෙ ථෙරා ස්වාතනාය ආගන්තුකභත්තන්ති. අධිවාසෙසුං ඛො ථෙරා භික්ඛූ තුණ්හීභාවෙන.

4. අථ ඛො චිත්තො ගහපති ථෙරානං භික්ඛූනං අධිවාසනං විදිත්වා උට්ඨායාසනා ථෙරෙ භික්ඛූ අභිවාදෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වා යෙනායස්මා සුධම්මො තෙනුපසංකමි. උපසඞ්කමිත්වා ආයස්මන්තං සුධම්මං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. එකමන්තං ඨිතො ඛො චිත්තො ගහපති ආයස්මන්තං සුධම්මං එතදවොච: අධිවාසෙතු මෙ භන්තෙ අය්‍යො සුධම්මො ස්වාතනාය භත්තං සද්ධිං ථෙරෙහීති.

5. අථ ඛො ආයස්මා සුධම්මො "පුබ්බෙ ඛ්වායං චිත්තො ගහපති යදා සඞ්ඝං වා ගණං වා පුග්ගලං වා නිමන්තෙතුකාමො න මං අනපලොකෙත්වා සඞ්ඝං වා ගණං වා පුග්ගලං වා නිමන්තෙති. සො'දානි මං අනපලොකෙත්වා ථෙරෙ භික්ඛූ නිමන්තෙසි. දුට්ඨො'දානායං චිත්තො ගහපති අනපෙක්ඛො විරත්තරූපො මයී"ති චිත්තං ගහපතිං එතදවොච: 'අලං ගහපති, න අධිවාසෙමී'ති. දුතියම්පි ඛො -පෙ- තතියම්පි ඛො චිත්තො ගහපති ආයස්මන්තං සුධම්මං එතදවොච: අධිවාසෙතු මෙ භන්තෙ අය්‍යො සුධම්මො ස්වාතනාය භත්තං සද්ධිං ථෙරෙහීති. 'අලං ගහපති, න අධිවාසෙමී'ති. අථ ඛො චිත්තො ගහපති 'කිං මෙ කරිස්සති අය්‍යො සුධම්මො අධිවාසෙන්තො වා අනධිවාසෙන්තො වා'ති ආයස්මන්තං සුධම්මං අභිවාදෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමි.

6. අථ ඛො චිත්තො ගහපති තස්සා රත්තියා අච්චයෙන ථෙරානං භික්ඛූනං පණීතං ඛාදනීයං භොජනීයං පටියාදාපෙසි. අථ ඛො ආයස්මා සුධම්මො 'යන්නූනාහං චිත්තස්ස ගහපතිනො ථෙරානං භික්ඛූනං පටියත්තං පස්සෙය්‍යන්ති' පුබ්බණ්හසමයං නිවාසෙත්වා පත්තචීවරමාදාය යෙන චිත්තස්ස ගහපතිනො නිවෙසනං තෙනුපසඞ්කමි. උපසඞ්කමිත්වා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසීදි.

3. චිත්ත ගෘහපති තෙමේ 'සථවිරභික්ෂූහු මච්ඡිකාසණ්ඩනගරයට පැමිණියාහු ලැ'යි ඇසී ය. ඉක්බිති චිත්ත ගෘහපති තෙමේ සථවිර භික්ෂූන් කරා එළැඹියේ ය. එළැඹ ඔවුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පසෙක හුන්නේ ය. එකත්පසෙක හුන් චිත්ත ගෘහපතිහට ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත තෙරණුවෝ දැහැමි කථායෙන් කරුණු දැක්වූහ. කුශලධර්මයෙහි සමාදන් කරවූහ. තෙද ගැන්වූහ. (කුසල් දහම් වැඩීමෙහි) මනා ව සතුටු කළහ. ඉක්බිති චිත්ත ගෘහපති තෙමේ ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත සථවිරයන් විසින් දැහැමි කථාවෙන් දෙලෝ වැඩ දක්වන ලද්දේ, කුසල්දහම්හි සමාදන් කරවන ලද්දේ, තෙද ගන්වන ලද්දේ (උත්සාහී කරණ ලද්දේ), මනා ව සතුටු කරණු ලැබුයේ සථවිර භික්ෂූනට මෙසේ සැල කළේය: "ස්වාමීනි, සථවිරවරුන් වහන්සේ හෙට දවසට මාගේ ආගන්තුක බත ඉවසන සේක්වා"යි. සථවිරභික්ෂූහු නිශ්ශබ්ද භාවයෙන් ඉවැසූහ.

4. ඉක්බිති චිත්ත ගෘහපති තෙම සථවිර භික්ෂූන්ගේ ඉවැසීම දැන (ආයැදුම පිළිගත් බව දැන) හුනස්නෙන් නැගිට සථවිරභික්ෂූන් වැඳ පැදකුණු කොට ආයුෂ්මත් සුධර්ම තෙරුන් කරා එළඹ උන්වහන්සේ වැඳ එකත්පසෙක සිටියේ ය. එකත්පසෙක සිටි චිත්ත ගැහැවි තෙම ආයුෂ්මත් සුධර්ම සථවිරයන් අමතා, "ස්වාමීනි, සුධර්ම ආර්යයන් වහන්සේ සෙට දවස මාගේ බත සථවිරභික්ෂූන් සමග ඉවසන සේක් වා" යි කී ය.

5. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් සුධර්ම සථවිර තෙම "මේ චිත්ත ගෘහපතියා පෙර යම් දිනක සංඝයා හෝ ගණයා හෝ පුද්ගලයකු හෝ නිමතනු කැමැත්තේ නම්, එ කල මා නො විචාරා සංඝයා හෝ ගණයා හෝ පුද්ගලයකු හෝ නො පවරයි. එහෙත් හෙතෙම දැන් මා නො විචාරා සථවිර භික්ෂූන් පැවැරී ය. මේ චිත්ත ගහපති තෙම දැන් මා කෙරෙහි දූෂිත සිතැත්තේ වන, බලාපොරොත්තු නැත්තේ වන, මා කෙරෙහි කලකිරුණේ වනැ"යි සිතී ය. සිතා චිත්ත ගෘහපතිහට 'ගෘහපතිය, කම් නැත, නො ඉවසමි'යි කී ය. දෙවනුත්... තෙවනුත් චිත්ත ගෘහපති තෙම සුධර්ම සථවිරයනට "ස්වාමීනි, සුධර්ම ආර්යයන් වහන්සේ හෙට දවස පිණිස මාගේ බත සථවිර වරුන් වහන්සේ සමග ඉවසන සේක් වා"යි කී ය. 'ගෘහපතිය, කම් නැත, නො ඉවසමි' යි සුධර්ම තෙර කී ය. ඉක්බිති චිත්ත ගෘහපති තෙම 'ආර්ය සුධර්ම තෙමේ ඉවසන්නේ හෝ නොඉවසන්නේ හෝ මට කුමක් කරන්නේ ද'යි ආයුෂ්මත් සුධර්ම සථවිරයන් වැඳ පැදකුණු කොට නික්ම ගියේ ය.

6. ඉක්බිති චිත්ත ගෘහපති තෙමේ ඒ රාත්‍රිය ඇවෑමෙන් සථවිර භික්ෂූන් සඳහා ප්‍රණීත වූ කෑ යුතු බුදිය යුතු ආහාරපාන පිළියෙළ කරවූයේ ය. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් සුධර්ම තෙම 'චිත්ත ගෘහපති විසින් සථවිර භික්ෂූනට පිළියෙළ කරණ ලද්ද දක්නෙම් නම් ඉතා යෙහෙකැ'යි පෙරවරුයෙහි හැඳ පෙරෙව පාසිවුරු ගෙණ චිත්ත ගෘහපතියාගේ නිවෙස්න කරා පැමිණියේ ය. පැමිණ පැණවූ අස්නෙහි වැඩ හුන්නේ ය.

7. අථ ඛො චිත්තො ගහපති යෙනායස්මා සුධම්මො තෙනුපසඞ්කමි. උපසඞ්කමිත්වා ආයස්මන්තං සුධම්මං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්නං ඛො චිත්තං ගහපතිං ආයස්මා සුධම්මො එතදවොච: පහූතං ඛො තෙ ඉදං ගහපති ඛාදනීයං භොජනීයං පටියත්තං. එකා'ච ඛො ඉධ නත්ථි යදිදං තිලසඞ්ගුළිකා'ති. "බහුම්හි වත මෙ භන්තෙ රතනෙ බුද්ධවචනෙ විජ්ජමානෙ අය්යෙන සුධම්මෙන යදෙව කිඤ්චි භාසිතං යදිදං තිලසඞ්ගුළිකා''ති.

8 භූතපුබ්බං භන්තෙ දක්ඛිණාපථකා වාණිජා පුරත්ථිමං ජනපදං අගමංසු වාණිජ්ජාය. තෙ තතො කුක්කුටිං ආනෙසුං. අථ ඛො සා භන්තෙ කුක්කුටී කාකෙන සද්ධිං සංවාසං කප්පෙසි. සා පොතකං ජනෙසි. යදා ඛො සො භන්තෙ කුක්කුටපොතකො කාකවස්සං වස්සිතුකාමො හොති, 'කාකකුක්කුටා'ති වස්සති. යදා කුක්කුටවස්සං වස්සිතුකාමො හොති, 'කුක්කුටකාකා'ති වස්සති. එවමෙව ඛො භන්තෙ බහුම්හි රතනෙ බුද්ධවචනෙ විජ්ජමානෙ අය්යෙන සුධම්මෙන යදෙව කිඤ්චි භාසිතං යදිදං 'තිලසඞ්ගුළිකා'ති.

9. "අක්කොසසි මං ත්වං ගහපති. පරිභාසසි මං ත්වං ගහපති. එසො තෙ ගහපති ආවාසො, පක්කමිස්සාමී''ති. "නාහං භන්තෙ අය්යං සුධම්මං අක්කොසාමි. න පරිභාසාමි. වසතු භන්තෙ අය්යො සුධම්මො මච්ඡිකාසණ්ඩෙ. රමණීයං අම්බාටකවනං. අහං අය්යස්ස සුධම්මස්ස උස්සුක්කං කරිස්සාමි චීවරපිණ්ඩපාතසෙනාසනගිලානප්පච්චයභෙසජ්ජපරික්ඛාරානන්ති.'' දුතියම්පි ඛො -පෙ- තතියම්පි ඛො ආයස්මා සුධම්මො චිත්තං ගහපතිං එතදවොච: "අක්කොසසි මං ත්වං ගහපති. පරිභාසසි මං ත්වං ගහපති. එසො තෙ ගහපති ආවාසො. පක්කමිස්සාමී''ති. "කහං භන්තෙ අය්යො සුධම්මො ගමිස්සතී''ති. "සාවත්ථිං ඛො අහං ගහපති ගමිස්සාමි භගවන්තං දස්සනායා''ති. "තෙන හි භන්තෙ යඤ්ච අත්තනා භණිතං, යඤ්ච මයා භණිතං, තං සබ්බං භගවතො ආරොචෙහි. අනච්ඡරියං ඛො පනෙතං භන්තෙ යං අය්යො සුධම්මො පුනදෙව මච්ඡිකාසණ්ඩං පච්චාගච්ඡෙය්යා''ති.

10. අථ ඛො ආයස්මා සුධම්මො සෙනාසනං සංසාමෙත්වා පත්තචීවරමාදාය යෙන සාවත්ථි තෙන පක්කාමි. අනුපුබ්බෙන යෙන සාවත්ථි, ජෙතවනං අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමො, යෙන භගවා, තෙනුපසඞ්කමි. උපසඞ්කමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්නො ඛො ආයස්මා සුධම්මො යඤ්ච අත්තනා භණිතං, යඤ්ච චිත්තෙන ගහපතිනා භණිතං, තං සබ්බං භගවතො ආරොචෙසි.

7. ඉක්බිති චිත්ත ගෘහපති තෙම ආයුෂ්මත් සුධර්මයන් කරා පැමිණියේ ය. පැමිණ ආයුෂ්මත් සුධර්ම ස්ථවිරයන් වැඳ එකත්පසෙක හුන්නේ ය. එක් පසෙක හුන් චිත්ත ගෘහපතියාට ආයුෂ්මත් සුධර්ම ස්ථවිර තෙම "ගෘහපතිය, ඔබ විසින් බොහෝ වූ මේ කෑ යුතු වූ ද බුදිය යුතු වූ ද ආහාරපාන පිළියෙල කරණ ලද්දේ වෙයි. තලසඟලා නම් එක ම දෑයක් පමණක් මෙහි නැතැ"යි කී ය. (එවිට ගැහැවි මෙසේ කී ය:) "ඒකාන්තයෙන් රුවන් වැනි බොහෝ බුදුවදන් ඇති කල්හිත් සුධර්ම ආයුෂ්යන් වහන්සේ විසින් 'තලසඟලා' යැ යි සුලු දෑයක් ම කියන ලදි."

8. ස්වාමීනි, පෙර වූවක් කියමි: දක්ෂිණාපථයෙහි වැසි වෙළෙන්දෙක් වෙළෙඳම පිණිස පෙරදිග ජනපදයට ගියෝ ය. ඔහු එ දෙසින් කිකිළියක ගෙණාවෝ ය. ස්වාමීනි, ඉන් පසු ඒ කිකිළි කවුඩකු හා සංවාස කළා. ඕ තොමෝ පැටියකු වැදුවා. "ස්වාමීනි, යම් විටෙක ඒ කුකුළු පැටියා කවුඩුහඬ කරණු කැමැති වේ ද, එ කල්හි 'කාකකුක්කුට' ය යි හඬ ලයි. යම් කලෙක කුකුළු හඬ හඬ ලනු කැමැති වේ ද, එ කල්හි 'කුක්කුටකාක' ය යි හඬ ලයි. ස්වාමීනි, එ පරිද්දෙන් ම ඒකාන්තයෙන් රුවන් වැනි බොහෝ බුද්ධවචන ඇති කල්හි සුධර්ම ආයුෂ්යන් වහන්සේ විසින් යම් ඒ 'තලසඟලා' ය යි කිසිවක් ම කියන ලදැ "යි කී ය.

9. "ගෘහපතිය, තෝ මට ආක්‍රොශ කෙරෙහි ය. ගෘහපතිය, තෝ මට පරිභව බෙණෙහි ය. ගෘහපතිය, (මෙන්න,) තෙල තොපගේ ආවාසය, මම නික්ම යන්නෙමි"යි කී ය. "ස්වාමීනි, ආයුෂ් සුධර්මයන් වහන්සේට මම ආක්‍රොශ නො කරමි. පරිභව නො කරමි. ස්වාමීනි, ආයුෂ් සුධර්මයන් වහන්සේ මච්ඡිකාසණ්ඩ නගරයෙහි වසන සේක් වා. මේ ඇඹැල්ල වනය සිත් අලවනසුලු ය. මම ආයුෂ් සුධර්මයන් වහන්සේට සිවුරු පිඬුවා සෙනසුන් ගිලන්පස බෙහෙත්පිරිකර පිණිස ර්හා කරමි"යි ගෘහපති තෙම කී ය. දෙවනුත් සුධර්ම ස්ථවිර තෙමේ චිත්ත ගෘහපතිහට "ගැහැවිය, තෝ මට ආක්‍රොශ කෙරෙහි ය. පරිභව කෙරෙහි ය. මෙන්න, තොපගේ ආවාසය, මම මෙයින් බැහැර මි"යි කී ය. "ස්වාමීනි, ආයුෂ් සුධර්මයන් වහන්සේ කොහි වඩිනසේක් දැ"යි හේ ඇසී ය. "ගැහැවිය, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දකිනු පිණිස සැවැත් නුවරට යන්නෙමි "යි තෙරණුවෝ කීහ. "ස්වාමීනි, එසේ නම් තමන් වහන්සේ විසින් යමක් කියන ලද ද, මවිසිනුත් යමක් කියන ලද ද, ඒ සියල්ල භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැළ කල මැනවි. ස්වාමීනි, යම් හෙයකින් සුධර්ම ආයුෂ්යන් වහන්සේ නැවතත් මච්ඡිකාසණ්ඩයට පෙරලා එන්නාහ යන මේ කාරණය නම් පුදුමයක් නො වන්නේ ය"යි ගැහැවි කී ය.

10. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් සුධර්ම ස්ථවිර තෙමේ සෙනසුන් තැන් පත් කොට පාසිවුරු රැගෙණ සැවැත් නුවර බලා නික්මිණ. පිළිවෙළින් සැවැත් නුවර දෙව්රම් වෙහෙර භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත පැමිණියේ ය. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පසෙක හුන්නේ ය. එකත්පසෙක හුන් සුධර්ම ආයුෂ්මත් තෙමේ යමක් තමා විසින් කියන ලද ද, යමක් චිත්ත ගෘහපතියා විසින් කියන ලද ද, ඒ සියල්ල භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැළ කෙළේ ය.

11. විගරහි බුද්ධො භගවා: අනනුච්ඡවිකං මොඝපුරිස අනනුලොමිකං අප්පතිරූපං අස්සාමණකං අකප්පියං අකරණීයං. කථං හි නාම ත්වං මොඝපුරිස චිත්තං ගහපතිං සද්ධං පසන්නං දායකං කාරකං සඞ්ඝුපට්ඨාකං හීනෙන ඛුංසෙස්සසි, හීනෙන වම්භෙස්සසි. නෙතං මොඝපුරිස අප්පසන්නානං වා පසාදාය -පෙ- විගරහිත්වා ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛූ ආමන්තෙසි:

12. තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො සුධම්මස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං කරොතු 'චිත්තො තෙ ගහපති ඛමාපෙතබ්බො'ති. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ කාතබ්බං:

පඨමං සුධම්මො භික්ඛු චොදෙතබ්බො. චොදෙත්වා සාරෙතබ්බො, සාරෙත්වා ආපත්තිං ආරොපෙතබ්බො. ආපත්තිං ආරොපෙත්වා ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

''සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං සුධම්මො භික්ඛු චිත්තං ගහපතිං සද්ධං පසන්නං දායකං කාරකං සඞ්ඝුපට්ඨාකං හීනෙන ඛුංසෙති, හීනෙන වම්භෙති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං සඞ්ඝො සුධම්මස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං කරෙය්‍ය 'චිත්තො තෙ ගහපති ඛමාපෙතබ්බො'ති. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං සුධම්මො භික්ඛු චිත්තං ගහපතිං සද්ධං පසන්නං දායකං කාරකං සඞ්ඝුපට්ඨාකං හීනෙන ඛුංසෙති, හීනෙන වම්භෙති. සඞ්ඝො සුධම්මස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං කරොති 'චිත්තො තෙ ගහපති ඛමාපෙතබ්බො'ති. යස්සායස්මතො ඛමති සුධම්මස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයස්ස කම්මස්ස කරණං 'චිත්තො තෙ ගහපති ඛමාපෙතබ්බො'ති, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

11. භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ ගර්හා කළ සේක: "හිස් පුරුෂය, නොනිසි ය, නොසුදුසු ය, නො ගැළපෙන්නේ ය. මහණදමට නොතරම් ය. නොකැප වූවකි. නොකටයුත්තකි. හිස් පුරුෂය, තෝ කෙසේ නම් සැදැහැති පැහැදුනු දායක වූ කැපකරු වූ සංඝයාගේ උපස්ථායක වූ චිත්ත ගෘහපතිහට ලාමක වචනයෙන් නින්දා කෙළෙහි ද ? පහත් වචනයෙන් ගර්හා කෙළෙහි ද? හිස් පුරුෂය, මේ කාරණය නොපැහැදුනවුන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ පැහැදුනවුන්ගේ ප්‍රසාදබාහුල්‍යය පිණිස හෝ නො වෙයි. වැලි දු හිස් පුරුෂය, මෙය නොපහන් වූවන්ගේ නොපහන්බව පිණිස ද, පහන් වූ ද ඇතැමුන්ගේ වෙනස් බව පිණිස ද පවතියි."... සුධර්ම භික්ෂුහට ගරහා තදනුරූප දැහැමි කථා කොට භික්ෂූන් ඇමතූ සේක:

12. මහණෙනි, එහෙයින් සංඝ තෙමේ සුධර්ම භික්ෂුහට 'නුඹ විසින් චිත්ත ගෘහපති තෙමේ ක්ෂමා කරවිය යුත්තේ ය' යි කියා පටිසාරණීය කර්මය කෙරේ වා.

මහණෙනි, ඒ පටිසාරණීය කර්මය මෙසේ කළ යුතු ය: පළමු කොට සුධර්ම භික්ෂු තෙමෙ චෝදනා කළ යුතු යි. චෝදනා කොට (කරුණ) සිහි පත් කරවිය යුතු යි. සිහිපත් කරවා ඇවැත නැංවිය යුතු යි. ඇවැත නංවා ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල දක්ෂ මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු යි:

"ස්වාමීනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ සුධර්ම නම් භික්ෂු තෙමේ ශ්‍රද්ධාවත් ප්‍රසන්න වූ දායක වූ කැපකරු වූ සංඝෝපස්ථායක වූ චිත්ත නම් ගෘහපතිහට ලාමක වචනයෙන් ආක්‍රොශ කෙළේ ය. ලාමක වචනයෙන් ගර්හා කෙළේ ය. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත් නම් සංඝ තෙමේ සුධර්ම භික්ෂුහට 'ඔබ විසින් චිත්ත නම් ගැහැවි තෙම ක්ෂමා කරවිය යුත්තේ ය'යි පටිසාරණීය කර්මය කරන්නේය. (කළ යුතු ය.) මේ ඥප්තිය යි.

ස්වාමීනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ සුධර්ම නම් භික්ෂු තෙමේ සැදැහැති පැහැදුනා වූ දායක වූ කාරක වූ සංඝඋපස්ථායක වූ චිත්ත නම් ගැහැවිහට ලාමක වචනයෙන් ආක්‍රොශ කෙළේ ය. පහත් වචනයෙන් නින්දා කෙළේ ය. සංඝ තෙමේ සුධර්ම භික්ෂුහට 'තා විසින් චිත්ත ගෘහපති තෙම ක්ෂමා කරවිය යුතු ය' යි පටිසාරණීයකර්මය කරයි. යම් ආයුෂ්මතකුහට ඔබ විසින් චිත්ත ගහපති තෙම ක්ෂමා කරවිය යුත්තේය'යි සුධර්ම භික්ෂුහට පටිසාරණීය කර්මය කිරීම රුචි වේ නම් හෙ-තෙමේ නිශ්ශබ්ද වේවා, යමකුට රුචි නො වේ නම්, හෙ තෙමේ කියාවා.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි: සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං සුධම්මො භික්ඛු චිත්තං ගහපතිං සද්ධං පසන්නං දායකං කාරකං සඞ්ඝුපට්ඨාකං හීනෙන ඛුංසෙති, හීනෙන වම්භෙති. සඞ්ඝො සුධම්මස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං කරොති 'චිත්තො තෙ ගහපති ඛමාපෙතබ්බො'ති. යස්සායස්මතො ඛමති සුධම්මස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයස්ස කම්මස්ස කරණං 'චිත්තො තෙ ගහපති ඛමාපෙතබ්බො'ති, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය.

කතං සඞ්ඝෙන සුධම්මස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං 'චිත්තො තෙ ගහපති ඛමාපෙතබ්බො'ති. ඛමති සඞ්ඝස්ස, තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී''ති.

අධම්මකම්මද්වාදසකං

1. තීහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පටිසාරණීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච: අසම්මුඛා කතං හොති, අපටිපුච්ඡා කතං හොති, අපටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පටිසාරණීයකම්මං අධම්මකම්මං ච හොති අවිනයකම්මං ච දුවූපසන්තඤ්ච.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පටිසාරණීයකම්මං අධම්මකම්මං ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච: අනාපත්තියා කතං හොති, අදෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, දෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති -පෙ-.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි-පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අචොදෙත්වා කතං හොති, අසාරෙත්වා කතං හොති, ආපත්තිං අනාරොපෙත්වා කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අසම්මුඛා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අපටිපුච්ඡා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොයි -පෙ- අපටිඤ්ඤාය කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

දෙවනුත් මේ කාරණය කියමි... තෙවනුත් මේ කාරණය කියමි: ස්වාමීනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ සුධර්ම භික්ෂු තෙමේ ශ්‍රද්ධා ඇති පැහැදුනා වූ පසය දෙන්නා වූ සංඝකෘත්‍ය කරන්නා වූ සංඝයාට උවටැන් කරන්නා වූ චිත්ත නම් ගැහැවිහට පහත් වචනයෙන් නින්ද කෙළේ ය. පහත් වචනයෙන් ගැරහී ය. සංඝ තෙමේ සුධර්ම භික්ෂුහට 'ඔබ විසින් චිත්ත ගැහැවි තෙම ක්ෂමා කරවිය යුත්තේ යැ' යි පටිසාරණීය කර්මය කරයි. යම් ආයුෂමතකුහට 'චිත්ත ගෘහපති තෙම ඔබ විසින් ක්ෂමා කරවිය යුතු ය' යි සුධර්ම භික්ෂුහට පටිසාරණීයකර්මය කිරීම රුචි වේ නම්, හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට රුචි නො වේ නම් හෙ තෙමේ කියාවා.

සංඝයා විසින් සුධර්ම භික්ෂුහට 'චිත්ත ගහපති තෙමේ ඔබ විසින් ක්ෂමා කරවිය යුතු ය' යි පටිසාරණීයකර්මය කරණ ලදී. සංඝයාට එය රුචි සි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මේ කාරණය මෙසේ සලකමි'' යි.

අධම්මකම්මද්වාදසකය

1. මහණෙනි, අංග තුණෙකින් යුක්ත වූ පටිසාරණීය කර්මය නොදැහැමි කමෙක් ද වෙයි. අවිනය කමෙක් ද වෙයි. නොමනාව සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: නොහමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේද, නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිණ නො ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අංග තුණින් යුක්ත පටිසාරණීයකර්මය නොදැහැමි කමෙක් ද වෙයි. අවිනය කමෙක් ද වෙයි. මනාව නොසංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග තුණෙකින් යුක්ත වූ පටිසාරණීය කර්මය නොදැහැමි කමෙක් ද වෙයි. අවිනය කමෙක් ද වෙයි. නොමනාව සංසිඳුනෙක් ද වෙයි: ඇවැත් නැති කල්හි කරණලද්දේ වේ ද, දෙසීමෙන් පිරිසිඳු නොවන ඇවැතෙකි කරණ ලද්දේ වේ ද ඇවැත දෙසූ කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ තෙඅගින් යුතු පටිසාරණීයකර්මය...

3. මහණෙනි, අනිත් තෙඅගෙකින් යුක්තවූ පටිසාරණීයකර්මය ද නොදැහැමි කමෙක් ද වෙයි... චෝදනා නොකොට කරණ ලද ද, සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද ද, ඇවැත් නොනංවා කරණ ලද ද...

4. මහණෙනි, අනිත් තෙඅගකින් යුක්ත වූ පටිසාරණීයකර්මය ද නො දැහැමිකමෙක් ද වෙයි... නොහමුයෙහි කරණ ලද ද, නොදැහැමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද...

5. මහණෙනි, අනිත් තෙඅගකින් යුක්ත වූ පටිසාරණීයකර්මය ද නොදැහැමිකමෙක් ද වෙයි... නො පිළිවිස කරණ ලද ද, නොදැහැමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද,...

6. මහණෙනි, අනිත් තෙඅගකින් යුක්තවූ පටිසාරණීයකර්මය ද නො දැහැමිකමෙක්ද වෙයි... පිළිණ නොගෙණ කරණ ලද ද, නොදැහැමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද යන තුණ යි...

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අනාපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අදෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- දෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අචොදෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අසාරෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- ආපත්තිං අනාරොපෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති. වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පටිසාරණීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච.

පටිසාරණීයකම්මෙ අධම්මකම්මද්වාදසකං නිට්ඨිතං.

ධම්මකම්මද්වාදසකං

1. තීහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පටිසාරණීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මඤ්ච සුවූපසන්තඤ්ච: සම්මුඛා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පටිසාරණීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පටිසාරණීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති, විනයකම්මං ච, සුවූපසන්තං ච: ආපත්තියා කතං හොති, දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- චොදෙත්වා කතං හොති, සාරෙත්වා කතං හොති, ආපත්තිං ආරොපෙත්වා කතං හොති -පෙ-

7. මහණෙනි, අගින් තෙ අඟෙකින් යුතු පටිසාරණීයකර්මය ද නොදැහැමිකමෙක් ද වෙයි... නොඇවැතෙහි කරණ ලද ද, නොදැහැමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද...

8. මහණෙනි, අගින් තෙ අඟෙකින් යුතු පටිසාරණීයකර්මය ද නොදැහැමිකමෙක් ද වෙයි... දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද ද, නොදැහැමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද...

9. මහණෙනි, අගින් තෙ අඟෙකින් යුතු පටිසාරණීයකර්මය ද නොදැහැමිකමෙක් ද වෙයි... ඇවැත දෙසූ කල්හි කරණ ලද ද, නොදැහැමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද...

10. මහණෙනි, අගින් තෙ අඟෙකින් යුතු පටිසාරණීයකර්මය ද නොදැහැමිකමෙක්ද වෙයි... චොදනා නොකොට කරණ ලද ද, නොදැහැමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද...

11. මහණෙනි, අගින් තෙ අඟෙකින් යුතු පටිසාරණීයකර්මය ද නොදැහැමිකමෙක් ද වෙයි... සිහි නොකරවා කරණ ලද ද, නොදැහමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද...

12. මහණෙනි, අගින් තෙ අඟෙකින් යුතු පටිසාරණීයකර්මය ද නො දැහැමිකමෙක් ද වෙයි... ඇවැත නො නගා කරණ ලද ද, නොදැහැමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද... මහණෙනි, මේ තෙ අඟින් යුතු පටිසාරණීය කර්මය නොදැහැමිකමෙක් ද වෙයි. අවිනයකමෙක් ද වෙයි. නොමනාව සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

පටිසාරණීය කර්මයෙහි අධර්මකර්ම දොළොස නිමියේ ය.

ධර්මකර්මද්වාදශකය

1. මහණෙනි, අංග තුණෙකින් යුත් පටිසාරණීයකර්මය දැහැමි කමෙක් ද වෙයි, විනය කමෙක් ද වෙයි, මනා ව සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: හමුවෙහි කරණ ලද ද, පිළිවිස කරණ ලද ද, පිළිණ ගෙණ කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ තෙ අඟින් යුත් පටිසාරණීයකර්මය දැහැමි කමෙක් ද වෙයි, විනය කමෙක් ද වෙයි, මනා ව සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

2 මහණෙනි, අගින් තෙ අඟෙකින් යුත් පටිසාරණීයකර්මය ද දැහැමි කමෙක් ද වෙයි, විනයකමෙක් ද වෙයි, මැනැවින් සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: ඇවැත ඇති කල්හි කරණ ලද ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද ද, ඇවත නොදෙසූ කල්හි කරණ ලද ද...

3. මහණෙනි, අගින් තෙ අඟෙකින් යුත් පටිසාරණීයකර්මය ද ධර්මකර්මයෙක් ද වෙයි... චොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද ...

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- සම්මුඛා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති-පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- පටිපුච්ඡා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- පටිඤ්ඤාය කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- චොදෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- ධම්ම කම්මං ච හොති -පෙ- සාරෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- ආපත්තිං ආරොපෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පටිසාරණීය කම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං සුවූපසන්තං ච.

පටිසාරණීයකම්මෙ ධම්මකම්මද්වාදසකං නිට්ඨිතං.

ආකඞ්ඛමානචතුක්කං

1. පඤ්චහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පටිසාරණීයකම්මං කරෙය්‍ය: ගිහීනං අලාභාය පරිසක්කති, ගිහීනං අනත්ථාය පරිසක්කති, ගිහීනං අවාසාය පරිසක්කති, ගිහීනං අක්කොසති පරිභාසති, ගිහී ගිහීහි භෙදෙති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පටිසාරණීයකම්මං කරෙය්‍ය.

4. මහණෙනි, අනිත් අංග තුණෙකින් යුතු පටිසාරණීයකම්මය ද ධම්කම්මයෙක් ද වෙයි... හමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද වේ ද...

5. මහණෙනි, අනිත් අංග තුණෙකින් යුතු පටිසාරණීයකම්මය ද ධම්කම්මයෙක් ද වෙයි... පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

6. මහණෙනි, අනිත් තෙ අඟෙකින් යුතු පටිසාරණීයකම්මය ද ධම්කම්මයෙක් ද වෙයි... පිළිණ ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලදදේ වේ ද...

7. මහණෙනි, අනිත් අංග තුණෙකින් යුතු පටිසාරණීයකම්මය ද ධම්කම්මයෙක් ද වෙයි... ඇවැත ඇති කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

8. මහණෙනි, අනිත් තෙ අඟකින් යුතු පටිසාරණීයකම්මය ද ධම්කම්මයෙක් ද වෙයි... දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

9. මහණෙනි, අනිත් තෙ අඟෙකින් යුතු පටිසාරණීයකම්මය ද ධම්කම්මයෙක් ද වෙයි... නොදෙසූ ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

10. මහණෙනි, අනිත් අංග තුණෙකින් යුතු පටිසාරණීයකම්මය ද ධම්කම්මයෙක් ද වෙයි... චොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

11. මහණෙනි, අනිත් තෙ අඟෙකින් යුතු පටිසාරණීයකම්මය ද ධම්කම්මයෙක් ද වෙයි... සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

12. මහණෙනි, අනිත් අංග තුණෙකින් යුතු පටිසාරණීයකම්මය ද ධම්කම්මයෙක් ද වෙයි... ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අංග තුණෙන් යුතු පටිසාරණීය කම්මය දැහැමි කමෙක් ද වෙයි, විනය කමෙක් ද වෙයි, මැනැවින් සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

පටිසාරණීය කම්මයෙහි ධම්කම් දොළොස නිමි.

ආකඞ්ඛමානචතුක්කය

1. මහණෙනි, අංග පසෙකින් යුක්ත භික්ෂුහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් පටිසාරණීය කම්මය කරන්නේ ය (කළ යුතු යි): ගිහීනට අලාභය පිණිස උත්සාහ කරයි ද, ගිහීනට අනර්ථය පිණිස උත්සාහ කරයි ද, ගිහීන්ගේ නොවිසීම පිණිස (වසන තැනින් බැහැර කරණු පිණිස) උත්සාහ කරයි ද, ගිහීනට ආක්‍රොශ කරයි ද, පරිභව කරයි ද, ගිහියන් ගිහියන් හා බිඳුවයි ද, මහණෙනි, මේ අංග පසින් යුක්ත භික්ෂුහට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පටිසාරණීයකම්මය කරන්නේ ය.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පටිසාරණීයකම්මං කරෙය්‍ය: ගිහීනං බුද්ධස්ස අවණ්ණං භාසති, ගිහීනං ධම්මස්ස අවණ්ණං භාසති, ගිහීනං සඞ්ඝස්ස අවණ්ණං භාසති, ගිහී හීනෙන ඛුංසෙති, ගිහී හීනෙන වම්භෙති, ගිහීනං ධම්මිකං පටිස්සවං න සච්චාපෙති. ඉමෙහි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පටිසාරණීයකම්මං කරෙය්‍ය.

3. පඤ්චන්නං භික්ඛවෙ භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පටිසාරණීයකම්මං කරෙය්‍ය: එකො ගිහීනං අලාභාය පරිසක්කති, එකො ගිහීනං අනත්ථාය පරිසක්කති, එකො ගිහීනං අවාසාය පරිසක්කති, එකො ගිහීනං අක්කොසති පරිභාසති, එකො ගිහී ගිහීහි භෙදෙති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චන්නං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පටිසාරණීයකම්මං කරෙය්‍ය.

4. අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ පඤ්චන්නං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පටිසාරණීයකම්මං කරෙය්‍ය: එකො ගිහීනං බුද්ධස්ස අවණ්ණං භාසති, එකො ගිහීනං ධම්මස්ස අවණ්ණං භාසති, එකො ගිහීනං සඞ්ඝස්ස අවණ්ණං භාසති, එකො ගිහී හීනෙන ඛුංසෙති, ගිහී හීනෙන වම්භෙති, එකො ගිහීනං ධම්මිකං පටිස්සවං න සච්චාපෙති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චන්නං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පටිසාරණීයකම්මං කරෙය්‍ය.

ආකඞ්ඛමාන චතුක්කං නිට්ඨිතං.

පටිසාරණීයකම්මෙ අට්ඨාරසවත්තං

1. පටිසාරණීයකම්මකතෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සම්මා වත්තිතබ්බං. තත්‍රායං සම්මා වත්තනා: න උපසම්පාදෙතබ්බං. න නිස්සයො දාතබ්බො. න සාමණෙරො උපට්ඨාපෙතබ්බො න භික්ඛුනොවාදකසම්මුති සාදිතබ්බා. සම්මතෙනපි භික්ඛුනියො න ඔවදිතබ්බා. යාය ආපත්තියා සඞ්ඝෙන පටිසාරණීයකම්මං කතං හොති සා ආපත්ති න ආපජ්ජිතබ්බා, අඤ්ඤා වා තාදිසිකා, තතො වා පාපිට්ඨතරා කම්මං න ගරහිතබ්බං. කම්මිකා න ගරහිතබ්බා. න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථො ඨපෙතබ්බො. න පවාරණා ඨපෙතබ්බා. න සවචනීයං කාතබ්බං. න අනුවාදො පට්ඨපෙතබ්බො න ඔකාසො කාරෙතබ්බො . න චොදෙතබ්බො. න සාරෙතබ්බො. න භික්ඛූහි සම්පයොජෙතබ්බන්ති.

පටිසාරණීයකම්මෙ අට්ඨාරසවත්තං නිට්ඨිතං.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග පසෙකින් යුක්ත භික්‍ෂුහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් පටිසාරණීය කර්මය කරන්නේය (කළ යුතු යි): ගිහියනට බුදුන්ගේ අගුණ කියයි ද, ගිහියනට ධර්මයේ අගුණ කියයි ද, ගිහියනට සංඝයාගේ අගුණ කියයි ද, ගිහියනට පහත් වචනයෙන් ආක්‍රොශ කරයි ද, ගිහියනට ලාමක බසින් ගරහයි ද, ගිහියනට දුන් ධාර්මික ප්‍රතිඥාව සත්‍ය නොකරයි ද (කඩ කෙරේ ද), මහණෙනි, මේ අංග පසින් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පටිසාරණීය කර්මය කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, භික්‍ෂූන් පස්නමකට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පටිසාරණීය කර්මය කරන්නේය. එක් මහණෙක් ගිහියනට අලාභය පිණිස උත්සාහ කරයි. එක් මහණෙක් ගිහියනට අනර්ථ පිණිස උත්සාහ කරයි එක් මහණෙක් ගිහියන්ගේ නොවිසීම පිණිස උත්සාහ කරයි. එක් මහණෙක් ගිහියනට ආක්‍රොශ පරිභව කරයි. එක් මහණෙක් ගිහියන් ගිහියන් හා බිඳුවයි. මහණෙනි, මේ භික්‍ෂූන් පස් නමට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පටිසාරණීය කර්මය කරන්නේ ය.

4. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද භික්‍ෂූන් පස්නමකට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පටිසාරණීය කර්මය කරන්නේය. එක් නමක් ගිහියනට බුදුරුවන්හි අගුණ කියයි. එක්නමක් ගිහියන්ට දමුරුවන්හි අගුණ කියයි. එක් නමක් ගිහියනට සඟුරුවන්හි අගුණ කියයි. එක් නමක් ගිහියනට ලාමක වචනයෙන් අවමන් කරයි ගිහියනට පහත් බසින් ගරහයි. එක් නමක් ගිහියනට කළ දැහැමි පිළිණ කඩ කරයි. මහණෙනි, මේ භික්‍ෂූන් පස් නමට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පටිසාරණීයකර්මය කරන්නේ ය.

ආකඞ්ඛමානචතුක්කය නිමි.

පටිසාරණීයකර්මයෙහි අටොළොස්වත

1. මහණෙනි, පටිසාරණීය කර්මය කරණු ලැබූ මහණහු විසින් (අටළොස් නිස්සරණ වතට) අනුව මැනැවින් පැවැතිය යුතු යි එහි මේ මැනැවින් පවතින පරිදි යි. තමන් උපාධ්‍යාය ව උපසම්පදා නො කළ යුතු යි. නිස නො දිය යුතු යි. හෙරණකු ලවා උවටන් කරවා නොගත යුතු යි මෙහෙණිනට ඔවා දීමේ සම්මතිය නො ඉවැසිය යුතු යි. සම්මතිය ලදුහු විසිනුත් ඔවා නො දිය යුතු යි. යම් ඇවැතකට සංඝයා විසින් පටිසාරණීය කර්මය කරණ ලද ද, ඒ ඇවතට නො පැමිණිය යුතු යි. එවැනි අන් ඇවැතකට හෝ නො පැමිණිය යුතු යි. එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ නො පැමිණිය යුතු යි. කර්මයට නො ගැරැහිය යුතු යි. කම් කළ සංඝයාට නො ගැරැහිය යුතු යි. පුවතත් මහණහුගේ පොහෝ තැබීම නො කළ යුතු ය. එ වැන්නහුගේ පවුරුණු තැබීම නොකළයුතු ය. සවචනීය කර්මය නො කළයුතු ය. විහාරයෙහි දෙවූ තනතුරෙහි නොපිහිටිය යුතු ය. අවකාශ නො කරවිය යුතුය. චොදනා නො කළ යුතු ය. සාරණා නොකළ යුතු ය. භික්‍ෂූන් ඔවුනොවුන් කලහයෙහි නො යෙදිය යුතු යි.

පටිසාරණීය කර්මයෙහි අටොළොස් වත නිමි.

නපටිපපසසමභෙතබබඅටඨාරසකං

1. අථ ඛො සඞඝො සුධමමසස භිකඛුනො පටිසාරණීයකමමං අකාසි, ‘‘චිතතො තෙ ගහපති ඛමාපෙතබබො’’ති. සො සඞඝෙන පටිසාරණීයකමමකතො මචඡිකාසණඩං ගනතවා මඞකුභූතො නාසකඛි චිතතං ගහපතිං ඛමාපෙතුං. සො පුනදෙව සාවතථිං පචචාගචඡි. භිකඛූ එවමාහංසු: ‘‘ඛමාපිතො තයා ආවුසො සුධමම චිතතො ගහපතී’’ති. ඉධාහං ආවුසො මචඡිකාසණඩං ගනතවා මඞකුභූතො නාසකඛිං චිතතං ගහපතිං ඛමාපෙතුනති. භගවතො එතමතථං ආරොචෙසුං.

2. තෙන හි භිකඛවෙ සඞඝො සුධමමසස භිකඛුනො අනුදූතං දෙතු චිතතං ගහපතිං ඛමාපෙතුං. එවං ච පන භිකඛවෙ දාතබබො: පඨමං භිකඛු යාචිතබබො. යාචිතවා ව්‍යතතෙන භිකඛුනා පටිබලෙන සඞඝො ඤාපෙතබබො:

‘‘සුණාතු මෙ භනතෙ සඞඝො. යදි සඞඝසස පතතකලලං, සඞඝො ඉතථනනාමං භිකඛුං සුධමමසස භිකඛුනො අනුදූතං දදෙයය චිතතං ගහපතිං ඛමාපෙතුං. එසා ඤතති.

සුණාතු මෙ භනතෙ සඞඝො. සඞඝො ඉතථනනාමං භිකඛුං සුධමමසස භිකඛුනො අනුදූතං දෙති චිතතං ගහපතිං ඛමාපෙතුං. යසසායසමතො ඛමති ඉතථනනාමසස භිකඛුනො සුධමමසස භිකඛුනො අනුදූතසස දානං චිතතං ගහපතිං ඛමාපෙතුං, සො තුණහසස. යසස නකඛමති, සො භාසෙයය.

දිනනො සඞඝෙන ඉතථනනාමො භිකඛු සුධමමසස භිකඛුනො අනුදූතො චිතතං ගහපතිං ඛමාපෙතුං. ඛමති සඞඝසස, තසමා තුණහී. එවමෙතං ධාරයාමී’’ති.

3. තෙන භිකඛවෙ සුධමමෙන භිකඛුනා අනුදූතෙන භිකඛුනා සදධිං මචඡිකාසණඩං ගනතවා චිතතො ගහපති ඛමාපෙතබබො ‘‘ඛම ගහපති, පසාදෙමි තං’’ති. එවං චෙ වුචචමානො ඛමති, ඉචචෙතං කුසලං. නො චෙ ඛමති, අනුදූතෙන භිකඛුනා වතතබබො: ‘‘ඛම ගහපති ඉමසස භිකඛුනො, පසාදෙති තනති’’ එවං චෙ වුචචමානො ඛමති, ඉචචෙතං කුසලං. නො චෙ ඛමති අනුදූතෙන භිකඛුනා වතතබබො: ‘‘ඛම ගහපති ඉමසස භිකඛුනො. අහං තං පසාදෙමී’’ති. එවං චෙ වුචචමානො ඛමති ඉචචෙතං කුසලං. නො චෙ ඛමති අනුදූතෙන භිකඛුනා වතතබබො: ‘‘ඛම ගහපති ඉමසස භිකඛුනො සඞඝසස වචනෙනා’’ති. එවං චෙ වුචචමානො ඛමති ඉචචෙතං කුසලං.

නොසත්සිඳුවියයුතු අංග අටොළොස

1. ඉක්බිති සංඝ තෙමේ සුධර්ම භික්ෂුහට 'ඔබ වහන්සේ විසින් චිත්ත ගැහැවි තෙම ක්ෂමා කරවිය යුතු ය' යි පටිසාරණීය කර්මය කෙළේ ය. සඞ්ඝයා විසින් පටිසාරණීය කර්මය කරණු ලැබූ ඒ සුධර්ම භික්ෂු තෙම මකු වූයේ, තේජස් රහිත වූයේ චිත්ත ගැහැවියා කමවන්නට නො හැකි විය. ඒ සුධර්ම භික්ෂු තෙම නැවතත් සැවැත් නුවරට පෙරළා පැමිණියේ ය. භික්ෂූහු "ඇවැත්නි, සුධර්මයිනි, ඔබ විසින් චිත්ත ගැහැවි තෙමේ කමවන ලද ද ?"යි මෙසේ කීහ. "ඇවැත්නි, මම් වනාහි මච්ඡිකාසණ්ඩයට ගොස් තෙද නැති වූයෙමි, චිත්ත ගෘහපතියා කම වන්නට නොහැකි වීමි"යි හේ කී ය. (භික්ෂූහු) භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැළ කළෝ ය.

2. එහෙයින් "මහණෙනි, සංඝ තෙමේ සුධර්ම භික්ෂුහට චිත්ත ගැහැවියා කමවන්නට අනුදූතයකු දේවා. මහණෙනි, මෙසේ දිය යුතු යි: පළමු ව මහණ තෙමේ යැදිය යුතු යි. එසේ යැද ප්‍රතිබල වියත් මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු යි:

"ස්වාමීනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සංඝ තෙමේ චිත්ත ගැහැවියා කමා කරවනු පිණිස සුධර්ම නම් භික්ෂුහට මෙ නම් මහණහු අනුදූතයකු කොට දේවා. මේ ඥප්තිය යි.

ස්වාමීනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. සංඝ තෙමේ සුධර්ම භික්ෂුහට චිත්ත ගැහැවියා කමවනු පිණිස මෙ නම් මහණ අනුදූතයකු කොට දෙයි. චිත්ත ගෘහපතියා කමවනු පිණිස සුධර්ම භික්ෂුහට මෙ නම් මහණහු අනුදූතයකු කොට දීම යම් ආයුෂ්මතකුහට රුචි වේ නම්, හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට රුචි නො වේ නම්, හෙ තෙමේ කථා කෙරේවා (කියාවා).

සංඝයා විසින් සුධර්ම භික්ෂුහට චිත්ත ගැහැවියා කමවනු පිණිස මෙ නම් ඇති භික්ෂු තෙමේ අනුදූතයකු කොට දෙන ලදී. එය සංඝයාට රුචි යි (අභිමත යි). එහෙයින් නිශ්ශබ්ද යි. මෙය මෙසේ දරමි (සලකමි)" යි.

3. මහණෙනි, සුධර්ම භික්ෂූහු විසින් ඒ අනුදූත මහණහු සමග මච්ඡිකා-සණ්ඩයට ගොස් "ගෘහපතිය, කමනු මැනැව තොප පහදවමි' යි (තොපගේ පැහැදීම පතමි'යි) චිත්ත ගෘහපති තෙම කැමැවිය යුතු යි. ඉදින් මෙසේ කියනු ලබන්නේ කමා නම් තෙල මැනවි, ඉදින් නො කමා නම් අනුදූත මහණහු විසින් "ගැහැවිය, මේ භික්ෂුහට ක්ෂමා කළ මැනව. තොප පහදවා ය යි (තොපගේ ප්‍රසාදය පතා ය යි) කිය යුතු යි. මෙසේ කියනු ලබන්නේ ඉදින් කමා නම්, එසේ එය යහපති. ඉදින් කමා නො කෙරේ නම් අනුදූත භික්ෂු විසින් "ගැහැවියා මේ භික්ෂුහට කමා කළ මැනවි. මම තොප පහදවා"මි යි (තොපගේ පැහැදීම පතමියි) කිය යුතුයි. ඉදින් මෙසේ කියනු ලබන්නේ කමා නම් ඒ මැනවි. ඉදින් නො කමා නම් අනුදූත භික්ෂූහු විසින් "සංඝයාගේ වචනයෙන් මේ භික්ෂුහට කමව"යි කිය යුතු යි. ඉදින් මෙසේ කියනු ලබන්නේ කමයි ද ඒ මැනවි.

නො චෙ ඛමති, අනුදූතෙන භික්ඛුනා සුධම්මං භික්ඛුං චිත්තස්ස ගහපතිනො දස්සනූපචාරං අවිජහාපෙත්වා සවණූපචාරං අවිජහාපෙත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කාරාපෙත්වා උක්කුටිකං නිසීදාපෙත්වා අඤ්ජලිං පග්ගණ්හාපෙත්වා සා ආපත්ති දෙසාපෙතබ්බා’ති.

4. අථ ඛො ආයස්මා සුධම්මො අනුදූතෙන භික්ඛුනා සද්ධිං මච්ඡිකාසණ්ඩං ගන්ත්වා චිත්තං ගහපතිං ඛමාපෙසි. සො සම්මා වත්තති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වත්තති. භික්ඛූ උපසඞ්කමිත්වා එවං වදෙති: ‘අහං ආවුසො සඞ්ඝෙන පටිසාරණීයකම්මකතො සම්මා වත්තාමි, ලොමං පාතෙමි, නෙත්ථාරං වත්තාමි. කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බ’න්ති. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො සුධම්මස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතු.

1. පඤ්චහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: උපසම්පාදෙති, නිස්සයං දෙති, සාමණෙරං උපට්ඨාපෙති, භික්ඛුනොවාදකසම්මුතිං සාදියති, සම්මතොපි භික්ඛුනියො ඔවදති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: යාය ආපත්තියා සඞ්ඝෙන පටිසාරණීයකම්මං කතං හොති තං ආපත්තිං ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කම්මං ගරහති, කම්මිකෙ ගරහති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

3. අට්ඨහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ඨපෙති, පවාරණං ඨපෙති, සවචනීයං කරොති, අනුවාදං පට්ඨපෙති, ඔකාසං කාරෙති, චොදෙති, සාරෙති, භික්ඛූහි සම්පයොජෙති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

පටිසාරණීයකම්මෙ
නපටිප්පස්සම්භෙතබ්බඅට්ඨාරසකං නිට්ඨිතං.

ඉදින් කමා නො කෙරේ නම්, අනුදූත භික්ෂුහු විසින් සුධම් භික්ෂු තෙම චිත්‍රගෘහපතියාට පෙණෙන තෙක් මානය නොඉක්මවා ඇසෙන තෙක් මානය නොඉක්මවා උතුරුසඟ එකස් කරවා උත්කුටුකයෙන් හිඳුවා ඇඳිලි බඳවා ඒ ඇවැත දෙසවිය යුතු යි.

4. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් සුධම් තෙම අනුදූත භික්ෂු සමඟ මච්ඡිකාසණ්ඩයට ගොස් චිත්‍රගෘහපතියා කමා කරවී ය. ඒ සුධම් භික්ෂු තෙම මැනැවින් පවතියි. භික්ෂූන් අනුව හැසිරෙයි අටොලොස් නිස්තරණ වත පුරයි. භික්ෂූන් වෙත එළඹ මෙසේ කියයි: "ඇවැත්නි, මම සංඝයා විසින් පටිසාරණීයකර්මය කරණු ලැබුයෙමි මැනැවින් පවතිමි, භික්ෂූන් අනුව හැසිරෙමි. නිස්තරණ වත් අනුව පවතිමි. මවිසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද ?" යි. භික්ෂූහු මේ කාරණය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැළ කළහ. මහණෙනි, එසේ වී නම් සඞ්ඝ තෙමේ සුධම් භික්ෂුහුගේ පටිසාරණීය කර්මය සන්හිඳුවා ලන්නේ ය.

1. "මහණෙනි, අංග පසෙකින් යුක්ත භික්ෂුහුගේ පටිසාරණීය කර්මය නො සන්හිඳුවිය යුතු යි: තමා උපාධ්‍යාය ව උපසම්පදා කෙරෙයි ද, නිස දෙයි ද, හෙරණකු ලවා උවටැන් කරවා ගණී ද, මෙහෙණිනට ඕවා දීමේ සම්මතිය ඉවසයි ද, සම්මතිය ලදහු විසිනුදු මෙහෙණිනට ඕවා දෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසඟින් යුතු භික්ෂුහුගේ පටිසාරණීය කර්මය නො සන්හිඳුවිය යුතු යි.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද පඤ්ච අඞ්ගයකින් යුක්ත මහණහුගේ පටිසාරණීය කර්මය නො සංසිඳුවිය යුතු යි: යම් ඇවැතකින් සංඝයා විසින් පටිසාරණීය කර්මය කරන ලද්දේ වේ නම් ඒ ඇවතට පැමිණේ ද, එ බඳු වූ අන් ඇවැතකට හෝ පැමිණේ ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ පැමිණේ ද, කර්මයට ගරහයි ද, කාරක සංඝයාට ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ පසඟින් යුතු මහණහුගේ පටිසාරණීය කර්මය නො සන්හිඳුවිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, අංග අටකින් යුතු මහණහුගේ පටිසාරණීය කර්මය නො නැවැත්විය යුතු යි: පුවතත් මහණහුට පොහොය තබා ද, පවුරුණු තබා ද, සවචනීය කම් කරයි ද, වෙහෙර දෙවු තැන් ආදි ප්‍රධාන කම් කරයි ද, අවකාශ කරවයි ද, චොදනා කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් කරවයි ද, භික්ෂූන් ඔවුනොවුන් හා කලහයට යොදවයි ද, මහණෙනි, මේ අටඟින් යුතු මහණහුගේ පටිසාරණීය කර්මය නො සන්හිඳුවිය යුතු යි.

පටිසාරණීය කර්මයෙහි නො සන්හිඳුවිය යුතු
අංග අටොළොස නිමි.

පටිප්පස්සම්භෙතබ්බඅට්ඨාරසකං

1. පඤ්චහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: න උපසම්පාදෙති, න නිස්සයං දෙති, න සාමණෙරං උපට්ඨාපෙති, න භික්ඛුනොවාදකසම්මුතිං සාදියති, සම්මතොපි භික්ඛුනියො න ඔවදති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: යාය ආපත්තියා සඞ්ඝෙන පටිසාරණීයකම්මං කතං හොති, තං ආපත්තිං න ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කම්මං න ගරහති, කම්මිකෙ න ගරහති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

3. අට්ඨහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ඨපෙති, න පවාරණං ඨපෙති, න සවචනීයං කරොති, න අනුවාදං පට්ඨපෙති, න ඔකාසං කාරෙති, න චොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛූහි සම්පයොජෙති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

පටිසාරණීයකම්මෙ
පටිප්පස්සම්භෙතබ්බඅට්ඨාරසකං නිට්ඨිතං.

[පටිප්පස්සම්භනං:]

1. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: තෙන[1] භික්ඛවෙ සුධම්මෙන භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා බුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො: අහං භන්තෙ සඞ්ඝෙන පටිසාරණීයකම්මකතො සම්මා වත්තාමි, ලොමං පාතෙමි, නෙත්ථාරං වත්තාමි, පටිසාරණීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචාමීති. දුතියම්පි යාචිතබ්බා. තතියම්පි යාචිතබ්බා.

ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

“සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං සුධම්මො භික්ඛු සඞ්ඝෙන පටිසාරණීයකම්මකතො සම්මා වත්තති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වත්තති, පටිසාරණීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො සුධම්මස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙය්‍ය, එසා ඤත්ති.

---

1. තෙනහි - සීමු.

සන්හිඳුවිය යුතු අංග අටොළොස

1. මහණෙනි, අංග පසකින් යුත් මහණහුගේ පටිසාරණීය කර්මය සන්හිඳුවිය යුතු සි: උපසම්පදා නො කරවයි ද, නිස නො දෙයි ද, හෙරණකු ලවා උවටන් නොකරවයි ද, මෙහෙණිනට ඔවා දීමේ සම්මතිය නො ඉවසයි ද, සම්මතිය ලද්දේ නමුදු මෙහෙණිනට ඔවා නො දෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසගින් යුතු මහණහුගේ පටිසාරණීය කර්මය සන්හිඳුවිය යුතු ය.

2. මහණෙනි, අතින් අංග පසෙකිනුදු යුතු මහණහුගේ පටිසාරණීය කර්මය සන්හිඳුවිය යුතු සි: යම් ඇවැතකින් සඞ්ඝයා විසින් පටිසාරණීය කර්මය කරණ ලද්දේ නම් ඒ ඇවැතට නො පැමිණෙයි ද, එ වැනි අන් ඇවැතකට හෝ නො පැමිණෙයි ද, එයට වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ නො පැමිණෙයි ද, කර්මයට නො ගරහයි ද, කර්මය කළවුනට නො ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ පසගින් යුතු මහණහුගේ පටිසාරණීයකර්මය සන්හිඳුවිය යුතු ය.

3. මහණෙනි, අංග අටකින් යුතු මහණහුගේ පටිසාරණීය කර්මය සන්හිඳුවිය යුතු ය: පුවතත් මහණහුගේ පොහොය නො තබයි ද, පවුරුණු නො තබයි ද, සවචනීය කම් නො කරයි ද, ප්‍රධානකම් නො කරයි ද, අවකාශ නො කරවයි ද, චොදනා නො කරයි ද, ඇවැත් සිහි පත් නො කරවයි ද, භික්ෂූන් කලහ පිණිස නො යොදවයි ද, මහණෙනි, මේ අටගින් යුත් භික්ෂුහුගේ පටිසාරණීය කර්මය සන්හිඳුවිය යුතු සි.

පටිසාරණීය කර්මයෙහි සන්හිඳුවිය යුතු අංග අටළොස නිමි.

[සන්හිඳුවීම]

1. මහණෙනි, මෙසේ (පටිසාරණීය කර්මය) සන්හිඳුවිය යුතු ය: මහණෙනි, ඒ සුධම් නම් භික්ෂුහු විසින් සංඝයා වෙත එළඹ උත්තරාසංගය එකස් කොට පොරොවා වැඩි මහලු භික්ෂූන්ගේ පා වැඳ උක්කුටික ව හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කිය යුතු සි: "ස්වාමීනි, සංඝයා විසින් පටිසාරණීය කර්මය කරණු ලැබූ මම මනා ව පවතිමි. භික්ෂූන්ට අනුකූල ව පවතිමි. අටළොස් නිස්සාරණ වත්හි පවතිමි. පටිසාරණීයකර්මයාගේ සන්හිඳුවීම යදිමි"යි. දෙවෙනුත් යැදිය යුතු සි. තෙවෙනුත් යැදිය යුතු සි.

ව්‍යක්ත මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ දැන්විය යුත්තේ යි:

"ස්වාමීනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ සුධම් භික්ෂු තෙමේ සංඝයා විසින් පටිසාරණීය කර්මය කරණු ලැබුයේ මනා ව පවතියි. අනුකූල ව පවතියි. නිස්සාරණවත්හි පවතියි. පටිසාරණීයකර්මයාගේ සන්හිඳුවීම යදියි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත් නම් සංඝ තෙමේ සුධම් භික්ෂුහුගේ පටිසාරණීය කර්මය සන්හිඳුවන්නේ ය මේ ඥප්තිය යි.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං සුධම්මො භික්ඛු සඞ්ඝෙන පටිසාරණීයකම්මකතො සම්මා වත්තති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වත්තති, පටිසාරණීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචති. සඞ්ඝො සුධම්මස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙති. යස්සායස්මතො ඛමති සුධම්මස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධි, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං සුධම්මො භික්ඛු සඞ්ඝෙන පටිසාරණීයකම්මකතො සම්මා වත්තති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වත්තති, පටිසාරණීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචති. සඞ්ඝො සුධම්මස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙති. යස්සායස්මතො ඛමති සුධම්මස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධි, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය. පටිප්පස්සද්ධං සඞ්ඝෙන සුධම්මස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං, ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී"ති.

පටිසාරණීයකම්මං චතුත්ථං නිට්ඨිතං.

5. ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා කොසම්බියං විහරති ඝොසිතාරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා ඡන්නො ආපත්තිං ආපජ්ජිත්වා න ඉච්ඡති ආපත්තිං පස්සිතුං. යෙ තෙ භික්ඛූ අප්පිච්ඡා -පෙ- තෙ උජ්ඣායන්ති ඛීයන්ති විපාචෙන්ති: කථං හි නාම ආයස්මා ඡන්නො ආපත්තිං ආපජ්ජිත්වා න ඉච්ඡිස්සති ආපත්තිං පස්සිතුන්ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛූ භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

2. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදානෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසඞ්ඝං සන්නිපාතාපෙත්වා භික්ඛූ පටිපුච්ඡි "සච්චං කිර භික්ඛවෙ ඡන්නො භික්ඛු ආපත්තිං ආපජ්ජිත්වා න ඉච්ඡති ආපත්තිං පස්සිතු"න්ති. සච්චං භගවා.

3. විගරහි බුද්ධො භගවා: "කථං හි නාම සො භික්ඛවෙ මොඝපුරිසො ආපත්තිං ආපජ්ජිත්වා න ඉච්ඡිස්සති ආපත්තිං පස්සිතුං, නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදාය -පෙ- විගරහිත්වා ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛූ ආමන්තෙසි:

ස්වාමීනි, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ සුධර්ම භික්ෂු තෙමේ සංඝයා විසින් පටිසාරණීය කර්මය කරණ ලද්දේ මනා ව පවතියි. අනුකූල ව පවතියි. නිස්තරණ වත්හි පවතියි. පටිසාරණීය කර්මයාගේ සන්හිඳුවීම යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ සුධර්ම භික්ෂුහුගේ පටිසාරණීය කර්මය සන්හිඳුවයි. යම් ආයුෂමතකුට සුධර්ම භික්ෂුහුගේ පටිසාරණීයකර්මය සන්හිඳුවීම රුචි වේ නම්, හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට රුචි නො වේ නම් හෙ තෙම කියාවා.

දෙවනුත් මේ කරුණ කියමි... තෙවනුත් මේ කරුණ කියමි: සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය ආසාවා: මේ සුධර්ම භික්ෂු තෙමෙ සංඝයා විසින් පටිසාරණීය කර්මය කරණු ලැබුයේ මැනැවින් පවතියි. අනුකූල ව පවතියි. නිස්තරණවත්හි පවතියි. පටිසාරණීය කර්මයාගේ සන්හිඳුවීම යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ සුධර්මභික්ෂුහුගේ පටිසාරණීයකර්මය සන්හිඳුවයි. සුධර්ම භික්ෂුහුගේ පටිසාරණීය කර්මය සන්හිඳුවීම යම් ආයුෂමතකුට අභිමත නම් හෙතෙම නිශ්ශබ්ද වේවා, යමකුට අභිමත නොවේ නම් හෙ තෙම කියාවා. සඞ්ඝයා විසින් සුධර්ම භික්ෂුහුගේ පටිසාරණීය කර්මය සන්හිඳුවනලදී. සඞ්ඝයාට එය අභිමත යි. එහෙයින් නිශ්ශබ්ද ය. මේ කරුණ මෙසේ පිළිගණිමි''.

සිවුවැනි වූ පටිසාරණීය කර්මය නිමි.

5. ඇවැත් නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ **කොසඹෑ** නුවර (සමීපයෙහි) **ඝොෂිතාරාමයෙහි** වැඩ වාසය කරණ සේක. එකල්හි ආයුෂමත් **ඡන්න** තෙමේ ඇවැතට පැමිණ ඇවැත දකිනු නොකැමැති වෙයි. යම් ඒ භික්ෂු කෙනෙක් අල්පෙච්ඡයෝ ද, ... ඒ භික්ෂුහු ලාමක කොට සිතත්. දෙස් පවසත්. නුගුණ පතුරවත්. ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු මේ කාරණය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කළාහු ය.

2. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ ප්‍රකරණ-වසරයෙහි භික්ෂුසංඝයා රැස් කරවා භික්ෂූන් විචාළ සේක: ''මහණෙනි, ඡන්න භික්ෂු තෙමේ ඇවැතට පැමිණ ඇවැත දකින්නට නො කැමැති වෙයි' යනු සැබෑද ?'' ''භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබෑ ය.''

3. භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ''මහණෙනි, කෙසේ නම් ඒ හිස් පුරුෂයා ඇවැතට පැමිණ ඇවත දකින්නට නො කැමැති වේ ද'' යි නින්දා කළ සේක. ''මහණෙනි, මෙය නොපැහැදුනවුන්ගේ පැහැදීමට හෝ නො වෙයි....'' ගරහා දැහැමි කථා වදාරා භික්ෂූන් ඇමතූ සේක:

4. තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරොතු අසම්භොගං සඞ්ඝෙන. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ කාතබ්බං: පඨමං ඡන්නො භික්ඛු චොදෙතබ්බො. චොදෙත්වා සාරෙතබ්බො. සාරෙත්වා ආපත්තිං ආරොපෙතබ්බො. ආපත්තිං ආරොපෙත්වා ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

5. "සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං ඡන්නො භික්ඛු ආපත්තිං ආපජ්ජිත්වා න ඉච්ඡති ආපත්තිං පස්සිතුං. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං සඞ්ඝො ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය අසම්භොගං සඞ්ඝෙන. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං ඡන්නො භික්ඛු ආපත්තිං ආපජ්ජිත්වා න ඉච්ඡති ආපත්තිං පස්සිතුං. සඞ්ඝො ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරොති අසම්භොගං සඞ්ඝෙන. යස්සායස්මතො ඛමති ඡන්නස්ස භික්ඛුනො උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස කරණං අසම්භොගං සඞ්ඝෙන, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි: සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං ඡන්නො භික්ඛු ආපත්තිං ආපජ්ජිත්වා න ඉච්ඡති ආපත්තිං පස්සිතුං. සඞ්ඝො ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරොති අසම්භොගං සඞ්ඝෙන. යස්සායස්මතො ඛමති ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස කරණං අසම්භොගං සඞ්ඝෙන, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය.

කතං සඞ්ඝෙන ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං අසම්භොගං සඞ්ඝෙන. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී"ති.

6. ආවාසපරම්පරඤ්ච භික්ඛවෙ සංසථ 'ඡන්නො භික්ඛු ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතො අසම්භොගං සඞ්ඝෙනා'ති.

4. "එසේ නම් මහණෙනි, සංඝ තෙමේ ඡන්න භික්‍ෂුහට ඇවැත් නොදැක්මෙහි සඞ්ඝයා හා සම්භොග නැති උක්ඛෙපනීය කර්මය (ධර්මාමිෂ සම්භොගයෙන් වෙන් කිරීමේ කර්මය) කෙරේවා. මහණෙනි, එය මෙසේ කළ යුතු යි: පළමු ව ඡන්න භික්‍ෂු තෙමේ චොදනා කළ යුතු යි. චොදනා කොට ඇවැත සිහිපත් කැරැවිය යුතු යි. සිහිපත් කරවා ඇවැත නැංවිය යුතු යි. ඇවැත නංවා ප්‍රතිබල වූ ව්‍යක්ත මහණකු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ දැන්විය යුතු යි:

5. "ස්වාමීනි, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ ඡන්න භික්‍ෂු තෙම ඇවැතට පැමිණ ඇවැත දක්නට නොකැමැති වෙයි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්නම් සඞ්ඝ තෙම ඡන්න භික්‍ෂුහට සඞ්ඝයා සමග ධර්මාමිෂසම්භොගය නොපවත්වන සේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරන්නේ ය. මේ ඤත්තිය යි.

ස්වාමීනි, සඞ්ඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. මේ ඡන්න භික්‍ෂු තෙම ඇවැතට පැමිණ ඇවැත දක්නට නොකැමැති වෙයි. සංඝ තෙම ඡන්න භික්‍ෂුහට සංඝයා සමග ධර්මාමිෂසම්භොග නොපවත්වන සේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරයි. යම් ආයුෂ්මතකුට ඡන්න භික්‍ෂුහට සඞ්ඝයා සමග ධර්මාමිෂසම්භොග නොපවත්වන සේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීයකර්මය කිරීම රුචි නම් හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වන්නේය. යමකුට රුචි නො වේ නම් හෙ තෙම කියන්නේ ය.

දෙවනුත් මේ කරුණ කියමි... තෙවනුත් මේ කරුණ කියමි: ස්වාමීනි, සඞ්ඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා: මේ ඡන්න භික්‍ෂු තෙම ඇවැතට පැමිණ ඇවැත දැකීමට නොකැමැැති වෙයි. සංඝ තෙම ඡන්න භික්‍ෂුහට සඞ්ඝයා සමග ධර්මාමිෂසම්භොග නොපවත්වන සේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරයි. ඡන්න භික්‍ෂුහට සඞ්ඝයා සමග ධර්මාමිෂසම්භොග නොපවත්වන සේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කිරීම යම් ආයුෂ්මතකුට රුචි වේ නම් හෙතෙම නිශ්ශබ්ද වන්නේ ය. යමකුට රුචි නො වේ නම් හෙ තෙම කියන්නේ ය.

සඞ්ඝයා විසින් ඡන්න භික්‍ෂුහට සඞ්ඝයා සමග ධර්මාමිෂ සම්භොග නොපවත්වන සේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරණ ලදි. සඞ්ඝයාට එය අභිමත යි. එහෙයින් නිශ්ශබ්ද යි. මේ කරුණ මෙසේ දරමි.

9. 'මහණෙනි, ඡන්න භික්‍ෂු තෙම සංඝයා සමග ධර්මාමිෂ සම්භොග නොපවත්වන ලෙස ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරණ ලද්දේය'යි හැම ආවාසයෙහි ආරොචනය කරවු.

අධම්මකම්මද්වාදසකං

1. තීහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතං ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච: අසම්මුඛා කතං හොති, අප්පටිපුච්ඡා කතං හොති, අප්පටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච: අනාපත්තියා කතං හොති, අදෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, දෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අචොදෙත්වා කතං හොති, ආපත්තිං අසාරෙත්වා කතං හොති, අනාරොපෙත්වා කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අසම්මුඛා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අප්පටිපුච්ඡා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අප්පටිඤ්ඤාය කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

7. අපරෙහි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අනාපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අදෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

අධර්මකර්මද්වාදශකය

1. මහණෙනි, තෙ අඟෙකින් යුක්ත වූ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය නොදැහැමි කර්මයක් ද වෙයි. අවිනය කර්මයක් ද වෙයි. නොමනා ව සන්හිඳුනක් ද වෙයි: නොහමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිණ නොගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අංග තුණින් යුක්ත වූ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය නොදැහැමි කම් ද අවිනය කම් ද නොසන්හිඳුනා ලද ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග තුණකින් යුත් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය නොදැහැමි කම් ද වෙයි. අවිනය කම් ද වෙයි. නොසංසිඳුනා ලද ද වෙයි: ඇවැත නැති කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ ද, ඇවැත දෙසූ කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද...

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග තුණකින් යුතු ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය... චොදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහිපත් නො කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත නොනංවා කරණ ලද්දේ වේ ද...

4. මහණෙනි, අනිත් අංග තුණකින් යුතු ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් නොදැහැමි කම් ද වෙයි... නො හමුවෙහි කරණ ලද්දේ ද අදමින් කරණ ලද්දේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ ද ..

5. මහණෙනි, අනිත් තෙ අඟකින් යුතු ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කම් නොදැහැමි කම්ද වෙයි... නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ ද, නොදැහැමින් කරණ ලද්දේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

6. මහණෙනි, අනිත් තෙ අඟකින් යුතු ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් නොදැහැමි කම් ද වෙයි.... පිළිණ නොගෙණ කරණ ලද්දේ ද, අදමින් කරණ ලද්දේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඟන විසින් කරණ කරණ ල ද්දේ ද.

7. මහණෙනි, අනිත් තෙ අඟකින් යුතු ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් නොදැහැමි කම් ද වෙයි... ඒ ඇවැත් නැතියා වැ කරණ ලද්දේ ද, අදමින් කරණ ලද්දේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

8. මහණෙනි, අනිත් තෙ අඟකින් යුතු ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනී කම් නො දැහැමි කම් ද වෙයි.... දෙසුමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ ද, අදමින් කරණ ලද්දේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- දෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අචොදෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

11. අපරෙහි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අසාරෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- ආපත්තිං අනාරොපෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච.

අධම්මකම්මද්වාදසකං නිට්ඨිතං.

ධම්මකම්මද්වාදසකං

1. තීහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතං ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මඤ්ච සුවූපසන්තඤ්ච: සම්මුඛා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං ධම්මකම්මඤ්ච හොති, විනයකම්මං ච, සුවූපසන්තං ච: ආපත්තියා කතං හොති, දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- චොදෙත්වා කතං හොති, සාරෙත්වා කතං හොති ආපත්තිං ආරොපෙත්වා කතං හොති -පෙ-

9. මහණෙනි, අනිත් තෙඅඟකින් යුතු ඇවැත් නොදක්මෙහි උකෙව්නි කම් නොදැහැමි කම් ද වෙයි... ඇවැත දෙසූ කල්හි කරණ ලද්දේ ද, නොදැහැමින් කරණ ලද්දේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

10. මහණෙනි, අනිත් තෙඅඟකින් යුතු ඇවැත් නොදක්මෙහි උකෙව්නි කම් නොදැහැමි කම් ද වෙයි... චොදනා නොකොට කරණ ලද්දේ ද අදැමින් කරණ ලද්දේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

11. මහණෙනි, අනිත් තෙ අඟකින් යුත් ඇවැත් නොදක්මෙහි උකෙව්නි කම් නොදැහැමි කම් ද වෙයි... සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද්දේ ද, නොදැහැමින් කරණ ලද්දේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

12. මහණෙනි, අනිත් තෙඅඟකින් යුතු ඇවැත් නොදක්මෙහි උකෙව්නි කම් නොදැහැමි කම් ද වෙයි... ඇවැත නොනඟා කරණ ලද්දේ ද, නොදැහැමින් කරණ ලද්දේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ ද, මහණෙනි, මේ තෙඅඟින් යුතු ඇවැත් නොදක්මෙහි උකෙව්නි කම් නොදැහැමිකම් ද වෙයි. අවිනය කම් ද වෙයි. නොසන්හිඳුනේ ද වෙයි.

අධර්ම කර්ම දොළොස නිමි.

ධර්ම කර්ම දොළොස

1. මහණෙනි, තෙඅඟකින් යුතු ඇවැත් නොදක්මෙහි උකෙව්නිකම් දැහැමි කම් ද වෙයි. විනය කම් ද වෙයි, මනා ව සන්හිඳුනක් ද වෙයි: හමුවෙහි කරණ ලද්දේ ද, පිළිවිස කරණ ලද්දේ ද, පිළිණ ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ තෙඅඟින් යුතු ඇවැත නොදක්මෙහි උකෙව්නි කම් දැහැමි කම් ද වෙයි. විනය කම් ද වෙයි. මනා ව සන්හිඳුනේ ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අනිත් තෙඅඟකින් යුතු ඇවැත නොදක්මෙහි උකෙව්නිකම් දැහැමි කම් ද ... ඇවැත ඇති කල්හි කරණ ලද්දේ ද දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ ද, ඇවැත නොදෙසූ කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද,...

3. මහණෙනි, අනිත් තෙඅඟකින් යුතු ඇවැත නොදක්මෙහි උකෙව්නි කම් දැහැමි කම් ද වෙයි... සොයා (චොදනා කොට) කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහිපත් කරවා කරණ ලද ද, ඇවත නංවා කරණ ලද්දේ ද,...

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- සම්මුඛා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- පටිපුච්ඡා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- පටිඤ්ඤාය කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- චොදෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- සාරෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- ආපත්තිං ආරොපෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච.

ධම්මකම්මද්වාදසකං නිට්ඨිතං.

4. මහණෙනි, අනිත් තෙ අඟකින් යුතු ඇවැත් නොදක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් දැහැමි කම් ද වෙයි... හමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

5. මහණෙනි, අනිත් තෙ අඟකින් යුතු ඇවැත් නොදක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් දැහැමි කම් ද වෙයි.... පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

6. මහණෙනි, අනිත් තෙ අඟකින් යුතු ඇවැත් නොදක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් දැහැමි කම් ද වෙයි.... පිළිණ ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

7. මහණෙනි, අනිත් තෙ අඟකින් යුතු ඇවැත් නොදක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් දැහැමි කම් ද වෙයි... ඇවැත ඇති කල්හි කරණ ලද්දේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

8. මහණෙනි, අනිත් තෙ අඟකින් යුතු ඇවැත් නොදක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් දැහැමි කම් ද වෙයි.... දෙසුමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැත ඇති කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,..

9. මහණෙනි, අනිත් තෙ අඟකින් යුතු ඇවැත් නොදක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් දැහැමිකම් ද වෙයි... ඇවැත නොදෙසූ කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

10. මහණෙනි, අනිත් අංග තුණකින් යුතු ඇවැත් නොදක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් දැහැමි කම් ද වෙයි. විනය කමක් ද වෙයි. මනා ව සංහිඳුනක් ද වෙයි: සොයා කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද. සමග්‍ර වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

11. මහණෙනි, අනිත් තෙ අඟකින් යුතු ඇවැත් නොදක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් දැහැමි කම් ද වෙයි... සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ ද, සමග්‍ර වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ ද,...

12. මහණෙනි, අනිත් තෙ අඟකින් යුතු ඇවැත් නොදක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් දැහැමි කම් ද වෙයි. විනය කම ද වෙයි. මනා ව සන්හිඳුනේ ද වෙයි: ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේද, සමග්‍ර වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ තෙ අඟින් යුතු ඇවැත නොදක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් දැහැමිකම් ද වෙයි. විනයකම් ද වෙයි. මනා ව සන්හිඳුනේ ද වෙයි.

ධම් කම් දොළොස නිමියේ ය.

ආකඞ්ඛමානඡක්කං

1. තීහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: භණ්ඩනකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකො, බාලො හොති අව්‍යත්තො ආපත්තිබහුලො අනපදානො, ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: අධිසීලෙ සීලවිපන්නො හොති, අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපන්නො හොති, අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපන්නො හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: බුද්ධස්ස අවණ්ණං භාසති, ධම්මස්ස අවණ්ණං භාසති, සඞ්ඝස්ස අවණ්ණං භාසති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

4. තිණ්ණං භික්ඛවෙ භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: එකො භණ්ඩනකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකො, එකො බාලො හොති අව්‍යත්තො ආපත්තිබහුලො අනපදානො, එකො ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

5. අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සංඝො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: එකො අධිසීලෙ සීලවිපන්නො හොති, එකො අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපන්නො හොති, එකො අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපන්නො හොති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

ආකඞ්ඛමානඡක්කය

1. මහණෙනි, අංග තුණකින් යුක්ත භික්‍ෂුහට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරන්නේ ය: යම් මහණෙක් ඩබර කරන්නේ ද කලහ කරන්නේ ද විරුද්ධවාද කරන්නේ ද වාක්කලහ කරන්නේ ද සංඝයා හමුවේ අධිකරණ කරන්නේ ද, අව්‍යක්ත වූ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තාවූ ඉමක් නැති ඇවැත් ඇත්තා වූ බාලයෙක් වෙයි ද, ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලොම් නොවූ ගිහිසංසග්ගියෙන් යුක්ත වූයේ වාසය කරයි ද, මහණෙනි, මේ තෙ අඟින් යුතු මහණහට සංඝ තෙම කැමැති වන්නේ නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරන්නේ ය.

2. මහණෙනි, අනෙකුදු තෙ අඟකින් යුතු මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරන්නේ ය: උත්තම ශීලයෙහි (පාමොක් සංවර සිල්හි) නටුවා වූ සිල් ඇත්තේ ද, උත්තමාචාරයෙහි නටුවා වූ ආචාර ඇත්තේ ද, උත්තම සම්‍යග්දෘෂ්ටියෙහි නටුවා වූ දිටු ඇත්තේ ද, මහණෙනි, මේ අංග තුණින් යුතු මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උක්ඛෙව්නිකම් කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග තුණකින් යුක්ත වූ මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උක්ඛෙව්නි කම් කරන්නේ ය. බුදුරුවන්හි අගුණ කියයි ද, දමුරුවන්හි අගුණ කියයි ද, සඟුරුවන්හි අගුණ කියයි ද, මහණෙනි, මේ තෙ අඟින් යුතු මහණහට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උක්ඛෙව්නි කම් කරන්නේ ය.

4. මහණෙනි, භික්‍ෂූන් තිදෙනකුන්හට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීයකර්මය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් ඩබර කරන්නේ කලහ කරන්නේ විරුද්ධවාද ඇති කරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ සංඝයා ඉදිරියෙහි අධිකරණ ඇති කරන්නේ වෙයි ද, එක් මහණෙක් අවියත් ඇවැත් බහුල කොට ඇති, සීමා රහිත ඇවැත් ඇති බාලයෙක් වෙයි ද, එක් මහණෙක් ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලොම් නොවූ ගිහි සසඟින් යුක්ත වූයේ වෙසෙයි ද, මහණෙනි, මේ අංග තුණෙන් යුතු මහණුනට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැත් නොදැක්-මෙහි උක්ඛෙව්නි කම් කරන්නේ ය.

5. අන්‍ය වූ ද භික්‍ෂූන් තිදෙනකුන්හට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් උත්තම ශීලයෙහි නටුවා වූ සිල් ඇත්තේ ද, උතුම් ආචාරයෙහි විපත් ආචාර ඇත්තේ ද, උතුම් සම්‍යග්දෘෂ්ටියෙහි විපත් දිටු ඇත්තේ ද, මහණෙනි, මේ භික්‍ෂූන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උක්ඛෙව්නි කම් කරන්නේය.

6. අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සංඝො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: එකො බුද්ධස්ස අවණ්ණං භාසති. එකො ධම්මස්ස අවණ්ණං භාසති. එකො සංඝස්ස අවණ්ණං භාසති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සංඝො ආපත්තියා අදස්සනෙ අක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මෙ ආකඞ්ඛමානඡක්කං නිට්ඨිතං.

ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මෙ තෙචත්තාරීසවත්තං

1. ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සම්මා වත්තිතබ්බං. තත්‍රායං සම්මා වත්තනා: න උපසම්පාදෙතබ්බං. න නිස්සයො දාතබ්බො. න සාමණෙරො උපට්ඨාපෙතබ්බො. න භික්ඛුනොවාදකසම්මති සාදිතබ්බා. සම්මතෙනපි භික්ඛුනියො න ඔවදිතබ්බා. යාය ආපත්තියා සංඝෙන ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කතං හොති සා ආපත්ති න ආපජ්ජිතබ්බා, අඤ්ඤා වා තාදිසිකා, තතො වා පාපිට්ඨතරා. කම්මං න ගරහිතබ්බං. කම්මිකා න ගරහිතබ්බා. න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ජලිකම්මං සාමීචිකම්මං ආසනාභිහාරො සෙය්‍යාභිහාරො පාදොදකං පාදපීඨං-පාදකඨලිකා පත්තචීවරපටිග්ගහනං නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං සාදිතබ්බං. න පකතත්තො භික්ඛු සීලවිපත්තියා අනුද්ධංසෙතබ්බො. න ආචාරවිපත්තියා අනුද්ධංසෙතබ්බො. න දිට්ඨිවිපත්තියා අනුද්ධංසෙතබ්බො. න ආජීවවිපත්තියා අනුද්ධංසෙතබ්බො. න භික්ඛු භික්ඛූහි භෙදෙතබ්බො. න ගිහිද්ධජො ධාරෙතබ්බො. න තිත්ථියද්ධජො ධාරෙතබ්බො. න තිත්ථියා සෙවිතබ්බා. භික්ඛූ සෙවිතබ්බා. භික්ඛුසික්ඛාය සික්ඛිතබ්බං. න පකතත්තෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්නෙ අනාවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං. පකතත්තං භික්ඛුං දිස්වා ආසනා වුට්ඨාතබ්බං. න පකතත්තො භික්ඛු ආසාදෙතබ්බො අන්තො වා බහි වා. න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථො ඨපෙතබ්බො. න පවාරණා ඨපෙතබ්බා. න සවචනීයං කාතබ්බං. න අනුවාදො පට්ඨපෙතබ්බො. න ඔකාසො කාරෙතබ්බො. න චොදෙතබ්බො. න සාරෙතබ්බො. න භික්ඛූහි සම්පයොජෙතබ්බන්ති.

ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මෙ තෙචත්තාරීසවත්තං නිට්ඨිතං.

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද භික්ෂූන් තිදෙනකුන්හට සඞ්ඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් බුදුරුවන්හි අගුණ කියයි. එක් මහණෙක් දමුරුවන්හි අගුණ කියයි. එක් මහණෙක් සඟුරුවන්හි අගුණ කියයි. මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනට සඞ්ඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරන්නේ ය.

ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මයෙහි ආකඞ්ඛමාන ඡක්කය නිමියේ ය.

ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මයෙහි තෙසාළිස් වත

1 මහණෙනි, ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් කරණු ලැබූ මහණහු විසින් මොනොවට පැවැතිය යුතු. එහි මේ මොනොවට පැවැත්ම යි: උපසපත් නො කටයුතු. නිස නො දිය යුතු. හෙරණකු උපස්ථායක කොට නො ගත යුතු. භික්ඛුනොවාදකසම්මතිය නො ඉවැසිය යුතු. සම්මතිය ලද්දහු විසිනුදු මෙහෙණනට ඔවා නො දිය යුතු. යම් ඇවැතක් හෙතු කොට සඞ්ඝයා විසින් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උක්ඛෙව්නි කම් කරණ ලද නම්, ඒ ඇවැත හෝ, එබඳු අන් ඇවැතක් හෝ, එයට වඩා පව්ටු ඇවැතක් හෝ නො ඇවැද්ද යුතු. විනය කර්මය නො ගැරැහිය යුතු. කර්මය කළහු නො ගැරැහිය යුතුන. පුවතත් මහණක්හුගේ වැදීම ද, දැක හුනස්නෙන් නැඟී සිටීම ද, ඇඳිලි බැඳුම ද, සාමීචිකර්මය ද, අසුන් එළැවීම ද, යහන් එළැවීම ද, පාදෝනා දිය එළැවීම ද, පාපුටුව-පාදකඨලිකාව එළැවීම ද, (ඔහු තමා) පාසිවුරු පිළිගැන්ම ද නෑමෙහි (ඔහු තමා) පිට පිරියම් කිරීම ද නො ඉවසිය යුතු. පුවතත් මහණෙක් ශීලවිපත්තියෙන් චොදිත නො කටයුතු. ආචාරවිපත්තියෙන් චොදිත නො කටයුතු. දෘෂ්ටිවිපත්තියෙන් චොදිත නො කටයුතු. ආජීව-විපත්තියෙන් චොදිත නො කටයුතු. මහණෙක් මහණුන් කෙරෙන් නො බිඳුවිය යුතු. ගිහිදද (සුදුවත් ආදිය) නො දැරිය යුතු. තොටුදද (කුසවැහැරි ආදිය) නො දැරිය යුතු. තොටුවෝ නො සෙවිය යුතුහ. මහණහු සෙවිය යුතුහ. මහණසිකෙහි හික්මිය යුතු. පුවතත් මහණක්හු හා එක් සෙවෙණිය ඇති ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙණිය ඇති අනාවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙණිය ඇති ආවාසයෙහි ද අනාවාසයෙහි ද නො විසිය යුතු. පුවතත් මහණක්හු දැක හුනස්නෙන් නැඟී සිටිය යුතු. පුවතත් මහණ තෙම වෙහෙර තුළ දී හෝ වෙහෙරින් බැහැර හෝ නො ගැටිය යුතු. පුවතත් මහණක්හුගේ පොහෝ කිරීම නො තැබිය යුතු. පවාරණාව නො තැබිය යුතු. සවචනීය කර්මය නො කළ යුතු. වෙහෙර දෙටුකම් නො කට යුතු. අවකාශ නො කරවිය යුතු. චොදනා නො කටයුතු. ඇවැත් සිහි කරවීම නො කළ යුතු. මහණුන් හා කළහයෙහි නො යොදැලිය යුතු.

ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මයෙහි තෙසාළිස් වත නිමියේ ය.

[ඡන්නස්ස භික්ඛුනො සම්මාවත්තනං]

1. අථ ඛො සඞ්ඝො ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං අකාසි අසම්භොගං සඞ්ඝෙන. සො සඞ්ඝෙන ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතො තම්හා ආවාසා අඤ්ඤං ආවාසං අගමාසි. තත්ථ භික්ඛූ නෙව අභිවාදෙසුං. න පච්චුට්ඨෙසුං. න අඤ්ජලිකම්මං න සාමීචිකම්මං අකංසු. න සක්කරිංසු. න ගරුකරිංසු. න මානෙසුං. න පූජෙසුං.

සො භික්ඛූහි අසක්කරීයමානො අගරුකරීයමානො අමානීයමානො අපූජීයමානො අසක්කාරපකතො තම්හාපි ආවාසා අඤ්ඤං ආවාසං අගමාසි.

තත්ථපි භික්ඛූ නෙව අභිවාදෙසුං. න පච්චුට්ඨෙසුං. න අඤ්ජලිකම්මං න සාමීචිකම්මං අකංසු. න සක්කරිංසු. න ගරුකරිංසු. න මානෙසුං. න පූජෙසුං.

සො භික්ඛූහි අසක්කරීයමානො අගරුකරීයමානො, අමානීයමානො අපූජීයමානො අසක්කාරපකතො තම්හාපි ආවාසා අඤ්ඤං ආවාසං අගමාසි.

තත්ථපි භික්ඛූ නෙව අභිවාදෙසුං. න පච්චුට්ඨෙසුං. න අඤ්ජලිකම්මං න සාමීචිකම්මං අකංසු. න සක්කරිංසු. න ගරුකරිංසු. න මානෙසුං න පූජෙසුං.

සො භික්ඛූහි අසක්කරීයමානො අගරුකරීයමානො අමානීයමානො අපූජීයමානො අසක්කාරපකතො පුනදෙව කොසම්බිං පච්චාගඤ්ඡි.

2. සො සම්මා වත්තති. ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වත්තති. භික්ඛූ උපසඞ්කමිත්වා එවං වදෙති: "අහං ආවුසො සඞ්ඝෙන ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතො සම්මා වත්තාමි. ලොමං පාතෙමි. නෙත්ථාරං වත්තාමි. කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බ ?"න්ති.

භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. "තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතු".

න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බ තෙචත්තාරීසකං

1. පඤ්චහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: උපසම්පාදෙති, නිස්සයං දෙති, සාමණෙරං උපට්ඨාපෙති, භික්ඛුනොවාදකසම්මතිං සාදියති, සම්මතොපි භික්ඛුනියො ඔවදති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: යාය ආපත්තියා සඞ්ඝෙන ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කතං හොති තං ආපත්තිං ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං. කම්මං ගරහති. කම්මිකෙ ගරහති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

[ඡන්නභික්ෂූහුගේ මනාපැවැත්ම]

1. ඉක්බිති සඞ්ඝ තෙමේ ඡන්න මහණහට ඇවැත නො දැක්මෙහි, සඞ්ඝයා හා සම්භොග රහිත වූ උක්ඛෙපනීය කර්මය කෙළේ ය. හේ ඇවැත නොදැක්මෙහි සඞ්ඝයා විසින් උක්ඛෙව්නී කම් කරණ ලද්දේ ඒ ආවාසයෙන් අනෙක් ආවාසයකට ගියේ ය. එහි මහණහු ඔහු නො ම වැන්දහ. දැක හුනස්නෙන් නො ම නැගී සිටියහ. ඇඳිලි බැඳීම ද සාමීචි කර්මය ද නො ම කළහ. සත්කාර නො ම කළහ. ගරුකාර නො ම කළහ. බුහුමන් නො ම කළහ. නො ම පිදූහ.

හෙ තෙම මහණුන් විසින් සත්කාර ගරුකාර නො කරණු ලබනුයේ බුහුමන් නො කරණු ලබනුයේ, නො පුදනු ලබනුයේ, අසත්කාරයෙන් මඬනා ලදුයේ ඒ ආවාසයෙන් අනෙක් ආවාසයකට ගියේ ය. එහි ද භික්ෂූහු නො ම වැන්දහ. දැක හුනස්නෙන් නො ම නැගී සිටියහ. අඤ්ජලිකර්මය නො ම කළහ. සාමීචිකර්මය නො ම කළහ. සත්කාර නො ම කළහ. ගරුකාර නො ම කළහ. බුහුමන් නො ම කළහ. නො ම පිදූහ.

හෙ තෙම භික්ෂූන් විසින් සත්කාර ගරුකාර නො කරණු ලබනුයේ, බුහුමන් නො කරණු ලබනුයේ, නො පුදනු ලබනුයේ, අසත්කාරයෙන් මඬනා ලදුයේ ඒ ආවාසයෙහුදු අන් ආවාසයකට ගියේ ය. එහි ද භික්ෂූහු නො ම වැන්දහ. දැක හුනස්නෙන් නො ම නැගී සිටියහ. අඤ්ජලිකර්ම සාමීචිකර්ම නො ම කළහ. සත්කාර ගරුකාර බහුමාන නො ම කළහ. නොම පිදූහ.

හෙ තෙම භික්ෂූන් විසින් සත්කාර ගරුකාර බහුමාන කරණු නො ලබනුයේ, නොපුදනු ලබනුයේ, අසත්කාරයෙන් මඬනා ලදුයේ, යළි දු කොසොඹැ නුවරට පෙරළා ආයේ ය.

2. හෙ තෙම මොනොවට පවතී. අනුලොම් ව පවතී. නිස්තරණ වත අනුව පවතී. මහණුන් කරා එළැඹ "ඇවැත්නි මම සඞ්ඝයා විසින් ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීයකර්මය කරණ ලදුයෙම් මනා ව පවතිමි, අනුලොම් ව පවතිමි, නිස්තරණ වත අනුව පවතිමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැද්ද යුතු දැ?"යි මෙසේ කියයි.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැළ කළහ. "මහණෙනි, එසේ වී නම් සඞ්ඝ තෙමේ ඡන්න මහණහට ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය සන්හිඳුවාවා"යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක.

නොසන්හිඳුවියයුතු තෙසාළිස

1. "මහණෙනි, අඞ්ග පසෙකින් සමන්විත මහණහුගේ ඇවැත නො දැක්මෙහි උක්ඛෙව්නිකම නො සන්හිඳුවිය යුතු: උපසපන් කෙරේ ද, නිස දේ ද, හෙරණකු උවටුවකු කොට තමා වෙත සිටුවා ද, භික්ඛුනෝවාදක සම්මතිය ඉවසා ද, සම්මත වූයේත් මෙහෙණනට ඔවා දෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසඟින් යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙව්නි කම නො සන්හිඳුවිය යුතු.

2. මහණෙනි, අන් අඞ්ග පසෙකිනුදු යුත් මහණහුගේ ඇවැත නො දැක්මෙහි උක්ඛෙව්නිකම නො සන්හිඳුවිය යුතු: සඞ්ඝයා විසින් යම් ඇවැතෙකින් ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙව්නිකම් කරණ ලද්දේ වේ නම් ඒ ඇවැතට පැමිණේ ද, එබඳු අන් ඇවැතකට හෝ, එයට වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ පැමිණේ ද, විනය කර්මයට ගරහා ද, කර්මය කළවුන් හට ගරහා ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග පසින් සමන්විත මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙව්නිකම නො සන්හිඳුවිය යුතු.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: පකතත්තස්ස භික්ඛුනො අභිවාදනං, පච්චුට්ඨානං, අඤ්ජලිකම්මං, සාමීචිකම්මං, ආසනාභිහාරං සාදියති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: පකතත්තස්ස භික්ඛුනො සෙය්‍යාභිහාරං, පාදොදකං, පාදපීඨං-පාදකඨලිකං, පත්තචීවරපටිග්ගහණං, නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං සාදියති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: පකතත්තං භික්ඛුං සීලවිපත්තියා අනුද්ධංසෙති, ආචාරවිපත්තියා අනුද්ධං-සෙති, දිට්ඨිවිපත්තියා අනුද්ධංසෙති, ආජීවවිපත්තියා අනුද්ධංසෙති, භික්ඛුං භික්ඛූහි භෙදෙති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්ස-ම්භෙතබ්බං.

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: ගිහිධජං ධාරෙති, තිත්ථියධජං ධාරෙති, තිත්ථියෙ සෙවති, භික්ඛූ න සෙවති, භික්ඛුසික්ඛාය න සික්ඛති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්ච-හඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

7 අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: පකතත්තෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වසති, එකච්ඡන්නෙ අනාවාසෙ වසති, එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වසති, පකතත්තං භික්ඛුං දිස්වා ආසනා න උට්ඨාති, පකතත්තං භික්ඛුං ආසාදෙති අන්තො වා බහි වා. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

8 අට්ඨහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ඨපෙති, පවාරණං ඨපෙති, සවචනීයං කරොති, අනුවාදං පට්ඨපෙති, ඔකාසං කාරෙති, චොදෙති, සාරෙති, භික්ඛූහි සම්පයොජෙති, ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්ස-ම්භෙතබ්බං.

ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මෙ
න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බ තෙචත්තාරීසකං නිට්ඨිතං.

3. මහණෙනි, අන් අඞ්ග පසෙකින්නුදු යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීයකර්මය නො සන්හිඳුවිය යුතු: පුවතත් මහණක්හුගේ අභිවාදන, පච්චුට්ඨාන, අඤ්ජලිකම්ම, සාමීචිකම්ම, ආසනාභිහාර ඉවසා ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග පසින් යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීයකර්මය නො සන්හිඳුවිය යුතු.

4. මහණෙනි, අන් අඞ්ග පසෙකින්නුදු යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය නො සන්හිඳුවිය යුතු: පුවතත් මහණක්හුගේ ශය්‍යාභිහාර, පාදෙදක, පාදපීඨ-පාදකඨලිකා, පාත්‍රචීවර-ප්‍රතිග්‍රහණ, නැමෙහි පෘෂ්ඨපරිකර්ම යන මේ ද ඉවසා ද, මහණෙනි, මෙකී අඞ්ග පසින් යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීයකර්ම නො සන්හිඳුවිය යුතු.

5. මහණෙනි, අන් අඞ්ග පසෙකින්නුදු යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීයකර්මය නො සන්හිඳුවිය යුතු: පුවතත් මහණකුට ශීලවිපත්තියෙන් චොදනා කෙරේ ද, ආචාර විපත්තියෙන් චොදනා කෙරේ ද, දෘෂ්ටිවිපත්තියෙන් චොදනා කෙරේ ද, ආජීවවිපත්තියෙන් චොදනා කෙරේ ද, මහණකු මහණුන් කෙරෙන් බිඳුවා ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග පසින් යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීයකර්මය නො සන්හිඳුවිය යුතු.

6. මහණෙනි, අන් අඞ්ග පසෙකින්නුදු යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීයකර්මය නො සන්හිඳුවිය යුතු: ගිහිදද දරා ද, තොටුදද දරා ද, තොටුවන් සොයා ද, මහණුන් නො සොයා ද, මහණ-සිකෙහි නො හික්මේ ද, මහණෙනි, මේ පසගින් යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීයකර්මය නො සන්හිඳුවිය යුතු.

7 මහණෙනි, අන් අඞ්ග පසෙකින්නුදු යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීයකර්මය නො සන්හිඳුවිය යුතු: පුවතත් මහණක්හු හා එකච්ඡන්න ආවාසයෙහි වෙසේ ද, එකච්ඡන්න අනාවාසයෙහි වෙසේ ද, එකච්ඡන්න ආවාසයෙහින් අනාවාසයෙහින් වෙසේ ද, පුවතත් මහණහු දැක හුනස්නෙන් නො නැඟී සිටී ද, පුවතත් මහණක්හු ආවාසය තුළ දී හෝ එයින් බැහැර දී හෝ ගටා ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග පසින් යුත් මහණහු ඇවැත නො දැක්මෙහි උක්ඛෙපනීයකර්මය නො සන්හිඳුවිය යුතු.

8. මහණෙනි, අඞ්ග අටෙකින් යුත් මහණහු ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීයකර්ම නො සන්හිඳුවිය යුතු: පුවතත් මහණක්හු පොහෝකම් නවත්වා ද, පවුරුණු නවත්වා ද, සවචනීය කෙරේ ද, අනුවාදය පිහිටුවා ද, අවකාශ කරවා ද, චොදනා කෙරේ ද, ඇවැත් සිහි කරවා ද, මහණුන් හා කලහ කරවා ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග අටින් යුත් මහණහු ඇවැත නො දැක්මෙහි උක්ඛෙපනීයකර්මය නො සන්හිඳුවිය යුතු.

ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීයකර්මයෙහි නොසන්හිඳුවිය යුතු තෙසාළිස නිමියේ ය.

පටිප්පස්සම්හෙතබ්බ තෙචත්තාරීසකං

1. පඤ්චහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්හෙතබ්බං: න උපසම්පාදෙති, න නිස්සයං දෙති, න සාමණෙරං උපට්ඨාපෙති, න භික්ඛුනොවාදක සම්මතිං සාදියති, සම්මතොපි භික්ඛුනියො න ඔවදති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්හෙතබ්බං.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්හෙතබ්බං: යාය ආපත්තියා සඞ්ඝෙන ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කතං හොති තං ආපත්තිං න ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කම්මං න ගරහති, කම්මිකෙ න ගරහති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්හෙතබ්බං

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්හෙතබ්බං: න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො අභිවාදනං, පච්චුට්ඨානං, අඤ්ජලිකම්මං, සාමීචි-කම්මං, ආසනාභිහාරං සාදියති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්හෙතබ්බං.

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්හෙතබ්බං: න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො සෙය්‍යාභිහාරං, පාදොදකං, පාදපීඨං–පාදකඨලිකං, පත්තචීවරපටිග්ගහණං, නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං සාදියති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්හෙතබ්බං.

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්හෙතබ්බං: න පකතත්තං භික්ඛුං සීලවිපත්තියා අනුද්ධංසෙති, න ආචාරවිපත්තියා අනුද්ධංසෙති, න දිට්ඨිවිපත්තියා අනුද්ධංසෙති, න ආජීවවිපත්තියා අනුද්ධං-සෙති, න භික්ඛුං භික්ඛූහි භෙදෙති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙ-පනීයකම්මං පටිප්පස්සම්හෙතබ්බං.

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්හෙතබ්බං: න ගිහිද්ධජං ධාරෙති, න තිත්ථියද්ධජං ධාරෙති, න තිත්ථියෙ සෙවති, භික්ඛූ සෙවති, භික්ඛුසික්ඛාය සික්ඛති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්හෙතබ්බං.

සන්හිඳුවිය යුතු තෙසාළිස

1. මහණෙනි, අඞ්ග පසෙකින් යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම සන්හිඳුවිය යුතු: උපසපත් නො කෙරේ ද, නිස නො දේ ද, හෙරණකු වැටුම්හි නො ලා ද, භික්ඛුනොවාදක සම්මතිය නො ඉවසා ද, සම්මත වූයේ නමුදු මෙහෙණනට ඔවා නො දේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග පසින් යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම සන්හිඳුවිය යුතු.

2. මහණෙනි, අන් අඞ්ග පසෙකිනුදු යුත් මහණහුගේ ඇවැත නො දැක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් සන්හිඳුවිය යුතු: සඞ්ඝයා විසින් යම් ඇවැතෙකින් ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් කරණ ලදුයේ වේ නම් ඒ ඇවැත නො අවදී ද, එබඳු වූ අන් ඇවැතක් හෝ, එයට වඩා ලාමක ඇවැතක් නො අවදී ද, විනයකම්ය නො ගරහා ද, කම්ය කළවුන් නො ගරහා ද, මහණෙනි, මේ පසගින් යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් සන්හිඳුවිය යුතු.

3. මහණෙනි, අන් අඞ්ග පසෙකිනුදු යුත් මහණහුගේ ඇවැත නො දැක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් සන්හිඳුවිය යුතු: පුවතත් මහණක්හු අභිවාදන, පච්චුට්ඨාන, අඤ්ජලිකම්, සාමීචිකම්, ආසනාභිහාර නො ඉවසා ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග පසින් යුත් මහණහුගේ ඇවැත නො දැක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් සන්හිඳුවිය යුතු.

4. මහණෙනි, අන් අඞ්ග පසෙකිනුදු යුත් මහණහුගේ ඇවැත නො දැක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් සන්හිඳුවිය යුතු: පුවතත් මහණක්හුගේ ශය්‍යාභිහාර, පාදෝදක, පාදපීඨ-පාදකඨලිකා, පාසිවුරු පිළිගැනුම්, නෑමෙහි පිට පිරියම් නො ඉවසා ද, මේ අඞ්ග පසින් යුත් මහණහු ඇවැත නො දැක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් සන්හිඳුවිය යුතු.

5. මහණෙනි, අන් අඞ්ග පසෙකිනුදු යුත් මහණහු ඇවැත නො දැක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් සන්හිඳුවිය යුතු: පුවතත් මහණකුට ශීලවිපත්තියෙන් චෝදනා නො කෙරේ ද, ආචාරවිපත්තියෙන් චෝදනා නො කෙරේ ද, දෘෂ්ටිවිපත්තියෙන් චෝදනා නො කෙරේ ද, ආජීවවිපත්තියෙන් චෝදනා නො කෙරේ ද, මහණකු මහණුන් කෙරෙන් නො බිඳුවා ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග පසින් යුත් මහණහු ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් සන්හිඳුවිය යුතු.

6. මහණෙනි, අන් අඞ්ග පසෙකිනුදු යුත් මහණහු ඇවැත නො දැක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් සන්හිඳුවිය යුතු: ගිහිදද නො දරා ද, තොටුදද නො දරා ද, තොටුවන් නො සොයා ද, භික්ෂූන් සොයා ද, භික්ෂුශික්‍ෂාහි හික්මේ ද, මහණෙනි, මේ පසගින් යුත් මහණහුගේ ඇවැත නො දැක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් සන්හිඳුවිය යුතු.

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: න පකතත්තෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වසති, න එකච්ඡන්නෙ අනාවාසෙ වසති, න එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වසති, පකතත්තං භික්ඛුං දිස්වා ආසනා වුට්ඨාති, න පකතත්තං භික්ඛුං ආසාදෙති අන්තො වා බහි වා. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

8. අට්ඨහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ඨපෙති, න පවාරණං ඨපෙති, න සවචනීයං කරොති, න අනුවාදං පට්ඨපෙති, න ඔකාසං කරොති, න චොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛූහි සම්පයොජෙති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මෙ
පටිප්පස්සම්භෙතබ්බ තෙචත්තාරීසකං නිට්ඨිතං.

[පටිප්පස්සම්භනං]

1. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: තෙන භික්ඛවෙ ඡන්නෙන භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා බුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො:

“අහං භන්තෙ සඞ්ඝෙන ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතො සම්මා වත්තාමි. ලොමං පාතෙමි. නෙත්ථාරං වත්තාමි. ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචාමී”ති. දුතියම්පි යාචිතබ්බා. තතියම්පි යාචිතබ්බා.

ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

“සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං ඡන්නො භික්ඛු සඞ්ඝෙන ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතො සම්මා වත්තති. ලොමං පාතෙති. නෙත්ථාරං වත්තති. ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං ඡන්නො භික්ඛු සඞ්ඝෙන ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතො සම්මා වත්තති. ලොමං පාතෙති. නෙත්ථාරං වත්තති. ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචති. සඞ්ඝො ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙති. යස්සායස්මතො ඛමති ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධි, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

7. මහණෙනි, අන් අඞ්ග පසෙකිනුදු යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදක්මෙහි උක්ඛෙප්නීකම් සන්හිඳුවිය යුතු: පුවතත් මහණහු හා එක් සෙවෙනි අවස්හි නො වෙසේ ද, එක් සෙවෙනි නොඅවස්හි නො වෙසේ ද, එක් සෙවෙනි අවස්හිත් නො අවස්හිත් නො වෙසේ ද, පුවතත් මහණකු දක හුනස්නෙන් නැඟී සිටී ද, පුවතත් මහණකු වෙහෙර තුළ දී හෝ බැහැර දී හෝ නො ගටා ද, මහණෙනි, මේ පසඟින් යුත් මහණහු ඇවැත නොදක්මෙහි උක්ඛෙප්නීකම් සන්හිඳුවිය යුතු.

8. මහණෙනි, අටගෙකින් යුත් මහණහු ඇවැත නොදක්මෙහි උක්ඛෙප්-නිකම් සන්හිඳුවිය යුතු: පුවතත් මහණහු පොහොකම් නො නවතා ද, පවුරුණු නො නවතා ද, සවචනීය නො කෙරේ ද, අනුවාද නො පිහිටුවා ද, අවකාශ නොකරවා ද, චොදනා නො කෙරේ ද, ඇවැත් සිහි නො කරවා ද, මහණුන් හා කලහ නො යොදා ද, මහණෙනි, මේ අටඟින් යුත් මහණහු ඇවැත් නොදක්මෙහි උක්ඛෙප්නිකම් නො සන්හිඳුවිය යුතු.

ඇවැත නොදක්මෙහි උක්ඛෙප්නිකම්හි සන්හිඳුවියයුතු තෙසාළිස නිම්යේ ය.

[සන්හිඳුවීම]

1. මහණෙනි, මෙසේ සන්හිඳුවිය යුතු: මහණෙනි, ඒ ඡන්න මහණහු විසින් සඞ්ඝයා කරා එළැඹ උතුරුසඟ එකස් කොට, වැඩිමහලු මහණුන් පා වැඳ උක්කුටුක ව හිඳ දොහොත් මුදුන් තබා මෙසේ කියැ යුතු:

"වහන්ස, මම් ඇවැත නොදක්මෙහි සඞ්ඝයා විසින් උක්ඛෙප්නිකම් කරණ ලදුයෙම් මනා ව පවතිම්. අනුලොම් ව පවතිම්, නිස්තරණ වත් අනුව පවතිම්. ඇවැත නොදක්මෙහි උක්ඛෙප්නිකම්හි සන්හිඳුවීම යදිම්"යි. දෙවනු ද යැද්ද යුතු. තෙවනු ද යැද්ද යුතු.

ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ මෙසේ දන්විය යුතු:

"වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මබස අසාවා: මේ ඡන්න මහණ සඞ්ඝයා විසින් ඇවැත නොදක්මෙහි උක්ඛෙප්නිකම් කරණ ලදුයේ මනා ව පවතී. අනුලොම් ව පවතී. නිස්තරණ වත අනුව පවතී. ඇවැත නො දක්මෙහි උක්ඛෙප්නිකම් සන්හිඳුවීම යදී. ඉදින් සඟහට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම් සඞ්ඝ තෙමේ ඡන්න මහණහට ඇවැත නොදක්මෙහි උක්ඛෙප්නිකම් සන්හිඳුවන්නේ ය. මේ ඥප්තියයි.

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මබස අසාවා. මේ ඡන්න මහණ සඞ්ඝයා විසින් ඇවැත නොදක්මෙහි උක්ඛෙප්නිකම් කරණ ලදුයේ මනා ව පවතී. අනුලොම් ව පවතී. නිස්තරණ වත අනුව පවතී. ඇවැත් නොදක්මෙහි උක්ඛෙප්නිකම් සන්හිඳුවීම යදී. සඞ්ඝ තෙමේ ඡන්න මහණහට ඇවැත් නොදක්මෙහි උක්ඛෙප්නිකම් සන්හිඳුවයි. ඡන්න මහණහට ඇවැත් නොදක්මෙහි උක්ඛෙප්නිකම් සන්හිඳුවීම යම් ආයුෂමතකුහට රුස්නේ ද, හේ නිහඬ වේවා. යම් ආයුෂමතකුහට නොරුස්නේ ද, හේ කියවා.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි: සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං ඡන්නො භික්ඛු සඞ්ඝෙන ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතො සම්මා වත්තති. ලොමං පාතෙති. නෙත්ථාරං වත්තති ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචති. සඞ්ඝො ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙති. යස්සායස්මතො ඛමති ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධි, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

පටිප්පස්සද්ධං සඞ්ඝෙන ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී''ති.

ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං නිට්ඨිතං පඤ්චමං.

6. ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා **කොසම්බියං** විහරති **ඝොසිතාරාමෙ.** තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා **ඡන්නො** ආපත්තිං ආපජ්ජිත්වා න ඉච්ඡති ආපත්තිං පටිකාතුං. යෙ තෙ භික්ඛූ අප්පිච්ඡා -පෙ- තෙ උජ්ඣායන්ති ඛීයන්ති විපාචෙන්ති: ''කථං හි නාම ආයස්මා ඡන්නො ආපත්තිං ආපජ්ජිත්වා න ඉච්ඡිස්සති ආපත්තිං පටිකාතු''න්ති.

2. අථ ඛො තෙ භික්ඛූ භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදානෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසඞ්ඝං සන්නිපාතාපෙත්වා භික්ඛූ පටිපුච්ඡි. ''සච්චං කිර භික්ඛවෙ ඡන්නො භික්ඛු ආපත්තිං ආපජ්ජිත්වා න ඉච්ඡති ආපත්තිං පටිකාතු''න්ති. ''සච්චං භගවා''.

3. විගරහි බුද්ධො භගවා: කථං හි නාම සො භික්ඛවෙ මොඝපුරිසො ආපත්තිං ආපජ්ජිත්වා න ඉච්ඡිස්සති ආපත්තිං පටිකාතුං. නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදාය -පෙ- විගරහිත්වා ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛූ ආමන්තෙසි.

4. ''තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරොතු අසම්භොගං සඞ්ඝෙන. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ කාතබ්බං: පඨමං ඡන්නො භික්ඛු චොදෙතබ්බො. චොදෙත්වා සාරෙතබ්බො. සාරෙත්වා ආපත්ති ආරොපෙතබ්බා. ආපත්තිං ආරොපෙත්වා ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි: වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මබස් අසාවා. මේ ඡන්න මහණ තෙම සඞ්ඝයා විසින් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් කරණ ලදුයේ මනා ව පවතී. අනුලෝම ව පවතී. නිස්සරණ වත අනුව පවතී. ඇවැත නො දැක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම්හි සන්හිඳුවීම යදී. සඞ්ඝ තෙමේ ඡන්න මහණහට ඇවැත නොදැක්මෙහි කළ උක්ඛෙපනීකම් සන්හිඳුවයි. යම් ආයුෂ්මතකුහට ඡන්න මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් සන්හිඳුවීම රුස්නේ ද, හේ නිහඬ වන්නේ ය. යමක්හට නොරුස්නේ ද, හේ කියන්නේ ය.

සඞ්ඝයා විසින් ඡන්න මහණහුගේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනී-කම් සන්හිඳුවන ලද්දේ ය. සඞ්ඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි.

පස්වනු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් නිමියේ ය.

6. ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීයකම්මය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ **කොසඹෑ** නුවර නිසා **ඝොෂිතාරාමයෙහි** වෙසෙන සේක. එ සමයෙහි ආයුෂ්මත් **ඡන්න** තෙම ඇවැත් ඇවැද ඇවැතට පිළියම් කරන්නට නො කැමැති වෙයි. යම් මහණ කෙනෙක් අල්පෙච්ඡ ද... ඔහු “ආයුෂ්මත් ඡන්න තෙම ඇවැත් ඇවැද ඇවැතට පිළියම් කරන්නට කෙසේ නම් නො කැමැත්තේ දැ”යි ලාමක කොට කියත්, නොගුණ පවසත්, නොගුණ පතුරවත්.

2. ඉක්බිත්තෙන් ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැළ කළහ. එ කල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ කාරණයෙහි මේ ප්‍රස්තාව-යෙහි බික්සඟන රැස් කරවා “මහණෙනි, සැබෑ ද? ඡන්න මහණ ඇවැත් ඇවැද ඇවැතට පිළියම් කරන්නට නො කැමැත්තේ දැ?”යි පුළුවුත් සේක. “සැබැව වහන්සැ”යි භික්ෂූහු කීහ.

3. භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ ගැරැහූ සේක: “මහණෙනි, කෙසේ නම් ඒ හිස් පුරිස් තෙම ඇවැත් ඇවැද ඇවැතට පිළියම් කරන්නට කැමැති නො වේ ද? මහණෙනි, මෙය සස්නෙහි නොපහනුන්ගේ පැහැදීම පිණිස නෝ... නො වේ යැ”යි ගරහා දැහැමි කතා කොට භික්ෂූන් බණවා මෙසේ වදාළ සේක:

4. මහණෙනි, එසේ වී නම්, සඞ්ඝ තෙමේ ඡන්න මහණහට ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි සඞ්ඝයා හා සමාන සම්භොග රහිත වූ උක්ඛෙපනීකම් කෙරේවා. මහණෙනි, එය මෙසේ කළ යුතු: “පළමු කොට ඡන්න මහණ තෙම චුදිත කළ යුතු. චොදනා කොට ඇවැත සිහි කැරැවිය යුතු. සිහි කරවා ඇවැත නැංවිය යුතු. ඇවැත නංවා ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

"සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං ඡන්නො භික්ඛු ආපත්තිං ආපජ්ජිත්වා න ඉච්ඡති ආපත්තිං පටිකාතුං. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය අසම්භොගං සඞ්ඝෙන. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං ඡන්නො භික්ඛු ආපත්තිං ආපජ්ජිත්වා න ඉච්ඡති ආපත්තිං පටිකාතුං. සඞ්ඝො ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරොති අසම්භොගං සඞ්ඝෙන. යස්සායස්මතො ඛමති ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටි-කම්මෙ උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස කරණං අසම්භොගං සඞ්ඝෙන, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි: සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං ඡන්නො භික්ඛු ආපත්තිං ආපජ්ජිත්වා න ඉච්ඡති ආපත්තිං පටිකාතුං. සඞ්ඝො ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරොති අසම්භොගං සඞ්ඝෙන. යස්සායස්මතො ඛමති ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටි-කම්මෙ උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස කරණං අසම්භොගං සඞ්ඝෙන, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

කතං සඞ්ඝෙන ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං අසම්භොගං සඞ්ඝෙන. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී'ති.

ආවාසපරම්පරඤ්ච භික්ඛවෙ සංසථ: "ඡන්නො භික්ඛු ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතො අසම්භොගං සඞ්ඝෙනා"ති.

අධම්මකම්මද්වාදසකං

1. තීහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතං ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච: අසම්මුඛා කතං හොති, අපටිපුච්ඡා කතං හොති, අප්පටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං ආපත්තියා අප්පටි-කම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති, අවිනයකම්මඤ්ච, දුවූපසන්තඤ්ච: අනාපත්තියා කතං හොති, අදෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, දෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති.- පෙ-

"වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ අසාවා. මේ ඡන්න මහණ ඇවැත් ඇවැද ඇවැතට පිළියම් කරන්නට නො කැමැත්තේ ය. ඉදින් සඞ්ඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සඞ්ඝ තෙමේ ඡන්න මහණහට ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි සඞ්ඝයා හා සම්භොග රහිත වූ උක්ඛෙපනීකම් කරන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි.

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මබස් අසාවා. මේ ඡන්න මහණ ඇවැත් ඇවැද ඇවැතට පිළියම් කරන්නට නො කැමැත්තේ ය. සඞ්ඝ තෙම ඡන්න මහණහට ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි සඞ්ඝයා හා සම්භොග රහිත වූ උක්ඛෙපනීකම් කෙරෙයි. ඡන්න මහණහට ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි සඞ්ඝයා හා සම්භොග රහිත වූ උක්ඛෙපනීකම් කිරීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියේ නම් හේ නිහඬ වන්නේ ය. යමකුහට නො රිසියේ නම් හේ කියන්නේ ය.

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි: සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ අසාවා. මේ ඡන්න මහණ ඇවැත් ඇවැද ඇවැතට පිළියම් කරන්නට නො කැමැති වෙයි. සඞ්ඝ තෙමේ ඡන්න මහණහට ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි සඞ්ඝයා හා සම්භොග රහිත වූ උක්ඛෙපනීකම් කෙරෙයි. ඡන්න මහණහට ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි සඞ්ඝයා හා සම්භොග රහිත වූ උක්ඛෙපනීකම් කිරීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියේ නම් හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

සඞ්ඝයා විසින් ඡන්න මහණහට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සඞ්ඝයා හා සම්භොග රහිත වූ උක්ඛෙපනීකම් කරණ ලද්දේ ය. සඞ්ඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි" යි.

මහණෙනි, "ඡන්න මහණ තෙම ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සඞ්ඝයා හා සම්භොග රහිත වූ උක්ඛෙපනීකම් කරණ ලද" යි ආවාසපරම්-පරාවට ද (ආවාසයක් පාසා) දන්වවු" යි වදාළ සේක.

අධර්මකර්ම දොළොස

1. මහණෙනි, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උත්ක්ෂෙපණීය කර්මය අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත වූයේ අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද දුරුපශාන්ත ද වෙයි: නොහමුයෙහි කරණ ලදුයේ වේ ද, නොපිළිවිස කරණ ලදුයේ වේ ද, නොපිළිණෙන් කරණ ලදුයේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් යුත්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උත්ක්ෂෙපණීය කර්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද දුරුපශාන්ත ද වෙයි.

2. මහණෙනි, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උත්ක්ෂෙපනීයකර්මය අන් තෙඅඟකින් ද සමන්විත වූයේ අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද දුරුපශාන්ත ද වෙයි: නොඇවැතෙහි කරණ ලදුයේ වේ ද, දෙශනාගාමිනී නො වන ඇවැතෙහි කරණ ලදුයේ වේ ද, දෙසන ලද ඇවැතෙහි කරණ ලදුයේ වේ ද...

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අචොදෙත්වා කතං හොති, අසාරෙත්වා කතං හොති, ආපත්තිං අනාරොපෙත්වා කතං හොති. -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අසම්මුඛා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අප්පටිපුච්ඡා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අප්පටිඤ්ඤාය කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අනාපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අදෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- දෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අචොදෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අසාරෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- ආපත්තිං අනාරොපෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති, අවිනයකම්මඤ්ච දුව්වූපසන්තඤ්ච.

ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මෙ
අධම්මකම්මද්වාදසකං නිට්ඨිතං.

ධම්මකම්මද්වාදසකං

1. තීහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතං ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මඤ්ච සුවූපසන්තඤ්ච: සම්මුඛා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං ධම්මකම්මඤ්ච හොති විනයකම්මඤ්ච සුවූපසන්තඤ්ච.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං ධම්මකම්මඤ්ච හොති, විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච: ආපත්තියා කතං හොති, දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති-පෙ-

3. මහණෙනි, අන් තෙඅඟකින් ද ... චොදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහි නොකරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත නොනංවා කරණ ලද්දේ වේ ද...

4. මහණෙනි, අන් තෙඅඟකින් ද ... නොහමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

5. මහණෙනි, අන් තෙඅඟකින් ද ... නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

6. මහණෙනි, අන් තෙඅඟකින් ද ... පිළිණ නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

7. මහණෙනි, අන් තෙඅඟකින් ද ... නොඇවැතෙහි කරණ ලදුයේ වේ ද, නොදැහැමෙන් කරණ ලදුයේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලදුයේ වේ ද...

8. මහණෙනි, අන් තෙඅඟකින් ද ... දෙශනාගාමිනි නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

9. මහණෙනි, අන් තෙඅඟකින් ද ... දෙසන ලද ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

10. මහණෙනි, අන් තෙඅඟකින් ද ... චොදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

11. මහණෙනි, අන් තෙඅඟකින් ද ... ඇවැත සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

12. මහණෙනි, අන් තෙඅඟකින් ද ... ඇවැත නොනංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුනින් යුත්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීකම අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද දුරුපශාන්ත ද වෙයි.

ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීකම්හි අධර්මකර්ම ද්වාදශකය නිමියේ ය.

ධර්මකර්මද්වාදශකය

1. මහණෙනි, අඞ්ග තුනෙකින් යුත්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරී-මෙහි උක්ඛෙපනීකම් ධර්මකර්ම ද විනයකර්ම ද සූපශාන්ත ද වෙයි: හමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිණ කිරීමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුනෙන් යුත්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීකම් ධර්මකර්ම ද විනයකර්ම ද සූපශාන්ත ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අන් තෙඅඟකිනුදු යුත්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි කළ උක්ඛෙපනීකම් ධර්මකර්ම ද විනයකර්ම ද සූපශාන්ත ද වෙයි: ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙශනාගාමිනී ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදෙසූ ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද...

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- චොදෙත්වා කතං හොති, සාරෙත්වා කතං හොති, ආපත්තිං ආරොපෙත්වා කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- සම්මුඛා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති-පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- පටිපුච්ඡා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති-පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- පටිඤ්ඤාය කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති-පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති-පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති-පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- චොදෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති-පෙ-

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- සාරෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති-පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- ආපත්තිං ආරොපෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති, ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච.

ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මෙ ධම්මකම්මද්වාදසකං නිට්ඨිතං.

1. තීහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: භණ්ඩනකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකො, බාලො හොති අව්‍යත්තො ආපත්තිබහුලො අනපදානො, ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි, ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

3. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅඟකින් ... චොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද...

4. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅඟකින් ... හමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමගව කරණ ලද්දේ වේ ද...

5. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅඟකින් ... පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමගව කරණ ලද්දේ වේ ද...

6. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅඟකින් ... පිළිණෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමගව කරණ ලද්දේ වේ ද...

7. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅඟකින් ... ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමගව කරණ ලද්දේ වේ ද...

8. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅඟකින් ... දෙශනාගාමිනි ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමගව කරණ ලද්දේ වේ ද...

9. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅඟකින් ... නොදෙසූ ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමගව කරණ ලද්දේ වේ ද..

10. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅඟකින් ... චොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේද, සමගව කරණ ලද්දේ වේ ද...

11. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅඟකින් ... ඇවැත සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමගව කරණ ලද්දේ වේ ද...

12. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅඟකින් ... ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමගව කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුනින් යුත්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීයකම් ධම්කම් ද විනයකම් ද සුපශාන්ත ද වේ.

ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීයකම්හි ධම්කම්ද්වාදශකය නිමියේ ය.

1. මහණෙනි, අඞ්ග තුණෙකින් යුක්ත මහණහට සඞ්ඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීයකම්ය කරන්නේ ය: ඩබර කරන්නේ වේ ද කලහ කරන්නේ වේ ද විවාද කරන්නේ වේ ද වාක්කලහ කරන්නේ වේ ද සඞ්ඝයා හමුයෙහි අධිකරණ කරන්නේ වේ ද, අව්‍යක්ත වූ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තාවූ සීමාරහිත ඇවැත් ඇති බාලයෙක් වේ ද, ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලොම් නොවූ ගිහිසංසග්ගයෙන් යුක්ත වූයේ වසයි ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් යුක්ත මහණහට සඞ්ඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීයකම්ය කරන්නේ ය.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: අධිසීලෙ සීලවිපන්නො හොති, අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපන්නො හොති, අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපන්නො හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: බුද්ධස්ස අවණ්ණං භාසති, ධම්මස්ස අවණ්ණං භාසති, සඞ්ඝස්ස අවණ්ණං භාසති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

4. තිණ්ණං භික්ඛවෙ භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: එකො භණ්ඩනකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකො, එකො බාලො හොති අව්‍යත්තො ආපත්තිබහුලො අනපදානො, එකො ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

5. අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: එකො අධිසීලෙ සීලවිපන්නො හොති, එකො අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපන්නො හොති, එකො අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපන්නො හොති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

6. අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: එකො බුද්ධස්ස අවණ්ණං භාසති, එකො ධම්මස්ස අවණ්ණං භාසති, එකො සඞ්ඝස්ස අවණ්ණං භාසති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මෙ
ආකඞ්ඛමානඡක්කං නිට්ඨිතං.

2. අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුනෙකින් යුක්ත මහණහට සඞ්ඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීයකම්මය කරන්නේ ය: උත්තම ශීලයෙහි නටුවා වූ සිල් ඇත්තේ ද, උත්තම ආචාරයෙහි නටුවාවූ ආචාර ඇත්තේ ද, උතුම් වූ සම්‍යග්දෘෂ්ටියෙහි විපන්දිටු ඇත්තේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුනෙන් යුක්ත මහණහට සඞ්ඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීයකම්මය කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුනෙකින් යුක්ත මහණහට සඞ්ඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීයකම්මය කරන්නේ ය: බුදුරුවන්හි අගුණ කියයි ද, දමුරුවන්හි අගුණ කියයි ද, සඟුරුවන්හි අගුණ කියයි ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් යුතු මහණහට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීයකම්මය කරන්නේ ය.

4. මහණෙනි, භික්ෂූන් තිදෙනෙකුට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීයකම්මය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් ඩබර කරන්නේ වේ ද, කලහ කරන්නේ ද, විරුද්ධ වාද ඇති කරන්නේ ද, වාක් කලහ කරන්නේ ද, සංඝයා හමුවෙහි අධිකරණ කරන්නේ ද, එක් මහණෙක් බාල වූයේ අව්‍යක්ත වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ කෙළවරක් නැති ඇවැත් ඇත්තේ ද, එක් මහණෙක් ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලොම් නොවූ ගිහිසංසග්ගයෙන් යුක්ත ව වෙසෙසි ද, -පෙ- මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තෙනමට සඞ්ඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීයකම්මය කරන්නේ ය.

5. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද භික්ෂූන් තිදෙනෙකුට සඞ්ඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීයකම්මය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් උත්තම ශීලයෙහි නටුවාවූ සිල් ඇත්තේ ද, උත්තමාචාරයෙහි නටුවාවූ ආචාර ඇත්තේ ද, උත්තම සම්‍යග්දෘෂ්ටියෙහි නටුවාවූ දිටු ඇත්තේ ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තෙනමට සඞ්ඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීයකම්මය කරන්නේ ය.

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද භික්ෂූන් තෙනමකට සඞ්ඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීයකම්මය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් බුදුරුවන්හි අගුණ කියයි ද, එක් මහණෙක් දමුරුවන්හි අගුණ කියයි ද, එක් මහණෙක් සඟුරුවන්හි අගුණ කියයි ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනාට සඞ්ඝ තෙම කැමැති නම්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීයකම්මය කරන්නේ ය.

ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම පිළිබඳ උක්ඛෙපනීය කම්මයෙහි ආකඞ්ඛමාන ඡක්කය නිමි.

තෙචත්තාරීසවත්තං

1. ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සම්මා වත්තිතබ්බං. තත්‍රායං සම්මා වත්තනා: න උපසම්පාදෙතබ්බං, න නිස්සයො දාතබ්බො, න සාමණෙරො උපට්ඨාපෙතබ්බො, න භික්ඛුනොවාදකසම්මුති සාදිතබ්බා, සම්මතෙනපි භික්ඛුනියො න ඔවදිතබ්බා. යාය ආපත්තියා සඞ්ඝෙන ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කතං හොති සා ආපත්ති න ආපජ්ජිතබ්බා, අඤ්ඤා වා තාදිසිකා, තතො වා පාපිට්ඨතරා. කම්මං න ගරහිතබ්බං. කම්මිකා න ගරහිතබ්බා. න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ජලිකම්මං සාමීචිකම්මං ආසනාභිහාරො සෙය්‍යාභිහාරො පාදොදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං පත්තචීවරපටිග්ගහණං නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං සාදිතබ්බං. න පකතත්තො භික්ඛු සීලවිපත්තියා අනුද්ධංසෙතබ්බො, න ආචාරවිපත්තියා අනුද්ධංසෙතබ්බො, න දිට්ඨිවිපත්තියා අනුද්ධංසෙතබ්බො, න ආජීවවිපත්තියා අනුද්ධංසෙතබ්බො. න භික්ඛු භික්ඛූහි භෙදෙතබ්බො. න ගිහිධජො ධාරෙතබ්බො, න තිත්ථියධජො ධාරෙතබ්බො, න තිත්ථියා සෙවිතබ්බා, භික්ඛූ සෙවිතබ්බා, භික්ඛුසික්ඛාය සික්ඛිතබ්බං, න පකතත්තෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වත්ථබ්බං, න එකච්ඡන්නෙ අනාවාසෙ වත්ථබ්බං, න එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං. පකතත්තං භික්ඛුං දිස්වා ආසනා වුට්ඨාතබ්බං, න පකතත්තො භික්ඛු ආසාදෙතබ්බො අන්තො වා බහි වා, න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථො ඨපෙතබ්බො, න පවාරණා ඨපෙතබ්බා, න සවචනීයං කාතබ්බං, අනුවාදො පට්ඨපෙතබ්බො, න ඔකාසො කාරෙතබ්බො, න චොදෙතබ්බො, න සාරෙතබ්බො. න භික්ඛූහි සම්පයොජෙතබ්බන්ති.

**ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මෙ
තෙචත්තාරීසවත්තං නිට්ඨිතං.**

[පටිප්පස්සම්භනං]

1. අථ ඛො සඞ්ඝො ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං අකාසි අසම්භොගං සඞ්ඝෙන. සො සඞ්ඝෙන ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතො තම්හා ආවාසා අඤ්ඤං ආවාසං අගමාසි.

තෙසාළිස්වත

1. මහණෙනි, ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි උක්ඛේපනීයකර්මය කරණු ලැබූ මහණහු විසින් මැනැවින් පැවැතිය යුතු යි. එහි මේ මනා ව පැවැත්ම යඃ (උක්ඛේපනීකම් කරණු ලැබූ මහණහු විසින්) තමන් උපාධ්‍යාය ව) උපසම්පදා නො කළ යුතු යි. නිස නොදිය යුතු යි. හෙරණකුගෙන් උවටැන් නොලැබිය යුතු යි. මෙහෙණිනට ඔවා දීමේ සම්මතිය නොඉවසිය යුතු යි. සම්මතිය ලදුයේත් මෙහෙණිනට ඔවා නො දිය යුතු යි. යම් ඇවැතකින් සංඝයා විසින් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛේපනීය කර්මය කරණ ලද්දේ වේ ද ඒ ඇවැතට නොපැමිණිය යුතු යි. එවැනි අන් ඇවැතකට හෝ නො පැමිණිය යුතු යි. එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ නො පැමිණිය යුතු යි. විනයකර්මයට නොගැරහිය යුතු යි. කම් කළ භික්ෂූහු නො ගැරහිය යුත්තාහ. පුවතත් මහණක්හුගේ අභිවාදනය, දැක හුනස්නෙන් නැගිටීම, අඤ්ජලිකර්මය, වෙනත් පවත් සැලීම් ආදී සාමීචිකම්, හිඳිනා ආසන එළවා තැබීම, හොත්නා ශයන එළවා තැබීම, පාදෙවුන් දිය තැබීම, සේදූ පා තබන පුටුව ගෙණ තැබීම – නොසේදූ පා තබන පුවරුව ගෙණ තැබීම, පාසිවුරු පිළිගැණීම, නානස්ථානයෙහි පිට පිරියම් කිරීම යන මේ උපහාර නො ඉවසිය යුතු යි. පුවතත් මහණහට සීලවිපත්තියෙන් චෝදනා නො කළ යුතු යි. ආචාරවිපත්තියෙන් චෝදනා නො කළ යුතු යි. දිට්ඨිවිපත්තියෙන් චෝදනා නො කළ යුතු යි. ආජීවවිපත්තියෙන් චෝදනා නො කළ යුතු යි. භික්ෂූන් භික්ෂූන් සමග භින්න නො කළ යුතු යි. ගිහීන්ගේ ලක්ෂණයක් වූ ශ්වෙත වස්ත්‍ර ධාරණාදිය නො කළ යුතු යි. තීර්ථක ලක්ෂණයක් වූ කුසවැහැරි-දැරීම් ආදිය නො කළ යුතු යි. තීර්ථකයෝ නොසෙවිය යුත්තාහ. භික්ෂූහු සෙවනය කළ යුත්තාහ. භික්ෂුශික්ෂාවෙහි හික්මිය යුතු යි. පුවතත් භික්ෂූහු සමග එක් සෙවෙනි ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු යි. එක් සෙවෙනි අනාවාසයෙහි ද නො විසිය යුතු යි. එක් සෙවෙනි ආවාසයෙහි ද අනාවාසයෙහි ද නො විසිය යුතු යි. පුවතත් මහණහු දැක ආසනයෙන් නැගිටිය යුතු යි. පුවතත් මහණහු විහාරය තුළ දී හෝ පිටත දී හෝ නොගැටිය යුතු යි. පුවතත් මහණහුගේ පොහෝ තැබීම නො කළ යුතු යි. පවුරුණු තැබීම නො කළ යුතු යි. සවචනීය කම් නො කළ යුතු යි. විහාරයෙහි අධිපති තනතුරෙහි නො පිහිටිය යුතු යි. අවසර ගැණීම නො කරවිය යුතු යි. පුවතත් මහණහට චෝදනා නොකළ යුතු යි. ඇවැත් සිහිපත් නො කරවිය යුතු යි. භික්ෂූන් සමග කලහ නො යෙදිය යුතු යි''.

**ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමේ
උක්ඛේපනීය කර්මයෙහි තෙසාළිස් වත නිමි.**

[සංහිඳුවීම]

1. ඉක්බිති සඞ්ඝ තෙම ඡන්න භික්ෂුහට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සඞ්ඝයා හා සම්භෝග රහිත උක්ඛේපනීය කර්මය කෙළේ ය. ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛේපනීය කර්මය කරණු ලැබූ ඒ ඡන්න තෙම ඒ ආවාසයෙන් අනික් ආවාසයකට ගියේ ය.

2. තත්‍ථ භික්ඛූ නෙව අභිවාදෙසුං, න පච්චුට්ඨෙසුං, න අඤ්ජලිකම්මං න සාමීචිකම්මං අකංසු, න සක්කරිංසු, න ගරුකරිංසු, න මානෙසුං, න පූජෙසුං. සො භික්ඛූහි අසක්කරියමානො අගරුකරියමානො අමානියමානො අපූජියමානො අසක්කාරපකතො තම්හාපි ආවාසා අඤ්ඤං ආවාසං අගමාසි.

3. තත්‍ථපි භික්ඛූ නෙව අභිවාදෙසුං, න පච්චුට්ඨෙසුං, න අඤ්ජලිකම්මං න සාමීචිකම්මං අකංසු, න සක්කරිංසු, න ගරුකරිංසු, න මානෙසුං, න පූජෙසුං. සො භික්ඛූහි අසක්කරියමානො අගරුකරියමානො අමානියමානො අපූජියමානො අසක්කාරපකතො තම්හාපි ආවාසා අඤ්ඤං ආවාසං අගමාසි. තත්‍ථපි භික්ඛූ නෙව අභිවාදෙසුං, න පච්චුට්ඨෙසුං, න අඤ්ජලිකම්මං න සාමීචිකම්මං අකංසු, න සක්කරිංසු, න ගරුකරිංසු, න මානෙසුං, න පූජෙසුං. සො භික්ඛූහි අසක්කරියමානො අගරුකරියමානො අමානියමානො අපූජියමානො අසක්කාරපකතො පුනදෙව කොසම්බිං පච්චාගඤ්ඡි.

4. සො සම්මා වත්තති, ලොමං පාතෙති, නෙත්‍ථාරං වත්තති. භික්ඛූ උපසඞ්කමිත්‍වා එවං වදෙති: අහං ආවුසො සඞ්ඝෙන ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතො සම්මා වත්තාමි, ලොමං පාතෙමි, නෙත්‍ථාරං වත්තාමි, කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති. භගවතො එතමත්‍ථං ආරොචෙසුං. "තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතු."

නපටිප්පස්සම්භෙතබ්බ තෙචත්තාරීසකං

1. පඤ්චහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: උපසම්පාදෙති, නිස්සයං දෙති, සාමණෙරං උපට්ඨාපෙති, භික්ඛුනොවාදකසම්මුතිං සාදියති, සම්මතොපි භික්ඛුනියො ඔවදති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

2. එහි භික්ෂූහු නො ම වැන්දූහුය. දැක නො නැගිට්ටාහ. ඇඳිලි-කම් නො කළහ. සාමීචිකම් නො කළහ. සත්කාර නො කළහ. ගරුකාර නො කළහ. බුහුමන් නො කළහ. නො පිදූහ. ඒ ඡන්න නම් භික්ෂු තෙම භික්ෂූන් විසින් සත්කාර කරණු නොලබන්නේ ගරුකරණු නොලබන්නේ බුහුමන් කරණු නොලබන්නේ පුදනු නොලබන්නේ අසත්කාරයෙන් මඩනා ලද්දේ ඒ ආවාසයෙන් ද අනෙක් ආවාසයකට ගියේය.

3. එහිදී ද භික්ෂූහු නො ම වැන්දූහු ය. දැක නො නැගිට්ටාහු ය. ඇඳිලිකම් නො කළාහු ය. සාමීචිකම් නො කළාහු ය. සත්කාර නො කළාහු ය. ගරුකාර නො කළාහු ය. බුහුමන් නො කළාහු ය. නො ම පිදුවාහු ය. ඒ ඡන්න භික්ෂු තෙම භික්ෂූන් විසින් සත්කාර කරණු නොලබන්නේ ගරු කරණු නොලබන්නේ බුහුමන් කරණු නොලබන්නේ පුදනු නොලබන්නේ අසත්කාරයෙන් මඩනා ලද්දේ ඒ ආවාසයෙන් ද අන් ආවාසයකට ගියේ ය. එහිදී ද භික්ෂූහු නො ම වැන්දූහුය. දැක නො නැගිට්ටාහුය. අඤ්ජලිකම් නො කළාහු ය. සාමීචිකම් නො කළාහු ය. සත්කාර නො කළාහු ය. ගරු නො කළාහු ය. බුහුමන් නො කළාහු ය. නො පිදුවාහු ය. ඒ ඡන්න භික්ෂු තෙම භික්ෂූන් විසින් සත්කාර කරණු නොලබන්නේ ගරු කරණු නො ලබන්නේ බුහුමන් කරණු නො ලබන්නේ පුදනු නො ලබන්නේ අසත්කාරයෙන් මඩනා ලද්දේ නැවතත් කොසඹෑ-නුවරට ම පෙරළා පැමිණියේ ය.

4. ඒ ඡන්න භික්ෂු තෙම (ඉන් පසු) මැනැවින් පවතියි. භික්ෂූන් අනුව පවතියි. නිස්තරණ වතෙහි පවතියි. (ඒ ඡන්න භික්ෂු තෙම) භික්ෂූන් වෙත එළඹ 'ඇවැත්නි, මම සංඝයා විසින් ඇවැතට පිළියම් නො කිරී-මෙහි උක්ඛෙපනීයකර්මය කරණු ලැබූයෙම් මනා කොට පවතිමි. භික්ෂූන් අනුව පවතිමි. නිස්තරණ වතෙහි පවතිමි. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද' යි මෙසේ භික්ෂූන්හට කියයි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කාරණය සැළ කළාහු ය. "මහණෙනි, එසේ නම් සංඝ තෙම ඡන්න භික්ෂුහට ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි කළ උක්ඛෙපනීයකර්මය සංහිඳුවාවා".

නොසංහිඳුවියයුත්තෙහි අංග තෙසාළිස

1. මහණෙනි, අංග පසකින් යුක්ත භික්ෂුහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය නොසංහිඳුවිය යුතු යි. උපසම්පදා කරයි ද නිස දෙයි ද සෙරණකු ලවා උවටැන් කරවා ගණී ද මෙහෙණින්ට ඔවා දීමේ සම්මතිය ඉවසයි ද සම්මතිය ලදුයේත් මෙහෙණිනට ඔවා දෙයි ද, මහණෙනි, මේ අංග පසින් යුක්ත මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය නොසංහිඳුවිය යුතු යි.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: යාය ආපත්තියා සඞ්ඝෙන ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කතං හොති, තං ආපත්තිං ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කම්මං ගරහති, කම්මිකෙ ගරහති. ඉමෙහි ඛො -පෙ-.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- පකතත්තස්ස භික්ඛුනො අභිවාදනං, පච්චුට්ඨානං, අඤ්ජලිකම්මං, සාමීචිකම්මං, ආසනාභිහාරං සාදියති ඉමෙහි ඛො -පෙ-.

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- පකතත්තස්ස භික්ඛුනො සෙය්‍යාභිහාරං, පාදොදකං, පාදපීඨං පාදකඨලිකං, පත්තචීවරපටිග්ගහණං, නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං සාදියති. ඉමෙහි ඛො -පෙ-.

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- පකතත්තං භික්ඛුං සීලවිපත්තියා අනුද්ධංසෙති, ආචාරවිපත්තියා අනුද්ධංසෙති, දිට්ඨිවිපත්තියා අනුද්ධංසෙති, ආජීවවිපත්තියා අනුද්ධංසෙති, භික්ඛු භික්ඛූහි භෙදෙති. ඉමෙහි ඛො -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- ගිහිද්ධජං ධාරෙති, තිත්ථියද්ධජං ධාරෙති, තිත්ථියෙ සෙවති, භික්ඛූ න සෙවති, භික්ඛුසික්ඛාය න සික්ඛති. ඉමෙහි ඛො -පෙ-.

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- පකතත්තෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වසති, එකච්ඡන්නෙ අනාවාසෙ වසති, එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වසති, පකතත්තං භික්ඛුං දිස්වා ආසනා න උට්ඨාති, පකතත්තං භික්ඛුං ආසාදෙති අන්තො වා බහි වා. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග පසකින් යුතු භික්ෂුහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි කළ උක්ඛෙපනීය කර්මය නොසංහිඳුවිය යුතු යි: යම් ඇවැතකින් සංඝයා විසින් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය කරණ ලද්දේ වේ ද ඒ ඇවැතට පැමිණෙයි ද, එවැනි අන් ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි ද, කර්මයට ගරහයි ද, කාරක සංඝයාට ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ පසගින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය නොසංහිඳුවිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග පසකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි කළ උක්ඛෙපනීය කර්මය නො සංහිඳුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණහුගේ අභිවාදනය, හුනස්නෙන් නැගිටීම, අඤ්ජලිකර්මය, සාමීචිකර්මය, හිඳිනා අසුන් එළවා තැබීම (යන මේ පස) ඉවසයි ද. මහණෙනි, මේ පසගින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය නොසංහිඳුවිය යුතු යි.

4. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද පසඟකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය නො සංහිඳුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණහුගේ හෝනා යහන් එළවා තැබීම, පාදෙවුන් දිය තැබීම, සේදූ පා තබන පුටුව නොසේදූ පාතබන පුවරුව තැබීම, පාසිවුරු පිළිගැණීම, නැමෙහි පිට පිරියම් කිරීම ඉවසයි ද, මහණෙනි, මේ පසගින් යුතු... නො සංහිඳුවිය යුතු යි.

5. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද පසඟකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය නො සංහිඳුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණහට සිල්විපතින් චොදනා කරයි ද, ආචාරවිපතින් චොදනා කරයි ද, දිට්ඨිවිපතින් චොදනා කරයි ද, ආජීවවිපතින් චොදනා කරයි ද, භික්ෂූන් භික්ෂූන් කෙරෙන් බිඳුවයි ද, මහණෙනි, මේ පසගින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය නොසංහිඳුවිය යුතු යි.

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද පසඟකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය නො සංහිඳුවිය යුතු යි: ගිහීන්ගේ ලක්ෂණ වූ ශ්වේතවස්ත්‍රාදිය දරයි ද, තීර්ථකයන්ගේ ලක්ෂණ වූ කුස-වැහැරි ආදිය දරයි ද, තීර්ථකයන් ඇසුරු කරයි ද, භික්ෂූන් සෙවනය නොකරයි ද, භික්ෂුශික්ෂාවෙහි නො හික්මෙයි ද...

7. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග පසකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය නො සංහිඳුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණහු සමග එක් සෙවෙනි ආවාසයේ වසයි ද, එක් සෙවෙනි අනා-වාසයෙහි වසයි ද, එක් සෙවෙනි ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි හෝ වසයි ද, පුවතත් මහණහු දැක හුනස්නෙන් නො නැගිටී ද, අරම තුළදී හෝ පිටතදී හෝ පුවතත් මහණහු ගටයි ද, මහණෙනි, මේ පසගින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය නො සංහිඳුවිය යුතු යි.

8. අට්ඨහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ඨපෙති, පවාරණං ඨපෙති, සවචනීයං කරොති, අනුවාදං පට්ඨපෙති, ඔකාසං කාරෙති, චොදෙති, සාරෙති, භික්ඛූහි සම්පයොජෙති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මෙ න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බ තෙචත්තාරීසකං නිට්ඨිතං.

පටිප්පස්සම්භෙතබ්බතෙචත්තාරීසකං

1. පඤ්චහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: න උපසම්පාදෙති, න නිස්සයං දෙති, න සාමණෙරං උපට්ඨාපෙති, න භික්ඛුනොවාදකසම්මුතිං සාදියති, සම්මතොපි භික්ඛුනියො න ඔවදති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: යාය ආපත්තියා සඞ්ඝෙන ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කතං හොති තං ආපත්තිං න ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කම්මං න ගරහති, කම්මිකෙ න ගරහති. ඉමෙහි ඛො -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො අභිවාදනං, පච්චුට්ඨානං, අඤ්ජලිකම්මං, සාමීචිකම්මං, ආසනාභිහාරං සාදියති. ඉමෙහි ඛො -පෙ-.

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො සෙය්‍යාභිහාරං, පාදොදකං, පාදපීඨං, පාදකඨලිකං, පත්තචීවරපටිග්ගහණං, නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං සාදියති. ඉමෙහි ඛො -පෙ-.

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- න පකතත්තං භික්ඛුං සීලවිපත්තියා අනුද්ධංසෙති, න ආචාරවිපත්තියා අනුද්ධංසෙති, න දිට්ඨිවිපත්තියා අනුද්ධංසෙති, න ආජීවවිපත්තියා අනුද්ධංසෙති, න භික්ඛූ භික්ඛූහි භෙදෙති. ඉමෙහි ඛො -පෙ-.

8. මහණෙනි, අංග අටකින් යුක්ත මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය නො සංසිඳුවිය යුතු යි: පූවතත් මහණක්හුගේ පොහොය තැබීම කරයි ද, පවුරුණු තබයි ද, සවචනීය කම් කරයි ද, විහාරයෙහි දෙවුනනතුරෙහි සිටියි ද, අවකාශ ගැණීම කරවයි ද, චොදනා කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් කරවයි ද, භික්ෂූන් හා කලහ පිණිස යොදවයි ද, මහණෙනි, මේ අංග අටින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය නො සංසිඳුවිය යුතු යි.

ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය නොසංසිඳුවිය යුතු අංග තෙසාළිස නිමි.

1. මහණෙනි, අංග පසකින් යුක්ත භික්ෂුහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය සංසිඳුවිය යුතු යි: උපසම්පදා නො කරයි ද, නිස නොදෙයි ද, හෙරණහු ලවා උවටැන් නොකරවා ගණී ද, මෙහෙණිනට ඔවා දීමේ සම්මතිය නො ඉවසයි ද, සම්මතිය ලදුයේත් මෙහෙණිනට ඔවා නොදෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසගින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය සංසිඳුවිය යුතු යි.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග පසකින් යුක්ත මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය සංසිඳුවිය යුතු යි: යම් ඇවැතකින් සඞ්ඝයා විසින් උක්ඛෙපනීයකර්මය කරණ ලද නම් ඒ ඇවැතට නො පැමිණෙයි ද, අන්‍ය වූ ද එවැනි ඇවැතකට නො පැමිණෙයි ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ නො පැමිණෙයි ද, කර්මයට නො ගර-හයි ද, මහණෙනි, මේ අංග පසින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය සංසිඳුවිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග පසකින් යුත් මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය සංසිඳුවිය යුතු යි: පූවතත් මහණහුගේ වැඳීම ද, හුනස්නෙන් නැගිටීම ද, අඤ්ජලිකර්මය ද, සාමීචිකර්මය ද, සිඳිනා අසුන් පණවා තැබීම ද යන පස නො ඉවසයි ද, මහණෙනි, මේ අංග පසින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය සංසිඳුවිය යුතු යි.

4. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග පසකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය සංසිඳුවිය යුතු යි: පූවතත් මහණහුගේ හෝනා යහන් එළවා තැබීම, පාදෙවුන් දිය තැබීම, පාපුටුව තැබීම නොසේදූ පා තබන පුවරුව තැබීම,පාසිවුරු පිළිගැණීම, නැමෙහි පිට පිරියම් කිරීම නො ඉවසයි ද...

5. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග පසකින් යුක්ත මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය සංසිඳුවිය යුතු යි: පූවතත් මහණහට සීලවිපත්තියෙන් චොදනා නො කරයි ද, ආචාරවිපත්තියෙන් චොදනා නො කරයි ද, දිට්ඨිවිපත්තියෙන් චොදනා නො කරයි ද, ආජීවවිපත්තියෙන් චොදනා නො කරයි ද, භික්ෂූන් භික්ෂූන් කෙරෙන් නො බිඳුවයි ද...

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- න ගිහිද්ධජං ධාරෙති, න තිත්ථියද්ධජං ධාරෙති, න තිත්ථියෙ සෙවති, භික්ඛූ සෙවති, භික්ඛුසික්ඛාය සික්ඛති, ඉමෙහි ඛො -පෙ-.

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- න පකතත්තෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වසති, න එකච්ඡන්නෙ අනාවාසෙ වසති, න එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වසති, පකතත්තං භික්ඛුං දිස්වා ආසනා වුට්ඨාති, න පකතත්තං භික්ඛුං ආසාදෙති අන්තො වා බහි වා, ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

8. අට්ඨහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ඨපෙති, න පවාරණං ඨපෙති, න සවචනීයං කරොති, න අනුවාදං පට්ඨපෙති, න ඔකාසං කාරෙති, න චොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛූහි සම්පයොජෙති, ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මෙ
පටිප්පස්සම්භෙතබ්බ තෙචත්තාරීසකං නිට්ඨිතං.

[පටිප්පස්සම්භනං]

1. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: තෙන භික්ඛවෙ ඡන්නෙන භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා වුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො: අහං භන්තෙ සඞ්ඝෙන ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතො සම්මා වත්තාමි, ලොමං පාතෙමි, නෙත්ථාරං වත්තාමි, ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචාමීති. දුතියම්පි යාචිතබ්බා, තතියම්පි යාචිතබ්බා. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

"සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං ඡන්නො භික්ඛු සඞ්ඝෙන ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතො සම්මා වත්තති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වත්තති, ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං සඞ්ඝො ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද පසඟකින් යුතු මහණහුගේ... ගිහි ලක්ෂණ වූ ශ්වෙත වස්ත්‍රාදිය නො දරයි ද, තීර්ථකයන්ගේ ලක්ෂණ වූ කුසචැහැරි ආදිය නො දරයි ද, තීර්ථකයන් සෙවනය නො කරයි ද, භික්ෂූන් සෙවනය කරයි ද, භික්ෂුශික්ෂාවෙහි හික්මෙයි ද...

7. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද පසඟකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමේ උක්ඛේපනීය කර්මය සංහිඳුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණක්හු සමග එක් සෙවෙනි ආවාසයෙහි නො වසයි ද, එක් සෙවෙනි අනාවාසයෙහි නො වසයි ද, එක් සෙවෙනි ආවාසයෙහි හෝ අනාවාස-යෙහි හෝ නො වසයි ද, පුවතත් මහණහු දැක හුනස්නෙන් නැගිටී ද, විහාරය තුළදී හෝ පිටතදී පුවතත් මහණහු නො ගටයි ද, මහණෙනි, මේ පසඟින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමේ උක්ඛේපනී-කම සංහිඳුවිය යුතු යි.

8. මහණෙනි, අංග අටකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි උක්ඛේපනීය කර්මය සංහිඳුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණහුගේ උපොසථය නො තබයි ද, පවාරණය නො තබයි ද, සවචනීය කර්මය නො කරයි ද, විහාරයෙහි අධිපතිබැව්හි නො සිටී ද, අවසර ගැනීම නො කරවයි ද, චෝදනා නො කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් නො කරවයි ද, භික්ෂූන් හා කලහ නො යොදවයි ද, මහණෙනි, මේ අටඟින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උක්ඛේපනීය කර්මය සංහිඳුවිය යුතු යි.

ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උක්ඛේපනීය කර්මය
සංහිඳුවිය යුතු අංග තෙසාළිස නිමි.

[සංහිඳුවීම]

1. මහණෙනි, (ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛේපනීය කර්මය) මෙසේ සංහිඳුවිය යුතු ය: මහණෙනි, ඒ ඡන්න භික්ෂුහු විසින් සංඝයා වෙත එළඹ උතුරුසඟ එකස් කොට වැඩිමහලු භික්ෂූන්ගේ පා වැඳ උත්කුටුකයෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කිය යුතු යි: ස්වාමීනි, මම ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම නිසා සඞ්ඝයා විසින් උක්ඛේපනීය කර්මය කරණු ලැබූයෙම් මැනවින් පවතිමි. භික්ෂූන් අනුව පවතිමි. නිස්තරණ වතෙහි පිහිටා සිටිමි. ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛේපනීය කර්මයාගේ සංහිඳුවීම යාච්ඤා කරමි යි. දෙවනු වත් යැදිය යුතුයි. තෙවනු වත් යැදිය යුතුයි. ප්‍රතිබල ව්‍යක්ත මහණකු විසින් සංඝ තෙමෙ දැන්විය යුතු යි:

"ස්වාමීනි, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. මෙ ඡන්න භික්ෂු-තෙම ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛේපනීය කර්මය කරණු ලැබුයේ මැනවින් පවතියි. භික්ෂූන් අනුව පවතියි. නිසතරණ වතෙහි පවතියි. ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උක්ඛේපනීය කර්මයාගේ සංහිඳුවීම යාච්ඤා කරයි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සංඝ තෙම ඡන්න භික්ෂුහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උක්ඛේපනීයකර්මය සංහිඳු-වන්නේ ය. මේ ඤත්තිය යි.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං ඡන්නො භික්ඛු සඞ්ඝෙන ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතො සම්මා වත්තති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වත්තති, ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචති. සඞ්ඝො ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙති. යස්සායස්මතො ඛමති ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධි, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි, -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි:- සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං ඡන්නො භික්ඛු සඞ්ඝෙන ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතො සම්මා වත්තති ලොමං පාතෙති නෙත්ථාරං වත්තති. ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචති. සඞ්ඝො ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙති. යස්සායස්මතො ඛමති ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධි, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

පටිප්පස්සද්ධං සඞ්ඝෙන ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං, ඛමති සඞ්ඝස්ස, තස්මා තුණ්හී, එවමෙතං ධාරයාමීති.”

ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං නිට්ඨිතං ඡට්ඨං.

7. පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා **සාවත්ථියං** විහරති, **ජෙතවනෙ** අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන **අරිට්ඨස්ස** නාම භික්ඛුනො ගද්ධබාධිපුබ්බස්ස එවරූපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං හොති: ‘තථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි යථා යෙ’මෙ අන්තරායිකා ධම්මා වුත්තා භගවතා, තෙ පටිසෙවතො නාලං අන්තරායායා’ති.

2. අස්සොසුං ඛො සම්බහුලා භික්ඛූ අරිට්ඨස්ස නාම කිර භික්ඛුනො ගද්ධබාධිපුබ්බස්ස එවරූපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං: ‘තථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි යථා යෙ’මෙ අන්තරායිකා ධම්මා වුත්තා භගවතා තෙ පටිසෙවතො නාලං අන්තරායායා’ති.

ස්වාමීනි, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. මේ ඡන්න භික්ෂු- තෙම සංඝයා විසින් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම පිළිබඳ උක්ඛෙපනීය කර්මය කරණ ලද්දේ මැනවින් පවතියි. භික්ෂූන් අනුව පවතියි. නිස්සරණ- වතෙහි පිහිටයි ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම පිළිබඳ උක්ඛෙපනීයකර්මයාගේ සංහිඳුවීම යාච්ඤා කරයි. සංඝ තෙම ඡන්න භික්ෂුහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම පිළිබඳ උක්ඛෙපනීය කර්මය සංහිඳුවයි. ඡන්න භික්ෂුහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීයකර්මය සංහිඳුවීම යම් ආයුෂ්මතකුහට අභිමත නම් හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට අභිමත නො වේ නම් හෙ තෙම කියාවා.

දෙවනුත් මේ කාරණය කියමි... තෙවනුත් මේ කාරණය කියමි. ස්වාමීනි, සංඝතෙම මාගේ වචනය අසාවා. මේ ඡන්න භික්ෂු තෙම ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරණ ලද්දේ මැනැවින් පවතියි. භික්ෂූන් අනුව පවතියි. අටළොස් නිස්සරණ වතෙහි පවතියි. ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උක්ඛෙපනීයකර්මයාගේ සංහිඳුවීම් යදියි සංඝ තෙම ඡන්න භික්ෂුහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම් පිළිබඳ උක්ඛෙපනීය කර්මය සංහිඳුවයි. ඡන්න භික්ෂුහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මයාගේ සංහිඳුවීම යම් ආයුෂ්මතකුහට අභිමත නම් හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට අභිමත නො වේ නම් හෙ තෙම කියාවා.

සඞ්ඝයා විසින් ඡන්න භික්ෂුහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම පිළිබඳ උක්ඛෙපනීය කර්මය සංහිඳුවන ලදී. එය සංඝයාට අභිමත යි. එහෙයින් නිශ්ශබ්ද යි. මේ කාරණය මෙසේ දරමි''.

ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය සවැනි යි.

7. පව්ටුදෘෂ්ටිය නොදුරලීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ සැවැත්නුවර සමීපයෙහි වූ ජේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ ආරාමයෙහි වැඩ වසන සේක. එකල වනාහි පෙර ගිජුලිහිණියන් නැසූ කුලයෙහි උපන්නා වූ අරිට්ඨ භික්ෂුහට ''යම් මේ අන්තරායකර ධර්ම කෙනෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම්සේ වදාරණ ලද්දාහු ද, ඒ ධර්ම සෙවනය කරන්නාට අන්තරාය පිණිස ප්‍රමාණ නො වෙති යි සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ දහමක් මම දනිමි'' යි. මෙබඳු ලාමක දෘෂ්ටියක් උපන්නේ වෙයි.

2. පෙර ගිජුලිහිණියන් මැරූ කුලයෙහි උපන් අරිට්ඨ භික්ෂුහට ''යම් ධර්ම කෙනෙක් අන්තරායකරහ යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද හු ද, ඒ ධර්ම සෙවුනාහට ස්වර්ගමොක්ෂ අන්තරාය පිණිස ප්‍රමාණවත් නොවෙ- ති යි. සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ දහමක් මම දනිමි''යි මෙබඳු ලාමක දෘෂ්ටියක් උපන්නේ වේ යැ යි මෙ පවත් බොහෝ භික්ෂූහු ඇසූහ.

3. අථ ඛො තෙ භික්ඛූ යෙන අරිට්ඨො භික්ඛු ගද්ධබාධිපුබ්බො, තෙනුපසඞ්කමිංසු. උපසඞ්කමිත්වා අරිට්ඨං භික්ඛුං ගද්ධබාධිපුබ්බං එතදවොචුං:

“සච්චං කිර තෙ ආවුසො අරිට්ඨ එවරූපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං: ‘තථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි: යථා යෙ මෙ අන්තරායිකා ධම්මා වුත්තා භගවතා, තෙ පටිසෙවතො නාලං අන්තරායායා’’ති.

“එවං බ්‍යා ඛො අහං ආවුසො භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි: යථා යෙ මෙ අන්තරායිකා ධම්මා වුත්තා භගවතා, තෙ පටිසෙවතො නාලං අන්තරායායා’’ති.

4. “මා ආවුසො අරිට්ඨ එවං අවච. මා භගවන්තං අබ්භාචික්ඛි. න හි සාධු භගවතො අබ්භක්ඛානං. න හි භගවා එවං වදෙය්‍ය. අනෙකපරියායෙන ආවුසො අරිට්ඨ අන්තරායිකා ධම්මා අන්තරායිකා වුත්තා භගවතා, අලඤ්ච පන තෙ පටිසෙවතො අන්තරායාය.

“අප්පස්සාදා කාමා වුත්තා භගවතා බහුදුක්ඛා බහූපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිය්‍යො.

අට්ඨිකඞ්කලූපමා කාමා වුත්තා භගවතා බහුදුක්ඛා බහූපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිය්‍යො.

මංසපෙසූපමා කාමා වුත්තා භගවතා බහුදුක්ඛා බහූපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිය්‍යො.

තිණුක්කූපමා කාමා වුත්තා භගවතා බහුදුක්ඛා බහූපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිය්‍යො.

අඞ්ගාරකාසූපමා කාමා වුත්තා භගවතා බහුදුක්ඛා බහූපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිය්‍යො.

සුපිනකූපමා කාමා වුත්තා භගවතා බහුදුක්ඛා බහූපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිය්‍යො.

යාචිතකූපමා කාමා වුත්තා භගවතා බහුදුක්ඛා බහූපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිය්‍යො.

3. ඉක්බිති ඒ භික්ෂූහු පෙර ගිජුලිහිණියන් මැරූ කුලයෙහි උපන් අරිට්ඨ භික්ෂු කරා එළැඹියහ. එළඹ එගද්ධබාධිපුබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂුහට මෙසේ කීහු:

"ඇවැත්නි අරිට්ඨයෙනි, යම් ඒ ධර්ම කෙනෙක් සග මොක් දෙකට අන්තරායකරහ යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම්සේ වදාරණ ලදහු ද, ඒ ධර්ම සෙවනය කරන්නහුට එසේ ස්වර්ගමොක්ෂ අන්තරාය පිණිස ප්‍රමාණ නොවෙත් ය යි සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ ධර්මයක්* මම දනිමි"යි. මෙබඳු ලාමක දෘෂ්ටියක් ඔබට උපන්නේ ලු. ඒ සැබෑද ?" යි.

"ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් මේ අන්තරායකර ධර්මයෝ යම්සේ දෙසන ලදහු ද, ඒ ධර්ම සෙවනය කරන්නහුට සගමොක් දෙකට අන්තරාය පිණිස ප්‍රමාණ නොවෙත් යැ යි මෙසේ සිතිය හැකිසේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ ධර්මයක් මම දනිමි" යි හේ කීය.

4. "ඇවැත් අරිට්ඨයෙනි, එසේ නො කියව. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට බොරුවෙන් දොෂාරොපණය නො කරව. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට බොරු-වෙන් දොෂාරොපණය නො මැනවි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ නො වදාරණ සේක් ම ය. ඇවැත් අරිට්ඨයෙනි, අන්තරායකර ධර්මයෝ නොයෙක් ආකාරයෙන් අන්තරායකරහ යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදහ. ඒ ධර්ම සෙවනය කරන්නාට (සගමොක්) අවුරණු පිණිස සමත් ම ය.

"කාමයෝ අල්ප වූ ආශ්වාද ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දුඃඛ ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි උවදුරු බොහෝ ය යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ ඇටසැකිල්ලකට උපමා ඇත්තෝය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝය. දුඃඛ ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බොහෝ ය යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින්වදාරණ ලදී.

කාමයෝ මස්වැදැල්ලකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝය. දුඃඛ ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බොහෝ ය යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ තණසුලකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දුඃඛ ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බොහෝ ය යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ අඟුරුවළකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දුඃඛ ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බොහෝ ය යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ සිහිනයකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දුඃඛ ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බොහෝ ය යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ (තාවකාලිකව) ඉල්ලා ගන්නා ලද්දකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දුඃඛ ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බොහෝ ය යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

---

* මේ මෛථුන ධර්මය අන්තරායකර නොවෙති යි සිතා කියූ සේය.

රුක්ඛඵලූපමා කාමා වුත්තා භගවතා බහුදුක්ඛා බහූපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙ‍යා.

අසිසූනූපමා කාමා වුත්තා භගවතා බහුදුක්ඛා බහූපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙ‍යා.

සත්තිසූලූපමා කාමා වුත්තා භගවතා බහුදුක්ඛා බහූපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙ‍යා.

සප්පසිරූපමා කාමා වුත්තා භගවතා බහුදුක්ඛා බහූපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙ‍යා''ති.

5. එවම්පි ඛො අරිට්ඨො භික්ඛු ගද්ධබාධිපුබ්බො තෙහි භික්ඛූහි වුච්චමානො තථෙව තං පාපකං දිට්ඨිගතං ථාමසා පරාමස්ස අභිනිවිස්ස වොහරති: ''එවං ब්‍යා ඛො අහං ආවුසො භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි: යථා යෙ මෙ අන්තරායිකා ධම්මා වුත්තා භගවතා, තෙ පටිසෙවතො නාලං අන්තරායායා''ති.

යතො ච ඛො තෙ භික්ඛූ නාසක්ඛිංසු අරිට්ඨං භික්ඛුං ගද්ධ-බාධිපුබ්බං එතස්මා පාපකා දිට්ඨිගතා විවෙචෙතුං, අථ ඛො තෙ භික්ඛූ යෙන භගවා තෙනුපසඞ්කමිංසු. උපසඞ්කමිත්වා භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

6. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදානෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛු-සඞ්ඝං සන්නිපාතාපෙත්වා අරිට්ඨං භික්ඛුං ගද්ධබාධිපුබ්බං පටිපුච්ඡි: සච්චං කිර තෙ අරිට්ඨ එවරූපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං 'තථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි: යථා යෙමෙ අන්තරායිකා ධම්මා වුත්තා භගවතා තෙ පටිසෙවතො නාලං අන්තරායායා'ති.

''එවං ब්‍යා ඛො අහං භන්තෙ භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි: යථා යෙ මෙ අන්තරායිකා ධම්මා වුත්තා භගවතා, තෙ පටිසෙවතො නාලං අන්තරායායා''ති.

කස්ස නු ඛො නාම ත්වං මොඝපුරිස මයා එවං ධම්මං දෙසිතං ආජානාසි ? නනු මයා මොඝපුරිස අනෙකපරියායෙන අන්තරායිකා ධම්මා අන්තරායිකා වුත්තා, අලඤ්ච පන තෙ පටිසෙවතො අන්තරායාය.

7. අප්පස්සාදා කාමා වුත්තා මයා බහුදුක්ඛා බහූපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙ‍යා.

කාමයෝ ගසක ගෙඩි හා උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දුඃඛ ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බෙහෙවි යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ මස්කපන කැත්ත හා මස්ලොඹුවකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දුඃඛ ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බෙහෙවි යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ සිරියක් හා සූලායුධයකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දුඃඛ ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බෙහෙවි යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ සර්පශීර්ෂයකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දුඃඛ ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බොහෝ යයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

5. ගද්ධබාධිපුබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂුතෙම ඒ භික්ෂූන් විසින් මෙසේ කියනු ලැබූයේ "ඇවැත්නි, යම් මේ අන්තරායකර ධර්මයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් සේ වදාරණ ලද ද, ඒ ධර්ම සෙවනය කරන්නාට අන්තරාය පිණිස ප්‍රමාණ නො වෙත ය යි සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසනලද ධර්මයක් මම දනිමි" යි ඒ ලාමක දෘෂ්ටිය එ ලෙස ම දැඩි කොට ගෙණ ඊට ඇතුල්වී ව්‍යවහාර කෙරෙයි

ගද්ධබාධිපුබ්බ අරිට්ඨ මහණ මේ ලාමක මිථ්‍යාදෘෂ්ටියෙන් වෙන් කරන්නට යම් හෙයකින් ඒ භික්ෂූහු අසමත් වූවාහු ද, එකල්හි ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනක ද එතැනට එළඹියාහුය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කාරණය සැළ කළාහුය.

6. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ ප්‍රකරණයෙහි භික්ෂුසඞ්ඝයා රැස් කරවා "අරිට්ඨය, 'යම් මේ අන්තරායකර ධර්මයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් සේ වදාරණලද ද, ඒ ධර්මයෝ සෙවනය කරන්නාට අන්තරාය පිණිස ප්‍රමාණ නොවෙත් ය යි සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ ධර්මයක් මම දනිමි' යි මෙ බඳු ලාමක දෘෂ්ටියක් තට උපන්නේ ය යනු සැබෑද" යි අරිට්ඨ මහණහු පුළුවත් සේක.

"යම් මේ අන්තරායකර ධර්මයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණලදහු ද, ඒ ධර්මයෝ සෙවනය කරන්නාට අන්තරාය පිණිස සමර්ථ නො වෙත් යැයි සිතිය හැකි සේ, ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ ධර්මයක් මම දනිමි" යි (අරිට්ඨ මහණ කී ය).

"හිස් පුරුෂය, මවිසින් කවරකුට එසේ දෙසූ ධර්මයක් නුඹ දනිහි ද, හිස් පුරුෂය, මවිසින් නන් අයුරින් අන්තරායකර ධර්මයෝ අන්තරායකරහ යි ප්‍රකාශ කරණ ලද්දාහු නො වෙත් ද. සෙවනය කරන්නාට සගමොක් වලකනු පිණිස ඒ දහම් සමත් නො වෙත් ද?

7. මවිසින් කාමයෝ අල්ප ආශ්වාද (රස විඳගැණුම්) ඇත්තෝ ය, බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය, දුඃඛ ආයාස ඇත්තෝ ය, මේ කාමයෙහි ආදීනව බොහෝ ය යි පවසන ලදහ.

අට්ඨිකඞ්කලූපමා කාමා වුත්තා මයා බහුදුක්ඛා බහූපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිය්‍යො.

මංසපෙසූපමා කාමා වුත්තා මයා බහුදුක්ඛා බහූපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිය්‍යො.

තිණුක්කූපමා කාමා වුත්තා මයා බහුදුක්ඛා බහූපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිය්‍යො.

අඞ්ගාරකාසූපමා කාමා වුත්තා මයා බහුදුක්ඛා බහූපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිය්‍යො.

සුපිනකූපමා කාමා වුත්තා මයා බහුදුක්ඛා බහූපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිය්‍යො.

යාචිතකූපමා කාමා වුත්තා මයා බහුදුක්ඛා බහූපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිය්‍යො.

රුක්ඛඵලූපමා කාමා වුත්තා මයා බහුදුක්ඛා බහූපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිය්‍යො.

අසිසූනූපමා කාමා වුත්තා මයා බහුදුක්ඛා බහූපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිය්‍යො.

සත්තිසූලූපමා කාමා වුත්තා මයා බහුදුක්ඛා බහූපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිය්‍යො.

සප්පසිරූපමා කාමා වුත්තා මයා බහුදුක්ඛා බහූපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිය්‍යො.

8. අථ ච පන ත්වං මොඝපුරිස අත්තනා දුග්ගහිතෙන අම්හෙ චෙව අබ්භාචික්ඛසි, අත්තානඤ්ච ඛණසි, බහුඤ්ච අපුඤ්ඤං පසවසි. තං හි තෙ මොඝපුරිස භවිස්සති දීඝරත්තං අහිතාය දුක්ඛාය. නෙතං මොඝපුරිස අප්පසන්නානං වා පසාදාය -පෙ- විගරහිත්වා ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛූ ආමන්තෙසි:

තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො අරිට්ඨස්ස භික්ඛුනො ගද්ධබාධිපුබ්බස්ස පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරොතු අසම්භොගං සඞ්ඝෙන.

එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ කාතබ්බං: පඨමං අරිට්ඨො භික්ඛු ගද්ධබාධිපුබ්බො චොදෙතබ්බො. චොදෙත්වා සාරෙතබ්බො. සාරෙත්වා ආපත්ති ආරොපෙතබ්බා. ආපත්තිං ආරොපෙත්වා ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

ම විසින් කාමයෝ ඇටසැකිල්ලකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ මස්වැදැල්ලකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ තණසුලකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ අඟුරුවළකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ සිහිනයකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ ඉල්ලාගත්තා ලද්දකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ ගසක ගෙඩි හා උපමා ඇත්තෝ ය යි.... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ මස් කපන කැත්ත හා මස්ලොඹුවකට උපමා ඇත්තෝ ය යි.... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ සිරිය හා සුලායුධයට උපමා ඇත්තෝ ය යි.... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ සර්පසිරසකට උපමා ඇත්තෝය, බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය, බොහෝ ආයාස ඇත්තෝ ය, මේ කාමයෙහි ආදීනව බොහෝ යයි ප්‍රකාශ කරණ ලදහ.

8. එසේ ඇති කල්හිත් හිස්පුරුෂය, තෝ තමන් වරදවා ගත් අදහසින් අපට ද බොරුවෙන් චෝදනා කරත්තෙහි ය තමත් ගුණ සාරාලත්තෙහි ය. බොහෝ අකුසල් රැස් කරන්නෙහි ය. හිස්පුරුෂය, එය නුඹට බොහෝ කාලයක් අහිත පිණිස දුක් පිණිස වන්නේ ය. හිස්පුරුෂය, මෙය නොපැහැදුනවුන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ... නො වෙයි. (අරිට්ඨ භික්ෂුහට) ගරහා දැහැමි කථා කොට භික්ෂූන් ඇමතූ සේක:

මහණෙනි, එසේ නම් සංඝ තෙම ගද්ධබාධිපුබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂුහට ලාමක දෘෂ්ටිය නොදුරලීමෙහි සංඝයා සමග සම්භොග නැති උක්ඛෙපනීය-කර්මය කෙරේවා.

මහණෙනි, (ඒ උක්ඛෙපනීයකර්මය) මෙසේ කටයුතු යි. පළමු කොට ගද්ධබාධිපුබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂුහට චෝදනා කළ යුතු යි. චෝදනා කොට (ඇවැත) සිහිපත් කරවිය යුතුයි. (ඇවැත) සිහිපත් කරවා ඇවැත නැංවිය යුතු යි. ඇවැත නංවා ප්‍රතිබල වූ වියත් මහණකු විසින් සංඝතෙමේ දැන්විය යුතු යි:

9. "සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අරිට්ඨස්ස භික්ඛුනො ගද්ධබාධිපුබ්බස්ස එවරූපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං, "තථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි: යථා යෙ'මෙ අන්තරායිකා ධම්මා වුත්තා භගවතා තෙ පටිසෙවතො නාලං අන්තරායායා"ති. සො තං දිට්ඨිං නප්පටිනිස්සජ්ජති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො අරිට්ඨස්ස භික්ඛුනො ගද්ධබාධිපුබ්බස්ස පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය, අසම්භොගං සඞ්ඝෙන. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අරිට්ඨස්ස භික්ඛුනො ගද්ධබාධි පුබ්බස්ස එවරූපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං, "තථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි: යථා යෙ'මෙ අන්තරායිකා ධම්මා වුත්තා භගවතා තෙ පටිසෙවතො නාලං අන්තරායායා"ති. සො තං දිට්ඨිං නප්පටිනිස්සජ්ජති. සඞ්ඝො අරිට්ඨස්ස භික්ඛුනො ගද්ධබාධිපුබ්බස්ස පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරොති අසම්භොගං සඞ්ඝෙන. යස්සායස්මතො ඛමති අරිට්ඨස්ස භික්ඛුනො ගද්ධබාධිපුබ්බස්ස පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස කරණං අසම්භොගං සඞ්ඝෙන, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි-පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අරිට්ඨස්ස භික්ඛුනො ගද්ධබාධිපුබ්බස්ස එවරූපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං "තථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි: යථා යෙ'මෙ අන්තරායිකා ධම්මා වුත්තා භගවතා තෙ පටිසෙවතො නාලං අන්තරායායා"ති. සො තං දිට්ඨිං නප්පටිනිස්සජ්ජති. සඞ්ඝො අරිට්ඨස්ස භික්ඛුනො ගද්ධබාධිපුබ්බස්ස පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරොති අසම්භොගං සඞ්ඝෙන. යස්සායස්මතො ඛමති අරිට්ඨස්ස භික්ඛුනො ගද්ධබාධිපුබ්බස්ස පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස කරණං අසම්භොගං සඞ්ඝෙන, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

කතං සඞ්ඝෙන අරිට්ඨස්ස භික්ඛුනො ගද්ධබාධිපුබ්බස්ස පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං අසම්භොගං සඞ්ඝෙන. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී"ති.

10. ආවාසපරම්පරඤ්ච භික්ඛවෙ සංසථ, "අරිට්ඨො භික්ඛු ගද්ධබාධිපුබ්බො සඞ්ඝෙන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතො අසම්භොගං සඞ්ඝෙනා"ති.

9. "ස්වාමීනි, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. ගද්ධබාධිපුබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂුහට "යම් මේ ධර්ම කෙනෙක් අන්තරායකරහයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම්සේ වදාරණ ලදනු ද, ඒ ධර්ම සෙවනය කරන්නහුට අන්තරාය පිණිස නොවෙත් යැයි සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ ධර්මයක් මම දනිමි" යි මෙබඳු ලාමක දෘෂ්ටියෙක් උපන්නේ වෙයි. හෙතෙම ඒ දෘෂ්ටිය නොදුරලයි. ඉදින් සඞ්ඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සංඝතෙම ගද්ධබාධිපුබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂුහට සංඝයා සමග ධර්මාමිෂ සම්භොග නැති, ලාමක දෘෂ්ටිය නොදුරලීමෙහි උක්ඛෙපනීයකර්මය කරන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි.

ස්වාමීනි, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. ගද්ධබාධිපුබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂුහට "යම් මේ අන්තරායකර ධර්මයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම්සේ දෙසන ලදනු ද, ඒ ධර්ම සෙවනය කරන්නහුට අන්තරාය පිණිස නොවෙත් යැයි සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ ධර්මයක් මම දනිමි" යි මෙබඳු ලාමක දෘෂ්ටියෙක් උපන්නේ වෙයි. හෙතෙම ඒ ලාමක දෘෂ්ටිය නොදුරලයි. සංඝතෙම ගද්ධබාධිපුබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂුහට සංඝයා සමග සම්භොග නැති ඒ ලාමක දෘෂ්ටිය නොදුරලීමෙහි උක්ඛෙපනීයකර්මය කරයි. ගද්ධබාධිපුබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂුහට සඞ්ඝයා සමග සම්භොග නැති, ලාමක දෘෂ්ටිය නොදුරලීමෙහි උක්ඛෙපනීයකර්මය කිරීම යම් ආයුෂ්මතකුට අභිමත නම්, හෙතෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට අනභිමත නම් හෙතෙම කියාවා.

දෙවනුවත් මේ කාරණය කියමි... තෙවනුවත් මේ කාරණය කියමි. ස්වාමීනි, සඞ්ඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. ගද්ධබාධිපුබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂුහට "යම් මේ අන්තරායකර ධර්මයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම්සේ වදාරණ ලදනු ද, ඒ ධර්ම සෙවනය කරන්නහුට අන්තරාය පිණිස නොවෙත් යැයි සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ ධර්මයක් මම දනිමි"යි, මෙබඳු ලාමක දෘෂ්ටියෙක් උපන්නේ වෙයි. ඒ අරිට්ඨ භික්ෂු තෙම ඒ ලාමක දෘෂ්ටිය නොදුරලයි. සඞ්ඝ තෙම ගද්ධබාධිපුබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂුහට සඞ්ඝයා සමග සම්භොග නැති, ඒ ලාමක දෘෂ්ටිය නොදුරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරයි. ගද්ධබාධිපුබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂුහට සඞ්ඝයා සමග ධර්මාමිෂ සම්භොග නැති, ලාමක දෘෂ්ටිය නොදුරලීමෙහි උක්ඛෙපනීයකර්මය කිරීම යම් ආයුෂ්මතකුට රුචි වේ නම්, හෙතෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට රුචි නොවේ නම් හෙතෙම කියාවා.

සඞ්ඝයා විසින් ගද්ධබාධිපුබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂුහට සඞ්ඝයා සමග සම්භොග නැති, ලාමක දෘෂ්ටිය නොදුරලීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය කරණ ලදී. සංඝයාට එය අභිමත යි. එහෙයින් නිශ්ශබ්ද යි. මෙය මෙසේ පිළිගණිමි" යි.

10. මහණෙනි, ගද්ධබාධිපුබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂුහට සංඝයා සමග සම්භොග නැති, ලාමක දෘෂ්ටිය නොදුරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරණ ලද්දේ යැයි ආවාසයක් පාසා ද දන්වව්.

අධම්මකම්මද්වාදසකං

1. තීහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච: අසම්මුඛා කතං හොති, අප්පටිපුච්ඡා කතං හොති, අප්පටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච: අනාපත්තියා කතං හොති, අදෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, දෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අචොදෙත්වා කතං හොති, අසාරෙත්වා කතං හොති, ආපත්තිං අනාරොපෙත්වා කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අසම්මුඛා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අප්පටිපුච්ඡා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අප්පටිඤ්ඤාය කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අනාපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අදෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- දෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අචොදෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

අධම්මකම්ම දොළොස

1. මහණෙනි, ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරලීමෙහි කළ අඞ්ග තුණෙකින් යුත් උක්ඛෙපනීය කර්මය නො දැහැමි කමෙක් ද වෙයි. අවිනය කමෙක් ද නො සංහිඳුනෙක් ද වෙයි. නො හමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නො පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිණ නොගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරලීමේ කළ මේ අඞ්ග තුණින් යුතු උක්ඛෙපනීය කර්මය නොදැහැමිකමෙක් ද වෙයි. අවිනයකමෙක් ද වෙයි. නො සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

2. මහණෙනි, ලාමක දෘෂ්ටිය නොදුරලීමෙහි අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුක්ත උක්ඛෙපනීය කර්මය නොදැහැමිකමෙක් ද වෙයි. අවිනය කමෙක් ද වෙයි. නො සංහිඳුනක් ද වෙයි. නො ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත දෙසූ කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද...

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින්... චෝදනා නො කොට කරණ ලද ද, සිහිපත් නො කරවා කරණ ලද ද, ඇවැතට නොනංවා කරණ ලද ද...

4. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින්... නො හමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නො දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

5. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින්... නො පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද නො දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූ අඞ්ග තුණෙකින්... පිළිණ නො ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, නො දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

7. මහණෙනි, අන්‍ය වූ අඞ්ග තුණෙකින්... නොඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින්... දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණල ද්දේ වේ ද...

9. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද අඞ්ග තුණෙකින්... ඇවැත දෙසූ කල්හි කරණ ලද ද, නො දැහැමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඞ්ඝයා විසත් කරණ ලද ද...

10. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින්... චෝදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, නො දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අසාරෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- ආපත්තිං අනාරොපෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච.

අධම්මකම්මද්වාදසකං නිට්ඨිතං.

ධම්මකම්මද්වාදසකං

1. තීහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං ධම්මකම්මඤ්ච හොති විනයකම්මඤ්ච සුවූපසන්තං ච: සම්මුඛා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං ධම්මකම්මඤ්ච හොති විනයකම්මඤ්ච සුවූපසන්තඤ්ච.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං ධම්මකම්මඤ්ච හොති, විනයකම්මඤ්ච සුවූපසන්තං ච: ආපත්තියා කතං හොති, දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- චොදෙත්වා කතං හොති, සාරෙත්වා කතං හොති, ආපත්තිං ආරොපෙත්වා කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- සම්මුඛා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- පටිපුච්ඡා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- පටිඤ්ඤාය කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

11. මහණෙනි, අන්‍ය වූද අඞ්ග තුණෙකින් යුතු... සිහිපත් නො කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

12. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුතු, ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරලීමෙහි කළ උක්ඛෙපනීය කර්මය නොදැහැමිකමෙක් ද වෙයි. අවිනය කමෙක් ද වෙයි. නොසංහිඳුනෙක් ද වෙයි. ඇවැත නො නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් යුක්ත වූ ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරලීමෙහි කළ උක්ඛෙපනීය කර්මය නොදැහැමිකමෙක් ද වෙයි. අවිනය කමෙක් ද වෙයි. නො සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

අධර්මකර්ම දොළොස නිමි.

ධර්මකර්ම දොළොස

1. මහණෙනි, අඞ්ග තුණෙකින් යුක්ත වූ ලාමක දෘෂ්ටිය නොදුරලීමෙහි කළ උක්ඛෙපනීය කර්මය දැහැමිකමෙක් ද වෙයි, විනයකමෙක් ද වෙයි, මනා ව සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: හමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිණගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් යුතු ලාමක දෘෂ්ටිය නොදුරලීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය දැහැමිකමෙක් ද වෙයි. විනයකමෙක් ද වෙයි. මනා ව සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුතු ලාමක දෘෂ්ටිය නොදුරලීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය දැහැමිකමෙක් ද වෙයි, විනයකමෙක් ද මනා ව සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: ඇවත ඇති කල්හි කරණ ලද ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද ද, ඇවැත නො දෙසූ කල්හි කරණ ලද ද...

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුත්... චොදනා කොට කරණ ලද ද, සිහිපත් කරවා කරණ ලද ද, ඇවැත නංවා කරණලද ද...

4. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුත්... හමුවෙහි කරණලද ද, දැහැමින් කරණලද ද සමග වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද ද...

5. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුත්... පිළිවිස කරණ ලද ද, දැහැමින් කරණ ලද ද සමග වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද ද...

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුත්... පිළිණ ගෙණ කරණ ලද ද, දැහැමින් කරණ ලද ද, සමග වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද ද,

7. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුත්... ඇවැත ඇති කල්හි කරණ ලද ද, දැහැමින් කරණ ලද ද, සමග වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද ද,

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- චොදෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- සාරෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- ආපත්තිං ආරොපෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති, විනයකම්මඤ්ච, සුවූපසන්තඤ්ච.

ධම්මකම්මද්වාදසකං නිට්ඨිතං.

ආකඞ්ඛමානඡක්කං

1. තීහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: භණ්ඩනකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකො, බාලො හොති අව්‍යත්තො ආපත්තිබහුලො අනපදානො, ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: අධිසීලෙ සීලවිපන්නො හොති, අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපන්නො හොති, අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපන්නො හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: බුද්ධස්ස අවණ්ණං භාසති, ධම්මස්ස අවණ්ණං භාසති, සඞ්ඝස්ස අවණ්ණං භාසති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

8. මහණෙනි, අන්‍ය වූ දඅඞ්ග තුණෙකින් යුත්... දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද ද, දැහැමින් කරණ ලද ද, සමගි වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද ද...

9. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුත්... දෙසූ ඇවැතෙහි කරණ ලද ද, දැහැමින් කරණ ලද ද, සමග වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද ද...

10. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුත්... චොදනා කොට කරණ ලද ද, දැහැමින් කරණ ලද ද, සමග වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද ද...

11. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුත්... සිහිපත් කරවා කරණ ලද ද, දැහැමින් කරණ ලද ද, සමග වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද ද...

12. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුත්... ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරලීමෙහි කළ උක්ඛෙපනීය කර්මය දැහැමිකමෙක් ද වෙයි විනය කමෙක් ද වෙයි. මනා ව සංහිඳුනෙක් ද වෙයි. ඇවැත නංවා කරණ ලද ද, දැහැමින් කරණ ලද ද, සමග වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් යුත්, ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරලීමෙහි කළ උක්ඛෙපනීය කර්මය දැහැමි කමෙක් ද වෙයි. විනය කමෙක් ද වෙයි. මනාව සංහිඳුනෙක් ද යෙයි.

දැහැමිකම් දෙළොස නිමි.

ආකඞ්ඛමාන ෂට්කය

1. මහණෙනි, අඞ්ග තුණෙකින් යුක්ත භික්ෂුහට සංඝ තෙම කැමැති වන්නේ නම් ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරන්නේ ය ඞබර කරන්නේ කලහ කරන්නේ විරුද්ධවාද ඇති කරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ සංඝයා විෂයෙහි අධිකරණ ඉදිරිපත් කරන්නේ වේ ද, අඥ වූයේ නොවියත් වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ කෙළවරක් නැති ඇවැත් ඇත්තේ වේ ද, ගිහියන් හා එකට ගැවුනේ අනුලොම් නො වූ ගිහිසංසග්ගයෙන් යුක්ත වැ වසයි ද මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් යුතු මහණහට සංඝ තෙම කැමැති නම් ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරන්නේ ය.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුත් මහණහට සංඝ තෙම කැමැති නම් ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරලීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය කරන්නේ ය: උත්තම ශිලයෙහි නටුවාවූ සිල් ඇත්තේ ද, උතුම් ආචාරයෙහි නටුවාවූ ආචාර ඇත්තේ ද, උතුම් සම්‍යග්දෘෂ්ටියෙහි විපත් දිටු ඇත්තේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් යුත් මහණහට සංඝ තෙම කැමැති නම් ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරලීමෙහි උක්ඛෙපනිය කර්මය කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුත් මහණයට සංඝ තෙම කැමැති නම් ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරන්නේ ය: බුදුරුවන්හි අගුණ කියයි ද, දම්රුවන්හි අගුණ කියයි ද, සඟුරුවන්හි අගුණ කියයි ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් යුත් මහණහට සංඝ තෙම කැමැති නම් ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරන්නේ ය.

4. තිණ්ණං භික්ඛවෙ භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: එකො භණ්ඩනකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකො, එකො බාලො හොති අබ්‍යත්තො ආපත්තිබහුලො අනපදානො, එකො ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

5. අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: එකො අධිසීලෙ සීලවිපන්නො හොති, එකො අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපන්නො හොති, එකො අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපන්නො හොති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

6. අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: එකො බුද්ධස්ස අවණ්ණං භාසති, එකො ධම්මස්ස අවණ්ණං භාසති, එකො සඞ්ඝස්ස අවණ්ණං භාසති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මෙ ආකඞ්ඛමානඡක්කං නිට්ඨිතං.

තෙචත්තාළීසවත්තං

1. පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සම්මා වත්තිතබ්බං. තත්‍රායං සම්මා වත්තනා: න උපසම්පාදෙතබ්බං, න නිස්සයො දාතබ්බො, න සාමණෙරො උපට්ඨාපෙතබ්බො, න භික්ඛුනොවාදකසම්මුති සාදිතබ්බා, සම්මතෙනාපි භික්ඛුනියො න ඔවදිතබ්බා, යාය ආපත්තියා සඞ්ඝෙන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කතං හොති සා ආපත්ති න ආපජ්ජිතබ්බා, අඤ්ඤා වා තාදිසිකා, තතො වා පාපිට්ඨතරා, කම්මං න ගරහිතබ්බං, කම්මිකා න ගරහිතබ්බා, -පෙ- න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථො ඨපෙතබ්බො, න පවාරණා ඨපෙතබ්බා, න සවචනීයං කාතබ්බං, න අනුවාදො පට්ඨපෙතබ්බො, න ඔකාසො කාරෙතබ්බො, න චොදෙතබ්බො, න සාරෙතබ්බො, න භික්ඛූහි සම්පයොජෙතබ්බන්ති.

පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මෙ තෙචත්තාළීසවත්තං නිට්ඨිතං.

4. මහණෙනි, භික්ෂූන් තිදෙනකුන්හට සංඝතෙම කැමැති නම් පාපදෘෂ්ටිය නො දුරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරන්නේය: එක් මහණෙක් ඩබර කරන්නේ කලහ කරන්නේ විරුද්ධවාද ඇතිකරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ සංඝයා හමුවේ අධිකරණ කරන්නේ වේ ද, එක් මහණෙක් බාල වූයේ නො වියත් වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ සීමාරහිත ඇවැත් ඇත්තේ වේ ද, එක් මහණෙක් ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලොම් නොවූ ගිහිසංසර්ගයෙන් යුක්ත වූයේ වෙසෙයි ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනාට සංඝතෙම කැමැති නම් පාපදෘෂ්ටිය නො දුරලීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය කරන්නේ ය.

5. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද භික්ෂූන් තිදෙනකුන්හට සංඝ තෙම කැමැති නම් පාපදෘෂ්ටිය නො දුරලීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් උත්තමශීලයෙහි විපත් සිල් ඇත්තේ ද, උත්තමාචාරයෙහි නටුවා වූ ආචාර ඇත්තේ ද, එක් මහණෙක් උතුම් දෘෂ්ටියෙහි නටුවා වූ දිටු ඇත්තේ වේ ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනාට සංඝ තෙම කැමැති නම් පාපදෘෂ්ටිය නො දුරලීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය කරන්නේ ය.

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද භික්ෂූන් තිදෙනකුන්හට සංඝ තෙම කැමැති නම් පාපදෘෂ්ටිය නො දුරලීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් බුදුරුවන්හි අගුණ කියයි ද, එක් මහණෙක් දම්රුවන්හි අගුණ කියයි ද, එක් මහණෙක් සඟුරුවන්හි අගුණ කියයි ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනාට සංඝ තෙම කැමැති නම්, පාපදෘෂ්ටිය නො දුරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරන්නේ ය.

ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරලීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මයෙහි ආකඞ්ඛමාන ෂට්කය නිමි.

තෙසාළිස්වත

1. මහණෙනි, පාපදෘෂ්ටිය නො දුරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරණු ලැබූ මහණ විසින් මැනැවින් පැවැතිය යුතුයි. එහි මේ මනා ව පැවැත්ම යි: (තමා උපාධ්‍යාය ව) උපසම්පදා නො කළ යුතු යි. නිස නො දිය යුතු යි. සෙරණකු ලවා උවටැන් නො කරවා ගත යුතු යි. මෙහෙණිනට ඔවා දීමේ සම්මතිය නො ඉවසිය යුතු යි. සම්මතිය ලදුයේත් මෙහෙණිනට ඔවා නො දිය යුතු යි. යම් ඇවැතකින් සංඝයා විසින් ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරණ ලද ද ඒ ඇවැතට නො පැමිණිය යුතු යි. එවැනි අන් ඇවැතකට හෝ නො පැමිණිය යුතු යි. එයට වැඩි ලාමක ඇවැතකට හෝ නො පැමිණිය යුතු යි. කර්මය නො ගැරහිය යුතු යි. කර්මය කළවුනට නො ගැරහිය යුතු යි.... පුවතත් මහණුනුගේ පොහොය තැබීම නො කළ යුතු යි. පවාරණය නො තැබිය යුතු යි. සවචනීය කම් නො කළ යුතු යි. විහාරයෙහි අධිපතිබව්හි නො සිටිය යුතු යි. අවසර ගැණීම නො කරවිය යුතු යි. චෝදනා නො කළ යුතු යි. ඇවැත් සිහිපත් කරවීම නො කළ යුතු යි. භික්ෂූන් ඔවුනොවුන් කලහයට නො යෙදවිය යුතු යි.

පාපදෘෂ්ටිය නො දුරලීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මයෙහි තෙසාළිස් වත නිමි.

1. අථ ඛො සඞ්ඝො අරිට්ඨස්ස භික්ඛුනො ගද්ධබාධිපුබ්බස්ස පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං අකාසි අසම්භොගං සඞ්ඝෙන. සො සඞ්ඝෙන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතො විබ්භමි.

2. යෙ තෙ භික්ඛූ අප්පිච්ඡා -පෙ- තෙ උජ්ඣායන්ති ඛීයන්ති විපාචෙන්ති: "කථං හි නාම අරිට්ඨො භික්ඛු ගද්ධබාධිපුබ්බො සඞ්ඝෙන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතො විබ්භමිස්සතී"ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛූ භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

3. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදානෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසඞ්ඝං සන්නිපාතාපෙත්වා භික්ඛූ පටිපුච්ඡි: "සච්චං කිර භික්ඛවෙ අරිට්ඨො භික්ඛු ගද්ධබාධිපුබ්බො සඞ්ඝෙන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතො විබ්භමී"ති. "සච්චං භගවා".

4. විගරහි බුද්ධො භගවා: අනනුච්ඡවිකං -පෙ- කථං හි නාම සො භික්ඛවෙ මොඝපුරිසො සඞ්ඝෙන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතො විබ්භමිස්සති. නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදාය -පෙ- විගරහිත්වා ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛූ ආමන්තෙසි: "තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතු".

5. පඤ්චහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: උපසම්පාදෙති, නිස්සයං දෙති, සාමණෙරං උපට්ඨාපෙති, භික්ඛුනොවාදකසම්මුතිං සාදියති, සම්මතො'පි භික්ඛුනියො ඔවදති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

1. ඉක්බිති සංඝ තෙම පෙර ගිජුලිහිණියන් මැරූ කුලයෙහි උපන් අරිට්ඨ භික්ෂුහට පාපදෘෂ්ටිය නො බැහැරලීමෙහි සංඝයා සමග සම්භොග නැති උක්ඛෙපනීය කර්මය කළේ ය. ඒ අරිට්ඨ භික්ෂු තෙම සංඝයා විසින් පාපදෘෂ්ටිය නො බැහැරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරණු ලැබුයේ සිවුරු හැර ගියේ ය.

2. අපිස්සතොස් ගුණ ඇති, පවට පිළිකුල් කරන, හික්මෙනු කැමැති යම් ඒ භික්ෂූහු වෙත් ද, ඔහු "ගද්ධබාධිපුබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂුතෙම සංඝයා විසින් පාපදෘෂ්ටිය නො බැහැරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරණ ලද්දේ කෙසේ නම් සිවුරු හැර ගියේ දැ යි" අවඥා කෙරෙත්. දොස් කියත්. නුගුණ පතුරුවත්. ඉක්බිති ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කාරණය සැලකළහ.

3. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ කාරණයෙහි භික්ෂු සංඝයා රැස් කරවා, "මහණෙනි, ගද්ධබාධිපුබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂු තෙම සංඝයා විසින් පාපදෘෂ්ටිය නො බැහැරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරණු ලැබුයේ සිවුරු හැර ගියේ ය යනු සැබෑ දැ"යි විචාළ සේක. "භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබෑ යැ" යි (භික්ෂූහු පිළිතුරු දුන්හ.)

4. "මහණෙනි, නුසුදුස්සෙක... කෙසේ නම් ඒ හිස් පුරුෂ තෙම සංඝයා විසින් පාපදෘෂ්ටිය නො බැහැරලීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය කරණ ලද්දේ සිවුරු හැර ගියේ ද" මහණෙනි, මෙය නොපහන් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස ... නො වේ යැ යි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ වෙසෙසින් ගැරහූ සේක. ගරහා දැහැමි කථා කොට භික්ෂූන් ඇමතූ සේක: "මහණෙනි, එසේ නම් සංඝ තෙම පාපදෘෂ්ටිය නො බැහැරලීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය සංහිඳුවාවා.

5. මහණෙනි, අඞ්ග පසෙකින් යුක්ත භික්ෂුහුගේ පාපදෘෂ්ටිය නො දුරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය නො සංහිඳුවිය යුතු යි. උපසම්පදා කරයි ද, නිසා දෙයි ද, හෙරණකු ලවා උවටැන් කරවා ගණී ද, මෙහෙණිනට ඔවා දීමේ සම්මතිය ඉවසයි ද, සම්මුතිය ලදුවත් මෙහෙණිනට ඔවා දෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසඟින් යුතු මහණහට පාපදෘෂ්ටිය නො බැහැරලීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය නො සංහිඳුවිය යුතු යි.

විනා

6. අපරෙහි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: යාය ආපත්තියා සඞ්ඝෙන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කතං හොති තං ආපත්තිං ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කම්මං ගරහති, කම්මිකෙ ගරහති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

7. අට්ඨහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ඨපෙති, පවාරණං ඨපෙති, සවචනීයං කරොති, අනුවාදං පට්ඨපෙති, ඔකාසං කාරෙති, චොදෙති, සාරෙති, භික්ඛූහි සම්පයොජෙති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මෙ නප්පටිප්පස්සම්භෙතබ්බඅට්ඨාරසකං නිට්ඨිතං.

පටිප්පස්සම්භෙතබ්බඅට්ඨාරසකං

1. පඤ්චහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: න උපසම්පාදෙති, න නිස්සයං දෙති, න සාමණෙරං උපට්ඨාපෙති, න භික්ඛුනොවාදකසම්මුතිං සාදියති, සම්මතොපි භික්ඛුනියො න ඔවදති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

2 අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: යාය ආපත්තියා සඞ්ඝෙන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කතං හොති තං ආපත්තිං න ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කම්මං න ගරහති, කම්මිකෙ න ගරහති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

3. අට්ඨහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ඨපෙති, න පවාරණං ඨපෙති, න සවචනීයං කරොති, න අනුවාදං පට්ඨපෙති, න ඔකාසං කාරෙති, න චොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛූහි සම්පයොජෙති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මෙ පටිප්පස්සම්භෙතබ්බඅට්ඨාරසකං නිට්ඨිතං.

6. මහණෙනි, අනෙකුදු අඞ්ග පසෙකින් යුත් මහණහුගේ පාපදෘෂ්ටිය නො බැහැරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය නො සංහිඳුවිය යුතු සි. යම් ඇවැතෙකින් සංඝයා විසින් පාපදෘෂ්ටිය නො බැහැරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරණ ලද නම් ඒ ඇවැතට පැමිණෙයි ද, එබඳු අන් ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි ද, කර්මයට ගරහයි ද, කර්මය කළවුනට ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග පසින් යුත් මහණහුගේ පාපදෘෂ්ටිය නො බැහැරලීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය නො නැවැත්විය යුතු සි.

7. මහණෙනි, අඞ්ග අටෙකින් යුත් මහණහුගේ පාපදෘෂ්ටිය නො බැහැරලීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය නො සංහිඳුවිය යුතු සි. පුවතත් මහණහුගේ පොහොය තබයි ද, පවාරණය තබයි ද, සවචනීය කම් කරයි ද, විහාරයෙහි අධිපති බව්හි සිටියි ද, අවසර ගැණීම කරවයි ද, චොදනා කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් කරවයි ද, භික්ෂූන් ඔවුනොවුන් කලහ පිණිස යොදවයි ද, මහණෙනි, මේ පසගින් යුත් මහණහුගේ පාපදෘෂ්ටිය නොබැහැරලීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය නො සංහිඳුවිය යුතු සි.

පාපදෘෂ්ටිය නොබැහැරලීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මයෙහි
නො සංහිඳුවිය යුතු අංග අටොළොස නිමි

සංහිඳුවියයුතු අංග අටොළොස

1. මහණෙනි, අඞ්ග පසෙකින් යුත් මහණහුගේ පාපදෘෂ්ටිය නොබැහැරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය සංහිඳුවිය යුතු සි: උපසම්පදා නො කරයි ද, නිස නො දෙයි ද, හෙරණකු උවටනෙහි නො යොදයි ද, මෙහෙණිනට ඔවා දීමේ සම්මුතිය නො ඉවසයි ද, සම්මුතිය ලදුයේත් මෙහෙණිනට ඔවා නො දෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසගින් යුත් මහණහුගේ පාපදෘෂ්ටිය නොබැහැරලීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය සංහිඳුවිය යුතු සි.

2. මහණෙනි, අනෙකුදු අඞ්ග පසෙකින් යුත් මහණහුගේ පාපදෘෂ්ටිය නො බැහැරලීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය සංහිඳුවිය යුතු සි: යම් ඇවැතෙකින් සංඝයා විසින් පාපදෘෂ්ටිය නො බැහැරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරණ ලද්දේ නම් ඒ ඇවැතට නො පැමිණෙයි ද, එවැනි අන් ඇවැතකට හෝ නො පැමිණෙයි ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ නො පැමිණෙයි ද, කර්මයට නො ගරහයි ද, කර්මය කළවුනට නො ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ පසගින් යුත් මහණහුගේ පාපදෘෂ්ටිය නො බැහැරලීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය සංහිඳුවිය යුතු සි.

3. මහණෙනි, අඞ්ග අටෙකින් යුත් මහණහුගේ පාපදෘෂ්ටිය නො බැහැරලීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය සංහිඳුවිය යුතු සි. පුවතත් මහණක්හුගේ පොහොය නො තබයි ද, පවාරණය නො තබයි ද, සවචනීය කම් නො කරයි ද, විහාරයේ අධිපති බව්හි නො සිටියි ද, අවසර ගැන්වීම නො කරයි ද, චොදනා නො කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් නො කරවයි ද, භික්ෂූන් ඔවුනොවුන් කලහයට නො යොදයි ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග අටින් යුත් මහණහුගේ පාපදෘෂ්ටිය නොබැහැරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය සංහිඳුවිය යුතු සි.

පටිප්පස්සම්භනං

1. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: තෙන භික්ඛවෙ පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතෙන භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා වුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො:

“අහං භන්තෙ සඞ්ඝෙන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතො සම්මා වත්තාමි, ලොමං පාතෙමි, නෙත්ථාරං වත්තාමි. පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචාමී”ති. දුතියම්පි යාචිතබ්බා. තතියම්පි යාචිතබ්බා.

ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

“සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු සඞ්ඝෙන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතො සම්මා වත්තති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වත්තති. පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු සඞ්ඝෙන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතො සම්මා වත්තති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වත්තති. පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචති. සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙති. යස්සායස්මතො ඛමති ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධි, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි:

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු සඞ්ඝෙන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතො සම්මා වත්තති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වත්තති. පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචති. සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙති. යස්සායස්මතො ඛමති ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධි, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

පටිප්පස්සද්ධං සඞ්ඝෙන ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී”ති.

පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං නිට්ඨිතං සත්තමං.

කම්මක්ඛන්ධකො නිට්ඨිතො පඨමො.

සංසිඳුවීම

1. මහණෙනි, පාපදෘෂ්ටිය නොබැහැරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය මෙසේ සංසිඳුවිය යුතු යි: මහණෙනි, පාපදෘෂ්ටිය නො බැහැරලීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය කරණු ලැබූ ඒ මහණ විසින් සංඝයා වෙත එළඹ පොරෝණය එකාංශ කොට වැඩිමහලු භික්ෂූන් පා වැඳ උත්කුටුකයෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කිය යුතු යි:

"වහන්ස, මම සඞ්ඝයා විසින් පාපදෘෂ්ටිය නොබැහැරලීමෙහි උක්ඛෙ-පනීය කර්මය කරණු ලැබූයෙමි. මනා ව පවතිමි. භික්ෂූන් අනුව පවතිමි. නිස්තරණ වතෙහි පවතිමි. පාපදෘෂ්ටිය නො බැහැරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මයාගේ සංසිඳුවීම යදිමි" යනුයි. දෙවනුත් යැදිය යුතුයි. තෙවනුත් යැදිය යුතු යි.

වියත් ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඞ්ඝ තෙම දැන්විය යුතු යි:

"වහන්ස, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. මෙ නම් ඇති මේ භික්ෂු තෙම සංඝයා විසින් පාපදෘෂ්ටිය නො බැහැරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරණ ලද්දේ මැනැවින් පවතියි. භික්ෂූන් අනුව පවතියි. නිස්තරණ වතෙහි පවතියි. පාපදෘෂ්ටිය නොබැහැරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මයාගේ සංසිඳුවීම යදියි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සංඝ තෙම මෙ නම් ඇති භික්ෂුහුගේ පාපදෘෂ්ටිය නොබැහැරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය සංසිඳුවන්නේ ය. මේ ඤත්තිය යි.

වහන්ස, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. මේ නම් ඇති මේ භික්ෂු තෙම සඞ්ඝයා විසින් පාපදෘෂ්ටිය නොබැහැරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරණ ලැබුයේ මැනැවින් පවතියි. භික්ෂූන් අනුව පවතියි. අටොළොස් නිස්තරණ වතෙහි පවතියි. පාපදෘෂ්ටිය නොබැහැරලීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මයාගේ සංසිඳුවීම යදියි. සංඝ තෙම මෙ නම් ඇති භික්ෂුහුගේ පාප දෘෂ්ටිය නොබැහැරලීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය සංසිඳුවයි. මෙ නම් ඇති භික්ෂුහුගේ පාපදෘෂ්ටිය නොහැරීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මයාගේ සංසිඳුවීම යම් ආයුෂ්මතකුට අභිමත නම්, හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට අනභිමත නම් හෙ තෙම කියාවා.

දෙවනුත් මේ කාරණය කියමි... තෙවනුත් මේ කාරණය කියමි.

වහන්ස, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. මෙ නම් ඇති මේ භික්ෂු තෙම සංඝයා විසින් පාපදෘෂ්ටිය නො බැහරලීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය කරණ ලද්දේ මැනැවින් පවතියි. භික්ෂූන් අනුව පවතියි. අටළොස් නිස්තරණ වතෙහි පවතියි. පාපදෘෂ්ටිය නො බැහැරලීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මයාගේ සංසිඳුවීම යදියි. සංඝ තෙම මෙ නම් ඇති භික්ෂුහුගේ පාප-දෘෂ්ටිය නො බැහැරලීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය සංසිඳුවයි. මෙ නම් භික්ෂුහුගේ පාපදෘෂ්ටිය නොබැහැරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මයාගේ සංසිඳුවීම යම් ආයුෂ්මතකුහට අභිමත නම් හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට අනභිමත නම් හෙ තෙම කියාවා.

සංඝයා විසින් මෙ නම් භික්ෂුහුගේ පාපදෘෂ්ටිය නොහැරීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය සංසිඳුවන ලදී. එය සංඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් මෙසේ නිහඬ ය. මේ කාරණය පිළිගණිමි" යි.

සත්වැනි වූ පාපදෘෂ්ටිය නොබැහැරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය නිමි.

පළමු වන කර්මස්කන්ධකය නිමියේ ය.

ඉමම්හි ඛන්ධකෙ වත්ථු සත්ත.

තස්සුද්දානං:

1. පණ්ඩුලොහිතකා භික්ඛු සයං භණ්ඩනකාරකා
තාදිසෙ උපසඞ්කම්ම උස්සහිංසු ච භණ්ඩනෙ.

2. අනුප්පන්නානි ජායන්ති උප්පන්නානි ච වඩ්ඪරෙ
අප්පිච්ඡා පෙසලා භික්ඛු උජ්ඣායන්ති පරිසතො[1].

3. සද්ධම්මට්ඨිතිකො බුද්ධො සයම්භූ අග්ගපුග්ගලො
ආණාපෙසි තජ්ජනීයකම්මං සාවත්ථියං ජිනො.

4. අසම්මුඛා පටිපුච්ඡා පටිඤ්ඤාය කතං ච යං
අනාපත්ති අදෙසනෙ දෙසිතාය කතං ච යං.

5. අචොදෙත්වා අසාරෙත්වා නාරොපෙත්වා ච යං කතං
අසම්මුඛා අධම්මෙන වග්ගෙන චාපි යං කතං.

6. අප්පටිපුච්ඡා'ධම්මෙන පුන වග්ගෙන යං කතං
අප්පටිඤ්ඤායාධම්මෙන වග්ගෙන චාපි යං කතං.

7. අනාපත්ති අධම්මෙන වග්ගෙන චාපි යං කතං
අදෙසනාගාමිනියා අධම්මවග්ගමෙව ච.

8. දෙසිතාය අධම්මෙන වග්ගෙනාපි තථෙව ච
අචොදෙත්වා අධම්මෙන වග්ගෙනාපි තථෙව ච.

9. අසාරෙත්වා අධම්මෙන වග්ගෙනාපි තථෙව ච
ආරොපෙත්වා අධම්මෙන වග්ගෙනාපි තථෙව ච.

10. කණ්හවාරනයෙනෙව සුක්කවාරං විජානියා[2]
සඞ්ඝො ආකඞ්ඛමානො ච තස්ස තජ්ජනීයං කරෙ.

11. භණ්ඩනං බාලො සංසට්ඨො අධිසීලෙ අජ්ඣාචාරෙ
අතිදිට්ඨිවිපන්නා'ස්ස සඞ්ඝො තජ්ජනීයං කරෙ.

---

1. පදස්සතො. මජසං පරස්සතො. සීමු. පදස්සෙසො. PTS.
2. සුක්කවාරම්පි ජානියං. PTS.

මේ ඛන්ධකයෙහි වස්තු සතෙකි.

එහි උද්දානය:

1. පණ්ඩුකලොහිතක මහණහු තුමූ කලහ කරන්නෝ ව එබඳුවන් වෙත එළඹ ඔවුනුදු කලහයෙහි උත්සාහවත් කළහ.

2. එයින් නොඋපන් කලහ උපදී. උපන් කලහ වැඩේ. අල්පෙච්ඡ වූ ප්‍රියශීල භික්ෂූහු පිරිස් වශයෙන් (පිරිස් පිරිස් ව) දොස් පවසත්.

3. ලොවට අගපුඟුල් වූ, තමන් ම සියල්ල දත්, සදහම් බොහෝ කල් පවතිනු කැමැති සම්බුදුරජුහු සැවැත් නුවරදී තජ්ජනීය කර්මය අණවූහ.

4. නොහමුයෙහි ද නොපිළිවිස ද, පිළිණ නොගෙණ ද යම් කර්මයෙක් කරණ ලද ද, නො ඇවැතෙහි ද දෙසනාගාමිනී නොවූ ඇවැතෙහි ද දෙසූ ඇවැතෙහි ද යම් කර්මයෙක් කරණ ලද ද,

5. චොදනා නොකොට ද සිහිපත් නොකරවා ද ඇවැත නොනංවා ද යමක් කරණ ලද ද, නොහමුයෙහි ද නොදහමින් ද ව්‍යග්‍ර වූ සඟන විසින් ද යම් කර්මයෙක් කරණ ලද ද,

6. නොපිළිවිස ද අධර්මයෙන් ද නැවැත ව්‍යග්‍ර වූ සඟන විසින් ද යම් කර්මයෙක් කරණ ලද ද, පිළිණ නොගෙණ ද අධර්මයෙන් ද ව්‍යග්‍ර වූ සඟන විසින් ද යම් කර්මයෙක් කරණ ලද ද,

7. නො ඇවැතෙහි ද අධර්මයෙන් ද ව්‍යග්‍ර වූ සඟන විසින් ද යම් කර්මයෙක් කරණ ලද ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙහි ද අධර්මයෙන් ද ව්‍යග්‍ර වූ සඟන විසින් ද යම් කර්මයෙක් කරණ ලද ද,

8. ඇවැත දෙසූ කල්හි ද අධර්මයෙන් ද එසේ ම ව්‍යග්‍ර වූ සඟන විසින් ද යම් කර්මයෙක් කරණ ලද ද, චොදනා නොකොට ද අධර්මයෙන් ද එසේ ම ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් ද යම් කර්මයක් කරණ ලද ද,

9. සිහිපත් නො කරවා ද අධර්මයෙන් ද එසේ ම ව්‍යග්‍ර වූ සඟන විසින් ද යම් කර්මයෙක් කරණ ලද ද, එසේ ම ඇවැත නොනංවා ද අධර්මයෙන් ද ව්‍යග්‍ර වූ සඞ්ඝයා විසින් ද යම් කර්මයෙක් කරණ ලද ද, ඒ හැම අධර්මකර්ම යි.

10. කෘෂ්ණපක්‍ෂයේ වාර ක්‍රමයෙන් ශුක්ලපක්‍ෂයේ වාරගණන ද දත ගන්නේය. සංඝ තෙම කැමැති වන්නේ ද, ඔහුට තජ්ජනීය කර්මය කරන්නේ ය.

11. ඩබර කරන්නේ ද බාලයෙක් වේ ද ගිහිසංසග්ගයෙන් යුක්ත ද, උත්තම ශීලයෙහිත් උතුම් ආචාරයෙහිත් උතුම් දෘෂ්ටියෙහිත් නටුවා වූ ශීලාදිය ඇත්තේ ද සංඝ තෙම ඔහුට තජ්ජනීය කර්මය කරන්නේ ය.

12. බුද්ධධම්මස්ස සඞ්ඝස්ස අවණ්ණං යො ච භාසති
තිණ්ණන්නම්පි ච භික්ඛූනං සඞ්ඝො තජ්ජනීයං කරෙ.

13. භණ්ඩනකාරකො එකො බාලො සංසග්ගනිස්සිතො
අධිසීලෙ අජ්ඣාචාරෙ තථෙව අතිදිට්ඨියා.

14. බුද්ධධම්මස්ස සඞ්ඝස්ස අවණ්ණං යො ච භාසති
තජ්ජනීයකම්මකතස්සෙවං සම්මානුවත්තනා.

15. උපසම්පදනිස්සයා සාමණෙරඋපට්ඨනා
ඔවාදං සම්මතොචාපි න කරෙ තජ්ජනීකතො.

61. නාපජ්ජෙ තං ච ආපත්තිං තාදිසං ච තතො පරං
කම්මං ච කම්මිකෙ චාපි ගරහෙන තථාවිධො.

17. උපොසථං පවාරණං පකතත්තස්ස නට්ඨපෙ
සවචනිං අනුවාදෙ ඔකාසෙ චොදනෙන ච.

18. සාරණං සම්පයොගඤ්ච න කරෙය්‍ය තථාවිධො
උපසම්පදනිස්සයං සාමණෙරඋපට්ඨනං.

19. ඔවාදසම්මතෙනාපි පංචඞ්ගෙහි න සම්මති
තං චාපජ්ජති ආපත්තිං තාදිසිං ච තතො පරං.

20. කම්මං ච කම්මිකෙ චාපි ගරහන්තො න සම්මයි.
උපොසථං පවාරණං සවචනීයං අනුවාදෙ.

21. ඔකාසෙ චොදනා චෙව සාරණා සම්පයොජනා.
ඉමෙහට්ඨහඞ්ගෙහි යො යුත්තො තජ්ජනා නූපසම්මති.

22. කණ්හවාරනයෙනෙව සුක්කවාරං විජානියා.
බාලො ආපත්තිබහුලො සංසට්ඨො'පි ච සෙය්‍යසො.

12. යමෙක් බුදුරජුන් අගුණ කියාද යමෙක් දහම්හි අගුණ කියා ද යමෙක් සංඝයාගේ අගුණ කියාද ඒ තුන් මහණුනට ම සඟ තෙමේ තජ්ජනීය කර්මය කරන්නේය.

13. එකෙක් කලහකරු වේ ද, එකෙක් නොවියත් වේ ද, එකෙක් ගිහිසසගින් යුත් වේ ද, මේ තුන් දෙනාට ම සඟ තෙමේ තජ්ජනීය කර්මය කරන්නේය. එකෙක් අධිශීලයෙහිත් අනෙකෙක් අධ්‍යාචාරයෙහිත් එසේ ම අනෙකෙක් අතිදෘෂ්ටියෙහිත් විපන්න වේ ද, (මේ තිදෙනාටම සඟ තෙමේ තජ්ජනීයකර්මය කරන්නේ ය.)

14. යමෙක් බුදුරජුන්ගේ අගුණ කියා ද, ධර්මයේ අගුණකියා ද, සංඝයාගේ අගුණ කියා ද, සඟ තෙමේ ඔවුන් තිදෙනාට ම තජ්ජනීය කර්මය කරන්නේ ය. තජ්ජනීය කර්මය කරණු ලැබූවහුගේ මෙසේ (මතු දූක්වෙන සේ) මනා පැවැත්ම විය යුතු:

15. තජ්ජනීයකර්මය කරණු ලැබූ මහණ තෙම තමා උපාධ්‍යාය ව උපසම්පදාව ද, තමා ඇදුරු වැ නිසා දීම ද, හෙරණකුගෙන් උවටන ගැන්ම ද, සම්මත වූ නුමුදු මෙහෙණිනට ඔවා දීම ද, නො කරන්නේ ය.

16. ඒ ඇවැතට ද එබඳු ඇවැතකට ද එයට වඩා පවිටු ඇවැතකට ද නො පැමිණිය යුතු. එවැනි මහණ තෙම කර්මයට ද කර්මය කළවුනට ද නො ගරහන්නේ ය.

17. හේ පුවතත් මහණක්හුගේ පොහෝ කිරීම ද පවාරණාව ද නො තබන්නේ ය. සවචනීය කර්මය ද නො කරන්නේ ය. අනුවාදය නො පිහිටුවන්නේ ය. පුවතත් මහණකුට චෝදනා කරණු පිණිස අවකාශ නො කරවන්නේ ය. චෝදනා නො කරන්නේ ය.

18. පුවතත් මහණකුට ඇවැත් සිහි කරවීම ද, මහණුන් උනුන් හා කලහයෙහි යෙදීම ද, තමා උපාධ්‍යාය වැ උපසම්පදාව ද, ආචාර්ය ව නිසදීම ද, හෙරණකුගෙන් උවටන් ගැන්ම ද නො කරන්නේ ය.

19. අවවාදකසම්මතිය ලද්දහු විසිනුදු මෙහෙණිනට අවවාද නො කරන්නේ ය. ඉදින් මේ පස කරන්නේ නම්, මේ අඞ්ග පස කරණ කොට ගෙන තජ්ජනීය කර්මය නො සංහිදේ. ඒ ඇවැතට පැමිණේ ද, එබඳු ඇවැතකට පැමිණේ ද, එයට වඩා පවිටු ඇවැතකට පැමිණේ ද,

20. කර්මයටත් කර්මය කළවුනටත් ගරහන්නේ ද, ඔහුට කළ තජ්ජනීය කර්මය නො සංහිදේ. උපොසථය ද පවාරණාව ද සවචනීය කර්ම ද අනුවාදපට්ඨපනය ද,

21. අවකාශ කරවීම ද, චෝදනා ද, ඇවැත් සිහි කරවීම ද, මහණුන් කලහයෙහි යෙදවීම ද යන මේ අඞ්ග අටින් යමෙක් යුක්ත ද, ඔහුට කළ තජ්ජනීය කර්මය නො සංහිදෙයි.

22. කෘෂ්ණචාරයට කී නයින් ම ශුක්ලචාරය ද දත යුත්තේ ය. සෙය්‍යසක මහණ තෙම අව්‍යක්ත ද, ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ ද, ගිහින් හා අනනුලෝමික සංසර්ගයෙන් හැසුනේ ද වෙයි.

23. නියස්සකම්මං සම්බුද්ධො ආණාපෙසි මහාමුනි.
කීටාගිරිස්මිං ද්වෙ භික්ඛූ අස්සජි ච පුනබ්බසු.

24. අනාචාරං ච විවිධං ආචරිංසු අසඤ්ඤතා
පබ්බාජනීයං සම්බුද්ධො කම්මං සාවත්ථියං ජිනො
මච්ඡිකාසණ්ඩෙ සුධම්මො චිත්තස්සාවාසිකො අනු.

25. ජාතිවාදෙන ඛුංසෙති සුධම්මො චිත්තුපාසකං
පටිසාරණීයං කම්මං ආණාපෙසි තථාගතො.

26. කොසම්බියං ඡන්නං භික්ඛුං නිච්ඡන්තාපත්තිං පස්සිතුං
අදස්සනෙ උක්ඛිපිතුං ආණාපෙසි ජිනුත්තමො.

27. ඡන්නො තං යෙව ආපත්තිං පටිකාතුං න ඉච්ඡති
උක්ඛෙපනාප්පටිකම්මෙ ආණාපෙසි විනායකො.

28. පාපදිට්ඨි අරිට්ඨස්ස ආසි අඤ්ඤාණනිස්සිතා
දිට්ඨියාප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපං ජිනභාසිතං.

29. නියස්සකම්මං පබ්බාජං තථෙව පටිසාරණී
අදස්සනාප්පටිකම්මෙ අනිස්සග්ගෙ ච දිට්ඨියා.

30 දවානාචාරූපඝාතමිච්ඡාආජීවමෙව ච
පබ්බාජනීයකම්මම්හි අතිරෙකපදා ඉමෙ.

31. අලාභාවණ්ණා ද්වෙ පංච ද්වෙ පංචකාති නාමකා
පටිසාරණීයකම්මම්හි අතිරෙකපදා ඉමෙ.

32. තජ්ජනීයං නියස්සං ච දුවෙ කම්මාපි සාදිසා
පබ්බාජං පටිසාරීනං අත්ථි පදාතිරිත්තතා.

33. තයො උක්ඛෙපනා කම්මා සාදිසා තෙ විභත්තිතො
තජ්ජනීයනයෙනාපි සෙසං කම්මං විජානියා'ති.

කම්මක්ඛන්ධකො නිට්ඨිතො.

23. මහාමුනි වූ සම්බුදුහු නියස්සකර්මය ඇණවූහ. අස්සජි ද පුනබ්බසු ද යන දෙමහණුහු කීටාගිරියෙහි වෙසෙති.

24. සංයම නැති මහණහු විවිධ අනාචාර කළහ. බුදුරජුහු ඔවුන් සඳහා සැවැත්හිදී පබ්බාජනීය කර්මය පැණවූහ. සුධර්ම ස්ථවිර තෙම මච්ඡිකාසණ්ඩ නුවරෙහි චිත්‍ර ගෘහපතියාගේ ආවාසයෙහි වසන්නේ විය.

25. ඒ සුදම් තෙර චිත්‍ර උවසුහට ජාතිවාදයෙන් ගටා බෙණෙයි. තථාගත බුදුහු ඒ කරුණෙහි පටිසාරණීය කර්මය පැණවූහ.

26. ජිනොත්තම බුදුරජුහු කොසොඹැහිදී ඇවැත දක්නට නො කැමැති ඡන්න මහණහට ඇවැත් නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපණීය කර්මය කරන්නට ඇණවූහ

27. ඡන්න තෙමේ ඒ ඇවැතට පිළියම් කරන්නට නො කැමැත්තේ වෙයි. විනේතෘ වූ බුදුරජුහු ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උඛෙවිනී කම් ඇණවූහ.

28. අරිට්ඨ මහණහට නොදැන්ම නිසා උපන් පාපදෘෂ්ටිය නො බැහැරලීමෙහි උක්ඛෙපණීය කර්මය බුදුරජුන් විසින් වදාරණ ලද්දේ ය.

29. නියස්ස කර්මයත් පබ්බාජනීය කර්මයත්, එසේ ම පටිසාරණීය කර්මයත්, ඇවැත නොදැක්ම, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම, පාපදෘෂ්ටිය බැහැර නො කිරීම යන මෙහි (උක්ඛෙපනීය) කර්මයත් (බුදුරජුහු ඇණවූහ)

30. ක්‍රීඩා අනාචාර උපඝාත මිථ්‍යාආජීව යන මොහු පටිසාරණීය කර්මයෙහි අතිරේක පදයෝ යැ.

31. ගිහිනට අලාභ පිණිස නැත් කිරීම පිළිබඳ වූ ගිහින් අගුණ කීම පිළිබඳ වූ ද පංචක දෙකෙක් දෙකෙකැ යි පටිසාරණීය කර්මයෙහි මොහු අතිරේක පදයෝ නම් වෙති.

32. තජ්ජනීය නියස්ස යන කම් දෙදෙන ම සමානහ. පබ්බාජනීය පටිසාරණීය යන කම් දෙදෙනාගේ අතිරේක පදඇති බව ද වේ.

33. උක්ඛෙපණීය කම් තිදෙනෙක. විභාග විසින් ඔහු සමාන හ. තජ්ජනීය කර්මයට කී නයින් ම සෙසු කම් දැන ගන්නේ ය.

කර්මස්කන්ධකය නිමියේ ය.

2.

පාරිවාසිකක්ඛන්ධකො

I. පාරිවාසිකවත්තං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන පාරිවාසිකා භික්ඛූ සාදියන්ති පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ජලිකම්මං සාමීචිකම්මං ආසනාභිහාරං සෙය්‍යාභිහාරං පාදොදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං පත්තචීවරපටිග්ගහණං නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං. යෙ තෙ භික්ඛූ අප්පිච්ඡා -පෙ- තෙ උජ්ඣායන්ති ඛීයන්ති විපාචෙන්ති "කථං හි නාම පාරිවාසිකා භික්ඛූ සාදියිස්සන්ති පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්ම" න්ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛූ භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

2. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදානෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසඞ්ඝං සන්නිපාතාපෙත්වා භික්ඛූ පටිපුච්ඡි: "සච්චං කිර භික්ඛවෙ පාරිවාසිකා භික්ඛූ සාදියන්ති පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්ම"න්ති. 'සච්චං භගවා'.

3. විගරහි බුද්ධො භගවා: අනනුච්ඡවිකං -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ පාරිවාසිකා භික්ඛූ සාදියිස්සන්ති පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ජලිකම්මං සාමීචිකම්මං ආසනාභිහාරං සෙය්‍යාභිහාරං පාදොදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං පත්තචීවරපටිග්ගහණං නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං. නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදාය -පෙ- විගරහිත්වා ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛූ ආමන්තෙසි:

4. "න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සාදිතබ්බං පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ජලිකම්මං සාමීචිකම්මං ආසනාභිහාරො සෙය්‍යාභිහාරො පාදොදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං පත්තචීවරපටිග්ගහණං නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං. යො සාදියෙය්‍ය, ආපත්ති දුක්කටස්ස.

5. අනුජානාමි භික්ඛවෙ පාරිවාසිකානං භික්ඛූනං මිථු යථාවුඩ්ඪං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ජලිකම්මං සාමීචිකම්මං ආසනාභිහාරං සෙය්‍යාභිහාරං පාදොදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං පත්තචීවරපටිග්ගහණං නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං."

2.

පාරිවාසිකක්ඛන්ධකය

1. පාරිවාසික වත

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත්නුවර නිසා දෙව්රම් නම් වූ අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමෙහි වැඩ වසන සේක. එසමයෙහි පිරිවෙස් වසන මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැඳීම, දක හුනස්නෙන් නැගිටීම, ඇඳිලි බැඳීම, සාමීචිකර්මය, අසුන් එළැවීම, යහන් එළැවීම, පාදෝනා දිය එළැවීම, පාපුටුව හා පාදඝඨලිකාව එළවා තැබීම, පාසිවුරු පිළිගැනීම, නැමෙහි පිට පිරියම් කිරීම යන මෙ කී දෑ ඉවසත්. අපිස් ගුණ ඇති... යම් මහණ කෙනෙක් වෙත් ද, ඔහු "කෙසේ නම් පිරිවෙස් වසන මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැඳීම, දක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම... නැමෙහි පිට පිරියම් කිරීම ඉවසත් ද?"යි අවඥ කෙරෙත්, දෙස් කියත්, නුගුණ පතුරුවත්. ඉක්බිති ඒ මහණහු මෙ පවත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කළහ.

2. එකල්හි භාග්‍යවතුන්වහන්සේ මේ නිදනයෙහි මෙ කාරණයෙහි භික්සඟන රැස් කරවා, "මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැඳීම, දක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම... නැමෙහි පිටු පිරියම ඉවසත් යනු සැබෑ ද?" යි අසා වදාළසේක. "සැබැව, භාග්‍යවතුන් වහන්සැ"යි මහණහු පිළිවදත් ඇස්වූහ.

3. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු කෙසේ නම් පුවතත් මහණුන් ගේ වැඳීම, දක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම, ඇඳිලි බැඳීම, සාමීචිකර්මය, අසුන් එළැවීම, යහන් එළැවීම, පාදෝනා දිය එළැවීම, පාපුටු පාකටෙලි එළැවීම, පාසිවුරු පිළිගැනීම, නැමෙහි පිටුපිරියම යන මෙකී වත් ඉවසත් ද, මහණෙනි, මෙය සස්නැ නො පහනුන්ගේ පැහැදීම පිණිස ද... නො පවතීයැ යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙසෙසින් ගැරැහු සේක. ගරහා දැහැමි කතා කොට මෙසේ වදාළ සේක:

4. "මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් පුවතත් මහණුන්ගේ වැඳීම, දක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම, ඇඳිලි බැඳීම, සාමීචිකර්මය, අසුන් එළැවීම, යහන් එළැවීම, පා දෝනා දිය එළැවීම, පාපුටුව පාකටෙලිය එළැවීම, පාසිවුරු පිළිගැන්ම, නැමෙහි පිටු පිරියම යන මෙකී වත් නො ඉවැසිය යුතු. යම් මහණෙක් ඉවසන්නේ ද, ඔහුට දුකුළා ඇවැත් වන්නේ ය.

5. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණුන්හට උනුන් මහලු පිළිවෙළින් වැඳීම, දක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම, ඇඳිලි බැඳීම, සාමිචි කර්මය, අසුන් එළැවීම, යහන් එළැවීම, පා දෝනා දිය තැබීම, පාපුටුව පාකටෙලිය එළැවීම, පාසිවුරු පිළිගැන්ම, නැමෙහි පිටුපිරියම යන මෙ කී වත් උනුනට මහලු පිළිවෙළින් කිරීම අනුදනිමි."

6. අනුජානාමි භික්ඛවෙ පාරිවාසිකානං භික්ඛූනං පඤ්ච යථාවුඩ්ඪං: උපොසථං, පවාරණං, වස්සිකසාටිකං, ඔණොජනං, භත්තං.

7. තෙන හි භික්ඛවෙ පාරිවාසිකානං භික්ඛූනං වත්තං පඤ්ඤපෙස්සාමි යථා පාරිවාසිකෙහි භික්ඛූහි වත්තිතබ්බං. පාරිවාසිකෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සම්මා වත්තිතබ්බං. තත්‍රායං සම්මා වත්තනා:

8. න උපසම්පාදෙතබ්බං, න නිස්සයො දාතබ්බො, න සාමණෙරො උපට්ඨාපෙතබ්බො, න භික්ඛුනොවාදකසම්මුති සාදිතබ්බා, සම්මතෙනාපි භික්ඛුනියො න ඔවදිතබ්බා, යාය ආපත්තියා සඞ්ඝෙන පරිවාසො දින්නො හොති සා ආපත්ති න ආපජ්ජිතබ්බා, අඤ්ඤා වා තාදිසිකා, තතො වා පාපිට්ඨතරා, කම්මං න ගරහිතබ්බං, කම්මිකා න ගරහිතබ්බා, න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථො ඨපෙතබ්බො, න පවාරණා ඨපෙතබ්බා, න සවචනීයං කාතබ්බං, න අනුවාදො පට්ඨපෙතබ්බො, න ඔකාසො කාරෙතබ්බො, න චොදෙතබ්බො, න සාරෙතබ්බො, න භික්ඛූහි සම්පයොජෙතබ්බං.

9. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා පකතත්තස්ස භික්ඛුනො පුරතො ගන්තබ්බං, න පුරතො නිසීදිතබ්බං, යො හොති සඞ්ඝස්ස ආසනපරියන්තො සෙය්‍යාපරියන්තො විහාරපරියන්තො සො තස්ස පදාතබ්බො, තෙන ච සො සාදිතබ්බො.

10. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා පකතත්තෙන භික්ඛුනා පුරෙසමණෙන වා පච්ඡාසමණෙන වා කුලානි උපසඞ්කමිතබ්බානි. න ආරඤ්ඤිකඞ්ගං සමාදිතබ්බං, න පිණ්ඩපාතිකඞ්ගං සමාදිතබ්බං, න ච තප්පච්චයා පිණ්ඩපාතො නීහරාපෙතබ්බො 'මා මං ජානිංසූ'ති.

11. පාරිවාසිකෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා ආගන්තුකෙන ආරොචෙතබ්බං, ආගන්තුකස්ස ආරොචෙතබ්බං., උපොසථෙ ආරොචෙතබ්බං, පවාරණාය ආරොචෙතබ්බං, සචෙ ගිලානො හොති දූතෙනපි ආරොචෙතබ්බං.

12. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන, අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන, අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන, අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

6. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණුනට උපොසථ, පවාරණා, වස්සිකසාටිකා ඔතොජන (පසුව ලබන අදහසින් එදිනට නියම බත නොගෙන හැරීම) චතුශ්ශාල බත ඉවසීම යන පස වැඩිමහලු පිළිවෙල අනුව කිරීම අනුදනිමි.

7. එහෙයින් මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණුනට ඔවුන් විසින් පැවැත්විය යුතු පරිදි වූ වත් පණවන්නෙමි. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් මොනොවට පැවැතිය යුතු. මේ එහි මොනොවට පැවැත්ම යි:

8. පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් තමා උපාධ්‍යාය වැ උපසම්පදා නො කටයුතු. තමා ඇදුරු වැ නිස නො දියයුතු. හෙරණක් උවටු නො කොට යුතු. භික්ඛුනීඔවාදක සම්මුතිය නො ඉවැසිය යුතු. සම්මතිය ලද්දහු විසිනුදු මෙහෙණනට ඔවා නො දිය යුතු. යම් ඇවැතෙකින් සඟහු විසින් පිරිවෙස් දෙන ලද ද, ඒ ඇවැත හෝ එ බඳු අන් ඇවැතක් හෝ එයට වඩා ලාමක ඇවැතක් හෝ නො ඇවැද්ද යුතු. කර්මය නො ගැරැහියැ යුතු යැ. කර්මය කළ මහණහු නො ගැරැහියැ යුතුහ. පුවතත් මහණක්හුගේ පොහොය නො තැබියැ යුතු. පවුරුණු නො තැබියැ යුතු. සවචනීය කර්මය නො කළ යුතු. වෙහෙරැ දෙටුතන්හි නො සිටියැ යුතු. අවසර ගැන්ම නො කරවියැ යුතු. පුවතත් මහණක්හට චොදනා නො කට යුතු. ඇවැත් සිහිකරවනු නො කට යුතු. මහණුන් උනුන් හා කලහයෙහි නො යෙදියැ යුතු.

9. මහණෙනි, පිරිවෙස් පුරණ මහණහු විසින් පුවතත් මහණකුහට පෙරටු වැ නො යැ යුතු. පෙරටු වැ නො හින්ද යුතු. සඞ්ඝයාගේ යම් කෙළවරැ අස්නෙක් කෙළවරැ යහනෙක් කෙළවරැ වෙහෙරෙක් වේ ද, එය ඔහුට දියැ යුතු. ඔහු විසිනුත් එය ඉවැසියැ යුතු.

10. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු හා පෙරටු වැ යන මහණකු වැ හෝ පසු වැ යන මහණකු වැ හෝ කුලයෝ නො එළැඹියැ යුතුහ. 'මා පිරිවෙස් පුරන්නකු කොට සෙස්සෝ නො දනිත්වා' යි යන ඒ කාරණයෙන් ආරණ්‍යකාඞ්ගය සමාදන් නො වියැ යුතු. පිණ්ඩපාතිකාඞ්ගය සමාදන් නො වියැ යුතු. පිණ්ඩපාතය නො නෙන්වා ගත යුතු.

11. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන ආගන්තුක මහණහු විසින් නෙවාසික මහණුනට තමා පිරිවෙස් වසන බව සැල කළ යුතු. පිරිවෙස් වසන නෙවාසික මහණහු විසින් ආගන්තුක මහණහට තමා පිරිවෙස් වසන බව සැල කළ යුතු. පොහෝ කිරීමෙහිදී (තමා පිරිවෙස් පුරන බව) සැල කළ යුතු. පවුරුණුයෙහිදී සැල කළ යුතු. ඉදින් හෝ ගිලන් වේ නම් දූතයකු ලවා නුමුදු සැල කැරැවියැ යුතු.

12. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු නැති වැ, දසවිධ අනතරාය අතුරෙන් යම් කිසි අනතරායයක් නැති වැ, මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් මහණුන් නැති ආවාසයට නො යැ යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් මහණුන් නැති අනාවාසයට පුවතත් මහණක්හු නැති වැ, අනතරායයක් නැති වැ, නො යැ යුතු යි. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින්, පුවතත් මහණක්හු නැති වැ, අනතරායයක් නැති වැ, මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් මහණුන් නැති ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නො යැ යුතු.

13. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාවාසා අභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාවාසා අභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාවාසා අභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

14. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා අභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා අභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන, අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා අභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

15. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො යත්ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා සභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො යත්ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො යත්ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

16. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො යත්ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාවාසා සභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො යත්ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො යත්ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

13. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු නැති වැ, අනතරායයක් නැතිවැ, මහණුන් ඇති අනාවාසයෙන් මහණුන් නැති ආවාසයට නො යා යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු නැති ව, අනතරායයක් නැති වැ, මහණුන් ඇති අනාවාසයෙන් මහණුන් නැති අනාවාසයට නො යා යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු නැති ව, අනතරායයක් නැති වැ, මහණුන් ඇති අනාවාසයෙන් මහණුන් නැති ආවාසයට හෝ අනාවාසයට හෝ නො යා යුතු.

14. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු නැති වැ, අනතරායයක් නැති වැ, මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ මහණුන් නැති ආවාසයට නො යා යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු නැති වැ, අනතරායයක් නැති වැ, මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ මහණුන් නැති අනාවාසයට නො යා යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු නැති වැ, අනතරායයක් නැයි වැ, මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ මහණුන් නැති ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නො යා යුතු.

15. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් මහණුන් ඇති ආවාසයෙකින් (නික්මැ) යම් තැනෙක නානාසංවාසක මහණහු ඇත් ද, එසේ වූ මහණුන් ඇති ආවාසයට පුවතත් මහණක්හු නැති වැ, අනතරායයක් නැති වැ නො යා යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් මහණුන් ඇයි ආවාසයෙකින් (නික්මැ) යම් තැනෙක නානාසංවාසක මහණහු ඇත් ද, එසේ වූ මහණුන් ඇයි අනාවාසයකට පුවතත් මහණකු නැති වැ, අනතරායයක් නැති වැ, නො යා යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් මහණුන් ඇයි ආවාසයෙන් (නික්මැ) යම් තැනෙක නානාසංවාසක මහණහු ඇත් ද, එසේ වූ මහණුන් ඇති ආවාසයකට හෝ අනාවාසයකට හෝ පුවතත් මහණක්හු නැති වැ, අනතරායයක් නැයි වැ, නො යා යුතු.

16. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් මහණුන් ඇති අනාවාසයෙන් (නික්මැ) යම් තැනෙක නානාසංවාසක මහණහු ඇත් ද, එසේ වූ මහණුන් ඇති ආවාසයකට පුවතත් මහණක්හු නැති වැ, අනතරායයක් නැති වැ නො යා යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් මහණුන් ඇති අනාවාසයෙන් (නික්මැ) යම් තැනෙක නානාසංවාසක මහණහු ඇත් ද, එසේ වූ මහණුන් ඇති අනාවාසයකට පුවතත් මහණකු නැති වැ, අනතරායයක් නැති වැ, නො යා යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් මහණුන් ඇති අනාවාසයෙන් (නික්මැ) ය තැනෙක නානාසංවාසක මහණහු ඇත් ද, එසේ වූ මහණුන් ඇති ආවාසයකට හෝ අනාවාසයකට හෝ පුවතත් මහණකු නැති වැ, අනතරායයක් නැති වැ නො යා යුතු.

17. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො, යත්ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා, අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන, අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො, යත්ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා, අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන, අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො, යත්ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා, අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන, අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

18. ගන්තබ්බො භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො, යත්ථස්සු භික්ඛූ සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤා සක්කොමි අජ්ජෙව ගන්තුන්ති. ගන්තබ්බො භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා සභික්ඛුකො අනාවාසො, යත්ථස්සු භික්ඛූ සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤා සක්කොමි අජ්ජෙව ගන්තුන්ති. ගන්තබ්බො භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා, යත්ථස්සු භික්ඛූ සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤා සක්කොමි අජ්ජෙව ගන්තුන්ති.

19. ගන්තබ්බො භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො, යත්ථස්සු භික්ඛූ සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤා සක්කොමි අජ්ජෙව ගන්තුන්ති. ගන්තබ්බො භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාවාසා සභික්ඛුකො අනාවාසො, යත්ථස්සු භික්ඛූ සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤා සක්කොමි අජ්ජෙව ගන්තුන්ති. ගන්තබ්බො භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා, යත්ථස්සු භික්ඛූ සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤා සක්කොමි අජ්ජෙව ගන්තුන්ති.

20. ගන්තබ්බො භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුකො ආවාසො, යත්ථස්සු භික්ඛූ සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤා සක්කොමි අජ්ජෙව ගන්තුන්ති. ගන්තබ්බො භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුකො අනාවාසො, යත්ථස්සු භික්ඛූ සමානසංවාසකා යං ජඤ්ඤා සක්කොමි අජ්ජෙව ගන්තුන්ති. ගන්තබ්බො භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා, යත්ථස්සු භික්ඛූ සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤා සක්කොමි අජ්ජෙව ගන්තුන්ති.

17. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ (නික්මැ) යම් තැනෙක නානාසංවාසක මහණහු ඇත් ද, එසේවූ මහණුන් ඇති ආවාසයට පුවතත් මහණක්හු නැති වැ, අන්තරායයක් නැති වැ, නො යැ යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ (නික්මැ) යම් තැනෙක නානාසංවාසක මහණහු ඇත් ද, එසේ වූ මහණුන් ඇති අනාවාසයට පුවතත් මහණක්හු නැති වැ, අන්තරායයක් නැති වැ, නො යැ යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ (නික්මැ) යම් තැනෙක නානාසංවාසක මහණහු ඇත් ද, එසේ වූ මහණුන් ඇති ආවාසයට හෝ අනාවාසයට පුවතත් මහණක්හු නැති වැ, අන්තරායයක් නැති වැ, නො යැ යුතු.

18. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් (නික්මැ) යම් තැනෙක සමානසංවාසක මහණහු ඇත් ද, යම් තැනකට 'අද ම යන්නට හැක්කෙමි'සි දන්නේ ද, එසේ වූ මහණුන් ඇති ආවාසයට යැ යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් (නික්මැ) යම් තැනෙක සමානසංවාසක මහණහු ඇත් ද, යම් තැනකට 'අද ම යන්නට හැක්කෙමි'සි දන්නේ ද, එසේ වූ මහණුන් ඇති අනාවාසයට යැ යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් (නික්මැ) යම් තැනෙක සමානසංවාසක මහණහු ඇත් ද, යම් තැනකට 'අද ම යන්නට හැක්කෙමි' සි දන්නේ ද, එසේ වූ මහණුන් ඇති ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යැ යුතු.

19. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් මහණුන් ඇති අනාවාසයෙන් (නික්මැ) යම් තැනෙක සමානසංවාසක මහණහු ඇත් ද, යම් තැනකට 'අද ම යන්නට හැක්කෙමි' සි දන්නේ ද, එසේ වූ මහණුන් ඇති ආවාසයට යැ යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් මහණුන් ඇති අනාවාසයෙන් (නික්මැ) යම් තැනෙක සමානසංවාසක මහණහු ඇත් ද, යම් තැනකට 'අද ම යැ හැක්කෙමි' යි දන්නේ ද, එසේ වූ මහණුන් ඇති, අනාවාසයට යැ යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් මහණුන් ඇති අනාවාසයෙන් (නික්මැ) යම් තැනෙක සමානසංවාසක මහණහු ඇත් ද, යම් තැනකට 'අද ම යන්නට හැක්කෙමි' සි දන්නේ ද, එසේ වූ මහණුන් ඇති ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යැ යුතු.

20. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ (නික්මැ) යම් තැනෙක සමානසංවාසක මහණහු ඇත් ද, යම් තැනකට 'අද ම යන්නට හැක්කෙමි' යි දන්නේ ද, එසේ වූ මහණුන් ඇති, ආවාසයට යැ යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ (නික්මැ) යම් තැනෙක සමානසංවාසක මහණහු ඇත් ද, යම් තැනකට අද ම 'යන්නට හැක්කෙමි' යි දන්නේ ද, එසේ වූ අනාවාසයට යැ යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ (නික්මැ) යම් තැනෙක සමානසංවාසක මහණහු ඇත් ද, යම් තැනකට 'අද ම යන්නට හැක්කෙමි' යි දන්නේ ද, එසේ වූ මහණුන් ඇති ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යැ යුතු.

21. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා පකතත්තෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්නෙ අනාවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං. පකතත්තං භික්ඛුං දිස්වා ආසනා වුට්ඨාතබ්බං. පකතත්තො භික්ඛු ආසනෙන නිමන්තෙතබ්බො. න පකතත්තෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකාසනෙ නිසීදිතබ්බං. න නීචෙ ආසනෙ නිසින්නෙන උච්චෙ ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න ඡමාය නිසින්නෙන ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න එකචඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං. න නීචෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමන්තෙන උච්චෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං. න ඡමාය චඞ්කමන්තෙන චඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා පාරිවාසිකෙන බුඩ්ඪතරෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානත්තාරහෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානත්තචාරිකෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- අබ්භානාරහෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්නෙ අනාවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං. න එකාසනෙ නිසීදිතබ්බං. න නීචෙ ආසනෙ නිසින්නෙන උච්චෙ ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න ඡමාය නිසින්නෙන ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න එකචඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං. න නීචෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමන්තෙන උච්චෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං. න ඡමාය චඞ්කමන්තෙන චඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං.

22. පාරිවාසිකචතුත්ථො චෙ භික්ඛවෙ පරිවාසං දදෙය්‍ය; මූලාය පටිකස්සෙය්‍ය, මානත්තං දදෙය්‍ය, තබ්බීසො අබ්භෙය්‍ය, අකම්මං. න ච කරණීයන්ති.

චතුනවුති පාරිවාසිකවත්තං නිට්ඨිතං.

23. අථ ඛො අයස්මා උපාලි යෙන භගවා තෙනුපසඞ්කමි. උපසඞ්කමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්නො ඛො ආයස්මා උපාලි භගවන්තං එතදවොච: "කති නු ඛො භන්තෙ පාරිවාසිකස්ස භික්ඛුනො රත්තිච්ඡෙදා?" ති. "තයො ඛො උපාලි පාරිවාසිකස්ස භික්ඛුනො රත්තිච්ඡෙදා: සහවාසො, විප්පවාසො, අනාරොචනා. ඉමෙ ඛො උපාලි තයො පාරිවාසිකස්ස භික්ඛුනො රත්තිච්ඡෙදා" ති.

24. තෙන ඛො පන සමයෙන සාවත්ථියා මහාභික්ඛුසඞ්ඝො සන්නිපතිතො හොති. න සක්කොන්ති පාරිවාසිකා භික්ඛූ පරිවාසං සොධෙතුං. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

21. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු හා එක් සෙවෙනියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙනියක් ඇති අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙනියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. පුවතත් මහණකු දුක හුනස්නෙන් නැගී සිටියැ යුතු. පුවතත් මහණ අස්නෙන් නිමැතිය යුතු. පුවතත් මහණක්හු හා එක් අස්නෙහි නො හිත්ද යුතු. පුවතත් මහණක්හු මිටි අස්නැ හුත් කල්හි තමා උස් අසුනැ නො හිත්ද යුතු. පුවතත් මහණක්හු බිමැ හුත් කල්හි තමා අස්නෙකැ නො හිත්ද යුතු. පුවතත් මහණක්හු හා එක් සක්මන් මළුයෙහි. සක්මන් නො කළයුතු. පුවතත් මහණක්හු මිටි සක්මන් මළුයෙහි සක්මන් කරන කල්හි තමා උස් සක්මන් මළුවෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු. පුවතත් මහණක්හු බිමැ සක්මන් කරන කල්හි තමා සක්මන් මළුවෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් පිරිවෙස් වසන වැඩි මහලු මහණකු හා... මූලායපටිකස්සනාවට සුදුසු මහණකු හා... මානතට සුදුසු මහණකු හා... මානතෙහි හැසිරෙන මහණකු හා... අබ්භානයට සුදුසු මහණකු හා එක් සෙවෙනියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙනියක් ඇති අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙනියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් අස්නෙහි නො හිත්ද යුතු. ඔහු මිටි අස්නැ උන් කල්හි තමා උසස්නෙක නො හිත්ද යුතු. ඔහු බිමැ හුත් කල්හි තමා අස්නෙකැ නො හිත්ද යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන් මළුයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන් මළුයෙහි සක්මන් කරන කලැ තමා උස් සක්මන් මළුයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරන කලැ තමා සක්මන් මළුයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු.

22. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු සතර වැනි කොටැති වැ පිරි-වෙස් දෙන්නේ නම්, මූලායපටිකස්සනාව කරන්නේ නම්, මානත දෙන්නේ නම්, ඔහු විසිවැනි කොටැති වැ අබ්භාන කරන්නේ නම්, එය අකර්මයෙක් වෙයි. එය නො කටයුතු ද වෙයි.

සිවුඅනූ පිරිවෙසිවත් නිමියේ ය.

23 ඉක්බිත්තෙන් ආයුෂ්මත් උපාලි තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළැඹියහ. එළැඹ ඔබ වැඳ පසෙක ඉඳගත්හ. පසෙක හුන් ආයුෂ්මත් උපාලි තෙරණුවෝ "වහන්ස, පිරිවෙස් වසන මහණහට රාත්‍රිච්ඡේද කීයෙක් දැ?" යි විචාළහ. "උපාලිනි, සහවාසය (පුවතත් මහණුන් හා එක් වැ, ,විසීම), විනාවාසය (පුවතත් මහණුන්ගෙන් වෙන් ව විසීම), අනාරොචනය (ආගන්තුකාදීනට තමා පිරිවෙස් වසන බව නොදැන්වීම)යැ යි පිරිවෙස් වසන මහණහට රාත්‍රිච්ඡේද තුනෙකැ" යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක.

24. එ සමයෙහි සැවැත්හි මහත් මහණමුළුවෙක් මුළු දෙවුණේ වෙයි. පිරිවෙස් වසන මහණහු පරිවාස ශොධනය කරන්නට නො හැක්කාහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැළ කළහ.

25. "අනුජානාමි භික්ඛවෙ පරිවාසං නික්ඛිපිතුං. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ නික්ඛිපිතබ්බො: තෙන පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා එකං භික්ඛුං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො: "පරිවාසං නික්ඛිපාමීති" නික්ඛිත්තො හොති පරිවාසො. "වත්තං නික්ඛිපාමීති" නික්ඛිත්තො හොති පරිවාසො" ති.

26. තෙන ඛො පන සමයෙන සාවත්ථියා භික්ඛූ තහං තහං පක්කමිංසු. න සක්කොන්ති පාරිවාසිකා භික්ඛූ පරිවාසං සොධෙතුං. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

27. "අනුජානාමි භික්ඛවෙ පරිවාසං සමාදියිතුං. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ සමාදිතබ්බො: තෙන පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා එකං භික්ඛුං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිමපග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො: 'පරිවාසං සමාදියාමී'ති. සමාදින්නො හොති පරිවාසො. 'වත්තං සමාදියාමී'ති. සමාදින්නො හොති පරිවාසො'ති.

පාරිවාසිකවත්තං නිට්ඨිතං.

2. මූලායපටිකස්සනාරහවත්තං

1. තෙන ඛො පන සමයෙන මූලායපටිකස්සනාරහා භික්ඛූ සාදියන්ති; පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ජලිකම්මං සාමීචිකම්මං ආසනාභිහාරං සෙය්‍යාභිහාරං පාදොදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං පත්තචීවරපටිග්ගහණං නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං. යෙ තෙ භික්ඛූ අප්පිච්ඡා සන්තුට්ඨා ලජ්ජිනො කුක්කුච්චකා සික්ඛාකාමා, තෙ උජ්ඣායන්ති ඛීයන්ති විපාචෙන්ති: "කථං හි නාම මූලායපටිකස්සනාරහා භික්ඛූ සාදියිස්සන්ති පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්ම"න්ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛූ භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

2. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදානෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසඞ්ඝං සන්නිපාතාපෙත්වා භික්ඛූ පටිපුච්ඡි: "සච්චං කිර භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරහා භික්ඛූ සාදියන්ති පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්ම"න්ති. "සච්චං භගවා."

3. විගරහි බුද්ධො භගවා: අනනුච්ඡවිකං -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරහා භික්ඛූ සාදියිස්සන්ති පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං. නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදාය පසන්නානං වා භිය්‍යොභාවාය. අථ ඛො තං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං චෙව අප්පසාදාය, පසන්නානඤ්ච එකච්චානං අඤ්ඤථත්තායා'ති. විගරහිත්වා ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛූ ආමන්තෙසි.

25. "මහණෙනි, පිරිවෙස නික්ෂිප්ත කරන්නට (බහා තබන්නට) අනුදැනිමි. මහණෙනි, මෙසේ නික්ෂෙප ද කළ යුතු: ඒ පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් එක් මහණක්හු කරා එළැඹ උතුරුසඟ එකස් කොට උත්කුටුක වැ හිඳ දෙනොත් මුදුනැ තබා "පිරිවෙස බහා තබමි යි" මෙසේ කියැ යුතු. (මෙතෙකින්) පිරිවෙස බහා තබන ලදුයේ වෙයි. "වත බහා තබමි යි" කියැ යුතු. පිරිවෙස බහා තබන ලදුයේ වෙයි.

26. එ සමයෙහි සැවතෙහි භික්ෂූහු ඒ ඒ අත නික්ම ගියහ. පිරිවෙස් වසන මහණහු පිරිවෙස් ශොධනය කරණට නොහැකි වෙත්. මේ කරුණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැළ කළහ.

27. මහණෙනි, පිරිවෙස සමාදානය කොට ගන්නට අනුදනිමි යි. මහණෙනි, මෙසේ සමාදන්වීම කළයුතුයි: ඒ පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් එක් මහණකු වෙත එළඹ උතුරුසඟ එකස් කොට උත්කුටුකවැ හිඳ ඇඳිලි බැඳ "පිරිවෙස සමාදන් කොට ගණිමි යි" කිය යුතු. පිරිවෙස සමාදන් කොට ගන්නා ලදුයේ වෙයි. "වත සමාදන් කොට ගණිමි" යි, කිය යුතු. පිරිවෙස සමාදන් කොට ගන්නා ලදුයේ වෙයි.

පාරිවාසික වත නිමියේ ය.

2. මූලායපටිකස්සනාරහ වත

1. එ සමයෙහි මූලායපටිකස්සනාවට සුදුසු මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ අභිවාදන, පච්චුට්ඨාන, අඤ්ජලිකම්, සාමීචි කම්, ආසනාභිහාර, සෙය්‍යාභිහාර, පාදෝදක, පාදපීඨ, පාදකඨලිකා, පත්තචීවර පටිග්ගහණ, නැමෙහි පිට්ඨිපරිකම්ම යන මේ වත් ඉවසත්. අපිස් ගුණැයි... සන්තුෂ්ටවූ ලජ්ජී වූ කුක්කුච්ච වූ ශික්ෂාකාම වූ යම් මහණ කෙනෙක් වෙත් ද, ඔහු "කෙසේ නම් මූලායපටිකස්සනාවට සුදුසු මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ අභිවාදන, පච්චුට්ඨාන... නැමෙහි පිට්ඨිපරිකම්ම යන මෙ කී වත් ඉවසත්නාහු දැ?" යි ලාමක කොට සිතත්, දෙස් කියත්, නුගුණ පතුරුවත්. ඉක්බිත්තෙත් ඒ මහණහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ කරුණ සැළ කළාහු ය.

2. එ කලැ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙහි මේ ප්‍රස්තාවයෙහි භික්සඟන රැස් කරවා, "මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාවට සුදුසු මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ අභිවාදන, පච්චුට්ඨාන... නැමෙහි පිට්ඨිපරිකම්ම යන මේ වත් ඉවසත්නාහු ය යනු සැබෑ දැ? යි අසා වදාළ සේක. "සැබැව, භාග්‍යවතුන් වහන්සැ" යි එ මහණහු පිළිවදත් ඇස්සූහ.

3. "මහණෙනි, කෙසේ නම් මූලායපටිකස්සනාවට සුදුසු මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ අභිවාදන, පච්චුට්ඨාන,... නැමෙහි පිට්ඨිපරිකම්ම යන මෙකී වත් ඉවසත්නාහු ද? මහණෙනි, මෙය සස්නෙහි නොපහනුන්ගේ පැහැදීම පිණිස ද... පහනුන්ගේ භූයොභාවය පිණිස ද නො වේ. මහණෙනි, වැලිදු මෙය නොපහනුන්ගේ නොපැහැදීම පිණිස ද, පහන් වූ ඇතැමුන්ගේ අන්‍යථාභාවය පිණිස ද වේ යැ" යි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ වෙසෙසින් ගැරැහූ සේක. ගරහා, දැහැමි කතා කොට භික්ෂූන් මෙසේ ඇමතූ සේක.

4. "න භිකඛවෙ මූලායපටිකසසනාරහෙන භිකඛුනා සාදිතබබං පකතතතානං භිකඛූනං අභිවාදනං පචචුටඨානං අඤජලිකමමං සාමීචිකමමං ආසනාභිහාරං සෙය්‍යාභිහාරං පාදොදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං පතතචීවර-පටිගගහණං නහානෙ පිටඨිපරිකමමං. යො සාදියෙය්‍ය, ආපතති දුකකටසස.

5. අනුජානාමි භිකඛවෙ මූලායපටිකසසනාරහානං භිකඛූනං මිථු යථා-වුඩඪං අභිවාදනං පචචුටඨානං -පෙ- නහානෙ පිටඨිපරිකමමං.

6. අනුජානාමි භිකඛවෙ මූලායපටිකසසනාරහානං භිකඛූනං පඤච යථාවුඩඪං උපොසථං පවාරණං වසසිකසාටිකං ඔණොජනං භතතං.

7. තෙන හි භිකඛවෙ මූලායපටිකසසනාරහානං භිකඛූනං වතතං පඤඤපෙසසාමි යථා මූලායපටිකසසනාරහෙහි භිකඛූහි වතතිතබබං. මූලාය-පටිකසසනාරහෙන භිකඛවෙ භිකඛුනා සමමා වතතිතබබං. තත්‍රායං සමමා වතතනා:

8. න උපසමපාදෙතබබං. න නිසසයො දාතබබො. න සාමණෙරො උපටඨාපෙතබබො. න භිකඛුනොවාදකසමමුති සාදිතබබා. සමමතෙනපි භිකඛුනියො න ඔවදිතබබා. යාය ආපතතියා මූලායපටිකසසනාරහො කතො හොති සඞඝෙන, සා ආපතති න ආපජජිතබබා, අඤඤා වා තාදිසිකා, තතො වා පාපිටඨතරා. කමමං න ගරහිතබබං. කමමිකා න ගරහිතබබා. න පකත-තතසස භිකඛුනො උපොසථො ඨපෙතබබො. න පවාරණා ඨපෙතබබා. න සවචනීයං කාතබබං. න අනුවාදො පටඨපෙතබබො. න ඔකාසො කාරෙ-තබබො. න චොදෙතබබො. න සාරෙතබබො. න භිකඛූහි සමපයොජෙතබබං·

9. න භිකඛවෙ මූලායපටිකසසනාරහෙන භිකඛුනා පකතතතසස භිකඛුනො පුරතො ගනතබබං. න පුරතො නිසීදිතබබං. යො හොති සඞඝසස ආසනපරියනෙතා, සෙය්‍යාපරියනෙතා, විහාරපරියනෙතා, සො තසස පදාතබබො. තෙන ච සො සාදිතබබො.

10. න භිකඛවෙ මූලායපටිකසසනාරහෙන භිකඛුනා පකතතතෙන භිකඛුනා පුරෙසමණෙන වා පචඡාසමණෙන වා කුලානි උපසඞක-මිතබබානි. න ආරඤඤිකඞගං සමාදියිතබබං. න පිණඩපාතිකඞගං සමාදියි-තබබං. න ච තපපචචයා පිණඩපාතො නීහරාපෙතබබො 'මා මං ජානිංසූ'ති.

4. "මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාවට සුදුසු මහණහු විසින් පුවතත් මහණුන්ගේ වැඳීම, දක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම, ඇඳිලි බැඳීම, සාමීචිකම්, අසුන් එළැවීම, යහන් එළැවීම, පාදෝනා දිය එළැවීම, පාපුටුව එළැවීම, පාකටෙලිය එළැවීම, පාසිවුරු පිළිගැන්ම, නැමෙහි පිට පිරියම යන මෙ කී වත් නො ඉවැසියැ යුතු. යමෙක් ඉවසන්නේ නම් දුකුලා ඇවැත් වන්නේ ය.

5. මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාවට සුදුසු මහණුනට මහලු පිළිවෙළින් උනුන් වැඳීම, දක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම, ... නැමෙහි පිට පිරියම යන මෙ කී වත් අනුදනිමි.

6. මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාවට සුදුසු මහණුනට මහලු පිළිවෙළින් පොහෝ කිරීම, පවාරණාව, වැසිසළුව පිළිගැණීම, ඔතොජනය (පසු ව ලබන අදහසින් එදිනට නියමිත බත නො පිළිගෙණ හැර) දීමීම, (පාරිවාසිකයන් උදෙසා පැණවූ) චතුශශාල බත පිළිගැණීම යන පස අනුදනිමි.

7. එසේ වී නම් මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාවට සුදුසු වූ මහණුන් විසින් යම්සේ පැවැතිය යුතු ද, මූලායපටිකස්සනාවට සුදුසු මහණුනට ඔවුන් විසින් පැවැතියැ යුතු පරිදි වූ වත් පණවන්නෙමි. මහණෙනි, මූලාය-පටිකස්සනාවට සුදුසු මහණහු විසින් මොනොවට පැවැතියැ යුතු. එහි මේ මොනොවට පැවැත්ම සි:

8. තමා උපාධ්‍යාය වැ උපසම්පදා නො කට යුතු. (ආචාර්‍ය්‍ය වැ) නිසා නො දියැ යුතු. හෙරණෙක් උවටනට තමා වෙතැ නො තබා ගත යුතු. භික්ඛුනොවාදක සම්මතිය නො ඉවැසිය යුතු. සම්මත වූවහු විසිනුදු මෙහෙණහු නො ඔවැයිය යුතු. යම් ඇවැතෙකින් මූලායපටිකස්සනාවට සුදුසු කෙළේ වේ ද, ඒ ඇවැත හෝ එබඳු වූ අන් ඇවැතක් හෝ එයටත් වඩා පවිටු ඇවැතක් නො ඇවැද්ද යුතු. විනයකර්‍මය නො ගැරැහියැ යුතු. විනයකර්‍මය කළ මහණහු නො ගැරැහියැ යුතුහ. පුවතත් මහණක්හුගේ උපොසථය නො වැළැක්වියැ යුතු. පවාරණාව නො වැළැක්වියැ යුතු. සවචනීය කර්‍මය නො කටයුතු. අනුවාදය (වෙහෙර අධිපති බව) නො කළ යුතු. අවසර ගැන්වීම නො කළ යුතු. චොදනා නො කළ යුතු. ඇවැත් සිහිපත් නො කැරැවියැ යුතු. මහණුන් උනුන් කලහයෙහි නො යෙදියැ යුතු.

9. මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාවට සුදුසු මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හට පෙරටු වැ නො යා යුතු. පෙරටු වැ නො හින්ද යුතු. සඞ්ඝයාගේ යම් පිරියත් අස්නෙක් පිරියත් යහනෙක් පිරියත් වෙහෙරෙක් වේ ද එය ඔහුට දියැ යුතු. ඔහු විසිනුත් එය ඉවැසියැ යුතු.

10. මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාවට සුදුසු මහණහු විසින් පෙරටු වැ යන මහණකු වැ හෝ පසු වැ යන මහණකු වැ හෝ පුවතත් මහණකු හා කුලයෝ නො එළැඹියැ යුතුහ. ආරණ්‍යකාඞ්ගය සමාදන් කොට නො ගත යුතු. පිණ්ඩපාතිකාඞ්ගය සමාදන් කොට නො ගත යුතු. 'මා පිරිවෙස් වසන නියා නො දනිත්වා' යි ඒ හෙතුයෙන් පිණ්ඩපාතය තමා වෙත නො ගෙන්වා ගත යුතු.

11. න භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො, අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන, අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. න භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො, අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන, අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. න භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො. අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන, අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

12. න භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාවාසා අභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො -පෙ- න -පෙ- සභික්ඛුකා අනාවාසා අභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො -පෙ- න -පෙ- අභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො, අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන, අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

13. න භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා අභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො, -පෙ- න -පෙ- අභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො -පෙ- න -පෙ- අභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො, අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන, අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

14. න භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො යත්ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා, අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන, අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. න -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො -පෙ- න -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො, යත්ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා, අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන, අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

15. න භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො, යත්ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා, අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන, අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො, යත්ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා, අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන, අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

16. න භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො, යත්ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා, අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන, අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො, යත්ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා, අඤ්ඤත්‍ර පතතත්තෙන, අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

17. ගන්තබ්බො භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා, සභික්ඛුකො ආවාසො, යත්ථස්සු භික්ඛූ සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤා සක්කොමි අජ්ජෙව ගන්තුන්ති. -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා -පෙ-

18. ගන්තබ්බො භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො, යත්ථස්සු භික්ඛූ සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤා සක්කොමි අජ්ජෙව ගන්තුන්ති. -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා -පෙ-

11. මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාවට සුදුසු මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු නැති වැ, අන්තරායයක් නැති වැ, මහණුන් ඇති ආවාසයෙකින් (නික්මැ) මහණුන් නැති ආවාසයකට නො යැ යුතු. මහණෙනි, මූලාය-පටිකස්සනාවට සුදුසු මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු නැති වැ, අන්තරායකුත් නැති වැ, සභික්ඛුක ආවාසයෙන් අභික්ඛුක අනාවාසයකට නො යැ යුතු. මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාරහ මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු නැති වැ, අන්තරායයකුත් නැති වැ, සභික්ඛුක ආවාසයෙන් අභික්ඛුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නො යැ යුතු.

12. මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාරහ මහණහු විසින් ... සභික්ඛුක අනාවාසයෙන් අභික්ඛුක ආවාසයට නො යැ යුතු ... සභික්ඛුක අනාවාසයෙන් අභික්ඛුක අනාවාසයට නො යැ යුතු ... පුවතත් මහණක්හු නැති වැ, අන්තරායයකුත් නැති වැ, අභික්ඛුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නො යැ යුතු.

13. මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාරහ මහණහු විසින් ... සභික්ඛුක ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ.... අභික්ඛුක ආවාසයට නො යැයුතු... අභික්ඛුක අනාවාසයට නොයැයුතු...පුවතත් මහණකු නැති වැ, අන්තරායයක් නැති වැ අභික්ඛුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට හෝ නො යැ යුතු.

14. මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාරහ මහණහු විසින් ... සභික්ඛුක ආවාසයෙන් සභික්ඛුක ආවාසයට නො යැ යුතු...සභික්ඛුක අනාවාසයට නො යැ යුතු... නානාසංවාසක භික්ෂූන් ඇති සභික්ඛුක ආවාසයට හෝ අනාවාස-යට පුවතත් මහණක්හු නැති වැ, අන්තරායයක් නැති වැ නො යැ යුතු.

15. මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාරහ මහණහු විසින්... සභික්ඛුක අනා-වාසයෙන් සභික්ඛුක ආවාසයට නො යැ යුතු ... සභික්ඛුක අනාවාසයට නො යැ යුතු ... පුවතත් මහණක්හු නැති වැ අන්තරායයක් නැති වැ, නානාසංවාසක භික්ෂූන් ඇති සභික්ඛුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නො යැ යුතු.

16 මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාරහ මහණහු විසින් සභික්ඛුක ආවාස-යෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ ... සභික්ඛුක ආවාසයට නො යැ යුතු ... සභික්ඛුක අනාවාසයට නො යැයුතු... පුවතත් මහණක්හු නැයි වැ, අන්තරායයක් නැති වැ, නානාසංවාසක භික්ෂූන් ඇයි සභික්ඛුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නො යැ යුතු.

17. මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාරහ මහණහු විසින්... සභික්ඛුක ආවාසයෙන් සමානසංවාසක භික්ෂූන් ඇති, අද ම යන හැක්කැ යි දන්නා සභික්ඛුක ආවාසයට... සභික්ඛුක අනාවාසයට ... සභික්ඛුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යැ යුතු.

18. මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාරහ මහණහු විසින්... සභික්ඛුක අනාවාසයෙන් සමානසංවාසක භික්ෂූන් ඇති, අද ම යැ හැක්කැ යි දන්නා සභික්ඛුක ආවාසයට ... සභික්ඛුක අනාවාසයට... සභික්ඛුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යැ යුතු.

19. ගන්තබ්බො භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා සභික්ඛුකො ආවාසො යත්ථස්සු භික්ඛූ සමාන-සංවාසකා, යං ජඤ්ඤා සක්කොමි අජ්ජෙව ගන්තුන්ති. -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා. -පෙ- අජ්ජෙව ගන්තුන්ති.

20. න භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා පකතත්තෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වත්ථබ්බං, න එකච්ඡන්නෙ අනාවාසෙ වත්ථබ්බං, න එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං, පකතත්තං භික්ඛුං දිස්වා ආසනා වුට්ඨාතබ්බං, පකතත්තො භික්ඛු ආසනෙන නිමන්තෙතබ්බො. පකතත්තෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකාසනෙ නිසීදිතබ්බං, න නීචෙ ආසනෙ නිසින්නෙ උච්චෙ ආසනෙ නිසීදිතබ්බං, න ඡමාය නිසින්නෙ ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න එකචඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං, න නීචෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමන්තෙ උච්චෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං, න ඡමාය චඞ්කමන්තෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං. න භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මූලායපටිකස්සනාරහෙන බුඩ්ඪතරෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානත්තාරහෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානත්තචාරිකෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- අබ්භානාරහෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වත්ථබ්බං, න එකච්ඡන්නෙ අනාවාසෙ වත්ථබ්බං, න එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං, න එකාසනෙ නිසීදිතබ්බං, න නීචෙ ආසනෙ නිසින්නෙ උච්චෙ ආසනෙ නිසීදිතබ්බං, න ඡමාය නිසින්නෙ ආසනෙ නිසීදිතබ්බං, න එකචඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං, න නීචෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමන්තෙ උච්චෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං, න ඡමාය චඞ්කමන්තෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං.

12. මූලායපටිකස්සනාරහවත්තුපෙතො චෙ භික්ඛවෙ පරිවාසං දදෙය්‍ය, මූලායපටිකස්සෙය්‍ය, මානත්තං දදෙය්‍ය, තබ්බීසො අබ්භෙය්‍ය, අකම්මං. න ච කරණීයන්ති.

මූලායපටිකස්සනාරහවත්තං නිට්ඨිතං.

19. මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාරහ මහණහු විසින් අද ම යා හැක්කැ යි දන්නා සභික්ෂුක ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ සමාන-සංවාසක භික්ෂූන් ඇති, සභික්ෂුක ආවාසයට ... සභික්ෂුක අනාවාසයට ... සභික්ෂුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යා යුතු.

20. මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාරහ මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු හා එක් සෙවෙනියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙනියක් ඇති අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙනියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. පුවතත් මහණක්හු දැක හුනස්නෙන් නැඟී සිටියැ යුතු. පුවතත් මහණ තෙම අස්නෙන් තිමැතියැ යුතු. පුවතත් මහණක්හු හා එක් අස්නෙහි නො හින්ද යුතු. ඔහු මිටි අස්නැ හුන් කල්හි තමා උසස්නෙහි නො හින්ද යුතු. ඔහු බිමැ හුන් කලැ තමා අස්නෙක නොහින්ද යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන් මළුයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන් මළුයෙහි සක්මන් කරන කලැ තමා උස් සක්මන් මළුවෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරන කලැ තමා සක්මන් මළුයෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු. මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාරහ මහණහු විසින් පිරිවෙස් වසන මහණක්හු හා ... වඩා මහලු මූලායපටිකස්සනාරහ මහණක්හු හා ... මානත්තාරහ මහණක්හු හා ... මානත්තචාරික මහණක්හු හා... අබ්භානාරහ මහණක්හු හා එක් සෙවෙනි ඇති ආවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙනි ඇති අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙනි ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් අස්නෙහි නො හින්ද යුතු. ඔහු මිටි අස්නෙක හුන් කලැ තමා උසස්නෙකැ නො හින්ද යුතු. ඔහු බිමැ හුන් කලැ තමා අස්නෙක නො හින්ද යුතු. එක් සක්මන් මළුයෙහි ඔහු හා සක්මන් නො කළයුතු. ඔහු මිටි සක්මන් මළුයෙක සක්මන් කරද්දී තමා උස් සක්මන් මළුයෙක සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරන කලැ තමා සක්මන් මළුවෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු.

21. මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාවට සුදුසු මහණහු සතරවනු කොටැති වැ පිරිවෙස් දෙන්නේ නම්, මූලායපටිකස්සනාව කරන්නේ නම්, මානත්ත දෙන්නේ නම්, ඔහු විසිවනු කොටැයි වැ අබ්භානකර්මය කරන්නේ නම්, ඒ අකර්මයෙකි. නො ද කළ යුතු.

මූලායපටිකස්සනාරහ වත නිමියේ ය.

3. මානත්තාරහවත්තං

1. තෙන ඛො පන සමයෙන මානත්තාරහා භික්ඛූ සාදියන්ති පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං, පච්චුට්ඨානං, අඤ්ජලිකම්මං, සාමීචිකම්මං, ආසනාභිහාරං, සෙය්‍යාභිහාරං, පාදොදකං, පාදපීඨං, පාදකඨලිකං, පත්තචීවර පටිග්ගහණං, නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං. යෙ තෙ භික්ඛූ අප්පිච්ඡා සන්තුට්ඨා ලජ්ජිනො කුක්කුච්චකා සික්ඛාකාමා, තෙ උජ්ඣායන්ති ඛීයන්ති විපාචෙන්ති: "කථං හි නාම මානත්තාරහා භික්ඛූ සාදියිස්සන්ති පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මන්ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛූ භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

2. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදානෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසඞ්ඝං සන්නිපාතාපෙත්වා භික්ඛූ පටිපුච්ඡි: "සච්චං කිර භික්ඛවෙ මානත්තාරහා භික්ඛූ සාදියන්ති පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මන්ති. "සච්චං භගවා."

3. විගරහි බුද්ධො භගවා: කථං හි නාම භික්ඛවෙ මානත්තාරහා භික්ඛූ සාදියිස්සන්ති පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං. නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදාය -පෙ- විගරහිත්වා ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛූ ආමන්තෙසි.

4. න භික්ඛවෙ මානත්තාරහෙන භික්ඛුනා සාදිතබ්බං පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං, පච්චුට්ඨානං, -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං. යො සාදියෙය්‍ය, ආපත්ති දුක්කටස්ස. අනුජානාමි භික්ඛවෙ මානත්තාරහානං භික්ඛූනං මිථු යථාවුඩ්ඪං අභිවාදනං, පච්චුට්ඨානං, -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං.

5. අනුජානාමි භික්ඛවෙ මානත්තාරහානං භික්ඛූනං පඤ්ච යථාවුඩ්ඪං උපොසථං, පවාරණං, වස්සිකසාටිකං, ඔණොජනං, භත්තං.

6. තෙන හි භික්ඛවෙ මානත්තාරහානං භික්ඛූනං වත්තං පඤ්ඤපෙස්සාමි, යථා මානත්තාරහෙහි භික්ඛූහි වත්තිතබ්බං. මානත්තාරහෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සම්මා වත්තිතබ්බං, තත්‍රායං සම්මාවත්තනා:

7. න උපසම්පාදෙතබ්බං. න නිස්සයො දාතබ්බො. න සාමණෙරො උපට්ඨාපෙතබ්බො. -පෙ- න භික්ඛුනී සම්පයොජෙතබ්බං. න භික්ඛවෙ මානත්තාරහෙන භික්ඛුනා පකතත්තස්ස භික්ඛුනො පුරතො ගන්තබ්බං, න පුරතො නිසීදිතබ්බං, යො හොති සඞ්ඝස්ස ආසනපරියන්තො සෙය්‍යාපරියන්තො විහාරපරියන්තො, සො තස්ස පදාතබ්බො, තෙන ච සො සාදිතබ්බො.

8. න භික්ඛවෙ මානත්තාරහෙන භික්ඛුනා පකතත්තස්ස භික්ඛුනො[1] පුරෙසමණෙන වා පච්ඡාසමණෙන වා කුලානි උපසඞ්කමිතබ්බානි, න ආරඤ්ඤිකඞ්ගං සමාදියිතබ්බං, න පිණ්ඩපාතිකඞ්ගං සමාදියිතබ්බං, න තප්පච්චයා පිණ්ඩපාතො නීහරාපෙතබ්බො 'මා මං ජානිංසූ'ති.

1. පකතත්තෙන භික්ඛුනා. කත්ථචි.

3. මානත්තාරහවත

1. එ සමයෙහි මානත්තාරහ මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැඳීම්, දැක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම්, ඇඳිලි බැඳුම්, සාමීචිකම්, අසුන් එළැවීම්, සහන් එළැවීම්, පාදෙවුන් දිය එළැවීම්, පාපුටුව එළැවීම්, පාකටෙලි එළැවීම්, පාසිවුරු පිළිගැණුම්, නැමෙහි පිටුපිරියම් යන මෙකී වත් ඉවසත්. අපිස් ගුණැති සන්තුෂ්ටවූ ලජ්ජිවූ කුකකුච්චකවූ ශික්‍ෂාකාමවූ යම් මහණ කෙනෙක් වෙත් ද, ඔහු ''කෙසේ නම් මානත්තාරහ භික්‍ෂූහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැඳීම් දැක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම් ... නැමෙහි පිටුපිරියම් යන මෙ කී වත් ඉවසත්නාහුද?'' යි ලාමක කොට සිතත්, දෙස් කියත්, නුගුණ පතුරුවත්. ඉක්බිති ඒ මහණහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැළ කළහ.

2. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ කාරණයෙහි බික්සඟන රැස්කරවා "මහණෙනි, මානත්තාරහ භික්‍ෂූහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැඳීම්, දැක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම් ... නැමෙහි පිටුපිරියම් යන මෙකී වත් ඉවසත් යනු සැබෑ ද ?'' යි භික්‍ෂූන් විචාළ සේක. "සැබෑව භාග්‍යවතුන් වහන්සැ'' යි ඔහු කිහ.

3 භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ "මහණෙනි, කෙසේ නම් මානත්තාරහ භික්‍ෂූහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැඳීම්, දැක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම් ... නැමෙහි පිටුපිරියම් යන මෙකී වත් ඉවසත්නාහු ද ? මහණෙනි, මෙය නොපහනුන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වේ ... යැ යි වෙසෙසින් ගැරැහූ සේක. ගරහා දැහැමි කතා කොට භික්‍ෂූන් ඇමතූ සේක:

4. "මහණෙනි, මානත්තාරහ මහණහු විසින් පුවතත් මහණුන්ගේ වැඳීම්, දැක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම් ... නැමෙහි පිටුපිරියම් යන මෙ කී වත් නො ඉවැසියැ යුතු. යමෙක් ඉවසත්තේ නම්, ඔහුට දුකුළා ඇවැත් වන්නේ ය. මහණෙනි, මානතට සුදුසු මහණුනට මහලු පිළිවෙළින් උනුන් වැඳීම, දැක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම් අනුදනිමි.

5. මහණෙනි, මානත්තාරහ මහණුනට උපොසථය, පවාරණාව, වැසිසළු පිළිගැන්ම, ඔනොජනය, (පසුවට පිළිගත්තා අදහසින් එ දිනට නියමිත බත අත් හැරීම), චතුශශාල බත පිළිගැන්ම, යන පස මහලු පිළිවෙළින් කිරීමට අනුදනිමි.

6. එහෙයින් මහණෙනි, යම්සේ මානත්තාරහ මහණුන් විසින් පැවැතිය යුතු ද, එසේ ඔවුනට වත් පණවන්නෙමි. මහණෙනි, මානත්තාරහ මහණහු විසින් මෙසේ මොනොවට පැවැතියැ යුතු. මේ එහි මොනොවට පැවැත්ම යි:

7. තමා උපාධ්‍යාය වැ උපසම්පදා නො කළ යුතු. නිස නො දියයුතු. සාමණේරයෙක් උපස්ථානයට නො ගතයුතු. ... මහණුන් උනුන් හා කලහයෙහි නො යෙදියැ යුතු. මහණෙනි, මානත්තාරහ මහණහු විසින් පුවතත් මහණනට පෙරටු ව නො යැ යුතු. පෙරටු වැ නො හින්දැ යුතු. සංඝයාගේ යම් අනතිම අස්නෙක්, අනතිම යහනෙක්, අනතිම වෙහෙරෙක් වේ ද, එය ඔහුට දියැ යුතු. ඔහු විසිනුත් එය ඉවැසියැ යුතු.

8. මහණෙනි, මානත්තාරහ මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු හා පෙරටු වැ හෝ පසු වැ යන මහණකු වැ කුලයෝ නො එළැඹියැ යුතුහ. ආරණ්‍යකාඞගය සමාදන් කොට නො ගත යුතු. පිණ්ඩපාතිකාඞගය සමාදන් කොට නො ගත යුතු. මා (පිරිවෙස් පුරණබව) නොදනිත්වා' යි එ කරුණින් පිණ්ඩපාතය ගෙන්වා නො ගත යුතු.

9. න භික්ඛවෙ මානත්තාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. න භික්ඛවෙ මානත්තාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. න භික්ඛවෙ මානත්තාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

10. න භික්ඛවෙ මානත්තාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාවාසා අභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො -පෙ- අභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො -පෙ- අභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

11. න භික්ඛවෙ මානත්තාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා අභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො -පෙ- අභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො -පෙ- අභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

12. න භික්ඛවෙ මානත්තාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො යත්‍ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො යත්‍ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

13. න භික්ඛවෙ මානත්තාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො යත්‍ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

14. න භික්ඛවෙ මානත්තාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො යත්‍ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

15. ගන්තබ්බො භික්ඛවෙ මානත්තාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො යත්‍ථස්සු භික්ඛූ සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤා සක්කොමි අජ්ජෙව ගන්තුන්ති. -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා යත්‍ථස්සු භික්ඛූ සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤා සක්කොමි අජ්ජෙව ගන්තුන්ති.

16. ගන්තබ්බො භික්ඛවෙ මානත්තාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා, යත්‍ථස්සු භික්ඛූ සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤා සක්කොමි අජ්ජෙව ගන්තුන්ති.

17. ගන්තබ්බො භික්ඛවෙ මානත්තාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුකො ආවාසො -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා, යත්‍ථස්සු භික්ඛූ සමාන-සංවාසකා, යං ජඤ්ඤා සක්කොමි අජ්ජෙව ගන්තුන්ති.

9. මහණෙනි, මානත්තාරහ මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු නැති වැ අනතරායයක් නැති වැ සභික්ෂුක ආවාසයෙකින් අභික්ෂුක ආවාසයට නො යා යුතු... මහණෙනි, මානත්තාරහ මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු නැති වැ අනතරායයක් නැති වැ සභික්ෂුක ආවාසයෙන් අභික්ෂුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නො යා යුතු.

10. මහණෙනි, මානත්තාරහ මහණහු විසින් පුවතත් මහණකු නැති වැ අනතරායයක් නැති වැ සභික්ෂුක අනාවාසයෙන් අභික්ෂුක ආවාසයට නො යා යුතු ... අභික්ෂුක අනාවාසයට නො යා යුතු ... අභික්ෂුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නො යා යුතු.

11. මහණෙනි, මානත්තාරහ මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු නැති වැ අනතරායයක් නැති වැ අභික්ෂුක ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ අභික්ෂුක ආවාසයට නො යා යුතු. ... අභික්ෂුක අනාවාසයට නො යා යුතු ... අභික්ෂුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නො යා යුතු.

12. මහණෙනි, මානත්තාරහ මහණහු විසින් සභික්ෂුක ආවාසයෙන් නානාසංවාසක මහණුන් ඇති සභික්ෂුක ආවාසයට පුවතත් මහණක්හු නැති වැ අනතරායයක් නැති වැ නො යා යුතු ... සභික්ෂුක අනාවාසයට නො යා යුතු ... නානාසංවාසක මහණුන් ඇති සභික්ෂුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට පුවතත් මහණක්හු නැතිවැ අනතරායක් නැතිවැ නො යා යුතු.

13. මහණෙනි, මානත්තාරහ මහණහු විසින් සභික්ෂුක අනාවාසයෙන් නානාසංවාසක මහණුන් ඇති සභික්ෂුක ආවාසයට පුවතත් මහණක්හු නැතිවැ අනතරායක් නැතිවැ නො යායුතු. ... සභික්ෂුක අනාවාසයට ... නානාසංවාසක මහණුන් ඇති සභික්ෂුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට පුවතත් මහණක්හු නැතිවැ අනතරායක් නැතිවැ නො යා යුතු.

14. මහණෙනි, මානත්තාරහ මහණහු විසින් සභික්ෂුක ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් නානාසංවාසක මහණුන් ඇති සභික්ෂුක ආවාසයට පුවතත් මහණක්හු නැති වැ අනතරායයක් නැති වැ නො යා යුතු ... සභික්ෂුක අනාවාසයට නො යා යුතු ... සභික්ෂුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නො යා යුතු.

15. මහණෙනි, මානත්තාරහ මහණහු විසින් සභික්ෂුක ආවාසයෙන් සමානසංවාසක භික්ෂූන් ඇති, 'අද ම යා හැක්කෙමි'යි දත්නා, සභික්ෂුක ආවාසයට යා යුතු. ...සභික්ෂුක අනාවාසයට... සමානසංවාසක මහණුන් ඇති, 'අදම යා හැක්කෙමි'යි දත්නා සභික්ෂුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යා යුතු.

16. මහණෙනි, මානත්තාරහ මහණහු විසින් සභික්ෂුක අනාවාසයෙන් සමානසංවාසක භික්ෂූන් ඇති 'අදම යා හැක්කෙමි'යි දත්නා සභික්ෂුක ආවාසයට ... සභික්ෂුක අනාවාසයට ... සභික්ෂුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යා යුතු.

17. මහණෙනි, මානත්තාරහ මහණහු විසින් සභික්ෂුක ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ සමානසංවාසක භික්ෂූන් ඇති, 'අද ම යා හැක්කෙමි' යි දත්නා සභික්ෂුක ආවාසයට ... සභික්ෂුක අනාවාසයට ... සභික්ෂුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යා යුතු.

18. න භික්ඛවෙ මානත්තාරහෙන භික්ඛුනා පකතත්තෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්නෙ අනාවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං. පකතත්තං භික්ඛුං දිස්වා ආසනා වුට්ඨාතබ්බං. පකතත්තො භික්ඛු ආසනෙන නිමන්තෙතබ්බො. න පකතත්තෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකාසනෙ නිසීදිතබ්බං. න නීචෙ ආසනෙ නිසින්නෙ උච්චෙ ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න ඡමාය නිසින්නෙ ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න එකචඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං. න නීචෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමන්තෙ උච්චෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං. න ඡමාය චඞ්කමන්තෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං.

19. න භික්ඛවෙ මානත්තාරහෙන භික්ඛුනා පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානත්තචාරිකෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- අබ්භානාරහෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්නෙ අනාවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං. න එකාසනෙං නිසීදිතබ්බ. න නීචෙ ආසනෙ නිසින්නෙ උච්චෙ ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න ඡමාය නිසින්නෙ ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න එකචඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං. න නීචෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමන්තෙ උච්චෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං. න ඡමාය චඞ්කමන්තෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං.

20 මානත්තාරහචතුත්ථො චෙ භික්ඛවෙ පරිවාසං දදෙය්‍ය, මූලායපටිකස්සෙය්‍ය, මානත්තං දදෙය්‍ය, තබ්බීසෙං අබ්භෙය්‍ය, අකම්මං. න ච කරණීයන්ති.

මානත්තාරහවත්තං නිට්ඨිතං.

4. මානත්තචාරිකවත්තං

1. තෙන ඛො පන සමයෙන මානත්තචාරිකා භික්ඛූ සාදියන්ති පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ජලිකම්මං සාමීචිකම්මං ආසනාභිහාරං සෙය්‍යාභිහාරං පාදොදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං පත්තචීවරපටිග්ගහණං නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං. යෙ තෙ භික්ඛූ අප්පිච්ඡා -පෙ- තෙ උජ්ඣායන්ති ඛීයන්ති විපාචෙන්ති: "කථං හි නාම මානත්තචාරිකා භික්ඛූ සාදියිස්සන්ති පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්ම" න්ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛූ භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

18. මහණෙනි, මානත්තාරහ මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු හා එක් සෙවෙනි ඇති ආවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙනි ඇති අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙනි ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. පුවතත් මහණක්හු දැක හුනස්නෙන් නැගී සිටියැ යුතු. පුවතත් මහණ තෙම අස්නෙන් නිමැතියැ යුතු. පුවතත් මහණක්හු හා එකස්නෙහි නො ඉන්ද යුතු. ඔහු මිටි අස්නැ හුන් කල්හි තමා උසස්නැ නො ඉන්ද යුතු. ඔහු බිම උන් කල්හි තමා අස්නෙක නො ඉන්ද යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන්මළුයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන්මළුවෙක සක්මන් කරණ කල්හි තමා උස් සක්මන් මළුවෙක සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරණ කල්හි තමා සක්මන්මළුවෙක සක්මන් නො කළ යුතු.

19. මහණෙනි, මානත්තාරහ මහණහු විසින් පිරිවෙස් වසන මහණකු හා ... මූලායපටිකස්සනාරහ මහණකු හා ... මානත්තාරහ (වඩා මහළු) මහණකු හා ... මානත පුරණ මහණකු හා ... අබ්භානයට සුදුසු මහණකු හා එක් සෙවෙණියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙ-ණියක් ඇති අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. ඔහු හා එකස්නෙහි නො ඉන්ද යුතු. ඔහු මිටි අස්නැ උන් කලැ තමා උසස්නෙහි නො ඉන්ද යුතු. ඔහු බිමැ උන් කලැ තමා අස්නෙක නො ඉන්ද යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන්මළුයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන් මළුයෙහි සක්මන් කරණ කලැ තමා උස් සක්මන්මළුවෙක සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරණ කලැ තමා සක්මන් මළුවෙක සක්මන් නො කළ යුතු.

20. මහණෙනි, මානතට සුදුස්සා සිවුවනු කොටැති වැ පිරිවෙස දෙත්තේ නම්, මූලායපටිකස්සනාව කරත්තේ නම්, මානත දෙත්තේ නම්, ඔහු විසිවනු කොටැති වැ අබ්භාන කරත්තේ නම්, ඒ අකර්‍මයෙක. නො ද කටයුතු.

මානත්තාරහයා පිළිබඳ වත නිමියේ ය.

4. මානත්තචාරික වත

1. එ සමයෙහි මානත්තචාරික (මානත පුරණ) මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දැක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම, ඇඳිලිබැඳීම, සාමීචි කර්‍මය, අසුන් එළැවීම, යහන් එළැවීම, පා දෝනා දිය එළැවීම, පාපුටුව එළැවීම, පාකටෙලිය එළැවීම, පාසිවුරු පිළිගැන්ම, නැමෙහි පිටුපිරියම යන මේ වත් ඉවසත්. යම් මහණ කෙනෙක් අපිස් ගුණැත්තෝ ද, ... ඔහු "කෙසේ නම් මානත පුරණ මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දැක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම...නැමෙහි පිටුපිරියම යන මෙකී වත් ඉවසත් ද?"යි ලාමක කොට සිතත්, දෙස් නගත්, නුගුණ පතුරුවත්. ඉක්බිති ඒ මහණහු මෙ පවත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කළහ.

2. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදානෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසඞ්ඝං සන්නිපාතාපෙත්වා භික්ඛූ පටිපුච්ඡි "සච්චං කිර භික්ඛවෙ මානත්ත-චාරිකා භික්ඛූ සාදියන්ති පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්ම?"න්ති. "සච්චං භගවා." විගරහි බුද්ධො භගවා: කථං හි නාම භික්ඛවෙ මානත්තචාරිකා භික්ඛූ සාදියිස්සන්ති පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරි-කම්මං? නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදාය -පෙ- විගරහිත්වා ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛූ ආමන්තෙසි:

3. න භික්ඛවෙ මානත්තචාරිකෙන භික්ඛුනා සාදිතබ්බං පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං. යො සාදියෙය්‍ය, ආපත්ති දුක්කටස්ස.

4. අනුජානාමි භික්ඛවෙ මානත්තචාරිකානං භික්ඛූනං මිථු යථාවුඩ්ඪං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං.

5. අනුජානාමි භික්ඛවෙ මානත්තචාරිකානං භික්ඛූනං පඤ්ච යථාවුඩ්ඪං: උපොසථං පවාරණං වස්සිකසාටිකං ඔණොජනං භත්තං.

6. තෙන හි භික්ඛවෙ මානත්තචාරිකානං භික්ඛූනං වත්තං පඤ්ඤා-පෙස්සාමි යථා මානත්තචාරිකෙහි භික්ඛූහි වත්තිතබ්බං.

7. මානත්තචාරිකෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සම්මා වත්තිතබ්බං. තත්‍රායං සම්මා වත්තනා: න උපසම්පාදෙතබ්බං. න නිස්සයො දාතබ්බො. න සාම-ණෙරො උපට්ඨාපෙතබ්බො. න භික්ඛුනොවාදකසම්මති සාදිතබ්බා. සම්ම-තෙනාපි භික්ඛුනියො න ඔවදිතබ්බා. යාය ආපත්තියා සඞ්ඝෙන මානත්තං දින්නං හොති, සා ආපත්ති න ආපජ්ජිතබ්බා, අඤ්ඤා වා තාදිසිකා, තතො වා පාපිට්ඨතරා. කම්මං න ගරහිතබ්බං. කම්මිකා න ගරහිතබ්බා. න පකත-ත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථො ඨපෙතබ්බො. න පවාරණා ඨපෙතබ්බා. න සවචනීයං කාතබ්බං. න අනුවාදො පට්ඨපෙතබ්බො. න ඔකාසො කාරෙතබ්බො. න චොදෙතබ්බො. න සාරෙතබ්බො. න භික්ඛූහි සම්පයො-ජෙතබ්බං.

8. න භික්ඛවෙ මානත්තචාරිකෙන භික්ඛුනා පකතත්තස්ස භික්ඛුනො පුරතො ගන්තබ්බං. න පුරතො නිසීදිතබ්බං. යො හොති සඞ්ඝස්ස ආසන-පරියන්තො සෙය්‍යාපරියන්තො විහාරපරියන්තො සො තස්ස පදාතබ්බො. තෙන ච සො සාදිතබ්බො.

9. න භික්ඛවෙ මානත්තචාරිකෙන භික්ඛුනා පකතත්තස්ස භික්ඛුනො පුරෙසමණෙන වා පච්ඡාසමණෙන වා කුලානි උපසඞ්කමිතබ්බානි. න ආරඤ්ඤිකඞ්ගං සමාදාතබ්බං. න පිණ්ඩපාතිකඞ්ගං සමාදාතබ්බං. න ච තප්පච්චයා පිණ්ඩපාතො නීහරාපෙතබ්බො 'මා මං ජානිංසූ'ති.

2. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ කාරණයෙහි භික්ෂුසඝයා රැස් කරවා, "මහණෙනි, මානත පුරණ මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැඳීම, දැක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම යන මෙකී වත් ඉවසත් යනු සැබෑ දැ?" යි අසා වදාළ සේක. "සැබෑව, වහන්සැ" යි ඔහු පිළිවදන් දුන්හ. "මහණෙනි, මානත පුරණ මහණහු කෙසේ නම් පුවතත් මහණුන්ගේ වැඳීම, දැක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම ඉවසත්නාහු ද? මහණෙනි, මෙය නොපහන්නුන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ ... නො වේ යැ" යි භාග්‍යවතුන්වහන්සේ ඒ මහණුනට ගැරැහු සේක. ගරහා දැහැමි කතා කොට මහණුන් බණවා වදාළ සේක:

3. මහණෙනි, මානත පුරණ මහණහු විසින් පුවතත් මහණුන්ගේ වැඳීම, දැක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම නො ඉවැසියැ යුතු. යමෙක් ඉවසන්නේ නම් ඔහුට දුකුළා ඇවැත් වන්නේ ය.

4. මහණෙනි, මානත පුරණ මහණුනට වැඩි මහළු පිළිවෙළින් උනුන් වැඳීම, දැක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම අනුදනිමි.

5. මහණෙනි, මානත පුරණ මහණුනට මහළු පිළිවෙළින් ඔවුනොවුන් පොහෝ කිරීම, පවාරණය, වැසි සළුපිළිගැන්ම, පසු වැ පිළිගන්නා පිණිස එ දිනට නියමිත බතක් අත් හැරීම, චතුශශාල බත පිළිගැන්ම යන පස අනුදනිමි.

6. එහෙයින් මහණෙනි, මානත පුරණ මහණුනට ඔවුන් විසින් පැවැතිය යුතු පරිදි වත් පණවන්නෙමි.

7. මහණෙනි, මානත පුරණ මහණහු විසින් මොනොවට පැවැතියැ යුතු. එහි මේ මනා පැවැත්ම සි: තමා උපාධ්‍යාය වැ උපසමපදා නො කළ යුතු. තමා ඇදුරු වැ නිසා නො දියැ යුතු. හෙරණෙක් උවටන් පිණිස තමා වෙත නො තැබියැ යුතු. භික්ඛුනොවාදක සමමතිය නො ඉවැසියැ යුතු. සමමත වූ ද මහණහු විසින් මෙහෙණනට ඔවා නො දියැ යුතු. යම් ඇවැතෙකින් සඞ්ඝයා විසින් මානත දෙන ලදුයේ නම් ඒ ඇවැත නො ඇවැද්ද යුතු. අන් එබඳු ඇවැතක් හෝ එයට වඩා පවිටු ඇවැතක් හෝ නො ඇවැදියැ යුතු. විනයකර්මය නො ගැරැහියැ යුතු. කර්මය කළ මහණහු නො ගැරැහියැ යුතුහ. පුවතත් මහණක්හුගේ පොහොය නො තැබියැ යුතු. පවාරණාව නො තැබියැ යුතු. සවචනීය කර්මය නො කළ යුතු. වෙහෙර දෙටු තන්හි නො සිටියැ යුතු. අවකාශ නො කැරැවිය යුතු. චොදනා නො කළයුතු. ඇවැත් සිහිපත් නො කැරැවියැ යුතු. මහණුන් හා කලහ නො යෙදියැ යුතු.

8. මහණෙනි, මානත පුරණ මහණහු විසින් පුවතත් මහණහට පෙරටු වැ නො යැ යුතු. පෙරටු වැ නො ඉන්ද යුතු. සඞ්ඝයාගේ යම් අනතිම අස්නෙක්, යහනෙක්, වෙහෙරෙක් වේ ද, එය ඔහුට දියැ යුතු. ඔහු විසින් ද එය ඉවැසියැ යුතු.

9. මහණෙනි, මානත පුරණ මහණහු විසින් පුවතත් මහණහට පෙරටු වැ යන හෝ පසු වැ යන මහණකු වැ කුලයෝ නො එළැඹිය යුතුහ. ආරණ්‍යකාඞ්ගය සමාදන් කොට නො ගත යුතු. පිණ්ඩපාතිකාඞ්ගය සමාදන් කොට නො ගත යුතු. 'මා නො දනිත්වා' යි එ කරුණින් පිණ්ඩපාතය ගෙන්වා නො ගත යුතු.

10. මානත්තචාරිකෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා ආගන්තුකෙන ආරොචෙතබ්බං. ආගන්තුකස්ස ආරොචෙතබ්බං. උපොසථෙ ආරොචෙතබ්බං. පවාරණාය ආරොචෙතබ්බං. දෙවසිකං ආරොචෙතබ්බං. සචෙ ගිලානො හොති දූතෙනාපි ආරොචාපෙතබ්බං.

11. න භික්ඛවෙ මානත්තචාරිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර සඞ්ඝෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. න භික්ඛවෙ මානත්තචාරිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර සඞ්ඝෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. න භික්ඛවෙ මානත්තචාරිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර සඞ්ඝෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

12. න භික්ඛවෙ මානත්තචාරිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාවාසා අභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර සඞ්ඝෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා -පෙ- අභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො -පෙ- අභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර සඞ්ඝෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

13. න භික්ඛවෙ මානත්තචාරිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා අභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර සඞ්ඝෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා -පෙ- අභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො -පෙ- අභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර සඞ්ඝෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

14. න භික්ඛවෙ මානත්තචාරිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො යත්ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර සඞ්ඝෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො යත්ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර සඞ්ඝෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

15. න භික්ඛවෙ මානත්තචාරිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො යත්ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර සඞ්ඝෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො, යත්ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර සඞ්ඝෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

16. න භික්ඛවෙ මානත්තචාරිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො යත්ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර සඞ්ඝෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො යත්ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර සඞ්ඝෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

10 මහණෙනි, මානත්ත පුරණ ආගන්තුක මහණහු විසින් නෙවාසික මහණුනට ආරොචනා කළ යුතු. නෙවාසික මහණහු විසින් ආගන්තුක මහණහට ආරොචනා කළ යුතු. උපොසථයෙහි ආරොචනා කළ යුතු. පවාරණායෙහි ආරොචනා කළ යුතු. ඉදින් මානත්ත පුරණ මහණ ගිලන් වේ නම් දූත මහණකු ලවා ආරොචනා කැරැවියැ යුතු.

11. මහණෙනි, මානත්ත පුරණ මහණහු විසින් සඞ්ඝයාගෙන් වෙන් වැ දශවිධ අන්තරායයෙන් කිසිත් නැති වැ මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් මහණුන් නැති ආවාසයට නො යා යුතු. මහණෙනි, මානත්ත පුරණ මහණහු විසින් සඞ්ඝයාගෙන් වෙන් වැ අන්තරායයක් නැති වැ සභික්ඛුක අවාසයෙන් අභික්ඛුක අනාවාසයට නො යා යුතු. මහණෙනි, මානත්ත පුරණ මහණහු විසින් සඞ්ඝයාගෙන් වෙන් වැ අන්තරායයක් නැති වැ සභික්ඛුක ආවාසයෙන් අභික්ඛුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නො යා යුතු.

12. මහණෙනි, මානත්ත පුරණ මහණහු විසින් සඞ්ඝයාගෙන් වෙන් වැ අන්තරායක් නැතිවැ සභික්ඛුක අනාවාසයෙන් අභික්ඛුක ආවාසයට නො යා යුතු ... අභික්ඛුක අනාවාසයට නො යා යුතු ... සඞ්ඝයාගෙන් වෙන්වැ අන්තරායක් නැතිවැ අභික්ඛුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට හෝ නො යා යුතු.

13. මහණෙනි, මානත්ත පුරණ මහණහු විසින් සඞ්ඝයාගෙන් තොර වැ අන්තරායක් නැති වැ සභික්ඛුක ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ අභික්ඛුක ආවාසයට නො යා යුතු ... අභික්ඛුක අනාවාසයට නො යා යුතු ... සඞ්ඝයාගෙන් වෙන් වැ අන්තරායක් නැති වැ අභික්ඛුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නො යා යුතු.

14. මහණෙනි, මානත්ත පුරණ මහණහු විසින් සංඝයා නැති වැ අන්තරායයක් නැති වැ සභික්ඛුක ආවාසයෙන් නානාසංවාසක භික්ෂූන් ඇති සභික්ඛුක ආවාසයට නො යා යුතු ... සභික්ඛුක අනාවාසයට ... සඞ්ඝයාගෙන් තොර වැ අන්තරායක් නැති වැ නානාසංවාසක භික්ෂූන් ඇති සභික්ඛුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නො යා යුතු.

15. මහණෙනි, මානත්ත පුරණ මහණහු විසින් සඞ්ඝයාගෙන් තොර වැ අන්තරායක් නැති වැ සභික්ඛුක අනාවාසයෙන් නානාසංවාසක භික්ෂූන් ඇති සභික්ඛුක ආවාසයට නො යා යුතු ... සභික්ඛුක අනාවාසයට නො යා යුතු ... සඞ්ඝයාගෙන් තොර වැ අන්තරායක් නැති වැ නානාසංවාසක භික්ෂූන් ඇති සභික්ඛුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නො යා යුතු.

16. මහණෙනි, මානත්ත පුරණ මහණහු විසින් සංඝයාගෙන් තොර වැ අන්තරායක් නැති වැ සභික්ඛුක ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් නානා-සංවාසක භික්ෂූන් ඇති සභික්ඛුක ආවාසයට ... සභික්ඛුක අනාවාසයට... සඞ්ඝයාගෙන් තොරවැ අන්තරායක් නැතිවැ නානාසංවාසක භික්ෂූන් ඇති සභික්ඛුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නො යා යුතු.

17. ගන්තබ්බෝ භික්ඛවේ මානත්තචාරිකේන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා සභික්ඛුකෝ ආවාසෝ යත්ථස්සු භික්ඛූ සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤා සක්කෝමි අජ්ජේව ගන්තුන්ති -පෙ- සභික්ඛුකෝ අනාවාසෝ -පෙ- සභික්ඛුකෝ ආවාසෝ වා අනාවාසෝ වා -පෙ-

18. ගන්තබ්බෝ භික්ඛවේ මානත්තචාරිකේන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාවාසා සභික්ඛුකෝ ආවාසෝ -පෙ- සභික්ඛුකෝ අනාවාසෝ -පෙ- සභික්ඛුකෝ ආවාසෝ වා අනාවාසෝ වා යත්ථස්සු භික්ඛූ සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤා සක්කෝමි අජ්ජේව ගන්තුන්ති.

19. ගන්තබ්බෝ භික්ඛවේ මානත්තචාරිකේන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුකෝ ආවාසෝ -පෙ- සභික්ඛුකෝ අනාවාසෝ -පෙ- සභික්ඛුකෝ ආවාසෝ වා අනාවාසෝ වා යත්ථස්සු භික්ඛූ සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤා සක්කෝමි අජ්ජේව ගන්තුන්ති.

20. න භික්ඛවේ මානත්තචාරිකේන භික්ඛුනා පකතත්තේන භික්ඛුනා සද්ධිං ඒකච්ඡන්නේ ආවාසේ වත්ථබ්බං. න ඒකච්ඡන්නේ අනාවාසේ වත්ථබ්බං. න ඒකච්ඡන්නේ ආවාසේ වා අනාවාසේ වා වත්ථබ්බං. පකතත්තං භික්ඛුං දිස්වා ආසනා වුට්ඨාතබ්බං. පකතත්තෝ භික්ඛු ආසනේන නිමන්තේතබ්බෝ. න පකතත්තේන භික්ඛුනා සද්ධිං ඒකාසනේ නිසීදිතබ්බං. න නීචේ ආසනේ නිසින්නේ උච්චේ ආසනේ නිසීදිතබ්බං. න ඡමායං නිසින්නේ ආසනේ නිසීදිතබ්බං. න ඒකචඞ්කමේ චඞ්කමිතබ්බං. න නීචේ චඞ්කමේ චඞ්කමන්තේ උච්චේ චඞ්කමේ චඞ්කමිතබ්බං. න ඡමායං චඞ්කමන්තේ චඞ්කමේ චඞ්කමිතබ්බං.

21. න භික්ඛවේ මානත්තචාරිකේන භික්ඛුනා පාරිවාසිකේන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මූලායපටිකස්සනාරහේන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානත්තාරහේන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානත්තචාරිකේන වුඩ්ඪතරේන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- අබ්භානාරහේන භික්ඛුනා සද්ධිං ඒකච්ඡන්නේ ආවාසේ වත්ථබ්බං. න ඒකච්ඡන්නේ අනාවාසේ වත්ථබ්බං. න ඒකච්ඡන්නේ ආවාසේ වා අනාවාසේ වා වත්ථබ්බං. න ඒකාසනේ නිසීදිතබ්බං. න නීචේ ආසනේ නිසින්නේ උච්චේ ආසනේ නිසීදිතබ්බං. න ඡමායං නිසින්නේ ආසනේ නිසීදිතබ්බං. න ඒකචඞ්කමේ චඞ්කමිතබ්බං. න නීචේ චඞ්කමේ චඞ්කමන්තේ උච්චේ චඞ්කමේ චඞ්කමිතබ්බං. න ඡමායං චඞ්කමන්තේ චඞ්කමේ චඞ්කමිතබ්බං.

22. මානත්තචාරිකචතුත්ථෝ චේ භික්ඛවේ පරිවාසං දදෙය්‍ය, මූලායපටිකස්සෙය්‍ය, මානත්තං දදෙය්‍ය, තබ්බීසෝ අබ්භෙය්‍ය, අකම්මං. න ච කරණීයන්ති.

17. මහණෙනි, මානත පුරණ මහණහු විසින් සභික්ෂුක ආවාසයෙන් 'අද ම යන්නට හැක්කෙමි' යි තමා දන්නා, සමානසංවාසක භික්ෂූන් ඇති සභික්ෂුක ආවාසයට ... සභික්ෂුක අනාවාසයට ... සභික්ෂුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යා යුතු.

18. මහණෙනි, මානත පුරණ මහණහු විසින් සභික්ෂුක අනාවාසයෙන් 'අද ම යන්නට හැක්කෙමි'යි තමා දන්නා, සමානසංවාසක භික්ෂූන් ඇති සභික්ෂුක ආවාසයට ... සභික්ෂුක අනාවාසයට ... සභික්ෂුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යා යුතු

19. මහණෙනි, මානත පුරණ මහණහු විසින් සභික්ෂුක ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් 'අද ම යන්නට හැක්කෙමි'යි තමා දන්නා, සමානසංවාසක භික්ෂූන් ඇති සභික්ෂුක ආවාසයට ... සභික්ෂුක අනාවාසයට ... සභික්ෂුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යා යුතු.

20. මහණෙනි, මානත පුරණ මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු හා එක් ම සෙවෙනියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් ම සෙවෙනියක් ඇති අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් ම සෙවෙනියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. පුවතත් මහණකු දක අස්නෙන් නැගී සිටියැ යුතු. පුවතත් මහණ තෙම අස්නෙන් පැවැරියැ යුතු. පුවතත් මහණක්හු හා එක් අස්නෙහි නො හින්ද යුතු. ඔහු මිටි අස්නැ හුන් කල්හි තමා උසස්නැ නො හින්ද යුතු. ඔහු බිමැ හුන් කලැ තමා අස්නෙකැ නො හින්ද යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන්මළුයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන්මළුයෙහි සක්මන් කරණ කලැ තමා උස් සක්මන්මළුවෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරණ කලැ තමා සක්මන්මළුයෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු.

21. මහණෙනි, මානත පුරණ මහණහු විසින් පිරිවෙස් වසන මහණහු හා ... මූලායපටිකස්සනාවට සුදුසු මහණකු හා ... මානත පුරණ වැඩිමහළු මහණකු හා ... අබ්භානයට සුදුසු මහණකු හා එක් සෙවෙනියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙනියක් ඇති අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙනියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු එක් අස්නෙහි නො හින්ද යුතු. ඔහු මිටි අස්නැ හුන් කල්හි තමා උස් අස්නැ නො හින්ද යුතු. ඔහු බිමැ හුන් කල්හි තමා අස්නෙක නො හින්ද යුතු. එක් සක්මන්මළුයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන්මළුයෙහි සක්මන් කරණ කලැ තමා උස්-සක්මන්මළුවෙක සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරණ කලැ තමා සක්මන්මළුවෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු.

22. මහණෙනි, මානත පුරන්නහු සිවුවනු කොටැති ව පිරිවෙස් දෙන්නේ නම්, මූලායපටිකස්සනාව කරන්නේ නම්, මානත දෙන්නේ නම්, ඔහු විසිවනු කොටැති ව අබ්භාන කරන්නේ නම්, ඒ අකම් වේ. නො කටයුතු ය.

23. අථ ඛො ආයස්මා **උපාලි** යෙන භගවා තෙනුපසඞ්කමි. උපසංකමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්නො ඛො ආයස්මා උපාලි භගවන්තං එතදවොච: "කති නු ඛො භන්තෙ මානත්තවාරිකස්ස භික්ඛුනො රත්තිච්ඡෙදා?" ති. "චත්තාරො ඛො උපාලි මානත්තවාරිකස්ස භික්ඛුනො රත්තිච්ඡෙදා: සහවාසො විප්පවාසො අනාරොචනා ඌනෙ ගණෙ චරණන්ති. ඉමෙ ඛො උපාලි චත්තාරො මානත්තචාරිකස්ස භික්ඛුනො රත්තිච්ඡෙදා" ති.

24. තෙන ඛො පන සමයෙන සාවත්ථියං මහා භික්ඛුසඞ්ඝො සන්නිපතිතො හොති. න සක්කොන්ති මානත්තවාරිකා භික්ඛූ මානත්තං සොධෙතුං. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

25. "අනුජානාමි භික්ඛවෙ මානත්තං නික්ඛිපිතුං. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ නික්ඛිපිතබ්බං: තෙන මානත්තවාරිකෙන භික්ඛුනා එකං භික්ඛුං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො 'මානත්තං නික්ඛිපාමී' ති. නික්ඛිත්තං හොති මානත්තං. 'වත්තං නික්ඛිපාමී'ති. නික්ඛිත්තං හොති මානත්තං" ති.

26. තෙන ඛො පන සමයෙන සාවත්ථියා භික්ඛූ තහං තහං පක්කමිංසු. න සක්කොන්ති මානත්තවාරිකා භික්ඛූ මානත්තං සොධෙතුං. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. "අනුජානාමි භික්ඛවෙ මානත්තං සමාදියිතුං. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ සමාදාතබ්බං: තෙන මානත්තවාරිකෙන භික්ඛුනා එකං භික්ඛුං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො 'මානත්තං සමාදියාමී'ති. සමාදින්නං හොති මානත්තං. 'වත්තං සමාදියාමී' ති. සමාදින්නං හොති මානත්ත" න්ති.

මානත්තචාරිකවත්තං නිට්ඨිතං.

5. අබ්භානාරහවත්තං

1. තෙන ඛො පන සමයෙන අබ්භානාරහා භික්ඛූ සාදියන්ති පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ජලිකම්මං සාමීචිකම්මං ආසනාභිහාරං සෙය්‍යාභිහාරං පාදොදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං පත්තචීවරපටිග්ගහණං නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං. යෙ තෙ භික්ඛූ අප්පිච්ඡා සන්තුට්ඨා ලජ්ජිනො කුක්කුච්චකා සික්ඛාකාමා, තෙ උජ්ඣායන්ති ඛීයන්ති විපාචෙන්ති: කථං හි නාම අබ්භානාරහා භික්ඛූ සාදියිස්සන්ති පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මන්ති.

23. ඉක්බිත්තෙන් ආයුෂමත් උපාලි තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළැඹියහ. එළැඹ, වැඳ එක් පසෙක හුන්හ. එකත්පසෙක හුන් ආයුෂමත් උපාලි තෙරණුවෝ "වහන්ස, මානත පුරන්නහුට රාත්‍රිච්ඡේද කීයෙක් දැ?" යි මෙය විචාළෝ ය. "උපාලිනි, සහවාසය (පූවතත් මහණුන් හා එක් ව විසීම), විප්‍රවාසය (හුදෙකලා ව විසීම), අනාරෝචනාව (ආගන්තු-කාදීනට තමා වත් පුරණ බව නොදැන්වීම), ඌනගණයෙහි හැසිරීම (භික්ෂූන් සිවුනමකට අඩු භික්ෂුපිරිසෙහි හැසිරීම) යැ යි මානත පුරණ මහණහට රාත්‍රිච්ඡේද සතරෙක. උපාලිනි, මොහු සතර දෙන මානත පුරණ මහණහට රාත්‍රිච්ඡේදයෝ යැ" යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළසේක.

24. එකල්හි සැවැත්හි මහත් භික්ෂුසමූහයෙක් රැස් වූයේ වෙයි. මානත පුරන්නාහු මානත ශුද්ධ කරන්නට නො හැකි වෙත්. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ කරුණ සැල කළහ.

25. "මහණෙනි, මානත නික්ෂෙප කරන්නට අනුදනිමි. මහණෙනි, මෙසේ ම මානත නික්ෂිප්ත කළ යුතු: ඒ මානත පුරණ මහණහු විසින් එක් මහණක්හු කරා එළැඹ උතුරුසඟ එකස් කොට උත්කුටුක වැ හිඳ, දෙහොත් මුදුන් තබා, 'මානත නික්ෂිප්ත කරමි (බහා තබමි')' යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය. (එයින්) මානත නික්ෂෙප කරණ ලද්දේ වෙයි. 'වත නික්ෂිප්ත කරමි' යි කියුව ද මානත නික්ෂිප්ත වෙයි.

26. එ සමයෙහි මහණහු සැවැත්නුවරින් නික්මැ ඒ ඒ අත ගියහ. (භික්ෂූන් නැති බැවින්) මානත පුරණ මහණහු මානත ශුද්ධ කරන්නට නො හැකි වෙත්. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ කරුණ සැල කළහ. "මහණෙනි, මානත සමාදන් කරන්නට අනුදනිමි. මහණෙනි, මෙසේ සමාදන් කළ යුතු: ඒ මානත පුරණ මහණහු විසින් එක් මහණකු කරා එළැඹ, උතුරුසඟ එකස් කොට, උත්කුටුක වැ හිඳ, දෙහොත් මුදුන් තබා, 'මානත සමාදන් කරමි'යි මෙසේ කියැ යුතු වන්නේ ය. මානත සමාදන් කරණ ලදුයේ වෙයි. 'වත සමාදන් කෙරෙමි' යි කියුව ද මානත සමාදන් කරණ ලදුයේ වෙයි.

මානත්තචාරික වත නිමියේ ය.

5. අබ්භානාහර වත

1. එ සමයෙහි වතාහි අබ්භානයට සුදුසු මහණහු පූවතත් මහ-ණුන්ගේ වැඳීම හුනස්නෙන් නැඟී සිටීම ඇඳිලිබැඳීම, සාමීචිකම්, අසුන් එලැවීම, යහන් එලැවීම, පාපුටුව එලැවීම, පාකඨලිය එලැවීම, නැමෙහි පිටුපිරියම ඉවසත්. යම් මහණ කෙනෙක් අපිස් ගුණැත්තෝ ද ... ඔහු තුමූ "කෙසේ නම් අබ්භානයට සුදුසු මහණහු පූවතත් මහණුන්ගේ වැඳුම් හුනස්නෙන් නැගී සිටුම් ... නැමෙහි පිටුපිරිමැදුම් යන මෙකී වත් ඉවසත්-නාහු දැ?" යි ලාමක කොට සිතත්, දෙස් නගත්, නුගුණ පතුරුවත්.

2. අථ ඛො තෙ භික්ඛූ භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදානෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසඞ්ඝං සන්නිපාතාපෙත්වා භික්ඛූ පටිපුච්ඡි: "සච්චං කිර භික්ඛවෙ අබ්භානාරහා භික්ඛූ සාදියන්ති පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්ම"න්ති? "සච්චං භගවා". විගරහි බුද්ධො භගවා: "කථං හි නාම භික්ඛවෙ අබ්භානාරහා භික්ඛූ සාදියිස්සන්ති පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං. නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදාය -පෙ- විගරහිත්වා ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛූ ආමන්තෙසි:

3. න භික්ඛවෙ අබ්භානාරහෙන භික්ඛුනා සාදිතබ්බං පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං. යො සාදියෙය්‍ය, ආපත්ති දුක්කටස්ස.

4. අනුජානාමි භික්ඛවෙ අබ්භානාරහානං භික්ඛූනං මිථු යථාවුඩ්ඪං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං.

5. අනුජානාමි භික්ඛවෙ අබ්භානාරහානං භික්ඛූනං පඤ්ච යථාවුඩ්ඪං: උපොසථං පවාරණං වස්සිකසාටිකං ඔණොජනං භත්තං.

6. තෙන හි භික්ඛවෙ අබ්භානාරහානං භික්ඛූනං වත්තං පඤ්ඤපෙස්සාමි යථා අබ්භානාරහෙහි භික්ඛූහි වත්තිතබ්බං.

7. අබ්භානාරහෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සම්මා වත්තිතබ්බං. තත්‍රායං සම්මාවත්තනා: න උපසම්පාදෙතබ්බං -පෙ- න භික්ඛූහි සම්පයොජෙතබ්බං. [යථා මූලායපටිකස්සනාරහස්ස වත්තං, තථා මානත්තාරහස්ස ච මානත්තචාරිකස්ස ච අබ්භානාරහස්ස චාති තිණ්ණං එකසදිසං විත්ථාරෙතබ්බං.]

8. න භික්ඛවෙ අබ්භානාරහෙන භික්ඛුනා පකතත්තස්ස භික්ඛුනො පුරතො ගන්තබ්බං. න පුරතො නිසීදිතබ්බං. යො හොති සඞ්ඝස්ස ආසනපරියන්තො සෙය්‍යාපරියන්තො විහාරපරියන්තො සො තස්ස පදාතබ්බො. තෙන ච සො සාදිතබ්බො.

9. න භික්ඛවෙ අබ්භානාරහෙන භික්ඛුනා පකතත්තෙන භික්ඛුනා පුරෙසමණෙන වා පච්ඡාසමණෙන වා කුලානි උපසඞ්කමිතබ්බානි. න ආරඤ්ඤිකඞ්ගං සමාදාතබ්බං. න පිණ්ඩපාතිකඞ්ගං සමාදාතබ්බං. න ච තප්පච්චයා පිණ්ඩපාතො නීහරාපෙතබ්බො 'මා මං ජානිංසූ'ති.

2. ඉක්බිත්තෙන් ඒ මහණහු භාග්‍යවතුන්වහන්සේට මේ පවත් සැල කළහ. ඒ කල්හි භාග්‍යවතුන්වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ කාරණයෙහි භික්සඝන රැස් කරවා, "මහණෙනි, අබ්භානයට සුදුසු මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැඳුම් හුනස්නෙන් නැගී සිටුම් ... නැමෙහි පිටුපිරියම් ඉවසත් යනු සැබෑ දැ?"යි අසා වදාළ සේක. "සැබැව, භාග්‍යවතුන්වහන්සැ" යි ඔහු කීහ. මහණෙනි, කෙසේ නම් අබ්භානයට සුදුසු මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැඳුම්, හුනස්නෙන් නැගී සිටුම් ... නැමෙහි පිටුපිරියම් ඉවසන්නාහු ද? මහණෙනි, මෙය නොපහනුන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ ... නො වේ' යැ යි භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ වෙසෙසින් ගැරැහූ සේක. ගරහා දැහැමි කතා කොට මහණුනට මෙසේ වදාළ සේක:

3. මහණෙනි, අබ්භානයට සුදුසු මහණහු විසින් පුවතත් මහණුන්ගේ වැඳුම්, දැක හුනස්නෙන් නැගී සිටුම් ... නැමෙහි පිටුපිරියම් නො ඉවැසියැ යුතු. යමෙක් ඉවසන්නේ නම්, ඔහුට දුකුළා ඇවැත් වන්නේ ය.

4. මහණෙනි, අබ්භානයට සුදුසු මහණුනට උනුන් මහළුපිළිවෙළින් වැඳීම, දැක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම අනුදනිමි.

5. මහණෙනි, අබ්භානයට සුදුසු මහණුනට මහළු පිළිවෙළින් පොහෝ කිරීම, පවාරණාව, වැසිසළු පිළිගැන්ම, පසු ව පිළිගණු පිණිස එ දිනට නියමිත බත අත් හැරීම, චතුශශාල බත පිළිගැන්ම යන පස අනුදනිමි.

6. එහෙයින් මහණෙනි, අබ්භානයට සුදුසු මහණුන් විසින් පැවැතියැ යුතු යම්සේ ද, එසේ ඔවුනට වත් පණවන්නෙමි.

7. මහණෙනි, අබ්භානාරහ (අබ්භානයට සුදුසු) මහණහු විසින් මනා ව පැවැතියැ යුතු. එහි මේ මනා පැවැත්ම යි: තමා උපාධ්‍යාය වැ උපසම්පදා නො කළ යුතු ... භික්ෂූන් කළහයෙහි නො යෙදිය යුතු. [මූලායපටිකස්සනාරහ මහණහු පිළිබඳ වත යම්සේ ද මානත්තාරහ මහණහුගේ ද මානත්තචාරික මහණහුගේ ද අබ්භානාරහ මහණහුගේ ද යන තුන් දෙනාගේ වත් ද එසේ ම එක් සැටියෙන් විස්තර කළ යුතු.]

8. මහණෙනි, අබ්භානයට සුදුසු මහණහු විසින් පුවතත් මහණහට පෙරටු වැ නො යැ යුතු පෙරටු වැ නො හින්ද යුතු. සංඝයාගේ යම් අනතිම් අස්නෙක්, යහනෙක්, වෙහෙරෙක් වේ ද, එය ඔහුට දියැ යුතු. ඔහු විසිනුත් එය ඉවැසියැ යුතු.

9. මහණෙනි, අබ්භානාරහ මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු හා පෙරමහණකු වැ හෝ පසුමහණකු වැ කුලයෝ නො එළැඹියැ යුතුහ. ආරණ්‍යකාඞ්ගය සමාදන් කොට නො ගත යුතු. පිණ්ඩපාතිකාඞ්ගය සමාදන් කොට නො ගත යුතු. "මා නො දනීත්ව" යි එකරුණින් පිණ්ඩපාතය ගෙන්වා නො ගත යුතු.

10. න භික්ඛවෙ අබ්භානාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. න භික්ඛවෙ අබ්භානාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො, අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. -පෙ- [යථා හෙට්ඨා තථා විත්ථාරෙතබ්බං.]

11. ගන්තබ්බො භික්ඛවෙ අබ්භානාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා -පෙ- අනාවාසා -පෙ- ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුකො ආවාසො -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා, යත්ථස්සු භික්ඛූ සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤා සක්කොමි අජ්ජෙව ගන්තුන්ති.

12. න භික්ඛවෙ අබ්භානාරහෙන භික්ඛුනා පකතත්තෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්නෙ අනාවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං. පකතත්තං භික්ඛුං දිස්වා ආසනා වුට්ඨාතබ්බං. පකතත්තො භික්ඛු ආසනෙන නිමන්තෙතබ්බො. න පකතත්තෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකාසනෙ නිසීදිතබ්බං. න නීචෙ ආසනෙ නිසින්නෙ උච්චෙ ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න ඡමාය නිසින්නෙ ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න එකචඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං. න නීචෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමන්තෙ උච්චෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං. න ඡමාය චඞ්කමන්තෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං.

13. න භික්ඛවෙ අබ්භානාරහෙන භික්ඛුනා පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානත්තාරහෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානත්තචාරිකෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- අබ්භානාරහෙන බුඩ්ඪතරෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්නෙ අනාවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං. න එකාසනෙ නිසීදිතබ්බං. න නීචෙ ආසනෙ නිසින්නෙ උච්චෙ ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න ඡමාය නිසින්නෙ ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න එකචඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං. න නීචෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමන්තෙ උච්චෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං. න ඡමාය චඞ්කමන්තෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං.

14. අබ්භානාරහචතුත්ථො චෙ භික්ඛවෙ පරිවාසං දදෙය්‍ය, මූලාය පටිකස්සෙය්‍ය, මානත්තං දදෙය්‍ය, තබ්බීසො අබ්භෙය්‍ය, අකම්මං. න ච කරණීයන්ති

අබ්භානාරහවත්තං නිට්ඨිතං.

පාරිවාසිකක්ඛන්ධකො නිට්ඨිතො දුතියො.

10. මහණෙනි, අබ්භානාරහ මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු නැති ව, සභික්ෂුක ආවාසයෙන් අභික්ෂුක ආවාසයට නො යා යුතු. මහණෙනි, අබ්භානාරහ මහණහු විසින් පුවතත් මහණකු නැති වැ, අන්තරායයක් නැති වැ, සභික්ෂුක ආවාසයෙන් අභික්ෂුක අනාවාසයකට නො යා යුතු... [යට දක්වුණ පරිදි විස්තර කටයුතු]

11. මහණෙනි, අබ්භානාරහ මහණහු විසින් 'අද ම යන්නට හැක්කෙමි' යි තමා දන්නා, සමානසංවාසක මහණුන් ඇති සභික්ෂුක ආවාසයෙන් ... අනාවාසයෙන් ... ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ සභික්ෂුක ආවාසයට ... සභික්ෂුක අනාවාසයට ... සභික්ෂුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට හෝ යා යුතු.

12. මහණෙනි, අබ්භානාරහ මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු හා එක් සෙවෙනියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙනියක් ඇති අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙනියක් ඇති ආවාස-යෙහි හෝ අනාවාසයෙහි හෝ නො විසියැ යුතු. පුවතත් මහණක්හු දුටු අස්නෙන් නැඟී සිටියැ යුතු. පුවතත් මහණ තෙම අස්නෙන් පැවැ-රියැ යුතු. පුවතත් මහණක්හු හා එකස්නෙහි නො හින්දැ යුතු. පුවතත් මහණහු මිටි අස්නැ හුන් කලැ තමා උසස්නැ නො හින්දැ යුතු. ඔහු බිමැ හුන් කලැ තමා අස්නෙහි නො හින්දැ යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන්මළුවේ සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන්මළුවෙහි සක්මන් කරණ කලැ තමා උස් සක්මන්මළුවෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරණ කලැ තමා සක්මන්මළුයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු.

13. මහණෙනි, අබ්භානාරහ මහණහු විසින් පාරිවාසික මහණහු හා ... මූලායපටිකස්සනාරහ මහණහු හා ... මානත්තාරහ මහණහු හා ... මාන-ත්තචාරික මහණහු හා ... අබ්භානාරහ වඩා මහළු මහණහු හා එක් සෙවෙනි ඇති ආවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙනි ඇති අනා-වාසයෙහි නො විසියැ යුතු එක් සෙවෙනි ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් අස්නෙහි නො හින්දැ යුතු. ඔහු මිටි අස්නැ උන්කලැ තමා උසස්නැ නො හින්දැ යුතු. ඔහු බිමැ හුන් කලැ තමා අස්නැ නො හින්දැ යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන්මළුයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන්මළුවේ සක්මන් කරණ කලැ තමා උස් සක්මන් මළුයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරණ කලැ තමා සක්මන්මළුයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු.

14. මහණෙනි ඉදින් අබ්භානයට සුදුස්සනු සතර වැනි කොටැති ව පිරිවෙස දෙන්නේ ද, මූලායපටිකස්සනාව කරන්නේ ද, මානත දෙන්නේ ද, ඔහු විසිවැනි කොටැති ව අබ්භාන කරන්නේ ද, ඒ අකම් යි. නො ද කටයුතු යි.

අබ්භානාරහ වත නිමියේ ය

දෙවෙනි පාරිවාසිකක්ඛන්ධකය නිමියේ ය.

ඉමස්මිං ඛන්ධකෙ වත්ථූ පඤ්ච.

තස්සුද්දානං:

1. පාරිවාසිකා සාදියන්ති පකතත්තාන භික්ඛුනං,
අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ජලිඤ්ච සාමීචියං.

2. ආසනං සෙය්‍යාභිහාරං පාදොදකං පාදපීඨං,
පාදකඨලිකං පත්තචීවරපටිග්ගාහණං,
නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං උජ්ඣායන්ති ච පෙසලා.

3 දුක්කටං සාදියන්තස්ස මිච්ඡා පඤ්ච යථාබුද්ධං,
උපොසථං පවාරණං වස්සිකොනොජභොජනං.

4. සම්මා ච වත්තනා තත්‍ථ පකතත්තෙන ගච්ඡරෙ,
යො ච හොති පරියන්තො න පුරෙ පච්ඡා සමණෙන.

5. අරඤ්ඤං පිණ්ඩනීහාරො ආගන්තුකෙ උපොසථෙ,
පවාරණා ච දූතෙන ගන්තබ්බා ච සභික්ඛුකො.

6. එකච්ඡන්නෙ න වත්තබ්බං න ඡමායං නිසජ්ජතෙ,
ආසනෙ නීචෙ චඞ්කමෙ ඡමායං චඞ්කමෙන ච.

7. බුඩ්ඪතරෙන අකම්මං රත්තිච්ඡෙදා ච සොධනා,
නික්ඛිපනං සමාදානං ඤාතබ්බං පාරිවාසිකං.

8. මූලායමානත්තාරහං තථා මානත්තචාරිකං,
අබ්භානාරහකං චාපි සමොධානයතො පුන.

9. පාරිවාසිකෙසු තයො චතුමානත්තචාරිකෙ,
න සමෙන්ති රත්තිච්ඡෙදෙසු මානත්තෙසු ච දෙවසි,
ද්වෙ කම්මා සාදිසා සෙසා තයො කම්මා සමා'සමාති.

මේ ඛන්ධකයෙහි වස්තු පසෙකි.

එහි උද්දානය:

1. පිරිවෙස් සමාදන් කොට ගත්තෝ පුවතත් මහණුන්ගේ වැඳුම් ද දක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම් ද ඇඳිලිබැඳුම් ද, සාමීචිකම් ද,

2. අසුන් එළැවීම් ද, යහන් එළැවීම් ද, පාදෝදකාදිය පාපුටුව පාද කඨලිකාව එළැවීම් ද, පාසිවුරු පිළිගැනුම් ද, නෑමෙහි පිටුපිරියම් ද ඉවසත්. පියසීල මහණහු දෙස් නගත්.

3. මේ ද ඉවසත්නහුට දුකුලා ඇවැත් වේ. පාරිවාසිකයනට මහළු පිළිවෙළින් ඔවුනොවුන්ගේ උපොසථ පවාරණා වස්සිකසාටිකා ඔතොජන භත්ත යන මෙය අනුදත් සේක.

4. එහි පාරිවාසිකයාගේ මනා පැවැත්ම ද, පුවතත් මහණකුට පෙරටු ව යැම ඉදීම නො කළයුතු බව ද, සංඝයාගේ යම් අන්තිම ආසනයෙක් ශයනයෙක් විහාරයෙක් වේ නම් එහි විසිය යුතු බව ද, එසේ ම පුවතත් මහණකු හා පෙර ව හෝ පසු ව හෝ කුලයන් කරා නො එළැඹිය යුතු බව ද පැණැවූ සේක.

5. ආරඤ්ඤිකඞ්ග සමාදානය ද, පිණ්ඩපාතිකඞ්ග සමාදානය හා පිණ්ඩපාතනීහාරය ද පාරිවාසික මහණහු විසින් නො කටයුතු ය. ආගන්තුකයා හා ආරෝචනාව ද, උපොසථයෙහි ආරෝචනාව ද, පවාරණයෙහි ආරෝචනාව ද, ගිලන් වේ නම් දූතයකු ලවා ආරෝචනා කරවීම ද, සභික්ෂුක ආවාසයෙන් අභික්ෂුක ආවාසයකට නො යායුතු බව ද පැණැවූ සේක.

6. පාරිවාසික මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු හා එක්ඡදනයක් ඇති තැන නො විසිය යුතු. පුවතත් මහණහු බිමැ හුන් කලැ පාරිවාසිකයා අස්නෙක නො හින්ද යුතු. පුවතත් මහණහු මිටිඅස්නැ උන් කලැ පාරිවාසිකයා උසස්නැ නො හින්ද යුතු. පුවතත් මහණහු බිම සක්මන්කරණ කලැ පාරිවාසිකයා සක්මනෙහි සක්මන් නො කළයුතු.

7. එකච්ඡන්නයෙහි වැඩිමහලු මහණකු හා නො විසිය යුතු බැව් ආදීන් නො කටයුතු දෑ ද, රාත්‍රිච්ඡේදයෝ ද, පරිවාසශොධනය ද, පරිවාස නිඃක්ෂෙපය ද, පරිවාසය නැවත සමාදන් කොට ගැන්ම ද යන පාරිවාසිකයා අයත් මේ දෑ දත යුතු.

8. මූලායපටිකස්සනාරහ වත ද, මානත්තාරහ වත ද, එසේ ම මානත්තචාරිකයා පිළිබඳ වත් ද, අබ්භානාරහ පුද්ගලයා අයත් වත් ද ප්‍රභෙද නය වශයෙන් දත යුතු.

9. පාරිවාසික භික්ෂූන් විෂයයෙහි රාත්‍රිච්ඡේද තුනෙක් ද, මානත්තාරහ භික්ෂූන් විෂයයෙහි රාත්‍රිච්ඡේද සතරෙක් ද පණවන ලදහ. රාත්‍රිච්ඡේදයන්හි ඔහු සම නො වෙත්. මානත් විෂයයෙහි දිනපතා ආරෝචනා කටයුතු. කම්යෝ දෙදෙනෙක් සමයහ. සෙසු තුන් කම්යෝ ඇතැම් කරුණින් සම ද ඇතැම් කරුණින් අසම ද වෙත්.

3.

සමුච්චයක්ඛන්ධකං

1\. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා උදායී එකං ආපත්තිං ආපන්නො හොති සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං[1] අප්පටිච්ඡන්නං. සො භික්ඛූනං ආරොචෙසි: "අහං ආවුසො එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති." භගවතො[2] එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

2\. තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං දෙතු. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ දාතබ්බං:

තෙන භික්ඛවෙ උදායිනා භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා බුඩ්ඪානං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො:

"අහං භන්තෙ එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං සො'හං භන්තෙ සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචාමි. අහං භන්තෙ[3] එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. දුතියම්පි භන්තෙ[3] සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචාමි. අහං භන්තෙ එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. තතියම්පි භන්තෙ[3] සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචාමී"ති.

3\. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං දදෙය්‍ය, එසා ඤත්ති.

"සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචති. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තස්ස දානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

---

1. සුක්කවිස්සට්ඨිං, මජසං. 2. තෙ භික්ඛූ භගවතො, සයා.
3. සොහං භන්තෙ, සයා. PTS.

3.

සමුච්චයක්ඛන්ධකය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවත්නුවර සමීපයෙහි ජේතවන නම් වූ අනේපිඬුසිටුහුගේ ආරාමයෙහි වැඩ වසන සේක. එ කල්හි ආයුෂමත් උදායී තෙම අපටිච්ඡන්න වූ එක් සඞ්ඝාදිසේසාපත්තියකට සුක්කවිස්සට්ඨි (දැන දැන සුකුරු මිදීම වූ) ඇවැතකට පැමිණියේ වෙයි. හෙ තෙම "ඇවැත්නි, මම් අපටිච්ඡන්න වූ සඞ්ඝාදිසේසාපත්තියකට සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. මා විසින් කෙසේ නම් පිළිපැදිය යුතු දැ?" යි භික්ෂූනට මෙ කරුණ සැල කෙළේ ය. ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කළහ.

2. "මහණෙනි, එසේ වී නම් සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට අපටිච්ඡන්න වූ එක් සඞ්ඝාදිසේසාපත්තියකට සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට ෂඩ්රාත්‍රික (සරියක් පිරියැ යුතු) මානත්ත දේවා. මහණෙනි, ඒ මානත්ත ද මෙසේ දිය යුතු:

මහණෙනි, ඒ උදායී මහණහු විසින් සඞ්ඝයා වෙත එළැඹ, උතුරුසඟ එකස් කොට, වැඩි මහලු මහණුන්ගේ පා වැඳ, උත්කුටුක වැ හිඳ දෙහොත් මුදුන් තබා, මෙසේ කියැ යුතු වන්නේ ය:

"වහන්ස, මම් පිළිසන් නොවූ එක් සඞ්ඝාදිසේසාපත්තියකට සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මේ පිළිසන් නොවූ එක් සඞ්ඝාදිසේසාපත්තියකට සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරියක් පිරිය යුතු මානත්ත සඞ්ඝයාගෙන් ඉල්ලමි. වහන්ස, මම් පිළිසන් නොවූ එක් සඞ්ඝාදිසේසාපත්තියකට ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, පිළිසන් නොවූ එක් සඞ්ඝාදිසේසාපත්තියකට සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවතට ෂාඩ්රාත්‍රික (සරියක් පිරිය යුතු) මානත්ත දෙවනුව ද සඞ්ඝයාගෙන් ඉල්ලමි. වහන්ස, මම් පිළිසන් නොවූ එක් සඞ්ඝාදිසේසාපත්තියකට ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, මම් පිළිසන් නොවූ එක් සඞ්ඝාදිසේසාපත්තියකට සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරියක් පිරිය යුතු මානත්ත තෙවනු ද සඞ්ඝයාගෙන් ඉල්ලමි" යනු යි.

3. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඞ්ඝ තෙමෙ මෙසේ දැන්විය යුතු:

"වහන්ස, සඞ්ඝතෙමේ මබස් අසාවා: මේ උදායී මහණ තෙමෙ නොපිළිසන් වූ එක් සඞ්ඝාදිසේසාපත්තියකට සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම නොපිළිසන් වූ එක් සඞ්ඝාදිසේසාපත්තියකට සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සඞ්ඝයාගෙන් ෂාඩ්රාත්‍රික මානත්ත ඉල්ලයි. ඉදින් සඞ්ඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සඞ්ඝ තෙමේ උදායි මහණහට නොපිළිසන් එක් සඞ්ඝාදි-සේසාපත්තියකට සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරියක් පිරිය යුතු මානත්ත දෙන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි.

"වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා: මේ උදායී මහණ තෙම නොපිළිසන් එක් සඞ්ඝාදිසේසාපත්තියකට සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සඞ්ඝයාගෙන් නොපිළිසන් එක් සඞ්ඝාදිසේසාපත්තියකට සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරියක් පිරිය යුතු මානත්ත ඉල්ලයි. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට නොපිළිසන් එක් සඞ්ඝාදිසේසාපත්තියකට සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරියක් පිරිය යුතු මානත්ත දෙයි. උදායී මහණහට නොපිළිසන් එක් සඞ්ඝාදිසේසාපත්තියකට සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරියක් පිරිය යුතු මානත්ත දීම යම් ආයුෂමතක්හට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමක්හට එය නො රිසියේ නම් හේ කියාවා.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි: සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචති. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තස්ස දානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි: සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචති. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තස්ස දානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දින්නං සඞ්ඝෙන උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී''ති.

අප්පටිච්ඡන්නමානත්තං නිට්ඨිතං.

අප්පටිච්ඡන්නඅබ්භානං

1. සො චිණ්ණමානත්තො භික්ඛූනං ආරොචෙසි: ''අහං ආවුසො එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සො'හං චිණ්ණමානත්තො. කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති?''. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

''තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අබ්භෙතු. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ අබ්භෙතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ උදායිනා භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා වුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො:

අහං භන්තෙ එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සො'හං භන්තෙ චිණ්ණමානත්තො සඞ්ඝං අබ්භානං යාචාමි.''

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි: වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මබස් අසාවා. මේ උදායී මහණ තෙම නොපිළිසන් වූ එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම නොපිළිසන් වූ එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත සඞ්ඝයාගෙන් ඉල්ලයි. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත දෙයි. උදායී මහණහට නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත දීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමක්හට නො රිසියේ නම් හේ කියාවා.

තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි: වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මබස් අසාවා. මේ උදායී මහණ තෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය හෙ තෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත සඞ්ඝයාගෙන් ඉල්ලයි. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත දෙයි. උදායී මහණහට නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත දීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමක්හට නො රිසියේ නම් හේ කියාවා.

උදායී මහණහට නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත සඞ්ඝයා විසින් දෙන ලද්දේ ය. සඞ්ඝයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි'' යනු යි.

අපටිච්ඡන්න මානත නිමියේ ය.

පටිච්ඡන්නා නැතියහු පිළිබඳ අබ්භානය

1. හෙ තෙම පිරූ මානත ඇත්තේ, භික්ෂූනට මෙසේ සැල කෙළේ ය: ''ඇවැත්නි, මම් නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම් නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත සඞ්ඝයාගෙන් ඉල්ලිමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත දුන්නේ ය. ඒ මම් පිරූ මානත ඇත්තෙමි. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද?'' යනුයි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ කරුණ සැළ කළහ.

2. ''මහණෙනි, එසේ වී නම් සඞ්ඝ තෙම උදායී මහණහට අබ්භානය කෙරේවා. මහණෙනි, මෙසේ අබ්භානය ද කළ යුතු වේ: 'මහණෙනි, ඒ උදායී මහණහු විසින් සඞ්ඝයා කරා එළැඹ උතුරුසඟ එකස් කොට, වැඩි මහලු භික්ෂූන්ගේ පා වැඳ, උක්කුටුක වැ හිඳ, දෙහොත් මුදුන් තබා මෙසේ කිය යුතු වන්නේය:

''වහන්ස මම් නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම් නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත සඞ්ඝයාගෙන් ඉල්ලිමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම් පිරූ මානත ඇතියෙම් සඞ්ඝයාගෙන් අබ්භානය ඉල්ලමි.

අහං භන්තෙ එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සො'හං චිණ්ණමානත්තො දුතියම්පි භන්තෙ සඞ්ඝං අබ්භානං යාචාමි.

අහං භන්තෙ එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සො'හං චිණ්ණමානත්තො තතියම්පි භන්තෙ සඞ්ඝං අබ්භානං යාචාමීති.

3. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

"සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සො චිණ්ණමානත්තො සඞ්ඝං අබ්භානං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අබ්භෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සො චිණ්ණමානත්තො සඞ්ඝං අබ්භානං යාචති. සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අබ්භෙති. යස්සායස්මතො ඛමති උදායිස්ස භික්ඛුනො අබ්භානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි: සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සො චිණ්ණමානත්තො සඞ්ඝං අබ්භානං යාචති. සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අබ්භෙති, යස්සායස්මතො ඛමති උදායිස්ස භික්ඛුනො අබ්භානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

වහන්ස, මම නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත්ත සඞ්ඝයාගෙන් ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝතෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත්ත දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම පිරූ මානත්ත ඇතියෙමි දෙවනු ද සඞ්ඝයාගෙන් අබ්භානය ඉල්ලමි.

වහන්ස, මම නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවතට සරයක් පිරිය යුතු මානත්ත සඞ්ඝයාගෙන් ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත්ත දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම පිරූ මානත්ත ඇතියෙම් තෙවනු ද සඞ්ඝයාගෙන් අබ්භානය ඉල්ලමි'' යනු යි.

3. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

සඞ්ඝ තෙමේ මිබස් අසාවා: මේ උදායී මහණ එක් නොපිළිසන් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම නොපිළි-සන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සඞ්ඝයාගෙන් සරයක් පිරිය යුතු මානත්ත ඉල්ලී ය. සඞ්ඝ තෙම උදායී මහණහට නොපිළිසන් වූ එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත්ත දුන්නේ ය. හේ පිරූ මානත්ත ඇත්තේ සඞ්ඝයාගෙන් අබ්භානය ඉල්ලයි. ඉදින් සඞ්ඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණ අබ්භානය කෙරේවා. මේ ඤප්තියයි.

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මබස් අසාවා. මේ උදායී මහණ තෙම නො පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම එක් නොපිළිසන් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සඞ්ඝයාගෙන් සරයක් පිරිය යුතු මානත්ත ඉල්ලී ය. සඞ්ඝ තෙම උදායී මහණහට නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත්ත දුන්නේ ය. හේ පිරූ මානත්ත ඇත්තේ සඞ්ඝයාගෙන් අබ්භානය ඉල්ලයි. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණ අබ්භානය කෙරෙයි. යම් ආයුෂ්මතක්හට උදායී මහණහුගේ අබ්භානය රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වන්නේ ය. යමකුහට නො රිසියේ නම් හේ කියන්නේ ය.

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි: වහන්ස, සඞ්ඝ තෙම මගේ වචනය අසාව: මේ උදායී මහණ තෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්ක-විස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ ඒ නොපිළිසන් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත්ත සඞ්ඝයාගෙන් ඉල්ලී ය. සඞ්ඝ තෙම උදායී මහණහට එක් නොපිළිසන් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත්ත දුන්නේ ය. හේ පිරූ මානත්ත ඇත්තේ සඞ්ඝයාගෙන් අබ්භානය ඉල්ලයි. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණ අබ්භානය කෙරෙයි. යම් ආයුෂ්මතක්හට උදායී මහණහුගේ අබ්භානය රිසියේ නම් හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නොරිසියේ නම්, හේ කියාවා.

තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි: සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සො චිණ්ණමානත්තො සඞ්ඝං අබ්භානං යාචති. සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අබ්භෙති. යස්සායස්මතො ඛමති උදායිස්ස භික්ඛුනො අබ්භානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

අබ්භිතො සඞ්ඝෙන උදායී භික්ඛු. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී’’ ති.

අප්පටිච්ඡන්නඅබ්භානං නිට්ඨිතං.

එකාහපටිච්ඡන්නපරිවාසො

1. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා උදායී එකං ආපත්තිං ආපන්නො හොති සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං එකාහපටිච්ඡන්නං. සො භික්ඛූනං ආරොචෙසි: “අහං ආවුසො එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං එකාහපටිච්ඡන්නං, කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

2. “තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය එකාහපරිවාසං දෙතු. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ දාතබ්බො:

තෙන භික්ඛවෙ උදායිනා භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා වුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො: “අහං භන්තෙ එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං එකාහපටිච්ඡන්නං. සො’හං භන්තෙ සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා එකාහටිච්ඡන්නාය එකාහපරිවාසං යාචාමීති.’’ දුතියම්පි යාචිතබ්බො -පෙ- තතියම්පි යාචිතබ්බො -පෙ-

3 ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

“සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං එකාහපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය එකාහපරිවාසං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය එකාහපරිවාසං දදෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි. වහන්ස, සඞ්ඝ තෙම මගේ වචනය අසාවා: මේ උදායී මහණ තෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරුයක් පිරිය යුතු. මානත සඞ්ඝයාගෙන් ඉල්ලී ය. සඞ්ඝ තෙම උදායී මහණහට එක් නොපිළිසන් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරුයක් පිරිය යුතු මානත දුන්නේ ය. හේ පිරූ මානත ඇත්තේ සඞ්ඝයාගෙන් අබ්භානය ඉල්ලයි. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණ අබ්භානය කෙරෙයි. යම් ආයුෂ්මතක්හට උදායී මහණහුගේ අබ්භානය රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුහට නො රිසියේ නම් හේ කියාවා.

සඞ්ඝයා විසින් උදායී මහණ තෙම අබ්හිත ය. සඞ්ඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි යනු යි.

අපටිච්ඡන්න අබ්භානය නිමියේ ය.

එකාහපටිච්ඡන්න පිරිවෙස

1. එ සමයෙහි ආයුෂ්මත් උදායී තෙම එක් දවසක් පිළිසන් වූ සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ වෙයි. හෙ තෙම "ඇවැත්නි, මම් එක් දවසක් පිළිසන් වූ සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. මා විසින් කෙසේ නම් පිළිපැදිය යුතුදැ? යි භික්ෂූනට සැළ කෙළේ ය. භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් දැන්වූහ. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක:)

"මහණෙනි, එසේ වී නම්, සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් වූ සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දේවා. මහණෙනි, එය මෙසේ දිය යුතු:

2. මහණෙනි, ඒ උදායී මහණහු විසින් සඞ්ඝයා වෙත එළැඹ උතුරුසඟ එකස් කොට වැඩි මහලු මහණුන්ගේ පා වැඳ, උක්කුටුක වැ හිඳ, දෙහොත් මුදුන් තබා, "වහන්ස, මම් එක් දවසක් පිළිසන් වූ සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම් එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සඞ්ඝයාගෙන් එක් දවසක් වසනා පිරිවෙස ඉල්ලමි" යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු...

3. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු.

"වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ උදායී මහණ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලයි. ඉදින් සඞ්ඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම් සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දේවා. මේ ඥප්තිය යි.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං උදායි භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං එකාහපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය එකාහපරිවාසං යාචති. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය එකාහපරිවාසං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා එකාහටිච්ඡන්නාය එකාහපරිවාසස්ස දානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි. -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-

දින්නො සඞ්ඝෙන උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා එකාහපරිවාසො. ඛමති සඞ්ඝස්ස තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී ති.

එකාහපටිච්ඡන්නපරිවාසො නිට්ඨිතො.

එකාහපටිච්ඡන්නමානත්තං

1. සො පරිවුත්ථපරිවාසො භික්ඛූනං ආරොචෙසි: "අහං ආවුසො එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං එකාහපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය එකාහපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය එකාහපරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවුත්ථපරිවාසො. කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති." භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

2. තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං දෙතු. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ දාතබ්බං:

තෙන භික්ඛවෙ උදායිනා භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා වුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො "අහං භන්තෙ එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං එකාහපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය එකාහපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා එකාහපරිවාසං අදාසි. සො'හං භන්තෙ පරිවුත්ථපරිවාසො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචාමී" ති. දුතියම්පි යාචිතබ්බො. තතියම්පි යාචිතබ්බො.

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදායී මහණ තෙමේ එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඞ්ඝාදිසේසයකට ... ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙතෙම එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඞ්ඝාදිසේසයකට ... ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස සඞ්ඝයාගෙන් ඉල්ලයි. සඞ්ඝ තෙම උදායී මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඞ්ඝාදිසේසයකට ... ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස සඞ්ඝයාගෙන් ඉල්ලයි. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඞ්ඝාදිසේසයකට ... ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දෙයි. උදායී මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාදිසේසයකට ... ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියේ නම්, හෙ නිහඬ වන්නේ ය. යමක්හට නො රිසියේ නම් හේ කියන්නේ ය.

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ...

සඞ්ඝයා විසින් උදායී මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාදිසේසයකට ... ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දෙන ලද්දේ ය. සඞ්ඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි'' යනු යි

එකාහපටිච්ඡන්න පිරිවෙස නිමියේ ය.

එකාහපටිච්ඡන්නමානත්ත

1. හෙ තෙම වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, ''ඇවැත්නි, මම් එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඞ්ඝාදිසේසයකට ... ඇවැතකට පැමිණියෙමි ඒ මම් එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාදිසේසයකට ... ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස සඞ්ඝයාගෙන් ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාදිසේසයකට ... ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම් වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙම් වෙමි මා විසින් කෙසේ නම් පිළිපැදිය යුතු දැ? යි භික්ෂූනට කී ය. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කළහ.

2. මහණෙනි, එසේ වී නම් සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඞ්ඝාදිසේසයකට ... ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත්ත දේවා. මහණෙනි, එය මෙසේ දිය යුතු:

ඒ උදායී මහණහු විසින් සඞ්ඝයා වෙත එළැඹ උතුරුසඟ එකස් කොට, මහලු මහණුන් පා වැඳ උත්කුටුක වැ හිඳ දෙහොත් මුදුන් දී ''වහන්ස, මම් එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඞ්ඝාදිසේසයකට ... ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම් එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාදිසේසයකට ... ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස සඞ්ඝයාගෙන් ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාදිසේසයකට ... ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම් වුසු පිරිවෙස ඇතියෙම්, එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාදිසේසයකට ... ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත්ත සඞ්ඝයාගෙන් ඉල්ලමි'' යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු...

3. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො.

"සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං ඒකාහපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා ඒකාහපටිච්ඡන්නාය ඒකාහපරිවාසං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා ඒකාහපටිච්ඡන්නාය ඒකාහපරිවාසං අදාසි. සො පරිවුත්ථපරිවාසො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා ඒකාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා ඒකාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං දදෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං ඒකාහපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා ඒකාහපටිච්ඡන්නාය ඒකාහපරිවාසං යාචි සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා ඒකාහපටිච්ඡන්නාය ඒකාහපරිවාසං අදාසි. සො පරිවුත්ථපරිවාසො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා ඒකාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචති. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා ඒකාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා ඒකාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තස්ස දානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-

දින්නං සඞ්ඝෙන උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා ඒකාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං. ඛමති සඞ්ඝස්ස තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී" ති.

ඒකාහපටිච්ඡන්නමානත්තං නිට්ඨිතං.

ඒකාහපටිච්ඡන්නඅබ්භානං

1. සො චිණ්ණමානත්තො භික්ඛූනං ආරොචෙසි: "අහං ආවුසො එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං ඒකාහපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා ඒකාහපටිච්ඡන්නාය ඒකාහපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා ඒකාහපටිච්ඡන්නාය ඒකාහපරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවුත්ථපරිවාසො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා ඒකාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා ඒකාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සො'හං චිණ්ණමානත්තො. කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති" භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං:

3. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

"සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදායී මහණ තෙම එක් දවසක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝෙවතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම එක් දවසක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝෙවතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැ-තට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස සඞ්ඝයාගෙන් ඉල්ලී ය. සඞ්ඝ තෙම උදායී මහණහට එක් දවසක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝෙවතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, එක් දවසක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝෙවතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සඞ්ඝයාගෙන් සරුයක් පිරිය යුතු මානත්ත ඉල්ලයි. ඉදින් සඞ්ඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට එක් දවසක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝෙවතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරුයක් පිරිය යුතු මානත්ත දේවා. මේ ඥප්තිය යි.

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමෙ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදායී මහණ තෙම එක් දවසක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝෙවතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සඞ්ඝයාගෙන් එක් දවසක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝෙව-තනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලී ය. සඞ්ඝ තෙම උදායී මහණහට එක් දවසක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝෙවතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, එක් දවසක් පිළිසත් සංඝෙවතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරුයක් පිරිය යුතු මානත්ත සඞ්ඝයාගෙන් ඉල්ලයි. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට එක් දවසක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝෙවතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරුයක් පිරිය යුතු මානත්ත දෙයි. උදායී මහණහට එක් දවසක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝෙවතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරුයක් පිරිය යුතු මානත්ත දීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුහට නො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි...

සඞ්ඝයා විසින් උදායී මහණහට එක් දවසක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝෙව-තනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරුයක් පිරිය යුතු මානත්ත සඞ්ඝයා විසින් දෙන ලදී. එය සඞ්ඝයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි" යනු යි.

ඒකාහපටිච්ඡන්න මානත්ත නිමියේ ය.

ඒකාහපටිච්ඡන්නඅබ්භානයයි

1. හෙ තෙම පිරූ මානත්ත අත්තේ, "ඇවැත්නි, මම් එක් දවසක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝෙවතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම් එක් දවසක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝෙවතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සඞ්ඝයාගෙන් එක් දවසක් විසිය යුතු පිරිවෙස ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ එක් දවසක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝෙවතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම් වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, සඞ්ඝයාගෙන් එක් දවසක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝෙවතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරුයක් පිරිය යුතු මානත්ත ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙම එක් දවසක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝෙවතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරුයක් පිරිය යුතු මානත්ත දුන්නේ ය. ඒ මම් පිරූ මානත්ත ඇතියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු දැයි භික්ෂූනට කිය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළකළහ.

2. තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අබ්භෙතු. එවං ච පන භික්ඛවෙ අබ්භෙතබ්බො:

තෙන භික්ඛවෙ උදායිනා භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා බුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා. එවමස්ස වචනීයො: අහං භන්තෙ එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං එකාහපටිච්ඡන්නං සො'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය එකාහපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය එකාහපරිවාසං අදාසි. සොහං පරිවුත්ථපරිවාසො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සො'හං භන්තෙ චිණ්ණමානත්තො සඞ්ඝං අබ්භානං යාචාමීති. දුතියම්පි යාචිතබ්බො. තතියම්පි යාචිතබ්බො.

3. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

"සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං එකාහපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය එකාහපරිවාසං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය එකාහපරිවාසං අදාසි සො පරිවුත්ථපරිවාසො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සො චිණ්ණමානත්තො සඞ්ඝං අබ්භානං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අබ්භෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං එකාහපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය එකාහපරිවාසං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය එකාහපරිවාසං අදාසි. සො පරිවුත්ථවාසො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සො චිණ්ණමානත්තො සඞ්ඝං අබ්භානං යාචති. සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අබ්භෙති. යස්සායස්මතො ඛමති, උදායිස්ස භික්ඛුනො අබ්භානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-

අබ්භිතො සඞ්ඝෙන උදායී භික්ඛු ඛමති සඞ්ඝස්ස තස්මා තුණ්හී එවමෙතං ධාරයාමී'' ති.

එකාහපටිච්ඡන්නඅබ්භානං නිට්ඨිතං.

2 (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක:) "මහණෙනි, එසේ වී නම් සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණ අබ්භාන කෙරේවා. මහණෙනි, මෙසේ අබ්භාන කට යුතු:

ඒ උදායී මහණහු විසින් සඞ්ඝයා වෙත එළඹ උතුරුසඟ එකස් කොට වැඩිමහලු මහණුන් පා වැඳ උක්කුටුක ව හිඳ දොහොත් මුදුනැ තබා මෙසේ කිය යුතු: "වහන්ස, මම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි ඒ මම සඞ්ඝයාගෙන් එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම් වුසූ පිරිවෙස් ඇතියෙමි, සඞ්ඝයාගෙන් ඒ එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරැයක් පිරිය යුතු මානත ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරැයක් පිරිය යුතු මානත දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම පිරූ මානත ඇතියෙම්, සඞ්ඝයාගෙන් අබ්භානය ඉල්ලමි" කියා යි. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු...

3. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඞ්ඝ තෙමෙ දැන්විය යුතු:

"සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදායී මහණ එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ සඞ්ඝයාගෙන් එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලී ය. සඞ්ඝ තෙම උදායී මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ වුසූ පිරිවෙස ඇත්තේ, සඞ්ඝයාගෙන් එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරැයක් පිරිය යුතු මානත ඉල්ලී ය සඞ්ඝ තෙම උදායී මහණ-හට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරැයක් පිරිය යුතු මානත දුන්නේ ය. හේ පිරූ මානත ඇත්තේ, සඞ්ඝයාගෙන් අබ්භානය ඉල්ලයි. ඉදින් සඞ්ඝයාට ප්‍රාප්ත කාල වේ නම්, සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණ අබ්භාන කෙරේවා. මේ ඤප්තිය යි.

සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදායී මහණ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සඞ්ඝයාගෙන් එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්ක-විස්සට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලී ය. සඞ්ඝ තෙම උදායී මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ වුසූ පිරිවෙස් ඇත්තේ, එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරැයක් පිරිය යුතු මානත සඞ්ඝයාගෙන් ඉල්ලී ය. සඞ්ඝ තෙම උදායී මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරැයක් පිරිය යුතු මානත දුන්නේ ය. හේ පිරූ මානත ඇත්තේ සඞ්ඝයාගෙන් අබ්භානය ඉල්ලයි. සඞ්ඝ තෙම උදායී මහණ අබ්භානය කෙරෙයි. උදායී මහණහුගේ අබ්භානය යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ...

සඞ්ඝයා විසින් උදායී මහණ අබ්භිත වෙයි. එය සඞ්ඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි" යි

එකාහපටිච්ඡන්න අබ්භානය නිමියේ ය

පඤ්චාහපටිච්ඡන්නපරිවාසො

1. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා උදායී එකං ආපත්තිං ආපන්නො හොති සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං ද්වීහපටිච්ඡන්නං -පෙ- තීහපටිච්ඡන්නං -පෙ- චතූහපටිච්ඡන්නං -පෙ- තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා උදායී එකං ආපත්තිං ආපන්නො හොති සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො භික්ඛූනං ආරොචෙසි: ''අහං ආවුසො එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බ''න්ති. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

2. තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං දෙතු. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ දාතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ උදායිනා භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා වුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො: අහං භන්තෙ එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො'හං භන්තෙ සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං යාචාමී ති. දුතියම්පි යාචිතබ්බො -පෙ- තතියම්පි යාචිතබ්බො. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

3. ''සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං දදෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං යාචති. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසස්ස දානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-

දින්නො සඞ්ඝෙන උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපරිවාසො. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී'' ති.

පඤ්චාහපටිච්ඡන්නපරිවාසො නිට්ඨිතො.

පඤ්චාහපටිච්ඡන්නපරිවාසය

1. එසමයෙහි ආයුෂ්මත් උදායී තෙම දෙදවසක් පිළිසත් ... තුන් දවසක් පිළිසත් ... සතර දවසක් පිළිසත් ... එක් සඞ්ඝාදිසෙස ශුක්‍ර විසර්ජන ඇවැතකට පැමිණියේ වෙයි... එ සමයෙහි ආයුෂ්මත් උදායී තෙම පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝාදිසෙස ශුක්‍ර විසර්ජන ඇවැතකට පැමිණියේ වෙයි. හේ භික්ෂූනට "ඇවැත්නි, පස්දිනක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝාදිසෙස ශුක්‍ර විසර්ජන ඇවැතකට පැමිණියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු දැ" යි සැල කෙළේ ය. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කළහ.

2. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක:) මහණෙනි, එසේ වී නම් සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට පස්දිනක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝාදිසෙස ශුක්‍ර විසර්ජන ඇවැතට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දේවා. මහණෙනි, එය ද මෙසේ දිය යුතු: ඒ උදායී මහණහු විසින් සඞ්ඝයා වෙත එළැඹ උතුරුසඟ එකස් කොට වැඩි මහලු මහණුන් පා වැද, උක්කුටුක ව හිඳ දෑහොත් මුදුන් තබා "වහන්ස, මම් පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝාදිසෙස ශුක්‍ර විසර්ජන ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම් සඞ්ඝයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝාදිසෙස ශුක්‍ර විසර්ජන ඇවැතට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලමි" යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු ... ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ දැන්විය යුතු:

3. "වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදායී මහණ තෙම පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝාදිසෙස ශුක්‍ර විසර්ජන ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සඞ්ඝයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝාදිසෙස ශුක්‍ර විසර්ජන ඇවැතට පස්දිනක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලයි. ඉදින් සඞ්ඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම්, සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝාදිසෙස ශුක්‍ර විසර්ජන ඇවැතට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දේවා. මේ ඥප්තිය යි.

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදායී මහණ පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝාදිසෙස ශුක්‍ර විසර්ජන ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සඞ්ඝයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝාදිසෙස ශුක්‍ර විසර්ජන ඇවැතට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලයි. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝාදිසෙස ශුක්‍ර විසර්ජන ඇවැතට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දෙයි. උදායී මහණහට පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝාදිසෙස ශුක්‍ර විසර්ජන ඇවැතට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසි වේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුහට නො රිසි වේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ...

සඞ්ඝයා විසින් උදායී මහණහට පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝාදිසෙස ශුක්‍ර විසර්ජන ඇවැතට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දෙන ලදී. සඞ්ඝයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි.

පඤ්චාහපටිච්ඡන්න පිරිවෙස නිමියේ ය.

පාරිවාසිකමූලායපටිකස්සනා

1. සො පරිවසන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො භික්ඛූනං ආරොචෙසි: අහං ආවුසො එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං යාචිං, තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

2. තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සතු. එවං ච පන භික්ඛවෙ මූලාය පටිකස්සිතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ උදායිනා භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා -පෙ- එවමස්ස වචනීයො: “අහං භන්තෙ එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං අදාසි සො'හං පරිවසන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො'හං භන්තෙ සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනං යාචාමී”ති. දුතියම්පි යාචිතබ්බො -පෙ- තතියම්පි යාචිතබ්බො -පෙ- ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

3. “සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං අදාසි. සො පරිවසන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං. සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

පාරිවාසිකමූලායපටිකස්සනාව

1. හෙ තෙම පිරිවෙස් වසනුයේ ඒ අතර නොපිළිසත් එක් සඞ්ඝාදිසේස ... සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම භික්ෂූනට "ඇවැත්නි, මම පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝාදිසේස සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඞ්ඝයාගෙන් පස්දිනක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝාදිසේස සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස සඞ්ඝයාගෙන් ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝාදිසේස සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම් පිරිවෙස් වසන්නෙම් ඒ අතර නොපිළිසත් එක් සඞ්ඝාදිසේස සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු දැ" යි සැළ කෙළේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් දන්වූහ.

2. මහණෙනි, එසේ වී නම් සඞ්ඝ තෙමේ උදායි මහණහට අතර අවත් නොපිළිසත් එක් සඞ්ඝාදිසේස සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට (පිළියම් පිණිස) මූලායපටිකස්සනාව කෙරේවා. මහණෙනි, මෙසේ මූලායපටිකස්සනාව කළ යුතු: ඒ උදායි මහණහු විසින් සඞ්ඝයා වෙත එළැඹ මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය: "වහන්ස, මම් පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝාදිසේස සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම් සඞ්ඝයාගෙන් පස්දිනක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝාදිසේස සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝාදිසේස සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසන්නෙම්, ඒ අතර, නොපිළිසත් එක් සඞ්ඝාදිසේස සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම සඞ්ඝයාගෙන් ඒ අතර අවත් නොපිළිසත් එක් සඞ්ඝාදිසේස සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට (පිළියම් පිණිස) මූලායපටිකස්සනාව (මුල් ඇවැතට පෙරළා ඇදීම) ඉල්ලමි" යි දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු.. තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ දන්විය යුතු:

3. "වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා: මේ උදායි මහණ පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝාදිසේස සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සඞ්ඝයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝාදිසේස සුක්ක-විස්සට්ඨි ඇවැතට පඤ්චාහපරිවාසය ඉල්ලී ය. සඞ්ඝ තෙමේ උදායි මහණහට පඤ්චාහපටිච්ඡන්න වූ එක් සඞ්ඝාදිසේස සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට පඤ්චාහපරි-වාසය දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වසනුයේ ඒ අතර නොපිළිසත් එක් සඞ්ඝාදිසේස සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම ඒ අතර අවත් ඒ නොපිළිසත් එක් සඞ්ඝාදිසේස සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට (පිළියම් පිණිස) සඞ්ඝයාගෙන් මූලායපටිකස්සනාය ඉල්ලයි. ඉදින් සඞ්ඝයාට ප්‍රාප්ත කාල නම්, සඞ්ඝ තෙම උදායි මහණහට අතර අවත් එක් නොපිළිසත් සඞ්ඝාදිසේසසුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කරන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං අදාසි. සො පරිවසන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං අපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනං යාචති. සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සති. යස්සායස්මතො ඛමති උදායිස්ස භික්ඛුනො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනා, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-

පටිකස්සිතො සඞ්ඝෙන උදායී භික්ඛු අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සනා. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී'' ති.

පාරිවාසිකමූලායපටිකස්සනා නිට්ඨිතා.

මානත්තාරහමූලායපටිකස්සනා

1. සො පරිවුත්ථපරිවාසො මානත්තාරහො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං අපටිච්ඡන්නං. සො භික්ඛූනං ආරොචෙසි: "අහං ආවුසො එකං ආපත්තිං ආපත්තිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං අපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනං යාචිං. තං මං සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සි. සො'හං පරිවුත්ථපරිවාසො මානත්තාරහො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං අපටිච්ඡන්නං. කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බ''න්ති. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

2. තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සතු.

---

1. මූලාය, ස්‍යා.

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා: මේ උදායී මහණ පක්‍ෂවාහපටිච්ඡන්න එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සඞ්ඝයාගෙන් පක්‍ෂවාහපටිච්ඡන්න වූ එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පක්‍ෂවාහපරිවාසය ඉල්ලී ය. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට පක්‍ෂවාහපටිච්ඡන්න එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පක්‍ෂවාහපරිවාසය දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස් වසන්නේ ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය හෙ තෙම සඞ්ඝයාගෙන් අතර අවත් නොපිළිසන් ඒ සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව (මුල් ඇවැතට ඇදීම) ඉල්ලයි. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට අතර අවත් නොපිළිසන් වූ එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙරේ. උදායී මහණහට අතර අවත් එක් අපටිච්ඡන්න සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියේ නම් හෙ තෙම නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියේ නම් හේ කියාවා.

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ...

සඞ්ඝයා විසින් උදායී මහණ තෙම අතර පැමිණි නොපිළිසන් එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කරණ ලද්දේ ය. සඞ්ඝයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ වෙයි. මෙසේ මෙ කරුණ සලකම්''යි

පාරිවාසිකමූලායපටිකස්සනාව නිමි.

මානත්තාරහමූලායපටිකස්සනාව

1. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, මානතට සුදුසු වූයේ, ඒ අතර එක් නොපිළිසන් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම මහණුනට ''ඇවැත්නි, මම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඞ්ඝයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පක්‍ෂවාහපරිවාසය ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ පස්දිනක්පිළිසන් එක් ඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පක්‍ෂවාහපරිවාසය දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස වසන්නෙමි, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඞ්ඝයාගෙන් අතර අවත් නොපිළිසන් එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලීමි. සඞ්ඝ තෙමේ ඒ මට නොපිළිසන් අතර අවත් එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, මානතට සුදුසු වූයෙම්, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු දැ'' යි සැළ කෙළේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැළ කළහ. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක:)

2. මහණෙනි, එසේ වී නම් සඞ්ඝ තෙමේ අතර අවත් නොපිළිසන් එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට උදායී මහණහට මූලායපටිකස්සනාව කෙරේවා.-

එවං ච පන භික්ඛවෙ මූලාය පටිකස්සිතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ උදායිනා භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා වුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො: ''අහං භන්තෙ එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සනං යාචිං. තං මං සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සි. සො'හං පරිවුත්ථපරිවාසො මානත්තාරහො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො'හං භන්තෙ සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සනං යාචාමී''ති. දුතියම්පි යාචිතබ්බො. තතියම්පි යාචිතබ්බො. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

3. ''සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං යාචි. තස්ස සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං අදාසි. සො පරිවසන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනං යාචි. තං සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සි. සො පරිවුත්ථපරිවාසො මානත්තාරහො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සනං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං -පෙ- සො පරිවුත්ථපරිවාසො මානත්තාරහො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සනං යාචති. සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සති. යස්සායස්මතො ඛමති උදායිස්ස භික්ඛුනො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනා, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

මහණෙනි, මෙසේ මූලට ඇද්ද යුතු: මහණෙනි, ඒ උදායී මහණහු විසින් සඞ්ඝයා වෙත එළැඹ, උතුරුසඟ එකස් කොට, වැඩි මහලු මහණුන් පා වැඳ උත්කුටුක ව හිඳ, දොහොත් මුදුන් තබා, ‘වහන්ස, මම් පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි ඒ මම් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පස්දිනකට පිරිවෙස් ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පස්දිනක පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම් අතර අවත් අපටිච්ඡන්න වූ ඒ එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ අතර අවත් අපටිච්ඡන්න වූ එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම් වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙම්, මානත්තට සුදුසු වූයෙම්, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම් අතර අවත් නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සඞ්ඝයාගෙන් මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලමි’’ යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු. තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

‘‘වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මබස් අසාවා: මේ උදායී මහණ පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සඞ්ඝයාගෙන් පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්ක-විසට්ඨි ඇවැතට පස් දවසට පිරිවෙස ඉල්ලී ය. ඔහුට සඞ්ඝ තෙම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පස් දවසකට පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස් වසනුයේ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ අතර අවත් නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලී ය ඔහුට සඞ්ඝ තෙමේ අතර අවත් නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස ඇත්තේ මානත්තට සුදුසු වූයේ, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම අතර අවත් නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව සඞ්ඝයාගෙන් ඉල්ලයි. ඉදින් සඞ්ඝයාට ප්‍රාප්ත කාල නම්, සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට අතර අවත් නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙරේවා. මේ ඤප්තිය යි.

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මබස් අසාවා: මේ උදායී මහණ පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ මානත්තට සුදුසු වූයේ ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම අතර අවත් නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලාය-පටිකස්සනාව සඞ්ඝයාගෙන් ඉල්ලයි. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට අතර අවත් නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලාය-පටිකස්සනාව කෙරෙයි. උදායී මහණහට අතර අවත් නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කිරීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා, යමකුට නො රිසියේ නම් හේ කියාවා.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-

පටිකස්සිතො සඞ්ඝෙන උදායී භික්ඛු අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනා. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී''ති.

මානත්තාරහමූලායපටිකස්සනා නිට්ඨිතා.

තිකාපත්තිමානත්තං

1. සො පරිවුත්ථපරිවාසො භික්ඛූනං ආරොචෙසි: අහං ආවුසො එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං -පෙ- සො'හං පරිවුත්ථපරිවාසො. කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

2. තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං දෙතු. එවං ච පන භික්ඛවෙ දාතබ්බං: තෙන භික්ඛවෙ උදායිනා භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා වුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො: අහං භන්තෙ එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්ක-විසට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං අපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනං යාචිං. තං මං සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සි. සො'හං පරිවුත්ථපරිවාසො මානත්තාරහො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං අපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලාය-පටිකස්සනං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙ-තනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සි. සො'හං භන්තෙ පරිවුත්ථපරිවාසො සඞ්ඝං තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං යාචාමී ති. දුතියම්පි යාචිතබ්බො -පෙ- තතියම්පියාචිතබ්බො -පෙ- ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

3. ''සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං -පෙ- සො පරිවුත්ථපරිවාසො සඞ්ඝං තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං දදෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

සඞ්ඝයා විසින් උදායී මහණ තෙම අතර අවත් නොපිළිසත් එක් සඞ්ඝවතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කරණ ලද්දේ ය. සඞ්ඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි" යි.

මානත්තාරහමූලායපටිකස්සනාව නිමි.

තිකාපත්ති මානත්ත

1. හෙ තෙම වුසූ පිරිවෙස් ඇතියේ, "ඇවැත්නි, මම පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝවතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි .... ඒ මම වුසූ පිරිවෙස් ඇතියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු දැ" යි මහණුනට සැළ කෙළේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් දැන්වූහ.

2. මහණෙනි, එසේ වී නම් සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට තුන් ආපත්තිනට ෂාඩ්රාත්‍රික මානත්ත දේවා. මහණෙනි, මෙසේ එය දිය යුතු: ඒ උදායී මහණහු විසින් සඞ්ඝයා වෙත එළැඹ "වහන්ස, මම පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝවතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඞ්ඝයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝවතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පක්‍ෂවාහපරිවාසය ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙම පක්‍ෂවාහප්‍රතිච්ඡන්න එක් සඞ්ඝවතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පක්‍ෂවාහපරිවාසය දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසන්නෙමි, අතර නොපිළිසත් එක් සඞ්ඝවතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම නොපිළිසත් එක් සඞ්ඝවතනක සුක්කවිසට්ඨි අතුරු ඇවැතට සඞ්ඝයාගෙන් මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලීමි. සඞ්ඝ තෙමේ මට අතර අවත් නොපිළිසත් එක් සඞ්ඝවතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම වුසූ පිරිවෙස් ඇතියෙමි, මානත්තට සුදුසු වූයෙමි, අතර නොපිළිසත් එක් සඞ්ඝවතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම නොපිළිසත් එක් සඞ්ඝවතනකසුක්කවිසට්ඨි අතුරු ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව සඞ්ඝයාගෙන් ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ නොපිළිසත් එක් සඞ්ඝවතනක සුක්කවිසට්ඨි අතුරු ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. වහන්ස, ඒ මම වුසූ පිරිවෙස් ඇතියෙමි, සඞ්ඝයාගෙන් තුන් ඇවැත්නට ෂාඩ්රාත්‍රික මානත්ත ඉල්ලමී' යනු යි. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු ... තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

3. "වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මබස් අසාවා. මේ උදායී මහණ පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝවතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය ... හේ වුසූ පිරිවෙස ඇත්තේ සඞ්ඝයාගෙන් තුන් ඇවැත්නට ෂාඩ්රාත්‍රික මානත්ත ඉල්ලයි. ඉදින් සඞ්ඝයාට ප්‍රාප්තකල වී නම්, සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට තුන් ඇවැත්නට ෂාඩ්රාත්‍රික මානත්ත දේවා. මේ ඥප්තිය යි.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛාහපටිච්ඡන්නං -පෙ- සො පරිවුත්ථපරිවාසො සඞ්ඝං තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං යාචති. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති උදායිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තස්ස දානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-

දින්නං සඞ්ඝෙන උදායිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී'' ති.

තිස්සාපත්තිමානත්තං නිට්ඨිතං.

මානත්තචාරිකමූලායපටිකස්සනා

1. සො මනත්තං චරන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අපටිච්ඡන්නං. සො භික්ඛූනං ආරොචෙසි: අහං ආවුසො එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛාහ-පටිච්ඡන්නං -පෙ- සො'හං මානත්තං චරන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අපටිච්ඡන්නං. කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

2. තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය පටිකස්සිත්වා ඡාරත්තං මානත්තං දෙතු. එවං ච පන භික්ඛවෙ මූලාය පටිකස්සිතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ උදායිනා භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා වුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො: අහං භන්තෙ එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛාහපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛාහ-පටිච්ඡන්නාය පක්ඛාහපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛාහපටිච්ඡන්නාය පක්ඛාහපරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසවිට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සනං යාචිං. තං මං සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සි. සො'හං පරිවුත්ථපරිවාසො මානත්තාරහො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සනං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සි. සො'හං භන්තෙ පරිවුත්ථපරිවාසො සඞ්ඝං තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං යාචිං.

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මබස් අසාවා: මේ උදායී මහණ පඤ්චාහ ප්‍රතිච්ඡන්න එක් සඞ්ඝාදිසේසක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය ... හේ පිරූ පිරිවෙස් ඇතියේ සඞ්ඝයාගෙන් තුන් ඇවැත්නට ෂාඩ්රාත්‍රික මානත ඉල්ලයි. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට තුන් ඇවැත්නට ෂාඩ්-රාත්‍රික මානත දෙයි. උදායී මහණහට තුන් ඇවැත්නට ෂාඩ්රාත්‍රික මානත දීම යම් ආයුෂ්මතකුට රිසියේ නම් හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ...

සඞ්ඝයා විසින් උදායී මහණහට තුන් ඇවැත්නට ෂාඩ්රාත්‍රික මානත දෙන ලද්දේ ය. සඞ්ඝයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි'' යි.

තික්‍ඛාපන්නති මානත නිමියේ ය.

මානත්තචාරිකමූලායපටිකස්සනාව

1. හේ මානත පුරණුයේ, අතර නොපිළිසන් වූ එක් සඞ්ඝාදිසේසක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ භික්ෂූනට ''ඇවැත්නි, පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාදිසේසක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට මම් පැමිණි-යෙමි ... ඒ මම් මානත පුරණුයෙම්, නොපිළිසන් එක් සඞ්ඝාදිසේසක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු දැ'' යි සැළ කෙළේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් දන්වූහ.

2. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක:) මහණෙනි, එසේ නම් සඞ්ඝ තෙම උදායී මහණහට අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඞ්ඝාදිසේසක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කොට, ෂාඩ්රාත්‍රික මානත දේවා. මහණෙනි, මෙසේ මූලායපටිකස්සනාව කළ යුතු: මහණෙනි, ඒ උදායී මහණහු විසින් සඞ්ඝයා වෙත එළැඹ උතුරු සඟ එකස් කොට වැඩිමහලු තෙරුන් පා වැඳ උත්කුටුක ව හිඳ, දෙහොත් මුදුනැ තබා මෙසේ කියැ යුතු වන්නේය: ''වහන්ස, මම් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාදිසේසක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතක් අවනිමි. ඒ මම් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාදිසේසක සුක්විසැටි ඇවැතට පස්දිනක් පිරිවෙස සඞ්ඝයා වෙතින් ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාදිසේසක සුක්විසැටි ඇවැතට පස් දිනක් පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම් පිරිවෙස් වසන්නෙමි, අතර, නොපිළිසන් එක් සඞ්ඝාදිසේසක සුක්විසැටි ඇවැතක් අවනිමි. ඒ මම් අතර අවන් නොපළිසන් එක් සඞ්ඝාදිසේසක සුක්විසැටි ඇවැතට මූලාය-පටිකස්සනාව සඞ්ඝයා වෙතින් ඉල්ලීමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඞ්ඝාදිසේසක සුක්විසැටි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම් වුසු පිරිවෙසැත්තෙමි, මානතට සුදුසු වූයෙම්, ඒ අතර නොපිළිසන් සඞ්ඝාදිසේසක සුක්විසැටි ඇවැතක් අවනිමි. ඒ මම් අතර, අවන් නොපිළිසන් සඞ්ඝාදිසේසක සුක්විසැටි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ අතර අවන් නොපිළිසන් සඞ්ඝාදිසේසක සුක්විසැටි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. වහන්ස, ඒ මම් පිරිවුසු පිරිවෙස ඇතියෙම්, තුන් ඇවැතුන් සඳහා සරණයෙක මානත සඟහු යැදීමි.

තස්ස මෙ සඞ්ඝො තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සො'හං මානත්තං චරන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො'හං භන්තෙ සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සනං යාචාමී''ති. දුතියම්පි යාචිතබ්බා -පෙ- තතියම්පි යාචිතබ්බා. -පෙ- ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

3. "සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං පඤ්චාහප්පටිච්ඡන්නං -පෙ-. සො පරිවුත්ථපරිවාසො සඞ්ඝං තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං යාචි සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සො මානත්තං චරන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සනං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං -පෙ-. සො මානත්තං චරන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සනං යාචති. සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සති. යස්සායස්මතො ඛමති උදායිස්ස භික්ඛුනො -පෙ- මූලාය පටිකස්සනා, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි: -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි: -පෙ-.

පටිකස්සිතො සඞ්ඝෙන උදායි භික්ඛු අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා මූලාය පටිකස්සනා. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී, එවමෙතං ධාරයාමී''ති.

4. එවං ච පන භික්ඛවෙ ඡාරත්තං මානත්තං දාතබ්බං: තෙන භික්ඛවෙ උදායිනා භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා -පෙ- එවමස්ස වචනීයො: අහං භන්තෙ එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං -පෙ- තං මං සඞ්ඝො -පෙ- මූලාය පටිකස්සි. සො'හං පරිවුත්ථපරිවාසො මානත්තාරහො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං -පෙ-. තං මං සඞ්ඝො -පෙ- මූලාය පටිකස්සි -පෙ-. සො'හං භන්තෙ පරිවුත්ථපරිවාසො සඞ්ඝං තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි සො'හං මානත්තං චරන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො'හං භන්තෙ සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචාමීති.

ඒ මට සඟ තෙමේ තුන් ඇවැත්නට සරයෙක මානත දුනි. ඒ මම මානත පුරනුයෙම්, අතර නොපිළිසන් එක් සඞ්ඛචතනක සුක්විසැටි ඇවතක් අවතිමි. වහන්ස, (ඒ මම අතර අවන්) නො පිළිසන් එක් සඞ්ඛචතනක සුක්විසැටි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව සඟහු යදිමි" යනු යි. දෙවනු දු යැදියැ යුතු.... තෙවනුදු යැදියැ යුතු.... වියත් පිළිබල මහණක්හු විසින් මෙසේ සඟ තෙමේ දැන්වියැ යුතු:

3. "සඟ තෙමේ මබස් අසාවා. මේ උදායී මහණ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඞ්ඛචතනික සුක්විසැටි ඇවැතක් අවත ... හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ තුන් ඇවැත්නට සඟහු සරයෙක මානත යැදී. සඟ තෙමේ උදායී මහණහට තුන් ඇවැත්නට සරයෙක මානත දුන. හේ මානත පුරනුයේ අතර එක් නොපිළිසන් සඞ්ඛචතනක සුක්විසැටි ඇවැතක් අවත. හේ අතර අවත් නොපිළිසන් එක් සඞ්ඛචතනක සුක්විසැටි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව සඟහු යදී. ඉදින් (මෙය) සඟහට ප්‍රාප්ත-කාල කර්මයෙක් වේ නම්, සඟ තෙමේ උදායී මහණහට අතර අවත් නොපිළිසන් සඞ්ඛචතනක සුක්විසැටි ඇවැත සඳහා මූලායපටිකස්සනාව කරන්නේ ය. මේ ඥප්ති යැ.

සඟ තෙමේ මබස් අසාවා: මේ උදායී මහණ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඞ්ඛචතනක සුක්විසැටි ඇවැතක් අවත ... හේ මානත පුරනුයේ, අතර අවත් නොපිළිසන් එක් සඞ්ඛචතනක සුක්විසැටි ඇවැතට මූලායපටි-කස්සනාව සඟහු යදී. සඟ තෙමේ උදායී මහණහට අතර අවත් නො පිළිසන් එක් සඞ්ඛචතනක සුක්විසැටි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනා කෙරෙයි උදායි මහණහට ... මූලායපටිකස්සනාව යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වන්නේ ය. යමක්හට නො රිසියේ නම්, හේ කියන්නේ ය. දෙවනුදු මෙ කරුණ කියමි ... තෙවනුදු මෙ කරුණ කියමි ... සඟහු විසින් උදායී මහණ තෙම අතර අවත් එක් සඞ්ඛචතනක සුක්විසැටි ඇවැත සඳහා මූලායපටිකස්සනායෙන් පිළිකස්නා ලද. සඟහට කැමෙති. එහෙයින් නිහඬ යැ. මෙසේ මෙය දරමි" යනු යි.

4. මහණෙනි, මානත ද මෙසේ දියැ යුතු: මහණෙනි, ඒ උදායී මහණ විසින් සඟහු කරා එළැඹ ... මෙසේ කියැ යුතු: "වහන්ස, මම් එක් නොපිළිසන් සඞ්ඛචතනක සුක්විසැටි ඇවැතක් අවතිමි... ඒ මා සඟ තෙමේ මූලට පිළිකැසී. ඒ මම් පිරිවුසු පිරිවෙස් ඇතියෙම්, මානතට සුදුසු-යෙම්, අතර එක් නොපිළිසන් සඞ්ඛචතනික සුක්විසැටි ඇවැතක් අව-තිමි ... සඟ තෙමේ ඒ මා ... මූලට පිළිකැසී ... වහන්ස, ඒ මම් පිරිවුසු පිරිවෙස් ඇතියෙම්, තුන් ඇවැතුන් සඳහා සරයක් පිරිය යුතු මානත සඟහු යැදීමි. ඒ මට සඟ තෙමේ තුන් ඇවැත්නට සරයක් පිරිය-යුතු මානත දුන ඒ මම් මානත පුරනුයෙම්, අතර එක් නොපිළිසන් සඞ්ඛචතනක සුක්විසැටි ඇවැතක් අවතිමි. වහන්ස, ඒ මම් අතර අවත් එක් නොපිළිසන් සඞ්ඛචතනික සුක්විසැටි ඇවැතට සරයක් පිරියැ යුතු මානත යදිමි" යි.

දුතියම්පි යාචිතබ්බො -පෙ- තතියම්පි යාචිතබ්බො -පෙ- ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

“සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං උදායී භික්ඛු -පෙ- ඡාරත්තං මානත්තං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො -පෙ- ඡාරත්තං මානත්තං දදෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො -පෙ- සඞ්ඝො. උදායිස්ස භික්ඛුනො ඡාරත්තං මානත්තං දෙති -පෙ- දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි: -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි: -පෙ-

දින්නං සඞ්ඝෙන උදායිස්ස භික්ඛුනො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී’ති.

මානත්තචාරිකමූලායපටිකස්සනා නිට්ඨිතා.

අබ්භානාරහමූලායපටිකස්සනා

1. සො චිණ්ණමානත්තො අබ්භානාරහො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො භික්ඛූනං ආරොචෙසි: අහං ආවුසො එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං -පෙ- සො’හං චිණ්ණමානත්තො අබ්භානාරහො අන්තරා එකං ආපත්තිං අපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

2. “තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සිත්වා ඡාරත්තං මානත්තං දෙතු. එවං ච පන භික්ඛවෙ මූලාය පටිකස්සිතබ්බො: -පෙ- එවං ච පන භික්ඛවෙ ඡාරත්තං මානත්තං දාතබ්බං -පෙ- දින්නං සංඝෙන උදායිස්ස භික්ඛුනො අන්තරා එකිස්සා අපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

අබ්භානාරහමූලායපටිකස්සනා නිට්ඨිතා.

මූලායපටිකස්සිතස්ස අබ්භානං

1. සො චිණ්ණමානත්තො භික්ඛූනං ආරොචෙසි: අහං ආවුසො එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං -පෙ- සො’හං චිණ්ණමානත්තො. කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

දෙවනු ද යැද්ද යුතු: තෙවනු ද යැද්ද යුතු ... වියත් පිළිබුල් මහණක්හු විසින් සඟ තෙමේ (මෙසේ) දැන්විය යුතු: "වහන්ස, සඟ තෙමේ මබස් අසාවා: මේ උදායී මහණ ... සරයක් පිරියැ යුතු මානත යදී. ඉදින් මේ කම්ය සඟහට ප්‍රාප්තකාල නම් සඟ තෙමේ උදායී මහණහට සරයක් පිරියැ යුතු මානත දෙන්නේ ය. මේ ඥප්ති යැ.

"වහන්ස, සඟ තෙමේ මබස් අසාවා ... සඟ තෙමේ උදායී මහණහට සරයක් පිරියැ යුතු මානත දෙයි ... දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ...

සඟහු විසින් උදායී මහණහට අතර අවත් නොපිළිසත් එක් සඞෙඛව-තනක සුක්විසැට් ඇවැතට සරයක් පිරියැ යුතු මානත දෙන ලද. සඟහට රිසියෙ යි. එහෙයින් නිහඬ යැ. මෙසේ මෙය දරමි" යි.

මානත්තචාරිකමූලායපටිකස්සනාව නිමි.

අබ්භානාරහමූලායපටිකස්සනාව

1. හේ පිරූ මානත ඇත්තේ අබ්භානයට සුදුසු වූයේ, ඒ අතර එක් නොපිළිසත් සඞෙඛවතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ භික්ෂූනට "ඇවැත්නි, මම් එක් පඤ්චාහප්‍රතිච්ඡන්න සඞෙඛවතනක සුක්ක-විසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි ... ඒ මම් පිරූ මානත ඇතියෙම්, අබ්භානයට සුදුසු වූයෙම්, ඒ අතර එක් නොපිළිසත් සඞෙඛවතනක සුක්ක-විසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. මා විසින් කෙසේ නම් පිළිපැදියැ යුතුදැ" යි සැළ කෙළේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැළ කළහ.

2. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළසේක:) "මහණෙනි, එසේ නම් සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට අතර අවත් නො පිළිසත් එක් සඞෙඛවතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කොට, ෂාඩ්-රාත්‍රික මානත දේවා. මහණෙනි, මෙසේ මූලායපටිකස්සනාව කළ යුතු... මහණෙනි, මෙසේ ෂාඩ්රාත්‍රික මානත දිය යුතු ... සඞ්ඝයා විසින් උදායී මහණහට අතර අවත් එක් නොපිළිසත් සඞෙඛවතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට ෂාඩ්රාත්‍රික මානත දෙන ලද්දේ ය. සඞ්ඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි" යි.

අබ්භානාරහමූලායපටිකස්සනාව නිමි.

මූලායපටිකස්සිත අබ්භානය

1. හේ පිරූමානත ඇත්තේ භික්ෂූනට "ඇවැත්නි, මම් පඤ්චාහ-ප්‍රතිච්ඡන්න එක් සඞෙඛවතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි ... ඒ මම් පිරූ මානත ඇතියෙම් වෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු දැ" යි මෙය කී ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැළ කළහ.

තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අබ්භෙතු. එවං ච පන භික්ඛවෙ අබ්භෙතබ්බො. තෙන භික්ඛවෙ උදායිනා භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා -පෙ- එවමස්ස වචනීයො:

"අහං භන්තෙ එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො'හං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං අපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සනං යාචිං. තං මං සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සි. සො'හං පරිවුත්ථපරිවාසො මානත්තාරහො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං අපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනං යාචිං. තං මං සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සි. සො'හං පරිවුත්ථපරිවාසො සඞ්ඝං තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සො'හං මානත්තං චරන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං අපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනං යාචිං. තං මං සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සි. සො'හං සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සො'හං චිණ්ණමානත්තො අබ්භානාරහො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං අපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සනං යාචිං. තං මං සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා අපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සි. සො'හං සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා අපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සො'හං භන්තෙ චිණ්ණමානත්තො සඞ්ඝං අබ්භානං යාචාමී" ති. දුතියම්පි යාචිතබ්බො. තතියම්පි යාචිතබ්බො.

(භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක:) මහණෙනි, එසේ නම් සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණ අබ්භාන කෙරේවා. මහණෙනි, මෙසේ අබ්භාන කළ යුතු: මහණෙනි, ඒ උදායී මහණහු විසින් සඞ්ඝයා වෙත එළඹ ... මෙසේ කියැ යුතු:

"වහන්ස, මම පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඞ්ඝයාගෙන් පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පක්‍ෂවාහ-පරිවාසය ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙම පක්‍ෂවාහප්‍රතිච්ඡන්න වූ එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පක්‍ෂවාහපරිවාසය දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසන්නෙමි, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සඞ්ඝයාගෙන් මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙම අතර අවන් නොපිළිසන් වූ එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම වුසූ පිරිවෙස් ඇතියෙම්, මානතට සුදුසු වූයෙම්, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම අතර අවන් එක් නොපිළිසන් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙම අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම වුසූ පිරිවෙස් ඇතියෙම්, සඞ්ඝයාගෙන් තුන් ඇවැත්නට ෂාඩ්රාත්‍රික මානත ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙම තුන් ඇවැත්නට ෂාඩ්රාත්‍රික මානත දුන්නේ ය. ඒ මම මානත පුරන්නෙමි, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඞ්ඝයාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම සඞ්ඝයාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්ක-විසට්ඨි ඇවැතට ෂාඩ්රාත්‍රික මානත ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට ෂාඩ්රාත්‍රික මානත දුන්නේ ය. ඒ මම පිරූ මානත ඇත්තෙම්, අබ්භානයට සුදුසු වූයෙම්, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඞ්ඝයාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම සඞ්ඝයාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට ෂාඩ්රාත්‍රික මානත ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට ෂාඩ්රාත්‍රික මානත දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම පිරූ මානත ඇතියෙම්, සඞ්ඝයාගෙන් අබ්භානය ඉල්ලමි" යනු යි. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු. තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු.

2. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

"සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං අදාසි. සො පරිවසන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සනං යාචි. සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සි. සො පරිවුත්ථපරිවාසො මානත්තාරහො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සනං යාචි. සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සි. සො පරිවුත්ථපරිවාසො සඞ්ඝං තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සො මානත්තං චරන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සනං යාචි. සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සි. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සො චිණ්ණමානත්තො අබ්භානාරහො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සනං යාචි. සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සි. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සො චිණ්ණමානත්තො සඞ්ඝං අබ්භානං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අබ්භෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

2\. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ (මෙසේ) දන්විය යුතු:

"වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මබස් අසාවා: මේ උදායී මහණ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සඞ්ඝයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට පඤ්චාහ පිරිවෙස ඉල්ලී ය. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට පඤ්චාහ පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙසෙන්නේ ඒ අතර එක් නොපිළිසන් සඤ්චෙතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙතෙම ඒ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලී ය. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හේ වුසූ පිරිවෙස් ඇත්තේ, මානතට සුදුසු වූයේ, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සඞ්ඝයාගෙන් එක් නොපිළිසන් සඤ්චෙතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලී ය. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට අතර අවන් එක් නොපිළිසන් සඤ්චෙතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හේ වුසූ පිරිවෙස් ඇත්තේ, සඞ්ඝයාගෙන් තුන් ඇවැතට ෂාඞ්රාත්‍රික මානත ඉල්ලී ය. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට තුන් ඇවැත්තට ෂාඞ්රාත්‍රික මානත දුන්නේ ය. හේ මානත පුරණුයේ, ඒ අතර එක් නොපිළිසන් සඤ්චෙතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සඞ්ඝයාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලී ය. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හෙ තෙම සඞ්ඝයාගෙන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට ෂාඞ්රාත්‍රික මානත ඉල්ලී ය. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට ෂාඞ්රාත්‍රික මානත දුන්නේ ය. හෙ තෙම පිරූ මානත ඇත්තේ, අබ්භානයට සුදුසු වූයේ, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සඞ්ඝයාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලී ය. සඞ්ඝ තෙමේ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට උදායී මහණහට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හෙ තෙම සඞ්ඝයාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට ෂාඞ්රාත්‍රික මානත ඉල්ලී ය. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට ෂාඞ්රාත්‍රික මානත දුන්නේ ය. හේ පිරූ මානත ඇත්තේ, සඞ්ඝයාගෙන් අබ්භානය ඉල්ලයි. ඉදින් සඞ්ඝයාට ප්‍රාප්තකාල වේ නම්, සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට අබ්භාන කර්මය කෙරේවා. මේ ඥප්තිය යි.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. -පෙ- සො චිණ්ණමානත්තො සඞ්ඝං අබ්භානං යාචති. සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අබ්භෙති. යස්සායස්මතො ඛමති උදායිස්ස භික්ඛුනො අබ්භානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- අබ්භිතො සඞ්ඝෙන උදායී භික්ඛු. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී'' ති.

මූලායපටිකස්සිතඅබ්භානං.

පක්ඛපටිච්ඡන්නපරිවාසො

1. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා උදායී එකං ආපත්තිං ආපන්නො හොති සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛපටිච්ඡන්නං. සො භික්ඛූනං ආරොචෙසි: "අහං ආවුසො එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛපටිච්ඡන්නං. කථන්නුඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති." භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං: තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං දෙතු. එවං ච පන භික්ඛවෙ දාතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ උදායිනා භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා -පෙ- එවමස්ස වචනීයො: "අහං භන්තෙ එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛපටිච්ඡන්නං. සො'හං භන්තෙ සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං යාචාමී'' ති. දුතියම්පි යාචිතබ්බො. තතියම්පි යාචිතබ්බො.

2. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

"සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං දදෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං යාචති. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසස්ස දානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ උදායී මහණ තෙම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේය. හෙ තෙම පිරූ මානත්ත ඇත්තේ සඞ්ඝයාගෙන් අබ්භාන කර්මය ඉල්ලයි. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට අබ්භානකර්මය කෙරෙයි. යම් ආයුෂ්මතක්-හට උදායී මහණහු පිළිබඳ අබ්භාන කර්මය රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... සඞ්ඝයා විසින් උදායී මහණ තෙම අබ්භිත (=අබ්භානකර්මය කරණ ලදුයේ) වෙයි. එය සඞ්ඝයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ වෙයි. මෙසේ මෙය සලකමි" යනු යි.

මූලායපටිකස්සිතයා පිළිබඳ අබ්භානය යි.

පක්ඛපටිච්ඡන්නපරිවාසය

1. එ සමයෙහි වනාහි ආයුෂ්මත් උදායී තෙම පක්ෂයක් පිළිසන් වූ සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. "ඇවැත්නි, මම පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි, මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු දැ?" යි හේ භික්ෂූනට කී ය. ඔහු භාග්‍ය-වතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැළ කළහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළසේක: "මහණෙනි, එසේ වී නම් සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට පක්ෂප්‍රතිච්ඡන්න එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පිරිවෙස දේවා. එය මෙසේ දිය යුතු: ඒ උදායී මහණහු විසින් සඞ්ඝයා කරා එළැඹ ... "වහන්ස, මම පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම පක්ෂප්‍රතිච්ඡන්න එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්ක-විසට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය සඞ්ඝයා යදිමි" යි මෙසේ යැද්ද යුතු. දෙවනු ද යැද්ද යුතු. තෙවනු ද යැද්ද යුතු.

2. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ දැන්විය යුතු:

"වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මබස් අසාවා: මේ උදායී මහණ පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය හෙ තෙම පක්ෂයක් පිළිසන් වූ එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය සඞ්ඝයා යදී. ඉදින් සඞ්ඝයාට පැමිණි කල් ඇති කර්මයෙක් වේ නම්, සඞ්ඝ තෙම උදායී භික්ෂුහට පක්ෂයක් පිළිසන් වූ එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය දෙන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි.

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මබස් අසාවා. මේ උදායී භික්ෂු තෙම පක්ෂයක් පිළිසන් වූ එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙතෙම සඞ්ඝයාගෙන් පක්ෂප්‍රතිච්ඡන්න වූ එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය සඞ්ඝයා යදී. සඞ්ඝ තෙම උදායී මහණහට පක්ෂප්‍රතිච්ඡන්න වූ එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය දෙයි. උදායී භික්ෂුහට පක්ෂප්‍රතිච්ඡන්නවූ එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය දීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියේ නම් හේ කියාවා.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි: -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි. -පෙ- දින්නො සඞ්ඝෙන උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසො. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමීති.

පක්ඛපටිච්ඡන්නපරිවාසො.

පක්ඛපාරිවාසිකමූලායපටිකස්සනං

1. සො පරිවසන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො භික්ඛූනං ආරොචෙසි: අහං ආවුසො එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති?.

2. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සිත්වා පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං දෙතු. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ මූලාය පටිකස්සිතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ උදායිනා භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා වුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො: අහං භන්තෙ එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො'හං භන්තෙ සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනං යාචාමීති. දුතියම්පි යාචිතබ්බා. තතියම්පි යාචිතබ්බා. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... සඞ්ඝයා විසින් උදායී මහණහට පක්ෂප්‍රතිච්ඡන්න එක් සඞෙඝාදිසෙසස සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය දෙන ලද්දේ ය. සඞ්ඝයාට රිසියෙයි. එයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි (පිළිගනිමි).

පක්ඛපටිච්ඡන්නපරිවාසය යි.

පක්ඛපාරිවාසිකමූලායපටිකස්සනාව

1. හෙ තෙම පිරිවෙස වසන්නේ ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඞෙඝාදිසෙසස සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම භික්ෂූනට "ඇවැත්නි, මම් පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සඞෙඝාදිසෙසස සුක්ක-විසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම් පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සඞෙඝාදිසෙසස සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය සඞ්ඝයා යැදීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ පක්ෂයක් පිළිසන් සඞෙඝාදිසෙසස සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය දුන්නේ ය. ඒ මම් පිරිවෙස් වසන්නෙම්, ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් වූ එක් සඞෙඝාදිසෙසස සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු දැ?" යි කියේ ය.

2. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් දැන්වූහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළහ: මහණෙනි, එසේ වී නම්, සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණ හට අතර පස් දිනක් පිළිසන් සඞෙඝාදිසෙසස සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කොට (ඇවැත මුලට තගා) පළමු ඇවැතට සමොධාන පිරිවෙස දේවා. මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාව මෙසේ කළ යුතු: ඒ උදායී මහණහු විසින් සඞ්ඝයා කරා එළැඹ ... මෙසේ කියැ යුතු වන්නේ ය: "වහන්ස, මම් පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සඞෙඝාදිසෙසස සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම් පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සඞෙඝාදිසෙසස සුක්ක-විසට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය සඞ්ඝයා යැදීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සඞෙඝාදිසෙසස සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය දුන්නේ ය. ඒ මම් පිරිවෙස් වසනුයෙම්, ඒ අතුරෙහි පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඞෙඝාදිසෙසස සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම් ඒ අතර අවත් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඞෙඝාදිසෙසස සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව සඞ්ඝයා යදිමි" යනු යි. දෙවනු ද යැද්ද යුතු. තෙවනු ද යැද්ද යුතු. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

3. “සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං අදාසි. සො පරිවසන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහ-පටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සනං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්ක-විස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං අදාසි. සො පරිවසන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහ-පටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනං යාචති. සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සති. යස්සායස්මතො ඛමති උදායිස්ස භික්ඛුනො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සනා, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි. -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-.

පටිකස්සිතො සඞ්ඝෙන උදායී භික්ඛු අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනා. ඛමති සඞ්ඝස්ස, තස්මා තුණ්හී, එවමෙතං ධාරයාමී”ති.

පක්ඛපාරිවාසිකමූලායපටිකස්සනා නිට්ඨිතා.

සමොධානපරිවාසො

1. එවං ච පන භික්ඛවෙ පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ උදායිනා භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා -පෙ- එවමස්ස වචනීයො: අහං භන්තෙ එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං යාචිං.-

3. "වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදායී මහණ පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාදිසෙස සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාදිසෙස සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සඞ්ඝයා (ගෙන්) පක්ෂ පිරිවෙස ඉල්ලී ය. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාදිසෙස සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට පක්ෂ පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වසන්නේ, ඒ අතුරෙහි පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාදිසෙස සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ අතරෙහි අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාදිසෙස සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව සඞ්ඝයා යදී. ඉදින් සඞ්ඝයාට මේ කර්මය ප්‍රාප්තකාල වී නම්, සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාදිසෙස සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කරන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි.

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදායී මහණ තෙම පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාදිසෙස සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාදිසෙස සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය සඞ්ඝයා යැදී ය. සඞ්ඝ තෙම උදායී මහණහට පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාදිසෙස සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වසන්නේ ඒ අතුරෙහි පස් දිනක් පිළිසන් වූ එක් සඞ්ඝාදිසෙස සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතර අවන් එක් සඞ්ඝාදිසෙස සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව සඞ්ඝයා යදී. සඞ්ඝ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතර අවන් එක් සඞ්ඝාදිසෙස සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට මූලාය පටිකස්සනාව කෙරෙයි. උදායී මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඞ්ඝාදිසෙස සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කිරීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියේ ද, හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියේ ද, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ...

පස් දිනක් පිළිසන්, අතර අවන් එක් සඞ්ඝාදිසෙස සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට උදායී මහණ තෙමේ මූලායපටිකස්සනායෙන් පටිකස්සිත විය (මූලායපටිකස්සනාව කරණු ලැබී ය.) සඞ්ඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙ කරුණ සලකමි" යනු යි.

පක්ඛපාරිවාසිකමූලායපටිකස්සනාව නිමියේ ය.

සමොධාන පිරිවෙස

1. "මහණෙනි, පළමු ඇවැතට සමොධාන පරිවාසය ද මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ උදායී මහණහු විසින් සඞ්ඝයා කරා එළැඹ ... මෙසේ කියැ යුතු. "වහන්ස, මම පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාදිසෙස සුක්ක-විස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඞ්ඝයාගෙන් පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාදිසෙස සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය යැදීමි.-

තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සනං යාචිං. තං මං සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සි. සො'හං භන්තෙ සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං යාචාමීති. දුතියම්පි යාචිතබ්බො. තතියම්පි යාචිතබ්බො.

2. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං පක්ඛපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං අදාසි. සො පරිවසන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනං යාචි. සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සි. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං දදෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

3. සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං පක්ඛපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං අදාසි. සො පරිවසන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනං යාචි. සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සි. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං යාචති. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති උදායිස්ස භික්ඛුනො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසස්ස දානං, සො තුණ්හස්ස, යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි. -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ ඒ මට පක්‍ෂයක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට පක්‍ෂපරිවාසය දුන්නේ ය .ඒ මම් පිරිවෙස් වසනුයෙම්, ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම් සඞ්ඝයාගෙන් අතර අවත් පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව යැදීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසත් අතර අවත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. වහන්ස, ඒ මම් අතර අවත් පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට පළමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස යදිමි'' යනු යි. දෙවනු ද යැදිය යුතු ... තෙවනු ද යැදිය යුතු.

2. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදායී මහණ තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට පක්‍ෂපරිවාසය සඞ්ඝයා යැදී. සඞ්ඝ තෙම උදායී මහණහට පක්‍ෂයක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට පක්‍ෂ පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වසන්නේ, ඒ අතුරෙහි පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම පස් දිනක් පිළිසත් අතර අවත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සඞ්ඝයාගෙන් මූලායපටිකස්සනාව යැදී ය. සඞ්ඝ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසත් වූ, අතර අවත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්ස-නාව කෙළේ ය. හේ සඞ්ඝයාගෙන් අතර අවත් පස් දිනක් පිළිසත් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට(පළමු ඇවැත පටන් කොට)සමොධාන පිරිවෙස යදී. ඉදින් සඞ්ඝයාට පැමිණි කල් ඇති කම්යෙක් වේ නම්, සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට පස් දිනක් පිළිසත් වූ, අතර අවත් එක් සඤ්චෙ-තනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට පළමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස දෙන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි.

3. වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ උදායී මහණ තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්ක-විස්සට්ඨි ඇවැතට සඞ්ඝයාගෙන් පක්‍ෂ පිරිවෙස යැදී ය. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට පක්‍ෂයක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට පක්‍ෂ පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වසනුයේ, පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට ඒ අතර පැමිණියේ ය. හේ සඞ්ඝයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව යැද්දේ ය. සඞ්ඝ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසත් වූ අතර අවන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හේ සඞ්ඝයාගෙන් අතර අවත් පස් දිනක් පිළිසත් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට පළමු ඇවත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස ඉල්ලයි. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට අතර අවත් පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට පළමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. උදායී මහණහට අතර අවත් පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැත සඳහා පළමු ඇවැත පටන් කොට පිරිවෙස දීම යම් ආයුෂමතක්හට රිසියේ නම් හේ නිහඬ වන්නේ ය. යමකුට නො රිසියේ නම්, හේ කියන්නේ ය.

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ...

දින්නො සඞ්ඝෙන උදායිස්ස භික්ඛුනො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛප්පටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී''ති.

සමොධානපරිවාසො නිට්ඨිතො.

මානත්තාරහමූලායපටිකස්සනාදි

1\. සො පරිවුත්ථපරිවාසො මානත්තාරහො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛප්පටිච්ඡන්නං. සො භික්ඛූනං ආරොචෙසි: අහං ආවුසො එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛ-පටිච්ඡන්නං -පෙ- සො'හං පරිවුත්ථපරිවාසො මානත්තාරහො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛප්පටිච්ඡන්නං. කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති? භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

2\. තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛප්පටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සිත්වා පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං දෙතු. එවං ච පන භික්ඛවෙ මූලාය පටිකස්සිතබ්බො -පෙ-. එවං ච පන භික්ඛවෙ පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො. -පෙ-

ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

3\. ''සුණාතු මෙ භන්තෙ -පෙ-. සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛප්පටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සිත්වා පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති -පෙ- සො තුණ්හස්ස, යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-.

දින්නො සඞ්ඝෙන උදායිස්ස භික්ඛුනො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛප්පටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී''ති.

මානත්තාරහමූලායපටිකස්සනාදි නිට්ඨිතො.

සඞ්ඝයා විසින් උදායී මහණහට පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැත සඳහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමෝධාන පිරිවෙස දෙන ලදි. සඞ්ඝයාට රිසියෙයි. මෙසේ මෙය දරමි".

සමෝධාන පිරිවෙස නිමියේ ය.

මානත්තාරහමූලායපටිකස්සනාදිය

1. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ මානතට යොග්‍ය වැ සිටියේ, ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය හේ භික්ෂූනට "ඇවැත්නි, මම .පක්ෂයක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි...ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙම්, මානතට යොග්‍ය ව සිටියෙමි, පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට ඒ අතර පැමිණියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැද්ද යුතු දැ?"යි කීයේ ය. භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කළහ.

2. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක: එසේ වී නම් මහණෙනි, සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට පස් දිනක් පිළිසත් වූ අතර අවත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කොට පළමු ඇවැතට සමෝධාන පිරිවෙස දේවා. මහණෙනි, මෙසේ මූලාය-පටිකස්සනාව කළ යුතු... මහණෙනි, පළමු ඇවැතට මෙසේ සමෝධාන පිරිවෙස දිය යුතු:

ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ දැන්විය යුතු:

3. "වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා... සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට අතර අවත් පස් දිනක් පිළිසත් සංචෙතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනා කොට පළමු ඇවැතට සමෝධාන පිරිවෙස දෙයි.... යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියේ නම් හේ නිහඬ වේවා. යමක් හට නොරිසියේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි...

සඞ්ඝයා විසින් උදායී මහණහට අතර අවත් පස් දිනක් පිළිසත් එක් සංචෙතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට පළමු ඇවැත පටන් කොට සමෝධාන පිරිවෙස දෙන ලද්දේ ය. සඞ්ඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි"යනු යි.

මානත්තාරහ මූලායපටිකස්සනාදිය නිමියේ ය.

තිකාපත්තිමානත්තං

1. සො පරිවුත්ථපරිවාසො භික්ඛූනං ආරොචෙසි: අහං ආවුසො එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛපටිච්ඡන්නං. සොහං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා -පෙ- පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො, -පෙ- පක්ඛපරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං -පෙ- පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං, සො'හං සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා -පෙ- පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනං යාචිං. තං මං සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා -පෙ- පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සි සො'හං පරිවුත්ථපරිවාසො මානත්තාරහො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං -පෙ- පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො'හං භන්තෙ සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා -පෙ- පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා -පෙ- පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය -පෙ- සමොධානපරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවුත්ථපරිවාසො. කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති? භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං:

තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං දෙතු. එවං ච පන භික්ඛවෙ දාතබ්බං. තෙන භික්ඛවෙ උදායිනා භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා -පෙ- එවමස්ස වචනීයො: අහං භන්තෙ එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛපටිච්ඡන්නං -පෙ- සො'හං භන්තෙ පරිවුත්ථපරිවාසො සඞ්ඝං තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං යාචාමීති. දුතියම්පි යාචිතබ්බො තතියම්පි යාචිතබ්බො.

2. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

"සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛපටිච්ඡන්නං. -පෙ- සො පරිවුත්ථපරිවාසො සඞ්ඝං තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං දදෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛපටිච්ඡන්නං -පෙ- සො පරිවුත්ථපරිවාසො සඞ්ඝං තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං යාචති. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති උදායිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තස්ස දානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය. දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-

දින්නං සඞ්ඝෙන උදායිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී"ති

තිකාපත්තිමානත්තං නිට්ඨිතං.

තිකාපත්තික මානත්ත

1. හේ වුසූ පිරිවෙස් ඇතියේ, භික්ෂූනට "ඇවැත්නි, මම් පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාදිසෙස ශුක්‍රවිසර්ජන ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම් සඞ්ඝයාගෙන් පක්ෂයක් පිළිසන් ... එක් ඇවැතට පක්ෂ පිරිවෙස ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ ... පක්ෂ පිරිවෙස දුන. ඒ මම් පිරිවෙස් වසනුයෙම් ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් ... එක් ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම් සඞ්ඝයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවත් ... එක් ඇවැතට ... මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවත් ... එක් ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම් වුසූ පිරිවෙස් ඇතියෙම්, මානතට සුදුසු වූයෙම්, ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් .. එක් ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම් අතර අවත් පස් දිනක් පිළිසන් ... එක් ඇවැතට සඞ්ඝයාගෙන් පළමු ඇවැත හා එක් කොට සමොධාන පිරිවෙස ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ අතර අවත් පස් දිනක් පිළිසන් ... ඇවැතට ... සමොධාන පිරිවෙස දුන. ඒ මම් වුසූ පිරිවෙස් ඇතියෙමි. මා විසින් කෙසේ නම් පිළිපැදිය යුතු ද?" යි කීයේ ය. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට එ පවත් දැන්වූහ

(භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක:) "මහණෙනි, එසේ වී නම්, සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට තුන් ඇවැත්නට සරයක මානත දේවා. මහණෙනි, එය මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ උදායී මහණහු විසින් සඞ්ඝයා කරා එළැඹ .. මෙය කිය යුතු: "වහන්ස, මම් පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාදිසෙස ශුක්‍රවිසර්ජන ඇවැතකට පැමිණියෙමි... වහන්ස, ඒ මම් වුසූ පිරිවෙස් ඇතියෙමි, තුන් ඇවැත්නට සඞ්ඝයාගෙන් සරයක මානත යදිමි" යනු යි. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු...තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු.

2. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ (මෙසේ) දැන්විය යුතු:

"වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදායී මහණ තෙම පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාදිසෙස ශුක්‍රවිසර්ජන ඇවැතකට පැමිණියේ ය ... හේ වුසූ පිරිවෙස ඇතියේ තුන් ඇවැත්නට සඞ්ඝයාගෙන් සරයක මානත යදී. ඉදින් සඞ්ඝයාට මේ කර්මය ප්‍රාප්තකාල වේ නම්, සඞ්ඝ තෙම උදායී මහණහට තුන් ඇවැත්නට සරයක මානත දෙන්නේ ය මේ ඥප්තිය යි.

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදායී මහණ තෙම පක්ෂයක් පිළිසන් වූ එක් සඞ්ඝාදිසෙස ශුක්‍රවිසර්ජන ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ වුසූ පිරිවෙස් ඇතියේ, තුන් ඇවැත්නට සඞ්ඝයාගෙන් සරයක මානත යදී. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට තුන් ඇවැත්නට සරයක මානත දෙයි. උදායී මහණහට තුන් ඇවැත්නට සරයක මානත දීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියේ නම් හේ නිහඬ වේවා. යමක්හට නො රිසියේ නම් හේ කියාවා. දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ...

සඞ්ඝයා විසින් උදායී මහණහට තුන් ඇවැත්නට සරයක මානත දෙන ලද්දේ ය. සඞ්ඝයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි" යනු යි.

තිකාපත්තික මානත නිමියේ ය.

මානත්තචාරිකමූලායපටිකස්සනාදි

1. සො මානත්තං චරන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො භික්ඛූනං ආරොචෙසි: අහං ආවුසො එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛපටිච්ඡන්නං -පෙ- සොʼහං මානත්තං චරන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති? භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සිත්වා පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං දත්වා ඡාරත්තං මානත්තං දෙතු.

2 එවං ච පන භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සිතබ්බො. -පෙ- එවං ච පන භික්ඛවෙ පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො. -පෙ- එවං ච පන භික්ඛවෙ ඡාරත්තං මානත්තං දාතබ්බං -පෙ-. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො ඡාරත්තං මානත්තං දෙති. -පෙ-.

දින්නං සඞ්ඝෙන උදායිස්ස භික්ඛුනො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමීති.

මානත්තචාරිකමූලායපටිකස්සනාදයො නිට්ඨිතා.

අබ්භානාරහමූලායපටිකස්සනාදි

1. සො චිණ්ණමානත්තො අබ්භානාරහො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො භික්ඛූනං ආරොචෙසි: අහං ආවුසො එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛපටිච්ඡන්නං -පෙ- සොʼහං චිණ්ණමානත්තො අබ්භානාරහො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සිත්වා පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං දත්වා ඡාරත්තං මානත්තං දෙතු. එවං ච පන භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සිතබ්බො -පෙ-. එවං ච පන භික්ඛවෙ පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො -පෙ-. එවං ච පන භික්ඛවෙ ඡාරත්තං මානත්තං දාතබ්බං -පෙ- සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො ඡාරත්තං මානත්තං දෙති -පෙ-.

දින්නං සඞ්ඝෙන උදායිස්ස භික්ඛුනො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමීති.

අබ්භානාරහමූලායපටිකස්සනාදයො නිට්ඨිතා.

මානත්තචාරිකමූලායපටිකස්සනාදිය

1. හෙ තෙම මානත්ත පුරණුයේ, ඒ අතර පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාදිසෙස සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ මහණුනට "ඇවැත්නි, මම් පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාදිසෙස සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි ... ඒ මම් මානත්ත පුරණුයෙම් අතරෙහි පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාදිසෙස සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැද්ද යුතු දැ?"යි කීයේ ය. ඒ මහණහු මෙ පවත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැළ කළහ. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක:) මහණෙනි, එසේ වී නම්, සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාදිසෙස සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට මූලාය-පටිකස්සනාව කොට, පළමු ඇවැතට සමොධාන පිරිවෙස දී, සරයක මානත්ත දේවා.

2. මහණෙනි, මෙසේත් මූලායපටිකස්සනාව කළ යුතු ... මහණෙනි, මෙසේත් පළමු ඇවැතට සමොධාන පිරිවෙස දියැ යුතු ... මහණෙනි, මෙසේත් සරයක මානත්ත දියැ යුතු... සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට සරයෙක මානත්ත දෙයි ...

සඞ්ඝයා විසින් උදායී මහණහට අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාදිසෙස සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරයක මානත්ත දෙන ලදි. සඞ්ඝයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි යනු යි.

මානත්තචාරික මූලායපටිකස්සනාදිහු නිමියහ.

අබ්භානාරහ මූලායපටිකස්සනාදිය

1. හේ පිරූ මානත්ත ඇතියේ, අබ්භානයට යොග්‍ය වැ සිටියේ, පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාදිසෙස සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම භික්ෂූනට "ඇවැත්නි, මම් පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාදිසෙස සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි ... ඒ මම් පිරූ මානත්ත ඇතියෙම්, අබ්භානයට යොග්‍ය වූයෙම්, ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාදි-සෙසක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැද්ද යුතු දැ?"යි සැළ කෙළේ ය. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් දැන්වූහ. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක:) "එසේ නම් මහණෙනි, සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට පස් දිනක් පිළිසන්, අතර අවන් එක් සඞ්ඝාදිසෙස සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කොට පළමු ඇවැතට සමොධාන පිරිවෙස දී සරයක මානත්ත දේවා. මහණෙනි, මෙසේ ම මූලායපටිකස්සනාව කළ යුතු ... මහණෙනි, මෙසේ ම පළමු ඇවැතට සමොධාන පිරිවෙස දිය යුතු ... මහණෙනි, මෙසේ ම සරයක මානත්ත දිය යුතු ... සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණට සරයක මානත්ත දෙයි ...

සඞ්ඝයා විසින් උදායී මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඞ්ඝාදිසෙස සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරයක් මානත්ත දෙන ලද්දේ ය. සඞ්ඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි" යනු යි.

අබ්භානාරහ මූලායපටිකස්සනාදිහු නිමියහ.

පක්ඛපටිච්ඡන්නඅබ්භානං

1. සො චිණ්ණමානත්තො භික්ඛූනං ආරොචෙසි: අහං ආවුසො එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං පක්ඛපටිච්ඡන්නං -පෙ- සො'හං චිණ්ණමානත්තො කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති? භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අබ්භෙතු.

2. එවං ච පන භික්ඛවෙ අබ්භෙතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ උදායිනා භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා වුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො: "අහං භන්තෙ එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං පක්ඛපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනං යාචිං. තං මං සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සි. සො'හං සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවුත්ථපරිවාසො මානත්තාරහො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනං යාචිං. තං මං සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සි. සො'හං සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවුත්ථපරිවාසො සඞ්ඝං තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සොහං මානත්තං චරන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනං යාචිං. තං මං සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සි.

පක්ඛපටිච්ඡන්න අබ්භානය

1. හෙ තෙමේ පිරූ මානත ඇතියේ, මහණුනට "ඇවැත්නි, මම් පක්ෂයක් පිළිසත් එක් සංඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම් පිරූ මානත ඇතියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු දැ?" යි සැළ කෙළේ ය. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් දැන්වූහ. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක:) "මහණෙනි, එසේ නම් සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට අබ්භානය කෙරේවා.

2. මහණෙනි, මෙසේ අබ්භානය කටයුතු ය: "මහණෙනි, ඒ උදායී මහණහු විසින් සඞ්ඝයා වෙත එළැඹ උතුරුසඟ එකස් කොට වැඩි මහලු භික්ෂූන්ගේ පා වැඳ උක්කුටුකව හිඳ, දෙහොත් මුදුන් තබා, මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය: "වහන්ස, මම් පක්ෂයක් පිළිසත් එක් සංඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම් සඞ්ඝයා (ගෙන්) පක්ෂයක් පිළිසත් එක් සංඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පක්ෂපරිවාසය යැදීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙම පක්ෂයක් පිළිසත් එක් සංඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය දුන්නේ ය. ඒ මම් පිරිවෙස වසන්නෙමි, එයතුරෙහි පස් දිනක් පිළිසත් එක් සංඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි ඒ මම් සඞ්ඝයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසත් එක් සංඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි අතුරු ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව යැදීමි. ඒ මට සඞ්ඝයා පස් දිනක් පිළිසත් එක් සංඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි අතුරු ඇවැතට මූලාය-පටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම් සඞ්ඝයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසත් එක් සංඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි අතුරු ඇවැත සඳහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමෝධාන පිරිවෙස යැදීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙම පස් දිනක් පිළිසත් එක් සංඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි අතුරු ඇවැත සඳහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමෝධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම් වුසූ පිරිවෙස් ඇතියෙමි, මානතට යොග්‍ය වැ සිටියෙම් එයතර පස් දිනක් පිළිසත් වූ එක් සංඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම් සඞ්ඝයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසත් වූ අතර අවත් එක් සංඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව යැදීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසත් වූ අතර අවත් එක් සංඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලාය-පටිකස්සනාව කෙළේ ය ඒ මම් සඞ්ඝයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසත් අතර අවත් එක් සංඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැත සඳහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමෝධාන පිරිවෙස යැදීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසත් අතර අවත් එක් සංඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැත පටන් කොට සමෝධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම් වුසූ පිරිවෙස ඇතියෙමි, සඞ්ඝයා (ගෙන්) තුන් ඇවැත්නට සරායක මානත යැදීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ තුන් ඇවැත්නට සරායක මානත දුන්නේ ය. ඒ මම් මානත පුරණුයෙමි, අතර පස් දිනක් පිළිසත් එක් සංඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම් අතර අවත් පස් දිනක් පිළිසත් ඒ සංඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සඞ්ඝයා (ගෙන්) මූලායපටිකස්සනාව යැදීමි ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ අතර අවත් පස් දිනක් පිළිසත් ඒ සංඝාවශේෂ සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය.

''සො'හං සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමෝධානපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමෝධානපරිවාසං අදාසි. සො'හං සඞ්ඝං[1] අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සො'හං[2] චිණ්ණමානත්තො අබ්භානාරහො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනං යාචිං. තං මං සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සි. සො'හං සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමෝධානපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමෝධානපරිවාසං අදාසි. සො'හං[3] සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සො'හං භන්තෙ චිණ්ණමානත්තො සඞ්ඝං අබ්භානං යාචාමී''ති.

දුතියම්පි යාචිතබ්බො. තතියම්පි යාචිතබ්බො.

3. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

''සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං උදායි භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං අදාසි. සො පරිවසන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනං යාචි.–

1. සොහං පරිවුත්ථපරිවාසො - මජසං. 2. සොහං භන්තෙ - මජසං.
3. සොහං පරිවුත්ථපරිවාසො - මජසං.

"ඒ මම් සංඝයා (ගෙන්) අතර අවත් පස් දිනක් පිළිසත් එක් සංඝාවශේෂක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැත සඳහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමෝධාන පිරිවෙස යැදීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසත් අතර අවත් එක් සංඝාවශේෂක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැත සඳහා පළමු ඇවැතට සමෝධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම් සඞ්ඝයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසත් වූ අතර අවත් එක් සංඝාවශේෂක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරයක මානත යැදීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසත් අතර අවත් එක් සංඝාවශේෂක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරයක මානත දුන්නේ ය. ඒ මම් පිරූ මානත ඇතියෙමි, අබ්භානයට යොග්‍ය වූ සිටියෙමි, පස් දිනක් පිළිසත් වූ සංඝාවශේෂක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට අතර පැමිණියෙමි. ඒ මම් සඞ්ඝයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසත් අතර අවත් එක් සංඝාවශේෂක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව යැදීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ පස්දිනක් පිළිසත් අතර අවත් එක් සංඝාවශේෂක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම් සඞ්ඝයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසත් අතර අවත් එක් සංඝාවශේෂක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැත සඳහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමෝධාන පිරිවෙස යැදීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසත් වූ අතර අවත් එක් සංඝාවශේෂක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැත සඳහා පළමු ඇවත පටන් කොට සමෝධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම් සඞ්ඝයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසත් එක් සංඝාවශේෂක සුක්කවිසට්ඨි අතුරු ඇවැතට සරයක මානත යැදීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසත් එක් සංඝාවශේෂක සුක්කවිසට්ඨි අතුරු ඇවැතට සරයක මානත දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම් පිරූ මානත ඇතියෙමි, සඞ්ඝයා (ගෙන්) අබ්භානය යදිමි" යනු යි.

දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු. තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු.

3. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

"වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ උදායී මහණ තෙම පක්ෂයක් පිළිසත් එක් සංඝාවශේෂක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ සඞ්ඝයා (ගෙන්) පක්ෂයක් පිළිසත් එක් සංඝාවශේෂක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය යැදී ය. සඞ්ඝ තෙමේ උදායි මහණහට පක්ෂයක් පිළිසත් එක් සංඝාවශේෂක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වසන්නේ ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසත් සංඝාවශේෂක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ සඞ්ඝයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසත් අතර අවත් එක් සංඝාවශේෂක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව යැද්දේ ය.-

සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සි. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං අදාසි. සො පරිවුත්ථපරිවාසො මානත්තාරහො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සනං යාචි. සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සි. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං අදාසි. සො පරිවුත්ථපරිවාසො සඞ්ඝං තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි.

සො මානත්තං චරන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනං යාචි. සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සි. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං අදාසි. සො පරිවුත්ථපරිවාසො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි සො චිණ්ණමානත්තො අබ්භානාරහො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනං යාචි. සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සි සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං යාචි.-

සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට පස් දිනක් පිළිසත්, අතර අවත් එක් සඞ්ඝවනනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හේ සඞ්ඝයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසත්, අතර අවත් එක් සඞ්ඝවනනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැත සඳහා පළමු ඇවැත පටත් කොට සමොධාන පිරිවෙස යැද්දේ ය. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට පස් දිනක් පිළිසත් අතර අවත් එක් සඞ්ඝවනනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැත සඳහා පළමු ඇවැත පටත් කොට සමොධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ වුසූ පිරිවෙස ඇත්තේ, මානතට යොග්‍ය වැ සිටියේ, එයතර පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝවනනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ සඞ්ඝයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසත් අතර අවත් එක් සඞ්ඝවනනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට මූලාපටිකස්සනාව යැදී ය. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට පස් දිනක් පිළිසත් අතර අවත් එක් සඞ්ඝවනනක සුක්ක-විස්සට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හෙ තෙම සඞ්ඝයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසත්, අතර අවත් එක් සඞ්ඝවනනක සුක්ක-විස්සට්ඨි ඇවැත සඳහා පළමු ඇවැත පටත් කොට සමොධාන පිරිවෙස යැද්දේ ය. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට පස් දිනක් පිළිසත්, අතර අවත් එක් සඞ්ඝවනනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැත සඳහා පළමු ඇවැත පටත් කොට සමොධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ වුසූ පිරිවෙස ඇතියේ, සඞ්ඝයා (ගෙන්) තුන් ඇවැත්නට සරයෙක මානත යැද්දේ ය. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට තුන් ඇවැත්නට සරයෙක මානත දුන්නේ ය.

හේ මානත පුරණුයේ, එයතර පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝවනනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ සඞ්ඝයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසත්, අතර අවත් එක් සඞ්ඝවනනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට මූලාය පටිකස්සනාව යැද්දේ ය. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට පස් දිනක් පිළිසත් අතර අවත් එක් සඞ්ඝවනනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්ස-නාව කෙළේ ය. හෙ තෙමේ සඞ්ඝයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසත් අතර අවත් එක් සඞ්ඝවනනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැත සඳහා පළමු ඇවැත පටත් කොට සමොධාන පිරිවෙස යැද්දේය. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට පස් දිනක් පිළිසත් අතර අවත් එක් සඞ්ඝවනනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැත සඳහා පළමු ඇවැත පටත් කොට සමොධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය හේ වුසූ පිරිවෙස ඇත්තේ සඞ්ඝයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසත්, අතර අවත් සඞ්ඝවනනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරයෙක මානත යැද්දේ ය. සඞ්ඝ තෙම උදායී මහණහට පස් දිනක් පිළිසත් අතර අවත් එක් සඞ්ඝවනනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරයෙක මානත දුන්නේ ය. හේ පිරූ මානත ඇතියේ, අබ්භානයට යොග්‍ය වැ සිටියේ, එයතර පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝවනනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය හේ සඞ්ඝයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසත් අතර අවත් එක් සඞ්ඝවනනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව යැද්දේ ය. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට පස් දිනක් පිළිසත් අතර අවත් එක් සඞ්ඝවනනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හේ සඞ්ඝයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසත් අතර අවත් එක් සඞ්ඝවනනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැත සඳහා පළමු ඇවැත පටත් කොට සමොධාන පිරිවෙස යැද්දේ ය.-

සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහප්පටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං අදාසි. සො පරිවුත්ථපරිවාසො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සො චිණ්ණමානත්තො සඞ්ඝං අබ්භානං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අබ්භෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛප්පටිච්ඡන්නං -පෙ- සො චිණ්ණමානත්තො සඞ්ඝං අබ්භානං යාචති. සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අබ්භෙති. යස්සායස්මතො ඛමති උදායිස්ස භික්ඛුනො අබ්භානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-. තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-.

අබ්භිතො සඞ්ඝෙන උදායී භික්ඛු. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමීති.

පක්ඛපටිච්ඡන්නඅබ්භානං නිට්ඨිතං.

සුක්කවිස්සට්ඨි සමත්තා.

2. පරිවාසො

අග්ඝසමොධානපරිවාසො

1. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපන්නො හොති. එකා ආපත්ති එකාහප්පටිච්ඡන්නා, එකා ආපත්ති ද්වීහප්පටිච්ඡන්නා, එකා ආපත්ති තීහප්පටිච්ඡන්නා, එකා ආපත්ති චතූහප්පටිච්ඡන්නා, එකා ආපත්ති පඤ්චාහප්පටිච්ඡන්නා, එකා ආපත්ති ඡාහප්පටිච්ඡන්නා, එකා ආපත්ති සත්තාහප්පටිච්ඡන්නා, එකා ආපත්ති අට්ඨාහප්පටිච්ඡන්නා, එකා ආපත්ති නවාහප්පටිච්ඡන්නා, එකා ආපත්ති දසාහප්පටිච්ඡන්නා.

සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවත් එක් සඞ්ඝාවතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැත සඳහා පලමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ සඞ්ඝයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවත් එක් සඞ්ඝාවතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරයෙක මානත යැද්දේ ය. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවත් එක් සඞ්ඝාවතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරයෙක මානත දුන්නේ ය. හේ පිරූ මානත ඇතියේ, සඞ්ඝයාගෙන් අබ්භානය ඉල්ලයි. ඉදින් සඞ්ඝයාට මේ කම්ය ප්‍රාප්තකාල වේ. නම් සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට අබ්භානය කරන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි.

සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදායී මහණ තෙම පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාවතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය ... හේ පිරූ මානත ඇත්තේ, සඞ්ඝයා (ගෙන්) අබ්භානය යදී. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට අබ්භානය කෙරෙයි. යම් ආයුෂ්මතක්හට උදායී මහණහු පිළිබඳ අබ්භානය රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමක්හට නො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

සඞ්ඝයා විසින් උදායී මහණ තෙම අබ්භිත ය. සඞ්ඝයාට ඒ රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි'' යනු යි.

පක්ඛපටිච්ඡන්න අබ්භානය නිමියේ ය.

සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට පිළියම් සමාප්ත ය.

2. පිරිවෙස

අග්ඝසමෝධාන පිරිවෙස.

1. එ සමයෙහි එක්තරා මහණෙක් බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවන්නේ වෙයි. එක් ඇවැතෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතෙක් දෙදිනක් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතෙක් තෙදිනක් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතෙක් සිවුදිනක් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතෙක් පස්දිනක් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතෙක් සදිනක් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතෙක් සත් දිනක් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතෙක් අටදිනක් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතෙක් නවදිනක් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය.

2. සො භික්ඛූනං ආරොචෙසි: අහං ආවුසො සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං. එකා ආපත්ති එකාහපටිච්ඡන්නා -පෙ- එකා ආපත්ති දසාහපටිච්ඡන්නා. කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති? භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං: තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො තස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපත්තීනං යා ආපත්ති දසාහපටිච්ඡන්නා තස්සා අග්ඝෙන සමොධානපරිවාසං දෙතු. එවං ච පන භික්ඛවෙ දාතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා -පෙ- එවමස්ස වචනීයො: "අහං භන්තෙ සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං. එකා ආපත්ති එකාහ-පටිච්ඡන්නා -පෙ- එකා ආපත්ති දසාහපටිච්ඡන්නා. සො'හං භන්තෙ සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං යා ආපත්ති දසාහපටිච්ඡන්නා, තස්සා අග්ඝෙන සමොධානපරිවාසං යාචාමීති. දුතියම්පි යාචිතබ්බො -පෙ- තතියම්පි යාචිතබ්බො. -පෙ-

3. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

"සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි. එකා ආපත්ති එකාහපටිච්ඡන්නා -පෙ- එකා ආපත්ති දසාහපටිච්ඡන්නා. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං යා ආපත්ති දසාහපටිච්ඡන්නා, තස්සා අග්ඝෙන සමොධානපරිවාසං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපත්තීනං යා ආපත්ති දසාහපටිච්ඡන්නා, තස්සා අග්ඝෙන සමොධානපරිවාසං දදෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි. එකා ආපත්ති එකාහපටිච්ඡන්නා -පෙ- එකා ආපත්ති දසාහපටිච්ඡන්නා. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං යා ආපත්ති දසාහපටිච්ඡන්නා, තස්සා අග්ඝෙන සමොධානපරිවාසං යාචති. සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපත්තීනං යා ආපත්ති දසාහපටිච්ඡන්නා තස්සා අග්ඝෙන සමොධානපරිවාසං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති ඉත්ථන්නා-මස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපත්තීනං යා ආපත්ති දසාහපටිච්ඡන්නා තස්සා අග්ඝෙන සමොධානපරිවාසස්ස දානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-. තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-.

දින්නො සඞ්ඝෙන ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපත්තීනං යා ආපත්ති දසාහපටිච්ඡන්නා, තස්සා අග්ඝෙන සමොධානපරිවාසො. ඛමති සඞ්ඝස්ස තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී"ති.

අග්ඝසමොධානපරිවාසො නිට්ඨිතො.

2. හෙ තෙම “ඇවැත්නි, මම බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණියෙමි. එක් ඇවැතෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය ... එක් ඇවැතෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු දැ?”යි මහණුනට සැල කෙළේ ය ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ කරුණ සැල කළහ. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ වදාළහ:) “මහණෙනි, එසේ නම් සංඝ තෙම ඒ මහණහට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැතෙක් දසදිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැතේ අගයෙන් (ඒ ඇවැතේ ප්‍රමාණයෙන්) සමෝධාන පරිවාසය දේවා මහණෙනි, එය මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ මහණහු විසින් සංඝයා වෙත එළඹ මෙසේ කිය යුතු: “වහන්ස මම බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් වලට පැමිණියෙමි. එක් ඇවැතෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය... එක් ඇවැතෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය වහන්ස, ඒ මම ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැතෙක් දස දිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැතේ අගයෙන් සමෝධාන පරිවාසය සඟහු යදිමි” යනුයි. දෙවනුත් යැදිය යුතු ... තෙවනුත් යැදිය යුතු

3. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සඞ්ඝයා දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සඞ්ඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා: මෙ නම් ඇති මේ මහණ බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණියේ ය. එක් දිනක් පිළිසන් එක් ඇවැතෙකි ... එක් ඇවැතෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය. හෙ තෙම ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැතෙක් දසදිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැතේ අගයෙන් සමෝධාන පිරිවෙස සඟහු යදියි. ඉදින් සඞ්ඝයාට ප්‍රාප්තකාල කර්මයෙක් වී නම්, සඞ්ඝ තෙම මෙ නම් භික්ෂුහට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැතෙක් දස දිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැතේ අගයෙන් සමෝධාන පරිවාසය දෙන්නේ ය. මේ ඥප්තිය ය.

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා: මෙනම් මහණ තෙම බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණියේ ය. එක් ඇවැතෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය ... එක් ඇවැතෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය. ඒ මහණ එ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැතෙක් දස දිනක් පිළිසන් ද, එ ඇවැතේ අගයෙන් සමෝධාන පරිවාසය සඟහු යදී. සඞ්ඝ තෙම මෙ නම් මහණහට යම් ඇවැතෙක් දසදිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැතේ අගයෙන් සමෝධානපරිවාසය දෙයි. මෙ නම් ඇති මහණහට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැතෙක් දසදිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැතේ අගයෙන් සමෝධානපරිවාසදානය යම් ආයුෂ්මතකුට අභිමත නම්, හෙ තෙම නිහඬ වේවා. යමකුට අනභිමත නම් හෙ තෙම කියාවා

දෙවනුත් මේ කරුණ කියමි ... තෙවනුත් මෙ කරුණ කියමි ...

සඞ්ඝයා විසින් මෙනම් මහණහට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැතෙක් දසදිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැතේ අගයෙන් (ප්‍රමාණයෙන්) සමෝධාන පරිවාසය දෙන ලදී. සඞ්ඝයාට එය රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙ කරුණ මෙසේ පිළිගණිමි”

අග්ඝසමෝධාන පරිවාසය නිමි.

චිරපටිච්ඡන්නඅග්ඝසමොධානපරිවාසො

1. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපන්නො හොති: එකා ආපත්ති එකාහපටිච්ඡන්නා, ද්වෙ ආපත්තියො ද්වීහපටිච්ඡන්නායො, තිස්සො ආපත්තියො තීහපටිච්ඡන්නායො, චතස්සො ආපත්තියො චතූහපටිච්ඡන්නායො, පඤ්ච ආපත්තියො පඤ්චාහපටිච්ඡන්නායො, ඡ ආපත්තියො ඡාහපටිච්ඡන්නායො, සත්ත ආපත්තියො සත්තාහපටිච්ඡන්නායො, අට්ඨ ආපත්තියො අට්ඨාහපටිච්ඡන්නායො, නව ආපත්තියො නවාහපටිච්ඡන්නායො, දස ආපත්තියො දසාහපටිච්ඡන්නායො.

2. සො භික්ඛූනං ආරොචෙසි: අහං ආවුසො සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං. එකා ආපත්ති එකාහපටිච්ඡන්නා -පෙ- දස ආපත්තියො දසාහපටිච්ඡන්නායො. කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති? භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. "තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො තස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපත්තීනං යා ආපත්තියො සබ්බචිරපටිච්ඡන්නායො තාසං අග්ඝෙන සමොධානපරිවාසං දෙතු. එවං ච පන භික්ඛවෙ දාතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා -පෙ- එවමස්ස වචනීයො: අහං භන්තෙ සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං. එකා ආපත්ති එකාහපටිච්ඡන්නා -පෙ- දස ආපත්තියො දසාහපටිච්ඡන්නායො. සො'හං භන්තෙ සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං යා ආපත්තියො සබ්බචිරපටිච්ඡන්නායො තාසං අග්ඝෙන සමොධානපරිවාසං යාචාමී"ති. දුතියම්පි යාචිතබ්බො -පෙ- තතියම්පි යාචිතබ්බො -පෙ-.

3. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

"සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි. එකා ආපත්ති එකාහපටිච්ඡන්නා -පෙ- දස ආපත්තියො දසාහපටිච්ඡන්නායො. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං යා ආපත්තියො සබ්බචිරපටිච්ඡන්නායො තාසං අග්ඝෙන සමොධානපරිවාසං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපත්තීනං යා ආපත්තියො සබ්බචිරපටිච්ඡන්නායො තාසං අග්ඝෙන සමොධානපරිවාසං දදෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි එකා ආපත්ති එකාහපටිච්ඡන්නා -පෙ- දස ආපත්තියො දසාහපටිච්ඡන්නායො.[1] සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං යා ආපත්තියො සබ්බචිරපටිච්ඡන්නායො, තාසං අග්ඝෙන සමොධානපරිවාසං යාචති. -

---

1 පටිච්ඡන්නා - සීමු

චිරපටිච්ඡන්නඅග්ඝසමෝධාන පිරිවෙස

1. එ සමයෙහි එක්තරා මහණෙක් බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණියේ ය. එක් ඇවැතෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය. දෙ ඇවැතෙක් දෙදිනක් පිළිසන් ය තුන්ඇවැතෙක් තෙදිනක් පිළිසන් ය. සිවු ඇවැතෙක් සිවු දිනක් පිළිසන් ය. ඇවැත් පසෙක් පස් දිනක් පිළිසන් ය. ඇවැත් සයෙක් සදිනක් පිළිසන් ය. ඇවැත් ඇවැත් සතෙක් සත් දිනක් පිළිසන් ය. ඇවැත් අටෙක් අට දිනක් පිළිසන් ය. ඇවැත් නවයෙක් නව දිනක් පිළිසන් ය. ඇවැත් දසයෙක් දස දිනක් පිළිසන් ය.

2. හෙ තෙම "ඇවැත්නි, මම් බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණියෙමි. එක් ඇවැතෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය ... ඇවැත් දසයෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු දැ?" යි මහණුනට කී ය. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැළ කළහ. "මහණෙනි, එසේ නම් සඞ්ඝ තෙමේ ඒ මහණහට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් හැමට වැඩිකල් පිළිසන් යම් ඇවැත්හු වෙද්ද, ඒ ඇවැත්වල අගයෙන් සමෝධාන-පිරිවෙස දේවා. මහණෙනි, සමෝධානපිරිවෙස මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ මහණ විසින්, සඞ්ඝයා වෙත එළැඹ උතුරුසඟ එකස් කොට පෙරෙව...
මෙසේ කිය යුතු: "වහන්ස, මම බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවන්මි. එක් ඇවැතෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය... දස ඇවැතෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය. වහන්ස, ඒ මම් ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්හු හැමට වැඩිකල් පිළිසන් වූහු ද, ඒ ආපත්තීන්ගේ අගයෙන් සමෝධානපරිවාසය සඞ්ඝයා යදිමි" යනු යි. දෙවනුත් යැදිය යුතු: ... තෙවනුත් යැදිය යුතු.

3. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සඞ්ඝයා මෙසේ දැන්විය යුතු: "වහන්ස, සඞ්ඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා මෙ නම් ඇති මේ භික්ෂු තෙම බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවන් ය. එක් ඇවැතෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය.. දස ඇවැතෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය. හෙ තෙම ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත් හැමට වැඩිකල් පිළිසන් ද, ඒ ආපත්තීන්ගේ අගයෙන් සමෝධානපරිවාසය සඞ්ඝයා යදියි. ඉදින් සඞ්ඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සඞ්ඝ තෙමේ මෙ නම් භික්ෂුහට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත් හැමට වැඩිකල් පිළිසන් ද, ඒ ආපත්තීන්ගේ අගයෙන් සමෝධාන පරිවාසය දෙන්නේ ය. මේ ඥප්තිය ය.

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. මේ නම් ඇති මෙ මේ භික්ෂු තෙම බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවන් ය. එක් ඇවැතෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය... දස ඇවැතෙක් දස දිනක් පිළිසන් ය. හෙ තෙම ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත් හැමට වැඩිකල් පිළිසන් ද, ඒ ආපත්තීන්ගේ අගයෙන් සමෝධානපරිවාසය යදියි. -

සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපත්තීනං යා ආපත්තියො සබ්බචිරපටිච්ඡන්නායො, තාසං අග්ඝෙන සමොධාන පරිවාසං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපත්තීනං යා ආපත්තියො සබ්බචිරපටිච්ඡන්නායො, තාසං අග්ඝෙන සමොධානපරිවාසස්ස දානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය. දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-.

දින්නො සඞ්ඝෙන ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපත්තීනං යා ආපත්තියො සබ්බචිරපටිච්ඡන්නායො, තාසං අග්ඝෙන සමොධානපරිවාසො. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී''ති

අග්ඝසමොධානං නිට්ඨිතං.

ද්වෙමාසපරිවාසො

1. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපන්නො හොති ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. තස්ස එතදහොසි: අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. යන්නූනාහං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචි. තස්ස සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස පරිවසන්තස්ස ලජ්ජිධම්මො ඔක්කමි: අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. තස්ස මෙ එතදහොසි: "අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. යන්නූනාහං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති. සො'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස පරිවසන්තස්ස ලජ්ජිධම්මො ඔක්කමි: යන්නූනාහං සඞ්ඝං ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති.

2. සො භික්ඛූනං ආරොචෙසි: අහං ආවුසො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. තස්ස මෙ එතදහොසි: අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. යන්නූනාහං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති. සො'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසන්තස්ස ලජ්ජිධම්මො ඔක්කමි: අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. තස්ස මෙ එතදහොසි: අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. යන්නූනාහං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති.

සඞ්ඝ තෙම මෙ නම් භික්ෂුහට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත් හැමට වැඩිකල් පිළිසන් ද, ඒ ආපත්තීන්ගේ අග්ඝයෙන් සමොධානපරිවාසය දෙයි. යම් ආයුෂ්මතකුට මෙ නම් ඇති භික්ෂුහට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්හු හැමට වැඩිකල් වැසුනාහු ද ඒ ආපත්තීන්ගේ අගයෙන් සමොධාන පරිවාසයාගේ දීම අභිමත නම්, හෙ තෙම නිහඬ වේවා. යමකුට අනභිමත නම් හෙ තෙම කියාවා.

දෙවනුත් මේ කරුණ කියමි ... තෙවනුත් මේ කරුණ කියමි ...

සඞ්ඝයා විසින් මෙ නම් ඇති භික්ෂුහට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්හු හැමට වැඩිකල් වැසුනෝ ද, ඒ ආපත්තීන්ගේ අගයෙන් සමොධාන පරිවාසය දෙන ලදී. සඞ්ඝයාට එය අභිමත යි. එහෙයින් නිහඬ ය. මේ කරුණ මෙසේ දරමි (පිළිගණිමි).

අග්ඝසමොධානය නිමි.

දෙමස් පිරිවෙස

1. එ කල්හි එක්තරා මහණෙක් දෙමසක් පිළිසන්වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ වෙයි. ඒ භික්ෂුහට “මම් වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි මම් දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ”යි මේ සිත විය. හෙ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස සඟහු යැදී ය. සඞ්ඝ තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැතකට දෙමස් පිරිවෙස දුන පිරිවෙස් පුරණ ඔහුට ලජ්ජිධර්මය පහළවිය: “මම් වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට - මම් දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැයි මේ සිත උපන. ඒ මම් දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස සඞ්ඝයා-ගෙන් ඉල්ලිමි. සඞ්ඝ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැතකට දෙමස් පිරිවෙස ඒ මට දුන්නේ ය. පිරිවෙස් පුරණ මට - මම් දෙමසක් පිළිසන් වූ අන් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ”යි ලජ්ජිධර්මය පහළ විය.

2. ඒ භික්ෂු තෙම භික්ෂූන්හට මෙසේ කීය. “ඇවැත්නි, මම් දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට ‘මම් වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මම් දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස් පිරිවෙස සඟහු යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ’යි මේ සිත විය. ඒ මම් දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්-පිරිවෙස සඞ්ඝයා යැදීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතට දෙමස් පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට ‘මම් වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි’යි ලජ්ජිධර්මය පහළවිය. මම් දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස සඟහු යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ’යි මේ සිත විය. –

සො'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචිං, තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසන්තස්ස ලජ්ජිධම්මො ඔක්කමි: යන්නූනාහං සඞ්ඝං ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති'. කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති?''

3 භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. ''තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො තස්ස භික්ඛුනො ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං දෙතු. එවං ච පන භික්ඛවෙ දාතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා වුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො: ''අහං භන්තෙ ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. තස්ස මෙ එතදහොසි: 'අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො යන්නූනාහං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති.' සො'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාස පටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසන්තස්ස ලජ්ජිධම්මො ඔක්කමි:'' 'අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො' තස්ස මෙ එතදහොසි: 'අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. යන්නූනාහං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති.' සො'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසන්තස්ස ලජ්ජිධම්මො ඔක්කමි: යන්නූනාහං සඞ්ඝං ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති'. සො'හං භන්තෙ සඞ්ඝං ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචාමී''ති. දුතියම්පි යාචිතබ්බො. තතියම්පි යාචිතබ්බො.

4 ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

''සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. තස්ස එතදහොසි: ''අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. යන්නූනාහං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති.' සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචි. තස්ස සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස පරිවසන්තස්ස ලජ්ජිධම්මො ඔක්කමි: 'අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො' 'තස්ස මෙ එතදහොසි: අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. යන්නූනාහං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති. සො'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචිං –

ඒ මම් දෙමසක් පිළිසත් වූ එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස සඞ්ඝයා යැදීම්. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසත් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට ලජ්ජිධර්මීය පහළ විය: 'මම් දෙමසක් පිළිසත් වූ අන් ඇවතකටත් දෙමස්පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකි'' යි. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු දැ?යි.

3. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කළහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක: මහණෙනි, එසේ නම් සඞ්ඝ තෙමේ ඒ භික්‍ෂුහට දෙමසක් පිළිසත්වූ අනිත් ඇවැතට ද දෙමස්පිරිවෙස දේවා. මහණෙනි, (ඒ දෙමස්පිරිවෙස ද) මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් සඞ්ඝයා වෙත එළැඹ උතුරුසඟ එකස් කොට පෙරෙව වැඩි මහළු භික්‍ෂූන්ගේ පා වැඳ උතකුටුක ව හිඳ ඇඳිලි බැඳ, මෙසේ කිය යුතු: ''වහන්ස, මම දෙමසක් පිළිසත් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට 'මම් වනාහි දෙමසක් පිළිසත් සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම් දෙමසක් පිළිසත් එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ' යී මේ සිත විය. ඒ මම් දෙමසක් පිළිසත් එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යැදීමි සඞ්ඝ තෙම දෙමසක් පිළිසත් වූ එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස ඒ මට දුන. පිරිවෙස් වසන ඒ මට 'මම් වනාහි දෙමසක් පිළිසත් සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි යි ලජ්ජිධර්මීය පහළ විය'. ඒ මට මේ සිත විය: 'මම් දෙමසක් පිළිසත් සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මම් දෙමසක් පිළිසත් එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ' යි. ඒ මම් දෙමසක් පිළිසත් එක් ඇවැතකට දෙමස්-පිරිවෙස සඞ්ඝයා යැදීමි. සඞ්ඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසත් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස ඒ මට දුන පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට 'මම දෙමසක පිළිසත් ඉතිරි ඇවතටත් දෙමස් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ'යි ලජ්ජිධර්මීය පහළ විය. වහන්ස, ඒ මම් දෙමසක් පිළිසත් ඉතිරි ඇවැතටත් දෙමස්පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදිමි''යි දෙවනුත් යැදිය යුතු තෙවනුත් යැදිය යුතු.

4. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සඞ්ඝයා දැන්විය යුතු:

''වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ නම් භික්‍ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසත් සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඒ භික්‍ෂුහට 'මම් වනාහි දෙමසක් පිළිසත් සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණි-යෙමි. මම දෙමසක් පිළිසත් එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ'යි මේ සිත විය. හේ දෙමසක් පිළිසත් එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යැදී ය. සඞ්ඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසත් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස ඔහුට දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ භික්‍ෂුහට 'මම් වනාහි දෙමසක් පිළිසත් සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි'යි ලජ්ජිධර්මීය පහළ විය. ඒ මට 'මම් වනාහි දෙමසක් පිළිසත් වූ සඟවෙසේ ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසත් වූ එක් ඇවැතකට දෙමස් පිරිවෙස යදින්නෙම් නම් යෙහෙකි' යි මේ සිත විය. ඒ මම් දෙමසක් පිළිසත් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස සඞ්ඝයා යැදීමි. -

තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසන්තස්ස ලජ්ජිධම්මො ඔක්කමි: 'යන්නූනාහං සඞ්ඝං ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති'. සො සඞ්ඝං ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං දදෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. තස්ස එතදහොසි: 'අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. යන්නූනාහං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති'. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචි. තස්ස සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස පරිවසන්තස්ස ලජ්ජිධම්මො ඔක්කමි: 'අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො'. තස්ස මෙ එතදහොසි: 'අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. යන්නූනාහං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති'. සො'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසන්තස්ස ලජ්ජිධම්මො ඔක්කමි: 'යන්නූනාහං සඞ්ඝං ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති'. සො සඞ්ඝං ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචති. සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසස්ස දානං, සො තුණ්හස්ස යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-.

දින්නො සඞ්ඝෙන ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසො. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී''ති.

තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා තදුපාදාය ද්වෙමාසා පරිවසිතබ්බා.

සඞ්ඝ තෙමේ ඒ මට දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස් පිරිවෙස දුන්නේ ය. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට 'මම දෙමසක් පිළිසන් අනිත් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ'යි ලජ්ජිධර්මය පහළ විය. හෙ තෙම දෙමසක් පිළිසන් අනිත් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදීයි. ඉදින් සඞ්ඝයාට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම්, සඞ්ඝ තෙම මෙ නම් භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් අනිත් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස දෙන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි.

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මෙ නම් මේ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඒ භික්ෂුහට 'මම දෙමසක් පිළිසන් සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ'යි මේ සිත විය. ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස සඞ්ඝයා යැදී ය. සඞ්ඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස් පිරිවෙස ඒ භික්ෂුහට දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මහණහට 'මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි'යි ලජ්ජිධර්මය පහළවිය. ඒ මට 'මම දෙමසක් පිළිසන් සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස යදින්නෙම් යෙහෙකැ' යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස සඞ්ඝයා යැදීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් වසන ඒ මට 'මම දෙමසක් පිළිසන් අනිත් ඇවැතටත් දෙමස් පිරිවෙස පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ'යි ලජ්ජිධර්මය පහළ විය. ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් අනිත් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදීයි. සඞ්ඝ තෙමේ මෙ නම් භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් අනිත් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස දෙයි. මෙ නම් භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් අනිත් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස දීම යම් ආයුෂ්මතකුට අභිමත නම්, හෙ තෙම නිහඬ වේවා. යමකුට අනභිමත නම්, හෙ තෙම කියාවා.

දෙවනුත් මේ කරුණ කියමි ... තෙවනුත් මේ කරුණ කියමි.

සඞ්ඝයා විසින් මෙ නම් ඇති භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් වූ අනිත් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස දෙන ලදී. සඞ්ඝයාට එය අභිමත යි. එහෙයින් නිහඬ ය. මේ කරුණ මෙසේ සලකමි'' යි.

මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් අනාරෙව්ත ඒ අනිත් ඇවැත මුල් කොට දෙමසක් පිරිවෙස පිරිය යුතු

ද්වෙමාසපරිවසිතබ්බවිධි

1. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. තස්ස එවං හොති: "අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. යන්නූනාහං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති". සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපවිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං දෙති. තස්ස පරිවසන්තස්ස ලජ්ජිධම්මො ඔක්කමති:[1] 'අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. තස්ස මෙ එතදහොසි: "අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. යන්නූනාහං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති." සො'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාස-පටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසන්තස්ස ලජ්ජිධම්මො ඔක්කමි: යන්නූනාහං සඞ්ඝං ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය යාචෙය්‍යන්ති". සො සඞ්ඝං ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාස-පටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං දෙති. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා තදුපාදාය ද්වෙමාසා පරිවසිතබ්බා

2. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. එකං ආපත්තිං ජානාති. එකං ආපත්තිං න ජානාති. සො සඞ්ඝං යං ආපත්තිං ජානාති තස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො තස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාස-පටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං දෙති. සො පරිවසන්තො ඉතරම්පි ආපත්තිං ජානාති. තස්ස එවං හොති: "අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. එකං ආපත්තිං ජානිං, එකං ආපත්තිං න ජානිං. සො'හං සඞ්ඝං යං ආපත්තිං ජානිං, තස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො තස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාස-පටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසන්තො ඉතරම්පි ආපත්තිං ජානාමි - යන්නූනාහං සඞ්ඝං ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාස-පරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති". සො සඞ්ඝං ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාස-පටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං දෙති. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා තදුපාදාය ද්වෙමාසා පරිවසිතබ්බා.

3. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. එකං ආපත්තිං සරති. එකං ආපත්තිං නස්සරති. සො සඞ්ඝං යං ආපත්තිං සරති තස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො තස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාස පටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං දෙති.

---

1. ඔක්කමි, මජසං

දෙමස්පිරිවෙස් පිරියැයුතු සැටි

1. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. ඒ භික්ෂුහට "මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ"යි මේ සිත විය. ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස සඞ්ඝයාගෙන් යදියි. සඞ්ඝ තෙම ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස දෙයි.. පිරිවෙස් පුරණ ඒ භික්ෂුහට "මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි"යි ලජ්ජිධර්මය උපදියි. - ඒ මට 'මම දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඉදින් මම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැතකට දෙමස් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ'යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැතකට දෙමස් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යැදීමි. ඒ මට සංඝ තෙම දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස් පිරිවෙස දුනි පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට 'මම් දෙමසක් පිළිසත් අනිත් ඇවතටත් දෙමස්පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදින්නෙම් යෙහෙකැ"යි ලජ්ජිධර්මය පහළ විය ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ අනෙක් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදියි සඞ්ඝ තෙම ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසත් අනෙක් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස දෙයි'. මහණෙනි ඒ මහණ විසින් (අනාරොචිත) ඒ ඇවැත නිමිති කොට දෙමසක් පිරිවෙස පිරියයුතු.

2. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසත් සඟ-වෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. එක් ඇවැතක් දනී එක් ඇවැතක් නො දනී. හෙ තෙම යම් ඇවැතක් දනී ද, දෙමසක් පිළිසත් වූ ඒ ඇවැතට දෙමස් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදියි. සඞ්ඝ තෙම දෙමසක් පිළිසත් වූ ඒ ඇවැතට දෙමසක් පිරිවෙස ඔහුට දෙයි. පිරිවෙස් පුරණ හෙ තෙම අනිත් ඇවත ද දනියි. ඔහුට "මම වනාහි දෙමසක් පිළිසත් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. එක් ඇවැතක් දැන සිටියෙමි. එක් ඇවැතක් නොදැන සිටියෙමි. ඒ මම යම් ඇවැතක් දැන සිටියෙම් ද, දෙමසක් පිළිසත් වූ ඒ ඇවැතට දෙමස් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යැදීමි. සඞ්ඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසත් වූ ඒ ඇවැතට දෙමස් පිරිවෙස ඒ මට දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මම් අනිත් ඇවැත ද දතිමි. - මම් දෙමසක් පිළිසත් වූ අනිත් ඇවැතට ද දෙමසක් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ"යි මේ සිත වෙයි. ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසත් අනිත් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසත් අනිත් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස දෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් (පසු ව දැන ගත්) ඒ ඇවැත මුල් කොට දෙමසක් පිරිවෙස් විසිය යුතු ය

3. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසත් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (එයින්) එක් ඇවැතක් සිහි කරයි. දෙමසක් පිළිසත් වූ ඒ ඇවැතට පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසත් ඒ ඇවැතට දෙමස් පිරිවෙස දෙයි. -

සො පරිවසන්තො ඉතරම්පි ආපත්තිං සරති. තස්ස එවං හොති: "අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. එකං ආපත්තිං සරිං. එකං ආපත්තිං නස්සරිං. සො'හං සඞ්ඝං යං ආපත්තිං සරිං තස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො තස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසන්තො ඉතරම්පි ආපත්තිං සරාමි. යන්නූනාහං සඞ්ඝං ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති". සො සඞ්ඝං ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං දෙති. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා තදුපාදාය ද්වෙ මාසා පරිවසිතබ්බා.

4. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. එකාය ආපත්තියා නිබ්බෙමතිකො එකාය ආපත්තියා වෙමතිකො. සො සඞ්ඝං යාය ආපත්තියා නිබ්බෙමතිකො තස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො තස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං දෙති. සො පරිවසන්තො ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා නිබ්බෙමතිකො හොති. තස්ස එවං හොති: "අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාස-පටිච්ඡන්නායො. එකාය ආපත්තියා වෙමතිකො එකාය ආපත්තියා නිබ්බෙමතිකො. සො'හං සඞ්ඝං යාය ආපත්තියා නිබ්බෙමතිකො තස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො තස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසන්තො ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා නිබ්බෙමතිකො. යන්නූනාහං සඞ්ඝං ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති." සො සඞ්ඝං ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං දෙති. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා තදුපාදාය ද්වෙමාසා පරිවසිතබ්බා.

5. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. එකා ආපත්ති ජානං පටිච්ඡන්නා. එකා ආපත්ති අජානං පටිච්ඡන්නා. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාසපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං ද්වෙමාස-පටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාසපරිවාසං දෙති. -

පිරිවෙස් පුරණ ඒ භික්ෂු තෙම අනෙක් ඇවැත ද සිහි කරයි. ඒ භික්ෂුහට "මම වනාහි දෙමසක් පිළිසත් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. (එයින්) එක් ඇවැතක් සිහි කළෙමි. එක් ඇවැතක් සිහි නො කෙළෙමි. ඒ මම් යම් ඇවැතක් සිහි කළෙම් ද, දෙමසක් පිළිසත් වූ ඒ ඇවැතට දෙමස් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යැදීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසත් ඒ ඇවැතට දෙමස්පිරිවෙස දුනි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මම් අනෙක් ඇවැත ද සිහි කරමි. මම දෙමසක් පිළිසත් වූ අනෙක් ඇවැතට ද දෙමස්පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ"යි මෙසේ සිතෙයි. ඒ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසත් වූ අනෙක් ඇවැතට ද දෙමස්පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසත් වූ අනෙක් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස දෙයි. මහණෙනි, ඒ භික්ෂු විසින් (පසු ව සිහි කළ) ඒ ඇවැත කරුණු කොට දෙමසක් පිරිවෙස පිරිය යුතු.

4. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසත් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (එයින්) එක් ඇවැතක් පිළිබඳ විමති නැත්තේ ය. එක් ඇවැතක් පිළිබඳ විමති ඇත්තේ ය. ඒ භික්ෂු තෙමේ යම් ඇවැතෙක විමති නැත්තේ ද, දෙමසක් පිළිසත් වූ ඒ ඇවැතට දෙමස් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදියි. සඞ්ඝ තෙමෙ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළිසත් වූ ඒ ඇවැතට දෙමස්පිරිවෙස දෙයි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මහණ තෙම අනිත් ඇවැතෙහි ද විමති නැත්තේ වෙයි. ඒ මහණහට "මම් වනාහි දෙමසක් පිළිසත් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. එක් ඇවැතක් පිළිබඳ විමති අත්තෙමි. එක් ඇවැතක විමති නැත්තෙමි. ඒ මම් යම් ඇවැතෙක්හි විමති නැත්තෙම් ද, දෙමසක් පිළිසත් වූ ඒ ඇවැතට දෙමසක් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යැදීමි. සඞ්ඝ තෙමේ ඒ මට දෙමසක් පිළිසත් ඒ ඇවැතට දෙමස්පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මම් අනිත් ඇවැතෙහි ද විමති නැත්තෙම් වීමි. ඒ මට මම් දෙමසක් පිළිසත් වූ අනිත් ඇවැතට ද දෙමස්-පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ"යි මෙසේ සිතෙයි. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසත් වූ අනිත් ඇවැතට ද දෙමස්පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසත් වූ අනෙක් ඇවැතට ද දෙමස්පිරිවෙස ඔහුට දෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් (පසු ව නිසැක වූ) ඒ ඇවැත මුල් කොට ගෙණ දෙමසක් පිරිවෙස් විසිය යුතු.

5. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසත් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. එක් ඇවැතෙක් දැන පිළිසත් ය. එක් ඇවැතෙක් නොදැන පිළිසත් ය. ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසත් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමසක් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසත්වූ ඒ ඇවත්තට දෙමස්පිරිවෙස දෙයි. -

තස්ස පරිවසන්තස්ස අඤ්ඤො භික්ඛු ආගච්ඡති බහුස්සුතො ආගතාගමො ධම්මධරො විනයධරො මාතිකාධරො පණ්ඩිතො ව්‍යත්තො මෙධාවී ලජ්ජී කුක්කුච්චකො සික්ඛාකාමො. සො එවං වදෙති: කිං අයං ආවුසො භික්ඛු ආපන්නො? කිස්සායං භික්ඛු පරිවසතී? ති.

තෙ එවං වදෙන්ති: අයං ආවුසො භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. එකා ආපත්ති ජානංපටිච්ඡන්නා, එකා ආපත්ති අජානංපටිච්ඡන්නා. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාසපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාසපරිවාසං අදාසි. තායො අයං ආවුසො භික්ඛු ආපන්නො. තාසායං භික්ඛු පරිවසතීති.

සො එවං වදෙති: "යායං ආවුසො ආපත්ති ජානංපටිච්ඡන්නා, ධම්මිකං තස්සා ආපත්තියා පරිවාසදානං. ධම්මත්තා රුහති. යා ච ඛ්වායං ආවුසො ආපත්ති අජානංපටිච්ඡන්නා අධම්මිකං තස්සා ආපත්තියා පරිවාසදානං. අධම්මත්තා නරුහති. එකිස්සා ආවුසො ආපත්තියා භික්ඛු මානත්තාරහො"ති.

6. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. එකා ආපත්ති සරමානපටිච්ඡන්නා එකා ආපත්ති අසරමානපටිච්ඡන්නා. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාසපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාසපරිවාසං දෙති.

තස්ස පරිවසන්තස්ස අඤ්ඤො භික්ඛු ආගච්ඡති බහුස්සුතො ආගතාගමො ධම්මධරො විනයධරො මාතිකාධරො පණ්ඩිතො ව්‍යත්තො මෙධාවී ලජ්ජී කුක්කුච්චකො සික්ඛාකාමො. සො එවං වදෙති: කිං අයං ආවුසො භික්ඛු ආපන්නො? කිස්සායං භික්ඛු පරිවසතී? ති.

තෙ එවං වදෙන්ති: අයං ආවුසො භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. එකා ආපත්ති සරමානපටිච්ඡන්නා. එකා ආපත්ති අසරමානපටිච්ඡන්නා. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාසපරිවාසං යාචි. තස්ස සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාසපරිවාසං අදාසි. තායො අයං ආවුසො භික්ඛු ආපන්නො. තාසායං භික්ඛු පරිවසතීති.

සො එවං වදෙති: "යායං ආවුසො ආපත්ති සරමානපටිච්ඡන්නා ධම්මිකං තස්සා ආපත්තියා පරිවාසදානං. ධම්මත්තා රුහති. යා ච ඛ්වායං ආවුසො ආපත්ති අස්සරමානපටිච්ඡන්නා අධම්මිකං තස්සා ආපත්තියා පරිවාසදානං. අධම්මත්තා න රුහති. එකිස්සා ආවුසො ආපත්තියා භික්ඛු මානත්තාරහො"ති.

ඒ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කල්හි බොහෝ ඇසූ පිරූ තැන් ඇයි දන්නා ලද දීඝනිකායාදි ආගම ඇති සූත්‍රපිටකය දරන්නාවූ විනයපිටකය දරන්නාවූ උභයමාතිකා දරන්නාවූ පණ්ඩිත වූ ව්‍යක්ත වූ නුවණ ඇති පවට පිළිකුල් කරණ සුලු වූ සුළු වරදෙහි කුකුස් කරන්නාවූ ශික්ෂාකාමී (හික්මෙනු කැමැත්තාවූ) මහණෙක් එයි. ඒ භික්ෂු තෙමේ "ඇවැත්නි, මේ භික්ෂු කිනම් ඇවැතකට පැමිණියේ ද? මේ භික්ෂු කිනම් ඇවැතකට පිරිවෙස් පුරන්නේ දැ?" යි මෙසේ කියයි

"ඇවැත්නි, මේ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. එක් ඇවැතක් දැන පිළිසන් ය. එක් ඇවැතක් නොදැන පිළිසන් ය. ඒ මහණ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්නට දෙමස්පිරිවෙස සඞ්ඝයා යැදී ය. සඞ්ඝ තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්වලට දෙමස්පිරිවෙස දුන. ඇවැත්නි, මේ මහණ ඒ ඇවැත්නට පැමිණියේ ය. මේ මහණ ඒ ඇවැත්නට පිරිවෙස් පුරා යැ"යි ඔහු මෙසේ පිළිතුරු දෙත්.

ඒ භික්ෂු තෙමේ "ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැතක් දැන පිළිසන් ද, ඒ ඇවැතට පිරිවෙස දීම දැහැමි ය. දැහැමි බැවින් එය නගියි – යෙදෙයි. ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැතක් නොදැන පිළිසන් ද, ඒ ඇවැතට පිරිවෙස් දීම නොදැහැමි ය. නො දැහැමි බැවින් නො නැඟෙයි. ඇවැත්නි, එක් ඇවැතකට භික්ෂු තෙමේ මානත ලැබීමට සුදුසු යැ"යි කියයි.

6. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (ඉන්) එක් ඇවැතක් සිහි කරමින් පිළිසන්ය. එක් ඇවැතක් සිහි නොකරමින් පිළිසන් ය. ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්නට දෙමස්පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදියි සඞ්ඝ තෙමේ ඒ භික්ෂුහටදෙමසක් පිළිසන් ඒ ඇවැත්නට දෙමස්පිරිවෙස දෙයි.

ඒ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කල්හි බොහෝ ඇසූ පිරූ තැන් ඇති, දන්නා ලද දීඝනිකායාදි ආගම ඇති, ධර්මය දරන්නාවූ, විනය දරන්නාවූ, අභිධර්මමාතෘකා නොහොත් උභයපාතිමොක්ඛයන් දරණ, පණ්ඩිත වූ ව්‍යක්ත වූ තුලනප්‍රඥ ඇති පවට පිළිකුල් කරණ, වරදට කුකුස් කරණ, ශික්ෂාකාමී අන් මහණෙක් එයි. ඒ භික්ෂු "ඇවැත්නි, මේ භික්ෂු තෙමේ කිනම් ඇවැතකට පැමිණියේ ද? මේ භික්ෂු තෙමේ කිනම් ඇවතකට පිරිවෙස් පුරා දැ?"යි මෙසේ අසයි.

ඒ භික්ෂුහු මෙසේ කියති: "ඇවැත්නි, මේ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. එක් ඇවැතක් සිහි කරමින් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතක් සිහි නොකරමින් පිළිසන් ය. ඒ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ආපත්තීනට දෙමස්පිරිවෙස සංඝයාගෙන් ඉල්ලිය. සංඝ තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්නට දෙමස්පිරිවෙස දුන. ඇවැත්නි, මේ භික්ෂු තෙමේ ඒ ඇවැත්නට පැමිණියේ ය. මේ භික්ෂු තෙමේ ඒ ඇවැත්නට පිරිවෙස් පුරයි" යනුයි.

ඒ භික්ෂු තෙමේ මෙසේ කියයි: "ඇවැත්නි, යම් ඇවැතක් සිහි කරමින් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැතට පිරිවෙස දීම දැහැමි ය. දැහැමි බැවින් යෙදෙයි. ඇවැත්නි යම් මේ ඇවැතක් සිහි නොකරමින් පිළිසන් ද ඒ ඇවැතට පිරිවෙස් දීම. නො දැහැමි ය. නො දැහැමිබැවින් නො යෙදෙයි. ඇවැත්නි, එක්ඇවතකට භික්ෂු තෙමේ මානත පිරීමට සුදුසු ය" (යනු යි).

7. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. එකා ආපත්ති නිබ්බෙමතිකපටිච්ඡන්නා එකා ආපත්ති වෙමතිකපටිච්ඡන්නා. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං ද්වෙමාස-පටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාසපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාසපරිවාසං දෙති.

තස්ස පරිවසන්තස්ස අඤ්ඤො භික්ඛු ආගච්ඡති බහුස්සුතො ආගතාගමො ධම්මධරො විනයධරො මාතිකාධරො පණ්ඩිතො ව්‍යත්තො මෙධාවී ලජ්ජී කුක්කුච්චකො සික්ඛාකාමො. සො එවං වදෙති: කිං අයං ආවුසො භික්ඛු ආපන්නො? කිස්සායං භික්ඛු පරිවසතී?ති.

තෙ එවං වදෙන්ති: අයං ආවුසො භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. එකා ආපත්ති නිබ්බෙමතිකපටිච්ඡන්නා. එකා ආපත්ති වෙමති වෙමතිකපටිච්ඡන්නා. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාස පරිවාසං යාචි. තස්ස සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාසපරිවාසං අදාසි. තායො අයං ආවුසො භික්ඛු ආපන්නො. තාසායං භික්ඛු පරිවසතීති.

සො එවං වදෙති: යායං ආවුසො ආපත්ති නිබ්බෙමතිකපටිච්ඡන්නා, ධම්මිකං තස්සා ආපත්තියා පරිවාසදානං. ධම්මත්තා රූහති. යා ච ඛ්වායං ආවුසො ආපත්ති වෙමතිකපටිච්ඡන්නා, අධම්මිකං තස්සා ආපත්තියා පරිවාසදානං. අධම්මත්තා න රූහති. එකිස්සා ආවුසො ආපත්තියා භික්ඛු මානත්තාරහො'ති.

8. තෙන ඛො සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපන්නො හොති ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. තස්ස එතදහොසි: "අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. "යන්නූනාහං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාස-පරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති."

සො සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං යාචි. තස්ස සඞ්ඝො ද්වින්නං "ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස පරිවසන්තස්ස ලජ්ජිධම්මො ඔක්කමි: "අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. තස්ස මෙ එතදහොසි: අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. යන්නූනාහං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති. සො'හං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසන්තස්ස ලජ්ජිධම්මො ඔක්කමි; යන්නූනාහං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති". සො භික්ඛූනං ආරොචෙසි:

7. "මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් දෙමසක් පිළිසත් වූ සඟාවශෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. ඉන් එක් ඇවැතෙක් විමතියක් නැති ව පිළිසත් ය. අනෙක් ඇවැත විමති ඇති ව පිළිසත් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසත් වූ ඒ ඇවැත්නට දෙමස්පිරිවෙස යදියි. සංඝ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළිසත් වූ ඒ ඇවැත්නට දෙමස්පිරිවෙස දෙයි

එ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කල්හි දත්නාලද ආගම ඇති, බොහෝ ඇසූ පිරූ තැන් ඇති, ධර්මය ධරණ විනය ධරණ මාතෘකා ධරණ, පණ්ඩිත වූ, ව්‍යක්ත, නුවණ ප්‍රඥ ඇති, පවට පිළිකුල් කරණ සුලු වූ, වරදට කුකුස් කරණ, හික්මෙනු කැමැති අන් මහණෙක් එ තැනට පැමිණෙයි. හෙතෙම 'ඇවැත්නි, මේ භික්ෂු තෙම කි නම් ඇවැතකට පැමිණියේ ද? මේ මහණ කිනම් ඇවැතකට පිරිවෙස් පුරා ද?" යි මෙසේ කියයි.

ඒ භික්ෂූහු 'ඇවැත්නි, මේ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසත් වූ සඟාවශෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඉන් එක් ඇවැතෙක් විමතියක් නැති ව පිළිසත් ය. අනෙක් ඇවැත විමති ඇති ව පිළිසත් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසත් වූ ඒ ඇවැත්නට දෙමස්පිරිවෙස සංඝයා යැදී. සංඝ තෙම ඒ භික්ෂූහට දෙමසක් පිළිසත් වූ ඒ ඇවැත්නට දෙමස්-පිරිවෙස දුන. ඇවැත්නි, මේ මහණ ඒ ඇවැත්නට පැමිණියේ ය. මේ මහණ ඒ ඇවැත්නට පිරිවෙස් පුරායැ'' යි කියත්.

ඒ භික්ෂු තෙම "ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැතක් විමති නැති ව පිළිසත් ද, ඒ ඇවැතට පිරිවෙස දීම දැහැමි ය. දැහැමි බැවින් නැගෙයි. ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැතක් වනාහි විමති ඇති ව පිළිසත් ද, ඒ ඇවැතට පිරිවෙස දීම නො දැහැමිය. නො දැහැමි බැවින් නො නැගෙයි. ඇවැත්නි, එක් ඇවැතකට භික්ෂු තෙමේ මානත ලැබීමට සුදුසු යැ"යි කියයි.

8. එ සමයෙහි වනාහි එක්තරා මහණෙක් දෙමසක් පිළිසත් වූ සඟ-වෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ වෙයි. ඒ මහණහට "මම් වනාහි දෙමසක් පිළිසත් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම් දෙමසක් පිළිසත් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකට එක්මස්පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකි'' යි මේ සිත වෙයි.

ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස්පිරිවෙස සංඝයා යැදී ය. සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස්පිරිවෙස ඒ භික්ෂුහට දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මහණහට "මම් වනාහි දෙමසක් පිළිසත් වූ සඟාවශෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට 'මම් දෙමසක් පිළිසත් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම් දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස්පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ'යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස්පිරිවෙස සංඝයා යැදීමි. සංඝ තෙමේ ඒ මටදෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස්පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට 'මම් දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ අනිත් මස පිරිවෙස ද සංඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ"යි ලජ්ජිධර්මය පහළ විය. ඒ භික්ෂු තෙමේ භික්ෂූනට මේ කරුණ දැන්විය:

''අහං ඛො ආවුසො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාස-පටිච්ඡන්නායො. තස්ස මෙ එතදහොසි: අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. යන්නූනාහං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති. සො'හං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාස-පරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසන්තස්ස ලජ්ජිධම්මො ඔක්කමි අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායොති. තස්ස මෙ එතදහොසි: 'අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. යන්නූනාහං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති.' සො'හං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසන්තස්ස ලජ්ජිධම්මො ඔක්කමි: 'යන්නූනාහං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති.'' කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති.

9. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො තස්ස භික්ඛුනො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං දෙතු. එවං ච පන භික්ඛවෙ දාතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා -පෙ- එවමස්ස වචනීයො: ''අහං භන්තෙ ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. තස්ස මෙ එතදහොසි: 'අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. යන්නූනාහං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාස-පරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති.' සො'හං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාස-පටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසන්තස්ස ලජ්ජි-ධම්මො ඔක්කමි: 'අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො'ති. තස්ස මෙ එතදහොසි: අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝා-දිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. යන්නූනාහං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති.' සො'හං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාස-පටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසන්තස්ස ලජ්ජිධම්මො ඔක්කමි: යන්නූනාහං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං තරම්පි මාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති. සො'හං භන්තෙ සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාචාමී''ති. දුතියම්පි යාචිතබ්බො. තතියම්පි යාචිතබ්බො.

"ඇවැත්නි, මම දෙමසක් පිළිසත් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට 'මම වනාහි දෙමසක් පිළිසත් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ'යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මසක් පිරිවෙස සංඝයා යැදීමි ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසත්වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට "මම් වනාහි දෙමසක් පිළිසත් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි'යි ලජ්ජිධර්මය පහළ විය. ඒ මට 'මම් දෙමසක් පිළිසත්වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම් දෙමසක් පිළිසත්වූ ඇවැත් දෙකට එක් මස් පිරිවෙස යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ'යි මේ සිත විය. ඒ මම් දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස පිරිවෙස සංඝයා යැදීමි ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මසක් පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට "මම දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙකට අනෙක් මසක පිරිවෙස ද සංඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ" යි ලජ්ජිධර්මය පහළ විය. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු දැ"යි.

9. මේ කරුණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැළ කළේය "මහණෙනි එසේ නම් සංඝතෙමේ දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙකට ඒ මහණහට ඉතිරි මාසපරිවාසය ද දෙනය කෙරේවා. මහණෙනි, (ඉතිරි මාසපරිවෙස ද) මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ භික්ෂුනු විසින් සංඝයා වෙත එළඹ "වහන්ස, මම දෙමසක් පිළිසත් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට "මම් වනාහි දෙමසක් පිළිසත් වූ සඟවෙසෙස් ඇවත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මස පිරිවෙස යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ' යි මේ සිත විය. ඒ මම් දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස්පිරිවෙස සංඝයා යැදීමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට "මම් වනාහි දෙමසක් පිළිසත් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි"යි ලජ්ජිධර්මය පහළ විය. ඒ මට 'මම් දෙමසක් පිළිසත් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම් දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ'යි මේ සිත විය ඒ මම් දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යැදීමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසත්වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට 'මම් දෙමසක් පිළිසත් ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතර- මාසපරිවාසය ද සංඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ'යි ලජ්ජිධර්මය පහළ විය. ඒ මම් දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙක ට ඉතරමාසපරිවාසය ද සංඝයා යදිමි. "දෙවනුත් යැදිය යුතු ... තෙවනුත් යැදිය යුතු.

10. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

"සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. තස්ස එතදහොසි. 'අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. යන්නූනාහං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති'. සො සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං යාචි. තස්ස සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස පරිවසන්තස්ස ලජ්ජිධම්මො ඔක්කමි: 'අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො'ති. තස්ස මෙ එතදහොසි: 'අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. යන්නූනාහං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති'. සො'හං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසන්තස්ස ලජ්ජිධම්මො ඔක්කමි: 'යන්නූනාහං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති'. සො සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං දදෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. තස්ස එතදහොසි: 'අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. යන්නූනාහං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති.' සො සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං යාචි. තස්ස සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස පරිවසන්තස්ස ලජ්ජිධම්මො ඔක්කමි: අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. තස්ස මෙ එතදහොසි: අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. යන්නූනාහං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති. සො'හං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං අදාසි තස්ස මෙ පරිවසන්තස්ස ලජ්ජිධම්මො ඔක්කමි: යන්නූනාහං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති.' සො සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාචති.

10. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සංඝයා දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මෙ නම් මේ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟවෙසෙස් ඇවත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඒ භික්ෂුහට ‘මම් දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම් දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත්දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. ඒ මහණ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස්පිරිවෙස සංඝයා යැදී ය. සංඝ තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ භික්ෂුහට ‘මම් වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි’යි ලජ්ජිධර්මය පහළවිය. ඒ මට ‘මම් දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම් දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ’යි මේ සිත විය. ඒ මම් දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යැදීමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට ‘මම් දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතරමාසපරිවාසය ද සංඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ’යි ලජ්ජිධර්මය පහළ විය. ඒ මහණ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතර මාස පරිවාසය ද සංඝයා යදී. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇති කර්මයෙක් නම් සංඝ තෙමේ මෙ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතරමාසපරිවාසය ද දෙන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි.

සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මෙනම් ඇති මේ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඒ මහණහට ‘මම් වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මස් පිරිවෙස යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යැදී ය. සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මස් පිරිවෙස ඒ මහණහට දුනි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මහණහට ලජ්ජිධර්මය පහළ විය: ‘මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන්වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට ‘මම් වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ’යි මේ සිත විය. ඒ මම් දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යැදීමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිළිසන් දුනි. පිරිවෙස් පුරණ ඔ හට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත්දෙක පිළිබඳ ඉතරමාස-පරිවාසය ද සංඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ’යි ලජ්ජිධර්මය පහළ විය. ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතරමාස පරිවාසය ද සංඝයා යදියි.

සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාස-පටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසස්ස දානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි: -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි: -පෙ-.

දින්නො සඞ්ඝෙන ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාස පටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසො. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී''ති.

තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා පුරිමං උපාදාය ද්වෙ මාසා පරිවසිතබ්බා.

11. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. තස්ස එවං හොති: 'අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. යන්නූනාහං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං යාචෙය්‍ය'න්ති. සො සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං දෙති. තස්ස පරිවසන්තස්ස ලජ්ජිධම්මො ඔක්කමති: ''අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදි-සෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. තස්ස මෙ එතදහොසි. 'අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. යන්නූනාහං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං එකමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති.' සො'හං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසන්තස්ස ලජ්ජිධම්මො ඔක්කමි: යන්නූනාහං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වමාසපටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති''. සො සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාස-පටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසංපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං දෙති. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා පුරිමං උපාදාය ද්වෙ මාසා පරිවසිතබ්බා.

12. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. එකං මාසං ජානාති, එකං මාසං න ජානාති. සො සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං යං මාසං ජානාති තං මාසං පරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාස-පටිච්ඡන්නානං යං මාසං ජානාති තං මාසං පරිවාසං දෙති. සො පරිවසන්තො ඉතරම්පි මාසං ජානාති. තස්ස එවං හොති: 'අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. එකං මාසං ජානිං එකං මාසං න ජානිං. සො'හං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං යං මාසං ජානිං, තං මාසං පරිවාසං යාචිං. -

සංඝ තෙමේ මෙ නම් ඇති භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද දෙයි. මෙ නම් ඇති භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන්වූ ඇවැත් දෙකට ඉතිරි මස පිරිවෙස දීම යම් ආයුෂ්මතකුට අභිමත නම් හෙ තෙමේ නිහඬ වේවා. යමකුට අනභිමත නම් හෙ තෙමේ කියාවා.

දෙවනුවත් මේ කරුණ කියමි ... තෙවනුවත් මේ කරුණ කියමි ...

සංඝයා විසින් මෙ නම් ඇති භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට ඉතිරි මස පිරිවෙස ද දෙනලදී සංඝයාට එය අභිමත යි. එහෙයින් නිහඬ ය. මේ කරුණ මෙසේ පිළිගණිමි."

මහණෙනි, ඒ භික්ෂු විසින් පළමු ඇවැතත් ගෙණ දෙමසක් පිරිවෙස් පිරිය යුතු යි.

11. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. ඒ මහණහට 'මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ' යි මේ සිත වෙයි. ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මස් පිරිවෙස සංඝයා යදියි. සංඝ තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස දෙයි. පිරිවෙස් පුරණ ඔහුට ලජ්ජිධර්මය පහළ වෙයි: "මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට 'මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම් දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ' යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යැදීමි. සංඝතෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස ඒ මට දුනි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට ලජ්ජිධර්මය පහළ විය: 'මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සංඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ"යි. ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත්දෙක පිළිබඳ ඉතිරිමස පිරිවෙස ද සංඝයා යදියි. සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත්දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද, ඒ මහණහට දෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් (පිරිවෙස් පිරූ) පළමු ඇවැතත් ගෙණ දෙමසක් පිරිවෙස් පිරිය යුතු යි.

12. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන්වූ සඟවෙසෙස්ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. ඉන් එක් මසක් දනියි. එක් මසක් නො දනියි. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මාසයක් දනී ද, ඒ මාසයට පිරිවෙය සංඝයා යදියි. සංඝ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මාසයක් දනී ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස දෙයි. පිරිවෙස් පුරණ හෙ තෙම අනික් මාසය ද දනියි. ඒ මහණහට මේ අදහස වෙයි 'මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. (ඉන්) එක් මසක් දැන සිටියෙමි. එක් මසක් නොදැන සිටියෙමි. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් දැන සිටියෙම් ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සංඝයා යැදීමි. –

තස්ස මෙ සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං යං මාසං ජානිං, තං මාසං පරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසන්තො ඉතරම්පි මාසං ජානාමි. යන්නූනාහං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාස-පටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති.' සො සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං දෙති. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා පුරිමං උපාදාය ද්වෙ මාසා පරිවසිතබ්බා.

13. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. එකං මාසං සරති. එකං මාසං නස්සරති. සො සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං යං මාසං සරති තං මාසං පරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාස-පටිච්ඡන්නානං යං මාසං සරති තං මාසං පරිවාසං දෙති. සො පරිවසන්තො ඉතරම්පි මාසං සරති තස්ස එවං හොති: 'අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. එකං මාසං සරිං. එකං මාසං නස්සරිං. සො'හං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං යං මාසං සරිං. තං මාසං පරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං යං මාසං සරිං, තං මාසං පරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසන්තො ඉතරම්පි මාසං සරාමි. යන්නූනාහං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති.''ති. සො සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං දෙති. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා පුරිමං උපාදාය ද්වෙ මාසා පරිවසිතබ්බා.

14. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. එකං මාසං නිබ්බෙමතිකො. එකං මාසං වෙමතිකො. සො සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං යං මාසං නිබ්බෙමතිකො තං මාසං පරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං යං මාසං නිබ්බෙමතිකො තං මාසං පරිවාසං දෙති. සො පරිවසන්තො ඉතරම්පි මාසං නිබ්බෙමතිකො හොති. තස්ස එවං හොති: "අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාස-පටිච්ඡන්නායො. එකං මාසං නිබ්බෙමතිකො. එකං මාසං වෙමතිකො. සො'හං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං යං මාසං නිබ්බෙමතිකො තං මාසං පරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං යං මාසං නිබ්බෙමතිකො තං මාසං පරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසන්තො ඉතරම්පි මාසං නිබ්බෙමතිකො. යන්නූනාහං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති." -

සංඝ තෙමේ ඒ මට දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මාසයක් දැන සිටියෙම් ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස දුනි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මම අනෙක් මාසය ද දැනිම්. මම දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සංඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ' යි මේ සිත විය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සංඝයා යදියි. සංඝ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද දෙයි. මහණෙනි, ඒ භික්ෂු විසින් (නොදැන සිටි) පළමු ඇවැතත් ගෙණ දෙමසක් පිරිවෙස් පිරිය යුතු යි.

13. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසත් වූ සඟ වෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (එයින්) එක් මසක් සිහි කරයි. එක් මසක් සිහි නො කරයි. ඒ මහණතෙම දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මාසයක් සිහි කරයි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත්දෙක පිළිබඳ යම් මාසයක් සිහි කරයි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස දෙයි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මහණ තෙම ඉතර මාසය ද සිහි කරයි. (එකල්හි) ඒ මහණහට මෙසේ සිතෙයි. "මම වනාහි දෙමසක් පිළිසත් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. (ඉන්) එක් මසක් සිහි කළෙමි. එක් මසක් සිහි නො කෙළෙමි. ඒ මම් දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් සිහි කෙළෙම් ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සඞ්ඝයා යැදීමි. දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් සිහි කෙළෙම් ද, සඞ්ඝ තෙමේ මට ඒ මසට පිරිවෙස දුනි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මම ඉතිරි මස ද සිහි කරමි. මම් දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මසපිරිවෙස ද සඞ්ඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ"යි. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සඞ්ඝයා යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද ඒ මහණහට දෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් (සිහි නොකළ) පළමු ඇවත ද ගෙණ දෙමසක් පිරිවෙස් පිරිය යුතු යි.

14 මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසත් සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (ඉන්) එක් මසක් විමති නැත්තේ වෙයි. එක් මසක් විමති ඇත්තේ වෙයි. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් විමති නැත්තේ ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදී සඞ්ඝ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් විමති නැත්තේ ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස දෙයි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මහණ තෙම අනෙක් මස ද විමති නැත්තේ වෙයි. (එකල්හි) ඒ මහණහට මෙසේ සිතෙයි: "මම් වනාහි දෙමසක් පිළිසත් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. (ඉන්) එක් මසක් විමති නැත්තෙම් වීමි. එක් මසක් විමති ඇත්තෙම් වීමි. ඒ මම දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් විමති නැත්තෙම් වීම් ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සඞ්ඝයා යැදිමි. සඞ්ඝ තෙමේ ඒ මට දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් විමති නැත්තෙම් ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස දුනි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මම් අනෙක් මස ද, විමති නැත්තෙම් වෙමි. මම් දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සඞ්ඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ"යි -

සො සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං දෙති. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා පුරිමං උපාදාය ද්වෙමාසා පරිවසිතබ්බා.

15. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. එකො මාසො ජානපටිච්ඡන්නො, එකො මාසො අජානපටිච්ඡන්නො. සො සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වොසපටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාසපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාස-පටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාසපරිවාසං දෙති. තස්ස පරිවසන්තස්ස අඤ්ඤො භික්ඛු ආගච්ඡති බහුස්සුතො ආගතාගමො ධම්මධරො විනයධරො මාතිකාධරො පණ්ඩිතො ව්‍යත්තො මෙධාවී ලජ්ජී කුක්කුච්චකො සික්ඛාකාමො. සො එවං වදෙති:

“කිං අයං ආවුසො භික්ඛු ආපන්නො? කිස්සායං භික්ඛු පරිවසතී”? ති තෙ එවං වදෙන්ති: ‘අයං ආවුසො භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. එකො මාසො ජානපටිච්ඡන්නො, එකො මාසො අජානපටිච්ඡන්නො. සො සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාස-පටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාසපරිවාසං යාචි. තස්ස සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාසපරිවාසං අදාසි. තායො අයං ආවුසො භික්ඛු ආපන්නො. තාසායං භික්ඛු පරිවසතී’ති. සො එවං වදෙති: “ය්වායං ආවුසො මාසො ජානපටිච්ඡන්නො, ධම්මිකං තස්ස මාසස්ස පරිවාසදානං. ධම්මත්තා රූහති. යො ච ඛ්වායං ආවුසො මාසො අජානපටිච්ඡන්නො, අධම්මිකං තස්ස මාසස්ස පරිවාසදානං. අධම්මත්තා න රූහති. එකස්ස ආවුසො මාසස්ස භික්ඛු මානත්තාරහො”ති.

16. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. එකො මාසො සරමානපටිච්ඡන්නො එකො මාසො අස්සරමාන[1] පටිච්ඡන්නො. සො සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමංසපටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාසපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාසපරිවාසං දෙති. තස්ස පරිවසන්තස්ස අඤ්ඤො භික්ඛු ආගච්ඡති බහුස්සුතො ආගතාගමො ධම්මධරො විනයධරො මාතිකාධරො පණ්ඩිතො ව්‍යත්තො මෙධාවී ලජ්ජී කුක්කුච්චකො සික්ඛාකාමො. සො එවං වදෙති:

1. අසරමානො, සීමු. 1.

ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සඞ්ඝයා යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද දෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් (විමති නැති) පළමු ඇවතත් ගෙණ දෙමසක් පිරිවෙස් පිරිය යුතු යි.

15. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසත් වූ සඟ වෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (ඉන්) එක් මසක් දනිමින් පිළිසත් ය. එක් මසක් නොදන පිළිසත් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ දෙමසක් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස් පිරිවෙස ඒ මහණහට දෙයි. ඒ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කල්හි බොහෝ ඇසූ පිරූ තැන් ඇති, දනගත් ආගම ඇති, ධම්ධර විනයධර මාතෘකාධර වූ පණ්ඩිත වූ ව්‍යක්ත වූ නුවණැති ලජ්ජී වූ සුළු වරදෙහි ද කුකුස් කරණ, හික්මෙනු කැමැති අන් මහණෙක් එයි. හේ මෙසේ කියයි:

"ඇවැත්නි, මේ මහණ කිනම් ඇවැතකට පැමිණියේ ද? මේ මහණ තෙම කුමකට පිරිවෙස් පුරයි දැ?යි. ඒ භික්ෂූහු "ඇවැත්නි, මේ භික්ෂු තෙමෙ දෙමසක් පිළිසත් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඉන් එක් මසක් දනිමින් පිළිසත් ය. එක් මසක් නොදනිමින් පිළිසත් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ දෙමස්පිරිවෙස සඞ්ඝයා යැදී ය. සඞ්ඝ තෙමේ ඒ මහණ හට දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස්පිරිවෙස දුනි. ඇවැත්නි, මේ භික්ෂු තෙම ඒ ඇවැත් අවත්තේ ය. මේ භික්ෂු තෙම ඒ ඇවැත් පිණිස පිරිවෙස් පුරා යැ"යි මෙසේ ඒ මහණහු කියති. (එකල්හි ඒ විනය දත්) භික්ෂු තෙමේ "ඇවැත්නි, යම් මේ මාසයක් දනිමින් පිළිසත් ද ඒ මසට පිරිවෙස දීම දැහැමි ය. දැහැමිබැවින් යෙදෙයි. ඇවැත්නි, යම් මේ මාසයක් නො දන පිළිසත් ද ඒ මස පිරිවෙස දීම නොදැහැමි ය. නො දැහැමි බැවින් නො යෙදෙයි. ඇවැත්නි, මහණ තෙමෙ එක්මසක මානතට සුදුසු යැ" යි.

16. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසත් වූ සඟ වෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. එයින් එක් මසක් සිහිකරමින් පිළිසත් ය. එකක් මසක් සිහි නොකරමින් පිළිසත් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමසක් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස් පිරිවෙස දෙයි. ඒ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කල්හි බොහෝ ඇසූ පිරූ තැන් ඇති, දනගත් ආගම ඇති, සූත්‍රපිටකය දන්නාවූ, විනය පිටකය දන්නා වූ, උභය මාතෘකා දරන්නාවූ (-හෝ අභිධම්මය දන්නා වූ) පණ්ඩිත වූ ව්‍යක්ත වූ කුලනාතමක ප්‍රඥ ඇති, පවට පිළිකුල්කරණ සුළු, වරදෙහි ද කුකුස් කරණ, හික්මෙනු කැමැති අන් මහණෙක් පැමිණෙයි. හේ මෙසේ කියයි:

'කිං අයං ආවුසො, භික්ඛු ආපන්නො? කිස්සායං භික්ඛු පරිවසතී?'ති තෙ එවං වදෙන්ති: 'අයං ආවුසො භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. එකො මාසො සරමානපටිච්ඡන්නො. එකො මාසො අස්සරමානපටිච්ඡන්නො. සො සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාසපරිවාසං යාචි. තස්ස සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාස පරිවාසං අදාසි. තායො අයං ආවුසො භික්ඛු ආපන්නො. තාසායං භික්ඛු පරිවසතී''ති. සො එවං වදෙති: ''යවායං ආවුසො මාසො සරමානපටිච්ඡන්නො ධම්මිකං තස්ස මාසස්ස පරිවාසදානං. ධම්මත්තා රූහති. යො ච ඛ්වායං ආවුසො මාසො අස්සරමානපටිච්ඡන්නො අධම්මිකං තස්ස මාසස්ස පරිවාසදානං. අධම්මත්තා නරූහති. එකස්ස ආවුසො මාසස්ස භික්ඛු මානත්තාරහො''ති.

17 ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. එකො මාසො නිබ්බෙමතිකපටිච්ඡන්නො. එකො මාසො වෙමතිකපටිච්ඡන්නො. සො සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාසපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාසපරිවාසං දෙති. තස්ස පරිවසන්තස්ස අඤ්ඤො භික්ඛු ආගච්ඡති බහුස්සුතො ආගතාගමො ධම්මධරො විනයධරො මාතිකාධරො පණ්ඩිතො ව්‍යත්තො මෙධාවී ලජ්ජී කුක්කුච්චකො සික්ඛාකාමො. සො එවං වදෙති:

'කිං අයං ආවුසො භික්ඛු ආපන්නො? කිස්සායං භික්ඛු පරිවසතී?'ති. තෙ එවං වදෙන්ති: ''අයං ආවුසො භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. එකො මාසො නිබ්බෙමතිකපටිච්ඡන්නො. එකො මාසො වෙමතිකපටිච්ඡන්නො. සො සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාසපරිවාසං යාචි. තස්ස සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාසපරිවාසං අදාසි. තායො අයං ආවුසො භික්ඛු ආපන්නො. තාසායං භික්ඛු පරිවසතී''ති. සො එවං වදෙති: ''යවායං ආවුසො මාසො නිබ්බෙමතිකපටිච්ඡන්නො, ධම්මිකං තස්ස මාසස්ස පරිවාස දානං. ධම්මත්තා රූහති. යො ච ඛ්වායං ආවුසො මාසො වෙමතිකපටිච්ඡන්නො, අධම්මිකං තස්ස මාසස්ස පරිවාසදානං. අධම්මත්තා න රූහති. එකස්ස ආවුසො මාසස්ස භික්ඛු මානත්තාරහො''ති.

[ද්වෙමාසපරිවසිතබ්බවිධි නිට්ඨිතා.]

"ඇවැත්නි, මේ භික්ෂු කිනම් ඇවැතකට පැමිණියේ ද? මේ මහණ කුමකට පිරිවෙස් පුරයි ද?"යි (එකල්හි) ඒ භික්ෂූහු "ඇවැත්නි, මේ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. (එයින්) එකක් මසක් සිහි කරමින් පිළිසත් ය. එකක් මසක් සිහි නොකරමින් පිළිසත් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යැදී ය. සඞ්ඝ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස්පිරිවෙස දුනි. ඇවැත්නි, මේ භික්ෂු තෙම ඒ ඇවැත් අවත්තේ ය. "මේ භික්ෂු තෙම ඒ ඇවැත් පිණිස පිරිවෙස් පුරා" යැයි ඒ භික්ෂූහු කියති. (එකල්හි) ඒ විනය දත් භික්ෂු තෙම "ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැතක් මාසයක් සිහි කරමින් පිළිසත් ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස් දීම දැහැමි ය දැහැමි බැවින් යෙදෙයි. ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැතක් මාසයක් නො සිහි කරමින් පිළිසත් ද, ඒ මසට පිරිවෙස දීම නොදැහැමි ය. නොදැහැමි බැවින් නො යෙදෙයි. ඇවැත්නි, භික්ෂු තෙම එක් මසක මානතට සුදුසු යැ"යි මෙසේ කියයි.

17. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම දෙමසක් පිළිසත් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (ඉන්) එක් මසෙක් විමති නැති ව පිළිසත් ය. එක් මසෙක් විමති ඇති ව පිළිසත් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමසක් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදියි. සඞ්ඝ තෙම ඒ මහණහට දෙමසක් පිළිසත් ඇවැත් දෙකට දෙමසක් පිරිවෙස දෙයි. ඒ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කලැ බහුශ්‍රැත වූ, දන්නා ලද ආගම ඇති, ධර්මය දරණ, විනය දරණ, මාතිකා දරණ, පණ්ඩිත වූ ව්‍යක්ත වූ ප්‍රාඥ වූ, පවට පිළිකුල් කරණ, සුළු වරදට ද කුකුස් කරණ, හික්මෙනු කැමැති අන් මහණෙක් පැමිණෙයි. ඒ භික්ෂු තෙම මෙසේ අසයි.

"ඇවැත්නි, මේ මහණ කිනම් ඇවැතකට පැමිණියේ ද? මේ මහණ කුමකට පිරිවෙස් පුරා ද?"යි මෙසේ අසයි. (එකල්හි) ඒ භික්ෂූහු "ඇවැත්නි, මේ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසත් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඉන් එක් මසක් විමති නැතිව පිළිසත් ය. එක් මසක් විමති ඇති ව පිළිසත් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යැදී ය. සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසත් ඇවැත් දෙකට දෙමස් පිරිවෙස ඒ භික්ෂුහට දුනි. ඇවැත්නි, මේ භික්ෂු තෙම ඒ ඇවැත් අවත්ය, මේ මහණ ඒ ඇවැත් පිණිස පිරිවෙස් පුරා" යයි ඔහු කියත්. (එකල්හි) ඒ භික්ෂු තෙම "ඇවැත්නි, යම් මේ මාසයක් විමති නැති ව පිළිසත් ද, ඒ මසට පිරිවෙස් දීම දැහැමි ය. දැහැමි බැවින් යෙදෙයි ඇවැත්නි, යම් මේ මාසයක් විමති ඇතිව පිළිසත් ද, ඒ මසට පිරිවෙස් දීම නො දැහැමි ය. නො දැහැමි බැවින් නො යෙදෙයි. ඇවැත්නි, භික්ෂු තෙම එක් මසක මානතට සුදුසුය"යි මෙසේ කියයි.

[දෙමස්පිරිවෙස් පිරිය යුතු සැටි නිමි.]

සුද්ධන්තපරිවාසො

1. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපන්නො හොති. සො ආපත්තිපරියන්තං න ජානාති. රත්තිපරියන්තං න ජානාති. ආපත්තිපරියන්තං නස්සරති. රත්තිපරියන්තං නස්සරති. ආපත්තිපරියන්තෙ වෙමතිකො. රත්තිපරියන්තෙ වෙමතිකො. සො භික්ඛූනං ආරොචෙසි: අහං ආවුසො සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං. ආපත්තිපරියන්තං න ජානාමි. රත්තිපරියන්තං න ජානාමි. ආපත්තිපරියන්තං නස්සරාමි. රත්තිපරියන්තං නස්සරාමි. ආපත්තිපරියන්තෙ වෙමතිකො. රත්තිපරියන්තෙ වෙමතිකො. කථන්නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති? භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

2. තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො භික්ඛුනො තාසං ආපත්තීනං සුද්ධන්තපරිවාසං දෙතු. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ දාතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා -පෙ- එවමස්ස වචනීයො: "අහං භන්තෙ සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං. ආපත්තිපරියන්තං න ජානාමි. රත්තිපරියන්තං න ජානාමි. ආපත්තිපරියන්තෙ වෙමතිකො. රත්තිපරියන්තෙ වෙමතිකො. සො'හං භන්තෙ සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං සුද්ධන්තපරිවාසං යාචාමී"ති. දුතියම්පි යාචිතබ්බො. තතියම්පි යාචිතබ්බො.

3. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

"සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි. ආපත්තිපරියන්තං න ජානාති. රත්තිපරියන්තං න ජානාති. ආපත්තිපරියන්තං නස්සරති. රත්තිපරියන්තං නස්සරති. ආපත්ති පරියන්තෙ වෙමතිකො. රත්තිපරියන්තෙ වෙමතිකො. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං සුද්ධන්තපරිවාසං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපත්තීනං සුද්ධන්තපරිවාසං දදෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො, අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි. ආපත්තිපරියන්තං නජානාති. රත්තිපරියන්තං න ජානාති. ආපත්තිපරියන්තං නස්සරති. රත්තිපරියන්තං නස්සරති. ආපත්තිපරියන්තෙ වෙමතිකො. රත්තිපරියන්තෙ වෙමතිකො. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං සුද්ධන්තපරිවාසං යාචති. සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපත්තීනං සුද්ධන්තපරිවාසං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපත්තීනං සුද්ධන්තපරිවාසස්ස දානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි. -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි. -පෙ-

දින්නො සඞ්ඝෙන ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපත්තීනං සුද්ධන්තපරිවාසො. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී"ති.

සුද්ධන්තපරිවාසය

1. එ සමයෙහි එක්තරා මහණෙක් බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවන්නේ වෙයි. ඒ භික්ෂු තෙම ඇවැත් කෙළවර නො දනියි. රාත්‍රි කෙළවර නොදනී. ඇවැත් කෙළවර සිහි නො කරයි. රාත්‍රි කෙළවර සිහි නො කරයි. ආපත්තීන්ගේ සීමායෙහි විමති ඇත්තේ වෙයි. රාත්‍රීන්ගේ සීමායෙහි විමති ඇත්තේ වෙයි. ඒ භික්ෂු තෙම "ඇවැත්නි, මම බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවන්නේ වෙමි. ආපත්තීන්ගේ අන්තය නොදනිමි. රාත්‍රීන්ගේ අන්තය නො දනිමි. ආපත්තීන්ගේ අන්තය සිහි නො කරමි රාත්‍රීන්ගේ අන්තය සිහි නො කරමි. ආපත්තීන්ගේ අන්තයෙහි විමති ඇත්තෙමි. රාත්‍රීන්ගේ අන්තයෙහි විමති ඇත්තෙමි. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු දැ?" යි මහණුනට දැන්වී ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කළහ.

2. මහණෙනි, එසේ නම්, සඞ්ඝ තෙමේ ඒ භික්ෂුහට ඒ ආපත්තීනට සුද්ධන්තපරිවාසය දේවා. මහණෙනි, ඒ සුද්ධන්තපරිවාසය මෙසේ දිය යුතු යි: මහණෙනි, ඒ භික්ෂු විසින් සඞ්ඝයා වෙත එළඹ ... මම බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවන්නෙමි. ඇවැත් කෙළවර නො දනිමි. රාත්‍රි කෙළවර නො දනිමි. ඇවැත් කෙළවර සිහි නො කරමි, රාත්‍රි කෙළවර සිහි නො කරමි. ඇවැත් කෙළවරෙහි විමති ඇත්තෙමි. රාත්‍රීන්ගේ කෙළවරෙහි විමති ඇත්තෙමි. වහන්ස, ඒ මම ඒ ඇවැත් පිණිස සුද්ධන්ත පරිවාසය සඞ්ඝයා යදිමි'යි යැදිය යුතු. දෙවනු ද යැදිය යුතු. තෙවනු ද යැදිය යුතු:

3. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සඞ්ඝයා දැන්විය යුතු:

"වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මෙ නම් ඇති මහණ බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවනි. ඇවැත් පිරියත නො දනියි. රෑ පිරියත නොදනී. ඇවැත් පිරියත නො සරයි. රෑ පිරියත නො සරයි. ඇවැත් පිරියතෙහි විමති ඇත්තේ ය. රෑ පිරියතෙහි විමති ඇත්තේ ය. ඒ මහණ තෙම ඒ ඇවැත් පිණිස සුද්ධන්තපරිවාසය සඞ්ඝයා යදියි. ඉදින් සඞ්ඝයාට පැමිණි කල් ඇති කර්මයෙක් නම්, සඞ්ඝ තෙම මෙ නම් ඇති මහණහට ඒ ආපත්තීනට සුද්ධන්තපරිවාසය දෙන්නේ ය. මේ ඥප්ති යි.

සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මෙ නම් ඇති මහණ බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවනි. ඇවැත් පිරියත නො දනියි. රෑ පිරියත නො දනියි. ඇවැත් පිරියත නො සරයි. රෑ පිරියත නො සරයි. ඇවැත් පිරියතෙහි විමති ඇත. රෑ පිරියතෙහි විමති ඇත. ඒ මහණ තෙම ඒ ආපත්තීනට සුද්ධන්තපරිවාසය සඞ්ඝයා යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ මෙ නම් ඇති මහණහට ඒ ආපත්තීනට සුද්ධන්තපරිවාසය දෙයි. මෙ නම් ඇති මහණහට ඒ ඇවැත්නට සුදත් පිරිවෙස දීම යම් ආයුෂ්මතකුට අභිමත නම්, හේ නිහඬ වේවා. යම් ආයුෂ්මතකුට අනභිමත නම් හෙතෙම කියාවා.

දෙවනුත් මේ කරුණ කියමි ... තෙවනුත් මේ කරුණ කියමි...

සඞ්ඝයා විසින් මෙ නම් ඇති මහණහට ඒ ඇවැත්නට සුදත් පිරිවෙස දෙන ලදී. එය සඞ්ඝයාට අභිමත යි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙය මෙසේ පිළිගණිමි" යි.

4. එවං ච ඛො භික්ඛවෙ සුද්ධන්තපරිවාසො දාතබ්බො. එවං පරිවාසො දාතබ්බො.

5. කථඤ්ච භික්ඛවෙ සුද්ධන්තපරිවාසො දාතබ්බො?

"ආපත්තිපරියන්තං න ජානාති, රත්තිපරියන්තං න ජානාති. ආපත්තිපරියන්තං නස්සරති, රත්තිපරියන්තං න සරති. ආපත්තිපරියන්තෙ වෙමතිකො, රත්තිපරියන්තෙ වෙමතිකො සුද්ධන්තපරිවාසො දාතබ්බො.

"ආපත්තිපරියන්තං ජානාති, රත්තිපරියන්තං න ජානාති. ආපත්තිපරියන්තං සරති, රත්තිපරියන්තං නස්සරති. ආපත්තිපරියන්තෙ නිබ්බෙමතිකො, රත්තිපරියන්තෙ වෙමතිකො. සුද්ධන්තපරිවාසො දාතබ්බො.

"ආපත්තිපරියන්තං එකච්චං ජානාති, එකච්චං න ජානාති, රත්තිපරියන්තං න ජානාති. ආපත්තිපරියන්තං එකච්චං සරති, එකච්චං නස්සරති, රත්තිපරියන්තං නස්සරති. ආපත්තිපරියන්තෙ එකච්චෙ වෙමතිකො, එකච්චෙ නිබ්බෙමතිකො, රත්තිපරියන්තෙ වෙමතිකො. සුද්ධන්තපරිවාසො දාතබ්බො.

"ආපත්තිපරියන්තං න ජානාති, රත්තිපරියන්තං එකච්චං ජානාති, එකච්චං න ජානාති. ආපත්තිපරියන්තං නස්සරති, රත්තිපරියන්තං එකච්චං සරති, එකච්චං නස්සරති. ආපත්තිපරියන්තෙ වෙමතිකො, රත්තිපරියන්තෙ එකච්චෙ වෙමතිකො, එකච්චෙ නිබ්බෙමතිකො. සුද්ධන්තපරිවාසො දාතබ්බො.

"ආපත්තිපරියන්තං ජානාති, රත්තිපරියන්තං එකච්චං ජානාති, එකච්චං න ජානාති, ආපත්තිපරියන්තං සරති, රත්තිපරියන්තං එකච්චං සරති, එකච්චං නස්සරති. ආපත්තිපරියන්තෙ නිබ්බෙමතිකො, රත්තිපරියන්තෙ එකච්චෙ වෙමතිකො, එකච්චෙ නිබ්බෙමතිකො. සුද්ධන්තපරිවාසො දාතබ්බො.

"ආපත්තිපරියන්තං එකච්චං ජානාති, එකච්චං න ජානාති. රත්තිපරියන්තං එකච්චං ජානාති, එකච්චං න ජානාති. ආපත්තිපරියන්තං එකච්චං සරති, එකච්චං නස්සරති. රත්තිපරියන්තං එකච්චං සරති, එකච්චං නස්සරති. ආපත්තිපරියන්තෙ එකච්චෙ වෙමතිකො, එකච්චෙ නිබ්බෙමතිකො. රත්තිපරියන්තෙ එකච්චෙ වෙමතිකො, එකච්චෙ නිබ්බෙමතිකො. සුද්ධන්තපරිවාසො දාතබ්බො." එවං ඛො භික්ඛවෙ සුද්ධන්තපරිවාසො දාතබ්බො.

6. කථඤ්ච භික්ඛවෙ පරිවාසො දාතබ්බො?

"ආපත්තිපරියන්තං ජානාති, රත්තිපරියන්තං ජානාති ආපත්තිපරියන්තං සරති, රත්තිපරියන්තං සරති. ආපත්තිපරියන්තෙ නිබ්බෙමතිකො, රත්තිපරියන්තෙ නිබ්බෙමතිකො. පරිවාසො දාතබ්බො.

"ආපත්තිපරියන්තං න ජානාති, රත්තිපරියන්තං ජානාති. ආපත්තිපරියන්තං නස්සරති, රත්තිපරියන්තං සරති. ආපත්තිපරියන්තෙ වෙමතිකො, රත්තිපරියන්තෙ නිබ්බෙමතිකො. පරිවාසො දාතබ්බො.

"ආපත්තිපරියන්තං එකච්චං ජානාති, එකච්චං න ජානාති, රත්තිපරියන්තං ජානාති. ආපත්තිපරියන්තං එකච්චං සරති, එකච්චං නස්සරති, රත්තිපරියන්තං සරති. ආපත්තිපරියන්තෙ එකච්චෙ වෙමතිකො, එකච්චෙ නිබ්බෙමතිකො, රත්තිපරියන්තෙ නිබ්බෙමතිකො." පරිවාසො දාතබ්බො. එවං ඛො භික්ඛවෙ පරිවාසො දාතබ්බො'ති.*

පරිවාසො නිට්ඨිතො.

*. මජසං. සයා. PTS. පොත්ථකෙසු, න දිස්සති.

4. මහණෙනි, මෙසේ සුද්ධන්තපරිවාසය දිය යුතු. මෙසේ පරිවාසය දියයුතු.

5. මහණෙනි, සුද්ධන්තපරිවාසය කෙසේ දිය යුතු ද?

"ඇවැත් පිරියත නො දනියි. රෑ පිරිසත නො දනියි. ඇවැත්පිරියත නො සරයි. රෑපිරියත නො සරයි. ඇවැත්පිරියතෙහි විමති ඇත. රෑපිරියතෙහි විමති ඇත. (ඔහුට) සුද්ධන්තපරිවාසය දිය යුතු.

"ඇවැත්පිරියත දනියි. රෑ පිරියත නොදනියි. ඇවැත්පිරියත සරයි රෑ පිරියත නො සරයි. ඇවැත්පිරියතෙහි විමති නැති. රෑපිරියතෙහි විමති ඇති. (ඔහුට ද) සුද්ධන්තපරිවාසය දිය යුතු.

"ඇවැත්පිරියත සමහරෙක දනියි. සමහරෙක නො දනියි. රෑපිරියත නො දනියි. ඇවැත්පිරියත සමහරෙක සිහි කරයි. සමහරෙක නො සිහි කරයි. රෑපිරියත නො සරයි. ඇවැත්පිරියතෙහි සමහරෙක විමති ඇති. සමහරෙක විමති නැති. රෑපිරියතෙහි විමති ඇත. (ඔහුට ද) සුද්ධන්ත පරිවාසය දිය යුතු.

"ඇවැත්පිරියත නො දනියි. රෑපිරියත සමහරෙක දනියි. සමහරෙක නො දනියි. ඇවැත්පිරියත නො සරයි. රෑපිරියත සමහරෙක සිහි කරයි. සමහරෙක නො සිහි කරයි. ඇවැත් පිරියතෙහි විමති ඇත. රෑපිරියතෙහි සමහරෙක විමති ඇත. සමහරෙක විමති නැත. (ඔහුටද) සුද්ධන්තපරිවාසය දිය යුතු යි.

"ඇවැත් පිරියත දනියි. රෑ පිරියත සමහරෙක දනියි සමහරෙක නො දනියි. ඇවැත්පිරියත සිහිකරයි. රෑපිරියත සමහරෙක සිහි කරයි. සමහරෙක නො සිහි කරයි. ඇවැත් පිරියතෙහි විමති නැති. රෑ පිරියත සමහරෙක විමති ඇති. සමහරෙක විමති නැති. (ඔහුට ද) සුද්ධන්තපරිවාසය දිය යුතු යි.

"ඇවැත් පිරියත සමහරක් දනියි. සමහරක් නො දනියි. රෑ පිරියත සමහරක් දනියි. සමහරක් නො දනියි ඇවැත් පිරියත සමහරක් සිහි කරයි සමහරක් නො සිහි කර යි. රෑ පිරියත සමහරක් සිහි කරයි. සමහරක් නො සිහි කරයි. ඇවැත් පිරියතෙහි සමහරෙක්හි විමති ඇත. සමහරෙක්හි විමති නැත. රෑ පිරියතෙහි සමහරෙක විමති ඇත, සමහරෙක විමති නැත. සුද්ධන්තපරිවාසය දියයුතු". මහණෙනි, සුද්ධන්තපරිවාසය දියයුතු මෙසේය.

6. මහණෙනි, පිරිවෙස දිය යුතු කෙසේද?

"ඇවැත්පිරියත දනියි. රෑපිරියත දනියි. ඇවැත්පිරියත සිහි කරයි. රෑපිරියත සිහි කරයි. ඇවැත්පිරියතෙහි විමති නැත. රෑපිරියතෙහි විමති නැත. (ඔහුට) පිරිවෙස දිය යුතු යි.

ඇවැත්පිරියත නො දනියි. රෑපිරියත දනියි. ඇවැත්පිරියත නො සිහි කරයි. රෑ පිරියත සිහි කරයි. ඇවැත්පිරියතෙහි විමති ඇත. රෑ පිරියතෙහි විමති නැත. (ඔහුට) පිරිවෙස දිය යුතු.

"ඇවැත් පිරියත සමහරක් දනියි. සමහරක් නොදනියි. රෑ පිරියත දනියි. ඇවැත් පිරියත සමහරක් සිහිකරයි. සමහරක් නො සිහි කරයි. රෑ පිරියත සිහි කරයි ආපත්තිපර්‍යන්තයෙහි සමහරෙක විමති ඇත සමහරෙක විමති නැත. රාත්‍රිපර්‍යන්තයෙහි විමති නැත. (ඔහුට) පිරිවෙස දිය යුතු". මහණෙනි, මෙසේ පිරිවෙස දිය යුතු.

පිරිවෙස නිමි.

පාරිවාසිකචත්තාළීසකං

1. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු පරිවසන්තො විබ්භමි. සො පුන පච්චාගන්ත්වා භික්ඛූ උපසම්පදං යාචි. භගවතො[1] එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

2. (1) ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො විබ්භමති. විබ්භන්තස්ස භික්ඛවෙ පරිවාසො න රුහති. සො චෙ පුන උපසම්පජ්ජති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං. යො පරිවාසො දින්නො, සුදින්නො. යො පරිවුත්ථො, සුපරිවුත්ථො. අවසෙසො පරිවසිතබ්බො.

(2) ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො සාමණෙරො හොති. සාමණෙරස්ස භික්ඛවෙ පරිවාසො න රුහති. සො චෙ පුන උපසම්පජ්ජති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං. යො පරිවාසො දින්නො, සුදින්නො. යො පරිවුත්ථො, සුපරිවුත්ථො. අවසෙසො පරිවසිතබ්බො.

3. (3) ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො උම්මත්තකො හොති. උම්මත්තකස්ස භික්ඛවෙ පරිවාසො න රුහති. සො චෙ පුන අනුම්මත්තකො හොති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං. යො පරිවාසො දින්නො, සුදින්නො. යො පරිවුත්ථො, සුපරිවුත්ථො. අවසෙසො පරිවසිතබ්බො.

(4) ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු පරිවසන්තො ඛිත්තචිත්තො හොති. ඛිත්තචිත්තස්ස භික්ඛවෙ පරිවාසො න රුහති. සො චෙ පුන අඛිත්තචිත්තො හොති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං. යො පරිවාසො දින්නො, සුදින්නො. යො පරිවුත්ථො, සුපරිවුත්ථො. අවසෙසො පරිවසිතබ්බො.

(5) ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො වෙදනට්ටො[2] හොති. වෙදනට්ටස්ස භික්ඛවෙ පරිවාසො න රුහති. සො චෙ පුන අවෙදනට්ටො හොති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං -පෙ-

4. (6) ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛිපියති.[3] උක්ඛිත්තකස්ස භික්ඛවෙ පරිවාසො න රුහති. සො චෙ පුන ඔසාරියති, තස්ස[4] තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං -පෙ-

(7) ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛිපියති. උක්ඛිත්තකස්ස භික්ඛවෙ පරිවාසො න රුහති. -පෙ-

(8) ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛිපියති. උක්ඛිත්තකස්ස භික්ඛවෙ පරිවාසො න රුහති. සො චෙ පුන ඔසාරියති. තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං. යො පරිවාසො දින්නො, සුදින්නො. යො පරිවුත්ථො, සුපරිවුත්ථො. අවසෙසො පරිවසිතබ්බො.

---

1. තෙ භික්ඛූ භගවතො, ස්‍යා. 2. වෙදනාට්ටො, මජසං.
3. උක්ඛිපියයති, මජසං. උක්ඛිපියති, ස්‍යා. PTS. 4. ඔසාරියයති, මජසං.

චත්තාලීසකය

1. එ සමයෙහි වනාහි එක්තරා මහණෙක් පිරිවෙස් පුරණුයේ උපැවිදි විය. හෙ තෙම යළි පෙරළා අවුත් භික්ෂූන් උපසපුව යැදී. මේ කරුණ භාග්‍යවතුන්වහන්සේට සැළකළහ.

2. (1) "මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම පිරිවෙස් පුරණුයේ ගිහිබවට පෙරළෙයි ද, මහණෙනි, ගිහිබවට පෙරළුනහුට පිරිවෙස නො නගියි. (නොයෙදෙයි). ඉදින් ඒ මහණ තෙම නැවත උපසන් වෙයි ද, ඒ මහණහට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දේ ය යම් පිරිවෙසක් වුසූයේ ද, එය මැනැවින් වසනලද්දේය. ඉතිරි පිරිවෙස පිරිය යුතු.

(2) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරණුයේ හෙරණබවට පැමිණේ ද, හෙරණහට පිරිවෙස නො නගියි ඉදින් හෙ තෙම නැවත උපසම්පදාවට පැමිණෙයි ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසී ද, එය මනාව වසන ලද්දකි. සෙසු පිරිවෙස විසිය යුතු.

3. (3) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරන්නේ උමතු වේ ද, මහණෙනි, උමතුවාට පිරිවෙස නොනගියි. ඉදින් හෙ තෙම නැවත නො උමතුවෙක් වේ ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසී ද, එය මනා ව පුරණ ලද්දකි සෙසු පිරිවෙස පිරිය යුතු යි.

(4) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරන්නේ වික්ෂිප්ත චිත්තයෙක් (පෙරළුන සිතැත්තෙක්) වෙයි ද, මහණෙනි, පෙරළුන සිතැත්තහුට පිරිවෙස නොනගියි. ඉදින් එ මහණ තෙම නැවත පියෙවි සිතැත්තේ වේ ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මැනවින් දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසී ද, එය මනාව වසන ලද්දකි. ඉතිරිකාලය පිරිවෙස් පිරිය යුතු.

(5) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරන්නේ වෙදනාවෙන් පෙළෙන්නේ වේ ද, මහණෙනි, වෙදනාවෙන් පෙළෙන්නාට පිරිවෙස නොනගී. ඉදින් හෙ තෙම නැවත වෙදනාවෙන් නො පෙළෙන්නේ වේ ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම ම ය. ...

4. (6) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරණුයේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛේපනීකම් කරණු ලැබේ ද, මහණෙනි, උක්ඛේපනී-කම් කරණු ලැබුවහුට පිරිවෙස නො නැඟෙයි. ඉදින් හෙ තෙම නැවත ඇතුළත් කර ගණු ලැබේ ද, ඔහුට ඒ පළමු පිරිවෙස් දීම ම ය...

(7) මහණෙනි මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරණුයේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛේපනීකම් කරණු ලැබේ ද, මහණෙනි, උක්ඛේපනීකම් කරණු ලැබූවහුට පිරිවෙස නො නගියි....

(8) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ ලාමකදෘෂ්ටිය නොදුරුලීමෙහි උක්ඛේපනීකම් කරණු ලැබේ ද, මහණෙනි, උක්ඛේපනීකම් කරණු ලැබූවහුට පිරිවෙස නො නගී. හෙතෙම නැවැත ඇතුලත් කර ගණු ලැබේ ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දේය. යම් පිරිවෙසක් වසන ලද ද, ඒ මනාව වසන ලද්දේය. සෙසු කාලය පිරිවෙස් පිරිය යුතුය.

5. (9-16) ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මූලායපටිකස්සනාරහො **විබ්භමති.** විබ්භන්තකස්ස භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනා න රුහති. සො චෙ පුන උපසම්පජ්ජති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං. යො පරිවාසො දින්නො, සුදින්නො. යො පරිවුත්ථො, සුපරිවුත්ථො. සො භික්ඛු මූලාය පටිකස්සිතබ්බො. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මූලායපටිකස්සනාරහො සාමණෙරො හොති -පෙ- උම්මත්තකො හොති -පෙ- ඛිත්තචිත්තො හොති -පෙ- වෙදනට්ටො හොති -පෙ- ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛිපීයති -පෙ- ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛිපීයති -පෙ- පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛිපීයති. උක්ඛිත්තකස්ස භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනා න රුහති. සො චෙ පුන ඔසාරීයති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං. යො පරිවාසො දින්නො, සුදින්නො. යො පරිවුත්ථො, සුපරිවුත්ථො. සො භික්ඛු මූලායපටිකස්සිතබ්බො.

6. (17-24) ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මානත්තාරහො විබ්භමති. විබ්භන්තකස්ස භික්ඛවෙ මානත්තදානං න රුහයි. සො චෙ පුන උපසම්පජ්ජති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං. යො පරිවාසො දින්නො, සුදින්නො. යො පරිවුත්ථො, සුපරිවුත්ථො. තස්ස භික්ඛුනො මානත්තං දාතබ්බං. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මානත්තාරහො සාමණෙරො හොති -පෙ- උම්මත්තකො හොති -පෙ- ඛිත්තචිත්තො හොති -පෙ- වෙදනට්ටො හොති -පෙ- ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛිපීයති -පෙ- ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛිපීයති -පෙ- පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛිපීයති. උක්ඛිත්තකස්ස භික්ඛවෙ මානත්තදානං න රුහති. සො චෙ පුන ඔසාරීයති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං. යො පරිවාසො දින්නො, සුදින්නො. යො පරිවුත්ථො, සුපරිවුත්ථො. තස්ස භික්ඛුනො මානත්තං දාතබ්බං.

7. (25). ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මානත්තං චරන්තො විබ්භමති. විබ්භන්තකස්ස භික්ඛවෙ මානත්තචරියා න රුහයි. සො චෙ පුන උපසම්පජ්ජති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං. යො පරිවාසො දින්නො, සුදින්නො. යො පරිවුත්ථො, සුපරිවුත්ථො. යං මානත්තං දින්නං, සුදින්නං. යං මානත්තං චිණ්ණං, සුචිණ්ණං. අවසෙසං චරිතබ්බං.

5. (9-16) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ මූලායපටිකස්සනයට සුදුසු වූයේ සිවුරු හරී ද, මහණෙනි, සිවුරු හළහුට මූලායපටිකස්සනය නො යෙදෙයි. ඉදින් හෙතෙමේ උපසම්පදාව ලබා ද, ඒ මහණහට ඒ පළමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දෙන ලද ද, එය මනා ව දෙන ලද්දකි යම් පිරිවෙසක් විසිනි ද, එය මනා ව වැස නිමවිති. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇදිය යුතු මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ මූලායපටිකස්සනයට සුදුසු වූයේ හෙරණෙක් වේ ද, ... උමතුවෙක් වේ ද, ... වික්ෂිප්ත සිතැත්තෙක් වේ ද, ... වේදනායෙන් පෙළෙන්නෙක් වේ ද, ... ඇවැත නො දැක්මෙහි උක්ඛෙපනීයකර්මය කරණු ලබා ද, ... ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරණු ලබා ද, ... ලාමකදෘෂ්ටිය නො දුරලීමෙහි උක්ඛෙපනීයකර්මය කරණු ලබා ද, මහණෙනි, උක්ඛෙපනීයකම් කළහුට මූලායපටිකස්සනය නො යෙදෙයි. ඉදින් හෙතෙම නැවත ඇතුළත් කර ගණු ලැබේ ද, ඔහුට ඒ පළමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දෙන ලද ද, එය මනා ව දෙන ලද්දේ ය. යම් පිරිවෙසක් විසිනි ද, එය මනාව වැස නිමවිති. ඒ මහණ තෙම මුල් ඇවතට ඇදිය යුතු.

6. (17-24) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ මානත්ත පිරීමට සුදුසු වූයේ උපැවිදි වෙයි ද, මහණෙනි, උපැවිදි වූවහුට මානත්ත දීම නො යෙදෙයි. ඉදින් හෙ තෙම නැවත උපසම්පදාව ලබයි ද, ඔහුට ඒ පළමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දෙනු ලැබී ද, එය මනා ව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසිනි ද, එය මැනැවින් වැස නිමවිති. ඒ මහණහට මානත්ත දිය යුතු. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ මානත්ත පිරීමට සුදුසු වූයේ සාමණේරයෙක් වේ ද,... උමතුවෙක් වේ ද... වික්ෂිප්ත සිතැත්තෙක් වේ ද... වේදනාවෙන් පෙළෙන්නෙක් වේ ද... ඇවැත නො දැක්මෙහි උඛෙව්නිකම් කරණු ලබයි ද... ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි උඛෙව්නිකම් කරණු ලබයි ද, ලාමකදෘෂ්ටිය නො දුරලීමෙහි උඛෙව්නිකම් කරණු ලබයි ද, මහණෙනි, උඛෙව්නිකම් කළහුට මානත්ත දීම නො යෙදෙයි. ඉදින් හෙතෙම නැවත ඇතුළත් කරගණු ලැබේ ද, ඔහුට ඒ පළමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දෙන ලද ද, එය මනා ව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසිනි ද, එය මනාව වැස වැස නිමවිති. ඒ මහණහට මානත්ත දිය යුතු.

7. (25) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ මානත්ත පුරත්තේ උපැවිදි වෙයි ද, මහණෙනි, උපවිදි වූවහුට මානත්ත පිරීම නො යෙදේ. ඉදින් හෙ තෙම නැවත උපසම්පදාව ලබයි ද, ඔහුට ඒ පළමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසිනි ද, එය මනාව වැස නිමවිති. යම් මානත්තක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් මානත්තක් පුරණ ලද ද, එ මනාව පුරණ ලද්දකි. සෙස්ස පිරිය යුතු.

8 (26 32) ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මානත්තං චරන්තො සාමණෙරො හොති -පෙ-. උම්මත්තකො හොති -පෙ-. ඛිත්තචිත්තො හොති -පෙ-. වෙදනට්ටො හොති -පෙ-. ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛිපීයති -පෙ-. ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛිපීයති -පෙ-. පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛිපීයති. උක්ඛිත්තකස්ස භික්ඛවෙ මානත්තචරියා න රුහති. සො චෙ පුන ඔසාරීයති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං. යො පරිවාසො දින්නො සුදින්නො. යො පරිවුත්ථො සුපරිවුත්ථො. යං මානත්තං දින්නං සුදින්නං. යං මානත්තං චිණ්ණං සුචිණ්ණං. අවසෙසං චරිතබ්බං.

9. (33) ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු අබ්භානාරහො විබ්භමති, විබ්භන්තකස්ස භික්ඛවෙ අබ්භානං න රුහති. සො චෙ පුන උපසම්පජ්ජති. තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං. යො පරිවාසො දින්නො සුදින්නො. යො පරිවුත්ථො සුපරිවුත්ථො. යං මානත්තං දින්නං සුදින්නං. යං මානත්තං චිණ්ණං සුචිණ්ණං. සො භික්ඛු අබ්භෙතබ්බො.

10. (34-40) ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු අබ්භානාරහො සාමණෙරො හොති. -පෙ- උම්මත්තකො හොති -පෙ- ඛිත්තචිත්තො හොති -පෙ- වෙදනට්ටො හොති -පෙ- ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛිපීයති -පෙ- ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛිපීයති -පෙ-. පාපිකායදිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛිපීයති, උක්ඛිත්තකස්ස භික්ඛවෙ අබ්භානං න රුහති. සො චෙ පුන ඔසාරීයති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං. යො පරිවාසො දින්නො සුදින්නො. යො පරිවුත්ථො සුපරිවුත්ථො. යං මානත්තං දින්නං සුදින්නං. යං මානත්තං චිණ්ණං සුචිණ්ණං. සො භික්ඛු අබ්භෙතබ්බොති.

පාරිවාසික චත්තාළීසකං සමත්තං.

4. පරිවාස ඡත්තිංසකං

1. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායො අපටිච්ඡන්නායො[1], සො භික්ඛු මූලායපටිකස්සිතබ්බො.

2. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායො පටිච්ඡන්නායො, සො භික්ඛු මූලායපටිකස්සිතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

1. පරිමාණා අප්පටිච්ඡන්නායො - මජසං.

8. (26-32) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම මානත පුරන්නේ සාමණේරයෙක් වෙයි ද ... උම්මත්තකයෙක් වෙයි ද ... පෙරළුණු සිතැත්තෙක් වෙයි ද ... වේදනාවෙන් පෙළෙන්නෙක් වෙයි ද ... ඇවත නො දැක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් කරණු ලබයි ද ... ඇවතට පිළියම් නො කිරීමෙහි උක්ඛෙපනීකම් කරණු ලබයි ද... ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරලීමෙහි උක්ඛෙපනීකම් කරණු ලබයි ද, මහණෙනි, උක්ෂෙපනීයකර්මය කරණු ලැබූවහුට මානත පිරීම නො යෙදෙයි. ඉදින් හෙතෙම නැවත ඔසාරණකම් කරණු ලබයි ද, ඔහුට ඒ පළමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසිනි ද, එය මනාව විසිනි. යම් මානතක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් මානතක් පුරණ ලද ද, එය මනාව පුරණ ලද්දකි. මානත්ශෙෂය පිරිය යුතු යි.

9. (33) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ අබ්භානකර්මයට සුදුසු වූයේ උපැවිදි වෙයි ද, මහණෙනි, උපැවිදි වූවහුට අබ්භාන කර්මය නො යෙදෙයි. ඉදින් හෙ තෙම නැවත උපසම්පදාව ලබයි ද, ඔහුට ඒ පළමු පිරිවෙස් දීම. එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දෙනලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසිනි ද, එය මනා ව වැස නිමවිනි. යම් මානතක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් මානතක් පුරණ ලද ද, එය මනාව පුරණ ලද්දකි. ඒ මහණ තෙමේ (අබ්භාන කර්මයෙන්) ඇතුළත් කර ගත යුතුයි.

10. (34-40.) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ අබ්භාන-කර්මයට සුදුසු වූයේ හෙරණෙක් වෙයි ද ... උමතුවෙක් වෙයි ද ... වික්ෂිප්ත සිතැත්තෙක් වෙයි ද, ... වේදනාවෙන් පෙළුනෙක් වෙයි ද ... ඇවැත නො දැක්මෙහි උක්ෂෙපනීයකර්මය කරණු ලබයි ද ... ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි උක්ඛෙපනීකම් කරණු ලබයි ද... ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරලීමෙහි උක්ඛෙපනීකම් කරණු ලබයි ද, මහණෙනි, උක්ෂෙපනීයකර්මය කරණු ලැබූවහුට අබ්භාන කර්මය නො යෙදෙයි. ඉදින් හෙතෙම නැවත ඔසාරණ කර්මය කරණු ලබයි ද, ඔහුට ඒ පළමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසිනි ද, එය මනා ව වැස නිමවිනි. යම් මානතක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් මානතක් පුරණ ලද ද, එය මනාව පුරණ ලද්දකි. ඒ මහණ තෙම (අබ්භාන කර්මයෙන්) ඇතුළත් කර ගත යුතු යි.

පාරිවාසික සතළිස නිමි.

4. පිරිවෙස් සතිස

1. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ, ඒ අතර ප්‍රමාණයක් ඇති පිළිසන් නො වූ බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඒ මහණ තෙම මුල් ඇවැතට ඇදීම කළ යුතු.

2. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර ප්‍රමාණයක් ඇති පිළිසන් වූ බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි, ඒ මහණ තෙම මුල්ඇවැතට ඇදීම කළ යුතු, ඒ මහණහට පළමු ඇවත සමග පිළිසන් ඇවැතුන්ට සමොධානපරිවාසය දිය යුතු.

3. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායො පටිච්ඡන්නායො'පි අපටිච්ඡන්නායො'පි. සො භික්ඛු මූලායපටිකස්සිතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

4 9. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සංඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. අපරිමාණායො අපටිච්ඡන්නායො[1] -පෙ-. අපරිමාණායො පටිච්ඡන්නායො -පෙ-. අපරිමාණායො පටිච්ඡන්නායො' පි අපටිච්ඡන්නායො' පි -පෙ- පරිමාණායො' පි අපරිමාණායො' පි අපටිච්ඡන්නයො -පෙ- පරිමාණායො' පි අපරිමාණායො' පි පටිච්ඡන්නායො -පෙ-. පරිමාණායො'පි අපරිමාණායො'පි පටිච්ඡන්නායොපි අපටිච්චන්නායො'පි, සො භික්ඛු මූලායපටිකස්සිතබ්බො. යථා පටිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

10-36 ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මානත්තාරහො -පෙ-, මානත්තං චරන්තො -පෙ- අබ්භානාරහො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායො අපටිච්ඡන්නායො -පෙ-. පරිමාණායො පටිච්ඡන්නායො -පෙ-. පරිමාණායො පටිච්ඡන්නායො' පි අපටිච්ඡන්නායො' පි -පෙ-. අපරිමාණායො අපටිච්ඡන්නායො -පෙ-. අපරිමාණායො පටිච්ඡන්නායො -පෙ-. අපරිමාණායො පටිච්ඡන්නායො' පි අපටිච්ඡන්නායො පි -පෙ-. පරිමාණායො' පි අපරිමාණායො' පි අපටිච්ඡන්නායො -පෙ-. පරිමාණායො පි අපරිමාණායො' පි පටිච්ඡන්නායො -පෙ-. පරිමාණායො පි අපරිමාණායො' පි පටිච්ඡන්නායො' පි අපටිච්ඡන්නායො' පි. සො භික්ඛු මූලායපටිකස්සිතබ්බො. යථා පටිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය අපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

ඡත්තිංසකං සමත්තං.

5. මානත්තසත්තකං

1. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිත්වා අපටිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති. සො වෙ පුන උපසම්පන්නො තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති, තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො මානත්තං දාතබ්බං.

2. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආයජ්ජිත්වා අපටිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති. සො පුන උපසම්පන්නො තා ආපත්තියො ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පච්ඡිමස්මිං ආපත්තික්ඛන්ධෙ යථාපටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දත්වා මානත්තං දාතබ්බං.

3 ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිත්වා පටිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති. සො පුන උපසම්පන්නො තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති, තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමස්මිං ආපත්තික්ඛන්ධෙ යථා-පටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දත්වා මානත්තං දාතබ්බං.

---

1 අපරිමාණා අපපටිච්ඡන්නායො -මජසං.

3. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර ප්‍රමාණයක් ඇති පිළිසත් වූ ද නො පිළිසත් වූ ද බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි ද, ඒ මහණ තෙම මුල් ඇවැතට ඇදීම කළ යුතු යි. ඒ මහණහට පළමු ඇවත සමග පිළිසත් ඇවැත්නට සමොධාන පරිවාසය දිය යුතු.

4-9. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි, මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර ප්‍රමාණයක් නැයි නො පිළිසත් වූ ... අප්‍රමාණ වූ පිළිසත් වූ ... ප්‍රමාණයක් නැති පිළිසත් වූ ද නො පිළිසත් වූ ද ... ප්‍රමාණයක් ඇත්තා වූ ද, ප්‍රමාණයක් නැත්තා වූ ද නො පිළිසත් වූ (ඇවැතුන්ට) ප්‍රමාණයක් ඇත්තාවූද ප්‍රමාණයක් නැත්තාවූ ද පිළිසත් (ඇවැත්වලට)... ප්‍රමාණයක් ඇත්තාවූ ද පමණක් නැත්තා වූ ද, පිළිසත් වූ ද නො පිළිසත් වූ ද ඇවැත්වලට පැමිණෙයි. ... මහණෙනි, ඒ මහණ තෙම මුල් ඇවැතට ඇදීම කළ යුතු. ඒ මහණහට මුල් ඇවත සමග පිළිසත් ඇවැතුන්ට සමොධානපරිවාසය දිය යුතු.

10-36. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම මානත පිරීමට සුදුසු වූයේ ... මානත පුරන්නේ ... අබ්භානකර්මයට සුදුසු වූයේ ඒ අතර ප්‍රමාණයක් ඇති නො පිළිසත් වූ බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි ද ... ප්‍රමාණයක් ඇති පිළිසත් වූ (ඇවැත්වලට) ... ප්‍රාමාණයක් ඇති පිළිසත් වූ ද නො පිළිසත් වූ ද (ඇවැත්වලට) ... ප්‍රමාණයක් නැති පිළිසත් ඇවැත්වලට... ප්‍රමාණ රහිත පිළිසත් වූ ද නො පිළිසත් වූ ද ඇවැත්වලට... ප්‍රමාණයක් ඇත්තාවූ ද ප්‍රමාණයක් නැත්තා වූ ද නො පිළිසත් ඇවැත්වලට... ප්‍රමාණයක් ඇත්තා වූ ද ප්‍රමාණයක් නැත්තා වූ ද, පිළිසත් ඇවැත්වලට ... ප්‍රමාණයක් ඇත්තාවූ ද ප්‍රමාණයක් නැත්තාවූ ද පිළිසත්වූද නො පිළිසත්වූ ද බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි. ඒ මහණතෙම මුල්ඇවැතට ඇදීම කළ යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවැත සමග පිළිසත් ඇවැතුන්ට සමොධානපරිවාසය දිය යුතු.

පිරිවෙස් සතිස නිමි.

5. මානත්ත ශතකය

1. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණ පිළිසත් නො කොට උපැවිදි වෙයි. ඉදිත් හෙතෙම නැවත උපසපත් වූයේ ඒ ඇවැත් නො පිළිසත් කෙරෙයි ද, මහණෙනි, ඒ මහණහට මානත දිය යුතු.

2. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණ නො පිළිසත් කොට උපැවිදි වෙයි ද, හෙතෙම නැවත උපසපත් වීමෙත් පැසුළු පිළිසත් ඇවැත් රැසෙහි පිළිසත් ඇවැත් පමණින් පිරිවෙස දී මානත දිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණ පිළිසත් කොට උපැවිදි වෙයි ද, හෙතෙම නැවත උපසපත් වූයේ ඒ ඇවැත් නො වසයි ද, මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු ඇවැත් රැසෙහි පිළිසත් ඇවැත් පමණින් පිරිවෙස දී මානත දියයුතු.

4. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිත්වා පටිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති. සො පුන උපසම්පන්නො තා ආපත්තියො ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමස්මිං පච්ඡිමස්මිං ආපත්තික්ඛන්ධෙ යථාපටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දත්වා මානත්තං දාතබ්බං.

5. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. තස්ස හොන්ති ආපත්තියො පටිච්ඡන්නායො'පි අපටිච්ඡන්නායො'පි. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො, යා ආපත්තියො පුබ්බෙ ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නච්ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමස්මිං ආපත්තික්ඛන්ධෙ යථාපටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දත්වා මානත්තං දාතබ්බං.

6. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජයි. තස්ස හොන්ති ආපත්තියො පටිච්ඡන්නායො'පි අපටිච්ඡන්නායො'පි. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමස්මිං පච්ඡිමස්මිං ආපත්තික්ඛන්ධෙ යථා පටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දත්වා මානත්තං දාතබ්බං.

7. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. තස්ස හොන්ති ආපත්තියො පටිච්ඡන්නායො'පි අපච්ඡන්නායො' පි. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නාච්ඡදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමස්මිං පච්ඡිමස්මිං ආපත්තික්ඛන්ධෙ යථාපටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දත්වා මානත්තං දාතබ්බං.

8. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජයි, තස්ස හොන්ති ආපත්තියො පටිච්ඡන්නායො' පි අපටිච්ඡන්නා-යො' පි. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමස්මිං පච්ඡිමස්මිං ආපත්තික්ඛන්ධෙ යථාපටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දත්වා මානත්තං දාතබ්බං.

9. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපත්තියො ජානාති, එකච්චා ආපත්තියො න ජානාති. යා ආපත්තියො ජානාති, තා ආපත්තියො ඡාදෙති, යා ආපත්තියො න ජානාති, තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති, සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ ජානිත්වා ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා ජානිත්වා නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ අජානිත්වා නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා ජානිත්වා නච්ඡාදෙති, තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමස්මිං ආපත්තික්ඛන්ධෙ යථාපටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දත්වා මානත්තං දාතබ්බං.

4. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණ පිළිසත් කොට උපැවිදි වෙයි. හේ නැවත උපසපත් වූයේ ඒ ඇවැත් (සඟවයි) වසයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසු වූ ද දෙ ඇවැත් රුසෙහි පිළිසත් පමණින් පිරිවෙස දී මානත දිය යුතු.

5. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඒ මහණහට පිළිසත් වූ ද නො පිළිසත් වූ ද ඇවැත් වේ. ඒ මහණ තෙම උපැවිදි ව නැවත උපසපත් වූයේ පෙර වැසූ ඇවැත් පසු ව නො වසයි. පෙර නො වැසූ ඇවැත් පසු ව ද නො වසයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු ඇවැත් රුසෙහි පිළිසත් පමණින් පිරිවෙස දී මානත දිය යුතු.

6. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණේ, ඒ මහණහට පිළිසත් වූ ද නො පිළිසත් වූ ද ඇවැත් වේ. ඒ මහණතෙම උපැවිදි ව නැවත උපසපත් වූයේ පෙර වැසූ ඇවැත් පසු ව නො වසයි. පෙර නො වැසූ ඇවැත් පසු ව වසයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රුසෙහි පිළිසත් පමණින් පිරිවෙස දී මානත දිය යුතු.

7. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඒ මහණහට පිළිසත් වූ ද නො පිළිසත් වූ ද ඇවැත් වේ. හෙතෙම සිවුරු හැර ගොස් නැවත උපසපත් වූයේ පෙර වැසූ ඇවැත් පසු ව ද වසයි. පෙර නො වැසූ ඇවැත් පසුව ද නො වසයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසුවූ ද ඇවැත් කඳෙහි පිළිසත් පමණින් පිරිවෙස දී මානත දිය යුතු

8. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි ඒ මහණහට පිළිසත් වූද නොපිළිසත් වූ ද ඇවැත් වේ. ඒ මහණතෙම උපැවිදි ව නැවැත උපසපත් වූයේ පළමු වැසූ ඇවැත් පසු ව ද වසයි. පළමු නො සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව සඟවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රුසෙහි පිළිසත් පමණින් පිරිවෙස දී මානත දියයුතු.

9. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් දනියි ඇතැම් ඇවැත් නො දනියි. යම් ඇවැත් දනියි ද ඒ ඇවැත් වසයි. යම් ඇවැත් නො දනියි ද ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙම සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පළමු දැන සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව දැන නො වසයි. පෙර නො දැන නො සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව දැන නො වසයි. මහණෙනි, ඒ මහණ-හට පළමු වූ ඇවැත් රුසෙහි පිළිසත් පමණින් පිරිවෙස දී මානත දිය යුතු

10. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපත්තියො ජානාති, එකච්චා ආපත්තියො න ජානාති. යා ආපත්තියො ජානාති තා ආපත්තියො ඡාදෙති, යා ආපත්තියො න ජානාති තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති, සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ ජානිත්වා ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා ජානිත්වා නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ අජානිත්වා නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා ජානිත්වා ඡාදෙති...තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමස්මිඤ්ච පච්ඡිමස්මිඤ්ච ආපත්තික්ඛන්ධෙ යථාපටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දත්වා මානත්තං දාතබ්බං.

11. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපත්තියො ජානාති, එකච්චා ආපත්තියො න ජානාති. යා ආපත්තියො ජානාති තා ආපත්තියො ඡාදෙති, යා ආපත්තියො න ජානාති තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ ජානිත්වා ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා ජානිත්වා ඡාදෙති යා ආපත්තියො පුබ්බෙ අජානිත්වා නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා ජානිත්වා නච්ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමස්මිඤ්ච පච්ඡිමස්මිඤ්ච ආපත්තික්ඛන්ධෙ යථාපටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දත්වා මානත්තං දාතබ්බං.

12. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපත්තියො ජානාති, එකච්චා ආපත්තියො න ජානාති. යා ආපත්තියො ජානාති, තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො න ජානාති, තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො, යා ආපත්තියො පුබ්බෙ ජානිත්වා ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා ජානිත්වා ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ අජානිත්වා නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා ජානිත්වා ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමස්මිඤ්ච පච්ඡිමස්මිඤ්ච ආපත්තික්ඛන්ධෙ යථාපටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දත්වා මානත්තං දාතබ්බං.

13. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපත්තියො සරති, එකච්චා ආපත්තියො නස්සරති. යා ආපත්තියො සරති, තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො නස්සරති, තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ සරිත්වා ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා සරිත්වා නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ අසරිත්වා[1] නච්ඡාදෙසි තා ආපත්තියො පච්ඡා සරිත්වා නච්ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමස්මිඤ්ච පච්ඡිමස්මිඤ්ච ආපත්තික්ඛන්ධෙ[2] යථාපටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දත්වා මානත්තං දාතබ්බං.

1. අස්සරිත්වා - මජසං.
2. පුරිමස්මිං ආපත්තික්ඛන්ධෙ - මජසං.

10. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් දනියි. ඇතැම් ඇවැත් නො දනියි. යම් ඇවැත් දනියි ද ඒ ඇවැත් වසයි. යම් ඇවැත් නො දනියි ද ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙම සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පෙර දැන සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව දැන නො සඟවයි. පළමු නො දැන නො වැසූ ඇවැත් පසු ව දැන සඟවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසුවූ ද ඇවැත් රාශියෙහි පිළිසත් පමණින් පිරිවෙස දී මානත දිය යුතු

11. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් දනී. ඇතැම් ඇවැත් නො දනී. යම් ඇවැත් දනී ද, ඒ ඇවැත් වසයි. යම් ඇවැත් නො දනී ද, ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙම සස්නෙන් ගිලිහී නැවත උපසපන් වූයේ. පළමු දැන සැඟෙවූ ඇවැත් පසුවත් දැන සඟොවයි. පළමු දැන නො සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව දැන සඟවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රාශියෙහි පිළිසත් පමණින් පිරිවෙස දී මානත දිය යුතු

12. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද ඒ ඇවැත් වසයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙම ශාසනයෙන් චුත ව නැවත උපසපන් වූයේ පෙර සිහි කොට සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට නො සඟවයි පළමු නො සිහි කොට නො සැඟෙවූ ඒ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට නො සඟවයි මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රාශියෙහි පිළිසත් පමණින් පිරිවෙස දී මානත දිය යුතු

13. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත්වලට අවදියි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි නම්, ඒ ඇවැත් වසයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි නම්, ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පෙර සිහි කොට සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට නො සඟවයි. පෙර සිහි නො කොට නො සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට නො සඟවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රාසෙහි පිළිසත් පමණින් පිරිවෙස දී මානත දිය යුතු.

14. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපත්තියො සරති එකච්චා ආපත්තියො නස්සරති. යා ආපත්තියො සරති තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො නස්සරති තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ සරිත්වා ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා සරිත්වා නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ අසරිත්වා නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා සරිත්වා නච්ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමස්මිඤ්ච පච්ඡිමස්මිඤ්ච ආපත්තික්ඛන්ධෙ යථා පටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දත්වා මානත්තං දාතබ්බං.

15. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපත්තියො සරති, එකච්චා ආපත්තියො නස්සරති, යා ආපත්තියො සරති තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො නස්සරති, තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ සරිත්වා ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා සරිත්වා ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ අසරිත්වා නච්ඡාදෙසි, තා අපත්තියො පච්ඡා සරිත්වා නච්ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමස්මිඤ්ච පච්ඡිමස්මිඤ්ච ආපත්තික්ඛන්ධෙ යථා පටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දත්වා මානත්තං දාතබ්බං.

16. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති එකච්චා ආපත්තියො සරති; එකච්චා ආපත්තියො නස්සරති. යා ආපත්තියො සරති, තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො නස්සරති තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ සරිත්වා ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා සරිත්වා ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ අසරිත්වා නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා සරිත්වා ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමස්මිඤ්ච පච්ඡිමස්මිඤ්ච ආපත්තික්ඛන්ධෙ යථා පටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දත්වා මානත්තං දාතබ්බං.

17. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. එකච්චාසු ආපත්තීසු නිබ්බෙමතිකො, එකච්චාසු ආපත්තීසු වෙමතිකො. යාසු ආපත්තීසු නිබ්බෙමතිකො තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යාසු ආපත්තීසු වෙමතිකො තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො නච්ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමස්මිං ආපත්තික්ඛන්ධෙ යථාපටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දත්වා මානත්තං දාතබ්බං.

18. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා අපත්තියො ආපජ්ජති, එකච්චාසු ආපත්තීසු නිබ්බෙමතිකො එකච්චාසු ආපත්තීසු වෙමතිකො. යාසු ආපත්තීසු නිබ්බෙමතිකො තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යාසු ආපත්තීසු වෙමතිකො තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමස්මිඤ්ච පච්ඡිමස්මිඤ්ච ආපත්තික්ඛන්ධෙ යථාපටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දත්වා මානත්තං දාතබ්බං.

14. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙම සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පලමු සිහි කොට සැඟෙවූ ඇවැත් පසුවත් සිහි කොට සඟවයි. පලමු සිහි නො කොට නො සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට නො සඟවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පලමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසත් පමණින් පිරිවෙස දී මානත දිය යුතු යි.

15. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අදිවයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද, ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. හෙතෙමේ ශාසනයෙන් චුත ව නැවත උපසපත් වූයේ පෙර සිහි කොට සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට ද සඟවයි. පෙර සිහි නො කොට නො සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට සඟවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පලමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසත් පමණින් පිරිවෙස දී මානත දිය යුතු.

16. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. හෙතෙමේ උපැවිදි ව නැවත උපසපත් වූයේ පෙර සිහි කොට සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට වසයි. පෙර නො සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට, සඟවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පලමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසත් පමණින් පිරිවෙස දී මානත දිය යුතු

17. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ වෙයි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ වෙයි. යම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේවේ ද ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ වේ ද, ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙම ශාසනයෙන් චුත ව (සිවුරු හැර) නැවත උපසපත් වූයේ පෙර විමති නැති ව සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව නො සඟවයි. පෙර විමති ඇති ව නො සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව නො සඟවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පලමු ඇවැත් රැසෙහි පිළිසත් පමණින් පිරිවෙස දී මානත දිය යුතු.

18. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ වෙයි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ වෙයි. යම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ වේ ද ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ වේ ද, ඒ ඇවැත් නො සඟවයි හේ සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පෙර විමති නැති වැ සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැත්තේ නො සඟවයි. පෙර විමති ඇති ව නො සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව සඟවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පලමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසත් පමණින් පිරිවෙස දී මානත දිය යුතු.

19. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. එකච්චාසු ආපත්තීසු නිබ්බෙමතිකො එකච්චාසු ආපත්තීසු වෙමතිකො. යාසු ආපත්තීසු නිබ්බෙමතිකො තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යාසු ආපත්තීසු වෙමතිකො තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පුරිමස්මිඤ්ච පච්ඡිමස්මිඤ්ච ආපත්තික්ඛන්ධෙ යථාපටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දත්වා මානත්තං දාතබ්බං.

20. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති එකච්චාසු ආපත්තීසු නිබ්බෙමතිකො එකච්චාසු ආපත්තීසු වෙමතිකො. යාසු ආපත්තීසු නිබ්බෙමතිකො තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යාසු ආපත්තීසු වෙමතිකො තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පච්ඡිමස්මිඤ්ච ආපත්තික්ඛන්ධෙ යථාපටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දත්වා මානත්තං දාතබ්බං.

21-40. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිත්වා අපටිච්ඡාදෙත්වා සාමණෙරො හොති. (යථාපුබ්බෙ තථා විත්ථාරෙතබ්බං) -පෙ-. (41 - 60) උම්මත්තකො හොති -පෙ- (61 - 80) ඛිත්තචිත්තො හොති -පෙ- (81-100) වෙදනට්ටො හොති. තස්ස හොන්ති ආපත්තියො පටිච්ඡන්නායො' පි අපටිච්ඡන්නායො' පි -පෙ- එකච්චා ආපත්තියො ජානාති. එකච්චා ආපත්තියො න ජානාති -පෙ- එකච්චා ආපත්තියො සරති. එකච්චා ආපත්තියො නස්සරති -පෙ- එකච්චාසු ආපත්තීසු නිබ්බෙමතිකො එකච්චාසු ආපත්තීසු වෙමතිකො. යාසු ආපත්තීසු නිබ්බෙමතිකො තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යාසු ආපත්තීසු වෙමතිකො. තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො වෙදනට්ටො හොති. සො පුන අවෙදනට්ටො හුත්වා යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො නච්ඡාදෙති -පෙ- යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡානිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති -පෙ- යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො නච්ඡාදෙති -පෙ- යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නිබ්බෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ: භික්ඛුනො පුරිමස්මිඤ්ච පච්ඡිමස්මිඤ්ච ආපත්තික්ඛන්ධෙ යථාපටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දත්වා මානත්තං දාතබ්බං.

මානත්තසතකං නිට්ඨිතං.

19. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ වෙයි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ වෙයි. යම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේවේ ද, ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ ද, ඒ ඇවැත් නො සඟවයි, හෙතෙමේ උපැවිදි ව නැවත උපසපන් වූයේ පෙර විමති නැති ව සැඟෙ වූ ඇවැත් පසු ව ද විමති නැති ව සඟවයි. පෙර විමති ඇතී ව නො සැඟෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව සඟවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසත් පමණින් පිරිවෙස දී ම නත දිය යුතු.

20. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ ඇතැම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ වෙයි. යම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ වේ නම් ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ වේ නම් ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. හෙතෙමේ උපැවිදි ව නැවත උපසපන් වූයේ පෙර යම් ඇවැත් විමති රහිත ව සැඟවී නම් පසුව ඒ ඇවැත් විමති රහිත ව සඟවයි. පෙර යම් ඇවැත් විමති ඇයිව නො සැඟවීනම්. පසුව ඒ ඇවැත් විමති නැයි ව සඟවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පෙර වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසත් කල් පමණින් පිරිවෙස් දී මානත දිය යුතු

21-40. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් පිළිසත් නො කොට හෙරණෙක් වෙයි. (පෙර යම්සේ නම් එසේ විස්තර කළ යුතු යි.) ... 41-60. උමතුවෙක් වෙයි ...61-80 විසුළු සිතැත්තෙක් වෙයි ... 81 100. වෙදනායෙන් පෙළුණෙක් වෙයි. ඒ මහණහුගේ පිළිසත් වූ ද නො පිළිසත් වූ ද ඇවැත් වෙයි ... ඇතැම් ඇවැත් දනියි. ඇතැම් ඇවැත් නො දනියි ... ඇතැම් ඇවැත් සමරයි. ඇතැම් ඇවැත් නො සමරයි. ... ඇතැම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ ය. ඇතැම් ඇවැත්හි විමතී ඇත්තේ වේ. යම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ වේ ද, ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත්හි විමයි ඇත්තේ වේ ද, ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. හෙතෙම් වෙදනාවෙන් පෙළෙන්නෙක් වෙයි. හෙතෙමේ නැවත වෙදනායෙන් නො පෙළෙන්නෙක් ව පෙර විමති නැති ව සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව නො සඟවයි ද, පෙර විමති ඇති ව නො සැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැයි ව නො සඟවයි. පෙර විමති නැති ව සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව නො සඟවයි. පෙර විමති ඇති ව නොසැඟෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව සඟවයි පෙර විමති නැති ව සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව සඟවයි. පළමු විමති ඇති ව නො සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව නො සඟවයි ... පළමු විමති නැති ව නො සැඟෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව සඟවයි. පළමු විමති ඇති ව නො සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව සඟවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසත් පිරිවෙස දී මානත දිය යුතුයි.

මානත් සියය නිමි.

6. මූලායපටිකස්සනචතුස්සතකං

1 ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිත්වා අපටිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති. සො පුන උපසම්පන්නො තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලායපටිකස්සිතබ්බො.

2. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිත්වා අපටිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති. සො පුන උපසම්පන්නො තා ආපත්තියො ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලාය පටිකස්සිතබ්බො. යථා පටිච්ඡන්නානං චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධාන පරිවාසො දාතබ්බො.

3. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිත්වා පටිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති. සො පුන උපසම්පන්නො තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලායපටිකස්සිතබ්බො. පටිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

4. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිත්වා පටිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති. සො පුන උපසම්පන්නො තා ආපත්තියො ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලායපටිකස්සිතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

5. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. තස්ස හොන්ති ආපත්තියො පටිච්ඡන්නායො'පි අපටිච්ඡන්නායො'පි. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නච්ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලායපටිකස්සිතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

6. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. තස්ස හොන්ති ආපත්තියො පටිච්ඡන්නායො'පි අපටිච්ඡන්නායො'පි. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා න ච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ න ච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලාය පටිකස්සිතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

7. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. තස්ස හොන්ති ආපත්තියො පටිච්ඡන්නායො'පි ආපටිච්ඡන්නායො'පි. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ න ච්ඡාදෙසි තා ආපත්තියො පච්ඡා න ච්ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලාය පටිකස්සිතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

6. මූලායපටිකස්සන සිවුසියය

1. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ. ඒ අතර බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසත් නො කොට ශාසනයෙන් ච්‍යුත වෙයි. හෙතෙමේ නැවත උපසපන් වූයේ ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙම මුල්ඇවතට ඇදීම කළ යුතු.

2. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසත් නො කොට සිවුරු හැර යයි. හෙතෙමේ නැවත උපසපන් වූයේ ඒ ඇවැත් සඟවයි. ඒ මහණතෙම් මුල් ඇවැතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවත සමග පිළිසත් ඇවැත්නට සමොධානපරිවාසය දිය යුතු.

3. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසත් කොට සිවුරු හැර යයි. හෙතෙමේ නැවත උපසපන් වූයේ ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇදිය යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවත සමග පිළිසත් ඇවැත්නට සමොධාන පරිවාසය දිය යුතු.

4. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසත් කොට සිවුරු හැර යයි. හෙතෙමේ නැවත උපසපන් වූයේ ඒ ඇවැත් සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවැත සමග පිළිසත් ඇවැත්නට සමොධානපරිවාසය දිය යුතු.

5. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදී. ඒ මහණහට පිළිසත් වූ ද පිළිසත් නො වූ ද ඇවැත් වේ. හෙතෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පෙර සැඟෙවූ ඇවැත් පසුව නො සඟවයි. පළමු නො සැඟෙවූ ඇවැත් පසුව ද නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවත සමග පිළිසත් ඇවැත්නට සමොධාන පරිවාසය දිය යුතු.

6. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදී. ඒ මහණහට පිළිසත් වූ ද පිළිසත් නො වූ ද ඇවැත් වෙයි. හෙතෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පළමු සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව නො සඟවයි. පළමු නො සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව සඟවයි. ඒ මහණතෙම මුල් ඇවැතට ඇදිය යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවැත සමග පිළිසත් ඇවැතුත්ට සමොධාන පරිවාසය දිය යුතු.

7. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදී. ඒ මහණහුගේ පිළිසත් වූ ද පිළිසත් නො වූ ද ඇවැත් වෙයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පෙර සැඟෙවූ ඇවැත් පසුවත් සඟවයි. පෙර නො සැඟෙවූ ඇවැත් පසුවත් නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට මුල් ඇවත සමග පිළිසත් ඇවැත්නට සමොධානපරිවාසය දිය යුතු.

8. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. තස්ස හොන්ති ආපත්තියො පටිච්ඡන්නායො'පි අප්පටිච්ඡන්නායො'පි. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලාය පටිකස්සිතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

9. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපයො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපත්තියො ජානාති. එකච්චා ආපත්තියො න ජානාති. යා ආපත්තියො ජානාති, තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො න ජානාති, තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ ජානිත්වා ඡාදෙසි, තා අපත්තියො පච්ඡා ජානිත්වා නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ අජානිත්වා නච්ඡාදෙසි තා ආපත්තියො පච්ඡා ජානිත්වා නච්ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලාය පටිකස්සිතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

10. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපත්තියො ජානාති. එකච්චා ආපත්තියො න ජානාති. යා ආපත්තියො ජානාති, තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො න ජානාති, තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ ජානිත්වා ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා ජානිත්වා නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ අජානිත්වා නච්ඡාදෙසි, තා, ආපත්තියො පච්ඡා ජානිත්වා ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලාය පටිකස්සිතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

11. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො අපජ්ජති. එකච්චා ආපත්තියො ජානාති එකච්චා ආපත්තියො න ජානාති. යා ආපත්තියො ජානාති, තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො න ජානාති, තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ ජානිත්වා ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා ජානිත්වා ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ අජානිත්වා නච්ඡාදෙසි තා ආපත්තියො පච්ඡා ජානිත්වා නච්ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලාය පටිකස්සිතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

12. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපත්තියො ජානාති, එකච්චා ආපත්තියො න ජානාති. යා ආපත්තියො ජානාති තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො න ජානාති, තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ ජානිත්වා ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා ජානිත්වා ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ අජානිත්වා නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා ජානිත්වා ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලාය පටිකස්සිතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

8. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ, ඒ අතර බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. ඒ මහණහුගේ පිළිසත් වූ ද පිළිසත් නො වූ ද ඇවැත් වෙයි. ඒ මහණ තෙම සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පෙර සැඟෙවූ ඇවැත් පසුව සඟවයි. පළමු නො සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවැත සමග පිළිසත් ඇවැතුන්ට සමොධාන-පරිවාසය දිය යුතු.

9. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත් දනියි. ඇතැම් ඇවැත් නො දනියි. යම් ඇවැත් දනී ද, ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත් නො දනී ද ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. ඒ මහණ සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පළමු දන සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව දන නො සඟවයි. පළමු නො දන නො සැඟවූ ඇවැත් පසුව දන නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවත සමග පිළිසත් ඇවැතුන්ට සමොධානපරිවාසය දිය යුතු.

10. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් දනියි. ඇතැම් ඇවැත් නො දනියි. යම් ඇවැත් දනියි ද, ඒ ඇවැත් වසයි. යම් ඇවැත් නො දනී ද, ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ, පෙර දන සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව දන නො සඟවයි. පෙර නො දන නො සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව දන සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට මුල් ඇවත සමග පිළිසත් ඇවැතුන්ට සමොධාන පිරිවෙස දිය යුතු.

11. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත් දනියි. ඇතැම් ඇවැත් නො දනියි. යම් ඇවැත් දනියි ද ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත් නො දනී ද, ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ ශාසනයෙන් ච්‍යුත ව නැවත උපසපත් වූයේ පළමු දන සැඟ වූ ඒ ඇවැත් පසුව දන ද සඟවයි. පළමු නො දන නො සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව දන නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට මුල් ඇවත සමග පිළිසත් ඇවැතුන්ට සමොධානපරිවාසය දිය යුතු.

12. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත් දනියි. ඇතැම් ඇවැත් නො දනියි. යම් ඇවැත් දනියි ද, ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත් නො දනියි ද, ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ, පළමු දන සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව දන සඟවයි. පළමු නො දන නො සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව දන සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවත සමග පිළිසත් ඇවැතුන්ට සමොධානපරිවාසය දියයුතු.

13. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපත්තියො සරති. එකච්චා ආපත්තියො නස්සරති. යා ආපත්තියො සරති, තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො නස්සරති, තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ සරිත්වා ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා සරිත්වා නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ අසරිත්වා නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා සරිත්වා නච්ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලායපටිකස්සිතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

14. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපත්තියො සරති. එකච්චා ආපත්තියො නස්සරති. යා ආපත්තියො සරති, තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො නස්සරති, තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ සරිත්වා ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා සරිත්වා නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ අස්සරිත්වා නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා සරිත්වා ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලායපටිකස්සිතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

15. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපත්තියො සරති. එකච්චා ආපත්තියො නස්සරති. යා ආපත්තියො සරති, තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො නස්සරති, තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ සරිත්වා ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා සරිත්වා ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ අසරිත්වා නච්ඡාදෙසි. තා ආපත්තියො පච්ඡා සරිත්වා නච්ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලායපටිකස්සිතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

16. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපත්තියො සරති. එකච්චා ආපත්තියො නස්සරති. යා ආපත්තියො සරති, තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො නස්සරති, තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ සරිත්වා ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා සරිත්වා ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ අසරිත්වා නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා සරිත්වා ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලායපටිකස්සිතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

13. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. (ඔවුන් අතරින්) ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද, ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. ඒ මහණතෙම සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පෙර සිහි කොට සැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට නො සඟවයි. පෙර සිහි නො කොට නො සැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙම මුල් ඇවැතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවැත සමග පිළිසත් ඇවැත් පමණින් සමොධාන පිරිවෙස ද දිය යුතු.

14. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද, ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පෙර සිහි කොට සැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට නො සඟවයි. පෙර සිහි නො කොට නො සැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට සඟවයි. ඒ මහණතෙමේ මූලායපටිකස්සනය කළ යුතු වේ. ඒ මහණහට පළමු ඇවත සමග පිළිසත් ඇවැත් පමණින් සමොධාන පරිවාසය ද දිය යුතු.

15. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද, ඒ ඇවැත් සඟවයි යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පෙර සිහි කොට සැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට සඟවයි. පෙර සිහි නො කොට නො සැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවත සමග පිළිසත් ඇවැත් පමණින් සමොධාන-පරිවාසය ද දිය යුතු.

16. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පෙර සිහි කොට සැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට සඟවයි. පෙර සිහි නො කොට නො සැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවත සමග පිළිසත් ඇවැත් පමණින් සමොධාන පිරිවෙස ද දිය යුතු.

17. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති එකච්චාසු ආපත්තීසු නිබ්බෙමතිකො. එකච්චාසු ආපත්තීසු වෙමතිකො. යාසු ආපත්තීසු නිබ්බෙමතිකො, තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යාසු ආපත්තීසු වෙමතිකො, තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො නච්ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලාය-පටිකස්සිතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

18. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති එකච්චාසු ආපත්තීසු නිබ්බෙමතිකො. එකච්චාසු ආපත්තීසු වෙමතිකො. යාසු ආපත්තීසු නිබ්බෙමතිකො, තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යාසු ආපත්තීසු වෙමතිකො, තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලායපටිකස්සිතබ්බො. යථා-පටිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො

19. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදි-සෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. එකච්චාසු ආපත්තීසු නිබ්බෙමතිකො. එකච්චාසු ආපත්තීසු වෙමතිකො. යාසු ආපත්තීසු නිබ්බෙමතිකො, තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යාසු ආපත්තීසු වෙමතිකො, තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො නච්ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලායපටිකස්සිතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

20. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදි-සෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. එකච්චාසු ආපත්තීසු නිබ්බෙමතිකො. එකච්චාසු ආපත්තීසු වෙමතිකො. යාසු ආපත්තීසු නිබ්බෙමතිකො, තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යාසු ආපත්තීසු වෙමතිකො, තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලායපටිකස්සිතබ්බො. යථා-පටිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

17. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සඟාවසෙස් ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ ය. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ ය. යම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ ද, ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ ද, ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පෙර විමති නැති ව යම් ඇවැත් සැඟවී ද, ඒ ඇවැත් පසු ව විමති නැත්තේ නො සඟවයි. පෙර විමති ඇති ව නො සැඟවූ ඇවත් පසු ව විමති නැති ව නො සඟවයි. ඒ මහණතෙමේ මුල් ඇවැතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවත සමග පිළිසත් ඇවැත් පමණින් සමොධානපරිවාසය ද දිය යුතු.

18. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සඟාවසෙස් ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ වෙයි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ වෙයි. යම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ ද, ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ ද, ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පෙර විමති නැති ව සැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැත්තේ නො සඟවයි. පෙර විමති ඇති ව නො සැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැත්තේ සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇද්ද යුතු ඒ මහණහට පළමු ඇවත සමග පිළිසත් ඇවැත් පමණින් සමොධානපරිවාසය ද දිය යුතු.

19. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ ය. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ ය. යම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ ද, ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත්හි විමයි ඇත්තේ ද, ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. හෙතෙමේ උපැවිදි ව නැවත උපසපත් වූයේ පෙර විමති නැති ව යම් ඇවැත් සැඟවී ද, පසු ව ඒ ඇවැත් විමති නැති ව සඟවයි. පෙර විමති ඇති ව යම් ඇවැත් නො සැඟවී ද, පසු ව විමති නැති ව ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුලට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවත සමග පිළිසත් ඇවැත් පමණින් සමොධාන පිරිවෙස ද දිය යුතු.

20. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ ය. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ ය. විමති නැති ඇවැත් සඟවයි. විමති ඇති ඇවැත් නො සඟවයි. හෙතෙමේ උපැවිදි ව නැවත උපසපත් වූයේ පෙර විමති නැති ව සැඟවූ ඇවැත් පසු ව ද විමති නැති ව සඟවයි. පෙර විමති ඇයි ව නො සැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව සඟවයි. ඒ මහණතෙමේ මුලට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවැත සමග පිළිසත් ඇවත් පමණින් සමොධාන පිරිවෙස ද දිය යුතු.

[21-40.] ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිත්වා අපටිච්ඡාදෙත්වා[1] සාමණෙරො හොති. -පෙ-. [යථා හෙට්ඨා තථා විත්ථාරෙතබ්බං.] [41-60] උම්මත්තකො හොති. -පෙ-. [යථා හෙට්ඨා තථා විත්ථාරෙතබ්බං.] [61-80.] ඛිත්තචිත්තො හොති. -පෙ-. [යථා හෙට්ඨා තථා විත්ථාරෙතබ්බං.] [81-100.] වෙදනට්ටො හොති. -පෙ-. [යථා හෙට්ඨා තථා විත්ථාරෙතබ්බං.] තස්ස හොන්ති ආපත්තියො පටිච්ඡන්නායොපි අපටිච්ඡන්නායොපි -පෙ-. [යථා හෙට්ඨා තථා විත්ථාරෙතබ්බං.] එකච්චා ආපත්තියො ජානාති, එකච්චා ආපත්තියො න ජානාති -පෙ-. එකච්චා ආපත්තියො සරති, එකච්චා ආපත්තියො නස්සරති -පෙ- එකච්චාසු ආපත්තීසු නිබ්බෙමතිකො, එකච්චාසු ආපත්තීසු වෙමතිකො. යාසු ආපත්තීසු නිබ්බෙමතිකො තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යාසු ආපත්තීසු වෙමතිකො, තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො වෙදනට්ටො හොති. සො පුන අවෙදනට්ටො හුත්වා යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො නච්ඡාදෙති. -පෙ- යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති -පෙ- යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො නච්ඡාදෙති -පෙ- යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලාය-පටිකස්සිතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

[101-200.] ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මානත්තාරහො -පෙ- [අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිත්වා අපටිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති.] -පෙ-

[201-300.] ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මානත්තං චරන්තො -පෙ- [අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිත්වා අපටිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති.] -පෙ-

[301-400.] ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු අබ්භානාරහො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිත්වා අපටිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති -පෙ- [මානත්තාරහො ච මානත්තචාරී ච අබ්භානාරහො ච යථා පරිවාසිකො තථා විත්ථාරෙතබ්බා.] ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු අබ්භානාරහො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිත්වා අපටිච්ඡාදෙත්වා සාමණෙරො හොති -පෙ-. උම්මත්තකො හොති -පෙ-. ඛිත්තචිත්තො හොති -පෙ-. වෙදනට්ටො හොති. තස්ස හොන්ති ආපත්තියො පටිච්ඡන්නායොපි අපටිච්ඡන්නායොපි -පෙ- එකච්චා ආපත්තියො ජානාති, එකච්චා ආපත්තියො න ජානාති -පෙ-. එකච්චා ආපත්තියො සරති, එකච්චා ආපත්තියො නස්සරති. -පෙ- එකච්චාසු ආපත්තීසු නිබ්බෙමතිකො, එකච්චාසු ආපත්තීසු වෙමතිකො. යාසු ආපත්තීසු නිබ්බෙමතිකො තා ආපත්තියො ඡාදෙති. -

1. අප්පටිච්ඡාදෙත්වා - මජසං, සයා.

[21 - 40.] මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරණුයේ ඒ අතර බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවත් ඇවද පිළිසත් නො කොට හෙරණෙක් වෙයි ... [යට කී පරිදි විස්තර කට යුතු.] [41 - 60.] උමතුවෙක් වෙයි ... [යට කී පරිදි විස්තර කට යුතු] [61 - 80.] පෙරලුනු සිතැතියෙක් වෙයි ... [යට කී පරිදි විස්තර කට යුතු] [81 - 100.] වෙදනායෙන් පෙළෙන්නෙක් වෙයි. ඔහුට පිළිසත් වූ ද, පිළිසත් නො වූ ද ඇවැත් වේ ... [යට කී පරිදි විස්තර කට යුතු.] ඇතැම් ඇවැත් දනී. ඇතැම් ඇවැත් නො දනී ... ඇතැම් ඇවැත් සමරයි. ඇතැම් ඇවැත් නො සමරයි ... ඇතැම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ වේ. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ වේ. විමති නැති ඇවත් වසයි. විමති ඇති ඇවැත් නො වසයි. හෙතෙමේ වෙදනායෙන් පෙළෙන්නෙක් වෙයි. නැවත හෙතෙමේ වෙදනායෙන් නො පෙළෙන්නෙක් ව පළමු විමති නැති ව වැසූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව නො වසයි. පළමු විමති ඇති ව නො වැසූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව නො වසයි ... පළමු විමති නැති ව වැසූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව නො වසයි. පළමු විමති ඇති ව නො වැසූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව වසයි... පෙර විමති නැති ව වැසූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව වසයි. පෙර විමති ඇති ව නො වැසූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව නො වසයි ... පළමු විමති නැති ව සැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව සඟවයි. පළමු විමති ඇති ව නො සැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට මුල් ඇවත සමග ඇවත් පිළිසත් පමණින් සමොධාන පිරිවෙස ද දිය යුතු.

[101 - 200.] මහණෙනි මෙහි මහණෙක් මානතට තිසි වූයේ... [ඒ අතර බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසත් නො කොට උපැවිදි වෙයි.]...

[201 - 300.] මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් මානත පුරන්නේ ... [ඒ අතර බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසත් නොකොට උපැවිදි වෙයි.]...

[301 - 400.] මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් අබ්භාන කර්මයට සුදුසු වූයේ ඒ අතර බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසත් නො කොට උපැවිදි වෙයි ... [මානතට සුදුසු වූවහුත්, මානත පුරන්නාත්, අබ්භානයට සුදුසු වූවහුත් (මුල කී) පිරිවෙස් පුරන්නා මෙන් විතර කට යුතු.] මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් අබ්භානයට සුදුසු වූයේ ඒ අතර බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද නො පිළිසත් කොට හෙරණෙක් වෙයි. ... උමතු වූවෙක් වෙයි ... පෙරලුනු සිතැත්තෙක් වෙයි ... වෙදනායෙන් පෙළෙන්නෙක් වෙයි. ඔහුට පිළිසත් වූ ද නො පිළිසත් වූ ද ඇවැත් වේ ... ඇතැම් ඇවැත් දනී. ඇතැම් ඇවැත් නො දනී ... ඇතැම් ඇවැත් සමරයි. ඇවැත් නො සමරයි... ඇතැම් ඇවැත්හි විමති රහිත ය. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති සහිත ය. යම් ඇවැත්හි විමති රහිත ද ඒ ඇවැත් සඟවයි. -

යාසු ආපත්තීසු වෙමතිකො තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො වෙදනට්ටො හොති. සො පුන අවෙදනට්ටො හුත්වා යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො නච්ඡාදෙති -පෙ-. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති -පෙ- යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො නච්ඡාදෙති -පෙ- යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති, යා ආපත්තියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති, සො භික්ඛු මූලායපටිකස්සිතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බොති.

මූලායපටිකස්සනචතුස්සතකං නිට්ඨිතං.

පරිමාණාදි වාරට්ඨකං

1. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිත්වා පරිමාණා[1] අපටිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති -පෙ-

2. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිත්වා අපරිමාණා[2] අපටිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති -පෙ-

3. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිත්වා එකනාමා අපටිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති -පෙ-

4. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිත්වා නානානාමා අපටිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති -පෙ-

5. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිත්වා සභාගා අපටිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති -පෙ-

6. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිත්වා විසභාගා අපටිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති -පෙ-

7. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිත්වා වවත්ථිතා අපටිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති -පෙ-

8. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිත්වා සම්භින්නා අපටිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති -පෙ-

(යථා හෙට්ඨා තථා විත්ථාරෙතබ්බං.)

පරිමාණාදි වාරට්ඨකං නිට්ඨිතං.

---

1. පරිමාණායො - ස්‍යා. 2. අපරිමාණායො - ස්‍යා.

යම් ඇවැත්හි විමති සහිත ද ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. හෙතෙමේ වෙදනායෙන් පෙළෙන්නෙක් වේ. නැවත හෙතෙමේ වෙදනායෙන් නො පෙළෙන්නෙක් ව පෙර විමති නැති ව සැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව නො සඟවයි. පෙර විමති ඇති ව නො සැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව නො සඟවයි ... පෙර විමති නැති ව සැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව නො සඟවයි. පෙර විමති ඇති ව නො සැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව සඟවයි ... පෙර විමති නැති ව වැසූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව වසයි. පෙර විමති ඇති ව නො වැසූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව නො වසයි ... පළමු විමති නැති ව වැසූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව වසයි. පෙර විමති ඇති ව නො වැසූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව වසයි. ඒ මහණතෙමේ මුල් ඇවතට ඇද්ද යුතු. ඔහුට පළමු ඇවත සමග පිළිසත් ඇවැත් පමණින් සමොධාන පිරිවෙස ද දිය යුතු යි.

මූලායපටිකස්සන සිවුසිය නිමි.

පරිමාණාදි වාර අට

1. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ප්‍රමාණවත් (=ගණන් ඇති) බොහෝ සඟ වෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසත් නො කොට උපැවිදි වෙයි ...

2. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ නැති බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසත් නො කොට උපැවිදි වෙයි ...

3. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් එක් නම් ඇති බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසත් නො කොට උපැවිදි වෙයි ...

4. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් වෙන් වෙන් නම් ඇති බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසත් නො කොට උපැවිදි වෙයි ...

5. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් සභාග වූ (= සමාන) බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසත් නො කොට උපැවිදි වෙයි ...

6. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් විසභාග වූ බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසත් නො කොට උපැවිදි වෙයි ...

7. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් වෙන් වෙන් වූ බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසත් නො කොට උපැවිදි වෙයි...

8. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් මුසු වූ බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසත් නො කොට උපැවිදි වෙයි ...

(යට කී පරිදි විතර කළ යුතු යි.)

පරිමාණාදි වාර අට නිමියේ ය.

ද්වෙ භික්ඛුවාර එකාදසකං

1. ද්වෙ භික්ඛූ සඞ්ඝාදිසෙසං ආපන්නා හොන්ති. තෙ සඞ්ඝාදිසෙසෙ සඞ්ඝාදිසෙසදිට්ඨිනො හොන්ති. එකො ඡාදෙති, එකො නච්ඡාදෙති, යො ඡාදෙති, සො දුක්කටං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නඤ්චස්ස[1] පරිවාසං දත්වා උභින්නම්පි මානත්තං දාතබ්බං.

2. ද්වෙ භික්ඛූ සඞ්ඝාදිසෙසං ආපන්නා හොන්ති. තෙ සඞ්ඝාදිසෙසෙ වෙමතිකා හොන්ති. එකො ඡාදෙති, එකො නච්ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, සො දුක්කටං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නඤ්චස්ස පරිවාසං දත්වා උභින්නම්පි මානත්තං දාතබ්බං.

3. ද්වෙ භික්ඛූ සඞ්ඝාදිසෙසං ආපන්නා හොන්ති. තෙ සඞ්ඝාදිසෙසෙ මිස්සකදිට්ඨිනො හොන්ති, එකො ඡාදෙති. එකො නච්ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, සො දුක්කටං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නඤ්චස්ස පරිවාසං දත්වා උභින්නම්පි මානත්තං දාතබ්බං.

4. ද්වෙ භික්ඛූ මිස්සකං ආපන්නා හොන්ති. තෙ මිස්සකෙ සඞ්ඝාදිසෙසදිට්ඨිනො හොන්ති. එකො ඡාදෙති, එකො නච්ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, සො දුක්කටං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නඤ්චස්ස පරිවාසං දත්වා උභින්නම්පි මානත්තං දාතබ්බං.

5. ද්වෙ භික්ඛූ මිස්සකං ආපන්නා හොන්ති. තෙ මිස්සකෙ මිස්සකදිට්ඨිනො හොන්ති. එකො ඡාදෙති, එකො නච්ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, සො දුක්කටං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නඤ්චස්ස පරිවාසං දත්වා උභින්නම්පි මානත්තං දාතබ්බං.

6. ද්වෙ භික්ඛූ සුද්ධකං ආපන්නා හොන්ති. තෙ සුද්ධකෙ සඞ්ඝාදිසෙසදිට්ඨිනො හොන්ති. එකො ඡාදෙති, එකො නච්ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, සො දුක්කටං දෙසාපෙතබ්බො. උභොපි යථාධම්මං කාරාපෙතබ්බා.

7. ද්වෙ භික්ඛූ සුද්ධකං ආපන්නා හොන්ති. තෙ සුද්ධකෙ සුද්ධකදිට්ඨිනො හොන්ති. එකො ඡාදෙති, එකො නච්ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, සො දුක්කටං දෙසාපෙතබ්බො. උභොපි යථාධම්මං කාරාපෙතබ්බා.

8. ද්වෙ භික්ඛූ සඞ්ඝාදිසෙසං ආපන්නා හොන්ති. තෙ සඞ්ඝාදිසෙසෙ සඞ්ඝාදිසෙසදිට්ඨිනො හොන්ති. එකස්ස හොති ආරොචෙස්සාමීති, එකස්ස හොති න ආරොචෙස්සාමීති. සො පඨමම්පි යාමං ඡාදෙති, දුතියම්පි යාමං ඡාදෙති, තතියම්පි යාමං ඡාදෙති, උද්ධස්තෙ[2] අරුණෙ ඡන්නා හොති ආපත්ති. යො ඡාදෙති, සො දුක්කටං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නඤ්චස්ස පරිවාසං දත්වා උභින්නම්පි මානත්තං දාතබ්බං.

---

1. යථාපටිච්ඡන්නානඤ්චස්ස - සීමු 1, 2. යථාපටිච්ඡන්නෙනචස්ස මජසං.
2. උට්ඨිතෙ - මජසං උද්ධතෙ PTS.

දෙවෙනිකබුවාර එකොළොස

1. දෙමහණ කෙනෙක් සඟවෙසෙස් අවත්හු වෙති. ඔහු සඟවෙසෙස්හි සඟවෙසෙස් දිටු ඇත්තෝ වෙති. එක් මහණෙක් සඟවයි. එක් මහණෙක් නො සඟවයි. යමෙක් සඟවා නම් හේ දුකුලා ඇවැත් දෙස්විය යුතු වේ. ඇවැත් පිළිසත් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානත දිය යුතු.

2. දෙමහණ කෙනෙක් සඟවෙසෙස් අවත්හු වෙති. ඔහු සඟවෙසෙස්හි විමති ඇත්තාහු වෙත්. එක් මහණෙක් සඟවයි. එක් මහණෙක් නො සඟවයි. යමෙක් සඟවා නම් හේ දුකුලා ඇවැත් දෙස්විය යුතු වේ. ඇවැත් පිළිසත් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානත දිය යුතු.

3. දෙමහණ කෙනෙක් සඟවෙසෙස් අවත්හු වෙති. ඔහු සඟවෙසෙස්හි මුසුදිටු ඇත්තෝ වෙත්. එක් මහණෙක් සඟවයි. එක් මහණෙක් නො සඟවයි. යමෙක් සඟවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. ඇවැත් පිළිසත් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානත දිය යුතු.

4. මහණහු දෙදෙනෙක් මුසු ඇවැත් අවත්හු වෙති. ඔහු මුසු ඇවැත්හි සඟවෙසෙස් දිටු ඇත්තෝ වෙත්. එක් මහණෙක් සඟවයි. එක් මහණෙක් නො සඟවයි. යමෙක් සඟවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. ඇවැත් පිළිසත් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානත දිය යුතු.

5. දෙමහණ කෙනෙක් මුසු ඇවැත් අවත්හු වෙති. ඔහු මුසු ඇවැත්හි මුසුදිටු ඇත්තෝ වෙත්. එක් මහණෙක් වසයි. එක් මහණෙක් නො වසයි. යමෙක් වසා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. ඇවැත් පිළිසත් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානත දිය යුතු.

6. දෙමහණ කෙනෙක් නුමුසු ඇවැත් අවත්හු වෙති. ඔහු නුමුසු ඇවැත්හි සඟවෙසෙස් දිටු ඇත්තෝ වෙත්. එක් මහණෙක් සඟවයි. එක් මහණෙක් නො සඟවයි. යමෙක් සඟවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. දෙදෙන ම දහම් වූ පරිදි කරවිය යුතුහ.

7. දෙමහණ කෙනෙක් නුමුසු ඇවැත් අවත්හු වෙති. ඔහු නුමුසු ඇවැත්හි නුමුසු දිටු ඇත්තෝ වෙත්. එක් මහණෙක් සඟවයි. එක් මහණෙක් නො සඟවයි. යමෙක් සඟවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. දෙදෙන ම දහම් වූ පරිදි කරවිය යුතුහ.

8. මහණහු දෙදෙනෙක් සඟවෙසෙස් අවත්හු වෙති. ඔහු සඟවෙසෙස්හි සඟවෙසෙස් දිටු ඇත්තෝ වෙත්. එක් මහණකුට සැලකරන්නෙමි යි සිත් වෙයි. එක් මහණකුට නො සැලකරන්නෙමි යි සිත් වෙයි. හෙතෙමේ (රාත්‍රි) පළමු යම්හිත් සඟවයි. දෙවන යම්හිත් සඟවයි. තෙවන යම්හිත් සඟවයි. අරුණ නැගි කල අවැත සඟවන ලද්දේ වේ. යමෙක් සඟවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. ඇවැත් පිළිසත් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානත දිය යුතු.

9. ද්වෙ භික්ඛූ සඞ්ඝාදිසෙසං ආපන්නා හොන්ති, තෙ සඞ්ඝාදිසෙසෙ සඞ්ඝාදිසෙසදිට්ඨිනො හොන්ති. තෙ ගච්ඡන්ති ආරොචෙස්සාමාති. එකස්ස අන්තරාමග්ගෙ මක්ඛධම්මො උප්පජ්ජති න ආරොචෙස්සාමීති. සො පඨමම්පි යාමං ඡාදෙති. දුතියම්පි යාමං ඡාදෙති. තතියම්පි යාමං ඡාදෙති. උට්ඨිතෙ අරුණෙ ඡන්නා හොති ආපත්ති. යො ඡාදෙති, සො දුක්කටං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නාය පරිවාසං දත්වා උභින්නම්පි මානත්තං දාතබ්බං.

10. ද්වෙ භික්ඛූ සඞ්ඝාදිසෙසං ආපන්නා හොන්ති. තෙ සඞ්ඝාදිසෙසෙ සඞ්ඝාදිසෙසදිට්ඨිනො හොන්ති. තෙ උම්මත්තකා හොන්ති. තෙ පච්ඡා අනුම්මත්තකා හුත්වා එකො ඡාදෙති, එකො න ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, සො දුක්කටං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නාය පරිවාසං දත්වා උභින්නම්පි මානත්තං දාතබ්බං.

11. ද්වෙ භික්ඛූ සඞ්ඝාදිසෙසං ආපන්නා හොන්ති. තෙ පාතිමොක්ඛෙ උද්දිස්සමානෙ එවං වදන්ති: "ඉදානෙව ඛො මයං ජානාම: අයම්පි කිර ධම්මො සුත්තාගතො සුත්තපරියාපන්නො අන්වද්ධමාසං උද්දෙසං ආගච්ඡතී"ති. තෙ සඞ්ඝාදිසෙසෙ සඞ්ඝාදිසෙසදිට්ඨිනො හොන්ති. එකො ඡාදෙති, එකො න ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, සො දුක්කටං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නාය පරිවාසං දත්වා උභින්නම්පි මානත්තං දාතබ්බන්ති.

ද්වෙභික්ඛුවාර එකාදසකං නිට්ඨිතං.

මූලායපටිකස්සන අවිසුද්ධිනවකං

1. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණම්පි අපරිමාණම්පි එකනාමම්පි නානානාමම්පි සභාගම්පි විසභාගම්පි වවත්ථිතම්පි සම්භින්නම්පි. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායො අප්පටිච්ඡන්නායො. සො සඞ්ඝං අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සනං යාචති. තං සඞ්ඝො අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සති ධම්මිකෙන කම්මෙන අකුප්පෙන ඨානාරහෙන. ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති, අධම්මෙන මානත්තං දෙති, අධම්මෙන අබ්භෙති. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අවිසුද්ධො තාහි ආපත්තීහි.

9. දෙමහණ කෙනෙක් සඟවෙසෙස් අවන්හු වෙති. ඔහු සඟ වෙසෙස්හි සඟවෙසෙස් දිටු ඇත්තෝ වෙත්. ඔහු සැලකරත්තෙමු යි යෙති. එක් මහණකුට අතරමග දී නො සැලකරත්නෙමි යි මකුදම් උපදී. හෙතෙමේ පළමු යම්හිත් වසයි. දෙවන යමහිත් වසයි. තෙවන යම්හිත් වසයි. අරුණ නැඟී කලු ඇවත වැසුනේ වේ. යමෙක් වසා නම් හේ දුකුළා දෙස්විය යුතු වේ. ඇවත් පිළිසත් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදනාට ම මානත දිය යුතු.

10. දෙමහණ කෙනෙක් සඟවෙසෙස් අවන්හු වෙති. ඔහු සඟ-වෙසෙස්හි සඟවෙසෙස් දිටු ඇත්තෝ වෙයි. ඔහු උමතු වූවෝ වෙත්. පසු ව ඔහු උමතු නො වූවෝ ව එක් මහණෙක් සඟවයි. එක් මහණෙක් නො සඟවයි. යමෙක් සඟවා නම් හේ දුකුළා දෙස්විය යුතු වේ. ඇවැත් පිළිසත් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානත දිය යුතු.

11. දෙමහණ කෙනෙක් සඟවෙසස් අවන්හු වෙති. ඔහු පාමොක් උදෙසන කල්හි "මේ දහමත් පාමොක් සුතුරෙහි ආයේ ල, සුතුරෙහි ඇතුලත් ල, අඩමසක් පාසා උදෙසුමට පැමිණේ ල යි මේ දැන් ම අපි දනුම්හ යි" මෙසේ කියත්. ඔහු සඟවෙසෙස්හි සඟවෙසෙස් දිටු ඇත්තෝ වෙත්. එක් මහණෙක් සඟවයි. එක් මහණෙක් නො සඟවයි. යමෙක් සඟවා නම් හේ දුකුළා දෙස්විය යුතුවේ. ඇවැත් පිළිසත් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානත දිය යුතු යි.

දෙවභිකඛුවාර එකොළොස නිමි.

මූලායපටිකස්සන අවිසුද්ධි නවකය

1. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ගණන් ඇත්තා වූ ද ගණන් නැත්තා වූ ද එක් නම් ඇත්තා වූ ද වෙන් වෙන් නම් ඇත්තා වූ ද සභාග වූ ද විසභාග වූ ද වෙන් වෙන් වූ ද මුසු වූ ද බොහෝ සඟවෙසෙස් අවදියි. හෙතෙමේ ඒ ඇවැත්නට සඞ්ඝයාගෙන් සමොධාන පිරිවෙස යදියි. ඔහුට සඞ්ඝ තෙමේ ඒ ඇවැත් සඳහා සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර ගණන් ඇති පිළිසත් නො වූ බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් අතර ඇවැතුත් සඳහා මූලායපටිකස්සනය යදී. සඞ්ඝ තෙමේ ඔහුට දැහැමි වූ අකොප්‍ය වූ තැනට තිසි කම්යෙන් අතර ඇවැත් සඳහා මූලායපටිකස්සන කම් කෙරෙයි. දැහැමින් සමොධාන පිරිවෙස් දෙයි. නො දැහැමින් මානත දෙයි. නො දැහැමින් අබ්භානය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපත්තින් ගෙන් පිරිසිදු වූයේ නො වේ.

2. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා අපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණම්පි අපරිමාණම්පි එකනාමම්පි නානානාමම්පි සභාගම්පි විසභාගම්පි වවත්ථිතම්පි සම්භින්නම්පි. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං සමොධාන පරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායො පටිච්ඡන්නායො. සො සඞ්ඝං අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සනං යාචති. තං සඞ්ඝො අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සති ධම්මිකෙන කම්මෙන අකුප්පෙන ඨානාරහෙන. ධම්මෙන සමොධාන පරිවාසං දෙති. අධම්මෙන මානත්තං දෙති. අධම්මෙන අබ්භෙති. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අවිසුද්ධො තාහි ආපත්තීහි.

3 ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණම්පි අපරිමාණම්පි එකනාමම්පි නානානාමම්පි සභාගම්පි විසභාගම්පි වවත්ථිතම්පි සම්භින්නම්පි. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායො පටිච්ඡන්නායොපි අප්පටිච්ඡන්නායොපි. සො සඞ්ඝං අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සනං යාචති. තං සඞ්ඝො අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සති ධම්මිකෙන කම්මෙන අකුප්පෙන ඨානාරහෙන. ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති. අධම්මෙන මානත්තං දෙති. අධම්මෙන අබ්භෙති. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අවිසුද්ධො තාහි ආපත්තීහි.

4 - 7. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණම්පි අපරිමාණම්පි එකනාමම්පි නානානාමම්පි සභාගම්පි විසභාගම්පි වවත්ථිතම්පි සම්භින්නම්පි. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං සමොධාන පරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති අපරිමාණායො අප්පටිච්ඡන්නායො -පෙ- අපරිමාණායො පටිච්ඡන්නායො -පෙ- අපරිමාණායො පටිච්ඡන්නායොපි අප්පටිච්ඡන්නායොපි -පෙ- පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි අප්පටිච්ඡන්නායො. සො සඞ්ඝං අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සනං යාචති. තං සඞ්ඝො අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සති ධම්මිකෙන කම්මෙන අකුප්පෙන ඨානාරහෙන, ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති, අධම්මෙන මානත්තං දෙති, අධම්මෙන අබ්භෙති. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අවිසුද්ධො තාහි ආපත්තීහි.

8. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණම්පි අපරිමාණම්පි එකනාමම්පි නානානාමම්පි සභාගම්පි විසභාගම්පි වවත්ථිතම්පි සම්භින්නම්පි. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. -

2. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ප්‍රමාණවත් වූ ද ප්‍රමාණ රහිත වූ ද එක් නමක් ඇත්තා වූ ද වෙන් වෙන් නම් ඇත්තා වූ ද සභාග වූ ද විසභාග වූ ද වවත්ථිත වූ ද සම්භින්න වූ ද බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් ඒ ඇවැත්නට සමොධාන පිරිවෙස යදියි. ඔහුට සඞ්ඝ තෙමේ ඒ ඇවැත් සඳහා සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ අතර ප්‍රමාණවත් වූ වැසුනු බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් අතර ඇවැත්නට මූලායපටිකස්සනය යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ ඔහුට අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දැහැමි කර්මයෙන් අතර ඇවැත් සඳහා මූලායපටිකස්සනය කෙරෙයි. දැහැමෙන් සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. නො දැහැමින් මානත්ත දෙයි, නො දැහැමින් අබ්භානය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපත්තින්ගෙන් අවිසුද්ධ වූයේ වෙයි.

3. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද එක් නම් වූ ද වෙන් වෙන් නම් වූ ද සභාග වූ ද විසභාග වූ ද වවත්ථිත වූ ද සම්භින්න වූ ද බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ ඒ ඇවැත්නට සඞ්ඝයාගෙන් සමොධාන පිරිවෙස යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ ඒ ඇවැත් සඳහා ඔහුට සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ අතර පමණ වූ පිළිසන් වූ ද පිළිසන් නො වූ ද බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ අතර ඇවැත්නට සඞ්ඝයාගෙන් මූලායපටිකස්සනය යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දැහැමිකර්මයෙන් ඔහුට අතර ඇවැත්සඳහා මූලායපටිකස්සන කම් කෙරෙයි. දැහැමින් සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. නො දැහැමින් මානත්ත දෙයි. නො දැහැමින් අබ්භානය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපත්තිගෙන් විසුද්ධ වූයේ නො වේ.

4 – 7. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද එක් නම් වූ ද වෙන් වෙන් නම් වූ ද සභාග වූ ද විසභාග වූ ද වවත්ථිත වූ ද සම්භින්න වූ ද බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඞ්ඝයා ගෙන් ඒ ඇවැත්නට සමොධාන පිරිවෙස යදියි. සඟන තෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සඳහා සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ අතර නො පමණ වූ නො වැසුනු ... නො පමණ වූ වැසුනු ... නො පමණ වූ වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් ... පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද නො වැසුනා වූ බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් අතර ඇවැත් සඳහා මූලායපටිකස්සනය යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දැහැමි කර්මයෙන් ඔහුට අතර ඇවැත් සඳහා මූලායපටිකස්සන කම් කෙරේ. දැහැමින් සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. නො දැහැමින් මානත්ත දෙයි. නො දැහැමින් අබ්භානය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ඇවැතුන්ගෙන් පිරිසිදු වූයේ නො වෙයි.

8. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ගණන් ඇත්තා වූ ද ගණන් නැත්තා වූ ද එක් නමක් ඇත්තා වූ ද වෙන් වෙන් නම් ඇත්තා වූ ද සමාන වූ ද අසමාන වූ ද වවත්ථිත වූ ද සම්භින්න වූ ද බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් ඒ ඇවැත් නට සමොධාන පිරිවෙස යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සඳහා සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. –

සො පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පටිච්ඡන්නායො. සො සඞ්ඝං අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සනං යාචති. තං සඞ්ඝො අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සති ධම්මිකෙන කම්මෙන අකුප්පෙන ඨානාරහෙන. ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති, අධම්මෙන මානත්තං දෙති, අධම්මෙන අබ්භෙති. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අවිසුද්ධො තාහි ආපත්තීහි.

9. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණම්පි අපරිමාණම්පි එකනාමම්පි නානානාමම්පි සභාගම්පි විසභාගම්පි වවත්ථිතම්පි සම්භින්නම්පි. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං සමොධාන-පරිවාසං දෙති. සො පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පටිච්ඡන්නායොපි අප්පටිච්ඡන්නායොපි. සො සඞ්ඝං අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සනං යාචති. තං සඞ්ඝො අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සති ධම්මිකෙන කම්මෙන අකුප්පෙන ඨානාරහෙන. ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති, අධම්මෙන මානත්තං දෙති, අධම්මෙන අබ්භෙති. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අවිසුද්ධො තාහි ආපත්තීහීති.

මූලායපටිකස්සන අවිසුද්ධිනවකං නිට්ඨිතං.

මූලායපටිකස්සන විසුද්ධිනවකං

1 – 3. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණම්පි අපරිමාණම්පි -පෙ- වවත්ථිතම්පි සම්භින්නම්පි. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො අපජ්ජති පරිමාණායො අප්පටිච්ඡන්නායො -පෙ- පරිමාණායො පටිච්ඡන්නායො -පෙ- පරිමාණායො පටිච්ඡන්නායොපි අප්ප-ටිච්ඡන්නායොපි. සො සඞ්ඝං අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සනං යාචති. තං සඞ්ඝො අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සති ධම්මිකෙන කම්මෙන අකුප්පෙන ඨානාරහෙන. ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති, ධම්මෙන මානත්තං දෙති, ධම්මෙන අබ්භෙති. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු විසුද්ධො තාහි ආපත්තීහි

4 – 6. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණම්පි අපරිමාණම්පි -පෙ- වවත්ථිතම්පි සම්භින්නම්පි. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති අපරිමාණායො අප්පටිච්ඡන්නායො -පෙ- අපරිමාණායො පටිච්ඡන්නායො -පෙ- අපරිමාණායො පටිච්ඡන්නායොපි අප්පටිච්ඡන්නායොපි. සො සඞ්ඝං අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සනං යාචති. තං සඞ්ඝො අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සති. ධම්මිකෙන කම්මෙන අකුප්පෙන ඨානාරහෙන. ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති, ධම්මෙන මානත්තං දෙති. ධම්මෙන අබ්භෙති. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු විසුද්ධො තාහි ආපත්තීහි.

හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ පමණ වූ ද අපමණ වූ ද වැසුනු බොහෝ සඟ වෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් අතර ඇවැත් සඳහා මූලායපටිකස්සනය යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දැහැමි කර්මයෙන් ඔහුට අතර ඇවැත් සඳහා මූලායපටිකස්සනය කෙරේ. දැහැමින් සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. නො දැහැමින් මානත දෙයි. නො දැහැමින් අබ්භානය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපත්තීන්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ නො වෙයි.

9. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද එක් නම් වූ ද වෙන් වෙන් නම් වූ ද සභාග වූ ද විසභාග වූ ද වවත්ථිත වූ ද සම්භින්න වූ ද බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණේ. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් ඒ ආපත්තීන්ට සමොධානපරිවාසය යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සඳහා සමොධානපරිවාසය දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර පමණ වූ ද අපමණ වූ ද වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් බොහෝ සඞ්ඝාදිසෙසාපත්තීන්ට පැමිණේ. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් ඒ ආපත්තීන්ට මූලායපටිකස්සනය යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ අකොප්‍ය වූ ස්ථානාර්හ වූ ධාර්මික කර්මයෙන් ඔහුට ඒ ආපත්තීන් සඳහා මූලායපටිකස්සනය කෙරෙයි. දැහැමින් සමොධානපරිවාසය දෙයි. නො දැහැමින් මානත දෙයි. නො දැහැමින් අබ්භාන කර්මය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපත්තීන් ගෙන් විශුද්ධ වූයේ නො වේ යි.

මූලායපටිකස්සන අවිසුද්ධි නවකය නිමියේ යි.

මූලායපටිකස්සන විසුද්ධි නවකය

1 – 3. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද.... වවත්ථිත වූ ද සම්භින්න වූ ද බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් ඒ ඇවැත්නට සමොධාන පරිවාසය යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සඳහා සමොධාන පරිවාසය දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර පමණ වූ නො වැසුනු ... පමණ වූ වැසුනු ... පමණ වූ වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් අතර ඇවැත්නට මූලායපටිකස්සනය යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ ඔහුට අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දැහැමි කර්මයෙන් අතර ඇවැත් සඳහා මූලායපටිකස්සනය කෙරෙයි. දැහැමින් සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. දැහැමින් මානත දෙයි. දැහැමින් අබ්භානය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපත්තීන්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ වෙයි.

4 – 6. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද ... වවත්ථිත වූ ද සම්භින්න වූ ද බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් ඒ ඇවැත්නට සමොධාන පිරිවෙස යදියි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ අතර අපමණ වූ නො වැසුනු ... අපමණ වූ වැසුනු ... අපමණ වූ වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් අතර ඇවැත් සඳහා මූලායපටිකස්සනය යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ ඔහුට අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දැහැමිකමින් අතර ඇවැත් සඳහා මූලායපටිකස්සනය කෙරෙයි. දැහැමින් සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. දැහැමින් මානත දෙයි. දැහැමින් අබ්භානය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපත්තීන්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ වෙයි.

7 - 9. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණම්පි අපරිමාණම්පි -පෙ- වවත්ථිතම්පි සම්භින්නම්පි. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි අප්පටිච්ඡන්නායො -පෙ- පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පටිච්ඡන්නායො -පෙ- පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පටිච්ඡන්නායොපි අප්පටිච්ඡන්නායොපි. සො සඞ්ඝං අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සනං යාචති. තං සඞ්ඝො අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සති ධම්මිකෙන කම්මෙන අකුප්පෙන ඨානාරහෙන. ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති. ධම්මෙන මානත්තං දෙති. ධම්මෙන අබ්භෙති. සො භික්ඛවෙ භික්ඛු විසුද්ධො තාහි ආපත්තීහීති.

මූලායපටිකස්සනවිසුද්ධිනවකං නිට්ඨිතං.

දුතියමූලායපටිකස්සනවිසුද්ධිනවකං

1. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණම්පි අපරිමාණම්පි -පෙ- වවත්ථිතම්පි සම්භින්නම්පි. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායො අප්පටිච්ඡන්නායො. සො සඞ්ඝං අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සනං යාචති. තං සඞ්ඝො අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සති අධම්මිකෙන කම්මෙන කුප්පෙන අට්ඨානාරහෙන. අධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසාමීති මඤ්ඤමානො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායො අප්පටිච්ඡන්නායො.[1]

සො තස්මිං භූමියං ඨිතො පුරිමා[2] ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තියො සරති. අපරා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තියො සරති. තස්ස එවං හොති: "අහං ඛො සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං පරිමාණම්පි අපරිමාණම්පි -පෙ- වවත්ථිතම්පි සම්භින්නම්පි. සොහං සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං අදාසි. සොහං පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං පරිමාණායො අප්පටිච්ඡන්නායො. සොහං සඞ්ඝං අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සනං යාචිං. තං මං සඞ්ඝො අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සි අධම්මිකෙන කම්මෙන කුප්පෙන අට්ඨානාරහෙන. අධම්මෙන සමොධානපරිවාසං අදාසි. සොහං පරිවසාමීති මඤ්ඤමානො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං පරිමාණායො අප්පටිච්ඡන්නායො. සොහං තස්මිං භූමියං ඨිතො පුරිමා අපත්තීනං අන්තරා ආපත්තියො සරාමි. අපරා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තියො සරාමි. යන්නූනාහං සඞ්ඝං පුරිමා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තීනඤ්ච අපරා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තීනඤ්ච මූලායපටිකස්සනං යාචෙය්‍යං ධම්මිකෙන කම්මෙන අකුප්පෙන ඨානාරහෙන, ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං, ධම්මෙන මානත්තං, ධම්මෙන අබ්භානං"ති. -

---

1. පරිමාණාපටිච්ඡන්නායො - PTS. 2. පුරිමානං - PTS.

7 - 9. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද ... නුමුසු වූ ද මුසු වූ ද බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙම් සඞ්ඝයාගෙන් ඒ ඇවැත්නට සමොදහන් පිරිවෙස යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සඳහා සමොදහන් පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ අතර පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද නො වැසුනු ... පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද වැසුනු ... පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් අතර ඇවැතුත්ගේ මූලට ඇදීම යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ අකොප්‍ය වූ තැනට සුදුසු දැහැම්කමින් ඔහු අතර ඇවැත් පිණිස මූලට අදියි. දැහැමින් සමොදහන් පිරිවෙස දෙයි. දැහැමින් මානත දෙයි. දැහැමින් අබ්භානය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ඇවැතුත්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ වේ යි.

මූලායපටිකස්සනවිසුද්ධි නවකය නිමි.

දෙවන මූලායපටිකස්සනවිසුද්ධි නවකය

1. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද ... නුමුසු වූ ද මුසු වූ ද බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් ඒ ඇවැත්නට සමොදහන් පිරිවෙස යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සඳහා සමොදහන් පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙ-සෙනුයේ අතර ගණන් ඇති නො වැසුනු බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් අතර ඇවැත් පිණිස මූලට ඇදීම යදී. සඞ්ඝතෙමේ කොප්‍ය වූ (=ගැරහිය යුතු) තැනට නො නිසි නො දැහැම්කමින් ඔහු අතර ඇවැත් පිණිස මූලට අදියි. නො දැහැමින් පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙමි යි හඟනේ ඒ අතර ගණන් සහිත නො වැසුනු බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි.

හෙතෙමේ ඒ බිම සිටියේ පළමු ඇවැත්නට අතර ඇවැත් සමරයි. පසු ඇවැත්නට අතර ඇවැත් ද සමරයි. ඔහුට මෙසේ සිත් වේ. "මම් වූ කලි ගණන් සහිත වූ ද ගණන් රහිත වූ ද ... නුමුසු වූ ද මුසු වූ ද බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවත්මි. ඒ මම සඞ්ඝයාගෙන් ඒ ඇවැත්නට සමොදහන් පිරිවෙස යැදීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ ඒ ඇවැත් සඳහා සමොදහන් පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙනුයෙම් අතර ගණන් සහිත නො වැසුනු බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවත්මි. ඒ මම සඞ්ඝයාගෙන් අතර ඇවැතුත්ගේ මූලට ඇදීම යැදීමි. සඞ්ඝ තෙමේ ඒ මා කොප්‍ය වූ තැනට නො නිසි නො දැහැම්කමින් ඒ ඇවැත් සඳහා මූලට ඇදී ය. නො දැහැමින් සමොදහන් පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙමි යි හඟනෙම් අතර පමණ වූ නො වැසුනු බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවත්මි. ඒ මම එබිම සිටියෙම් පළමු ඇවැත්නට අතර ඇවැත් සමරමි. පසු ඇවැත්-නට අතර ඇවැත් ද සමරමි. අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දැහැම්කමින් පළමු ඇවැත්නට අතර ඇවැතුත්ගේත් පසු ඇවැත්නට අතර ඇවැතුත්-ගේත් මූලට ඇදීම ද, දැහැමින් සමොදහන් පිරිවෙස ද, දැහැමින් මානත ද, දැහැමින් අබ්භානය ද යදනෙම් නම් මැනවැ" යි.

සො සඞ්ඝං පුරිමා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තීනඤ්ච, අපරා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තීනඤ්ච මූලායපටිකස්සනං යාචති ධම්මිකෙන කම්මෙන අකුප්පෙන ඨානාරහෙන, ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං, ධම්මෙන මානත්තං, ධම්මෙන අබ්භානං. තං සඞ්ඝො පුරිමා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තීනඤ්ච අපරා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තීනඤ්ච මූලායපටිකස්සති ධම්මිකෙන කම්මෙන අකුප්පෙන ඨානාරහෙන. ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති. ධම්මෙන මානත්තං දෙති. ධම්මෙන අබ්භෙති. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු විසුද්ධො තාහි ආපත්තීහි.

2 - 3. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණම්පි අපරිමාණම්පි -පෙ- වවත්ථිතම්පි සම්භින්නම්පි. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායො පටිච්ඡන්නායො -පෙ- පරිමාණායො පටිච්ඡන්නායොපි අප්පටිච්ඡන්නායොපි. සො සඞ්ඝං අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සනං යාචති. තං සඞ්ඝො අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සති අධම්මිකෙන කම්මෙන කුප්පෙන අට්ඨානාරහෙන. අධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසාමීති මඤ්ඤමානො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායො පටිච්ඡන්නායොපි අප්පටිච්ඡන්නායොපි.

සො තස්මිං භූමියං ඨිතො පුරිමා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තියො සරති. අපරා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තියො සරති. තස්ස එවං හොති: “අහං ඛො සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං පරිමාණම්පි අපරිමාණම්පි -පෙ- වවත්ථිතම්පි සම්භින්නම්පි. සොහං සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං යාචිං, තස්ස මෙ සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං අදාසි. සොහං පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං පරිමාණායො[1] පටිච්ඡන්නායොපි අප්පටිච්ඡන්නායොපි. සොහං සඞ්ඝං අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සනං යාචිං. තං මං සඞ්ඝො අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සි අධම්මිකෙන කම්මෙන කුප්පෙන අට්ඨානාරහෙන. අධම්මෙන සමොධානපරිවාසං අදාසි. සොහං පරිවසාමීති මඤ්ඤමානො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං පරිමාණායො පටිච්ඡන්නායොපි අප්පටිච්ඡන්නායොපි. සොහං තස්මිං භූමියං ඨිතො පුරිමා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තියො සරාමි. අපරා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තියො සරාමි. යන්නූනාහං සඞ්ඝං පුරිමා[2] ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තීනඤ්ච අපරා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තීනඤ්ච මූලායපටිකස්සනං යාචෙය්‍යං ධම්මිකෙන කම්මෙන අකුප්පෙන ඨානාරහෙන, ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං, ධම්මෙන මානත්තං, ධම්මෙන අබ්භානං”ති.

සො සඞ්ඝං පුරිමා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තීනඤ්ච අපරා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තීනඤ්ච මූලායපටිකස්සනං යාචති ධම්මිකෙන කම්මෙන අකුප්පෙන ඨානාරහෙන, ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං, ධම්මෙන මානත්තං, ධම්මෙන අබ්භානං. තං සඞ්ඝො පුරිමා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තීනඤ්ච අපරා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තීනඤ්ච මූලාය පටිකස්සති ධම්මිකෙන කම්මෙන අකුප්පෙන ඨානාරහෙන. ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති. ධම්මෙන මානත්තං දෙති. ධම්මෙන අබ්භෙති. සො භික්ඛවෙ භික්ඛු විසුද්ධො තාහි ආපත්තීහි.

---

1. පරිමාණා - මජසං. 2. පුරිමානං - මජසං.

හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දැහැමිකමින් පළමු ඇවැත්නට අතර ඇවැතුත්ගේත් පසු ඇවැත්නට අතර ඇවැතුත්ගේත් මූලායපටිකස්සනය ද, දැහැමින් සමොදහන් පිරිවෙස ද, දැහැමින් මානත ද, දැහැමින් අබ්භානය ද යදී. සඞ්ඝ තෙමේ අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දැහැමිකමින් ඔහුට පළමු ඇවැත්නට අතර ඇවැතුත්ගේත් පසු ඇවැත්නට අතර ඇවැතුත්ගේත් මූලාය පටිකස්සනය කෙරේ. දැහැමින් සමොදහත් පිරිවෙස දෙයි. දැහැමින් මානත දෙයි. දැහැමින් අබ්භානය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ඇවැතුත්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ වෙයි.

2-3 මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද ... නො මුසු වූ ද මුසු වූ ද බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදී. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් ඒ ඇවැතුත්ට සමොදහත්පිරිවෙස යදී. සඞ්ඝ තෙමේ ඒ ඇවැතුත්ට සමොදහත්පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙනුයේ අතර පමණ වූ පිළිසත් වූ ... පමණ වූ පිළිසන් වූත් පිළිසත් නො වූත් බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදී. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් අතර ඇවැතුත්ගේ මූලායපටිකස්සනය යදී. සඞ්ඝ තෙමේ ඔහුට කොප්‍ය වූ තැනට නො නිසි නො දැහැමි කමෙන් අතර ඇවැතුත්ගේ මූලායපටිකස්සනය කෙරේ. නො දැහැමින් සමොදහත් පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙමි යි හඟනේ ඒ අතර පමණ වූ වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදී.

හෙතෙමේ එබිම සිටියේ පළමු ඇවැතුත්ට අතර ඇවැත් සිහිකෙරෙයි. පසු ඇවැතුත්ට අතර ඇවැත් ද සිහිකෙරෙයි. ඔහුට මෙසේ සිත් වේ. "මම පමණ වූ ද අපමණ වූ ද... නුමුසු වූ ද මුසු වූ ද බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවත්මි. ඒ මම සඞ්ඝයාගෙන් ඒ ඇවැතුත්ට සමොදහත්පිරිවෙස යැදීමි. ඒ මට සඞ්ඝතෙමේ ඒ ඇවැත් සඳහා සමොදහත්පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙනුයෙම් ඒ අතර පමණ වූ වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවත්මි. ඒ මම සඞ්ඝයාගෙන් අතර ඇවැතුත්ගේ මූලායපටිකස්සනය යැදීමි. සඞ්ඝතෙමේ ඒ මට කොප්‍ය වූ තැනට නො නිසි නො දැහැමිකමින් මූලායපටිකස්සනය කළේය. නො දැහැමින් සමොදහත්පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙමි යි හඟනෙම් ඒ අතර පමණ වූ වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවත්මි. ඒ මම එබිම සිටියෙම් පළමු ඇවැතුත්ට අතර ඇවැත් සිහිකරමි. පසු ඇවැතුත්ට අතර ඇවැත් ද සිහිකරමි. මම සඞ්ඝයාගෙන් අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දැහැමිකමින් පළමු ඇවතුත්ට අතර ඇවැතුත්ගේත් පසු ඇවැතුත්ට අතර ඇවැතුත්ගේත් මූලායපටිකස්සනය ද, දැහැමින් සමොදහත්පිරිවෙස ද, දැහැමින් මානත ද, දැහැමින් අබ්භානය ද යදනෙම් නම් මැනවැ" යි.

හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දැහැමිකමින් පළමු ඇවැතුත්ට අතර ඇවැතුත්ගේත් පසු ඇවැතුත්ට අතර ඇවැතුත්ගේත් මූලායපටිකස්සනය ද, දැහැමින් සමොදහත්පිරිවෙස ද, දැහැමින් මානත ද, දැහැමින් අබ්භානය ද යදියි. සඞ්ඝතෙමේ අකොප්‍ය වූ තැනට සුදුසු දැහැමිකමින් ඔහුට පළමු ඇවැතුත්ට අතර ඇවැතුත් පිණිසත් පසු ඇවැතුත්ට අතර ඇවැතුත් පිණිසත් මූලායපටිකස්සනය කෙරේ. දැහැමින් සමොදහත්පිරිවෙස දෙයි. දැහැමින් මානත දෙයි. දැහැමින් අබ්භාන කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ඇවැතුත්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ වේ.

4 - 6. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණම්පි අපරිමාණම්පි -පෙ- වවත්ථිතම්පි සම්භින්නම්පි. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති අපරිමාණායො අප්පටිච්ඡන්නායො -පෙ- අපරිමාණායො පටිච්ඡන්නායො -පෙ- අපරිමාණායො පටිච්ඡන්නායොපි අප්පටිච්ඡන්නායොපි.* සො සඞ්ඝං අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සනං යාචති. තං සඞ්ඝො අන්තරා ආපත්තීනං මූලාය පටිකස්සති[1] අධම්මිකෙන කම්මෙන කුප්පෙන අට්ඨානාරහෙන. අධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසාමීති මඤ්ඤමානො -පෙ- ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති. ධම්මෙන මානත්තං දෙති. ධම්මෙන අබ්භෙති. සො භික්ඛවෙ භික්ඛු විසුද්ධො තාහි ආපත්තීහි.

7. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණම්පි අපරිමාණම්පි -පෙ- වවත්ථිතම්පි සම්භින්නම්පි. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි අප්පටිච්ඡන්නායො. සො සඞ්ඝං අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සනං යාචති. තං සඞ්ඝො අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සති අධම්මිකෙන කම්මෙන කුප්පෙන අට්ඨානාරහෙන. අධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසාමීති මඤ්ඤමානො -පෙ- ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති. ධම්මෙන මානත්තං දෙති. ධම්මෙන අබ්භෙති. සො භික්ඛවෙ භික්ඛු විසුද්ධො තාහි ආපත්තීහි.

8. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණම්පි අපරිමාණම්පි -පෙ- වවත්ථිතම්පි සම්භින්නම්පි. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං යාචති, තස්ස සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පටිච්ඡන්නායො. සො සඞ්ඝං අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සනං යාචති. තං සඞ්ඝො අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සති අධම්මිකෙන කම්මෙන කුප්පෙන අට්ඨානාරහෙන. අධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසාමීති මඤ්ඤමානො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පටිච්ඡන්නායො.

සො තස්මිං භූමියං ඨිතො පුරිමා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තියො සරති. අපරා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තියො සරති. තස්ස එවං හොති “අහං ඛො සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං පරිමාණම්පි -පෙ- වවත්ථිතම්පි සම්භින්නම්පි. සොහං සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං අදාසි. සොහං පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පටිච්ඡන්නායො. සොහං සඞ්ඝං අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සනං යාචිං. –

* “පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි -පෙ- අප්පපටිච්ඡන්නායො” - ඉතිපි දිස්සති - මජසං.

1. පටිකස්සි - මජසං.

4 – 6 මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද ... තුමූසු වූ ද මුසු වූ ද බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැතුත්ට පැමිණේ. හෙතෙමේ ඒ ඇවැතුත්ට සඞ්ඝයාගෙන් සමෝදහන්පිරිවෙස යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ ඒ ඇවැතුත් සඳහා ඔහුට සමෝදහන්පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙනුයේ නො පමණ වූ නො පිළිසන් වූ ... නො පමණ වූ පිළිසන් වූ ... නො පමණ වූ පිළිසන් වූත් නො පිළිසන් වූත් බොහෝ වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් අතර ඇවැතුත්ගේ මුලට ඇදීම යදියි. සඞ්ඝතෙමේ ඔහු කොප්‍ය වූ තැනට නො නිසි වූ නො දැහැමිකම්න් අතර ඇවැත් පිණිස මුලට අදියි. නො දැහැමින් සමෝදහන්පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙමි යි හඟිමින් ... දැහැමින් සමෝදහන්පිරිවෙස දෙයි. දැහැමින් මානත දෙයි. දැහැමින් අබ්භාන කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණතෙමේ ඒ ඇවැතින් විශුද්ධ වූයේ වෙයි.

7. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද .... තුමූසු වූ ද මුසු වූ ද බොහෝ වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් ඒ ඇවැතුන්ට සමෝදහන්පිරිවෙස යදියි. ඔහුට සඞ්ඝතෙමේ ඒ ඇවැතුත් සඳහා සමෝදහන්පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙනුයේ අතර පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද නො පිළිසන් වූ බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් අතර ඇවැතුත්ගේ මුලට ඇදීම යදියි. සඞ්ඝතෙමේ ඔහු කොප්‍ය වූ තැනට නිසි නො වූ නො දැහැමිකම්න් අතර ඇවැත් පිණිස මුලට අදියි. නො දැහැමින් සමෝදහන්පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙමි යි හඟිමින් ... දැහැමින් සමෝදහන්පිරිවෙස දෙයි. දැහැමින් මානත දෙයි. දැහැමින් අබ්භාන කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණතෙමේ ඒ ඇවැතුත්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ වෙයි.

8. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූත් අපමණ වූත් ... තුමූසු වූත් මුසු වූත් බොහෝ වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් ඒ ඇවැතුත්ට සමෝදහන්පිරිවෙස යදියි. සඞ්ඝතෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සඳහා සමෝදහන් පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙනුයේ අතර පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද පිළිසන් වූ බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් අතර ඇවැතුත්ගේ මුලට ඇදීම යදියි. සඞ්ඝතෙමේ ඔහු කොප්‍ය වූ තැනට නිසි නො වූ නො දැහැමිකම්න් අතර ඇවැත් පිණිස මුලට අදියි. නො දැහැමින් සමෝදහන්පිරිවෙස දෙයි හෙතෙමේ පිරිවෙසෙමි යි හඟනේ අතර පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද පිළිසන් වූ බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි.

හෙතෙමේ එබිම සිටියේ පළමු ඇවැතුත්ට අතර ඇවැත් සිහි කෙරෙයි. පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් ද සිහි කෙරෙයි. ඔහුට මෙබඳු සිතෙක් වෙයි. මම වූ කලි නො පමණ වූත් පමණ වූත් ... තුමූසු වූත් මුසු වූත් බොහෝ වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවත්මි. ඒ මම සඞ්ඝයාගෙන් ඒ ඇවතුත්ට සමෝදහන්පිරිවෙස යැද්දෙමි. සඞ්ඝතෙමේ ඒ මට ඒ ඇවැතුත් සඳහා සමෝදහන්පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙනුයෙම් ඒ අතර පමණ වූත් නො පමණ වූත් පිළිසන් වූ බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවත්මි. ඒ මම සඞ්ඝයාගෙන් අතර ඇවතුත්ගේ මුලට ඇදීම යැද්දෙමි.

තං මං සඞ්ඝො අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සි අධම්මිකෙන කම්මෙන කුප්පෙන අට්ඨානාරහෙන. අධම්මෙන සමොධානපරිවාසං අදාසි. සොහං පරිවසාමීති මඤ්ඤමානො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පටිච්ඡන්නායො. සොහං තස්මිං භූමියං ඨිතො පුරිමා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තියො සරාමි. අපරා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තියො සරාමි. යන්නූනාහං සඞ්ඝං පුරිමා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තීනඤ්ච අපරා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තීනඤ්ච මූලායපටිකස්සනං යාචෙය්‍යං ධම්මිකෙන කම්මෙන අකුප්පෙන ඨානාරහෙන, ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං, ධම්මෙන මානත්තං, ධම්මෙන අබ්භානං''ති.

සො සඞ්ඝං පුරිමා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තීනඤ්ච අපරා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තීනඤ්ච මූලායපටිකස්සනං යාචති ධම්මිකෙන කම්මෙන අකුප්පෙන ඨානාරහෙන, ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං, ධම්මෙන මානත්තං, ධම්මෙන අබ්භානං. තං සඞ්ඝො පුරිමා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තීනඤ්ච අපරා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තීනඤ්ච මූලායපටිකස්සති ධම්මිකෙන කම්මෙන අකුප්පෙන ඨානාරහෙන. ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති. ධම්මෙන මානත්තං දෙති. ධම්මෙන අබ්භෙති. සො භික්ඛවෙ භික්ඛු විසුද්ධො තාහි ආපත්තීහි.

9. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණම්පි අපරිමාණම්පි -පෙ- වවත්ථිතම්පි සම්භින්නම්පි. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පටිච්ඡන්නායොපි අප්පටිච්ඡන්නායොපි. සො සඞ්ඝං අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සනං යාචති. තං සඞ්ඝො අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සති අධම්මිකෙන කම්මෙන කුප්පෙන අට්ඨානාරහෙන. අධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසාමීති මඤ්ඤමානො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පටිච්ඡන්නායොපි අප්පටිච්ඡන්නායොපි.

සො තස්මිං භූමියං ඨිතො පුරිමා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තියො සරති, අපරා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තියො සරති. තස්ස එවං හොති: ''අහං ඛො සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං පරිමාණම්පි අපරිමාණම්පි එකනාමම්පි නානානාමම්පි සභාගම්පි විසභාගම්පි වවත්ථිතම්පි සම්භින්නම්පි. සොහං සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං අදාසි. සොහං පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පටිච්ඡන්නායොපි අපිච්ඡන්නායොපි. සොහං සඞ්ඝං අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සනං යාචිං. තං මං සඞ්ඝො අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සි අධම්මිකෙන කම්මෙන කුප්පෙන අට්ඨානාරහෙන:-

සඞ්ඝතෙමේ ඒ මට කොප්‍ය වූ තැනට නිසි නො වූ නො දැහැමිකම්න් අතර ඇවැතුත්ගේ මූලායපටිකස්සනය කෙළේය. නො දැහැමින් සමෝදහන්-පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙමි යි හගතෙම් අතර පමණ වූත් අපමණ වූත් පිළිසන් වූ බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම එබිම සිටියෙම් පලමු ඇවැතුත්ට අතර ඇවැත් සිහිකරමි. පසු ඇවැතුත්ට අතර ඇවැත් ද සිහිකරමි. මම සඞ්ඝයාගෙන් අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි වූ දැහැමිකම්න් පළමු ඇවැතුත්ට අතර ඇවැතුත්ගේත් පසු ඇවැතුත්ට අතර ඇවැතුත්ගේත් මූලායපටිකස්සනය ද, දැහැමින් සමෝදහන්පිරිවෙස ද, දැහැමින් මානත ද, දැහැමින් අබ්භානය ද යදනෙම් නම් ඉතා මැනවැ'' යි.

හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි වූ දැහැමිකම්න් පළමු ඇවැතුත්ට අතර ඇවැතුත්ගේත් පසු ඇවැතුත්ට අතර ඇවැතුත්ගේත් මූලායපටිකස්සනය ද, දැහැමින් සමෝදහන්පිරිවෙස ද, දැහැමින් මානත ද, දැහැමින් අබ්භානය ද යදියි. සඞ්ඝතෙමේ ඔහුට අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි වූ දැහැමිකම්න් පලමු ඇවැතුත්ට අතර ඇවැතුත් පිණිසත් පසු ඇවැතුත්ට අතර ඇවැත් පිණිසත් මූලායපටිකස්සනය කෙරෙයි. දැහැමින් සමෝදහන්-පිරිවෙස දෙයි. දැහැමින් මානත දෙයි. දැහැමින් අබ්භාන කෙරෙයි. මහණෙනි, එ මහණ තෙමේ ඒ ඇවැතුත්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ වෙයි.

9. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද... වෙන් වෙන් වූ ද මුසු වූ ද බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් ඒ ඇවැතුත්ට සමෝදහන් පිරිවෙස යදියි. සඞ්ඝතෙමේ ඔහුට ඒ ඇවත් සඳහා සමෝදහන්පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙනුයේ අතර පමණ වූ ද අපමණ වූ ද වැසුනා වූ ද නො වැසුනා වූ ද බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණේ. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් අතර ඇවැතුත්ගේ මූලායපටිකස්සනය යදී. සඞ්ඝතෙමේ කොප්‍ය වූ තැනට නො නිසි දැහැමිකම්න් ඔහුට අතර ඇවැතුත්ගේ මූලායපටිකස්සනය කෙරේ. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙමි යි හගතේ ඒ අතර පමණ වූ ද අපමණ වූ ද පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි.

හෙතෙමේ එබිම සිටියේ පළමු ඇවැතුත්ට අතර ඇවැත් සිහිකරයි. පසු ඇවැතුත්ට අතර ඇවත් ද සිහිකරයි. ඔහුට මෙසේ සිත් වෙයි. ''මම් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද එක් නම් ඇත්තා වූ ද වෙන් වෙන් නම් ඇත්තා වූ ද සභාග වූ ද විසභාග වූ ද වෙන් වෙන් වූ ද මුසු වූ ද බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම සඞ්ඝයාගෙන් ඒ ඇවැතුත්ට සමෝදහන්පිරිවෙස යැදිමි. සඞ්ඝතෙමේ ඒ මට ඒ ඇවැත් සඳහා සමෝදහන් පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙනුයෙම් ඒ අතර පමණ වූ ද අපමණ වූ ද පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම සඞ්ඝයාගෙන් අතර ඇවැතුත්ගේ මූලායපටිකස්සනය යැදිමි. සඞ්ඝතෙමේ ඒ මට කොප්‍ය වූ තැනට නො නිසි නො දැහැමි කම්න් අතර ඇවැතුත්ගේ මූලායපටිකස්සනය කෙළේ ය: -

අධම්මෙන සමොධානපරිවාසං අදාසි. සොහං පරිවසාමීති මඤ්ඤමානො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පටිච්ඡන්නායොපි අප්පටිච්ඡන්නායොපි. සොහං තස්මිං භූමියං ඨිතො පුරිමා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තියො සරාමි. අපරා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තියො සරාමි. යන්නූනාහං සඞ්ඝං පුරිමා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තීනඤ්ච අපරා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තීනඤ්ච මූලාය-පටිකස්සනං යාචෙය්‍යං ධම්මිකෙන කම්මෙන අකුප්පෙන ඨානාරහෙන, ධම්මෙන මානත්තං, ධම්මෙන අබ්භාන''න්ති.

සො සඞ්ඝං පුරිමා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තීනඤ්ච අපරා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තීනඤ්ච මූලායපටිකස්සනං යාචති ධම්මිකෙන කම්මෙන අකුප්පෙන ඨානාරහෙන, ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං, ධම්මෙන මානත්තං, ධම්මෙන අබ්භානං. තං සඞ්ඝො පුරිමා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තීනඤ්ච අපරා ආපත්තීනං අන්තරා අපත්තීනඤ්ච මූලායපටිකස්සති ධම්මිකෙන කම්මෙන අකුප්පෙන ඨානාරහෙන. ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති. ධම්මෙන මානත්තං දෙති. ධම්මෙන අබ්භෙති. සො භික්ඛවෙ භික්ඛු විසුද්ධො තාහි ආපත්තීහී'ති.

දුතියමූලායපටිකස්සනවිසුද්ධිනවකං නිට්ඨිතං.

සමුච්චයක්ඛන්ධකං තතියං.

තස්සුද්දානං:

අප්පටිච්ඡන්නා එකාහ ද්වීහ තීහ චතුහ ච,
පඤ්චාහ පක්ඛදසානං ආපත්‍යාහ සුද්ධන්තො මුනි.

විබ්භන්තො පරිමාණාසු ද්වෙ භික්ඛු තතො සඤ්ඤිනො,
ද්වෙ වෙමතිකා මිස්සකදිට්ඨිනො මිස්සකෙ ගරුකදිට්ඨිනො.

මිස්සකෙ මිස්සකදිට්ඨිනො සුද්ධකෙ ගරුකදිට්ඨිනො,
සුද්ධදිට්ඨි ච ජාදෙති අථ පක්කමිතෙන ච.

උම්මත්තකදෙසනඤ්ච මූලායපටිවිසුද්ධකො,
ආචරියානං විභජ්ජවාදීනං තම්බපණ්ණිදීපපසාදකානං,
මහාවිහාරවාසීනං වාචනා සද්ධම්මට්ඨිතියාති.*

සමුච්චයක්ඛන්ධකං නිට්ඨිතං.

*උද්දානගාථානං ස්‍යාමමරම්මපොත්ථකෙසු බහුසො විසදිසතා දිස්සතෙ.

නො දැහැමින් සමෝදහන් පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙමි යි හඟනෙම් ඒ අතර පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම එබිම සිටියෙම් පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් සමරමි. පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් ද සමරමි. මම සඞ්ඝයාගෙන් අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දැහැමිකම්හි පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන් පිණිසත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන් පිණිසත් මුලට ඇදීම ද, දැහැමින් සමොදහන් පිරිවෙස ද, දැහැමින් මානත ද, දැහැමින් අබ්භානය ද, යදනෙම් නම් මැනවැ''යි.

හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි ධාර්මිකකර්මයෙන් පළමු ආපත්තීන්ට අතර ආපත්තීන්ගේත් පසු ආපත්තීන්ට අතර ආපත්තීන්ගේත් මූලායපටිකස්සනය ද, දැහැමින් සමොධානපරිවාසය ද, දැහැමින් මානත ද, දැහැමින් අබ්භානය ද ඉල්ලයි. සඞ්ඝ තෙමේ ඔහුට අකොප්‍ය වූ ස්ථානාර්හ වූ ධාර්මිකකර්මයෙන් පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්ගේත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්ගේත් මූලායපටිකස්සනය කෙරෙයි. දැහැමින් සමොධානපරිවාසය දෙයි. දැහැමින් මානත දෙයි. දැහැමින් අබ්භානකර්මය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපත්තීන්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ වේ යි.

දෙවන මූලායපටිකස්සනවිසුද්ධිනවකය නිමියේ ය.

සමුච්චයක්ඛන්ධකය තෙවැනි යි.

එහි උද්දානය:

අපටිච්ඡන්න ය, එකාහපටිච්ඡන්න ය, ද්විහපටිච්ඡන්න ය, තීහ-පටිච්ඡන්න ය, චතුහපටිච්ඡන්න ය, පඤ්චාහපටිච්ඡන්න ය, පක්ඛ- දසාහ-පටිච්ඡන්න ය යන ඇවැත් ද සුද්ධන්තපරිවාසය ද මුනීන්ද්‍රයන් වහන්සේ වදාළ සේක

විබ්භන්තාදිවාර (සිවුසිය) ද, පරිමාණාදිවාර අට ද, ද්වෙභික්ඛුවාර එකොළොසහේ - ආපත්තිසඤ්ඤී ද, වෙමතික දෙදෙන ද, මිස්සකදිට්ඨී ද, මිස්සකයෙහි ගරුකදිට්ඨී ද,

මිස්සකයෙහි මිස්සකදිට්ඨී ද, සුද්ධකයෙහි ගරුකදිට්ඨී ද, සුද්ධදිට්ඨී ද, ආපත්තිඡාදනය ද, යලි පක්කමිත (මක්ඛධම්ම විසින් ආරොචනා නො කිරීම) සමග -

උම්මත්තක හා (පාමොක්) දෙසනා ද, මූලායපටිකස්සන- අවිසුද්ධි - විසුද්ධි (නවක තුන) ද යන මොහු තාම්‍රපර්ණිද්වීපප්‍රසාදක වූ මහාවිහාරවාසී විභජ්ජවාදී ආචාර්‍ය්‍යවරයන්ගේ ශාසනස්ථිතිය පිණිස වූ (චුල්ලවග්ග-සමුච්චයක්ඛන්ධකයෙහි) වාචනාමාර්ගයෝ යි.

සමුච්චයක්ඛන්ධකය නිමි.

4.

සමථක්ඛන්ධකං

1. සම්මුඛාවිනයො

තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා **සාවත්ථියං** විහරති **ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස** ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ඡබ්බග්ගියා භික්ඛූ අසම්මුඛීභූතානං භික්ඛූනං කම්මානි කරොන්ති: තජ්ජනීයම්පි නියස්සම්පි පබ්බාජනීයම්පි පටිසාරණීයම්පි උක්ඛෙපනීයම්පි. යෙ තෙ භික්ඛූ අප්පිච්ඡා සන්තුට්ඨා ලජ්ජිනො කුක්කුච්චකා සික්ඛාකාමා, තෙ උජ්ඣායන්ති ඛීයන්ති විපාචෙන්ති: "කථං හි නාම ඡබ්බග්ගියා භික්ඛූ අසම්මුඛීභූතානං භික්ඛූනං කම්මානි කරිස්සන්ති තජ්ජනීයම්පි නියස්සම්පි පබ්බාජනීයම්පි පටිසාරණීයම්පි උක්ඛෙපනීයම්පී"ති.

අථ ඛො තෙ භික්ඛූ භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදානෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසඞ්ඝං සන්නිපාතාපෙත්වා භික්ඛූ පටිපුච්ඡි*:

සච්චං කිර භික්ඛවෙ ඡබ්බග්ගියා භික්ඛූ අසම්මුඛීභූතානං භික්ඛූනං කම්මානි කරොන්ති: තජ්ජනීයම්පි නියස්සම්පි පබ්බාජනීයම්පි පටිසාරණීයම්පි උක්ඛෙපනීයම්පීති. 'සච්චං භගවා[1]'. විගරහි බුද්ධො භගවා: අනනුච්ඡවිකං භික්ඛවෙ තෙසං මොඝපුරිසානං අනනුලොමිකං අප්පතිරූපං අස්සාමණකං අකප්පියං අකරණීයං. කථං හි නාම තෙ භික්ඛවෙ මොඝපුරිසා අසම්මුඛීභූතානං භික්ඛූනං කම්මානි කරිස්සන්ති: තජ්ජනීයම්පි නියස්සම්පි පබ්බාජනීයම්පි පටිසාරණීයම්පි උක්ඛෙපනීයම්පි. නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදාය -පෙ- විගරහිත්වා -පෙ-‡ ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛූ ආමන්තෙසි:

"න භික්ඛවෙ අසම්මුඛීභූතානං භික්ඛූනං කම්මං කාතබ්බං තජ්ජනීයං වා නියස්සං වා පබ්බාජනීයං වා පටිසාරණීයං වා උක්ඛෙපනීයං වා, යො කරෙය්‍ය ආපත්ති දුක්කටස්සා"ති.

අධම්මවාදීනවකං:[2]

අධම්මවාදී පුග්ගලො, අධම්මවාදී සම්බහුලා,[3] අධම්මවාදී සඞ්ඝො, ධම්මවාදී පුග්ගලො, ධම්මවාදී සම්බහුලා, ධම්මවාදී සඞ්ඝො.

1. අධම්මවාදී පුග්ගලො ධම්මවාදිං පුග්ගලං[4] සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙක්ඛෙති අනුපෙක්ඛෙති දස්සෙති අනුදස්සෙති: "අයං ධම්මො අයං විනයො, ඉදං සත්ථුසාසනං, ඉමං ගණ්හාහි, ඉමං රොචෙහී"ති. එවඤ්චෙ තං අධිකරණං වූපසම්මති, අධම්මෙන වූපසම්මති සම්මුඛාවිනයපතිරූපකෙන.

2. අධම්මවාදී පුග්ගලො ධම්මවාදී සම්බහුලෙ සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙක්ඛෙති අනුපෙක්ඛෙති දස්සෙති අනුදස්සෙති: "අයං ධම්මො, අයං විනයො, ඉදං සත්ථුසාසනං, ඉමං ගණ්හථ, ඉමං රොචෙථා"ති. එවඤ්චෙ තං අධිකරණං වූපසම්මති, අධම්මෙන වූපසම්මති සම්මුඛාවිනයපතිරූපකෙන.

---

1. භගවාති - මජසං, ස්‍යා. 2. කණ්හපක්ඛනවකානි පොත්ථකෙසු දිස්සන්ති.
3. අධම්මවාදිසම්බහුලා - සී 1, 2. 4. ධම්මවාදිපුග්ගලං - සීමු, සී 1, 2.
* පාඨොයං සීහලමුද්දිතපොත්ථකෙ න දිස්සති.
‡ පෙය්‍යාලෙහි සඞ්ඛිත්තට්ඨානානි කම්මක්ඛන්ධකෙ ආගතනයෙන වෙදිතබ්බානි.

4.

සමථක්ඛන්ධකය

1. සම්මුඛාවිනය

එසමයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවත්නුවර සමීපයෙහි අනේපිඬු සිටුහුගේ දෙව්රමෙහි වැඩ වසන සේක. එකල්හි සවග මහණහු නො හමු වූ මහණුන්ට තජ්ජනීය ද නියස්ස ද පබ්බාජනීය ද පටිසාරණීය ද උක්ඛෙපනීය ද යන කම් කෙරෙත්. අපිස් වූ සතොස් වූ ලජ්ජී වූ කුකුස් ඇති යම් ඒ මහණහු වෙත් ද, ඔහු කෙසේ නම් සවගමහණහු නො හමු වූ භික්ෂූන්ට තජ්ජනීය කම්යත් නියස්ස කම්යත් පබ්බාජනීය කම්යත් පටිසාරණීය කම්යත් උක්ඛෙපනීය කම්යත් කෙරෙත් දැ''යි අවමන් කෙරෙත්. දොස් කියත්. නුගුණ පතුරුවත්.

ඉක්බිති ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැළ කළහ. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ ප්‍රකරණ(ප්‍රස්තාව)යෙහි භික්ෂු සඞ්ඝයා රැස් කරවා භික්ෂූන් පිළිවිසි සේක:

මහණෙනි, සැබෑ ද? සවගමහණහු නො හමු වූ මහණුන්ට තජ්ජනීය කම්යත් නියස්ස කම්යත් පබ්බාජනීය කම්යත් පටිසාරණීය කම්යත් උක්ඛෙපනීය කම්යත් කෙරෙත් දැ යි. 'භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබව.' භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරහූ සේක. මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂයන්ගේ නො නිසි ක්‍රියායෙකි. අනුලොම් නො වූවෙකි. පිළිරූ නො වූවෙකි. නො මහණකමෙකි. නො කැප වූවෙකි. නො කට යුත්තෙකි. මහණෙනි, කෙසේ නම් ඒ හිස් පුරුෂයෝ නො හමු වූ මහණුන්ට තජ්ජනීය කම්යත් නියස්ස කම්යත් පබ්බාජනීය කම්යත් පටිසාරණීය කම්යත් උක්ඛෙපනීය කම්යත් කළාහු ද? මහණෙනි, මෙය නො පහන් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස නො වේ ... ගරහා ... දැහැමි කථා කොට භික්ෂූන් ඇමතූ සේක:

"මහණෙනි, නො හමු වූ මහණුන්ට තජ්ජනීය හෝ නියස්ස හෝ පබ්බාජනීය හෝ පටිසාරණීය හෝ උක්ඛෙපනීය හෝ කම්ය නො කළ යුතු. යමෙක් කෙරේ නම් ඔහුට දුකුළා වේ''යි.

අධම්වාදිනවකය:

අධම්මවාදී පුග්ගල ය, අධම්මවාදී සම්බහුල ය, අධම්මවාදී සඞ්ඝ ය, ධම්මවාදී පුග්ගල ය, ධම්මවාදී සම්බහුල ය, ධම්මවාදී සඞ්ඝ ය (යි මාතිකා සයෙකි.)

1. අධම්වාදී පුද්ගල තෙමේ "මේ ධම්ය, මේ විනය ය, මේ ශාස්තෘ-ශාසන ය, මෙය ගණුව, මෙය රුස්ව''යි ධම්වාදී පුද්ගලයාට හඟවයි. සිතවයි. දක්වයි. පුනපුනා දක්වයි. පෙන්වයි. පුනපුනා පෙන්වයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්හිදේ නම් සම්මුඛාවිනය පිළිරූ වූ නො දැහැමින් සන්හිදෙයි.

2. අධම්වාදී පුද්ගල තෙමේ "මේ ධම් ය, මේ විනය ය, මේ ශාස්තෘ-ශාසන ය, මෙය ගණිවූ, මෙය රුස්වවූ''යි ධම්වාදී බොහෝ මහණුන්ට හඟවයි. සිතවයි. දක්වයි. පුනපුනා දක්වයි. පෙන්වයි පුනපුනා පෙන්වයි ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්හිදේ නම් සම්මුඛාවිනය පිළිරූ වූ නො දැහැමින් සන්හිදෙයි.

3. අධම්මවාදී පුග්ගලො ධම්මවාදිං සඞ්ඝං සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙක්ඛති අනුපෙක්ඛති දස්සෙති අනුදස්සෙති: "අයං ධම්මො අයං විනයො ඉදං සත්ථුසාසනං, ඉමං ගණ්හාහි, ඉමං රොචෙහී"ති. එවඤ්චෙ තං අධිකරණං වූපසම්මති, අධම්මෙන වූපසම්මති සම්මුඛාවිනයපතිරූපකෙන.

4. අධම්මවාදී සම්බහුලා ධම්මවාදිං පුග්ගලං[1] සඤ්ඤාපෙන්ති නිජ්ඣාපෙන්ති පෙක්ඛන්ති අනුපෙක්ඛන්ති දස්සෙන්ති අනුදස්සෙන්ති: "අයං ධම්මො අයං විනයො ඉදං සත්ථුසාසනං, ඉමං ගණ්හාහි, ඉමං රොචෙහී"ති. එවඤ්චෙ තං අධිකරණං වූපසම්මති, අධම්මෙන වූපසම්මති සම්මුඛාවිනයපතිරූපකෙන.

5. අධම්මවාදී සම්බහුලා ධම්මවාදී සම්බහුලෙ සඤ්ඤාපෙන්ති නිජ්ඣාපෙන්ති පෙක්ඛන්ති අනුපෙක්ඛන්ති දස්සෙන්ති අනුදස්සෙන්ති: "අයං ධම්මො අයං විනයො ඉදං සත්ථුසාසනං, ඉමං ගණ්හථ, ඉමං රොචෙථා"ති. එවඤ්චෙ තං අධිකරණං වූපසම්මති, අධම්මෙන වූපසම්මති සම්මුඛාවිනයපතිරූපකෙන.

6. අධම්මවාදී සම්බහුලා ධම්මවාදිං සඞ්ඝං[2] සඤ්ඤාපෙන්ති නිජ්ඣාපෙන්ති පෙක්ඛන්ති අනුපෙක්ඛන්ති දස්සෙන්ති අනුදස්සෙන්ති: "අයං ධම්මො අයං විනයො ඉදං සත්ථුසාසනං, ඉමං ගණ්හාහි, ඉමං රොචෙහී"ති. එවඤ්චෙ තං අධිකරණං වූපසම්මති, අධම්මෙන වූපසම්මති සම්මුඛාවිනයපතිරූපකෙන.

7. අධම්මවාදී සඞ්ඝො ධම්මවාදිං පුග්ගලං සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙක්ඛති අනුපෙක්ඛති දස්සෙති අනුදස්සෙති: "අයං ධම්මො අයං විනයො ඉදං සත්ථුසාසනං, ඉමං ගණ්හාහි, ඉමං රොචෙහී"ති. එවඤ්චෙ තං අධිකරණං වූපසම්මති, අධම්මෙන වූපසම්මති සම්මුඛාවිනයපතිරූපකෙන.

8. අධම්මවාදී සඞ්ඝො ධම්මවාදී සම්බහුලෙ සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙක්ඛති අනුපෙක්ඛති දස්සෙති අනුදස්සෙති: "අයං ධම්මො අයං විනයො ඉදං සත්ථුසාසනං, ඉමං ගණ්හථ, ඉමං රොචෙථා"ති. එවඤ්චෙ තං අධිකරණං වූපසම්මති, අධම්මෙන වූපසම්මති සම්මුඛාවිනයපතිරූපකෙන.

9. අධම්මවාදී සඞ්ඝො ධම්මවාදිං සඞ්ඝං සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙක්ඛති අනුපෙක්ඛති දස්සෙති අනුදස්සෙති: "අයං ධම්මො අයං විනයො ඉදං සත්ථුසාසනං, ඉමං ගණ්හාහි, ඉමං රොචෙහී"ති. එවඤ්චෙ තං අධිකරණං වූපසම්මති, අධම්මෙන වූපසම්මති සම්මුඛාවිනයපතිරූපකෙනාති.

අධම්මවාදිනවකං නිට්ඨිතං.

ධම්මවාදිනවකං:

1. ධම්මවාදී පුග්ගලො අධම්මවාදිං පුග්ගලං සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙක්ඛති අනුපෙක්ඛති දස්සෙති අනුදස්සෙති: "අයං ධම්මො අයං විනයො ඉදං සත්ථුසාසනං, ඉමං ගණ්හාහි, ඉමං රොචෙහී"ති. එවඤ්චෙ තං අධිකරණං වූපසම්මති, ධම්මෙන වූපසම්මති සම්මුඛාවිනයෙන.

1. ධම්මවාදිපුග්ගලං - සී 1, 2. සීමු. 2. ධම්මවාදිසඞ්ඝං - සී. 1. 2 සීමු

3. අධම්මවාදී පුද්ගල තෙමේ "මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘශාසන ය, මෙය ගණුව, මෙය රුස්ව"යි ධම්මවාදීසඞ්ඝයාට හඟවයි. සිතවයි. දක්වයි. පුනපුනා දක්වයි. පෙන්වයි. පුනපුනා පෙන්වයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්හිඳේ නම් සම්මුඛාවිනය පිළිරූ වූ නො දැහැමින් සන්හිඳෙයි.

4. අධම්මවාදී බොහෝ මහණහු "මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘශාසන ය, මෙය ගණුව, මෙය රුස්ව"යි ධම්මවාදී පුද්ගලයාට හඟවත්. සිතවත්. පුනපුනා දක්වත්. පෙන්වත්. පුනපුනා පෙන්වත්. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්හිඳේ නම් සම්මුඛාවිනය පිළිරූ වූ නො දැහැමින් සන්හිඳෙයි.

5. අධම්මවාදී බොහෝ මහණහු "මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘශාසන ය, මෙය ගණිවු, මෙය රුස්වවු" යි ධම්මවාදී බොහෝ මහණුන්ට හඟවත්. සිතවත්. දක්වත්. පුනපුනා දක්වත් පෙන්වත්. පුනපුනා පෙන්වත්. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්හිඳේ නම් සම්මුඛාවිනය පිළිරූ වූ නො දැහැමින් සන්හිඳෙයි.

6. අධම්මවාදී බොහෝ මහණහු "මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘශාසන ය, මෙය ගණුව, මෙය රුස්ව"යි ධම්මවාදී සඞ්ඝයාට හඟවත්. සිතවත්. දක්වත්. පුනනා දක්වත් පෙන්වත් පුනපුනා පෙන්වත්. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්හිඳේ නම් සම්මුඛාවිනය පිළිරූ වූ නො දැහැමින් සන්හිඳේ.

7. අධම්මවාදී සඞ්ඝ තෙමේ "මේ දහම ය. මේ විනය ය මේ ශාස්තෘශාසන ය, මෙය ගණුව, මෙය රුස්ව"යි ධම්මවාදී පුගුලාට හඟවයි සිතවයි. දක්වයි. පුනපුනා දක්වයි. පෙන්වයි පුනපුනා පෙන්වයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්හිඳේ නම් සම්මුඛාවිනය පිළිරූ වූ නො දැහැමින් සන්හිඳේ.

8. අධම්මවාදී සඞ්ඝ තෙමේ "මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘශාසන ය, මෙය ගණිවු, මෙය රුස්වවු"යි. ධම්මවාදී බොහෝ මහණුන්ට හඟවයි. සිතවයි. දක්වයි. පුනපුනා දක්වයි පෙන්වයි. පුනපුනා පෙන්වයි. ඉදින් ඒ අධිකරණය මෙසේ සන්හිඳේ නම් සම්මුඛාවිනය පිළිරූ වූ නො දැහැමින් සන්හිඳේ.

9. අධම්මවාදී සඞ්ඝ තෙමේ "මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘශාසන ය, මෙය ගණුව, මෙය රුස්වයි ධම්මවාදී සඞ්ඝයාට හඟවයි. සිතවයි. දක්වයි. පුනපුනා දක්වයි. පෙන්වයි. පුනපුනා පෙන්වයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්හිඳේ නම් සම්මුඛාවිනය පිළිරූ වූ නො දැහැමින් සන්හිඳේ යි.

අධම්මවාදිනවකය නිමි.

ධම්මවාදිනවකය

1. ධම්මවාදී පුද්ගල තෙමේ "මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘශාසන ය, මෙය ගණුව, මෙය රුස්ව"යි අධම්මවාදී පුද්ගලයාට හඟවයි. සිතවයි. දක්වයි පුනපුනා දක්වයි. බලවයි. පුනපුනා බලවයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්හිඳේ නම් සම්මුඛාවිනය වූ දැහැමින් සන්හිඳේ.

2. ධම්මවාදී පුග්ගලො අධම්මවාදී සම්බහුලෙ සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙක්ඛති අනුපෙක්ඛති දසෙසති අනුදසෙසති: "අයං ධම්මො, අයං විනයො, ඉදං සත්ථුසාසනං, ඉමං ගණ්හථ, ඉමං රොචෙථා"ති. එවඤ්චෙ තං අධිකරණං වූපසම්මති, ධම්මෙන වූපසම්මති සම්මුඛාවිනයෙන.

3. ධම්මවාදී පුග්ගලො අධම්මවාදිං සඞ්ඝං සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙක්ඛති අනුපෙක්ඛති දසෙසති අනුදසෙසති: "අයං ධම්මො, අයං විනයො, ඉදං සත්ථුසාසනං, ඉමං ගණ්හාහි, ඉමං රොචෙහී"ති. එවඤ්චෙ තං අධිකරණං වූපසම්මති, ධම්මෙන වූපසම්මති සම්මුඛාවිනයෙන.

4 ධම්මවාදී සම්බහුලා අධම්මවාදිං පුග්ගලං සඤ්ඤාපෙන්ති නිජ්ඣාපෙන්ති පෙක්ඛන්ති අනුපෙක්ඛන්ති දසෙසන්ති අනුදසෙසන්ති: "අයං ධම්මො, අයං විනයො, ඉදං සත්ථුසාසනං, ඉමං ගණ්හාහි, ඉමං රොචෙහී"ති. එවඤ්චෙ තං අධිකරණං වූපසම්මති, ධම්මෙන වූපසම්මති සම්මුඛාවිනයෙන.

5. ධම්මවාදී සම්බහුලා අධම්මවාදී සම්බහුලෙ සඤ්ඤාපෙන්ති නිජ්ඣාපෙන්ති පෙක්ඛන්ති අනුපෙක්ඛන්ති දසෙසන්ති අනුදසෙසන්ති: "අයං ධම්මො, අයං විනයො, ඉදං සත්ථුසාසනං, ඉමං ගණ්හථ, ඉමං රොචෙථා"ති. එවඤ්චෙ තං අධිකරණං වූපසම්මති, ධම්මෙන වූපසම්මති සම්මුඛාවිනයෙන.

6. ධම්මවාදී සම්බහුලා අධම්මවාදිං සඞ්ඝං සඤ්ඤාපෙන්ති නිජ්ඣාපෙන්ති පෙක්ඛන්ති අනුපෙක්ඛන්ති දසෙසන්ති අනුදසෙසන්ති: "අයං ධම්මො, අයං විනයො, ඉදං සත්ථුසාසනං, ඉමං ගණ්හාහි, ඉමං රොචෙහී"ති. එවඤ්චෙ තං අධිකරණං වූපසම්මති, ධම්මෙන වූපසම්මති සම්මුඛාවිනයෙන.

7. ධම්මවාදී සඞ්ඝො අධම්මවාදිං පුග්ගලං සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙක්ඛති අනුපෙක්ඛති දසෙසති අනුදසෙසති: "අයං ධම්මො, අයං විනයො, ඉදං සත්ථුසාසනං, ඉමං ගණ්හාහි, ඉමං රොචෙහී"ති. එවඤ්චෙ තං අධිකරණං වූපසම්මති, ධම්මෙන වූපසම්මති සම්මුඛාවිනයෙන.

8. ධම්මවාදී සඞ්ඝො අධම්මවාදී සම්බහුලෙ සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙක්ඛති අනුපෙක්ඛති දසෙසති අනුදසෙසති: "අයං ධම්මො, අයං විනයො, ඉදං සත්ථුසාසනං, ඉමං ගණ්හථ, ඉමං රොචෙථා"ති. එවඤ්චෙ තං අධිකරණං වූපසම්මති, ධම්මෙන වූපසම්මති සම්මුඛාවිනයෙන

9. ධම්මවාදී සඞ්ඝො අධම්මවාදිං සඞ්ඝං සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙක්ඛති අනුපෙක්ඛති දසෙසති අනුදසෙසති "අයං ධම්මො අයං විනයො, ඉදං සත්ථුසාසනං, ඉමං ගණ්හාහි, ඉමං රොචෙහී"ති. එවඤ්චෙ තං අධිකරණං වූපසම්මති, ධම්මෙන වූපසම්මති සම්මුඛාවිනයෙනාති.

ධම්මවාදිනවකං නිට්ඨිතං.

2. ධම්මවාදී පුද්ගල තෙමේ "මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘශාසන ය මෙය ගණිවු මෙය රුස්වවු යි" අධම්මවාදී බොහෝ මහණුන්ට හඟවයි. සිතවයි. පෙන්වයි. පුනපුනා පෙන්වයි. දක්වයි. පුනපුනා දක්වයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්හිඳේ නම් සම්මුඛාවිනය වූ දැහැමින් සන්හිඳේ.

3. ධම්මවාදී පුද්ගල තෙමේ "මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘශාසන ය මෙය ගණුව මෙය රුස්ව"යි අධම්මවාදී සඞ්ඝයාට හඟවයි. සිතවයි. පෙන්වයි. පුනපුනා පෙන්වයි. දක්වයි. පුනපුනා දක්වයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්හිඳේ නම් සම්මුඛාවිනය වූ දැහැමින් සන්හිඳේ.

4. ධම්මවාදී බොහෝ මහණහු "මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘශාසන ය මෙය ගණුව මෙය රුස්ව"යි අධම්මවාදී පුද්ගලයාට හඟවත්. සිතවත්. පෙන්වත්. පුනපුනා පෙන්වත්. දක්වත්. පුනපුනා දක්වත්. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්හිඳේ නම් සම්මුඛාවිනය වූ දැහැමින් සන්හිඳේ.

5. ධම්මවාදී බොහෝ මහණහු "මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘශාසන ය මෙය ගණිවු මෙය රුස්වවු"යි අධම්මවාදී බොහෝ මහණුන්ට හඟවත්. සිතවත්. පෙන්වත්. පුනපුනා පෙන්වත්. දක්වත්. පුනපුනා දක්වත්. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්හිඳේ නම් සම්මුඛාවිනය වූ දැහැමින් සන්හිඳේ.

6. ධම්මවාදී බොහෝ මහණහු "මේ දහම ය. මේ විනය ය මේ ශාස්තෘශාසන ය මෙය ගණුව මෙය රුස්ව"යි අධම්මවාදී සඞ්ඝයාට හඟවත්. සිතවත්. පෙන්වත්. පුනපුනා පෙන්වත්. දක්වත්. පුනපුනා දක්වත්. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්හිඳේ නම් සම්මුඛාවිනය වූ දැහැමින් සන්හිඳේ.

7. ධම්මවාදී සඞ්ඝ තෙමේ "මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘශාසන ය මෙය ගණුව මෙය රුස්ව"යි අධම්මවාදී පුද්ගලයාට හඟවයි. සිතවයි. පෙන්වයි. පුනපුනා පෙන්වයි. දක්වයි. පුනපුනා දක්වයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්හිඳේ නම් සම්මුඛාවිනය වූ දැහැමින් සන්හිඳේ.

8 ධම්මවාදී සඞ්ඝ තෙමේ "මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘශාසන ය මෙය ගණිවු මෙය රුස්වවු"යි අධම්මවාදී බොහෝ මහණුන්ට හඟවයි. සිතවයි. පෙන්වයි. පුනපුනා පෙන්වයි. දක්වයි. පුනපුනා දක්වයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්හිඳේ නම් සම්මුඛාවිනය වූ දැහැමින් සන්හිඳේ.

9. ධම්මවාදී සඞ්ඝ තෙමේ "මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘශාසන ය මෙය ගණුව මෙය රුස්ව"යි අධම්මවාදී සඞ්ඝයාට හඟවයි. සිතවයි. පෙන්වයි. පුනපුනා පෙන්වයි. දක්වයි. පුනපුනා දක්වයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්හිඳේ නම් සම්මුඛාවිනය වූ දැහැමින් සන්හිඳේ යි.

ධම්මවාදීනවකය නිමි.

2. සතිවිනයො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළුවනෙ කලන්දකනිවාපෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මතා දබ්බෙන මල්ලපුත්තෙන ජාතියා සත්තවස්සෙන අරහත්තං සච්ඡිකතං හොති. යං කිඤ්චි සාවකෙන පත්තබ්බං, සබ්බං තෙන අනුප්පත්තං හොති. නත්ථි චස්ස කිඤ්චි උත්තරිං කරණීයං[1], කතස්ස වා පතිචයො. අථ ඛො ආයස්මතො දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස රහොගතස්ස පතිසල්ලීනස්ස[2] එවං චෙතසො පරිවිතක්කො උදපාදි: මයා ඛො ජාතියා සත්තවස්සෙන අරහත්තං සච්ඡිකතං. යං කිඤ්චි සාවකෙන පත්තබ්බං, සබ්බං මයා අනුප්පත්තං. නත්ථි ච මෙ කිඤ්චි උත්තරිං කරණීයං, කතස්ස වා පතිචයො. කින්නු ඛො අහං සඞ්ඝස්ස වෙය්‍යාවච්චං කරෙය්‍ය"න්ති. අථ ඛො ආයස්මතො දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස එතදහොසි: "යන්නූනාහං[3] සඞ්ඝස්ස සෙනාසනඤ්ච පඤ්ඤපෙය්‍යං[4], භත්තානි ච උද්දිසෙය්‍ය"න්ති.

2. අථ ඛො ආයස්මා දබ්බො මල්ලපුත්තො සායන්හසමයං පතිසල්ලානා වුට්ඨිතො යෙන භගවා තෙනුපසඞ්කමි. උපසඞ්කමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්නො ඛො ආයස්මා දබ්බො මල්ලපුත්තො භගවන්තං එතදවොච: "ඉධ මය්හං භන්තෙ රහොගතස්ස පතිසල්ලීනස්ස එවං චෙතසො පරිවිතක්කො උදපාදි: 'මයා ඛො ජාතියා සත්තවස්සෙන අරහත්තං සච්ඡිකතං. යං කිඤ්චි සාවකෙන පත්තබ්බං සබ්බං මයා අනුප්පත්තං. නත්ථි ච මෙ කිඤ්චි උත්තරිං කරණීයං, කතස්ස වා පතිචයො. කින්නු ඛො අහං සඞ්ඝස්ස වෙය්‍යාවච්චං කරෙය්‍ය'න්ති. තස්ස මය්හං භන්තෙ එතදහොසි: 'යන්නූනාහං සඞ්ඝස්ස සෙනාසනඤ්ච පඤ්ඤපෙය්‍යං, භත්තානි ච උද්දිසෙය්‍ය'න්ති. ඉච්ඡාමහං භන්තෙ සඞ්ඝස්ස සෙනාසනඤ්ච පඤ්ඤපෙතුං, භත්තානි ච උද්දිසිතුන්ති. "සාධු සාධු දබ්බ, තෙන හි ත්වං දබ්බ, සඞ්ඝස්ස සෙනාසනඤ්ච පඤ්ඤපෙහි, භත්තානි ච උද්දිසාහී"ති. එවං භන්තෙති ඛො ආයස්මා දබ්බො මල්ලපුත්තො භගවතො පච්චස්සොසි.

3. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදානෙ එතස්මිං පකරණෙ ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛූ ආමන්තෙසි: තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො දබ්බං මල්ලපුත්තං සෙනාසනපඤ්ඤාපකඤ්ච භත්තුද්දෙසකඤ්ච සම්මන්නතු. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ සම්මන්නිතබ්බො: පඨමං දබ්බො යාචිතබ්බො. යාචිත්වා ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

"සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං සඞ්ඝො ආයස්මන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං සෙනාසනපඤ්ඤාපකඤ්ච භත්තුද්දෙසකඤ්ච සම්මන්නෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

---

1. උත්තරිකරණීයං - මජසං, සයා
2. පටිසල්ලීනස්ස, මජසං.
3. යංනූනාහං, මජසං.
4. පඤ්ඤපෙය්‍යං, මජසං.

2. සතිවිනය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ. රජගහනුවර සමීපයෙහි කලන්දකනිවාප නම් වේළුවනාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එ කල්හි උපතින් සත්වස් ඇති ආයුෂ්මත් දබ්බ මල්ලපුත්‍ර විසින් රහත්බව පසක් කරණ ලද්දේ වෙයි. සව්වකු විසින් පැමිණිය යුතු (ලැබිය යුතු) යම් කිසිවක් ඇත්නම් ඒ සියල්ල උහු විසින් ලබන ලද්දේ වෙයි. උහුට මත්තෙහි කටයුතු කිසිවක් ද නැත. කරණ ලද්දෙහි නැවත වැඩීමෙක් ද නැත. ඉක්බිති එකලා ව විවේකයෙන් හුන් ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්හට මෙබඳු චිත්තවිතර්කයෙක් පහළ විය: "උපතින් සත් වස් ඇති මා විසින් රහත්බව පසක් කරණ ලදී. සව්වකු විසින් ලැබිය යුතු යම් කිසිවක් වේ නම් මවිසින් ඒ සියල්ල ලබන ලදී. මට මතු කටයුතු කිසිවක් ද, කරණ ලද්දෙහි නැවත වැඩීමෙක් ද නැත. මම සඟහට වතාවතක් කරනෙම් නම් කිම්දෝයි. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්හට මෙබඳු සිතෙක් විය: මම සඟනට සෙනසුන් ද පනවම් නම් බත් ද උදෙසම් නම් මනාමැනු"යි.

2. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත් තෙමේ සවස්කල පිළිසලනින් නැඟී සිටියේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පස් ව හිඳ. එකත්පස් ව හුන් මල්ලපුත් ආයුෂ්මත් දබ්බ තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කෙළේ ය: "වහන්ස, මෙහි එකලා ව විවේකයෙන් හුන් මට මෙබඳු සිත්හසරෙක් පහළ විය: උපතින් සත්වස් ඇති මා විසින් රහත්බව පසක් කරණ ලදී. සව්වකු විසින් යම් කිසිවක් ලැබිය යුතු නම් ඒ සියල්ල මවිසින් ලබන ලදී. මතු කිසි කටයුත්තෙක් ද මට නැත කරණ ලද්දෙහි නැවත වැඩීමෙක් ද නැත. මම සඟනට වතාවතක් කරම් නම් කිම්දැ"යි. වහන්ස, ඒ මට මෙබඳු සිතෙක් විය: "මම සඟනට සෙනසුන් ද පනවම් නම් බතුදු උදෙසම් නම් මනා මැනු"යි. "වහන්ස, මම සඟනට සෙනසුන් පනවන්නට ද බත් උදෙසන්නට ද කැමැත්තෙමි"යි. "දබ්බ මැනැවි. මැනැවි. දබ්බ එසේ නම් සඟනට සෙනසුන් ද පනවවු. බතුදු උදෙසවු" යි. එසේ ය වහන්සැයි ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත් තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දිනි.

3. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ ප්‍රස්තාවයෙහි දැහැමිකතා කොට භික්ෂූන් ඇමතූ සේක: මහණෙනි, එසේ නම් සඞ්ඝ තෙමේ දබ්බමල්ලපුතු සෙනසුන් පනවන්නකු කොට ද බත් උදෙසන්නකු කොට ද සම්මත කෙරේවා. මහණෙනි, මෙසේ සම්මත කළ යුතු: පළමු කොට දබ්බ යැද්ද යුතු. යැද වියත් පබල මහණකු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ දැන්විය යුතු:

"වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මා වදන් අසාවා: ඉදින් සඟනට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඞ්ඝ තෙමේ ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුතු සෙනසුන් පනවන්නකු කොට ද බත් උදෙසන්නකු කොට ද සම්මත කරන්නේ ය. මේ දැන්වීම යි.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: සඞ්ඝො ආයස්මන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං සෙනාසනපඤ්ඤාපකඤ්ච භත්තුද්දෙසකඤ්ච සම්මන්නති. යස්සායස්මතො ඛමති ආයස්මතො දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස සෙනාසනපඤ්ඤාපකස්ස ච භත්තුද්දෙසකස්ස ච සම්මුති[1], සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය.

සම්මතො සඞ්ඝෙන ආයස්මා දබ්බො මල්ලපුත්තො සෙනාසනපඤ්ඤාපකො ච භත්තුද්දෙසකො ච. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී''ති.

4. සම්මතො ච පනායස්මා දබ්බො මල්ලපුත්තො සභාගානං සභාගානං භික්ඛූනං[2] එකජ්ඣං සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති: යෙ තෙ භික්ඛූ සුත්තන්තිකා තෙසං එකජ්ඣං සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති "තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං සුත්තන්තං සඞ්ගායිස්සන්තී''ති. යෙ තෙ භික්ඛූ විනයධරා තෙසං එකජ්ඣං සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති "තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං විනයං විනිච්ඡිනිස්සන්තී''[3]ති. යෙ තෙ භික්ඛූ ධම්මකථිකා තෙසං එකජ්ඣං සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති "තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං ධම්මං සාකච්ඡිස්සන්තී''ති. යෙ තෙ භික්ඛූ ඣායිනො තෙසං එකජ්ඣං සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති "තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං න ව්‍යාබාධිස්සන්තී''ති. යෙ තෙ භික්ඛූ තිරච්ඡානකථිකා කායදඩ්ඪිබහුලා[4] විහරන්ති, තෙසම්පි එකජ්ඣං සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති "ඉමායපිමෙ[5] ආයස්මන්තො[6] රතියා අච්ඡිස්සන්තී''ති. යෙපි තෙ[7] භික්ඛූ විකාලෙ ආගච්ඡන්ති, තෙසම්පි තෙජොධාතුං සමාපජ්ජිත්වා තෙනෙව ආලොකෙන සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති.

5. අපිස්සු භික්ඛූ සඤ්චිච්ච විකාලෙ ආගච්ඡන්ති "මයං ආයස්මතො දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස ඉද්ධිපාටිහාරියං පස්සිස්සාමා''ති. තෙ ආයස්මන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං උපසඞ්කමිත්වා එවං වදෙන්ති: "අම්හාකං ආවුසො දබ්බ සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙහී''ති. තෙ ආයස්මා දබ්බො මල්ලපුත්තො එවං වදෙති: කත්ථ ආයස්මන්තා ඉච්ඡන්ති? කත්ථ පඤ්ඤාපෙමීති? තෙ සඤ්චිච්ච දූරෙ අපදිසන්ති: "අම්හාකං ආවුසො දබ්බ ගිජ්ඣකූටෙ පබ්බතෙ සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙහි. අම්හාකං ආවුසො චොරපපාතෙ සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙහි. අම්හාකං ආවුසො ඉසිගිලිපස්සෙ කාළසිලායං සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙහි. අම්හාකං ආවුසො වෙභාරපස්සෙ සත්තපණ්ණිගුහායං සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙහි. අම්හාකං ආවුසො සීතවනෙ සප්පසොණ්ඩිකපබ්භාරෙ සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙහි. අම්හාකං ආවුසො ගොතමකන්දරායං[8] සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙහි. අම්හාකං ආවුසො තින්දුකකන්දරායං[9] සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙහි. අම්හාකං ආවුසො තපොදකන්දරායං[10] සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙහි අම්හාකං ආවුසො තපොදාරාමෙ සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙහි. අම්හාකං ආවුසො ජීවකම්බවනෙ සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙහි. අම්හාකං ආවුසො මද්දකුච්ඡිස්මිං[11] මිගදායෙ සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙහී''ති.

---

1. සම්මති - සයා.
2. සභාගානං භික්ඛූනං - මජසං.
3. විනිච්ඡිස්සන්ති - PTS.
4. කායදළ්හිබහුලා - මජසං. සයා. සීමු.
5. ඉමායපි ඉමෙ - PTS.
6. ආයස්මන්තා - සී 1. 2. සීමු. සයා.
7. යෙ තෙ - සී 1, 2.
8. ගොතමකකන්දරායං - මජසං.
9. තිණ්ඩුකකන්දරායං - මජසං. සයා.
10. කපොතකන්දරායං - සීමු මජසං.
11. මද්දකුච්ඡිම්හි - මජසං. සයා.

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වදන අසාවා. සඞ්ඝ තෙමේ ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්‍ර සෙනසුන් පනවන්නකු කොට ද බත් උද්දෙසන්නකු කොට ද සම්මත කෙරෙයි. ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්‍ර සෙනසුන් පනවන්නකු කොට ද බත් උද්දෙසන්නකු කොට ද සම්මත කිරීම යම් ආයුෂ්මතකුහට රුස්නේ නම් හෙ තෙමේ නිහඬ වන්නේ ය. යමකුහට රිසි නො වේ නම් ඔහු තෙමේ බණන්නේ ය.

සඟ විසින් ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්තෙමේ සෙනසුන් පනවන්නකු කොට ද බත් උද්දෙසන්නකු කොට ද සම්මත කරණ ලදී. සඟහට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි''යි.

4. සම්මත කරණ ලද ආයුෂ්මත් දබ්බ මල්ලපුත් තෙමේ සභාග සභාග භික්ෂූන්ට එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි: යම් භික්ෂූහු සූත්‍රාන්තිකයෝ නම් 'ඔහු ඔවුනොවුන් සූත්‍රාන්ත සඞ්ගායනා කරන්නාහ' යි ඔවුනට එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි. යම් භික්ෂූහු විනයධරයෝ නම් 'ඔහු ඔවු- නොවුන් විනය විසඳන්නාහු ය' යි ඔවුනට එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි. යම් භික්ෂූහු ධර්මකථිකයෝ (ආභිධම්මිකයෝ) නම් 'ඔහු ඔවුනොවුන් ධර්ම සාකච්ඡා කරන්නාහ' යි ඔවුනට එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි. යම් භික්ෂූහු ධ්‍යානලාභීහු නම් 'ඔහු ඔවුනොවුන් නො පෙළන්නාහ' යි ඔවුනට එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි. යම් භික්ෂූහු තිරශ්චීන කථා ඇති ව කය තරකිරීමෙහි තත්පර ව වෙසෙත් නම් 'මේ ආයුෂ්මත්හු මේ තිරශ්චීන කථා රතියෙනුදු වෙසෙන්නාහ'යි ඔවුනට ද එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි. යම් භික්ෂූහු නො කල්හි පැමිණෙත් නම් ඔවුනට ද තෙජෝධාතුවට සමවැද ඒ ආලොකයෙන් ම සෙනසුන් පනවයි.

5. භික්ෂූහු දැන දැන 'අපි ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්‍රගේ ඉද්ධිපෙළහර දක්නමෝ' යි නොකල්හි නිතර පැමිණෙත්. ඔහු ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්‍ර වෙත එළඹ ඇවැත්නි, දබ්බයෙනි, අපට සෙනසුන් පනවාලුව යි මෙසේ කියත්. ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත් තෙමේ ඔවුනට 'ආයුෂ්මත්හු කොතැන්හි කැමැති වෙද්ද, කොතැන්හි පනවම් දැ'යි මෙසේ කියයි. ඔහු දැන දැන දුර තැන් දක්වත්. "ඇවැත්නි, අපට ගිජ්ඣකූළපව්වෙහි සෙනසුන් පනවාලුව. ඇවැත්නි, අපට සොරපපාතයෙහි සෙනසුන් පනවාලුව. ඇවැත්නි, අපට ඉසිගිලිපස කළුගල්තලායෙහි සෙනසුන් පනවාලුව. ඇවැත්නි, අපට වෙභාරපව්පස සත්තපණ්ණිගුහෙහි සෙනසුන් පනවාලුව. ඇවැත්නි, අපට සීතවනෙහි සප්පසොණ්ඩිකපබ්භාරයෙහි සෙනසුන් පනවාලුව. ඇවැත්නි, අපට ගොතමක කඳුරැලියෙහි සෙනසුන් පනවාලුව. ඇවැත්නි, අපට තින්දුක කඳුරැලියෙහි සෙනසුන් පනවාලුව. ඇවැත්නි, අපට තපොද කඳුරැලියෙහි සෙනසුන් පනවාලුව. ඇවැත්නි, අපට තපොදාරාමයෙහි සෙනසුන් පනවාලුව. ඇවැත්නි, අපට ජීවක අඹවෙනෙහි සෙනසුන් පනවාලුව. ඇවැත්නි, අපට මද්දකුච්ඡි නම් මුවලැව්හි සෙනසුන් පනවාලුව"යි.

6. තෙසං ආයස්මා දබ්බො මල්ලපුත්තො තෙජොධාතුං සමාපජ්ජිත්වා අඞ්ගුලියා ජලමානාය පුරතො පුරතො ගච්ඡති. තෙපි තෙනෙව ආලොකෙන ආයස්මතො දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො ගච්ඡන්ති. තෙසං ආයස්මා දබ්බො මල්ලපුත්තො එවං සෙනාසනං පඤ්ඤපෙති: අයං මඤ්චො, ඉදං පීඨං, අයං භිසි, ඉදං බිම්බොහනං[1], ඉදං වච්චට්ඨානං, ඉදං පස්සාවට්ඨානං, ඉදං පානීයං, ඉදං පරිභොජනීයං, අයං කත්තරදණ්ඩො, ඉදං සඞ්ඝස්ස කතිකසණ්ඨානං[2], ඉමං කාලං පවිසිතබ්බං, ඉමං කාලං නික්ඛමිතබ්බන්ති. තෙසං ආයස්මා දබ්බො මල්ලපුත්තො එවං සෙනාසනං පඤ්ඤපෙත්වා පුනදෙව වෙළුවනං පච්චාගච්ඡති.

7. තෙන ඛො පන සමයෙන මෙත්තියභුම්මජකා[3] භික්ඛූ නවකා චෙව හොන්ති අප්පපුඤ්ඤා ච. යානි සඞ්ඝස්ස ලාමකානි සෙනාසනානි තානි තෙසං පාපුණන්ති ලාමකානි ච භත්තානි. තෙන ඛො පන සමයෙන රාජගහෙ මනුස්සා ඉච්ඡන්ති ථෙරානං භික්ඛූනං අභිසඞ්ඛාරිකං දාතුං - සප්පිම්පි තෙලම්පි උත්තරිභඞ්ගම්පි. මෙත්තියභුම්මජකානං පන භික්ඛූනං පාකතිකං දෙන්ති - යථාරද්ධං[4] කණාජකං[5] බිලඞ්ගදුතියං. තෙ පච්ඡාභත්තං පිණ්ඩපාතපටික්කන්තා ථෙරෙ භික්ඛූ පුච්ඡන්ති: 'තුම්හාකං ආවුසො භත්තග්ගෙ කිං අහොසි, තුම්හාකං කිං අහොසී'ති. එකච්චෙ ථෙරා එවං වදෙන්ති: 'අම්හාකං ආවුසො සප්පි අහොසි. තෙලං අහොසි. උත්තරිභඞ්ගං අහොසී'ති. මෙත්තියභුම්මජකා[3] පන භික්ඛූ එවං වදෙන්ති: අම්හාකං ආවුසො න කිඤ්චි අහොසි - පාකතිකං යථාරද්ධං[4] කණාජකං- බිලඞ්ගදුතියන්ති.

8. තෙන ඛො පන සමයෙන කල්‍යාණභත්තිකො ගහපති සඞ්ඝස්ස චතුක්කභත්තං දෙති නිච්චභත්තං. සො භත්තග්ගෙ සපුත්තදාරො උපතිට්ඨිත්වා පරිවිසති- අඤ්ඤෙ ඔදනෙන පුච්ඡන්ති, අඤ්ඤෙ සූපෙන පුච්ඡන්ති, අඤ්ඤෙ තෙලෙන පුච්ඡන්ති, අඤ්ඤෙ උත්තරිභඞ්ගෙන පුච්ඡන්ති. තෙන ඛො පන සමයෙන කල්‍යාණභත්තිකස්ස ගහපතිනො භත්තං ස්වාතනාය මෙත්තියභුම්මජකානං භික්ඛූනං උද්දිට්ඨං හොති. අථ ඛො කල්‍යාණභත්තිකො ගහපති ආරාමං අගමාසි කෙනචිදෙව කරණීයෙන. සො යෙනායස්මා දබ්බො මල්ලපුත්තො තෙනුපසඞ්කමි. උපසඞ්කමිත්වා ආයස්මන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්නං ඛො කල්‍යාණභත්තිකං ගහපතිං ආයස්මා දබ්බො මල්ලපුත්තො ධම්මියා කථාය සන්දස්සෙසි, සමාදපෙසි, සමුත්තෙජෙසි, සම්පහංසෙසි.

9. අථ ඛො කල්‍යාණභත්තිකො ගහපති ආයස්මතා දබ්බෙන මල්ලපුත්තෙන ධම්මියා කථාය සන්දස්සිතො සමාදපිතො සමුත්තෙජිතො සම්පහංසිතො ආයස්මන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං එතදවොච: කස්ස භන්තෙ අම්හාකං ඝරෙ ස්වාතනාය භත්තං උද්දිට්ඨන්ති? මෙත්තියභුම්මජකානං ඛො ගහපති භික්ඛූනං තුම්හාකං ඝරෙ ස්වාතනාය භත්තං උද්දිට්ඨන්ති. අථ ඛො කල්‍යාණභත්තිකො ගහපති අනත්තමනො අහොසි: කථං හි නාම පාපභික්ඛූ අම්හාකං ඝරෙ භුඤ්ජිස්සන්තීති. ඝරං ගන්ත්වා දාසිං ආණාපෙසි: ''යෙ ජෙ ස්වෙ භත්තිකා ආගච්ඡන්ති, තෙ කොට්ඨකෙ ආසනං පඤ්ඤපෙත්වා කණාජකෙන බිලඞ්ගදුතියෙන පරිවිසා''ති. එවං අය්‍යාති ඛො සා දාසී කල්‍යාණභත්තිකස්ස ගහපතිනො පච්චස්සොසි.

---

1. බිබ්බොහනං - මඡසං. 2. කතිකාසණ්ඨානං, සීමු.
3. මෙත්තියභුම්මජකා - මඡසං. 4. යථාරන්ධං, මඡසං. 5. කාණාජකං - සනා.

6. ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත් තෙමේ තෙජොධාතුවට සමවැද ඇඟිල්ල දල්වෙන එළියෙන් ඔවුන්ට පෙරටුව පෙරටුව යෙයි. ඔහු ද ඒ එළියෙන් ම ආයුෂ්මත් දබ්බ මල්ලපුත්තුගේ පිටුපස පිටුපස යෙත්. ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත් තෙමේ ඔවුන්ට මෙසේ සෙනසුන් පනවයි: මේ ඇඳ ය, මේ පුටුව ය, මේ බිස්ස ය, මේ කොට්ටය ය, මේ වැසිකිළිය ය, මේ කෙසකිළිය ය, මේ පැන් ය, මේ පිරිබොඳුනි ජල ය, මේ සැරයටිය, මේ සඟුන්ගේ කතිකවත ය, මෙ කල පිවිසිය යුතු, මෙ කල නික්මිය යුතු යි. ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත් තෙමේ ඔවුනට මෙසේ සෙනසුන් පනවා නැවත වෙළුවනයට පෙරළා එයි.

7. එසමයෙහි මෙත්තියභූම්මජක මහණහු නවකයෝ ද මඳ පිණැත්තෝ ද වෙති. සඞ්ඝයාගේ යම් ලමු සෙනසුන් ද ලමු බත් ද වෙත් නම් ඔහු ඔවුන්ට පැමිණෙති. එ සමයෙහි රජගහනුවර මිනිස්සු තෙර මහණුන්ට නොයෙක් දැයින් මැනැවින් සකස් කළ බොජුන් - ගිතෙල් ද තෙල් ද මසවුළු ද දෙත්තම කැමැති වෙත්. මෙත්තියභූම්මජක මහණුන්ට කාඩිකලකැඳ දෙවෙනි කොට ඇති පිසූ පරිදි නිමුඩුසාලේ පියවි බත දෙත්. ඔහු පසු බත පිණ්ඩපාතයෙන් වැළකුණහු "ඇවැත්නි, තොපගේ බත්හලෙහි කිමෙක් වී ද තොපගේ බත්හලෙහි කිමෙක් වී ද?"යි තෙරමහණුන් පුළුවුසිත්. ඇතැම් තෙරහු "ඇවැත්නි, අපට ගිතෙල් වී ය. තෙල් වී ය. මසවුළුවී" යයි මෙසේ කියත්. මෙත්තියභූම්මජක මහණහු "ඇවැත්නි. අපට කාඩි දෙවෙනි කොට ඇති පිසූ පරිදි නිමුඩුසාලේ පියවි බත හැර කිසිවක් නො වී ය" යි මෙසේ කියත්

8. එ සමයෙහි කල්‍යාණභත්තික ගැහැවි තෙමේ සඟනට නිතිබත් කොට බත් සතරක් දෙයි. හෙ තෙමේ අඹුදරුවන් සමග බත්හලෙහි එළඹ සිට වළඳවයි. අත්නු බතින් පුළුවුසිත්. අත්නු සූපයෙන් පුළුවුසිත්. අත්නු තෙලින් පුළුවුසිත්. අත්නු මසවුළින් පුළුවුසිත්. එ කල්හි කල්‍යාණභත්තික ගැහැවියාගේ සෙට පිණිස බත වාර විසින් (මෙත්තියභූම්මජක) භික්ෂූන් සඳහා උදෙසුනයේ වෙයි. ඉක්බිතිව කල්‍යාණභත්තික ගැහැවි තෙමේ කිසියම් කටයුත්තක් සඳහා අරමට ගියේ ය. හෙ තෙමේ ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්තු වෙත එළඹියේ ය. එළඹ ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්තු වැඳ එකත්පස් ව හිත. එකත් පස් ව හුන් කල්‍යාණභත්තික ගැහැවිහු ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත් තෙමේ දැහැමි කථාවෙන් කරුණු දක්වී ය. සමාදන් කරවී ය. තෙද ගැන්වී ය. සතුටු කරවී ය.

9. ඉක්බිති කල්‍යාණභත්තික ගැහැවි තෙමේ ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්තු විසින් කරුණු දක්වන ලදුයේ සමාදන් කරවනු ලදුයේ තෙද ගන්වනු ලදුයේ සතුටු කරවනු ලදුයේ ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්හට "වහන්ස, අපගේ ගෙයි සෙට පිණිස බත කවරකුට උදෙසන ලද්දේ ද"යි මෙය කී ය. ගැහැවි ය, තොපගේ ගෙයි සෙට පිණිස වූ බත මෙත්තියභූම්මජක භික්ෂූන්ට උදෙසන ලදැ යි. එ කල්හි කල්‍යාණභත්තික ගැහැවි තෙමේ "කෙසේ නම් ලාමකභික්ෂූහු අපගේ ගෙයි වළඳත්තාහු ද"යි නො සතුටු සිත් ඇත්තේ විය. ගෙට ගොස් "එම්බල දැස්ස, සෙට බත්ගන්නා යම් කෙනෙක් පැමිණෙත් නම් දොරකොටුයෙහි අසුන් පණවා කාඩි දෙවැනි කොට ඇති නිවුඩු බතින් වළඳව"යි දැස්ස ඇණවී ය. 'එසේ ය හිමියනි' යි ඒ දැස්ස කල්‍යාණභත්තික ගැහැවියාට පිළිවදන් ඇස්වූ ය.

10. අථ ඛො මෙත්තියභුම්මජකා භික්ඛූ "හිය්‍යො ඛො ආවුසො අම්හාකං කල්‍යාණභත්තිකස්ස ගහපතිනො භත්තං උද්දිට්ඨං. ස්වෙ අම්හෙ කල්‍යාණභත්තිකො ගහපති සපුත්තදාරො උපතිට්ඨිත්වා පරිවිසිස්සති: අඤ්ඤෙ ඔදනෙන පුච්ඡිස්සන්ති. අඤ්ඤෙ සූපෙන පුච්ඡිස්සන්ති. අඤ්ඤෙ තෙලෙන පුච්ඡිස්සන්ති. අඤ්ඤෙ උත්තරිභඞ්ගෙන පුච්ඡිස්සන්තී"ති තෙ තෙනෙව සොමනස්සෙන න චිත්තරූපං රත්තියා සුපිංසු.

11. අථ ඛො මෙත්තියභුම්මජකා භික්ඛූ පුබ්බණ්හසමයං නිවාසෙත්වා පත්තචීවරමාදාය යෙන කල්‍යාණභත්තිකස්ස ගහපතිනො නිවෙසනං තෙනුපසඞ්කමිංසු. අද්දසා ඛො සා දාසී මෙත්තියභුම්මජකෙ භික්ඛූ දූරතොව ආගච්ඡන්තෙ. දිස්වාන කොට්ඨකෙ ආසනං පඤ්ඤපෙත්වා මෙත්තියභුම්මජකෙ භික්ඛූ එතදවොච: නිසීදථ භන්තෙති. අථ ඛො මෙත්තියභුම්මජකානං භික්ඛූනං එතදහොසි: නිස්සංසයං ඛො න තාව භත්තං සිද්ධං භවිස්සති යථා මයං කොට්ඨකෙ නිසීදාපීයාමාති[1]. අථ ඛො සා දාසී කණාජකෙන[2] බිලඞ්ගදුතියෙන උපගඤ්ඡි භුඤ්ජථ භන්තෙති. 'මයං ඛො භගිනි නිච්චභත්තිකා'ති. "ජානාමි අය්‍යා නිච්චභත්තිකාති. අපි චාහං හිය්‍යොව ගහපතිනා ආණත්තා: 'යෙ ජෙ ස්වෙ භත්තිකා ආගච්ඡන්ති, තෙ කොට්ඨකෙ ආසනං පඤ්ඤපෙත්වා කණාජකෙන බිලඞ්ගදුතියෙන පරිවිසා'ති. භුඤ්ජථ භන්තෙ"ති.

12. අථ ඛො මෙත්තියභුම්මජකා භික්ඛූ "හිය්‍යො ඛො ආවුසො, කල්‍යාණභත්තිකො ගහපති ආරාමං අගමාසි දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස සන්තිකෙ. නිස්සංසයං ඛො මයං දබ්බෙන මල්ලපුත්තෙන ගහපතිනො අන්තරෙ[3] පරිභින්නා"ති. තෙ තෙනෙව දොමනස්සෙන න චිත්තරූපං භුඤ්ජිංසු. අථ ඛො මෙත්තියභුම්මජකා භික්ඛූ පච්ඡාභත්තං පිණ්ඩපාත-පටික්කන්තා ආරාමං ගන්ත්වා පත්තචීවරං පටිසාමෙත්වා බහාරාමකොට්ඨකෙ සඞ්ඝාටිපල්ලත්ථිකාය නිසීදිංසු - තුණ්හීභූතා පත්තක්ඛන්ධා අධොමුඛා පජ්ඣායන්තා අප්පටිභානා.

13. අථ ඛො මෙත්තියා භික්ඛුනී යෙන මෙත්තියභුම්මජකා භික්ඛූ තෙනුපසඞ්කමි. උපසඞ්කමිත්වා මෙත්තියභුම්මජකෙ භික්ඛූ එතදවොච: 'වන්දාමි අය්‍යා'ති. එවං වුත්තෙ මෙත්තියභුම්මජකා භික්ඛූ නාලපිංසු. දුතියම්පි ඛො -පෙ- තතියම්පි ඛො මෙත්තියා භික්ඛුනී මෙත්තිය-භුම්මජකෙ භික්ඛූ එතදවොච: 'වන්දාමි අය්‍යා'ති. තතියම්පි ඛො මෙත්තිය-භුම්මජකා භික්ඛූ නාලපිංසු. 'ක්‍යාහං අය්‍යානං අපරජ්ඣාමි, කිස්ස මං අය්‍යා නාලපන්තී'ති? "තථා හි පන ත්වං භගිනි, අම්හෙ දබ්බෙන මල්ලපුත්තෙන විහෙඨියමානෙ අජ්ඣුපෙක්ඛසී"ති. 'ක්‍යාහං අය්‍යා කරොමී'ති. "සචෙ ඛො ත්වං භගිනි, ඉච්ඡෙය්‍යාසි, අජ්ජෙව භගවා ආයස්මන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං නාසාපෙය්‍යා"ති. 'ක්‍යාහං අය්‍යා කරොමි, කිං මයා සක්කා කාතුන්ති?'

1. නිසීදාපෙය්‍යාමාති - සී 1, 2. 2. කාණාජකෙන - ස්‍යා. 3. සන්තිකෙ - ස්‍යා.

10. එ කල්හි මෙත්තිය භූමජක මහණහු "ඇවැත්නි, ඊයේ අපට කල්‍යාණභත්තික ගැහැවිහුගේ බත උදෙසන ලදි. සෙට අඹුදරුවන් සහිත කල්‍යාණභත්තික ගැහැවි තෙමේ එළඹ සිට අප වළඳවන්නේ ය: කෙනෙක් බතින් පුළුවුස්නාහ. කෙනෙක් සූපයෙන් පුළුවුස්නාහ. කෙනෙක් තෙලින් පුළුවුස්නාහ. කෙනෙක් මසවුළින් පුළුවුස්නාහ"යි ඔහු ඒ සොම්නසින් ම සිතූසේ රෑ නිදි නොගත්හ.

11. ඉක්බිති මෙත්තිය භූමජක මහණහු පෙරවරු හැඳ පෙරව පාසිවුරු ගෙණ කල්‍යාණභත්තික ගැහැවිහුගේ නිවෙසන වෙත එළඹියහ. ඒ දාසිය එන්නා වූ මෙත්තිය භූමජක මහණුන් දුරදීම දුටු. දැක දොරකොටුයෙහි අසුන් පණවා "වහන්ස, හුන මැනැවැ"යි මෙත්තිය භූමජක මහණුන්ට මෙය කියූ. එ කල්හි මෙත්තිය භූමජක මහණුන්ට "එකැත්තෙන් ම බත නො නිමියේ වන. එහෙයින් අපි කොටුයෙහි හිඳුවනු ලබමෝ"යි මේ සිත විය. එ කල ඒ දාසිය "වහන්ස, වළඳනු මැනැවැ"යි කාඩි දෙවෙනි කොට ඇති කුඩු සහිත (නිවුඩු) බතින් යුතුව එළඹ සිටියා ය. "නැගනියෙනි, අපි මෙහි නිතිබත් ඇත්තමෝ වම්හ"යි. "හිමිහු 'නිතිබත් ඇත්තහ'යි දනිමි. එහෙත් මම ඊයේ ම ගැහැවිහු විසින් 'එම්බා දාසිය, හෙට බත් ගන්නා යම් කෙනෙක් එද්ද, කොටුයෙහි අසුන් පණවා කාඩි දෙවෙනි කොට ඇති නිවුඩු සාලේ බතින් (ඔවුන්) වළඳව'යි අණවන ලද්මූ. වහන්ස, වළඳනු මැනවැ"යි.

12. ඉක්බිති මෙත්තිය භූමජක මහණහු "ඇවැත්නි, ඊයේ කල්‍යාණභත්තික ගැහැවි තෙමේ අරමට දබ්බමල්ලපුත්‍ර ලඟට ගියේ ය. එකැතින් ම දබ්බමල්ලපුත්‍ර විසින් අපි ගැහැවිහු කෙරෙහි බිඳුවන ලද්දමෝ"යි. ඔහු ඒ දොම්නසින් ම සිතූ සේ නො වැළඳූහ. එ කල්හි මෙත්තියභූමජක මහණහු බතින් පසු පිණ්ඩපාතයෙන් වැළකුණාහු අරමට ගොස් පාසිවුරු තැන්පත් කොට තබා - නිහඬ වූවාහු මකු වූවාහු නැමුනු කඳැට ඇත්තාහු යටිහුරු කළ මුව ඇත්තාහු සිතිවිලි සිතමින් කිසිවක් නො වැටහෙන්නාහු බිහි දොරකොටුවෙහි සඟළසිවුරින් අකවටු අවුලුවා ගෙණ හුන්හ.

13. ඉක්බිති මෙත්තියා මෙහෙණ මෙත්තියභූමජක මහණුන් වෙත එළඹියා ය. එළඹ මෙත්තියභූමජක මහණුන්ට 'හිමියෙනි, වඳිමි'යි මෙය කියූ. එසේ කී කල්හි මෙත්තියභූමජක මහණහු නො බිණූහ. දෙවන වටදු ... තෙවන වටදු මෙත්තියා මෙහෙණ මෙත්තියභූමජක මහණුන්ට 'හිමියෙනි, වඳිමි' යි මෙය කියූ. තෙවන වටදු මෙත්තියභූමජක මහණහු නො බිණූහු. "ආර්‍ය්‍යයනට මම කිනම් අපරාධයක් කෙළෙම් ද? ආර්‍ය්‍යයෝ කුමක් හෙයින් මා හා නො බෙණෙත් ද" යි. "නැගනියෙනි, ඒ එසේ ම ය. දබ්බමල්ලපුත්‍ර විසින් අප වෙහෙසනු ලබනුවන් නී උපෙක්ෂා කෙරෙහි"යි. 'ආර්‍ය්‍යයෙනි, මම කුමක් කෙරෙම් දැ' යි. නැගනියෙනි, ඉදින් නී රිසියවූ නම් අද ම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්‍ර නාසාලන සේකැ"යි. 'ආර්‍ය්‍යයෙනි, මම් කුම් කෙරෙම් ද? මවිසින් කිමෙක් කට හැක්කේ දැ' යි.

14 “එහි ත්වං භගිනි, යෙන භගවා තෙනුපසඞ්කම. උපසඞ්කමිත්වා භගවන්තං එවං වදෙහි: ඉදං භන්තෙ, නච්ඡන්නං නප්පතිරූපං. යායං භන්තෙ දිසා අභයා අනීතිකා අනුපද්දවා, සායං දිසා සභයා සඊතිකා සඋපද්දවා. යතො නිවාතං තතො පවාතං[1]. උදකං මඤ්ඤෙ ආදිත්තං. අය්‍යෙනම්හි දබ්බෙන මල්ලපුත්තෙන දූසිතා”ති. එවං අය්‍යාති ඛො මෙත්තියා භික්ඛුනී මෙත්තියභුම්මජකානං භික්ඛූනං පටිස්සුත්වා[2] යෙන භගවා තෙනුපසඞ්කමි. උපසඞ්කමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. එකමන්තං ඨිතා ඛො සා මෙත්තියා භික්ඛුනී භගවන්තං එතදවොච: “ඉදං භන්තෙ, නච්ඡන්නං නප්පතිරූපං. යායං භන්තෙ දිසා අභයා අනීතිකා අනුපද්දවා, සායං දිසා සභයා සඊතිකා සඋපද්දවා. යතො නිවාතං තතො පවාතං. උදකං මඤ්ඤෙ ආදිත්තං. අය්‍යෙනම්හි දබ්බෙන මල්ලපුත්තෙන දූසිතා”ති.

15. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදානෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසඞ්ඝං සන්නිපාතාපෙත්වා ආයස්මන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං පටිපුච්ඡි: “සරසි ත්වං දබ්බ, එවරූපං කත්තා යථායං භික්ඛුනී ආහා”ති. “යථා මං භන්තෙ භගවා ජානාතී”ති. දුතියම්පි ඛො භගවා ආයස්මන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං එතදවොච: “සරසි ත්වං දබ්බ, එවරූපං කත්තා යථායං භික්ඛුනී ආහා”ති. “යථා මං භන්තෙ, භගවා ජානාතී”ති. තතියම්පි ඛො භගවා ආයස්මන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං එතදවොච: “සරසි ත්වං දබ්බ, එවරූපං කත්තා යථායං භික්ඛුනී ආහා”ති “යථා මං භන්තෙ භගවා ජානාතී”ති. න ඛො දබ්බ, දබ්බා එවං නිබ්බෙඨෙන්ති. සචෙ තයා කතං, කතන්ති වදෙහි, සචෙ අකතං, අකතන්ති වදෙහීති. “යතොහං භන්තෙ, ජාතො නාභිජානාමි සුපිනන්තෙනපි[3] මෙථුනං ධම්මං පටිසෙවිතා, පගෙව ජාගරො”ති. අථ ඛො භගවා භික්ඛූ ආමන්තෙසි: තෙන හි භික්ඛවෙ, මෙත්තියං භික්ඛුනිං නාසෙථ. ඉමෙ ච භික්ඛූ අනුයුඤ්ජථාති. ඉදං වත්වා භගවා උට්ඨායාසනා විහාරං පාවිසි.

16. අථ ඛො තෙ භික්ඛූ මෙත්තියං භික්ඛුනිං නාසෙසුං. අථ ඛො මෙත්තියභුම්මජකා භික්ඛූ තෙ භික්ඛූ එතදවොචුං: “මා ආවුසො, මෙත්තියං භික්ඛුනිං නාසෙථ. න සා කිඤ්චි අපරජ්ඣති. අම්හෙහි සා උස්සාහිතා කුපිතෙහි අනත්තමනෙහි චාවනාධිප්පායෙහී”ති. “කිං පන තුම්හෙ ආවුසො, ආයස්මන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං අමූලිකාය සීලවිපත්තියා අනුද්ධංසෙථා”ති. ‘එවමාවුසො’ති. යෙ තෙ භික්ඛූ අප්පිච්ඡා -පෙ- තෙ උජ්ඣායන්ති ඛීයන්ති විපාචෙන්ති: “කථං හි නාම මෙත්තියභුම්මජකා භික්ඛූ ආයස්මන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං අමූලිකාය සීලවිපත්තියා අනුද්ධංසෙස්සන්තී”ති.

---

1. සවාතං - මජ්සං. 2. පටිස්සුණිත්වා - සස්‍යා. 3. සුපිනන්තෙනාපි - සී2.

14. "නැඟනියෙනි, එවූ. තෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹෙව. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ කියව: වහන්ස, මෙය නො තිසි ය. නො සරුප් ය. වහන්ස, යම් මේ දිශාවක් බිය රහිත නම් උවදුරු රහිත නම් පීඩා රහිත නම් ඒ මේ දිශාව බිය සහිත ය උවදුරු සහිත ය, පීඩා සහිත ය. යම් තැනෙක මදද සුළඟෙකුදු න දීද එහි මහ සුළං නැඟිණ. දිය ඇවිලගත්තාක් මෙනි. ආයසී දබ්බමල්ලපුත්‍ර හිමියන් විසින් මම් දූෂිතයමු"යි. 'එසේ ය, ආයසීයෙනි'යි මෙත්තියාමෙහෙණ මෙත්තිය-භුම්මජක මහණුන්ට පිළිතුරු දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියා ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පස් ව සිටියා ය. එකත්පස් ව සිටි ඒ මෙත්තිය මෙහෙණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කළාය: "වහන්ස, මෙය නො තිසි ය. නො සරුප් ය. වහන්ස, යම් මේ දිශාවක් බිය රහිත ද පීඩා රහිත ද උවදුරු රහිත ද ඒ මේ දිශාව බිය සහිත ය. පීඩා සහිත ය. උවදුරු සහිත ය. යම් තැනෙක සුළඟෙක් නොවී ද එහි සැඩ සුළං නැඟිණි. දිය ඇවිල ගත්තාක් මෙනි. ආයසීදබ්බමල්ලපුත්‍රයන් විසින් දූෂිතයමු"යි.

15. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ ප්‍රස්තාවයෙහි භික්ෂූන් රැස් කරවා ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුතු පුළුවුත් සේක. "දබ්බ, යම්සේ මේ මෙහෙණ කීවුද "තෙපි මෙබන්දක් කළහු සිහි කරවු දැ"යි. "වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් සේ මා දන්නා සේක් ද (-එසේ මම් දතයුතු වෙමියි)" දෙවන වටදු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුතුට මෙය වදාළ සේක: "දබ්බ, මේ මෙහෙණ යම්සේ කීවුද තෙපි මෙබන්දක් කළහු සිහි කරවු දැ"යි. "වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම්සේ මා දන්නා සේක් ද (-එසේ මම් දතයුතු වෙමියි.)" තෙවන වටදු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුතුට මෙය වදාළ සේක. "දබ්බ, යම්සේ මේ මෙහෙණ කීවුද, තෙපි මෙබන්දක් කළහු සිහි කරවු දැ"යි? "වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම්සේ මා දන්නා සේක්ද (-එසේ මම් දතයුතු වෙමියි.)" දබ්බ, දබ්බ (පණ්ඩිත)යෝ මෙසේ පරප්‍රත්‍යයෙන් (අනුන් පිහිටෙන්) නිරවුල් නොකෙරෙත්. ඉදින් තා විසින් කරණ ලද නම් කරණ ලදැ යි කියව, ඉදින් නො කරණලද නම් නො කරණ ලදැ යි කියව යි. "වහන්ස, මම උපන් තැන් පටන් සිහිනෙනුදු මෙවුන්දම් සෙවුනෙම් නො ම දනිමි. පිබිදියෙම් කියනු ම කවරේ දැ"යි. එ කල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් ඇමතූ සේක: "මහණෙනි, එසේ නම් මෙත්තියා මෙහෙණ (ශ්‍රමණලිංග නාසනායෙන්) නසවු. මේ (මෙහෙයු) මහණුන් ද විමසවු"යි. මෙය වදාරා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හුනස්නෙන් නැඟී වෙහෙරට වැඩි සේක.

16. ඉක්බිති ඒ භික්ෂූහු මෙත්තියා මෙහෙණ නැසූහ. (සිවුරු හැරවූහ). එ කල්හි මෙත්තියභුම්මජක මහණහු ඒ භික්ෂූන්ට මෙය කීහු: "ඇවැත්නි, මෙත්තියා මෙහෙණ තනමක් නසවු. ඕ තොමෝ කිසි අපරාධයක් නො කෙරෙයි. කිපියා වූ නො සතුටු සිත් ඇති තෙරණ අදහස් ඇති අප විසින් ඕ උත්සාහවත් කරණ ලදු" යි. ඇවැත්නි, කිමෙක් ද? තෙපි ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුතුට අමූලික සීලවිපත්තියෙන් චෝදනා කරවු දැ යි? 'ඇවැත්නි, එසේ' යි. යම් ඒ මහණහු අපිස් වූවාහු ... ඔහු අවමත් කෙරෙත්, නුගුණ කියත්, දෙස් පහළ කෙරෙත්: කෙසේ නම් මෙත්තියභුම්මජක මහණහු ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුතුට අමූලික සීලවිපත්තියෙන් චෝදනා කෙරෙත් දැ යි.

17. අථ ඛො තෙ භික්ඛූ භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, මෙත්තියභුම්මජකා භික්ඛූ දබ්බං මල්ලපුත්තං අමූලිකාය සීලවිපත්තියා අනුද්ධංසෙන්තීති?. 'සච්චං භගවා'. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- විගරහිත්වා -පෙ- භික්ඛූනං තදනුච්ඡවිකං තදනුලොමිකං ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛූ ආමන්තෙසි:

18. තෙන හි භික්ඛවෙ, සඞ්ඝො දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස සතිවෙපුල්ලප්පත්තස්ස සතිවිනයං දෙතු. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ දාතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ දබ්බෙන මල්ලපුත්තෙන සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා වුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො: "ඉමෙ මං භන්තෙ, මෙත්තියභුම්මජකා භික්ඛූ අමූලිකාය සීලවිපත්තියා අනුද්ධංසෙන්ති. සොහං භන්තෙ සතිවෙපුල්ලප්පත්තො සඞ්ඝං සතිවිනයං යාචාමී"ති. දුතියම්පි යාචිතබ්බො -පෙ- තතියම්පි යාචිතබ්බො: "ඉමෙ මං භන්තෙ මෙත්තියභුම්මජකා භික්ඛූ අමූලිකාය සීලවිපත්තියා අනුද්ධංසෙන්ති. සොහං සතිවෙපුල්ලප්පත්තො. තතියම්පි භන්තෙ සඞ්ඝං සතිවිනයං යාචාමී"ති.

19. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

"සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: ඉමෙ මෙත්තියභුම්මජකා භික්ඛූ ආයස්මන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං අමූලිකාය සීලවිපත්තියා අනුද්ධංසෙන්ති. ආයස්මා දබ්බො මල්ලපුත්තො සතිවෙපුල්ලප්පත්තො සඞ්ඝං සතිවිනයං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො ආයස්මතො දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස සතිවෙපුල්ලප්පත්තස්ස සතිවිනයං දදෙය්‍ය. එසා ඤත්ති

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: ඉමෙ මෙත්තියභුම්මජකා භික්ඛූ ආයස්මන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං අමූලිකාය සීලවිපත්තියා අනුද්ධංසෙන්ති. ආයස්මා දබ්බො මල්ලපුත්තො සතිවෙපුල්ලප්පත්තො සඞ්ඝං සතිවිනයං යාචති. සඞ්ඝො ආයස්මතො දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස සතිවෙපුල්ලප්පත්තස්ස සතිවිනයං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති ආයස්මතො දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස සතිවෙපුල්ලප්පත්තස්ස සතිවිනයස්ස දානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: ඉමෙ මෙත්තියභුම්මජකා භික්ඛූ ආයස්මන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං අමූලිකාය සීලවිපත්තියා අනුද්ධංසෙන්ති. ආයස්මා දබ්බො මල්ලපුත්තො සතිවෙපුල්ලප්පත්තො සඞ්ඝං සතිවිනයං යාචති. සඞ්ඝො ආයස්මතො දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස සතිවෙපුල්ලප්පත්තස්ස සතිවිනයං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති ආයස්මතො දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස සතිවෙපුල්ලප්පත්තස්ස සතිවිනයස්ස දානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දින්නො සඞ්ඝෙන ආයස්මතො දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස සතිවෙපුල්ලප්පත්තස්ස සතිවිනයො. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී"ති.

17. ඉක්බිති ඒ මහණහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කළහ... මහණෙනි, සැබෑ ද, මෛත්‍රියභුම්මජක මහණහු දබ්බමල්ලපුතුට අමූලික සීලවිපත්තියෙන් චෝදනා කෙරෙද් ද යි? 'භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබෑවි'. භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ ගැරහූ සේක... ගරහා... භික්ෂූන්ට එයට සුදුසු වූ එයට අනුලොම් වූ දැහැමි කථා කොට භික්ෂූන් ඇමතූ සේක:

18. මහණෙනි, එසේ නම් සඞ්ඝ තෙමේ සිහියෙන් විපුලබවට පැමිණි දබ්බමල්ලපුතුට සතිවිනය දේවා. මහණෙනි, මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ දබ්බමල්ලපුතු විසින් සඞ්ඝයා වෙත එළඹ උතුරුසඟ එකස් කොට මහලු මහණුන්ගේ පා වැද උළුක්ලෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය: "වහන්ස, මේ මෛත්‍රියභුම්මජක මහණහු අමූලික සීල-විපත්තියෙන් මට චෝදනා කෙරෙත්. වහන්ස, ඒ මම සමෘතිවිපුලත්වයට (සමෘතිඅවිප්‍රවාසයට) පැමිණියෙමි සඞ්ඝයාගෙන් සතිවිනය යදිමි'' යි. දෙවන වටදු යැද්ද යුතු ...තෙවන වටදු යැද්ද යුතු:. වහන්ස, මේ මෛත්‍රිය භුම්මජක මහණහු අමූලික සීලවිපත්තියෙන් මට චෝදනා කෙරෙති. ඒ මම සමෘති විපුලත්වයට පැමිණියෙමි. වහන්ස, තෙවන වටදු සඞ්ඝයාගෙන් සතිවිනය යදිමි'' යි.

19. ව්‍යක්තප්‍රබල මහණකු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ දැන්විය යුත්තේ ය:

"වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මා වදන අසාවා. මේ මෛත්‍රියභුම්මජක මහණහු ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුතුට අමූලික සීලවිපත්තියෙන් චෝදනා නඟත්. ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත් තෙමේ සිහිවිපුල බවට පැමිණියේ සඞ්ඝයාගෙන් සතිවිනය යදී. ඉදින් සඟනට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඞ්ඝ තෙමේ සිහිවිපුල බවට පැමිණි ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුතුට සතිවිනය දෙන්නේය. මේ ඥප්තිය යි.

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මා වදන අසාවා. මේ මෛත්‍රියභුම්මජක මහණහු ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුතුට මුල් නැති සිල්විපතින් චෝදනා නඟත්. ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්‍ර තෙමේ සමෘතිවිපුලත්වයට පැමිණියේ සඞ්ඝයාගෙන් සමෘතිවිනය ඉල්ලයි. සඞ්ඝ තෙමේ සමෘතිවිපුලත්වයට පැමිණි ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්‍රයාට සමෘතිවිනය දෙයි. සමෘතිවිපුලත්වයට පැමිණි ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්‍රහට සමෘතිවිනය දීම යම් ආයුෂ්මතකුහට රිසියේ නම් හේ නිහඬ වන්නේ ය. යමකුහට රිසි නො වේ නම් හේ බණන්නේ ය.

දෙවන වටදු මේ අරුත කියමි ... තෙවන වටදු මේ අරුත කියමි: වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මා වදන අසාවා. මේ මෛත්‍රියභුම්මජක මහණහු මුල් නැති සිල්විපතින් ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්‍රහට චෝදනා නඟත්. ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්‍ර තෙමේ සමෘතිවිපුලත්වයට පැමිණියේ සඞ්ඝයාගෙන් සතිවිනය යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ සමෘතිවිපුලත්වයට පැමිණි ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්‍රහට සතිවිනය දෙයි. සමෘතිවිපුලත්වයට පැමිණි ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්‍රහට සතිවිනය දීම යම් ආයුෂ්මතකුහට රිසියේ නම් හේ නිහඬ වන්නේ ය. යමකුහට රිසි නො වේ නම් හේ බණන්නේ ය.

සමෘතිවිපුලත්වයට පැමිණි ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්‍රහට සඞ්ඝයා විසින් සතිවිනය දෙන ලදී. සඞ්ඝයාට රිසියේ. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි'' යි.

පඤ්චිමානි භික්ඛවෙ ධම්මිකානි සතිවිනයස්ස දානානි: සුද්ධො හොති භික්ඛු අනාපත්තිකො, අනුවදන්ති ච නං, යාචති ච, තස්ස සඞ්ඝො සතිවිනයං දෙති, ධම්මෙන සමග්ගා[1] ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ච ධම්මිකානි සතිවිනයස්ස දානානීති.*

සතිවිනයො නිට්ඨිතො.

3. අමූළ්හවිනයො

1. තෙන ඛො පන සමයෙන ගග්ගො භික්ඛු උම්මත්තකො හොති චිත්තවිපරියාසකතො. තෙන උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං හොති භාසිතපරික්කන්තං.[2] භික්ඛූ ගග්ගං භික්ඛුං උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන අජ්ඣාචිණ්ණෙන ආපත්තියා චොදෙන්ති: "සරතායස්මා එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා"ති. සො එවං වදෙති: "අහං ඛො ආවුසො, උම්මත්තකො අහොසිං චිත්තවිපරියාසකතො. තෙන මෙ උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. නාහං තං සරාමි. මූළ්හෙන මෙ එතං කත"න්ති. එවම්පි නං වුච්චමානා චොදෙන්තෙව: "සරතායස්මා එවරූපං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා"ති.

2. යෙ තෙ භික්ඛූ අප්පිච්ඡා -පෙ- තෙ උජ්ඣායන්ති ඛීයන්ති විපාචෙන්ති: "කථං හි නාම භික්ඛූ ගග්ගං භික්ඛුං උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන අජ්ඣාචිණ්ණෙන ආපත්තියා චොදෙස්සන්ති: 'සරතායස්මා එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා'[3]ති. සො එවං වදෙති: 'අහං ඛො ආවුසො, උම්මත්තකො අහොසිං චිත්තවිපරියාසකතො. තෙන මෙ උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. නාහං තං සරාමි. මූළ්හෙන මෙ එතං කත'න්ති. එවම්පි නං වුච්චමානා චොදෙන්තෙව: "සරතායස්මා එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා"ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛූ භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. සච්චං කිර භික්ඛවෙ -පෙ- සච්චං. භගවා විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ-. විගරහිත්වා -පෙ- ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛූ ආමන්තෙසි:

3. තෙන හි භික්ඛවෙ, සඞ්ඝො ගග්ගස්ස භික්ඛුනො අමූළ්හස්ස අමූළ්හවිනයං දෙතු. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ දාතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ, ගග්ගෙන භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා වුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො: "අහං භන්තෙ, උම්මත්තකො අහොසිං චිත්තවිපරියාසකතො. තෙන මෙ උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. මං භික්ඛූ උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන අජ්ඣාචිණ්ණෙන ආපත්තියා චොදෙන්ති: "සරතායස්මා එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා"ති. ත්‍යාහං එවං වදාමි:-

---

1. සමග්ගෙන - PTS.

* "එත්ථ සුද්ධස්ස අනාපත්තිකස්ස දානං එකං, අනුවදිතස්ස එකං, යාචිතස්ස එකං, සඞ්ඝෙන දානං එකං, ධම්මෙන සමග්ගෙහි දානං එකන්ති එවං පඤ්ච. එතානි පන එකෙක අඞ්ගවසෙන න ලබ්භන්ති. තස්මා දෙසනාමත්තමෙවෙතං" - සමන්තපාසාදිකා

2. භාසිතපරික්කන්තං - මජසං, ස්‍යා. 3. 'ආපජ්ජිත්වා'තිපි පාඨො, - අට්ඨකථා

19. මහණෙනි, මේ දැහැමි සතිවිනය දීම් පසෙකි: මහණ තෙමේ ඇවැත් නැත්තේ පිරිසිදු වූයේ වෙයි. ඔහුට චෝදනාත් කෙරෙයි. (ගෙනෙමින්) යදී. ඔහුට සඞ්ඝ තෙමේ සතිවිනය දෙයි. දැහැමින් සමඟ ව දෙයි මහණෙනි, මේ දැහැමි සතිවිනය දීම් පසයි.*

සතිවිනය නිමියේ ය.

3. අමූළ්හවිනය

1. එ සමයෙහි ගග්ග මහණ තෙමේ සිත් පෙරළියෙන් වූ උමතු ඇතියේ වෙයි. සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වූ ඔහු විසින් බසින් බිණූ කයින් මැඩූ බොහෝ නො සරුප්කම් කරණ ලද්දේ වෙයි. සිත් පෙරළුනු උමතුවූවහු විසින් කරණ ලද නො සරුප්කම් හෙතු කොට ගෙණ භික්ෂූහු ගග්ග මහණහට "මෙබඳු ඇවැත් අවත් ආයුෂ්මත් ඒ ඇවැත සිහි කෙරේවා" යි ඇවැතින් චෝදනා කෙරෙත්. හෙ තෙමේ මෙසේ කියයි: "ඇවැත්නි, මම සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වීම්. සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වූ මා විසින් වචනයෙන් කියූ කයින් මැඩූ බොහෝ නො සරුප්කම් කරණ ලදී. මම එය නො සමරම්. මුළා වූ මා විසින් මෙය කරණ ලදැ"යි. මෙසේ කියනු ලබන්නාහු ද "මෙබඳු ඇවැත් අවත් ආයුෂ්මත් ඒ ඇවැත සිහි කෙරේවා"යි ඔහුට චෝදනා කෙරෙත් ම ය.

2. යම් මහණහු අපිස් වූවාහු නම් ... ඔහු අවමන් කෙරෙත්, නුගුණ කියත්, දෙස් පතල කෙරෙත්: "සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වූවහු විසින් කළ කම් හෙතු කොට ගෙණ භික්ෂූහු කෙසේ නම් ගග්ග මහණහට 'මෙබඳු ඇවැත් අවත් ආයුෂ්මත් ඒ ඇවැත සිහි කෙරේවා'යි ඇවැතින් චෝදනා කළාහු ද – හෙ තෙමේ මෙසේ කියයි: 'ඇවැත්නි, මම සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වීම්. සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වූ ඒ මා විසින් බසින් බිණූ කයින් මැඩූ බොහෝ නො සරුප්කම් කරණ ලදී. මම එය නො සමරම්. මුළාවූ මා විසින් මෙය කරණ ලදැ'යි. මෙසේ කියනු ලබන්නාහු ද 'මෙබඳු ඇවැත් අවත් ආයුෂ්මත් ඒ ඇවැත සිහි කෙරේවා' යි ඔහුට චෝදනා කෙරෙත් ම ය. ඉක්බිති ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ කරුණ සැල කළහ. මහණෙනි, සැබෑ ද ... 'භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබෑව්.' භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ ගැරහූ සේක... ගරහා... දැහැමි කථා කොට භික්ෂූන් ඇමතූ සේක:

3. මහණෙනි, එසේ නම් සඞ්ඝ තෙමේ ගග්ග මහණහට අමූළ්හවිනය දේවා. මහණෙනි, මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ගග්ග මහණහු විසින් සඞ්ඝ වෙත එළඹ උතුරුසඟල එකස් කොට වැඩිමහලු මහණුන්ගේ පා වැඳ උළුක්කෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය: වහන්ස, මම සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වීම්. සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වූ ඒ මා විසින් බසින් කියනලද කයින් මඩනා ලද බොහෝ නො සරුප්කම් කරණ ලදී. සිත් පෙරළුනු උමතු වූවහු විසින් කරණ ලද නො සරුප්කම් හේතු කොට ගෙණ "මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණි ආයුෂ්මත් ඒ ඇවැත සිහි කෙරේවා"යි භික්ෂූහු මට ඇවතින් චෝදනා කෙරෙත් ඔවුන්ට මම මෙසේ කියම්: –

* සතිවිනය දීම මේ පස් කරුණින් යුක්තවූයේ දැහැමිකම් වේ යනු මෙහි අදහසි.

"අහං ඛො ආවුසො, උම්මත්තකො අහොසිං චිත්තවිපරියාසකතො තෙන මෙ උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. නාහන්තං සරාමි. මූළ්හෙන මෙ එතං කතන්ති. එවම්පි මං වුච්චමානා චොදෙන්තෙව: 'සරතායස්මා එවරූපිං ආපත්ති ආපජ්ජිතා'ති. සොහං භන්තෙ අමූළ්හො සඞ්ඝං අමූළ්හවිනයං යාචාමී"ති. දුතියම්පි යාචිතබ්බො -පෙ- තතියම්පි යාචිතබ්බො: "අහං භන්තෙ උම්මත්තකො අහොසිං චිත්තවිපරියාසකතො. තෙන මෙ උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. මං භික්ඛූ උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන අජ්ඣාචිණ්ණෙන ආපත්තියා චොදෙන්ති. 'සරතායස්මා එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා'ති. ත්‍යාහං එවං වදාමි: අහං ඛො ආවුසො උම්මත්තකො අහොසිං චිත්තවිපරියාසකතො, තෙන මෙ උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. නාහන්තං සරාමි. මූළ්හෙන මෙ එතං කත"න්ති. එවම්පි මං වුච්චමානා චොදෙන්තෙව: 'සරතායස්මා එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා'ති. සොහං භන්තෙ අමූළ්හො. තතියම්පි භන්තෙ, සඞ්ඝං අමූළ්හවිනයං යාචාමී"ති.

4. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

"සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං ගග්ගො භික්ඛු උම්මත්තකො අහොසි චිත්තවිපරියාසකතො. තෙන උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. භික්ඛූ ගග්ගං භික්ඛුං උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන අජ්ඣාචිණ්ණෙන ආපත්තියා චොදෙන්ති: 'සරතායස්මා එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා'ති. සො එවං වදෙති: 'අහං ඛො ආවුසො උම්මත්තකො අහොසිං චිත්තවිපරියාසකතො. තෙන මෙ උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. නාහං තං සරාමි. මූළ්හෙන මෙ එතං කතන්ති. එවම්පි නං වුච්චමානා චොදෙන්තෙව. 'සරතායස්මා එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා'ති. සො අමූළ්හො සඞ්ඝං අමූළ්හවිනයං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො ගග්ගස්ස භික්ඛුනො අමූළ්හස්ස අමූළ්හවිනයං දදෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං ගග්ගො භික්ඛු උම්මත්තකො අහොසි චිත්තවිපරියාසකතො. තෙන උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. භික්ඛූ ගග්ගං භික්ඛුං උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන අජ්ඣාචිණ්ණෙන ආපත්තියා චොදෙන්තෙව 'සරතායස්මා එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා'ති. සො එවං වදෙති:

''ඇවැත්නි, මම වූ කලි සිත් පෙරළීමට පත් උමතුවෙකිම් වීමි, සිත් පෙරළීමට පත් උමතුවකු වූ ඒ මා විසින් බසින් කියන ලද, කයින් කරණ ලද බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ (මහණුන් විසින් නො කටයුතු නොසරුප්කම්) කරණ ලදී. මම එය නො සමරමි. සිහි මුළා වූ මා විසින් එය කරණ ලදී යනුවෙනි.'' මෙසේත් (මා විසින්) කියනු ලබන ඒ මහණහු මට ''ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙ බඳු ඇවතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා''යි චෝදනා කෙරෙත් ම ය. වහන්ස ඒ මම් (දැන්) පහ වූ සිහි මුළාව ඇත්තෙම් (සිහිමුළායෙන් මිදුනෙම්) සංඝයා වෙතින් අමූළ්හ විනයය ඉල්ලමි''යි යාච්ඤා කළ යුතු. දෙවෙනි වර ද ......යාච්ඤා කළ යුතු. තෙවෙනි වර ද, ''වහන්ස, මම සිත් පෙරළීමට පත් උමතුවෙකිම් වීමි. සිත්පෙරළීමට පත් උමතුවකු වූ ඒ මා විසින් බසින් කියන ලද කයින් කරණ ලද බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ (මහණුන් විසින් නොකටයුතු නො සරුප්කම්) කරණ ලදි. සිත් පෙරළීමට පත් උමතුවකු වූ මා විසින් කරණ ලද දෑ කරණ කොට ගෙන, ''ආයුෂ්මත්තෙමේ මෙ බඳු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා''යි මට ඇවැතින් චෝදනා කෙරෙත්. මම ඔවුනට මෙසේ කියමි: ''ඇවැත්නි, මම වූ කලි සිත් පෙරළීමට පත් උමතුවෙකිම් වීමි. සිත්පෙරළීමට පත් උමතුවකු වූ ඒ මා විසින් බසින් කියන ලද කයින් කරණ ලද බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ (මහණුන් විසින් නොකටයුතු නොසරුප්කම්) කරණ ලදී. මම එය නො සමරමි. සිහි මුළා වූ මා විසින් එය කරණ ලදී'' යනුවෙනි. මෙසේත් (මා විසින්) කියනු ලබන ඒ මහණහු මට ''ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙ බඳු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා''යි චෝදනා කෙරෙත් ම ය. වහන්ස, ඒ මම් (දැන්) පහ වූ සිහි මුළාව ඇත්තෙම් (සිහි මුළායෙන් මිදුණෙම්) තුන්වැනි වරද සංඝයා වෙතින් අමූළ්හ විනයය ඉල්ලමි''යි යාච්ඤා කළ යුතු.

4. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රබල වූ මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු: ''වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා: මේ ගර්ග මහණ තෙම උමතු වූයේ සිත් පෙරළීමට පැමිණියේ විය. උමතු වූ සිත් පෙරළියට පත් වචනයෙන් කියන ලද්දවූ ද කයින් කරණ ලද්දවූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ (මහණුනට නො සරුප් වූ බොහෝ දෑ) කරණ ලද්දේ ය. මහණහු උමතු වූ සිත් පෙරළියට පැමිණ කරණ ලද දෑ කරණ කොට ගෙන ගර්ග මහණහට ''ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා''යි ඇවැතින් චෝදනා කෙරෙත්. හෙ තෙම ඇවැත්නි, මම වූ කලි උමතු වූයෙම් සිත් පෙරළියට පැමිණියෙම් වීමි. උමතු වූ සිත් පෙරළියට පැමිණි ඒ මා විසින් වචනයෙන් ද කයින් ද බොහෝ අශ්‍රාමණක නොසරුප් කම් කරණ ලදී. මම ඒ දෑ නො සමරමි. ඒ දෑ සිහි මුළා වූ මා විසින් කරණ ලද්දේ යැ' යි මෙසේ කියයි. ඔහු මෙසේ කියනු ලබන්නාහු ද ඒ මහණහට 'ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා'යි චෝදනා කෙරෙත් ම ය. සිහි මුළායෙන් මිදුණු හෙතෙම සංඝයා වෙතින් අමූළ්හ විනය යදී. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම්, සංඝ තෙමේ සිහිමුළා බැවින් මිදුණු ගර්ග මහණහට අමූළ්හ විනය දෙන්නේ ය. මේ ඥප්ති යි (දැනුම් දීම යි).

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා: මේ ගර්ග මහණ තෙම සිත් පෙරළියට පැමිණි උමතුවෙක් විය. සිත් පෙරළියට පත් උමතු වූ ඔහු විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ (මහණුනට නො සරුප් දෑ) කරණ ලදී. මහණහු සිත් පෙරළියට පැමිණි උමතු වූ මොහු විසින් කරණ ලද දෑ කරණ කොට ගෙන 'ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා''යි ගර්ග මහණහට ඇවැතින් චෝදනා කෙරෙත් ම ය. (එවිට) හෙ තෙමේ මෙසේ කියයි:

අහං ඛො ආවුසො උම්මත්තකො අහොසිං චිත්තවිපරියාසකතො. තෙන මෙ උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. නාහං තං සරාමි. මූළ්හෙන මෙ එතං කතන්ති. එවම්පි නං වුච්චමානා චොදෙන්තෙව 'සරතායස්මා එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා'ති. සො අමූළ්හො සඞ්ඝං අමූළ්හවිනයං යාචති. සඞ්ඝො ගග්ගස්ස භික්ඛුනො අමූළ්හස්ස අමූළ්හවිනයං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති ගග්ගස්ස භික්ඛුනො අමූළ්හස්ස අමූළ්හවිනයස්ස දානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- දින්නො සඞ්ඝෙන ගග්ගස්ස භික්ඛුනො අමූළ්හස්ස අමූළ්හවිනයො. ඛමති සඞ්ඝස්ස තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමීති.

5. තීණිමානි භික්ඛවෙ අධම්මිකානි අමූළ්හවිනයස්ස දානානි. තීණි ධම්මිකානි.

කතමානි තීණි අධම්මිකානි අමූළ්හවිනයස්ස දානානි? ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු ආපත්තිං ආපන්නො හොති තමෙනං චොදෙති සඞ්ඝො වා සම්බහුලා වා එකපුග්ගලො වා: සරතායස්මා එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතාති. සො සරමානො ව එවං වදෙති: න ඛො අහං ආවුසො සරාමි එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතාති. තස්ස සඞ්ඝො අමූළ්හවිනයං දෙති. අධම්මිකං අමූළ්හවිනයස්ස දානං.

ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු ආපත්තිං ආපන්නො හොති තමෙනං චොදෙති සඞ්ඝො වා සම්බහුලා වා එකපුග්ගලො වා: සරතායස්මා එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතාති. සො සරමානො ව එවං වදෙති: සරාමි ඛො අහං ආවුසො යථා සුපිනන්තෙනාති. තස්ස සඞ්ඝො අමූළ්හවිනයං දෙති. අධම්මිකං අමූළ්හවිනයස්ස දානං.

ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු ආපත්තිං ආපන්නො හොති. තමෙනං චොදෙති සඞ්ඝො වා සම්බහුලා වා එකපුග්ගලො වා: සරතායස්මා එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතාති. සො අනුම්මත්තකො උම්මත්තකාලයං කරොති: අහම්පි ඛො එවං කරොමි, තුම්හෙපි එවං කරොථ, මය්හම්පි එතං කප්පති, තුම්හාකම්පෙතං කප්පතීති. තස්ස සඞ්ඝො අමූළ්හවිනයං දෙති. අධම්මිකං අමූළ්හවිනයස්ස දානං. ඉමානි තීණි අධම්මිකානි අමූළ්හවිනයස්ස දානානි.

'ඇවැත්නි, සිත් පෙරළියට පැමිණි උමතුවෙක් වීමි...' යනුවෙනි. හේ සිහි මුළාවෙන් මිදුනේ සංඝයා වෙතින් අමූළ්හවිනයය ඉල්ලයි, සංඝ තෙමේ සිහිමුළාවෙන් මිදුණු ගග්ග මහණහට අමූළ්හවිනයය දෙයි. ගග්ග මහණහට අමූළ්හ විනයය දීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියෙයි නම් හේ නිහඬ වේවා. යම් ආයුෂ්මතක් හට නො රිසියෙයි නම් හේ කියාවා.

දෙවනු ව ද මෙ කරුණ කියමි... තෙවනු ව ද මෙ කරුණ කියමි... සංඝයා විසින් සිහිමුළාවෙන් මිදුණු ගග්ග මහණහට අමූළ්හ විනයය දෙන ලද්දේ ය. එය සඞ්ඝයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ වෙයි. මෙසේ මෙ කරුණ නුවණින් සලකමි''.

5. මහණෙනි, මේ නො දැහැමි වූ අමූළ්හවිනයය දීම් තුනෙකි. දැහැමි වූ අමූළ්හවිනයය දීම් තුනෙකි.

නොදැහැමි වූ අමූළ්හවිනය දන තුන කවර? යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම ඇවැතකට පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝ තෙමේ හෝ බොහෝ භික්ෂූහු හෝ එක් පුහුලෙක් හෝ ''ආයුෂ්මත් තෙමේ 'මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියෙමි'යි සිහි කෙරේ වා''යි චෝදනා කෙරෙයි. හේ සිහි කරන්නේ ම ''ඇවැත්නි මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියෙම් වෙමියි නො ම සිහි කරමි''යි මෙසේ කියයි. සඞ්ඝයා ඔහුට අමූළ්හවිනය දෙයි. මේ නො දැහැමි වූ අමූළ්හවිනය දීමෙකි.

මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ඇවැතකට පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝ තෙමේ හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුහුලෙක් හෝ 'මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියෙමි යි ආයුෂ්මත් තෙමේ සිහි කෙරේවා'යි ඔහුට චෝදනා කෙරෙයි. හේ සිහි කරන්නේ ම 'ඇවැත්නි, සිහිනයෙකින් මෙන් සිහි කරම්'යි මෙසේ කියයි. ඔහුට සංඝයා අමූළ්හ විනය දෙයි. මේ නොදැහැමි වූ අමූළ්හවිනයය දීමෙකි.

මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ඇවැතකට පැමිණියේ වෙයි. සංඝ තෙමේ හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුද්ගලයෙක් හෝ 'මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියෙම් වෙමි'යි ආයුෂ්මත් තෙමේ සිහි කෙරේවා' යි ඔහුට චෝදනා කෙරෙයි, හේ උමතු නොවන්නේ ම 'මමත් මෙසේ කෙරෙමි, තෙපිත් මෙසේ කරහු, මටත් මෙය කැප ය, තොපටත් මෙය කැප වේ'යැ යි උමතුවක්හු සේ කථා කෙරෙයි. සංඝයා ඔහුට අමූළ්හවිනයය දෙයි. මේ නොදැහැමි වූ අමූළ්හවිනය දනයෙකි. මෙසේ අමූළ්හවිනයයාගේ මේ නොදැහැමි වූ දීම් තුනෙකි.

6. කතමානි තීණි ධම්මිකානි අමූළ්හවිනයස්ස දානානි? ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු උම්මත්තකො හොති චිත්තවිපරියාසකතො. තෙන උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං හොති භාසිතපරික්කන්තං. තමෙනං චොදෙන්ති සඞ්ඝො වා සම්බහුලා වා එකපුග්ගලො වා; සරතායස්මා එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතාති. සො අසරමානො'ව එවං වදෙති. න ඛො අහං ආවුසො සරාමි එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතාති. තස්ස සඞ්ඝො අමූළ්හවිනයං දෙති. ධම්මිකං අමූළ්හවිනයස්ස දානං.

ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු උම්මත්තකො හොති චිත්තවිපරියාසකතො. තෙන උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං හොති භාසිතපරික්කන්තං. තමෙනං චොදෙන්ති සඞ්ඝො වා සම්බහුලා වා එකපුග්ගලො වා: සරතායස්මා එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතාති. සො අසරමානො'ව එවං වදෙති: සරාමි ඛො අහං ආවුසො යථාසුපිනන්තෙනාති. තස්ස සඞ්ඝො අමූළ්හවිනයං දෙති. ධම්මිකං අමූළ්හවිනයස්ස දානං.

ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු උම්මත්තකො හොති චිත්තවිපරියාසකතො. තෙන උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං හොති භාසිතපරික්කන්තං. තමෙනං චොදෙන්ති සඞ්ඝො වා සම්බහුලා වා එකපුග්ගලො වා: සරතායස්මා එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතාති. සො උම්මත්තකො උම්මත්තකාලයං කරොති: අහම්පි එවං කරොමි, තුම්හෙපි එවං කරොථ. මය්හම්පි එතං කප්පති, තුම්හාකම්පෙතං කප්පතීති. තස්ස සඞ්ඝො අමූළ්හවිනයං දෙති. ධම්මිකං අමූළ්හවිනයස්ස දානං.

ඉමානි තීණි ධම්මිකානි අමූළ්හවිනයස්ස දානානීති.

පටිඤ්ඤාතකරණං

7. තෙන ඛො පන සමයෙන ඡබ්බග්ගියා භික්ඛූ අපටිඤ්ඤාය භික්ඛූනං කම්මානි කරොන්ති තජ්ජනීයම්පි නියස්සම්පි පබ්බාජනීයම්පි පටිසාරණීයම්පි උක්ඛෙපනීයම්පි. යෙ තෙ භික්ඛූ අප්පිච්ඡා -පෙ- තෙ උජ්ඣායන්ති ඛීයන්ති විපාචෙන්ති: කථං හි නාම ඡබ්බග්ගියා භික්ඛූ අපටිඤ්ඤාය භික්ඛූනං කම්මානි කරිස්සන්ති තජ්ජනීයම්පි පබ්බාජනීයම්පි නියස්සම්පි පටිසාරණීයම්පි උක්ඛෙපනීයම්පීති. අථ ඛො තෙ භික්ඛූ භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ -පෙ-

6. දැහැමි වූ අමූළ්හ විනයයා ගේ දීම තුන කවර යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් සිත් පෙරළියට ගිය උමතුවෙක් වෙයි. සිත් පෙරළියට ගිය උමතු වූ ඔහු විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ කරන ලද්දේ වෙයි. සංඝයා හෝ බොහෝ භික්ෂූහු හෝ එක් පුඟුලෙක් හෝ 'තමා මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණෙන්නා ආයුෂ්මත් තෙමේ සිහි කෙරේවා' යි ඔහුට චෝදනා කෙරෙයි. හේ සිහි නොකරන්නේ ම 'ඇවැත්නි, මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියෙමි'යි මම නො ම සිහි කෙරෙමි'යි මෙසේ කියයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට අමූළ්හවිනයය දෙයි. අමූළ්හවිනයයා ගේ ඒ දීම දැහැමි ය.

මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් වනාහි සිත් පෙරළියට ගිය උමතුවෙක් වෙයි. සිත් පෙරළියට පැමිණි උමතු වූ ඔහු විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ කරන ලද්දේ වෙයි. සංඝයා හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුඟුලෙක් හෝ තමා මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියා ආයුෂ්මත් තෙමේ සිහි කෙරේවා'යි ඔහුට චෝදනා කෙරෙයි. හේ සිහි නො කරනුයේ ම 'ඇවැත්නි, මම සිහිනෙන් මෙන් සිහි කෙරෙමි යි මෙසේ කියයි. සංඝයා ඔහුට අමූළ්හවිනය දෙයි. ඒ අමූළ්හවිනයයා ගේ දනය දැහැමි යි.

මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් වනාහි සිහි පෙරළියට ගිය උමතුවෙක් වෙයි. සිහි පෙරළියට ගිය උමතු වූ ඔහු විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ කරන ලද්දේ වෙයි සංඝයා හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුඟුලෙක් (එක් මහණෙක්) හෝ ඔහුට 'මෙබඳු ඇවැතකට තමා පැමිණියා ආයුෂ්මත් තෙමේ සිහි කෙරේවා' යි චෝදනා කෙරෙයි. හේ උමතු වූයේ 'මමත් මෙසේ කරමි, තෙපිත් මෙසේ කරවු, මටත් මෙය කැප ය, තොපටත් මෙය කැප යැ'යි උමතු අයුරක් කරයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට අමූළ්හවිනයය දෙයි. අමූළ්හවිනයයාගේ ඒ දීම දැහැමි යි.

මේ දැහැමි වූ අමූළ්හවිනය දීම් තුන ය.''

ප්‍රතිඥතකරණය

7. එ සමයෙහි වනාහි ෂඩ්වර්ගික භික්ෂූහු අප්‍රතිඥයෙන් (වරද කළම්හ යි වුදිතයන්ගේ ප්‍රතිඥවක් නැති ව) මහණුනට තජ්ජනීය කර්‍මය ද නියස්සකර්‍මය ද පබ්බාජනීය කර්‍මය ද පටිසාරණීයකර්මය ද උක්ඛෙපනීය කර්මය ද කරත්. යම් මහණ කෙනෙක් අල්පේච්ඡ ද ... ඔහු කෙසේ නම් සවැගි මහණහු ප්‍රතිඥා රහිත ව මහණුනට තජ්ජනියකර්මයත් නියස්ස කර්මයත් පබ්බාජනියකර්මයත් පටිසාරණියකර්මයත් උක්ඛෙපනීය කර්මයත් කෙරෙත් දැ'යි දවමන් කෙරෙත් දෙස් කියත්, නුගුණ පතුරුවත්. ඉක්බිති ඒ මහණහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කළහ... මහණෙනි, ඒ සැබෑ ද?... අසා වදාළ සේක.

සච්චං භගවා –පෙ– විගරහිත්වා ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛූ ආමන්තෙසි: න භික්ඛවෙ අපටිඤ්ඤාය භික්ඛූනං කම්මං කාතබ්බං තජ්ජනීයං වා නියස්සං වා පබ්බාජනීයං වා පටිසාරණීයං වා උක්ඛෙපනීයං වා. යො කරෙය්‍ය[1] ආපත්ති දුක්කටස්ස.

8. එවං ඛො භික්ඛවෙ අධම්මිකං හොති පටිඤ්ඤාතකරණං: එවං ධම්මිකං. කථඤ්ච භික්ඛවෙ අධම්මිකං හොති පටිඤ්ඤාතකරණං? භික්ඛු පාරාජිකං අජ්ඣාපන්නො හොති. තමෙනං චොදෙති සඞ්ඝො වා සම්බහුලා වා එකපුග්ගලො වා: පාරාජිකං ආයස්මා අජ්ඣාපන්නොති. සො එවං වදෙති: න ඛො අහං ආවුසො පාරාජිකං අජ්ඣාපන්නො සඞ්ඝාදිසෙසං අජ්ඣාපන්නොති තං සඞ්ඝො සඞ්ඝාදිසෙසෙන කාරෙති අධම්මිකං පටිඤ්ඤාතකරණං.

භික්ඛු පාරාජිකං අජ්ඣාපන්නො හොති. තමෙනං චොදෙති සඞ්ඝො වා සම්බහුලා වා එකපුග්ගලො වා පාරාජිකං ආයස්මා අජ්ඣාපන්නොති. සො එවං වදෙති: න ඛො අහං ආවුසො පාරාජිකං අජ්ඣාපන්නො ථුල්ලච්චයං –පෙ– පාචිත්තියං –පෙ– පාටිදෙසනීයං –පෙ– දුක්කටං –පෙ– දුබ්භාසිතං අජ්ඣාපන්නො'ති. තං සඞ්ඝො දුබ්භාසිතෙන කාරෙති අධම්මිකං පටිඤ්ඤාතකරණං. භික්ඛු සඞ්ඝාදිසෙසං –පෙ– ථුල්ලච්චයං –පෙ– පාචිත්තියං –පෙ– පාටිදෙසනීයං –පෙ– දුක්කටං –පෙ– දුබ්භාසිතං අජ්ඣාපන්නො හොති. තමෙනං චොදෙති සඞ්ඝො වා සම්බහුලා වා එකපුග්ගලො වා: දුබ්භාසිතං ආයස්මා අජ්ඣාපන්නොති. සො එවං වදෙති: න ඛො අහං ආවුසො දුබ්භාසිතං අජ්ඣාපන්නො පාරාජිකං අජ්ඣාපන්නොති තං සඞ්ඝො පාරාජිකෙන කාරෙති අධම්මිකං පටිඤ්ඤාතකරණං.

භික්ඛු දුබ්භාසිතං අජ්ඣාපන්නො හොති. තමෙනං චොදෙති සඞ්ඝො වා සම්බහුලා වා එකපුග්ගලො වා: දුබ්භාසිතං ආයස්මා අජ්ඣාපන්නොති. සො එවං වදෙති: න ඛො අහං ආවුසො දුබ්භාසිතං අජ්ඣාපන්නො සඞ්ඝාදිසෙසං අජ්ඣාපන්නොති –පෙ– ථුල්ලච්චයං –පෙ– පාචිත්තියං –පෙ– පාටිදෙසනීයං –පෙ– දුක්කටං අජ්ඣාපන්නොති. තං සඞ්ඝො දුක්කටෙන කාරෙති, අධම්මිකං පටිඤ්ඤාතකරණං. එවං ඛො භික්ඛවෙ අධම්මිකං හොති පටිඤ්ඤාතකරණං.

9. කථඤ්ච භික්ඛවෙ ධම්මිකං හොති පටිඤ්ඤාතකරණං: භික්ඛු පාරාජිකං අජ්ඣාපන්නො හොති. තමෙනං චොදෙති සඞ්ඝො වා සම්බහුලා වා එකපුග්ගලො වා: පාරාජිකං ආයස්මා අජ්ඣාපන්නොති. සො එවං වදෙති: ආමාවුසො පාරාජිකං අජ්ඣාපන්නොති. තං සඞ්ඝො පාරාජිකෙන කාරෙති ධම්මිකං පටිඤ්ඤාතකරණං.

1. කාරෙය්‍ය — මජසං,

'සැබැව, භාග්‍යවතුන්වහන්සැ'යි මහණහු පිළිවදන් දුන්හ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ... ගරහා දැහැමි කතා කොට, "මහණෙනි, ප්‍රතිඥා නැති වැ මහණුනට තජ්ජනියකර්මය හෝ නියස්සකර්මය හෝ පබ්බාජනිය කර්මය හෝ පටිසාරණීයකර්මය හෝ උක්ඛෙපනීයකර්මය හෝ නො කළ යුතු. යමෙක් එය කරන්නේ නම්, ඔහුට දුකුළා ඇවැත් වන්නේ ය.

8. මහණෙනි පටිඤ්ඤාතකරණය මෙසේ (මතු දැක්වෙන පරිදි) නො දැහැමි වේ, මෙසේ දැහැමි වේ. මහණෙනි, පටිඤ්ඤාතකරණය කෙසේ නො දැහැමි වේ ද යත්: මහණෙක් පරිජි ඇවැතට පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝයා හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් මහණෙක් හෝ 'ආයුෂ්මත් තෙමේ පරිජි ඇවැතට පැමිණියේ වේ යැ යි චොදනා කෙරෙයි. එවිට හෙතෙම 'ඇවැත්නි, මම පරිජි ඇවැතට නොපැමිණියෙමි. සඟවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියෙමි'යි මෙසේ කියයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට සඟවෙසෙස් ඇවැතින් විනයකර්මය කරවයි. මේ නො දැහැමි ප්‍රතිඥාතකරණ යි.

මහණෙක් පරිජි ඇවැතකට පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝයා හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් මහණෙක් හෝ 'ආයුෂ්මත් තෙමේ පරිජි ඇවැතට පැමිණියේ වේ' යැ යි චොදනා කෙරෙයි. හෙතෙම 'ඇවැත්නි, මම පරිජි ඇවැතට නො පැමිණියෙමි. මම තුලැසි ඇවැතට පැමිණියෙමි... පචිති ඇවැතට ... පාටිදෙසනිය ඇවැතට ... දුකුළා ඇවැතට ... දුබැසි ඇවැතට පැමිණියෙමි යි මෙසේ කියයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට දුබැසි ඇවැතින් විනයකර්ම කරවයි. මේ ද නොදැහැමි ප්‍රතිඥාතකරණ යි.

මහණෙක් දුබැසි ඇවැතකට පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝයා හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුහුලෙක් හෝ 'ආයුෂ්මත් තෙමේ දුබැසි ඇවැතට පැමිණියේ වේ යැ'යි චොදනා කෙරෙයි. ඒ මහණ තෙම 'ඇවැත්නි මම දුබැසි ඇවැතට නො පැමිණියෙමි. සඟවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියෙමි' යි ... 'තුලැසි ඇවැතට පැමිණියෙමි'යි ... 'පචිති ඇවැතට ... පාටිදෙසනිය ඇවැතට... දුකුළා ඇවැතට පැමිණියෙමි'යි මෙසේ හේ කියයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට දුකුළා ඇවැතින් විනයකර්මය කරවයි. මේ ප්‍රතිඥතකරණය නො දැහැමි වේ. මහණෙනි, මෙසේ ම ප්‍රතිඥාතකරණය නොදැහැමි වේ.

9. මහණෙනි, ප්‍රතිඥාතකරණය කෙසේ නම් දැහැමි වේ ද? යත්: මහණෙක් පරිජි ඇවැතට පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝයා හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුහුලෙක් හෝ 'ආයුෂ්මත් තෙමේ පරිජි ඇවැතට පැමිණියේ වේ යැ' යි චොදනා කෙරෙයි. හෙ තෙම 'එසේ ය, ඇවැත්නි, පරිජි ඇවැතට පැමිණියෙමි යි මෙසේ කියයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට පරිජි ඇවැතින් විනයකර්මය කරවයි. මේ ප්‍රතිඤ්ඤතකරණය දැහැමි වේ.

භික්ඛු සඞ්ඝාදිසෙසං -පෙ- ථුල්ලච්චයං -පෙ- පාචිත්තියං -පෙ- පාටිදෙසනීයං -පෙ- දුක්කටං -පෙ- දුබ්භාසිතං අජ්ඣාපන්නො හොති තමෙනං චොදෙති සඞ්ඝො වා සම්බහුලා වා එකපුග්ගලො වා: දුබ්භාසිතං ආයස්මා අජ්ඣාපන්නොති. සො එවං වදෙති: ආම වූසො දුබ්භාසිතං අජ්ඣාපන්නොති. තං සඞ්ඝො දුබ්භාසිතෙන කාරෙති. ධම්මිකං පටිඤ්ඤාතකරණං.

එවං ඛො භික්ඛවෙ ධම්මිකං හොති පටිඤ්ඤාතකරණන්ති.

යෙභුය්‍යසිකා

10. තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛු සඞ්ඝමජ්ඣෙ භණ්ඩනජාතා කලහජාතා විවාදපන්නා අඤ්ඤමඤ්ඤං මුඛසත්තීහි විතුදන්තා විහරන්ති. න සක්කොන්ති තං අධිකරණං වූපසමෙතුං. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. අනුජානාමි භික්ඛවෙ එවරූපං අධිකරණං යෙභුය්‍යසිකාය වූපසමෙතුං.

11. පඤ්චහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතො භික්ඛු සලාකගාහාපකො සම්මන්නිතබ්බො: යො න ඡන්දාගතිං ගච්ඡෙය්‍ය, න දොසාගතිං ගච්ඡෙය්‍ය, න මොහාගතිං ගච්ඡෙය්‍ය, න භයාගතිං ගච්ඡෙය්‍ය, ගහිතාගහිතඤ්ච ජානෙය්‍ය: එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ සම්මන්නිතබ්බො: පඨමං භික්ඛු යාචිතබ්බො. යාචිත්වා ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

''සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමං භික්ඛුං සලාකගාහාපකං සම්මන්නෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමං භික්ඛුං සලාකගාහාපකං සම්මන්නති. යස්සායස්මතො ඛමති ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො සලාකගාහාපකස්ස සම්මුති, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය. සම්මතො සඞ්ඝෙන ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු සලාකගාහාපකො. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී''ති.

මහණෙක් සඟවෙසෙස් ඇවැතට... ථුල්ලැසි ඇවැතට... පචිති ඇවැතට ... පාටිදෙසනිය ඇවැතට... දුකුළා ඇවැතට... දුබැසි ඇවැතට පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝ තෙමේ හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුඟුලෙක් හෝ ‘ආයුෂ්මත් තෙමේ දුබැසි ඇවැතට පැමිණියේ යැ’යි චොදනා කෙරෙයි. හේ ‘එසේ යැ ඇවැත්නි දුබැසි ඇවැතට පැමිණියෙමි’යි මෙසේ කියයි. ඔහුට සංඝ තෙමේ දුබැසි ඇවැතින් විනයකර්‍මය කරවයි. මේ ප්‍රතිඥාතකරණය දැහැමි වේ.

මහණෙනි, මෙසේ ම ප්‍රතිඥාතකරණය දැහැමි වේ.

යෙභුය්‍යසිකාව

10. එ සමයෙහි වනාහි භික්ෂූහු සංඝයා මැදදී උපන් කලහ ඇත්තාහු, හටගත් ඩබර ඇත්තාහු, විවාදපන්න වූවාහු ඔවුනොවුන් මුඛ නැමැති අඩයැටිවලින් විදුනෝ වැ වෙසෙත්. ඒ අධිකරණය සන්හිඳුවන්නට (භික්ෂූහු) සමත් නො වෙත්. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ කරුණ සැලකළහ. “මහණෙනි, මෙබඳු අධිකරණය යෙභුය්‍යසිකායෙන් (ධර්‍මවාදීන් වැඩිතරම දෙනකුගේ මතින් කරන ශමථයෙන්) සන්හිඳුවන්නට අනුදනිමි”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක.

(නව ද එය කරන සැටි මෙසේ ද වදාළ සේක:)

11. “මහණෙනි, යම් මහණෙක් ඡන්දයෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, ද්වේෂයෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, මොහයෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, බියෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, ගත් නොගත් සලාකා දන්නේ ද මෙ කී අංග පසින් යුත් මහණ තෙම සලාකා ගන්වන්නෙක් කොට සම්මත කටයුතු. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි සම්මත කටයුතු: ‘පළමු කොට මහණෙක් යැදියැ යුතු: යැද, ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්වියැ යුතු:

‘වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම් (මෙයට සුදුසු කාලය යැ යි හැඟේ නම්) සංඝ තෙමේ මෙ නම් මහණහු සලාකගන්වන්නකු කොට සම්මත කරන්නේ ය. මේ ඥප්තිය (දැනුම් දීම) යි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා. සංඝ තෙමේ මෙ නම් මහණහු සලාකා ගන්වන්නකු කොට සම්මත කෙරෙයි. මෙ මහණහු සලාකා ගන්වන්නකු කොට සම්මත කිරීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යම් ආයුෂ්මතක්හට නො රිසියෙන්නේ නම්, හේ කියා වා. සඞ්ඝයා විසින් මෙ නම් මහණ තෙම සලාකා ගන්වන්නෙක් කොට සම්මත විය. සඞ්ඝයාට එය රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි (සලකමි”) යනුවෙනි.

12. දස ඉමෙ භික්ඛවෙ අධම්මිකා සලාකග්ගාහා, දස ධම්මිකා.

කතමෙ දස අධම්මිකා සලාකග්ගාහා: ඔරමත්තකඤ්ච අධිකරණං හොති. න ච ගතිගතං හොති. න ච සරිතසාරිතං හොති. ජානාති 'අධම්මවාදී බහුතරා'ති. අප්පෙව නාම අධම්මවාදී බහුතරා අස්සූති. ජානාති සඞ්ඝො භිජ්ජිස්සතීති අප්පෙව නාම සඞ්ඝො භිජ්ජෙය්‍යාති. අධම්මෙන ගණ්හන්ති. වග්ගා ගණ්හන්ති, න ච යථාදිට්ඨියා ගණ්හන්ති, ඉමෙ දස අධම්මිකා සලාකග්ගාහා.

කතමෙ දස ධම්මිකා සලාකග්ගාහා: න ච ඔරමත්තකං අධිකරණං හොති, ගතිගතඤ්ච හොති, සරිතසාරිතඤ්ච හොති, ජානාති ධම්මවාදී බහුතරාති. අප්පෙව නාම ධම්මවාදී බහුතරා අස්සූති. ජානාති සඞ්ඝො න භිජ්ජිස්සතීති අප්පෙව නාම සඞ්ඝො න භිජ්ජෙය්‍යාති. ධම්මෙන ගණ්හන්ති, සමග්ගා ගණ්හන්ති, යථාදිට්ඨියා ච ගණ්හන්ති, ඉමෙ දස ධම්මිකා සලාකග්ගාහාති.

තස්සපාපියසිකා

13. තෙන ඛො පන සමයෙන උවාළො[1] භික්ඛු සඞ්ඝමජ්ඣෙ ආපත්තියා අනුයුඤ්ජියමානො අවජානිත්වා පටිජානාති, පටිජානිත්වා අවජානාති, අඤ්ඤෙන අඤ්ඤං පටිචරති, සම්පජානමුසා භාසති. යෙ තෙ භික්ඛූ අප්පිච්ඡා -පෙ- තෙ උජ්ඣායන්ති ඛීයන්ති විපාචෙන්ති: කථං හි නාම උවාළො භික්ඛු සඞ්ඝමජ්ඣෙ ආපත්තියා අනුයුඤ්ජියමානො අවජානිත්වා පටිජානිස්සති, පටිජානිත්වා අවජානිස්සති, අඤ්ඤෙන අඤ්ඤං පටිචරිස්සති, සම්පජානමුසා භාසිස්සතීති.

1. උපවාළො - මජසං

12. "මහණෙනි, මේ නො දැහැමි සලාකා ගැන්වීම් දසයෙක, දැහැමි සලාකා ගැන්වීම් දසයෙක.

නොදැහැමි සලාකා ගැන්වීම් දසය කවර යැ: අධිකරණය අල්පමාත්‍ර එකෙක් වෙයි, ආවාස දෙක තුනකට නො ගියේ වෙයි (නොහොත් දෙතුන් වරක් විනිශ්චය නො කරන ලද්දේ වෙයි). දෙතුන් වරක් ඒ මහණුන් විසින් සිහි නො කරන ලද්දේ ද අනුන් ලවා සිහි නොකරවන ලද්දේ ද වෙයි. අධර්මවාදීහු වැඩිතරම් යැ යි දනී. අධර්මවාදීහු වැඩිතරම් වන්නාහු නම් ඉතා යෙහෙකැ යි සිතා සලාකා ගන්වයි. සඞ්ඝයා බිඳෙතැ යි දනී. සංඝයා බිඳෙතොත් ඉතා යෙහෙකැ යි සිතා සලාකා ගන්වයි. නො දැහැමින් (අධර්මවාදී අපි වඩා බලවත් වන්නමු. යි සිතා සලාකා දෙක දෙක බැගින්) ගනිත්. ව්‍යග්‍ර වැ (ධර්මවාදී) සලාකා අඩු වනු පිණිස ධර්මවාදී දෙදෙනෙක් එක් සලාකාව බැගින්) ගනිත්. තමන් ගේ දෘෂ්ටිය වූ පරිදි සලාකා නො ගනිත්. මේ නොදැහැමි සලාකා ගැනුම් දසය යැ.

දැහැමි සලාකා ගැනුම් දසය කවර යැ: අධිකරණය අල්පමාත්‍ර නො වෙයි, ආවාසයනට ගියේ වෙයි (නොහොත් දෙතුන් වරක් විනිශ්චය කරන ලද්දේ වෙයි, ඒ මහණුන් විසින් දෙතුන් වරක් සිහි කරන ලද්දේ ද අනුන් ලවා සිහි කරවන ලද්දේ ද වෙයි. ධර්මවාදීන් ඉතා වැඩිතරම් ගණනෙක් වෙති යි දනී, සංඝයා නො බිඳෙන්නේ යැ යි, සංඝයා නො බිඳෙන්නේ නම් ඉතා යෙහෙකැ යි දනී. දැහැමින් සලාකා ගනිත්, (දෙදෙනෙක් එක සලාකාවක් නො ගෙන) සමග වැ සලාකා ගනිත්, (පක්ෂය තර කැර ගැන්ම පිණිස නො වැ) තමන් ගේ දෘෂ්ටිය පරිදි සලාකා ගනිත්. මේ දැහැමි සලාකා ගැනුම් දසය යැ''යි ද වදාළ සේක.

තස්සපාපියාසිකාව

13. එ සමයෙහි වනාහි උවාළ නම් මහණ තෙම සඟ මැදදී ඇවැතින් පිරික්සනු ලබනුයේ, අවඥ කොට ප්‍රතිඥ කෙරෙයි. ප්‍රතිඥ කොට අවඥ කෙරෙයි. එකෙකින් අනෙකක් වසාලයි, දැන බොරු කියයි. යම් මහණ කෙනෙක් අල්පේච්ඡ ද, ඔහු ... උවාළ මහණ තෙම කෙසේ නම් සඟ මැදදී ඇවැතින් පිරික්සනු ලබනුයේ කෙසේ නම් අවඥ කොට ප්‍රතිඥ කරන්නේ ද, ප්‍රතිඥ කොට අවඥ කරන්නේ ද, එකෙකින් අනෙකක් වසාලන්නේ ද, දැන දැන බොරු කියන්නේ ද'යි පහත් කොට සිතත්, දෙස් කියත්, අගුණ පතුරුවත්.

14. අථ ඛො තෙ භික්ඛූ භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. 'සච්චං කිර භික්ඛවෙ -පෙ-' 'සච්චං භගවා -පෙ-' විගරහිත්වා ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛූ ආමන්තෙසි: තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො උවාළස්ස භික්ඛුනො තස්සපාපියසිකාකම්මං කරොතු. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ කාතබ්බං: පඨමං උවාළෙ භික්ඛු චොදෙතබ්බො: චොදෙත්වා සාරෙතබ්බො: සාරෙත්වා ආපත්තිං ආරොපෙතබ්බො: ආපත්තිං ආරොපෙත්වා ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

''සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො අයං උවාළො භික්ඛු සඞ්ඝමජ්ඣෙ ආපත්තියා අනුයුඤ්ජියමානො අවජානිත්වා පටිජානාති. පටිජානිත්වා අවජානාති. අඤ්ඤෙන අඤ්ඤං පටිචරති. සම්පජානමුසා භාසති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං සඞ්ඝො උවාළස්ස භික්ඛුනො තස්සපාපියසිකාකම්මං කරෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං උවාළො භික්ඛු -පෙ- සම්පජානමුසා භාසති. සඞ්ඝො උවාළස්ස භික්ඛුනො තස්සපාපියසිකාකම්මං කරොති. යස්සායස්මතො ඛමති උවාළස්ස භික්ඛුනො තස්සපාපියසිකාකම්මස්ස කරණං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය. දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-.

කතං සඞ්ඝෙන උවාළස්ස භික්ඛුනො තස්සපාපියසිකාකම්මං. ඛමති සඞ්ඝස්ස, තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී''ති.

පඤ්චිමානි භික්ඛවෙ ධම්මිකානි තස්සපාපියසිකාකම්මස්ස කරණානි: අසුචි ච හොති අලජ්ජී ච සානුවාදො ච, තස්ස සඞ්ඝො තස්සපාපියසිකාකම්මං කරොති ධම්මෙන සමග්ගෙහ.[1] ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්ච ධම්මිකානි තස්සපාපියසිකාකම්මස්ස කරණානි.

1. සමග්ගෙන - මජසං

14. ඉක්බිති ඒ මහණහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කළාහු ය. 'මහණෙනි, ... සැබෑ ද?' යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අසා වදාළ සේක. 'සැබැව වහන්සැ'යි මහණහු පිළිවදන් දුන්හ ... භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ... ගරහා දැහැමි කථා කොට මහණුන් බණවා, 'මහණෙනි, එසේ වී නම් සඞ්ඝ තෙමේ උවාළ මහණහට තස්සපාපියාසිකා කර්‍මය (පාපෝත්සන්න පුද්ගලයාට කළ යුතු විනයකර්‍මය) කෙරේ වා. මහණෙනි, මෙසේ එය කළ යුතු: පළමු කොට උවාළ තෙම චොදයිතව්‍ය ය. චොදනා කොට ඇවැත සිහි කැරවිය යුතු. සිහි කරවා ඇවැත නැංවිය යුතු. ඇවැත නංවා ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

''සඞ්ඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා. මේ උවාළ මහණ තෙම සඟ මැදදී ඇවැතින් පිරික්සනු ලබන්නේ, අවමන් කොට පිළින කෙරෙයි, පිළින කොට අවමන් කෙරෙයි. එකෙකින් අනෙකක් වසාලයි, දැන දැන බොරු කියයි. ඉදින් සඞ්ඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ (සුදුසු කල් ඇත්තේ) වී නම්, සංඝ තෙමේ උවාළ මහණ හට තස්සපාපියාසිකාකර්‍මය කරන්නේ ය. මේ ඤප්තිය යැ.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසවා. මේ උවාළ මහණ තෙම... දැන දැන බොරු කියයි. සංඝ තෙමේ උවාළ මහණහට තස්සපාපියාසිකාකර්‍මය කෙරෙයි. උවාළ මහණහට තස්සපාපියාසිකාකර්‍මය කිරීම යම් මහණකුහට රිසියෙයි ද හේ නිහඬ වේවා. යම් මහණකුට නොරිසියෙයි ද හේ කියාවා. දෙවැනි වර ද මෙ කරුණ කියමි. ... තෙවෙනි වර ද මෙ කරුණ කියමි......

සංඝයා, විසින් උවාළ මහණහට තස්සපාපියාසිකාකර්‍මය කරණ ලදී. එය සංඝයාට රිසියෙයි, එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මේ කරුණ දරමි (සලකමි)'' යනුවෙනි.

මහණෙනි, දැහැමි වූ මේ තස්සපාපියාසිකාකර්‍ම කිරීම පසෙකි. මහණ තෙම අපිරිසිදු වූ කාය වාක් කර්‍ම ඇත්තේ වේ ද, අලජ්ජී වේ ද (දැන දැන ඇවැත් අවදනා සුලුවේ ද), උපවාද සහිත වේ ද, ඔහුට සංඝ තෙමේ තස්සපාපියාසිකාකර්‍මය කෙරෙයි ද, එ ද සමග වූ සංඝ තෙමේ ධර්‍මය වූ පරිදි කෙරෙයි ද — මහණෙනි, මේ දැහැමි වූ තස්සපාපියාසිකා කර්‍මය කිරීම් පස ය.

අධම්මකම්ම ද්වාදසකං

15. තීහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තස්සපාපියසිකා කම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච: අසම්මුඛා කතං හොති, අපටිපුච්ඡා කතං හොති, අපටිඤ්ඤාය කතං හොති. -පෙ-

ආපත්තිං අනාරොපෙත්වා කතං හොති අධම්මෙන කතං හොති වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තස්සපාපියසිකාකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච. (යථා තජ්ජනීයකම්මං එවං විත්ථාරෙතබ්බං.)

ධම්මකම්ම ද්වාදසකං

16. තීහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තස්සපාපියසිකා කම්මං ධම්මකම්මඤ්ච හොති විනයකම්මඤ්ච සුවූපසන්තඤ්ච: සම්මුඛා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤාය කතං හොති -පෙ- ආපත්තිං ආරොපෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තස්සපාපියසිකාකම්මං ධම්මකම්මඤ්ච හොති විනය කම්මඤ්ච සුවූපසන්තඤ්ච (යථා තජ්ජනීයකම්මෙ සුක්කපක්ඛං එවං විත්ථාරෙතබ්බං.)

ආකඞ්ඛමාන ඡක්කං

17. තීහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො තස්සපාපියසිකාකම්මං කරෙය්‍ය: භණ්ඩනකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකො, බාලො හොති අව්‍යත්තො ආපත්තී බහුලො අනපදානො ගිහීසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහීසංසග්ගෙහි: ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො අකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො තස්සපාපියසිකා කම්මං කරෙය්‍ය.

අධර්ම කර්ම දෙළොස

15. මහණෙනි, අඞ්ග තුනෙකින් සමන්විත වූ තස්සපාපියාසිකා කර්මය අධර්මකර්මයෙක් ද අවිනය කර්මයෙක් ද නොමනාසේ සන්සිඳුනෙක් ද වෙයි. (කවර අංග තුනෙකින් ද? යත්:) නො හමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිණ නොගෙන කරණ ලද්දේ වේ ද, මේ අඞ්ග තුනින් සමන්විත තස්සපාපියාසිකා කර්මය අධර්මකර්ම ද අවිනය කර්ම ද නොමනා ලෙස සන්හිඳුනෙක් ද වෙයි. ......

ඇවැත නො නඟා කරණ ලද්දේ වේ ද, නො දැනැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද මේ අංග තුනින් සමන්විත වූ තස්සපාපියාසිකා කර්මය අධර්ම කර්ම ද අවිනයකර්ම ද නොමනා ලෙස සන්හිඳුනෙක් ද වෙයි.

ධර්ම කර්ම දෙළොස

16. මහණෙනි, අඞ්ග තුනෙකින් සමන්විත වූ තස්සපාපියාසිකා කර්මය ධර්මකර්ම ද විනයකර්ම ද මොනොවට සංහිඳුනෙක් ද වෙයි. (කවර අඞ්ග තුනෙකින් සමන්විත කර්මයෙක් ද යත්:) හමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, ප්‍රතිඥයෙන් (ප්‍රතිඥා ගෙන) කරණ ලද්දේ වේ ද — මේ අඞ්ග තුනෙන් සමන්විත කර්මය යි.

.........ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද — මහණෙනි, මේ අංග තුනින් සමන්විත තස්සපාපියාසිකා කර්මය ධර්මකර්මයක් ද විනය කර්මයෙක් ද මොනොවට සංසිඳුනු කර්මයෙක් ද වෙයි. [තජ්ජනිය කර්මයෙහි ශුක්ල පක්ෂය යම්සේ ද එසේ විස්තර කළ යුතු.]

ආකාංක්ෂමාණ ෂට්කය

17. මහණෙනි, අඞ්ග තුනෙකින් සමන්විත වූ මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් තස්සපාපියාසිකා කර්මය කරන්නේ ය: ඩබර කරන්නේ 'කලහ කරන්නේ විවාද කරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ වේ ද, සංඝයා විෂයයෙහි අධිකරණ උපදවන්නේ වේ ද, අනුවණ වූයේ නොවියත් වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ සස්නට අනුලොම් නොවූ ගෘහී සංසර්ගයෙන් ගිහියන් හා මිශ්‍ර ව වෙසේ ද, මහණෙනි, මෙසේ වූ අඞ්ග තුනෙකින් යුත් මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් තස්සපාපියාසිකා කර්මය කරන්නේ ය.

අපරෙහි පි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො තස්සපාපියසිකාකම්මං කරෙය්‍ය: අධිසීලෙ සීලවිපන්නො හොති. අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපන්නො හොති, අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපන්නො හොති, ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහි -පෙ-3

අපරෙහි පි භික්ඛවෙ තීහි -පෙ- බුද්ධස්ස අවණ්ණං භාසති; ධම්මස්ස අවණ්ණං භාසති, සඞ්ඝස්ස අවණ්ණං භාසති: ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො තස්සපාපියසිකාකම්මං කරෙය්‍ය.4

තිණ්ණං භික්ඛවෙ භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො තස්සපාපියසිකාකම්මං කරෙය්‍ය: එකො භණ්ඩනකාරකො හොති -පෙ- එකො සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකො, එකො බාලො හොති අව්‍යත්තො ආපත්තිබහුලො අනපදානො. එකො ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි: ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො තස්සපාපියසිකාකම්මං කරෙය්‍ය.4

අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො තස්ස පාපියසිකාකම්මං කරෙය්‍ය: එකො අධිසීලෙ සීලවිපන්නො හොති, එකො අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපන්නො හොති, එකො අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපන්නො හොති, ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණ්ණං -පෙ-5

අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ තිණ්ණං -පෙ- එකො බුද්ධස්ස අවණ්ණං භාසති, එකො ධම්මස්ස අවණ්ණං භාසති, එකො සඞ්ඝස්ස අවණ්ණං භාසති, ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො තස්සපාපියසිකා කම්මං කරෙය්‍ය.6

ආකඞ්ඛමාන ඡක්කං නිට්ඨිතං.

මහණෙනි, අන් අඞ්ග තුනෙකින් ද සමන්විත වූ මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් තස්සපාපියාසිකාකර්මය කරන්නේ ය: අධිශීල විෂයයෙහි (උපසම්පද ශීලයෙහි) විපන් සිල් ඇත්තේ වේ ද, උත්තම ආචාර විෂයයෙහි (ශ්‍රමණාචාරයෙහි) විපන් ආචාර ඇත්තේ වේ ද, උත්තම දෘෂ්ටි විෂයයෙහි (සම්‍යග්දෘෂ්ටියෙහි) විපන් දෘෂ්ටි ඇත්තේ වේ ද, මහණෙනි, මෙසේ වූ අඞ්ග තුනෙකින් යුත් මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් තස්සපාපියාසිකාකර්මය කරන්නේ ය. 2

මහණෙනි, අන් අඞ්ග තුනෙකින් ද සමන්විත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් තස්සපාපියාසිකාකර්මය කරන්නේ ය; බුදුනට දෙස් නඟා ද, දහමට දෙස් කියා ද සඟනට දෙස් කියා ද මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුනින් යුත් මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම්, තස්සපාපියාසිකා කර්මය කරන්නේ ය. 3

මහණෙනි, සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ තුන් මහණ කෙනකුනට තස්සපාපියාසිකා කර්මය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් ඩබර කරන්නේ වෙයි ද... එක් මහණෙක් සංඝයා කෙරෙහි අධිකරණ කරන්නේ වෙයි ද... එක් මහණෙක් අඥනත් අව්‍යක්තත් වේ ද, ආපත්ති බහුල කොටැත්තේ ආපත්තිපරිච්ඡෙදය ද නො දන්නේ වේ ද ... එක් මහණෙක් පැවිද්දනට අනුලොම් නොවූ ගෘහීසංසර්ගයෙන් ගිහියන් හා මිශ්‍ර වැ වෙසේ ද මහණෙනි, සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් මේ තුන් මහණුනට තස්සපාපියාසිකාකර්මය කරන්නේ ය. 4

මහණෙනි, අන් තුන් මහණ කෙනකුනට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ තස්සපාපියාසිකාකර්මය කරන්නේ ය. එක් මහණෙක් අධිශීලයෙහි ශීලවිපන්න වෙයි, එකෙක් අධ්‍යාචාරයෙහි (උතුම් ශ්‍රමණාචාරයෙහි) ආචාරවිපන්න වෙයි, එකෙක් අතිදෘෂ්ටියෙහි (සම්‍යග්දෘෂ්ටියෙහි) දෘෂ්ටිවිපන්න වෙයි. මහණෙනි, මේ තුන් මහණුනට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් තස්සපාපියාසිකාකර්මය කරන්නේ ය. 5

මහණෙනි, අන් තුන් මහණ කෙනකුනට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ තස්සපාපියාසිකාකර්මය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් බුදුනට දෙස් කියයි, එකෙක් දහමට දෙස් කියයි, එකෙක් සංඝයාට දෙස් කියයි. මහණෙනි, මේ තුන් මහණුනට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ තස්සපාපියාසිකා කර්මය කරන්නේ ය. 6

ආකාංක්ෂමාණ ෂට්කය නිමියේ ය.

අට්ඨාරස වත්තං

18. තස්සපාපියසිකාකම්මකතෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සම්මා වත්තිතබ්බං. තත්‍රායං සම්මා වත්තනා: න උපසම්පාදෙතබ්බං, න නිස්සයො දාතබ්බො, න සාමණෙරො උපට්ඨාපෙතබ්බො, න භික්ඛුනොවාදකසම්මුති සාදිතබ්බා, සම්මතෙනපි භික්ඛුනියො න ඔවදිතබ්බා -පෙ- න භික්ඛූහි සම්පයොජෙතබ්බන්ති.

අථ ඛො සඞ්ඝො උවාළස්ස භික්ඛුනො තස්සපාපියසිකාකම්මං අකාසි.

තිණවත්ථාරකං

19. තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛූනං භණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදාපන්නානං විහරතං බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං හොති භාසිතපරික්කන්තං. අථ ඛො තෙසං භික්ඛූනං එතදහොසි: අම්හාකං ඛො භණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදාපන්නානං විහරතං බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං සචෙ මයං ඉමාහි ආපත්තීහි අඤ්ඤමඤ්ඤං කාරෙස්සාම සියා පි තං අධිකරණං කක්ඛළත්තාය වාළත්තාය භෙදාය සංවත්තෙය්‍ය: කථන්නු ඛො අම්හෙහි පටිපජ්ජිතබ්බන්ති.

20. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛූනං භණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදාපන්නානං විහරතං බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං හොති භාසිතපරික්කන්තං, තත්‍ර චෙ භික්ඛූනං එවං හොති අම්හාකං ඛො භණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං, විවාදාපන්නානං විහරතං බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං සචෙ මයං ඉමාහි ආපත්තීහි අඤ්ඤමඤ්ඤං කාරෙස්සාම සියා පි තං අධිකරණං කක්ඛළත්තාය වාළත්තාය භෙදාය සංවත්තෙය්‍යාති අනුජානාමි භික්ඛවෙ එවරූපං අධිකරණං තිණවත්ථාරකෙන වූපසමෙතුං.

අටළොස් වත

18. මහණෙනි, තස්සපාපියසිකාකර්මය කරණු ලැබූ මහණහු විසින් මැනැවින් පැවැතිය යුතු. එහි ලා මේ මනා පැවැත්ම යි: ඔහු විසින් (තමා උපාධ්‍යාය ව උපසම්පදා නො කළ යුතු යි, (තමා ආචාර්ය ව) නිස නො දිය යුතු යි, හෙරණකු තමා වෙත නො තබා ගත යුතු යි, භික්ඛුනීඕවාදක සම්මතිය නො ඉවැසිය යුතු යි, සම්මතිය ලද මහණහු විසින් ද මෙහෙණනට ඕවා නො දිය යුතු යි, ... භික්ෂූන් ඔවුනොවුන් හා කලහ පිණිස නො යෙදවිය යුතු යි.[1]

ඉක්බිති සංඝ තෙමේ උවාළ මහණහට තස්සපාපියසිකාකර්මය කළේ ය.

තෘණාවස්තාරකය

19. එ සමයෙහි වනාහි උපන් ඩබර ඇති, උපන් කලහ ඇති, විවාදපන්න ව වසන මහණුන් විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක කම් කරණ ලද්දේ වෙයි. එ කල වනාහි ඒ මහණුනට මේ සිත විය; "උපන් ඩබර ඇති ව උපන් කලහ ඇති ව විවාදපන්න ව වසන අප විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ ආශ්‍රාමණක දෑ කරණ ලද්දේ වෙයි. ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් ඔවුනොවුනට පිළියම් කරවන්නමෝ නම්, ඒ අධිකරණය රළු බව පිණිස, සැඩ බව පිණිස, භේදය පිණිස පවතින්නේ ය. මෙහි අප විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු වන්නේ ද?" යනුවෙනි.

20. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කළාහ. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක:) "මහණෙනි, මෙහි උපන් ඩබර ඇති ව, උපන් කළහ ඇති ව විවාදපන්න ව වසනා මහණුන් විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඉදින් එහි මහණුනට 'උපන් ඩබර ඇති ව උපන් කලහ ඇති ව විවාදපන්න ව වසන අප විසින් වාචසික වූත් කායික වූත් බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ ය, ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් ඔවුනොවුනට චෝදනා කරන්නමෝ නම් ඒ අධිකරණය කර්කශ බව පිණිස, චණ්ඩ බව පිණිස, භෙදය පිණිස පවත්නේ ය යන්න විය හැක්කැ'යි මෙසේ සිතෙක් වන්නේ නම්, මහණෙනි, මෙබඳු අධිකරණය තෘණාවස්තාරකයෙන් (තණකොළින් කසළ වසාලන්නාක් මෙන් කිරීමෙන්) සන්සිඳුවන්නට අනුදනිමි"යි යනු යි.

---

1. මෙහි සම්පූර්ණ පාඨය මෙහි ම 34, 35 පිටු බලා දත යුතු.

එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ වූපසමෙතබ්බං: සබ්බෙහෙව එකජ්ඣං සන්නිපතිතබ්බං: සන්නිපතිත්වා ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො: සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අම්හාකං භණ්ඩනජාතානං බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං -පෙ- සචෙ මයං ඉමාහි ආපත්තීහි අඤ්ඤමඤ්ඤං කාරෙස්සාම, සියා පි තං අධිකරණං කක්ඛළත්තාය වාළත්තාය භෙදාය සංවත්තෙය්‍ය යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං සඞ්ඝො ඉමං අධිකරණං තිණවත්ථාරකෙන වූපසමෙය්‍ය ඨපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං ඨපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තන්ති.

21. එකතො පක්ඛිකානං භික්ඛූනං ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සකො පක්ඛො ඤාපෙතබ්බො: සුණන්තු මෙ ආයස්මන්තා. අම්හාකං භණ්ඩනජාතානං -පෙ- භාසිතපරික්කන්තං. සචෙ මයං ඉමාහි ආපත්තීහි අඤ්ඤමඤ්ඤං කාරෙස්සාම සියා පි තං අධිකරණං කක්ඛළත්තාය වාළත්තාය භෙදාය සංවත්තෙය්‍ය. යදායස්මන්තානං පත්තකල්ලං අහං යා චෙව ආයස්මන්තානං ආපත්ති, යා ච අත්තනො ආපත්ති, ආයස්මන්තානඤ්චෙව අත්ථාය අත්තනො ච අත්ථාය සඞ්ඝමජ්ඣෙ තිණවත්ථාරකෙන දෙසෙය්‍යං ඨපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං ඨපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තන්ති.

අථාපරෙසං එකතො පක්ඛිකානං භික්ඛූනං ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සකො පක්ඛො ඤාපෙතබ්බො:

සුණන්තු මෙ ආයස්මන්තා. අම්හාකං භණ්ඩනජාතානං -පෙ- භෙදාය සංවත්තෙය්‍ය. යදායස්මන්තානං පත්තකල්ලං අහං යා චෙව ආයස්මන්තානං ආපත්ති, යා ච අත්තනො ආපත්ති ආයස්මන්තානඤ්චෙව අත්ථාය අත්තනො ච අත්ථාය සඞ්ඝමජ්ඣෙ තිණවත්ථාරකෙන දෙසෙය්‍යං ඨපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං ඨපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තන්ති.

22. එකතො පක්ඛිකානං භික්ඛූනං ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො: සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො අම්හාකං භණ්ඩනජාතානං -පෙ- භෙදාය සංවත්තෙය්‍ය. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං අහං යා චෙව ඉමෙසං ආයස්මන්තානං ආපත්ති යා ච අත්තනො ආපත්ති ඉමෙසං චෙව ආයස්මන්තානං අත්ථාය අත්තනො ච අත්ථාය සඞ්ඝමජ්ඣෙ තිණවත්ථාරකෙන දෙසෙය්‍යං ඨපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං, ඨපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තං: **එසා ඤත්ති.**

මහණෙනි, මෙසේ එය සංසිඳුවිය යුතු: ''සියලු දෙනා ම එක් තැනෙක රැස් විය යුතු. රැස් වැ ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් 'වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මගේ වචනය අසා වා. උපන් ඩබර ඇති......අප විසින්......බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ ය. ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් ඔවුනොවුනට චෝදනා කරන්නමෝ නම්, ඒ අධිකරණය ඇතැම් විට කර්කශ බව පිණිස, චණ්ඩ බව පිණිස, භේදය පිණිස පැවැතිය හැක්ක. ඉදින් සංඝයාට ප්‍රාප්ත කාලය ඇත්තේ වේ නම් සංඝ තෙමේ දළ වරද හැර, ගිහියනට ගැරැහුම් ආදියෙන් යුත් වරද හැර, ඉතිරි මේ සියලු අධිකරණය තෘණාවස්තාරකයෙන් සංසිඳුවන්නේ යැ'යි මෙසේ සංඝ තෙමේ දැන්විය යුතු.

21. එක් පක්ෂයෙක වූ මහණුන් අතුරෙන් ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් 'ආයුෂ්මත්හු මගේ වචනය අසත් වා. උපන් ඩබර ඇති ......අප විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි. ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් ඔවුනොවුනට චෝදනා කරන්නමෝ නම් ඒ අධිකරණය කර්කශ බව පිණිස, චණ්ඩ බව පිණිස, භෙදය පිණිස, පවතිනු ඇත. ඉදින් ආයුෂ්මතුන්හට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම්, මම්, ආයුෂ්මතුන් ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමා ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, ඒ හැම ආයුෂ්මතුනට වැඩ පිණිස ද තමාට වැඩ පිණිස ද, දළවරද හැරපියා, ගිහියනට නිගා කිරීම් ආදි විසින් වූ (ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත) වරද ද හැර පියා, සභ මැද දී තෘණාවස්තාරකයෙන් දෙසන්නෙමි'යි සවකීය පක්ෂය ඥපයිතව්‍ය ය (සිය පසට දැන්විය යුතු).

එ කල්හි එක් පක්ෂයෙක වූ අනිත් මහණුන් අතුරෙන් ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින්,

ආයුෂ්මත්හු මගේ වචනය අසත් වා. උපන් ඩබර ඇති...... අප විසින් වචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි. ඉදින් අපි මේ ඇවැත් වලින් ඔවුනොවුනට චෝදනා කරන්නමෝ නම්...... භේදය පිණිස පවතිනු ඇත. ඉදින් ආයුෂ්මතුන්හට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම්, මම්, ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, ඒ හැම ආයුෂ්මතුනට වැඩ පිණිස ද තමහට වැඩ පිණිස ද, දළ වරද හැර පියා ගිහියනට ගැරැහුම ආදි විසින් වූ (ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත) වරද ද හැර පියා, සභ මැද දී තෘණවස්තාරකයෙන් දෙසන්නෙමි යි සිය පසට දැන්විය යුතු.

22. එක් පසෙක වූ මහණුන් අතුරෙන් ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු: වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මගේ වචනය අසා වා, උපන් ඩබර ඇති......අප විසින්......බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි......භේදය පිණිස පැවැතිය හැක්ක. ඉදින් සඞ්ඝයාට පැමිණිකල් ඇත්තේ වී නම්, මම්, මේ ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, මේ ආයුෂ්මතුන් හට වැඩ පිණිස ද, තමහට වැඩ පිණිස ද, සභ මැද දී ස්ථූල වරදත් ගිහියනට ගැරැහුම් ආ විසින් කළ වරදත් හැර ඒ ඉතිරි සියලු වරද තෘණවස්තාරකයෙන් දෙසන්නෙමි. මේ ඥප්තිය යි.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අම්හාකං භණ්ඩනජාතානං -පෙ- භෙදාය සංවත්තෙය්‍ය. අහං යා චෙව ඉමෙසං ආයස්මන්තානං ආපත්ති යා ච අත්තනො ආපත්ති, ඉමෙසඤ්චෙව ආයස්මන්තානං අත්ථාය අත්තනො ච අත්ථාය සඞ්ඝමජ්ඣෙ තිණවත්ථාරකෙන දෙසෙමි ඨපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං ඨපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තං. යස්සායස්මතො ඛමති අම්හාකං ඉමාසං ආපත්තීනං සඞ්ඝමජ්ඣෙ තිණවත්ථාරකෙන දෙසනා ඨපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං ඨපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තං සො තුණ්හස්ස යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය.

දෙසිතා අම්හාකං ඉමා ආපත්තියො සඞ්ඝමජ්ඣෙ තිණවත්ථාරකෙන ඨපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං ඨපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තං ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමීති.

23. අථාපරෙසං එකතො පක්ඛිකානං භික්ඛූනං ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො: සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අම්හාකං භණ්ඩනජාතානං -පෙ- භෙදාය සංවත්තෙය්‍ය. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං අහං -පෙ- සඞ්ඝමජ්ඣෙ තිණවත්ථාරකෙන දෙසෙය්‍යං, ඨපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං ඨපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තං. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අම්හාකං භණ්ඩනජාතානං -පෙ- භෙදාය සංවත්තෙය්‍ය. අහං -පෙ- සඞ්ඝමජ්ඣෙ තිණවත්ථාරකෙන දෙසෙමි ඨපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං ඨපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තං. යස්සායස්මතො ඛමති අම්හාකං ඉමාසං ආපත්තීනං සඞ්ඝමජ්ඣෙ තිණවත්ථාරකෙන දෙසනා ඨපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං ඨපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය.

දෙසිතා අම්හාකං ඉමා ආපත්තියො සඞ්ඝමජ්ඣෙ තිණවත්ථාරකෙන ඨපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං ඨපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තං. ඛමති සඞ්ඝස්ස, තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී'ති.

එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ තෙ භික්ඛූ තාහි ආපත්තීහි වුට්ඨිතා හොන්ති ඨපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං ඨපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තං ඨපෙත්වා දිට්ඨාවිකම්මං ඨපෙත්වා යෙ න තත්ථ හොන්තීති.

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මගේ වචනය අසා වා. උපන් ඩබර ඇති......අප විසින්......බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි. එය......භෙදය පිණිස පවතින්නේ ය. මේ ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, ඒ හැම, සුලු වරදත් ගෘහී ප්‍රතිසංයුක්ත වරදත් හැර මේ ආයුෂ්මත්නට වැඩ පිණිස ද තමහට වැඩ පිණිස ද සහ මැද දී මම දෙසමි. ස්ථූල වරදත් ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත වරදත් හැරපියා අපගේ මේ සෙසු සියලු ඇවැතුන් තෘණාවස්තාරකයෙන් දෙසීම යම් ආයුෂ්මතකුට රිසියෙන්නේ ද හේ නිහඬ වේවා, යමකුට නො රිසියෙන්නේ ද හේ කියාවා.

ස්ථූල වරද ද ගෘහී ප්‍රතිසංයුක්ත වරද ද හැර පියා, මේ සෙසු ඇවැත්හු අප විසින් සහ ම ද දී දෙසන ලදහ. සංඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ වෙයි. මෙසේ මෙය සලකමි'යි යනුවෙනි.

23. අනතුරු ව අන් එක් පසෙක වූ මහණුන් අතුරෙන් ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා. උපන් ඩබර ඇති ,... අප විසින් ...... බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි. එය.... .. භේදය පිණිස පවතින්නේ ය. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම්, මේ ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, ඒ හැම ස්ථූල වරදත් ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත වරදත් හැරපියා මේ ආයුෂ්මතුන් හට වැඩ පිණිස ද, සහ මැද දී මම් දෙසන්නෙමි. මේ ඥප්තිය යි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා. උපන් ඩබර ඇති...... අප විසින් ...... බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි......එය ...භේදය පිණිස පවත්තේ ය. මේ ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, ඒ හැම ස්ථූල වරදත් ගෘහී ප්‍රතිසංයුක්ත වරදත්, හැර මේ ආයුෂ්මතුන්හට වැඩ පිණිස ද තමහට වැඩ පිණිස ද සහ මැද දී මම් දෙසමි. ස්ථූල වරදත් ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත වරදත් හැර පියා අපගේ මේ සෙසු සියලු ඇවැතුන් තෘණාවස්තාරකයෙන් දෙසීම යම් ආයුෂ්මතකුට රිසියෙන්නේ ද හේ නිහඬ වේවා, යමක්හට නො රිසියෙන්නේ ද, හේ කියාවා.

ස්ථූල වරද ද ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත වරද ද හැරපියා මේ සෙසු ඇවැත්හු අප විසින් සහ මැද දී දෙසන ලදහ. සංඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ වෙයි. මෙසේ මෙය සලකමි' යනුවෙනි.

මහණෙනි, මෙසේ වනාහි ඒ මහණහු ස්ථූල ඇවැතුත් හැර, ගෘහී-ප්‍රතිසංයුක්ත ඇවැතුත් හැර, යම් කෙනෙකුනට මෙය නො රිසියෙන්නේ නම් ඔවුන් ගේ එ බව පැවසීම හැර, යම් කෙනෙක් එහි නො වෙත් නම් ඔවුන් ද හැර, ඉතිරි හැම ඇවැත් කෙරෙන් නැඟි සිටියාහු වෙත්.''

චත්තාරි අධිකරණානි

24. තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛූ'පි භික්ඛුනීහි විවදන්ති, භික්ඛුනියො පි භික්ඛූහි විවදන්ති. ඡන්නො පි භික්ඛු භික්ඛුනීනං අනුපඛජ්ජ භික්ඛූහි සද්ධිං විවදති, භික්ඛුනීනං පක්ඛං ගාහෙති, යෙ තෙ භික්ඛූ අප්පිච්ඡා -පෙ- තෙ උජ්ඣායන්ති ඛීයන්ති විපාචෙන්ති: කථං හි නාම ඡන්නො භික්ඛු භික්ඛුනීනං අනුපඛජ්ජ භික්ඛූහි සද්ධිං විවදිස්සති, භික්ඛුනීනං පක්ඛං ගාහෙස්සතීති. අථ ඛො තෙ භික්ඛූ භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. 'සච්චං කිර භික්ඛවෙ -පෙ-' 'සච්චං භගවා -පෙ-'.

විගරහිත්වා ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛූ ආමන්තෙසි:

25. චත්තාරිමානි භික්ඛවෙ අධිකරණානි විවාදධිකරණං අනුවාදධිකරණං ආපත්ත්‍යධිකරණං කිච්චාධිකරණං.

තත්ථ කතමං විවාදධිකරණං? ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛූ විවදන්ති ධම්මොති වා අධම්මොති වා විනයොති වා අවිනයොති වා භාසිතං ලපිතං තථාගතෙනාති වා අභාසිතං අලපිතං තථාගතෙනාති වා ආචිණ්ණං තථාගතෙනාති වා, අනාචිණ්ණං තථාගතෙනාති වා. පඤ්ඤත්තං තථාගතෙනාති වා අපඤ්ඤත්තං තථාගතෙනාති වා ආපත්තීති වා අනාපත්තීති වා ලහුකා ආපත්තීති වා ගරුකා ආපත්තීති වා සාවසෙසා ආපත්තීති වා අනවසෙසා ආපත්තීති වා දුට්ඨුල්ලා ආපත්තීති වා අදුට්ඨුල්ලා ආපත්තීති වා, යං තත්ථ භණ්ඩනං කලහො විග්ගහො විවාදො නානාවාදො අඤ්ඤථාවාදො විපච්චතාය වොහාරො මෙධකං[1] ඉදං වුච්චති විවාදධිකරණං.

තත්ථ කතමං අනුවාදධිකරණං? ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛූ භික්ඛුං අනුවදන්ති සීලවිපත්තියා වා ආචාරවිපත්තියා වා දිට්ඨිවිපත්තියා වා ආජීවවිපත්තියා වා, යො තත්ථ අනුවාදො අනුවදනා අනුල්ලපනා අනුභණනා අනුසම්පවඞ්කතා අබ්භුස්සහනතා අනුබලප්පදානං, ඉදං වුච්චති අනුවාදධිකරණං.

---

1. මෙධගං (මජසං)

සතර අධිකරණ

24. එ සමයෙහි වනාහි මහණහු ද මෙහෙණන් හා විවාද කෙරෙත්, මෙහෙණහු ද මහණුන් හා විවාද කෙරෙත්. ඡන්න මහණ ද මෙහෙණන්... මැදට වැද මහණුන් හා විවාද කෙරෙයි. මෙහෙණන්ගේ පක්ෂය ගන්වයි. අල්පේච්ඡ වූ ... යම් මහණ කෙනෙක් වෙත් ද, ඔහු ඡන්න මහණ තෙම කෙසේ නම් මෙහෙණන් මැදට වැද මහණුන් හා විවාද කරන්නේ ද? මෙහෙණන්ගේ පක්ෂය ගන්වන්නේ දැ?'යි අවඥ කෙරෙත්, දොස් නඟත්, අගුණ පතුරුවා බෙණෙත්. ඉක්බිති ඒ මහණහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කළාහ. 'මහණෙනි, එය සැබෑ දැ?'යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අසා වදාළ සේක. 'වහන්ස සබැවැ'යි ඒ මහණහු පිළිවදන් දුන්හ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඔවුන් ගරහා, දැහැමි කතා කොට, ඔවුන් බණවා මෙය වදාළ සේක:

25. ''මහණෙනි, විවාදධිකරණය, අනුවාදධිකරණය, ආපත්‍යාධිකරණය, කෘත්‍යාධිකරණයැ යි මේ සතර අධිකරණ කෙනෙක් වෙත්.

එහි විවාදධිකරණය කවර යැ මහණෙනි, මෙහි මහණහු 'මේ දහමැ යි කියා හෝ නොදහමැ යි කියා හෝ විනයයැ යි කියා හෝ අවිනයයැ යි කියා හෝ තථාගතයන් විසින් වදරණ ලද්දේ ය, පවසන ලද්දේයැ යි කියා හෝ තථාගතයන් විසින් නො වදරණ ලද්දේ ය, නො පවසන ලද්දේ යැ යි කියා හෝ තථාගතයන් විසින් ආචීර්ණ (කරණ ලද) යැ යි කියා හෝ තථාගතයන් විසින් අනාචීර්ණයැ යි කියා හෝ තථාගතයන් විසින් පණවන ලදැ යි කියා හෝ තථාගතයන් විසින් නො පණවන ලදැ යි කියා හෝ මේ ඇවැතැ යි කියා හෝ මෙ නො ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ ලුහු ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ ගරු ඇවැතැයි කියා හෝ මේ සාවශෙෂ ඇවැතැයි කියා හෝ මේ අනවශෙෂ ඇවැතැයි කියා හෝ මේ දුළුල් ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ නොදුළුල් ඇවැතැ යි කියා හෝ විවාද කෙරෙත් ද, එහි යම් අරගලයෙක් කලහයෙක් විග්‍රහයෙක් විවාදයෙක් නානා වාදයෙක් අන්‍යථාවාදයෙක් විරුද්ධ ව්‍යවහාරයෙක් (පරුෂවචනයෙක්) කල බැගෑනියෙක් වෙයි ද මේ විවාදධිකරණ යැ යි කියනු ලැබේ.

එහි අනුවාදධිකරණ නම් කවර යැ? මහණෙනි, මෙහි මහණහු ශීලවිපත්තියෙන් හෝ ආචාරවිපත්තියෙන් හෝ දෘෂ්ටිවිපත්තියෙන් හෝ ආජීව විපත්තියෙන් හෝ චෝදනා කෙරෙත් ද, එහි යම් අනුවාදයෙක් (චෝදනාවෙක්), අනුවදනයෙක්, පුන පුනා දොස් නැඟීමෙක් පුන පුනා දොස් කීමෙක් පුන පුනා අවනත කරන බවෙක්, දිරිගන්වා කීමෙක්, අනුබල දීමෙක් වේ ද, මෙය අනුවාදධිකරණ නමැ යි කියනු ලැබේ.

තත්ථ කතමං ආපත්තාධිකරණං? පඤ්චපි ආපත්තික්ඛන්ධා ආපත්තාධිකරණං, සත්තපි ආපත්තික්ඛන්ධා ආපත්තාධිකරණං: ඉදං වුච්චති ආපත්තාධිකරණං.

තත්ථ කතමං කිච්චාධිකරණං? යා සඞ්ඝස්ස කිච්චයතා කරණීයතා අපලොකනකම්මං ඤත්තිකම්මං ඤත්තිදුතියකම්මං ඤත්තිචතුත්ථකම්මං ඉදං වුච්චති කිච්චාධිකරණං.

25. විවාදාධිකරණස්ස කිං මූලං? ඡ විවාදමූලානි විවාදාධිකරණස්ස මූලං, තීණිපි අකුසලමූලානි විවාදාධිකරණස්ස මූලං තීණිපි කුසලමූලානි විවාදාධිකරණස්ස මූලං.

කතමානි ඡ විවාදමූලානි විවාදාධිකරණස්ස මූලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු කොධනො හොති උපනාහී. යො සො භික්ඛවෙ භික්ඛු කොධනො හොති උපනාහී. සො සත්ථරි පි අගාරවො විහරති අප්පතිස්සො, ධම්මෙ පි අගාරවො විහරති අප්පතිස්සො, සඞ්ඝෙ පි අගාරවො විහරති අප්පතිස්සො, සික්ඛාය පි න පරිපූරකාරී හොති. යො සො භික්ඛවෙ භික්ඛු සත්ථරි පි අගාරවො විහරති අප්පතිස්සො, ධම්මෙපි -පෙ- සඞ්ඝෙපි -පෙ- සික්ඛාය පි න පරිපූරකාරී, සො සඞ්ඝෙ විවාදං ජනෙති. සො හොති විවාදො බහුජන අහිතාය බහුජන අසුඛාය බහුනො ජනස්ස අනත්ථාය අහිතාය දුක්ඛාය දෙවමනුස්සානං. එවරූපඤ්චෙ තුම්හෙ භික්ඛවෙ විවාදමූලං අජ්ඣත්තං වා බහිද්ධා වා සමනුපස්සෙය්‍යාථ, තත්‍ර තුම්හෙ භික්ඛවෙ තස්සෙව පාපකස්ස විවාදමූලස්ස පහානාය වායමෙය්‍යාථ. එවරූපඤ්චෙ තුම්හෙ භික්ඛවෙ විවාදමූලං අජ්ඣත්තං වා බහිද්ධා වා න සමනුපස්සෙය්‍යාථ, තත්‍ර තුම්හෙ භික්ඛවෙ තස්සෙව පාපකස්ස විවාදමූලස්ස ආයතිං අනවස්සවාය පටිපජ්ජෙය්‍යාථ, එවමෙතස්ස පාපකස්ස විවාදමූලස්ස පහානං හොති. එවමෙතස්ස පාපකස්ස විවාදමූලස්ස ආයතිං අනවස්සවො හොති.

එහි ආපත්තාධිකරණ නම් කවර යැ? ඇවැත් කඳු පස ම ආපත්තාධිකරණ යි, ඇවැත්කඳු සත ම ආපත්තාධිකරණ යි. මේ ආපත්තාධිකරණ නමැ යි කියනු ලැබේ.

එහි කිච්චාධිකරණ නම් කවර යැ? අපලොකනකර්‍මය, ඤප්තිකර්‍මය, ඤප්තිද්විතීයකර්‍ම ය, ඤප්තිචතුර්ථකර්‍ම යැ යි සංඝයාගේ යම් ඒකාන්තයෙන් කර්මය කළ යුතු බවෙක්, කාර්ය භාවයෙක් වේ ද, මේ කිච්චාධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

25. විවාදධිකරණයාගේ මුල කවර යැ? විවාද මූල සය විවාදධිකරණයට මුල් ය. තුන් අකුසල් මුල් ද විවාදධිකරණයට මුල් ය. තුන් කුසල් මුල් ද විවාදධිකරණයට මුල් ය.

කවර විවාද මුල් සයෙක් විවාදධිකරණයට මුල වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ක්‍රෝධ කරන්නේ වේ ද, බද්ධ වෛර ඇත්තේ වේ ද, හේ ශාස්තෘන් වහන්සේ කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ධර්මය කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, සඞ්ඝයා කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී (සම්පූර්ණ කරන්නේ) නො වෙයි, මහණෙනි, යම් මහණෙක් ශාස්තෘන් වහන්සේ කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවතුම් නැත්තේ වෙසෙයි ද, ධර්මය කෙරෙහි ද ...... සඞ්ඝයා කෙරෙහි ද ...... ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නො වෙයි ද, හේ සඞ්ඝයා කෙරෙහි විවාද උපදවයි. ඒ විවාදය බොහෝ දෙනාට අවැඩ පිණිස, බොහෝ දෙනාට නො සුව පිණිස බොහෝ දෙනාට අනර්ථ පිණිස, දෙව් මිනිසුන් හට අහිත පිණිස දුක් පිණිස වෙයි. මහණෙනි, මෙබඳු විවාද මූලය ඉදින් තමා කෙරෙහි හෝ තමාගෙන් පිටත්හි හෝ දක්නේ නම්, මහණෙනි, එහි තෙපි ලාමක වූ ඒ විවාදමූලයේ ම ප්‍රහාණය පිණිස වෑයම් කරවු. මහණෙනි, ඉදින් තෙපි එබඳු විවාදමූලයක් තමන් කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් පිටත්හි හෝ (අනුන් කෙරෙහි හෝ) නො දක්නහු නම්, මහණෙනි, තෙපි එහි ලා ඒ විවාදමූලයාගේ ම මත්තෙහි තමන් කෙරෙහි පහළ නොවන්නට පිළිපදිවු. මෙසේ මේ ලාමක වූ විවාදමූලයාගේ ප්‍රහාණය වෙයි, මෙසේ මේ විවාදමූලයාගේ මත්තෙහි නොඉපැද්ම වේ.

26. පුන ච පරං භික්ඛවෙ භික්ඛු මක්ඛී හොති පළාසී -පෙ- ඉස්සුකී හොති මච්ඡරී -පෙ- සඨො හොති මායාවී -පෙ- පාපිච්ඡො හොති මිච්ඡාදිට්ඨී -පෙ- සන්දිට්ඨිපරාමාසී හොති ආධානගාහී දුප්පටිනිස්සග්ගී. යො සො භික්ඛවෙ භික්ඛු සන්දිට්ඨිපරාමාසී හොති අධානගාහී දුප්පටිනිස්සග්ගී. සො සත්ථරි පි අගාරවො විහරති අප්පතිස්සො. ධම්මෙ පි අගාරවො විහරති අප්පතිස්සො. සඞ්ඝෙ පි අගාරවො විහරති අප්පතිස්සො. සික්ඛාය පි න පරිපූරකාරී හොති. යො සො භික්ඛවෙ භික්ඛු සත්ථරි පි අගාරවො විහරති අප්පතිස්සො. ධම්මෙ පි -පෙ- සඞ්ඝෙපි -පෙ- සික්ඛාය පි න පරිපූරිකාරී, සො සඞ්ඝෙ විවාදං ජනෙති. සො හොති විවාදො බහුජන අහිතාය බහුජන අසුඛාය බහුනො ජනස්ස අනත්ථාය අහිතාය දුක්ඛාය දෙවමනුස්සානං. එවරූපඤ්චෙ තුම්හෙ භික්ඛවෙ විවාදමූලං අජ්ඣත්තං වා බහිද්ධා වා සමනුපස්සෙය්‍යාථ තත්‍ර තුම්හෙ භික්ඛවෙ තස්සෙව පාපකස්ස විවාදමූලස්ස පහානාය වායමෙය්‍යාථ. එවරූපඤ්චෙ තුම්හෙ භික්ඛවෙ විවාදමූලං අජ්ඣත්තං වා බහිද්ධා වා න සමනුපස්සෙය්‍යාථ, තත්‍ර තුම්හෙ භික්ඛවෙ තස්සෙව පාපකස්ස විවාදමූලස්ස ආයතිං අනවස්සවාය පටිපජ්ජෙය්‍යාථ. එවමෙතස්ස පාපකස්ස විවාදමූලස්ස පහානං හොති. එවමෙතස්ස පාපකස්ස විවාදමූලස්ස ආයතිං අනවස්සවො හොති. ඉමානි ඡ විවාදමූලානි විවාදධිකරණස්ස මූලං.

27. කතමානි තීණි අකුසලමූලානි විවාදධිකරණස්ස මූලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු ලුද්ධචිත්තා විවදන්ති, දුට්ඨචිත්තා විවදන්ති, මූළ්හචිත්තා විවදන්ති, ධම්මොති වා අධම්මොති වා විනයොති වා අවිනයොති වා භාසිතං ලපිතං තථාගතෙනාති වා අභාසිතං අලපිතං තථාගතෙනාති වා, ආචිණ්ණං තථාගතෙනාති වා අනාචිණ්ණං තථාගතෙනාති වා පඤ්ඤත්තං තථාගතෙනාති වා අපඤ්ඤත්තං තථාගතෙනාති වා ආපත්තීති වා අනාපත්තීති වා ලහුකාපත්තීති වා ගරුකාපත්තීති වා, සාවසෙසා ආපත්තීති වා අනවසෙසා ආපත්තීති වා, දුට්ඨුල්ලා ආපත්තීති වා අදුට්ඨුල්ලා ආපත්තීති වා, ඉමානි තීණි අකුසලමූලානි විවාදධිකරණස්ස මූලං.

26. තවද අනෙකක් කියමි. මහණෙනි, මහණෙක් ගුණමකු වූයේ වේ ... ඊර්ෂ්‍යා ඇත්තේ මසුරු වේ, ... ශඨ වූයේ මායා සහිත වේ, ... ලාමක ඊප්සා ඇත්තේ මිසදිටු වේ, ... තමා ගත් දෘෂ්ටිය දැඩි කොට ගත්තේ ආධානගාහී වූයේ තමාගේ දෘෂ්ටිය දුරලිය නො හැක්කේ වේ. මහණෙනි, යම් මහණෙක් තමාගේ දෘෂ්ටි දැඩි කොට ගත්තේ ආධානගාහී (දෘඪග්‍රාහී වූයේ) ත් දුක සේ බැහැර කළයුතු දෘෂ්ටි ඇත්තේත් වේ නම්, හේ ශාස්තෘහු කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ධර්මය කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, සඞ්ඝයා කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නො වෙයි. මහණෙනි, යමෙක් ශාස්තෘහු කෙරෙහිත් ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසේ නම්, ධර්මය කෙරෙහිත් ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසේ නම්, සඞ්ඝයා කෙරෙහිත් ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසේ නම්, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නො වේ නම්, හේ සඞ්ඝයා කෙරෙහි විවාද උපදවයි. ඒ විවාදය බොහෝ දෙනාට අවැඩ පිණිස, බොහෝ දෙනාට නොසුව පිණිස, බොහෝ දෙනාට අනර්ථ පිණිස, දෙවිමිනිසුනට අහිත පිණිස, දුක් පිණිස වෙයි. මහණෙනි, මෙබඳු වූ විවාදමූලයක් තෙපි තමන් කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් පිටත්හි හෝ දක්නහු නම්, මහණෙනි, එහි ලා තෙපි ඒ ලාමක වූ විවාදමූලයාගේ ම ප්‍රහාණය පිණිස වැයම් කරවු. මහණෙනි, මෙබඳු වූ විවාදමූලයක් තමන් කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් පිටත්හි හෝ තෙපි නො දක්නහු නම්, මහණෙනි, එහි ලා තෙපි ඒ ලාමක විවාදමූලයාගේ ම මත්තෙහි තමන් සතන්හි නො පහළ වනුවට පිළිපදිවු. මෙසේ ඒ ලාමක වූ විවාදමූලයාගේ ප්‍රහාණය වෙයි. මෙසේ මේ ලාමක වූ විවාදමූලයාගේ මත්තෙහි නොඉපැද්ම වෙයි. මේ විවාදමූල සය විවාදධිකරණයට මුල ය.

27. කවර අකුසල් මුල් තුනෙක් විවාදධිකරණයට මුල වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණහු 'දහමැ යි කියා හෝ නොදහමැ යි කියා හෝ විනයයැ යි කියා හෝ අවිනයයැ යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් වදරණලද්දේ ය, පවසන ලද්දේ යැ යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් නොවදරණ ලද්දේ ය. නො පවසන ලද්දේ යැ යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් ආචීර්ණ යැ යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් අනාචීර්ණ යැ යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් පණවන ලදැ යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් නො පණවන ලදැ යි කියා හෝ ඇවැතැ යි කියා හෝ නොඇවැතැ යි කියා හෝ ලුහු ඇවැතැ යි කියා හෝ ගුරු ඇවැතැ යි කියා හෝ සාවශෙෂ ඇවැතැ යි කියා හෝ අනවශෙෂ ඇවැතැ යි කියා හෝ දුළුල් ඇවැතැ යි කියා හෝ නොදුළුල් ඇවැතැ යි කියා හෝ ලුබ්ධ සිතැත්තෝ විවාද කෙරෙත් ද, ද්විෂ්ට සිතැත්තෝ විවාද කෙරෙත් ද. මූඪ සිතැත්තෝ විවාද කෙරෙත් ද, මෙසේ මේ තුන් අකුසල් මුල් විවාදධිකරණයට මුල් වේ.

කතමානි තීණි කුසලමූලානි විවාදධිකරණස්ස මූලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛූ අලුද්ධචිත්තා විවදන්ති, අදුට්ඨචිත්තා විවදන්ති, අමූළ්හචිත්තා විවදන්ති: ධම්මොති වා අධම්මොති වා -පෙ- දුට්ඨුල්ලා ආපත්තීති වා අදුට්ඨුල්ලං ආපත්තීති වා ඉමානි තීණි කුසලමූලානි විවාදධිකරණස්ස මූලං.

28. අනුවාදධිකරණස්ස කිං මූලං? ඡ අනුවාදමූලානි අනුවාදධිකරණස්ස මූලං. තීණි පි අකුසලමූලානි අනුවාදධිකරණස්ස මූලං. තීණි පි කුසලමූලානි අනුවාදධිකරණස්ස මූලං. කායො පි අනුවාදධිකරණස්ස මූලං වාචාපි අනුවාදධිකරණස්ස මූලං.

කතමානි ඡ අනුවාදමූලානි අනුවාදධිකරණස්ස මූලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු කොධනො හොති උපනාහී. යො සො භික්ඛු කොධනො හොති උපනාහී සො සත්ථරි පි අගාරවො විහරති අප්පතිස්සො, ධම්මෙ පි අගාරවො විහරති අප්පතිස්සො, සඞ්ඝෙ පි අගාරවො විහරති අප්පතිස්සො, සික්ඛාය පි න පරිපූරකාරී හොති. යො සො භික්ඛවෙ භික්ඛු සත්ථරි පි අගාරවො විහරති අප්පතිස්සො, ධම්මෙ පි -පෙ- සඞ්ඝෙ පි -පෙ- සික්ඛාය පි න පරිපූරකාරී. සො සඞ්ඝෙ අනුවාදං ජනෙති. සො හොති අනුවාදො බහුජන අහිතාය බහුජන අසුඛාය බහුනො ජනස්ස අනත්ථාය අහිතාය දුක්ඛාය දෙවමනුස්සානං. එවරූපඤ්චෙ තුම්හෙ භික්ඛවෙ අනුවාදමූලං අජ්ඣත්තං වා බහිද්ධා වා සමනුපස්සෙය්‍යාථ, තත්‍ර තුම්හෙ භික්ඛවෙ තස්සෙව පාපකස්ස අනුවාදමූලස්ස පහානාය වායමෙය්‍යාථ. එවරූපඤ්චෙ තුම්හෙ භික්ඛවෙ අනුවාදමූලා අජ්ඣත්තං වා බහිද්ධා වා න සමනුපස්සෙය්‍යාථ, තත්‍ර තුම්හෙ භික්ඛවෙ තස්සෙව පාපකස්ස අනුවාදමූලස්ස ආයතිං අනවස්සවාය පටිපජ්ජෙය්‍යාථ. එවමෙතස්ස පාපකස්ස අනුවාදමූලස්ස පහානං හොති. එවමෙතස්ස පාපකස්ස අනුවාදමූලස්ස ආයතිං අනවස්සවො හොති.

1. යො හොති- න. ම

කවර කුසල්මුල් තුනෙක් විවාදධිකරණයට මුල් වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් දහමැ යි කියා හෝ නොදහමැ යි කියා හෝ ... දුළුල් ඇවැතැ යි කියා හෝ නොදුළුල් ඇවැතැ යි කියා හෝ ලුබ්ධ නොවූ සිතැත්තාහු විවාද කෙරෙත් ද, විෂ්ට නොවූ සිතැත්තාහු විවාද කෙරෙත් ද, මූඪ නොවූ සිතැත්තාහු විවාද කෙරෙත් ද, මෙහි මේ තුන් කුසල් මුල් විවාදධිකරණයට මුල් වේ.

28. අනුවාදධිකරණයට මුල කවර යැ? අනුවාදයට (චෝදනාවට) මුල් වූ දැ සය අනුවාදධිකරණයට මුල් වේ. තුන් අකුසල් මුල් ද අනුවාදධිකරණයට මුල් වේ. තුන් කුසල් මුල් ද අනුවාදධිකරණයට මුල් වේ. කය ද අනුවාදධිකරණයට මුල් වේ, වචනය ද අනුවාදධිකරණයට මුල් වේ.

කවර නම් අනුවාදමූල සයෙක් අනුවාදධිකරණයට මුල් වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ක්‍රෝධ කරන්නේ, බැඳගත් වෛර ඇත්තේ වෙයි. මහණෙනි, යම් මහණෙක් ක්‍රෝධ කරන්නේ, බඩ වෛර ඇත්තේ වේ ද, හෙ තෙම ශාස්තෘහු කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ධර්මය කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, සඞ්ඝයා කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නො වෙයි. මහණෙනි, යම් මහණෙක් ශාස්තෘහු කෙරෙහි ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි ද, ධර්මය කෙරෙහි ද...සඞ්ඝයා කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි ද, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නො වෙයි ද, හෙ තෙම සඞ්ඝයා කෙරෙහි චෝදනා උපදවයි. ඒ චෝදනාව බොහෝ දෙනාට අහිත පිණිස, බොහෝ දෙනාට නොසුව පිණිස, බොහෝ දෙනාට අවැඩ පිණිස, දෙවිමිනිසුන්හට අහිත පිණිස දුක් පිණිස වෙයි. මහණෙනි, ඉදින් තෙපි මෙබඳු අනුවාදමූලයක් තමන්කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් බැහැරැ හෝ දක්නහු නම්, මහණෙනි, තෙපි එහි ඒ ලාමක වූ අනුවාදමූලයාගේ ම ප්‍රහාණය පිණිස වැයම් කරවු. මහණෙනි, ඉදින් තෙපි මෙබඳු අනුවාදමූලයක් තමන් කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් බැහැරැ හෝ නො දක්නහු නම්, මහණෙනි, එහි ලා තෙපි ඒ ලාමක වූ අනුවාදමූලයාගේ ම මත්තෙහි නොඉපැද්ම පිණිස පිළිපදිවු. මෙසේ මේ ලාමක වූ අනුවාදමූලයේ ප්‍රහාණය වෙයි, මෙසේ මේ ලාමක වූ අනුවාදමූලයේ මත්තෙහි නොඉපැද්ම වෙයි.

29. පුන ච පරං භික්ඛවෙ භික්ඛු මක්ඛී හොති පළාසී -පෙ- ඉස්සුකී හොති මච්ඡරී -පෙ- සඨො හොති මායාවී -පෙ- පාපිච්ඡො හොති මිච්ඡාදිට්ඨී -පෙ- සන්දිට්ඨිපරාමාසී හොති ආධානගාහී දුප්පටිනිස්සග්ගී. යො සො භික්ඛවෙ භික්ඛු සන්දිට්ඨිපරාමාසී හොති ආධානගාහී දුප්පටිනිස්සග්ගී. සො සත්ථරි පි අගාරවො විහරති අප්පතිස්සො, ධම්මෙ පි අගාරවො විහරති අප්පතිස්සො, සඞ්ඝෙ පි අගාරවො විහරති අප්පතිස්සො, සික්ඛාය පි න පරිපූරකාරී හොති. යො සො භික්ඛවෙ භික්ඛු සත්ථරි පි අගාරවො විහරති අප්පතිස්සො, ධම්මෙ පි -පෙ- සඞ්ඝෙ පි -පෙ- සික්ඛාය න පරිපූරකාරී, සො සඞ්ඝෙ අනුවාදං ජනෙති. සො හොති[1] අනුවාදො බහුජන අහිතාය බහුජනඅසුඛාය බහුනො ජනස්ස අනත්ථාය අහිතාය දුක්ඛාය දෙවමනුස්සානං. එවරූපං චෙ තුම්හෙ භික්ඛවෙ අනුවාදමූලං අජ්ඣත්තං වා බහිද්ධා වා සමනුපස්සෙය්‍යාථ, තත්‍ර තුම්හෙ භික්ඛවෙ තස්සෙව පාපකස්ස අනුවාදමූලස්ස පහානාය වායමෙය්‍යාථ. එවරූපං චෙ තුම්හෙ භික්ඛවෙ අනුවාදමූලං අජ්ඣත්තං වා බහිද්ධා වා න සමනුපස්සෙය්‍යාථ, තත්‍ර තුම්හෙ භික්ඛවෙ තස්සෙව පාපකස්ස අනුවාදමූලස්ස ආයතිං අනවස්සවාය පටිපජ්ජෙය්‍යාථ. එවමෙතස්ස පාපකස්ස අනුවාදමූලස්ස පහානං හොති. එවමෙතස්ස පාපකස්ස අනුවාදමූලස්ස ආයතිං අනවස්සවො හොති. ඉමානි ඡ අනුවාදමූලානි අනුවාදාධිකරණස්ස මූලං.

30. කතමානි තීණි අකුසලමූලානි අනුවාදාධිකරණස්ස මූලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛූ භික්ඛුං ලුද්ධචිත්තා අනුවදන්ති, දුට්ඨචිත්තා අනුවදන්ති, මූළ්හචිත්තා අනුවදන්ති, සීලවිපත්තියා වා ආචාරවිපත්තියා වා දිට්ඨිවිපත්තියා වා ආජීවවිපත්තියා වා, ඉමානි තීණි අකුසලමූලානි අනුවාදාධිකරණස්ස මූලං.

කතමානි තීණි කුසලමූලානි අනුවාදාධිකරණස්ස මූලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛූ භික්ඛුං අලුද්ධචිත්තා අනුවදන්ති, අදුට්ඨචිත්තා අනුවදන්ති, අමූළ්හචිත්තා අනුවදන්ති, සීලවිපත්තියා වා ආචාරවිපත්තියා වා දිට්ඨිවිපත්තියා වා ආජීවවිපත්තියා වා ඉමානි තීණි කුසලමූලානි අනුවාදාධිකරණස්ස මූලං.

---

1. යො හොති– න. ම.

2. දුද්දසයිකො– න. ම

29. තව ද අනෙකක් කියමි. මහණෙනි, මහණෙක් ගුණමකු වූයේ ඊර්ෂ්‍යාකරණුයේ මසුරු වූයේ වෙයි, ශඨ වූයේ මායා ඇත්තේ ... ලාමක ඊප්සා ඇත්තේ ... මිසදිටු වෙයි ... තමාගේ දෘෂ්ටිය දැඩි කොට ගන්නා සුලු වූයේ ආධානගාහී දුප්පටිනිශශී (දුරලීමට දුෂකර දෘෂ්ටි ඇත්තේ) වෙයි. හේ ශාස්තෘහු කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ, යටත්පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ධර්මය කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ, යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, සඞ්ඝයා කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ, යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නො වෙයි. මහණෙනි, යම් මහණෙක් ශාස්තෘහු කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙන්නේ ද, ධර්මය කෙරෙහි ද ... සඞ්ඝයා කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙන්නේ ද, ශික්ෂායෙහි පරිපූරකාරී නොවන්නේ ද, හේ සඞ්ඝයා කෙරෙහි අනුවාද (චෝදනා) උපදවයි. ඒ අනුවාදය බොහෝ දෙනාට අහිත පිණිස බොහෝ දෙනාට නොසුව පිණිස, බොහෝ දෙනාට අවැඩ පිණිස, දෙවිමිනිසුනට අහිත පිණිස, දුක් පිණිස වෙයි. මහණෙනි, ඉදින් තෙපි මෙබඳු අනුවාදමූලයක් තමා කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් බැහැර හෝ දක්නහු නම්, මහණෙනි, එහි ලා ඒ ලාමක වූ අනුවාදමූලයේ ප්‍රහාණය පිණිස වෑයම් කරවු, මහණෙනි, ඉදින් මෙබඳු අනුවාදමූලයක් තමන් කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් බැහැර හෝ නො දක්නහු නම්, මහණෙනි, තෙපි එහි ලා ඒ ලාමක අනුවාදමූලයේ මත්තෙහි නො ඉපැද්ම පිණිස පිළිපදිවු. මෙසේ මේ ලාමක අනුවාදමූලයේ ප්‍රහාණය වෙයි. මෙසේ මේ ලාමක අනුවාදමූලයේ මත්තෙහි නොඉපැද්ම වෙයි. මේ අනුවාදමූල සය අනුවාදධිකරණයේ මුල ය:

30. කවර තුන් අකුසල්මුල් කෙනෙක් අනුවාදධිකරණයට මුල් වෙත් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් ශීලවිපත්තියෙන් හෝ ආචාරවිපත්තියෙන් හෝ දෘෂ්ටිවිපත්තියෙන් හෝ ආජීවවිපත්තියෙන් හෝ මහණකුට ලුබ්ධ සිතැත්තාහු චෝදනා කෙරෙත් ද, ද්විෂ්ට සිතැත්තාහු චෝදනා කෙරෙත් ද, මූඪ සිතැත්තාහු චෝදනා කෙරෙත් ද, (මෙහිලා) මේ තුන් අකුසල් මුල්හු අනුවාදධිකරණයට මුල් වෙත්.

කවර තුන් කුසල්මුල් කෙනෙක් අනුවාදධිකරණයට මුල් වෙත් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණහු මහණකුට ශීලවිපත්තියෙන් හෝ ආචාරවිපත්තියෙන් හෝ දෘෂ්ටිවිපත්තියෙන් හෝ ආජීවවිපත්තියෙන් හෝ අලුබ්ධ සිතැත්තාහු චෝදනා කෙරෙත් ද, අද්විෂ්ට සිතැත්තාහු චෝදනා කෙරෙත් ද අමූඪ සිතැත්තාහු චෝදනා කෙරෙත් ද, (මෙසේ) මේ තුන් කුසල්මුල්හු අනුවාදධිකරණයට මුල් වෙත්.

31. කතමො කායො අනුවාදධිකරණස්ස මූලං? ඉධෙකච්චො දුබ්බණ්ණො හොති දුද්දසිකො ඔකොටිමකො බව්හාබාධො කාණො වා කුණී වා ඛඤ්ජො වා පක්ඛහතො වා යෙන නං අනුවදන්ති. අයං කායො අනුවාදධිකරණස්ස මූලං.

කතමා වාචා අනුවාදධිකරණස්ස මූලං? ඉධෙකච්චො දුබ්බචො හොති මම්මනො එළගලවාචො යායං නං අනුවදන්ති, අයං වාචා අනුවාදධිකරණස්ස මූලං.

32. ආපත්තාධිකරණස්ස කිං මූලං? ඡ ආපත්තිසමුට්ඨානා ආපත්තාධිකරණස්ස මූලං. අත්ථාපත්ති කායතො සමුට්ඨාති න වාචාතො න චිත්තතො. අත්ථාපත්ති වාචාතො සමුට්ඨාති න කායතො න චිත්තතො. අත්ථාපත්ති කායතො ච වාචාතො ච සමුට්ඨාති න චිත්තතො. අත්ථාපත්ති කායතො ච චිත්තතො ච සමුට්ඨාති න වාචාතො. අත්ථාපත්ති වාචාතො ච චිත්තතො ච සමුට්ඨාති න කායතො. අත්ථාපත්ති කායතො ච වාචාතො ච චිත්තතො ච සමුට්ඨාති. ඉමෙ ඡ ආපත්තිසමුට්ඨානා ආපත්තාධිකරණස්ස මූලං.

33. කිච්චාධිකරණස්ස කිං මූලං? කිච්චාධිකරණස්ස එකං මූලං: සඞ්ඝො.

34. විවාදධිකරණං කුසලං අකුසලං අබ්‍යාකතං. විවාදධිකරණං සියා කුසලං සියා අකුසලං සියා අබ්‍යාකතං. තත්ථ කතමං විවාදධිකරණං කුසලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛූ කුසලචිත්තා විවදන්ති ධම්මොති වා අධම්මොති වා -පෙ- දුට්ඨුල්ලා ආපත්තීති වා අදුට්ඨුල්ලා ආපත්තීති වා. යං තත්ථ භණ්ඩනං කලහො විග්ගහො විවාදො නානාවාදො අඤ්ඤථාවාදො විපච්චතාය වොහාරො මෙධගං ඉදං වුච්චති විවාදධිකරණං කුසලං.

තත්ථ කතමං විවාදධිකරණං අකුසලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛූ අකුසලචිත්තා විවදන්ති ධම්මොති වා අධම්මොති වා -පෙ- දුට්ඨුල්ලා ආපත්තීති වා අදුට්ඨුල්ලා ආපත්තීති වා. යං තත්ථ භණ්ඩනං කලහො විග්ගහො විවාදො නානාවාදො අඤ්ඤථාවාදො විපච්චතාය වොහාරො මෙධගං ඉදං වුච්චති විවාදධිකරණං අකුසලං.

31. කවර කයෙක් අනුවාදධිකරණයට මුල් වේ ද? යත්: මෙහි එක්තරා මහණෙක් යමෙකින් සෙස්සෝ ඔහුට චෝදනා කරන්නාහු නම් එසේ වූ නොමනා පැහැ ඇත්තේ, නොමනා දැකුම් ඇත්තේ, අඟුටුමිටි වූයේ, බොහෝ ආබාධ ඇත්තේ, කණෙක් හෝ කොරෙක් හෝ පිළෙක් හෝ පක්ෂඝාතියෙක් හෝ වෙයි. මේ ඔහුගේ කය (මෙසේ) අනුවාදධිකරණයට මුල් වෙයි.

කවර වචනයෙක් අනුවාදධිකරණයට මුල් වෙයි ද? යත්: මෙහි එක්තරා මහණෙක් යමෙකින් සෙස්සෝ ඔහුට චෝදනා කෙරෙද්ද එසේ වූ දුර්වචයෙක්, මුමුනන්නෙක්, කෙලතොලුවෙක් වෙයි. මෙහි මේ වචනය අනුවාදධිකරණයට මුල් වන නියා යි.

32. ආපත්‍යධිකරණයට මුල කවර යැ ආපත්තිසමුට්ඨාන සය ආපත්‍යධිකරණයට මුල් වෙයි. යම් ඇවැතෙක් කයෙන් නැඟේ ද, වචනයෙන් නො නැඟේ ද සිතින් නො නැඟේ ද එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. යම් ඇවැතෙක් වචනයෙන් නැඟේ ද, කයින් නො නැඟේ ද සිතින් නො නැඟේ ද එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. යම් ඇවැතෙක් කයිනුත් වචනයෙනුත් නැඟේ ද, සිතින් නො නැඟේ ද, එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. යම් ඇවැතෙක් කයිනුත් සිතිනුත් නැඟේ ද, වචනයෙන් නො නැඟේ ද, එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. යම් ඇවැතෙක් වචනයෙනුත් සිතිනුත් නැඟේ ද, කයින් නො නැඟේ ද, එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. යම් ඇවැතෙක් කයිනුත් වචනයෙනුත් සිතිනුත් නැඟේ ද, එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. මේ ආපත්තිසමුට්ඨාන සය ආපත්‍යධිකරණයට මුල් ය.

33. කෘත්‍යාධිකරණයට මුල කවර යැ? කෘත්‍යාධිකරණයට එක් මුලෙකි. ඒ සඞ්ඝ තෙමේ ය.

34. විවාදධිකරණය කුසල් වේ ද? අකුසල් වේ ද? නැතහොත් අව්‍යාකෘත වේ ද? යත්: විවාදධිකරණය ඇතැම් එකෙක් කුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අකුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අව්‍යාකෘත වන්නේ ය. ඔවුන් අතුරෙන් කුසල් වූ විවාදධිකරණය කවර යැ? මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් කුසල් සිතැත්තාහු මේ ධර්මයැ යි කියා හෝ අධර්මයැ යි කියා හෝ ... දුළුල් ඇවැතැ යි කියා හෝ නො දුළුල් ඇවැතැ යි කියා හෝ විවාද කෙරෙත්. එහි යම් ඩබරයෙක් කලහයෙක් විග්‍රහයෙක් විවාදයෙක් නානාවාදයෙක් අන්‍යථාවාදයෙක් පරුෂ ව්‍යවහාරයෙක් අරගලයෙක් වේ ද, මේ කුසල් වූ විවාදධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

එහි අකුසල් වූ විවාදධිකරණය කවර යැ? මහණෙනි, මෙහි මහණ-කෙනෙක් අකුසල් සිතැත්තාහු ධර්මයැ යි කියා හෝ අධර්මයැ යි කියා හෝ ... දුළුල් ඇවැතැ යි කියා හෝ නොදුළුල් ඇවැතැ යි කියා හෝ විවාද කෙරෙත්. එහි යම් ඩබරයෙක් කලහයෙක් පරුෂ ව්‍යවහාරයෙක්, අරගල-යෙක් වේ ද, මේ අකුසල් වූ විවාදධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

තත්ථ කතමං විවාදාධිකරණං අව්‍යාකතං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛූ අව්‍යාකතචිත්තා විවදන්ති ධම්මොති වා අධම්මොති වා –පෙ– දුට්ඨුල්ලා ආපත්තීති වා අදුට්ඨුල්ලා ආපත්තීති වා. යං තත්ථ භණ්ඩනං කලහො –පෙ– වොහාරො මෙධගං ඉදං වුච්චති විවාදාධිකරණං අව්‍යාකතං.

අනුවාදාධිකරණං කුසලං, අකුසලං, අව්‍යාකතං. අනුවාදාධිකරණං සියා කුසලං සියා අකුසලං සියා අව්‍යාකතං.

තත්ථ කතමං අනුවාදාධිකරණං කුසලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛූ භික්ඛුං කුසලචිත්තා අනුවදන්ති සීලවිපත්තියා වා ආචාරවිපත්තියා වා දිට්ඨිවිපත්තියා වා ආජීවවිපත්තියා වා. යො තත්ථ අනුවාදො අනුවදනා අනුල්ලපනා අනුභණනා අනුසම්පවඞ්කතා අබ්භුස්සහනතා අනුබලප්පදානං ඉදං වුච්චති අනුවාදාධිකරණං කුසලං.

තත්ථ කතමං අනුවාදාධිකරණං අකුසලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛූ භික්ඛුං අකුසලචිත්තා අනුවදන්ති සීලවිපත්තියා වා –පෙ– ආජීවවිපත්තියා වා, යො තත්ථ අනුවාදො –පෙ– අබ්භුස්සහනතා අනුබලප්පදානං ඉදං වුච්චති අනුවාදාධිකරණං අකුසලං. තත්ථ කතමං අනුවාදාධිකරණං අව්‍යාකතං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛූ භික්ඛුං අව්‍යාකතචිත්තා අනුවදන්ති සීලවිපත්තියා වා –පෙ– ආජීවවිපත්තියා වා. යො තත්ථ අනුවාදො –පෙ– අනුබලප්පදානං ඉදං වුච්චති අනුවාදාධිකරණං අව්‍යාකතං.

36. ආපත්තාධිකරණං අකුසලං අව්‍යාකතං? ආපත්තාධිකරණං සියා අකුසලං සියා අව්‍යාකතං. නත්ථි ආපත්තාධිකරණං කුසලං.

තත්ථ කතමං ආපත්තාධිකරණං අකුසලං? යං ජානන්තො සඤ්ජානන්තො චෙච්ච අභිවිතරිත්වා වීතික්කමො, ඉදං වුච්චති ආපත්තාධිකරණං අකුසලං.

එහි අව්‍යාකෘත වූ විවාදාධිකරණය කවර යැ? මහණෙනි, මෙහි මහණහු අව්‍යාකෘත සිතැත්තාහු, මේ දහමැ යි කියා හෝ නොදහමැ යි කියා හෝ ... මේ දුළුල් ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ නොදුළුල් ඇවැතැ යි කියා හෝ විවාද කෙරෙත්. එහි යම් ඩබරයෙක්, කලහයෙක් පරුෂ ව්‍යවහාරයෙක්, අරගලයෙක් වේ ද, මෙය අව්‍යාකෘත විවාදධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

35. අනුවාදධිකරණය කුසල් වේ ද? අකුසල් වේ ද? අව්‍යාකෘත වේ ද? අනුවාදධිකරණය ඇතැම් එකෙක් කුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අකුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අව්‍යාකෘත වන්නේ ය.

ඔවුන් අතුරෙන් කුසල් වූ අනුවාදධිකරණය කවරේ ද? යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් කුසල් සිතැත්තෝ මහණකුට ශීලවිපත්තියෙන් ආචාරවිපත්තියෙන් හෝ දෘෂ්ටිවිපත්තියෙන් හෝ ආජීවවිපත්තියෙන් හෝ චෝදනා කෙරෙත්. එහි යම් චෝදනාවෙක්, දෙස් නැඟීමෙක්, පුන පුනා දෙස් මතු කොට කීමෙක්, පුන පුනා දෙස් ගිණීමෙක්, පුන පුනා තිදෙරින් නැමීමෙක්, වෙසෙසින් උත්සාහ කිරීමෙක්, අනුබල දීමෙක් වේ ද, මේ කුසල් වූ අනුවාදධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

එහි අකුසල් වූ අනුවාදධිකරණය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් අකුසල් සිතැත්තෝ මහණකුට ශීලවිපත්තියෙන් හෝ ... ආජීවවිපත්තියෙන් හෝ චෝදනා කෙරෙත් ද, එහි යම් චෝදනාවෙක් ... උත්සාහ කිරීමෙක්, අනුබල දීමෙක් වේ ද, මේ අකුසල් වූ අනුවාදධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

එහි අව්‍යාකෘත වූ අනුවාදධිකරණය කවරේ වේ ද? මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් අව්‍යාකෘත සිතැත්තෝ මහණකුට ශීලවිපත්තියෙන් හෝ ... ආජීවවිපත්තියෙන් හෝ චෝදනා කෙරෙත් ද ... එහි යම් චෝදනාවෙක් ... අනුබල දීමෙක් වේ ද, මෙය අව්‍යාකෘත අනුවාදධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

36. ආපත්‍යධිකරණය අකුසල් වේ ද? අව්‍යාකෘත වේ ද? කිසි ආපත්‍යධිකරණයෙක් (ඇවැත් පිළිබඳ නඩුවෙක්) අකුසල් වන්නේ ය, කිසි ආපත්‍යධිකරණයෙක් අව්‍යාකෘත වන්නේ ය. කුසල් වූ ආපත්ත්‍යධිකරණයෙක් නැත.

එහි අකුසල් වූ ආපත්ත්‍යධිකරණය කවරේ ද? දන්නේ, හඳුනන්නේ, සිතා, උපක්‍රම විසින් මැඩ යම් සිකපදයක්හු පිළිබඳ ව්‍යතික්‍රමයෙක් වේ ද, මේ අකුසල් වූ ආපත්ත්‍යධිකරණයැ යි කියනු ලැබෙ.

තත්ථ කතමං ආපත්තාධිකරණං අබ්‍යාකතං? යං අජානන්තො අසඤ්ජානන්තො අචෙච්ච අනභිවිතරිත්වා වීතික්කමො, ඉදං වුච්චති ආපත්තාධිකරණං අබ්‍යාකතං.

37. කිච්චාධිකරණං කුසලං අකුසලං අබ්‍යාකතං? කිච්චාධිකරණං සියා කුසලං, සියා අකුසලං, සියා අබ්‍යාකතං.

තත්ථ කතමං කිච්චාධිකරණං කුසලං? යං සඞ්ඝො කුසලචිත්තො කම්මං කරොති අපලොකනකම්මං ඤත්තිකම්මං ඤත්තිදුතියකම්මං ඤත්තිචතුත්ථකම්මං, ඉදං වුච්චති කිච්චාධිකරණං කුසලං.

තත්ථ කතමං කිච්චාධිකරණං අකුසලං? යං සඞ්ඝො අකුසලචිත්තො කම්මං කරොති අපලොකනකම්මං ඤත්තිකම්මං ඤත්තිදුතියකම්මං ඤත්තිචතුත්ථකම්මං, ඉදං වුච්චති කිච්චාධිකරණං අකුසලං.

තත්ථ කතමං කිච්චාධිකරණං අබ්‍යාකතං? යං සඞ්ඝො අබ්‍යාකතචිත්තො කම්මං කරොති අපලොකනකම්මං ඤත්තිකම්මං ඤත්තිදුතියකම්මං ඤත්තිචතුත්ථකම්මං, ඉදං වුච්චති කිච්චාධිකරණං අබ්‍යාකතං.

38. විවාදො විවාදාධිකරණං, විවාදො නො අධිකරණං, අධිකරණං නො විවාදො, අධිකරණඤ්චෙව විවාදො ච. සියා විවාදො විවාදාධිකරණං, සියා විවාදො නො අධිකරණං, සියා අධිකරණං නො විවාදො, සියා අධිකරණඤ්චෙව විවාදො ච.

තත්ථ කතමො විවාදො විවාදාධිකරණං? ඉධ භික්ඛූ භික්ඛූ විවදන්ති ධම්මොති වා අධම්මොති වා -පෙ- දුට්ඨුල්ලා ආපත්තීති වා අදුට්ඨුල්ලා ආපත්තීති වා. යං තත්ථ භණ්ඩනං කලහො විග්ගහො විවාදො නානාවාදො අඤ්ඤථාවාදො විපච්චතාය වොහාරො මෙධගං, අයං විවාදො විවාදාධිකරණං.

එහි අව්‍යාකෘත වූ ආපත්ත්‍යාධිකරණය කවරේ ද යත්: නොදන්නේ, නොහඳුනන්නේ, නො සිතා, උපක්‍රම නො කොට යම් සිකපදයක් පිළිබඳ ව්‍යතික්‍රමයෙක් වේ ද, මේ අව්‍යාකෘත වූ ආපත්ත්‍යාධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

37. කෘත්‍යාධිකරණය කුසල් ද අකුසල් ද අව්‍යාකෘත ද යත්: ඇතැම් කෘත්‍යාධිකරණයෙක් කුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අකුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අව්‍යාකෘත වන්නේ ය.

එහි කුසල් වූ කෘත්‍යාධිකරණය කවරේ ද සඞ්ඝ තෙමේ කුසල් සිතැත්තේ අපලෝකනකර්ම ඥප්තිකර්ම, ඥප්තිවිතීයකර්ම, ඥප්ති චතුර්ථ කර්ම යන යම් කර්මයක් කරන්නේ ද, මේ කුසල් වූ කෘත්‍යාධි-කරණයැ යි කියනු ලැබේ.

එහි අකුසල් වූ කෘත්‍යාධිකරණය කවරේ ද? සඞ්ඝ තෙමේ අකුසල් සිතැත්තේ අපලෝකනකර්ම, ඥප්තිකර්ම, ඥප්තිද්විතීයකර්ම, ඥප්ති චතුර්ථකර්ම යන යම් කර්මයක් කරන්නේ ද, මේ අකුසල් වූ කෘත්‍යාධි-කරණයැ යි කියනු ලැබේ.

එහි අව්‍යාකෘත වූ කෘත්‍යාධිකරණය කවරේ ද? සඞ්ඝ තෙමේ අව්‍යාකෘත සිතැත්තේ ආලෝකනකර්ම, ඥප්තිකර්ම, ඥප්තිවිතීයකර්ම, ඥප්ති චතුර්ථ කර්ම යන යම් කර්මයක් කරන්නේ ද, මෙය අව්‍යාකෘත වූ කෘත්‍යාධි-කරණයැ යි කියනු ලැබේ.

38. විවාදයෙක් වූ විවාදාධිකරණයෙකි, විවාදයෙක් වූ අධිකරණ නො වූවෙකි, අධිකරණයෙක් වූ විවාද නො වූයෙකි, අධිකරණ ද විවාද ද වූවෙකි. ඇතැම් විවාදයෙක් විවාදාධිකරණ වන්නේ ය, ඇතැම් විවාදයෙක් අධිකරණ නො වන්නේය, ඇතැම් අධිකරණයෙක් විවාද නො වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අධිකරණ ද විවාද ද වන්නේ ය.

එහි කවර විවාදයෙක් විවාදාධිකරණ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණහු ධර්ම යැ යි කියා හෝ අධර්ම යැ යි කියා හෝ ... දුළුල් ඇවැතැ යි කියා හෝ නොදුළුල් ඇවැතැ යි කියා හෝ විවාද කෙරෙත්. එහි යම් අරගලයෙක්, කලහයෙක්, උනුනට විරුද්ධ ගැන්මෙක්, විරුද්ධ වාදයෙක්, නානාවාදයෙක්, අන් පරිද්දෙකින් වූ වාදයෙක්, සිතැ දුක් පහළ කරනු පිණිස වූ වචනයෙක්, රළු බස් දෙඩුමෙක් වේ ද, මේ විවාදය විවාදාධිකරණ වෙයි.

තත්ථ කතමො විවාදො නො අධිකරණං? මාතා පි පුත්තෙන විවදති, පුත්තො පි මාතරා විවදති, පිතා පි පුත්තෙන විවදති, පුත්තො පි පිතරා විවදති, භාතා පි භාතරා විවදති, භාතා පි භගිනියා විවදති, භගිනී පි භාතරා විවදති, සහායො පි සහායෙන විවදති. අයං විවාදො නො අධිකරණං.

තත්ථ කතමං අධිකරණං නො විවාදො? අනුවාදාධිකරණං ආපත්තාධිකරණං කිච්චාධිකරණං, ඉදං අධිකරණං නො විවාදො.

තත්ථ කතමං අධිකරණඤ්චෙව විවාදො ච? විවාදාධිකරණං අධිකරණඤ්චෙව විවාදො ච.

39. අනුවාදො අනුවාදාධිකරණං, අනුවාදො නො අධිකරණං, අධිකරණං නො අනුවාදො, අධිකරණඤ්චෙව අනුවාදො ච, සියා අනුවාදො අනුවාදාධිකරණං, සියා අනුවාදො නො අධිකරණං, සියා අධිකරණං නො අනුවාදො, සියා අධිකරණඤ්චෙව අනුවාදො ච.

තත්ථ කතමො අනුවාදො අනුවාදාධිකරණං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛූ භික්ඛුං අනුවදන්ති සීලවිපත්තියා වා ආචාරවිපත්තියා වා දිට්ඨිවිපත්තියා වා ආජීවවිපත්තියා වා. යො තත්ථ අනුවාදො අනුවදනා අනුල්ලපනා අනුභණනා අනුසම්පවඞ්කතා අබ්භුස්සහනතා අනුබලප්පදානං, අයං අනුවාදො අනුවාදාධිකරණං.

තත්ථ කතමො අනුවාදො නො අධිකරණං? මාතා පි පුත්තං අනුවදති, පුත්තො පි මාතරං අනුවදති, පිතා පි පුත්තං අනුවදති, පුත්තො පි පිතරං අනුවදති, භාතා පි භාතරං අනුවදති, භාතා පි භගිනිං අනුවදති, භගිනී පි භාතරං අනුවදති, සහායො පි සහායං අනුවදති, අයං අනුවාදො නො අධිකරණං.

තත්ථ කතමං අධිකරණං නො අනුවාදො? ආපත්තාධිකරණං කිච්චාධිකරණං විවාදාධිකරණං, ඉදං අධිකරණං නො අනුවාදො.

තත්ථ කතමො අධිකරණඤ්චෙව අනුවාදො ච? අනුවාදාධිකරණං අධිකරණඤ්චෙව අනුවාදො ච.

එහි කවර විවාදයෙක් අධිකරණ නො වේ ද යත්: මව ද පුතු හා විවාද කෙරෙයි, පුතා ද මව හා විවාද කෙරෙයි, පියා ද පුතු හා විවාද කෙරෙයි, පුතා ද පියා හා විවාද කෙරෙයි, බෑයා ද බිහිනිය හා විවාද කෙරෙයි, බිහිනි ද බෑයා හා විවාද කෙරෙයි, යහළුවා ද යහළුවා හා විවාද කෙරෙයි. මේ විවාදය යි, අධිකරණයෙක් නො වේ.

එහි කවර දෑයෙක් අධිකරණ වේ ද? විවාදයෙක් නො වේ ද? යත්: අනුවාදධිකරණය ද ආපත්තාධිකරණය ද යන කෘත්‍යාධිකරණය ද යන මෙය අධිකරණ වෙයි, විවාදයෙක් නො වෙයි.

එහි කවරෙක් අධිකරණයත් විවාදයත් වේ ද යත්: විවාදධිකරණය අධිකරණයත් විවාදයත් වේ.

39. අනුවාද වූ අනුවාදධිකරණයෙකි, අනුවාදවූ අධිකරණ නො වූයෙකි, අධිකරණ වූ අනුවාද නොවූයෙකි, අධිකරණ ද අනුවාද වූයෙකි, ඇතැම් අනුවාදයෙක් අනුවාදධිකරණ වන්නේ ය, ඇතැම් අනුවාදයෙක් අධිකරණ නො වන්නේ ය, ඇතැම් අධිකරණයෙක් අනුවාද නො වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අධිකරණ ද අනුවාද ද වන්නේ ය.

එහි කවර අනුවාදයෙක් අනුවාදධිකරණ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණහු මහණකුට ශීලවිපත්තියෙන් හෝ ආචාරවිපත්තියෙන් හෝ දෘෂ්ටිවිපත්තියෙන් හෝ ආජීවවිපත්තියෙන් හෝ චෝදනා කෙරෙත්. එහි යම් අනුවාදයෙක් (චෝදනාවෙක්) දොස් නැඟීමෙක්, පුන පුනා දොස් මතු කොට කීමෙක්, පුන පුනා දොස් බිණීමෙක්, පුන පුනා තිදෙරින් නැමීමෙක්, වෙසෙසින් උත්සාහ කිරීමෙක්, අනුබල දීමෙක් වෙයි ද, මේ අනුවාදය අනුවාදධිකරණ වේ.

එහි කවර අනුවාදයෙක් අධිකරණ නො වේ ද යත්: මව ද පුතුට චෝදනා කෙරෙයි, පුතා ද මවට චෝදනා කෙරෙයි, පියා ද පුතාට චෝදනා කෙරෙයි, පුතා ද පියාට චෝදනා කෙරෙයි, බෑයා ද බෑයාට චෝදනා කෙරෙයි, බෑයා ද බිහිනියට චෝදනා කෙරෙයි, බිහිනි ද බෑයාට චෝදනා කෙරෙයි, යහළුවා ද යහළුවාට චෝදනා කෙරෙයි. මේ අනුවාදය යි (චෝදනාව යි), අධිකරණයෙක් නො වෙයි.

එහි කිමෙක් අධිකරණ වේ ද? අනුවාද නො වේ ද යත්: ආපත්තාධිකරණය, කෘත්‍යාධිකරණය, විවාදධිකරණය යන මේ අධිකරණ වෙයි, අනුවාද නො වෙයි.

එහි කවරෙක් අධිකරණයත් අනුවාදයත් වේ ද යත්: අනුවාදධිකරණය අධිකරණ ද වේ අනුවාද ද වේ.

40. ආපත්ති ආපත්තාධිකරණං, ආපත්ති නො අධිකරණං, අධිකරණං නො ආපත්ති, අධිකරණඤ්චෙව ආපත්ති ච, සියා ආපත්ති ආපත්තාධිකරණං, සියා ආපත්ති නො අධිකරණං, සියා අධිකරණං නො ආපත්ති, සියා අධිකරණඤ්චෙව ආපත්ති ච.

තත්ථ කතමං ආපත්ති ආපත්තාධිකරණං? පඤ්චපි ආපත්තික්ඛන්ධා ආපත්තාධිකරණං, සත්තපි ආපත්තික්ඛන්ධා ආපත්තාධිකරණං, අයං ආපත්ති ආපත්තාධිකරණං.

තත්ථ කතමං ආපත්ති නො අධිකරණං? සොතාපත්ති සමාපත්ති, අයං ආපත්ති නො අධිකරණං.

තත්ථ කතමං අධිකරණං නො ආපත්ති? කිච්චාධිකරණං විවාදාධිකරණං අනුවාදාධිකරණං ඉදං අධිකරණං නො ආපත්ති.

තත්ථ කතමං අධිකරණඤ්චෙව ආපත්ති ච? ආපත්තාධිකරණං අධිකරණඤ්චෙව ආපත්ති ච.

41. කිච්චං කිච්චාධිකරණං, කිච්චං නො අධිකරණං, අධිකරණං නො කිච්චං, අධිකරණඤ්චෙව කිච්චඤ්ච සියා කිච්චං කිච්චාධිකරණං, සියා කිච්චං නො අධිකරණං, සියා අධිකරණං නො කිච්චං, සියා අධිකරණඤ්චෙව කිච්චඤ්ච.

තත්ථ කතමං කිච්චං කිච්චාධිකරණං? යා සඞ්ඝස්ස කිච්චයතා කරණීයතා අපලොකනකම්මං ඤත්තිකම්මං ඤත්තිදුතියකම්මං ඤත්තිචතුත්ථකම්මං, ඉදං කිච්චං කිච්චාධිකරණං.

තත්ථ කතමං කිච්චං නො අධිකරණං? ආචරියකිච්චං උපජ්ඣායකිච්චං සමානුපජ්ඣායකිච්චං සමානාචරියකිච්චං ඉදං කිච්චං නො අධිකරණං.

තත්ථ කතමං අධිකරණං නො කිච්චං? විවාදාධිකරණං අනුවාදාධිකරණං ආපත්තාධිකරණං, ඉදං අධිකරණං නො කිච්චං.

තත්ථ කතමං අධිකරණඤ්චෙව කිච්චඤ්ච? කිච්චාධිකරණං අධිකරණඤ්චෙව කිච්චඤ්ච.

40. ආපත්ති වූ ආපත්තාධිකරණයෙකි, ආපත්ති වූ අධිකරණ නො වූ එකෙක, අධිකරණ වූ ආපත්ති නොවූ එකෙක, අධිකරණ ද ආපත්ති ද වූ එකෙක, ඇතැම් ආපත්තියෙක් ආපත්තාධිකරණ වන්නේ ය, ඇතැම් ආපත්තියෙක් අධිකරණ නො වන්නේ ය, ඇතැම් අධිකරණයෙක් ආපත්ති නො වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අධිකරණත් ආපත්තිත් වන්නේ ය.

එහි ආපත්ති වූ ආපත්තාධිකරණය කවරේ ද ආපත්තිස්කන්ධ පස ම ආපත්තාධිකරණ යි, ආපත්තිස්කන්ධ සත ම ආපත්තාධිකරණ යි. මේ ආපත්ති ද ආපත්තාධිකරණ ද වූ දැය යි.

එහි කවර දැයෙක් ආපත්ති වේ ද? අධිකරණ නොවේ ද යත්: කෘත්‍යාධිකරණය විවාදධිකරණය අනුවාදධිකරණය යන මේ අධිකරණ වෙයි, ආපත්ති නො වෙයි.

එහි කවර එකෙක් ආපත්ති වේ ද, අධිකරණ නො වේ ද යත්: ශ්‍රෝත ආපත්තිය ද සමාපත්තිය ද යන මෙ ආපත්ති යි, අධිකරණ නො වෙයි.

එහි කවර එකෙක් අධිකරණ වේ ද, ආපත්ති නො වේ ද? යත්: කෘත්‍යාධිකරණය විවාදධිකරණය අනුවාදධිකරණය යන මෙය අධිකරණ යි, ආපත්ති නො වේ.

එහි කවරෙක් අධිකරණත් ආපත්තිත් වේ ද යත්: ආපත්තාධිකරණය අධිකරණ ද ආපත්ති ද වේ.

41. කෘත්‍යය වූ කෘත්‍යාධිකරණයෙකි, කෘත්‍යය වූ අධිකරණ නො වූ යෙකි, අධිකරණ වූ කෘත්‍යය නොවූයෙකි, අධිකරණ ද කෘත්‍ය ද වූයෙකි. ඇතැම් කෘත්‍යයෙක් කෘත්‍යාධිකරණ වන්නේ ය, ඇතැම් කෘත්‍යයෙක් අධිකරණ නො වන්නේ ය, ඇතැම් අධිකරණයෙක් කෘත්‍ය නො වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අධිකරණ ද කෘත්‍ය ද වන්නේ ය.

එහි කවර කෘත්‍යයෙක් කෘත්‍යාධිකරණ වේ ද යත්: අපලෝකන කර්ම, ඥප්ති කර්ම, ඥප්තිද්විතීයකර්ම, ඥප්තිචතුර්ථකර්ම යන සංඝයාගේ යම් කෘත්‍ය කරන බවෙක් කටයුතු කරන බවෙක් වේ ද, මේ කෘත්‍ය ද කෘත්‍යාධිකරණ ද වේ.

එහි කවර කෘත්‍යයෙක් අධිකරණ නො වේ ද යත්: ඇදුරන් පිළිබඳ කිස, උපාධ්‍යායයා පිළිබඳ කිස, සමාන උපාධ්‍යායයා පිළිබඳ කිස, සමානාචාර්යා පිළිබඳ කිස යන මේ අධිකරණ නොවූ කෘත්‍යය ය.

එහි කවරෙක් කෘත්‍ය නොවූ අධිකරණයෙක් වේ ද යත්: විවාදධිකරණ අනුවාදධිකරණ ආපත්තාධිකරණ යන මෙය අධිකරණ ය, කෘත්‍ය නො වේ.

එහි කවර එකෙක් අධිකරණයත් කෘත්‍යයත් වේ ද යත්: කෘත්‍යාධිකරණය අධිකරණය ද වේ, කෘත්‍යය ද වේ.

අධිකරණ වූපසමනං

42. විවාදාධිකරණං කතිහි සමථෙහි සම්මති? විවාදාධිකරණං ද්වීහි සමථෙහි සම්මති සම්මුඛාවිනයෙන ච යෙභුය්‍යසිකාය ච.

සියා විවාදාධිකරණං එකං සමථං අනාගම්ම යෙභුය්‍යසිකං එකෙන සමථෙන සම්මෙය්‍ය සම්මුඛාවිනයෙනා ?ති. සියාති'ස්ස වචනීයං. යථා කථං විය? ඉධ භික්ඛූ විවදන්ති ධම්මො ති වා අධම්මො ති වා. විනයො ති වා අවිනයො ති වා, භාසිතං ලපිතං තථාගතෙනාති වා, අභාසිතං අලපිතං තථාගතෙනාති වා, ආචිණ්ණං තථාගතෙනාති වා, අනාචිණ්ණං තථාගතෙනාති වා, පඤ්ඤත්තං තථාගතෙනාති වා, අපඤ්ඤත්තං තථාගතෙනාති වා, ආපත්තීති වා, අනාපත්තීති වා, ලහුකාපත්තීති වා, ගරුකාපත්තීති වා, සාවසෙසාපත්තීති වා, අනවසෙසාපත්තීති වා, දුට්ඨුල්ලාපත්තීති වා, අදුට්ඨුල්ලාපත්තීති වා, තෙ චෙ භික්ඛවෙ භික්ඛූ සක්කොන්ති තං අධිකරණං වූපසමෙතුං, ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්තං. කෙන වූපසන්තං? සම්මුඛාවිනයෙන.

43. කිඤ්ච තත්ථ සම්මුඛාවිනයස්මිං? සඞ්ඝසම්මුඛතා ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා පුග්ගලසම්මුඛතා.

කා ච තත්ථ සඞ්ඝසම්මුඛතා? යාවතිකා භික්ඛූ කම්මප්පත්තා තෙ ආගතා හොන්ති ඡන්දාරහානං ඡන්දො ආහටො හොති, සම්මුඛීභූතා න පටික්කොසන්ති, අයං තත්ථ සඞ්ඝසම්මුඛතා.

කා ච තත්ථ ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා? යෙන ධම්මෙන යෙන විනයෙන යෙන සත්ථුසාසනෙන තං අධිකරණං වූපසම්මති අයං තත්ථ ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා.

කා ච තත්ථ පුග්ගලසම්මුඛතා? යො ච විවදති, යෙන ච විවදති, උභො අත්ථපච්චත්ථිකා සම්මුඛීභූතා හොන්ති, අයං තත්ථ පුග්ගලසම්මුඛතා.

අධිකරණ සන්හිඳුවීම

42. විවාදධිකරණය ශමථ කීයෙකින් සන්හිඳේද? සම්මුඛාවිනයෙන් ද යෙභුය්‍යසිකායෙන් ද යන ශමථ දෙකින් සන්හිඳේ.

විවාදධිකරණය යෙභුය්‍යසිකා නම් එක් ශමථයට නො පැමිණ සම්මුඛාවිනය නම් වූ එක් ශමථයෙන් සන්හිඳෙන්නේ ය යන්න විය හැකි ද? විය හැක්කැ යි ඔහුට කිය යුතු. ඒ කෙසේ ද යත්: මෙහි මහණහු ධර්මයැ යි හෝ අධර්මයැ යි හෝ විනයයැ යි හෝ අවිනය යැ යි හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද්‍ද යි දෙසන ලද්‍ද යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් නො වදරන ලද්‍ද යි නො දෙසන ලද්‍ද යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් පුරුදු කරන ලද්‍ද යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් පුරුදු නො කරන ලද්‍ද යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් පනවන ලද්‍ද යි කියා හෝ තථා-ගතයන් වහන්සේ විසින් නො පනවන ලද්‍ද යි කියා හෝ ඇවැතැ යි කියා හෝ නොඇවැතැ යි කියා හෝ ලුහු ඇවැතැ යි කියා හෝ ගුරු ඇවැතැ යි කියා හෝ සාවශෙෂ ඇවැතැ යි කියා හෝ අනවශෙෂ ඇවැතැයි කියා හෝ දුළුල් ඇවැතැ යි කියා හෝ නොදුළුල් ඇවැතැයි කියා හෝ විවාද කෙරෙත් ද, මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණහු මේ අධිකරණය සන්හිඳුවන්නට හැකි වෙත් ද, මහණෙනි, එසේ කලැ මේ අධිකරණය සන්හිඳුවන ලද්‍ද යි කියනු ලැබේ. කිමෙකින් සන්හිඳුවන ලද්දේ ද යත්: සම්මුඛවිනයයෙන් සංසිඳුවන ලද්දේ ය.

43. එහි සම්මුඛාවිනය යනු කිමෙක් ද? සංඝ සම්මුඛතාව, ධර්ම-සම්මුඛතාව විනයසම්මුඛතාව, පුද්ගලසම්මුඛතාව යන මොහු ය.

එහි සංඝසම්මුඛතාව කවර යැ? යම් පමණ භික්ෂු කෙනෙක් විනය කර්‍මයට සුදුසු වෙත් ද, ඔහු ආවාහු වෙත් ද, ඡන්‍දය දීමට සුදුසු මහණුන් ගේ ඡන්‍දය ගෙනෙන ලද්දේ වේ ද, හමු වූ මහණහු ප්‍රතික්‍රෝශ නො කෙරෙත් ද මෙය එහි සඞ්ඝ සම්මුඛතාව වේ. එහි ධර්‍මසම්මුඛතා විනය සම්මුඛතා කවුරු යැ? යම් විනයයෙකින්, යම් ශාස්තෘශාසනයෙකින් ඒ අධිකරණය සංසිඳේ ද, මේ ධර්ම විනය දෙක එහි ධර්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා නම් වේ.

එහි පුද්ගල සම්මුඛතා නම් කවර යැ? යමෙකුත් විවාද කෙරේ ද, යමකු හාත් විවාද කෙරේ ද,

ඒ දෙ පසෙහි වූවෝ හමු වූවාහු වෙත් ද, මේ එහි පුද්ගල සම්මුඛතා යි.

එවං වූපසන්තඤ්චෙ භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උක්කොටෙති උක්කොටනකං පාචිත්තියං. ඡන්දදායකො ඛීයති ඛීයනකං පාචිත්තියං.

තෙ චෙ භික්ඛවෙ භික්ඛූ න සක්කොන්ති තං අධිකරණං තස්මිං ආවාසෙ වූපසමෙතුං, තෙහි භික්ඛවෙ භික්ඛූහි යස්මිං ආවාසෙ බහුතරා[1] භික්ඛූ සො ආවාසො ගන්තබ්බො. තෙ චෙ භික්ඛවෙ භික්ඛූ තං ආවාසං ගච්ඡන්තා අන්තරාමග්ගෙ සක්කොන්ති තං අධිකරණං වූපසමෙතුං ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්තං. කෙන වූපසන්තං? සම්මුඛාවිනයෙන. කිඤ්ච තත්‍ථ සම්මුඛාවිනයස්මිං? සඞ්ඝසම්මුඛතා ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා පුග්ගලසම්මුඛතා.

44. කා ච තත්‍ථ සඞ්ඝසම්මුඛතා? යාවතිකා භික්ඛූ කම්මප්පත්තා තෙ ආගතා හොන්ති, ඡන්දාරහානං ඡන්දො ආහටො හොති, සම්මුඛීභූතා න පටික්කොසන්ති, අයං තත්‍ථ සඞ්ඝසම්මුඛතා.

කා ච තත්‍ථ ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා? යෙන ධම්මෙන යෙන විනයෙන යෙන සත්‍ථුසාසනෙන තං අධිකරණං වූපසම්මති, අයං තත්‍ථ ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා.

කා ච තත්‍ථ පුග්ගලසම්මුඛතා? යො ච විවදති, යෙන ච විවදති, උභො අත්තපච්චත්‍ථිකා සම්මුඛීභූතා හොන්ති, අයං තත්‍ථ පුග්ගලසම්මුඛතා. එවං වූපසන්තං චෙ භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උක්කොටෙති, උක්කොටනකං පාචිත්තියං, ඡන්දදායකො ඛීයති, ඛීයනකං පාචිත්තියං.

තෙ චෙ භික්ඛවෙ භික්ඛූ තං ආවාසං ගච්ඡන්තා[2] අන්තරාමග්ගෙ න සක්කොන්ති තං අධිකරණං වූපසමෙතුං, තෙහි භික්ඛවෙ භික්ඛූහි තං ආවාසං ගන්ත්වා ආවාසිකා භික්ඛූ එවමස්සු වචනීයා: ඉදං ඛො ආවුසො අධිකරණං එවං ජාතං එවං සමුප්පන්නං, සාධායස්මන්තො ඉදං[3] අධිකරණං වූපසමෙන්තු ධම්මෙන විනයෙන සත්‍ථුසාසනෙන, යථයිදං අධිකරණං සුවූපසන්තං අස්සාති.

1. සම්බහුලා – මජ්ඣසං.
2. ආගච්ඡන්තා – මජ්ඣසං.
3. ඉමං – මජ්ඣසං.

මහණෙනි, මෙසේ සංසිඳුවන ලද අධිකරණය ඉදින් කාරක මහණෙක් (එයට සම්බන්ධ වූ මහණෙක්) උත්කෝටනය කරන්නේ ද, (යළිත් විසඳනු පිණිස මතු කරන්නේ ද), ඔහුට උත්කොටනක පාචිත්තිය ඇවැත වේ. ඡන්දය දුන් මහණෙක් විනිශ්චයට දෙස් නඟයි ද, ඔහුට ඛීයනක පාචිත්තිය ඇවැත වේ.

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණහු ඒ ආවාසයෙහි දී ඒ අධිකරණය සන්හිඳුවන්නට නොහැකි වන්නාහු නම්, යම් ආවාසයෙක ගණනින් වැඩිතරම් මහණ කෙනෙක් වෙත් නම්, ඒ මහණුන් විසින් එකී ආවාසය කරා යා යුතු වෙයි. මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණහු අතරමඟදී ඒ අධිකරණය සන්හිඳුවන්නට හැකි වන්නාහු නම්, මහණෙනි, මේ අධිකරණය සන්හිඳුවන ලදැයි කියනු ලැබේ. කිමෙකින් සන්හිඳුවන ලද ද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙනි.

එහි සම්මුඛාවිනයය කිමෙක් ද? සංඝසම්මුඛතා ධර්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා පුද්ගලසම්මුඛතා යන සතර ය.

44. එහි සඞ්ඝසම්මුඛතා නම් කවර යැ? යම් පමණ මහණ කෙනෙක් ඒ විනයකර්මයට සුදුසු නම් ඔහු ආවාහු වෙත් ද, ඡන්දය දීමට සුදුසු මහණුන්ගේ ඡන්දය ගෙනෙන ලද්දේ වේ ද, හමු වූ මහණහු ප්‍රතික්‍රෝශ නො කෙරෙද්ද. (නො වළකාලත් ද) මේ එහි සඞ්ඝ සම්මුඛතා යි.

එහි ධර්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා නම් කවුරු යැ? යම් ධර්මයෙකින් යම් විනයයෙකින් යම් ශාස්තෘශාසනයෙකින් ඒ අධිකරණය සංසිඳෙන්නේ ද, මේ එහි ධර්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා යි.

එහි පුද්ගලසම්මුඛතා නම් කවර යැ? යමෙකුත් විවාද කෙරෙයි ද, යමක්හු හාත් විවාද කෙරෙයි ද, දෙපසැ වූවෝත් හමු වූවාහු වෙත් ද, මේ එහි පුද්ගලසම්මුඛතා යි. මහණෙනි මෙසේ සංසිඳුවන ලද අධිකරණය කාරක මහණෙක් උත්කෝටනය කරන්නේ ද (යළි මතු කරන්නේ ද) ඔහුට උත්කෝටනක පාචිත්තිය ඇවැත වෙයි, ඡන්දය දුන් මහණ තෙම දෙස් නඟන්නේ නම් ඔහුට ඛීයනක පාචිත්තිය ඇවැත වේ.

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණහු ඒ ආවාසයට යන්නාහු, අතරමඟදී ඒ අධිකරණය සන්හිඳුවන්නට නො හැකිවන්නාහු නම්, මහණෙනි, ඒ මහණුන් විසින් ඒ ආවාසයට ගොස්, "ඇවැත්නි, මේ අධිකරණය වූකලි මෙසේ උපන, මෙසේ පහළ විය. ඇවැත්නි, යාච්ඤා කරමහ, යම්සේ මේ අධිකරණය මොනොවට සන්හිඳුණේ වන්නේ ද, එසේ ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් මේ අධිකරණය සන්හිඳුවත් වා"යි ඒ මහණහු කියයුතු වන්නාහ (ඒ මහණුනට කිය යුතු වන්නේය).

සචෙ භික්ඛවෙ ආවාසිකා භික්ඛූ වුඩ්ඪතරා හොන්ති, ආගන්තුකා භික්ඛූ නවකතරා, තෙහි භික්ඛවෙ ආවාසිකෙහි භික්ඛූහි ආගන්තුකා භික්ඛූ එවමස්සු වචනීයා: ඉධ්ඝ තුම්හෙ ආයස්මන්තො මුහුත්තං එකමන්තං හොථ යාව මයං මන්තෙමාති. සචෙ පන භික්ඛවෙ ආවාසිකා භික්ඛූ නවකතරා හොන්ති ආගන්තුකා භික්ඛූ වුඩ්ඪතරා තෙහි භික්ඛවෙ ආවාසිකෙහි භික්ඛූහි ආගන්තුකා භික්ඛූ එවමස්සු වචනීයා: තෙන හි තුම්හෙ ආයස්මන්තො මුහුත්තං ඉධෙව තාව හොථ යාව මයං මන්තෙමාති.

45. සචෙ පන භික්ඛවෙ ආවාසිකානං භික්ඛූනං මන්තයමානානං එවං හොති: න මයං සක්කොම ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං ධම්මෙන විනයෙන සත්ථුසාසනෙනාති, න තං අධිකරණං ආවාසිකෙහි භික්ඛූහි සම්පටිච්ඡිතබ්බං.

සචෙ පන භික්ඛවෙ ආවාසිකානං භික්ඛූනං මන්තයමානානං එවං හොති: සක්කොම මයං ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං ධම්මෙන විනයෙන සත්ථුසාසනෙනාති, තෙහි භික්ඛවෙ ආවාසිකෙහි භික්ඛූහි ආගන්තුකා භික්ඛූ එවමස්සු වචනීයා "සචෙ තුම්හෙ ආයස්මන්තො අම්හාකං ඉදං අධිකරණං යථාජාතං යථාසමුප්පන්නං ආරොචෙස්සථ, යථා ච මයං ඉමං අධිකරණං වූපසමෙස්සාම ධම්මෙන විනයෙන සත්ථුසාසනෙන තථා සුවූපසන්තං භවිස්සති, එවං මය ඉමං අධිකරණං සම්පටිච්ඡිස්සාම. නො චෙ තුම්හෙ ආයස්මන්තො අම්හාකං ඉමං අධිකරණං යථාජාතං යථාසමුප්පන්නං ආරොචෙස්සථ, යථා ච මයං ඉමං අධිකරණං වූපසමෙස්සාම ධම්මෙන විනයෙන සත්ථුසාසනෙන- තථා න සුවූපසන්තං භවිස්සති, න මයං ඉමං අධිකරණං සම්පටිච්ඡිස්සාමාති. එවං සුපරිග්ගහිතං ඛො භික්ඛවෙ කත්වා ආවාසිකෙහි භික්ඛූහි තං අධිකරණං සම්පටිච්ඡිතබ්බං.

46. තෙහි භික්ඛවෙ ආගන්තුකෙහි භික්ඛූහි ආවාසිකා භික්ඛූ එවමස්සු වචනීයා: "යථාජාතං යථා සමුප්පන්නඤ්ච මයං ඉමං අධිකරණං ආයස්මන්තානං ආරොචෙස්සාම. සචෙ ආයස්මන්තා සක්කොන්ති එත්තකෙන වා එත්තකෙන වා අන්තරෙන ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං ධම්මෙන විනයෙන සත්ථුසාසනෙන තථා සුවූපසන්තං භවිස්සති. එවං මයං ඉමං අධිකරණං ආයස්මන්තානං නියයාදෙස්සාම. නො චෙ ආයස්මන්තා සක්කොන්ති එත්තකෙන වා එත්තකෙනවා අන්තරෙන ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං ධම්මෙන විනයෙන සත්ථුසාසනෙන. තථා න සුවූපසන්තං භවිස්සති, න මයං ඉමං අධිකරණං ආයස්මන්තානං නියයාදෙස්සාම. මයමෙව ඉමස්ස අධිකරණස්ස සාමිනො භවිස්සාමාති.

මහණෙනි, ඉදින් ආවාසයෙහි වැසි මහණහු වඩා මහලුත් ආගන්තුක මහණහු වඩා නවකත් වෙත් ද, මහණෙනි, ඒ ආවාසවාසී මහණුන් විසින් "ආයුෂ්මත්නි, එසේ නම් අපි යම්තාක් මන්ත්‍රණය කරන්නමු ද ඒ තාක් තෙපි මොහොතක් එක් පසෙක හිඳිවු"යැ යි මෙසේ ආගන්තුක මහණුනට කිය යුතු වන්නේ ය.

45. මහණෙනි, ඉදින් මන්ත්‍රණ කරන්නාවූ ආවාසික මහණුනට "අපි මේ අධිකරණය ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සන්හිඳුවන්නට නො හැකි වන්නමෝ"යි මෙසේ සිතෙක් වන්නේ නම්, ආවාසවාසී මහණුන් විසින් ඒ අධිකරණය (සන්හිඳුවීමට) නො පිළිගත යුතු.

මහණෙනි, ඉදින් මන්ත්‍රණය කරන ආවාසික මහණුනට "අපි මේ අධිකරණය ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සන්හිඳුවන්නට හැකි වන්නමෝ"යි මෙසේ සිතෙක් වන්නේ නම්, "ආයුෂ්මත්නි ඉදින් තෙපි අපගේ මේ අධිකරණය උපන් පරිදි පහළ වූ පරිදි දන්වන්නහු නම්, යම්සේ අපි මේ අධිකරණය ධර්මය වූ පරිදි විනය වූ පරිදි, ශාස්තෘශාසනය වූ පරිදි සන්හිඳුවන්නමෝ නම්, එසේ මොනොවට සන්හිඳුවන ලද්දේ වන්නේ නම්, මෙසේ ඇති කල්හි අපි මේ අධිකරණය පිළිගන්නමු ආයුෂ්මතුනි, ඉදින් තෙපි මේ අධිකරණය උපන් පරිදි පහළ වූ පරිදි අපට නො දන්වන්නහු නම්, යම්සේත් අපි ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් මේ අධිකරණය සන්හිඳුවන්නමෝ නම්, එය එසේ මොනොවට සන්හිඳුවන ලද්දෙක් නො වන්නේ නම් එසේ කලැ අපි මේ අධිකරණය නො පිළිගන්නමු"යි ඒ ආගන්තුක මහණුනට කිය යුතු වන්නේ ය. මහණෙනි, මෙසේ ආවාසික මහණුන් විසින් මනාව පිරිසිඳ ගන්නා ලද්දක් කොට, ඒ අධිකරණය පිළිගත යුතු.

46. මහණෙනි, ඒ ආගන්තුක මහණුන් විසින් ආවාසික මහණහු මෙසේ කිය යුතු වන්නාහ (ආවාසික මහණුනට මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය): "උපන් පරිදි හටගත් පරිදි අපි මේ අධිකරණය ආයුෂ්මතුනට දන්වන්නමු. ඉදින් ආයුෂ්මත්හු මෙතෙක් හෝ කෙතෙක් හෝ අතරෙකින් (කලෙකින්) ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් මේ අධිකරණය සංසිඳුවන්නට හැකි වන්නාහු නම්, එසේ මොනොවට සන්හිඳුවන ලදුයේ වන්නේ ය. මෙසේ අපි ආයුෂ්මතුනට මේ අධිකරණය පවරන්නමු. ඉදින් ආයුෂ්මත්හු මෙතෙක් හෝ මෙතෙක් හෝ කලෙකින් ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් මේ අධිකරණය සන්හිඳුවන්නට නො හැකි වන්නාහු නම්, එසේ මොනොවට සන්හිඳුවන ලද්දෙක් නො වන්නේ නම්, අපි මේ අධිකරණය ආයුෂ්මත්නට නො ම පවරන්නමු. අපි ම මේ අධිකරණයේ ස්වාමීහු වන්නමු" යනු යි.

එවං සුපරිග්ගහිතං ඛො භික්ඛවෙ කත්වා ආගන්තුකෙහි භික්ඛූහි තං අධිකරණං ආවාසිකානං භික්ඛූනං නිය්‍යාදෙතබ්බං. තෙ ච භික්ඛවෙ භික්ඛූ සක්කොන්ති තං අධිකරණං වූපසමෙතුං, ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ අධිකරණං සුවූපසන්තං'ං.

කෙන වූපසන්තං? සම්මුඛාවිනයෙන. කිඤ්ච තත්ථ සම්මුඛා-විනයස්මිං? සඞ්ඝසම්මුඛතා ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා පුග්ගල-සම්මුඛතා -පෙ- එවං වූපසන්තං ච භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උක්කොටෙති උක්කොටනකං පාචිත්තියං ඡන්දදායකො ඛීයති ඛීයනකං පාචිත්තියං.

උබ්බාහිකාය වූපසමනං

47. තෙහි ච භික්ඛවෙ භික්ඛූහි තස්මිං අධිකරණෙ විනිච්ඡියමානෙ අනග්ගානි[1] චෙව භස්සානි ජායන්ති න චෙතස්ස[2] භාසිතස්ස අත්ථො විඤ්ඤා-යති. අනුජානාමි භික්ඛවෙ එවරූපං අධිකරණං උබ්බාහිකාය වූපසමෙතුං.

දසහඞ්ගෙහි සමන්නාගතො භික්ඛු උබ්බාහිකාය සම්මන්නිතබ්බො: සීලවා හොති පාතිමොක්ඛසංවරසංවුතො විහරති ආචාරගොචරසම්පන්නො අණුමත්තෙසු වජ්ජෙසු භයදස්සාවී සමාදාය සික්ඛති සික්ඛාපදෙසු. බහුස්සුතො හොති සුතධරො සුතසන්නිචයො, යෙ තෙ ධම්මා ආදිකල්‍යාණා මජ්ඣෙ-කල්‍යාණා පරියොසානකල්‍යාණා සාත්ථං සව්‍යඤ්ජනං කෙවලපරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මචරියං අභිවදන්ති. තථාරූපාස්ස ධම්මා බහුස්සුතා හොන්ති ධතා[3] වචසා පරිචිතා මනසානුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා සුප්පටිවිද්ධා. උභයානි ඛො පනස්ස පාතිමොක්ඛානි විත්ථාරෙන ස්වාගතානි හොන්ති සුවිභත්තානි සුප්පවත්තීනි සුවිනිච්ඡිතානි සුත්තසො අනුව්‍යඤ්ජනසො. විනයෙ ඛො පන ඨිතො[4] හොති අසංහීරො පටිබලො හොති උභො අත්තපච්චත්ථිකෙ අස්සා-සෙතුං සඤ්ඤාපෙතුං නිජ්ඣාපෙතුං පෙක්ඛතුං පසීදිතුං[5] පසාදෙතුං අධි-කරණසමුප්පාදවූපසමකුසලො හොති අධිකරණං ජානාති. අධිකරණසමුදයං ජානාති. අධිකරණනිරොධං ජානාති. අධිකරණනිරොධගාමිනිපටිපදං ජානාති. අනුජානාමි භික්ඛවෙ ඉමෙහි දසහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං භික්ඛුං උබ්බාහිකාය සම්මන්නිතුං.

---

1. අනත්තානි - මජ්ඣං.
2. නාචෙකස්ස - මජ්ඣං.
3. ධාතා - මජ්ඣං.
4. ඡෙකො - මජ්ඣං.
5. පසීතුං - වි- මජ්ඣං.

මහණෙනි, මෙසේ මනාව පිරිසිඳ ගන්නා ලද්දක් කොට ආගන්තුක භික්ෂූන් විසින් ඒ අධිකරණය ආවාසික භික්ෂූනට පැවරිය යුතු. ඉදින් ඒ මහණහු ඒ අධිකරණය සන්හිඳුවන්නට හැකි වන්නාහු නම්, මහණෙනි, මේ අධිකරණය මොනොවට සන්හිඳුවන ලදැයි කියනු ලැබේ.

කිමෙකින් සන්හිඳුවනලද්දේ ද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙනි. එහි සම්මුඛා විනය නම් කවර යැ? සංඝසම්මුඛතාව ධර්මසම්මුඛතාව විනයසම්මුඛතාව පුද්ගලසම්මුඛතාව යන සතර ය ... මහණෙනි, මෙසේ සන්හිඳුවන ලද අධිකරණයක් ඉදින් කාරක මහණෙක් උත්කෝටනය කරන්නේ ද, ඔහුට උත්කෝටනක පාචිත්තිය ඇවැත වෙයි. ඉදින් ඡන්දදායක මහණෙක් එයට දෙස් නඟන්නේ නම් ඔහුට ඛීයනක පාචිත්තිය ඇවැත වේ.

උබ්බාහිකායෙන් සන්හිඳුවීම

47. මහණෙනි, ඒ මහණුන් විසින් ඒ අධිකරණය විනිශ්චය කරණු ලබන කල්හි කෙළවරක් නැති කතාබස් (කථාප්‍රතිකථාවෝ) උපදින්නාහු ද, මේ කියන ලද වචනයෙහි අර්ථය නොහැඟෙන්නේ ද, මහණෙනි, මෙබඳු වූ අධිකරණය උබ්බාහිකායෙන් සන්හිඳුවන්නට අනුදනිමි.

මහණෙනි, උබ්බාහිකාව පිණිස අඞ්ග දශයෙකින් සමන්විත වූ මහණෙක් සම්මත කටයුතු ය. මහණ තෙම සිල්වත් වෙයි ද, පාතිමොක්ඛසංවර සීලයෙන් හැවුරුණේ, ආචාර ගෝචර දෙකින් යුක්ත වූයේ අල්පමාත්‍ර වූ ද වරදවලැ බිය දක්නා සුලු වූයේ වෙසෙයි ද (1), ශික්ෂා පදයන්හි සමාදන් වැ ගෙන හික්මෙයි ද (2) බොහෝ ඇසූපිරූ තැන් ඇත්තේ වේ ද, ඇසූ පිරූ දෑ සිතින් දරන්නේ, ඇසූ පිරූ දෑ සිතෙහි රැස් කොට ඇත්තේ වෙයි ද (3) ආදියෙහි යහපත් වූ මධ්‍යයෙහි යහපත් වූ, පර්‍යවසානයෙහි යහපත් වූ යම් ධර්ම කෙනෙක් අර්ථ සහිත වූ, ව්‍යංජන සහිත වූ හැම අයුරින් ම පිරිපුන් වූ පිරිසිදු මහ බඹසර මොනොවට පවසත් නම්, එ බඳු වූ ධර්මයෝ ඔහු විසින් බොහෝ සෙයින් අසන ලද්දහු (සිතින) දරණ ලද්දහු වචනයෙන් පුරුදු කරණ ලද්දහු සිතින් පුනපුනා සලකා බලන ලද්දහු, දෘෂ්ටියෙන් මොනොවට පිළිවිදුනා ලද්දහු වෙත් ද (4), ඔහු විසින් උභය පාතිමොක්ඛයෝ විස්තර වශයෙන් මොනොවට ප්‍රගුණ කරණ ලද්දහු, සූත්‍ර වශයෙන් අනුව්‍යංජන වශයෙන් මොනොවට බෙදන ලද්දහු, මොනොවට පිහිටුවන ලද්දහු මොනොවට විනිශ්චය කරණ ලද්දහු වෙත් ද (5), විනයයෙහි තර වැ පිහිටියේ නො හැකුලුනේ වේ ද, තම පසෙහි වූවනටත් විරුද්ධ පක්ෂයෙහි වූවනටත් (කරුණු) හඟුන්වන්නට, කරුණු සිතන්නට, සලකා බලවන්නට, කරුණු තමාත් දකින්නට, දෙ පස ම පහදවන්නට සමර්ථ වෙයි ද (6), අධිකරණ ඉපැදීමෙහි හේතුව සංසිඳුවීමෙහි දක්ෂ වේ ද (7), අධිකරණය දනී ද, අධිකරණයේ හේතුව දනී ද, අධිකරණයේ නිරුද්ධිය දනී ද, අධිකරණ නිරුද්ධිය පිණිස යෑ යුතු මඟ දනී ද, මහණෙනි, මේ අංග දශයෙන් සමන්විත වූ මහණහු උබ්බාහිකාව පිණිස සම්මත කරන්නට අනුදනිමි.

එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ සම්මන්නිතබ්බො: පඨමං භික්ඛු යාචිතබ්බො. යාචිත්වා ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අම්හාකං ඉමස්මිං අධිකරණෙ විනිච්ඡියමානෙ අනග්ගානි චෙව භස්සානි ජායන්ති න චෙතස්ස භාසිතස්ස අත්ථො විඤ්ඤායති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමඤ්ච ඉත්ථන්නාමඤ්ච භික්ඛුං සම්මන්නෙය්‍ය උබ්බාහිකාය ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො අම්හාකං ඉමස්මිං අධිකරණෙ විනිච්ඡියමානෙ අනග්ගානි චෙව භස්සානි ජායන්ති න චෙතස්ස භාසිතස්ස අත්ථො විඤ්ඤායති. සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමඤ්ච ඉත්ථන්නාමඤ්ච භික්ඛුං සම්මන්නති උබ්බාහිකාය ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං. යස්සායස්මතො ඛමති ඉත්ථන්නාමස්ස ච ඉත්ථන්නාමස්ස ච භික්ඛුනො සම්මුති උබ්බාහිකාය ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං සො තුණ්හස්ස යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය.

සම්මතො සඞ්ඝෙන ඉත්ථන්නාමො ච ඉත්ථන්නාමො ච භික්ඛු උබ්බාහිකාය ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං. ඛමති සඞ්ඝස්ස තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමීති.

තෙ චෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු සක්කොන්ති තං අධිකරණං උබ්බාහිකාය වූපසමෙතුං. ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්තං. කෙන වූපසන්තං? සම්මුඛාවිනයෙන. කිඤ්ච තත්ථ සම්මුඛාවිනයස්මිං? සඞ්ඝසම්මුඛතා[1] ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා පුග්ගලසම්මුඛතා -පෙ- එවං වූපසන්තං චෙ භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උක්කොටෙති-උක්කොටනකං පාචිත්තියං.

තෙහි චෙ භික්ඛවෙ භික්ඛුහි තස්මිං අධිකරණෙ විනිච්ඡියමානෙ තත්‍රාස්ස භික්ඛු ධම්මකථිකො, තස්ස නෙව සුත්තං ආගතං හොති නො සුත්තවිභඞ්ගො. සො අත්ථං අසල්ලක්ඛෙන්තො ව්‍යඤ්ජනච්ඡායාය අත්ථං පටිබාහති. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන තෙ භික්ඛු ඤාපෙතබ්බා:

1. සඞ්ඝසම්මුඛතා - ඌන. ම. ඉතං.

මහණෙනි, මේ මතු කියන පරිදි සම්මත කටයුතු ය: පළමු කොට මහණ තෙමේ ඉල්ලිය යුතුය. ඉල්ලා ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්වියැ යුතු:

"වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: අප විසින් මේ නඩුව විනිශ්චය කරණු ලබන කල්හි කෙළවරක් නැති කතාබස් (කථා ප්‍රතිකථා-වෝ) උපදනාහු ද වෙත්. (එයින්) මේ කියන ලද වචනයා ගේ අදහස ද නො හැහෙයි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම් සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහු ද මෙනම් මහණහු ද මේ අධිකරණය සන්හිඳුවන්නට උබ්බාහිකාව පිණිස සම්මත කරන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යැ (දැන්වීම යැ).

සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. අප විසින් මේ නඩුව විනිශ්චය කරණු ලබන කල්හි කෙළවරක් නැති කතාබස්හු උපදනාහු වෙත්. (එයින් මේ කියන ලද වචනයේ අර්ථ ද නො හැහෙයි. (එ බැවින්) සංඝ තෙමේ මේ නඩුව සන්හිඳුවන්නට උබ්බාහිකාව පිණිස මෙනම් මහණහු ද මෙනම් මහණහු ද සම්මත කෙරෙයි. යම් ආයුෂ්මතකුට මේ නඩුව සන්හිඳුවන්නට උබ්බාහිකාව පිණිස මෙනම් මහණහු ද මෙනම් මහණහු ද සම්මත කිරීම රිසියෙයි ද, හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියෙයි ද හේ කියාවා.

මේ නඩුව සන්හිඳුවන්නට මෙනම් මහණ ද උබ්බාහිකාව පිණිස සංඝයා විසින් සම්මත විය. සංඝයාට එය රිසි යෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙකරුණ සලකමි. (පිළිගනිමි)" යනු යි

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණහු උබ්බාහිකායෙන් ඒ නඩුව සන්හි වන්-නට හැකි වන්නාහු නම්, මහණෙනි, මේ නඩුව සන්හිඳුනේ යැ යි යනු ලැබේ. කිමෙකින් සන්හිඳුනේ ද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙන් ය. එහි සම්මුඛාවිනයය කිමෙක් ද? ධර්මසම්මුඛතාව විනය සම්මුඛතාව පුද්ගල-සම්මුඛතාව ......මහණෙනි, මෙසේ සන්හිඳුනු නඩුව කාරකයෙක් (ඒ නඩුවට සම්බන්ධ වූයෙක්) යලිදු විසඳනු පිණිස උත්කෝටනය කරන්නේ නම් (මතු කරන්නේ නම්) උත්කෝටනක පචිති ඇවැත් වෙයි.

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණුන් විසින් ඒ නඩුව විනිසනු ලබන කල්හි එහි ධර්මකථික මහණෙක් වන්නේ නම්, ඔහුට සූත්‍රය (පාතිමොක්ඛය) ප්‍රගුණ ව නොආයේ ද සූත්‍ර විභංගය පුහුණු ව නොම ආයේ ද හේ අර්ථය නොසලකන්නේ ව්‍යංජනච්ඡායායෙන් අර්ථය ප්‍රතිබාහනය කෙරෙයි ද, (එබඳු තැන) ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ ඒ මහණහු මෙසේ දැන්වියැ යුත්තාහු ය:

සුණාතු මෙ ආයස්මන්තා. අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු ධම්මකථිකො. ඉමස්ස නෙව සුත්තං ආගතං හොති. නො සුත්තවිභඞ්ගො. සො අත්ථං අසල්ලක්ඛෙන්තො ව්‍යඤ්ජනච්ඡායාය අත්ථං පටිබාහති. යදායස්මන්තානං පත්තකල්ලං ඉත්ථන්නාමං භික්ඛුං වුට්ඨාපෙත්වා අවසෙසා ඉමං අධිකරණං වූපසමෙය්‍යාමාති.

තෙ චෙ භික්ඛවෙ භික්ඛූ තං භික්ඛුං වුට්ඨාපෙත්වා සක්කොන්ති තං අධිකරණං වූපසමෙතුං– ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්තං. කෙන වූපසන්තං? සම්මුඛාවිනයෙන. කිඤ්ච තත්ථ සම්මුඛාවිනයස්මිං? ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා පුග්ගලසම්මුඛතා –පෙ– එවං වූපසන්තං චෙ භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උක්කොටෙති උක්කොටනකං පාචිත්තියං.

තෙහි චෙ භික්ඛවෙ භික්ඛූහි තස්මිං අධිකරණෙ විනිච්ඡියමානෙ තත්‍රාස්ස භික්ඛු ධම්මකථිකො. තස්ස සුත්තං හි ඛො ආගතං හොති නො සුත්තවිභඞ්ගො. සො අත්ථං අසල්ලක්ඛෙන්තො ව්‍යඤ්ජනච්ඡායාය අත්ථං පටිබාහති. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන තෙ භික්ඛූ ඤාපෙතබ්බා:[1]

සුණාතු මෙ ආයස්මන්තා, අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු ධම්මකථිකො. ඉමස්ස සුත්තං හි ඛො ආගතං හොති නො සුත්තවිභඞ්ගො. සො අත්ථං අසල්ලක්ඛෙන්තො ව්‍යඤ්ජනච්ඡායාය අත්ථං පටිබාහති. යදායස්මන්තානං පත්තකල්ලං ඉත්ථන්නාමං භික්ඛුං වුට්ඨාපෙත්වා අවසෙසා ඉමං අධිකරණං වූපසමෙය්‍යාමාති.

තෙ චෙ භික්ඛවෙ භික්ඛූ තං භික්ඛුං වුට්ඨාපෙත්වා සක්කොන්ති තං අධිකරණං වූපසමෙතුං ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්තං. කෙන වූපසන්තං? සම්මුඛා විනයෙන. කිඤ්ච තත්ථ සම්මුඛා විනයස්මිං? ධම්මසම්මුඛතා විනය සම්මුඛතා පුග්ගලසම්මුඛතා –පෙ– එවං වූපසන්තං චෙ භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උක්කොටෙති උක්කොටනකං පාචිත්තියං.

1. ඤාපෙතබ්බො — වි.

"ආයුෂ්මත්හු මාගේ වචනය අසත්වා, මේ මෙනම් මහණ තෙම ධර්මකථික ය, මොහුට සූත්‍රය (උභයමාතෘකාව) ප්‍රගුණ වැ නො ආයේ ය' සූත්‍ර විභඞ්ගය ප්‍රගුණ ව නොම ආයේ ය. හේ අර්ථය නො සලකන්නේ ව්‍යංජනච්ඡායායෙන් අර්ථය ප්‍රතිබාහන කෙරෙයි. ඉදින් ආයුෂ්මත්නට සුදුසු කල් ඇත්තේ වී නම් මෙනම් මහණහු නහාසිටුවා (හෙවත් බැහැර කොට) ඉතිරි වූ අපි මේ අධිකරණය සන්හිඳුවමෝ වා" යනුවෙනි.

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණහු ඒ මහණහු නහාසිටුවා ඒ අධිකරණය සන්හිඳුවන්නට හැකි වන්නාහු නම්, මහණෙනි, (එසේ කල්හි) මේ අධිකරණය සන්හිඳුනේ යැ යි කියනු ලැබේ. කිමෙකින් සන්හිඳුනේ ද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙනි. එහි සම්මුඛාවිනයය කවරේ ද? ධර්මසම්මුඛතාව, විනය සම්මුඛතාව, පුද්ගලසම්මුඛතාව ... යි. මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සන්හිඳුනු අධිකරණය කාරක මහණෙක් උත්කෝටනය කරන්නේ නම් ඔහුට උත්කෝටනක පාචිත්තිය ඇවැත වේ,

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණුන් විසින් ඒ අධිකරණය විනිසනු ලබන කල්හි එහි ධර්මකථික මහණෙක් වන්නේ නම්, ඔහුට සූත්‍රය (උභය මාතෘකාව) ප්‍රගුණ ව ආයේ වේ නම්, සූත්‍රවිභඞ්ගය ප්‍රගුණ වැ නො ආයේ වේ නම්, හේ අර්ථය නො සලකන්නේ ව්‍යංජනච්ඡායායෙන් අර්ථය ප්‍රතිබාහන කෙරේ නම්, ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් ඒ මහණහු මෙසේ දැන්විය යුත්තාහ:

"ආයුෂ්මත්හු මාගේ වචනය අසත්වා, මේ මෙනම් මහණ තෙම ධර්මකථිකයෙක් ය. මොහුට සූත්‍රය (උභය මාතෘකාව) වූ කලි ප්‍රගුණ වැ ආයේ වෙයි, සූත්‍රවිභඞ්ගය ප්‍රගුණ ව නො ආයේ ය. හෙ තෙම අරුත් නො සලකන්නේ ව්‍යංජනච්ඡායායෙන් අරුත බැහැර කෙරෙයි. ඉදින් අයුෂ්මත්නට සුදුසු කල් වී නම් මෙනම් මහණහු නහාසිටුවා (බැහැර කොට) ඉතිරි වූ අපි මේ අධිකරණය සන්හිඳුවමෝ වා" යනුයෙනි.

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණහු ඒ මහණහු නහාසිටුවා (බැහැර කොට) ඒ අධිකරණය සන්හිඳුවන්නට හැකි වන්නාහු නම්, මහණෙනි, මේ අධිකරණය සන්හිඳුනේ යැ යි කියනු ලැබේ. කිමෙකින් සන්හිඳුනේ ද? යත්: සම්මුඛාවිනයයෙන් ය. එහි සම්මුඛාවිනයය කවරේ යැ? ධර්මසම්මුඛතාව විනය සම්මුඛතාව, පුද්ගල සම්මුඛතාව ......යැ. මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සන්හිඳුනු අධිකරණය කාරක මහණෙක් උත්කෝටනය කරන්නේ වී නම්, ඔහුට උත්කොටනක පාචිත්තිය ඇවැත වේ.

යෙභුය්‍යසිකා විනයං

48. තෙ චෙ භික්ඛවෙ භික්ඛූ න සක්කොන්ති තං අධිකරණං උබ්බාහිකාය වූපසමෙතුං, තෙහි භික්ඛවෙ භික්ඛූහි තං අධිකරණං සඞ්ඝස්ස නිය්‍යාදෙතබ්බං: න මයං භන්තෙ සක්කොම ඉමං අධිකරණං උබ්බාහිකාය වූපසමෙතුං. සඞ්ඝො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතූති. අනුජානාමි භික්ඛවෙ එවරූපං අධිකරණං යෙභුය්‍යසිකාය වූපසමෙතුං.

පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතො භික්ඛු සලාකගාහාපකො[1] සම්මන්නිතබ්බො. යො න ඡන්දගතිං ගච්ඡෙය්‍ය, න දොසාගතිං ගච්ඡෙය්‍ය, න මොහාගතිං ගච්ඡෙය්‍ය, න භයා ගතිං ගච්ඡෙය්‍ය, ගහිතාගහිතඤ්ච ජානෙය්‍ය -පෙ- එවං ච පන භික්ඛවෙ සම්මන්නිතබ්බො - පඨමං භික්ඛු යාචිතබ්බො. යාචිත්වා බ්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

"සුණාතු මෙ භන්තෙ සංඝො. යදි සංඝස්ස පත්තකල්ලං, සංඝො ඉත්ථන්නාමං භික්ඛුං සලාකග්ගාහාපකං සම්මන්නෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සංඝො. සංඝො ඉත්ථන්නාමං භික්ඛුං සලාකගාහාපකං සම්මන්නති. යස්සායස්මතො ඛමති ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො සලාකගාහාපකං සම්මති. සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති. සො භාසෙය්‍ය. සම්මතො සඞ්ඝෙන ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු සලාකගාහාපකො. ඛමති සඞ්ඝස්ස තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී''ති.

තෙන සලාකගාහාපකෙන භික්ඛුනා සලාකා ගාහෙතබ්බා. යථා බහුතරා භික්ඛූ ධම්මවාදිනො වදෙන්ති තථා තං අධිකරණං වූපසමෙතබ්බං. ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්තං. කෙන වූපසන්තං? සම්මුඛාවිනයෙන ච යෙභුය්‍යසිකාය ච. කිඤ්ච තත්ථ සම්මුඛා විනයස්මිං? සඞ්ඝසම්මුඛතා ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා පුග්ගලසම්මුඛතා. කා ච තත්ථ සඞ්ඝසම්මුඛතා? යාවතිකා භික්ඛූ කම්මප්පත්තා තෙ ආගතා හොන්ති. ඡන්දාරහානං ඡන්දො ආහටො හොති, සම්මුඛීභූතා න පටික්කොසන්ති. අයං තත්ථ සඞ්ඝසම්මුඛතා.

---

1. සලාකග්ගාහාපකො - න. ම.

යෙභුය්‍යසිකා විනය

48. මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණහු ඒ අධිකරණය උබ්බාහිකායෙන් සන්හිඳුවන්නට නො හැක්කාහු නම්, මහණෙනි, ඒ මහණුන් විසින් "වහන්ස, අපි මේ අධිකරණය උබ්බාහිකායෙන් සන්හිඳුවන්නට නො හැක්කමු. සංඝ තෙමේ මේ අධිකරණය සන්හිඳුවා වා"යි කියා ඒ අධිකරණය සංඝයාට මෙසේ පැවරිය යුතු. මහණෙනි, මෙ බඳු අධිකරණය යෙභුය්‍යසිකායෙන් සංන්හිඳුවන්නට අනුදනිමි.

අංග පසෙකින් සමන්විත මහණෙක් සලාකාග්‍රාහකයෙක් (සලාකා ගන්වන්නෙක්) කොට සම්මත කට යුතු: යමෙක් ඡන්දයෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, ද්වේෂයෙන් අගතියට නොයන්නේ ද, මෝහයෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, බියෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, ගත් නොගත් සලාකා දන්නේ ද ... මෙබඳු වූ මහණ තෙම සලාකාග්‍රාහාපකයෙක් කොට සම්මත කළ යුතු වේ. මහණෙනි, මෙසේ සම්මත කළ යුතු ය: පළමු කොට මහණ තෙමේ යැදියැ යුතු. යැද ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් (මෙසේ) සංඝ තෙමේ දන්විය යුතු: "වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා ඉදින් සංඝයාට ප්‍රාප්තකාලය වේ නම්, සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහු සලාකා ගන්වන්නකු කොට සම්මත කරන්නේ ය. මේ දන්වීම යැ.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහු සලාකාග්‍රාහාපකයකු කොට සම්මත කෙරෙයි. යම් ආයුෂ්මතක් හට මෙනම් මහණහු සලාකාග්‍රාහාපකයකු කොට සම්මත කිරීම රිසියෙන්නේ නම්, හේ නිහඩ වේ වා. යමකුට නො රිසියෙන්නේ හේ හෝ කියාවා.

සංඝයා විසින් මෙනම් මහණ සලාකාග්‍රාහාපකයකු කොට සම්මත විය. සංඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය: මෙසේ මෙය සලකමි" යනු යි.

ඒ සලාකාග්‍රාහාපක මහණහු විසින් සලාකා ගැන්වියැ යුතු ය. බහුතර වූ ධර්මවාදී මහණහු කියද්ද, එසේ ඒ අධිකරණය සන්හිඳුවිය යුතු ය.

මහණෙනි, (මෙසේ) මේ අධිකරණය සන්හිඳුණේ යැ යි කියැ යුතු. කිමෙකින් සන්හිඳුණේ ද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙන් ද යෙභුය්‍යසිකායෙන් ද යන දෙකෙනි. එහි සම්මුඛාවිනයය කිමෙක් ද? සංඝසම්මුඛතාව, ධර්මසම්මුඛතාව, විනයසම්මුඛතාව, පුද්ගලසම්මුඛතාව යන සතර ය. එහි සංඝ සම්මුඛතා නම් කවරයැ? යම් පමණ මහණ කෙනෙක් කර්මප්‍රාප්ත නම් ඔහු පැමිණියාහු වෙත් ද, ඡන්දය දෙන්නට සුදුසු මහණුන්ගෙන් ඡන්දය ගෙනෙන ලද්දේ වෙයි ද හමු වූ මහණහු ආක්‍රෝශ පරිභව නො කෙරෙත් ද, මේ එහි සංඝසම්මුඛතා නම්.

කා ච තත්‍ථ ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා? යෙන ධම්මෙන යෙන විනයෙන යෙන සත්‍ථුසාසනෙන තං අධිකරණං වූපසම්මති, අයං තත්‍ථ ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා.

කා ච තත්‍ථ පුග්ගලසම්මුඛතා? යො ච විවදති යෙන ච විවදති උභො අත්‍ථපච්චත්‍ථිකා සම්මුඛීභූතා හොන්ති, අයං තත්‍ථ පුග්ගලසම්මුඛතා.

කා ච තත්‍ථ යෙභුය්‍යසිකා? යා යෙභුය්‍යසිකා කම්මස්ස කිරියා කරණං උපගමනං අජ්ඣුපගමනං අධිවාසනා අප්පටිකොසනා-අයං තත්‍ථ යෙභුය්‍යසිකා.

එවං වූපසන්තඤ්චෙ භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උක්කොටෙති උක්කොටනකං පාචිත්තියං. ඡන්දදායකො ඛීයති, ඛීයනකං පාචිත්තියන්ති.

තිවිධ සලාකගාහො

49. තෙන ඛො පන සමයෙන සාවත්‍ථියා එවං ජාතං එවං සමුප්පන්නං අධිකරණං හොති. අථ ඛො තෙ භික්ඛූ අසන්තුට්ඨා සාවත්‍ථියා සඞ්ඝස්ස අධිකරණවූපසමනෙන. අස්සොසුං ඛො අමුකස්මිං කිර ආවාසෙ සම්බහුලා ථෙරා විහරන්ති බහුස්සුතා ආගතාගමා ධම්මධරා විනයධරා මාතිකාධරා පණ්ඩිතා ව්‍යත්තා මෙධාවිනො ලජ්ජිනො කුක්කුච්චකා සික්ඛාකාමා. තෙ චෙ ථෙරා ඉමං අධිකරණං වූපසමෙය්‍යුං ධම්මෙන විනයෙන සත්‍ථුසාසනෙන, එවමිදං අධිකරණං සුවූපසන්තං අස්සාති. අථ ඛො තෙ භික්ඛූ තං ආවාසං ගන්ත්වා තෙ ථෙරෙ එතදවොචුං: ඉදං භන්තෙ අධිකරණං එවං ජාතං එවං සමුප්පන්නං; සාධු භන්තෙ ථෙරා ඉමං අධිකරණං වූපසමෙන්තු ධම්මෙන විනයෙන සත්‍ථුසාසනෙන යථයිදං අධිකරණං සුවූපසන්තං අස්සාති.

50. අථ ඛො තෙ ථෙරා යථා සාවත්‍ථියා සඞ්ඝෙන අධිකරණං වූපසමිතං, යථා සුවූපසන්තං, තථා තං අධිකරණං වූපසමෙසුං.

එහි ධර්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා නම් කවර යැ? යම් ධර්මයෙකින්, යම් විනයයෙකින්, යම් ශාස්තෲශාසනයෙකින් ඒ අධිකරණය සන්හිඳේ ද, මේ එහි ධර්මසම්මුඛතා යැ. විනය සම්මුඛතා යැ.

එහි පුද්ගලසම්මුඛතා නම් කවර යැ? යමෙකුත් විවාද කෙරෙයි ද, යමකු හාත් විවාද කෙරෙයි ද, ඒ තම පංසහි වූ පුහුලාත් විරුද්ධ පක්ෂයෙහි වූ පුහුලාත් යන දෙදෙන හමු වූවාහු වෙත් ද, මේ එහි පුද්ගලසම්මුඛතා යැ.

එහි යෙභුය්‍යසිකාව කවර යැ? යම් යෙභුය්‍යසිකාවෙක් වේ ද, කර්මය පිළිබඳ ක්‍රියාවෙක්, කිරීමෙක්, එළැඹීමෙක් වෙතට එළඹීමෙක්, ඉවසීමෙක් ප්‍රතික්‍රොශ නො කිරීමෙක් වෙයි ද, මේ එහි යෙභුය්‍යසිකාව යැ,

මහණෙනි, මෙසේ සන්හිඳුනු අධිකරණය කාරකයෙත් (එයට) සම්බන්ධ වූ මහණෙක් උත්කෝටනය කරන්නේ ද (ඉදිරියට අදනේ ද) ඔහුට උත්කෝටනක පාචිත්තිය ඇවැත වේ, විනිශ්චයයෙහි ඡන්දය දුන් මහණෙක් ඒ විනිශ්චයට දෙස් කියන්නේ නම් ඛීයනක පාචිත්තිය ඇවැත වේ.

ත්‍රිවිධ සලාකාග්‍රාහය

49. ඒ සමයෙහි වනාහි සැවැත් නුවර මෙසේ පහළ වූ, මෙසේ උපන් අධිකරණයෙක් වෙයි. ඒ කල්හි ඒ මහණහු සැවැත් නුවර සංඝයා ගේ අධිකරණ සන්හිඳුවීමෙන් නො සතුටු වූවාහු ය. ඔහු 'අසෝ ආවාසයෙහි බුහුශ්‍රැත වූ වාචෝද්ගත වැ ආ ආගමධර්මය ඇති, ධර්මධර වූ විනයධර වූ, මාතෘකාධර වූ, පණ්ඩිත වූ ව්‍යක්ත වූ ප්‍රඥ ඇති, ලජ්ජී වූ, කුකුස් කරන්නා වූ ශික්ෂාකාමී වූ බොහෝ තෙරහු වසත් ල, ඉදින් ඒ තෙරහු මේ අධිකරණය ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෲශාසනයෙන් සන්හිඳුවින්නාහු නම් මෙසේ මේ අධිකරණය මොනොවට සංසිඳුනෙක් වන්නේ යැ'යි ඇසූහ. ඉක්බිති ඒ මහණහු ඒ ආවාසයට ගොස් ඒ තෙරුන් බණවා, "වහන්ස, මේ අධිකරණය මෙසේ පහළ විය., මෙසේ උපන්නේ ය., වහන්ස, යාච්ඤා කරම්හ. තෙරහු ධර්මයෙන් විනයෙන් ශාස්තෲශාසනයෙන් මේ අධිකරණය යම්සේ මොනොවට සන්හිඳුනෙන් වන්නේ ද එසේ මේ අධිකරණය සන්හිඳුවත් වා'යි මෙ බස් කීහ.

50. එ කල්හි ඒ තෙරහු සැවැත් නුවර සංඝයා විසින් ඒ අධිකරණය යම් සේ සන්හිඳුවන ලද්දේ ද, (එහෙයින් ම) මොනොවට සන්හිඳුනේ වේ ද, එසේ ඒ අධිකරණය සන්හිඳුවූහ.

අථ ඛො තෙ භික්ඛූ අසන්තුට්ඨා සාවත්ථියා සඞ්ඝස්ස අධිකරණවූපසමනෙන, අසන්තුට්ඨා සම්බහුලානං ථෙරානං අධිකරණවූපසමනෙන. අස්සොසුං ඛො අසුකස්මිං කිර ආවාසෙ තයො ථෙරා විහරන්ති -පෙ- ද්වෙ ථෙරා විහරන්ති -පෙ- එකො ථෙරො විහරති බහුස්සුතො ආගතාගමො ධම්මධරො විනයධරො මාතිකාධරො පණ්ඩිතො ව්‍යත්තො මෙධාවී ලජ්ජී කුක්කුච්චකො සික්ඛාකාමො. සො චෙ ථෙරො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙය්‍ය ධම්මෙන විනයෙන සත්ථුසාසනෙන, එවමිදං අධිකරණං සුවූපසන්තං අස්සාති.

51. අථ ඛො තෙ භික්ඛූ තං ආවාසං ගන්ත්වා තං ථෙරං එතදවොචුං: ඉදං භන්තෙ අධිකරණං එවං ජාතං එවං සමුප්පන්නං, සාධු භන්තෙ ථෙරො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතු ධම්මෙන විනයෙන සත්ථුසාසනෙන, යථයිදං අධිකරණං සුවූපසන්තං අස්සාති.

අථ ඛො සො ථෙරො යථා සාවත්ථියා සඞ්ඝෙන අධිකරණං වූපසමිතං, යථා සම්බහුලෙහි ථෙරෙහි අධිකරණං වූපසමිතං, යථා තීහි ථෙරෙහි අධිකරණං වූපසමිතං, යථා ද්වීහි ථෙරෙහි අධිකරණං වූපසමිතං, යථා සුවූපසන්තං, තථා තං අධිකරණං වූපසමෙසි.

52. අථ ඛො තෙ භික්ඛූ අසන්තුට්ඨා සාවත්ථියා සඞ්ඝස්ස අධිකරණවූපසමනෙන අසන්තුට්ඨා සම්බහුලානං ථෙරානං අධිකරණවූපසමනෙන, අසන්තුට්ඨා තිණ්ණං ථෙරානං අධිකරණවූපසමනෙන, අසන්තුට්ඨා ද්වින්නං ථෙරානං අධිකරණවූපසමනෙන, අසන්තුට්ඨා එකස්ස ථෙරස්ස අධිකරණවූපසමනෙන, යෙන භගවා තෙනුපසඞ්කමිංසු. උපසඞ්කමිත්වා භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. භගවා එතදවොච:

නිහතමෙතං භික්ඛවෙ අධිකරණං සන්තං වූපසන්තං සුවූපසන්තං. අනුජානාමි භික්ඛවෙ තෙසං භික්ඛූනං සඤ්ඤත්තියා තයො සලාකගාහෙ ගුළ්හකං සකණ්ණජප්පකං විවටකන්ති.

ඉක්බිති ඒ මහණහු සැවැත්නුවර සංඝයා ගේ අධිකරණ ව්‍යපශමනයෙන් නො සතුටු වූවාහු ය. බොහෝ තෙරවරුන්ගේ අධිකරණ ව්‍යපශමනයෙන් නො සතුටු වූවාහු ය. ඔහු ‘අසෝ නම් ආවාසයෙහි ... තුන් නමෙක් තෙරහු වසත් ලැ යි.... දෙ නමෙක් තෙරහු වසත් ලැ යි, බහුශ්‍රුත වූ වාචෝද්ගත වැ ආ ආගමධර්මය ඇති ධර්මධර වූ විනයධර වූ මාතෘකාධර වූ පණ්ඩිත වූ ව්‍යක්ත වූ ප්‍රඥා ඇති, ලජ්ජී වූ සුළු වරදෙහි ද කුකුස් කරන, ශික්ෂාකාමී වූ එක් තෙර නමෙක් වෙසෙයි. ඉදින් ඒ තෙර නම ධර්මයෙන් විනයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් මේ අධිකරණය සන්හිඳුවන්නේ නම් මෙසේ මේ අධිරකණය මොනොවට සන්හිඳුනේ වන්නේ යැ’ යි ඇසූහ.

51. එ කල්හි ඒ මහණහු ඒ ආවාසයට ගොස් ඒ තෙරහු බණවා, “වහන්ස, මේ අධිකරණය මෙසේ පහළ විය. මෙසේ උපන්නේ ය, යාච්ඤා කරම්හ, ස්ථවිර තෙමේ මේ අධිකරණය යම්සේ මොනොවට සන්හිඳුනක් වන්නේ ද එසේ ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් මේ අධිකරණය සන්හිඳුවාවා’යි මේ වචන කීහ.

එ කල්හි ඒ ස්ථවිර තෙම සැවැත්නුවර යම්සේ සංඝයා විසින් ඒ අධිකරණය සන්හිඳුවන ලද්දේ ද, යම්සේ බොහෝ තෙරවරුන් විසින් (ඒ) අධිකරණය සන්හිඳුවන ලද්දේ ද, යම්සේ තුන් නමක් තෙරුන් විසින් (ඒ) අධිකරණය සන්හිඳුවන ලද්දේ ද, යම්සේ දෙ නමක් තෙරුන් විසින් (ඒ) අධිකරණය සන්හිඳුවන ලද්දේ ද, එසේ ම මොනොවට සංසිඳුනක් වූ පරිද්දෙන් ඒ අධිකරණය සන්හිඳුවී ය.

52. එ කල්හි ඒ මහණහු සැවැත්නුවර සංඝයා ගේ අධිකරණ-ව්‍යපශමනයෙන් නො සතුටු වූවාහු, බොහෝ තෙරුන් ගේ අධිකරණ ව්‍යපශමනයෙන් නො සතුටු වූවාහු, තුන් නමක් තෙරුන් ගේ අධිකරණ ව්‍යපශමනයෙන් නො සතුටු වූවාහු, දෙනමක් තෙරුන් ගේ අධිකරණ ව්‍යපශමනයෙන් නො සතුටු වූවාහු, එක් තෙර නමක ගේ අධිකරණ-ව්‍යපශමනයෙක් නො සතුටු වූවාහු, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළැඹියාහ. එළැඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කළාහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක:

“මහණෙනි, මේ අධිකරණය නිමවන ලද්දෙක, සන්හිඳුනෙක, වෙසෙසින් සන්හිඳුනෙක, මොනොවට සන්හිඳුනෙක. මහණෙනි, ඒ මහණුන් හඳුන්වනු පිණිස ගුළ්හකය, සකණ්ණජප්පකය. විවටකය යන සලාකාගැන්වීම් තුන අනුදනිමි.

කථඤ්ච භික්ඛවෙ ගූළ්හකො සලාකගාහො හොති? තෙන සලාක-ගාහාපකෙන භික්ඛුනා සලාකායො වණ්ණාවණ්ණායො කත්වා එකමෙකො භික්ඛු උපසඞ්කමිත්වා එවමස්ස වචනීයො: අයං එවංවාදිස්ස සලාකා, අයං එවංවාදිස්ස සලාකා, යං ඉච්ඡසි තං ගණ්හාහීති. ගහිතෙ වත්තබ්බො: මා ච කස්සචි දස්සෙසීති. සචෙ ජානාති අධම්මවාදී බහුතරාති, දුග්ගහොති පච්චුක්කඩ්ඪිතබ්බං. සචෙ ජානාති ධම්මවාදී බහුතරාති සුග්ගහොති සාවෙතබ්බං. එවං ඛො භික්ඛවෙ ගූළ්හකො සලාකගාහො හොති.

කථඤ්ච භික්ඛවෙ සකණ්ණජප්පකො සලාකගාහො හොති? තෙන සලාකගාහාපකෙන භික්ඛුනා එකමෙකස්ස භික්ඛුනො උපකණ්ණකෙ ආරොචෙතබ්බං. අයං එවංවාදිස්ස සලාකා, යං ඉච්ඡසි තං ගණ්හාහීති. ගහිතෙ වත්තබ්බො: මා ච කස්සචි ආරොචෙහීති. සචෙ ජානාති අධම්මවාදී බහුතරාති දුග්ගහොති පච්චුක්කඩ්ඪිතබ්බං. සචෙ ජානාති ධම්මවාදී බහුතරාති සුග්ගහොති සාවෙතබ්බං. එවං ඛො භික්ඛවෙ සකණ්ණජප්පකො සලාකගාහො හොති.

කථඤ්ච භික්ඛවෙ විවටකො සලාකගාහො හොති? සචෙ ජානාති ධම්මවාදී බහුතරාති විස්සට්ඨෙනෙව විවටෙන ගාහෙතබ්බො. එවං ඛො භික්ඛවෙ විවටකො සලාකගාහො හොති.

ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ තයො සලාකගාහාති.

සතිවිනයො

53. අනුවාදධිකරණං කතිහි සමථෙහි සම්මති? අනුවාදධිකරණං චතූහි සමථෙහි සම්මති සම්මුඛාවිනයෙන ච සතිවිනයෙන ච අමූළ්හවිනයෙන ච තස්සපාපියසිකාය ච.

සියා අනුවාදධිකරණං ද්වෙ සමථෙ අනාගම්ම අමූළ්හවිනයඤ්ච තස්සපාපියසිකඤ්ච ද්වීහි සමථෙහි සම්මෙය්‍ය සම්මුඛාවිනයෙන ච සතිවිනයෙන චාති? සියාතිස්ස වචනීයං. යථා කථං විය? ඉධ භික්ඛූ භික්ඛුං අමූලිකාය සීලවිපත්තියා අනුද්ධංසෙන්ති, තස්ස ඛො තං භික්ඛවෙ භික්ඛුනො සතිවෙපුල්ලප්පත්තස්ස සතිවිනයො දාතබ්බො.

මහණෙනි, ගුළ්හක සලාකාග්‍රාහය කෙසේවේ ද යත්: ඒ සලකා ගන්වන මහණහු විසින් සලාකාවන් එකක් අනෙකකට වෙනස් වන සේ නිල් ආදි විවිධ පැහැ ඇතියන් කොට, එක් එක් මහණකු කරා එළැඹ, මේ මෙසේ වූ වාද ඇත්තහු ගේ සලාකාව ය, මේ මෙසේ වූ වාද ඇතියහු ගේ සලාකාව ය, යමක් රිසියෙහි නම් එය ගන්නැ'යි මෙසේ කියැ යුතු වන්නේ ය. ගන්නාලද කල්හි 'කිසිවකුටත් මෙය නො දක්වන්නැ' යි කියැ යුතු ය. ඉදින් අධර්මවාදීහු වඩා බොහෝ ඇතැ යි දන්නේ නම්, සලාකා ගැන්ම වරදවා කරණ ලද'යි කියා (දුන් සලාකාවන්) නැවැත එකතු කොට යලිදු ගැන්වියැ යුතු. ඉදින් ධර්මවාදීහු වඩා බොහෝ යැ යි දන්නේ නම් මනාවැ කරණ ලද සලාකා ගැන්මෙකැ යි ඇස්වියැ යුතු. මහණෙනි, මෙසේ ගුළ්හක සලාකා ගැන්වීම වේ.

මහණෙනි, සකණ්ණජප්පක සලාකාග්‍රාහය කෙසේ වේ ද යත්: ඒ සලාකා ගන්වන මහණහු විසින් එක් එක් මහණක්හු ගේ කණට ළං වැ 'මේ මෙ බඳු වාද ඇත්තහු ගේ සලාකාව ය, මේ මෙ බඳු වාද ඇත්තහු ගේ සලාකාව ය, යමක් කැමැත්තෙහි නම් එය ගන්නැ'යි කිය යුතු ය. ගත් කල්හි 'කිසිවකුටත් නො කියන්නැ'යි කිය යුතු ය. අධර්මවාදීහු වඩා බොහෝ යැ යි ඉදින් දන්නේ නම්, නොමනා වැ කරණ ලද සලාකා ගැන්මෙකැ යි (සලාකාවන්) එකතු කොට ගෙන යලිදු සලාකා ගැන්වියැ යුතු. ඉදින් ධර්මවාදීහු වඩා බොහෝ වෙත් යැ යි දන්නේ නම්, 'මනා වැ කරණ ලද සලාකා ගැන්මෙකැ'යි ඇස්විය යුතු. මහණෙනි, මෙසේ සකණ්ණජප්පක සලාකා ගැන්වීම වේ.

මහණෙනි, විවටක සලාකග්‍රාහය කෙසේ වේ ද යත්: ඉදින් ධර්මවාදීහු වඩා බොහෝ යැ යි දන්නේ නම්, සලාකාවන් විසිරුවා විවෘත ලෙසින් (පැනෙන පරිද්දෙන්) ම ගැන්විය යුතු. මහණෙනි, මෙසේ ම විවටක සලාකාග්‍රාහය වෙයි.

මහණෙනි, මොහු වනාහි තුන්සලාකාග්‍රාහයෝ ය යනු යැ.

සතිවිනය

53 අනුවාදධිකරණය ශමථ කීයෙකින් සන්හිඳෙයි ද? අනුවාදධිකරණය සම්මුඛාවිනයෙන් ද සතිවිනයෙන් ද අමූළ්හවිනයයෙන් ද තස්සපාපියාසිකායෙන් ද යන ශමථ සතරින් සන්හිඳෙයි.

අනුවාදධිකරණය අමූළ්හවිනයය ද තස්සපාපියාසිකාව ද යන ශමථ දෙකට නොපැමිණ සම්මුඛාවිනයයෙන් ද සතිවිනයයෙන් ද යන ශමථ දෙකින් සන්හිඳෙන්නේ ය යන්න විය හැකිද? විය හැකි යයි කිය යුතු වන්නේ ය. කෙසේ වූ දැයක් මෙන් ද යත්: මෙහි මහණකුට අමූලක ශීලවිපත්තියෙන් චෝදනා කෙරෙත් නම් මහණෙනි, මහණහු සිහිය වැඩීමට පැමිණි එ මහණහට සතිවිනය දිය යුතු ය.

එවං ච පන භික්ඛවෙ දාතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො: මං භන්තෙ භික්ඛූ අමූලිකාය සීලවිපත්තියා අනුද්ධංසෙන්ති. සොහං භන්තෙ සතිවෙපුල්ලප්පත්තො සඞ්ඝං සතිවිනයං යාචාමීති. දුතියම්පි යාචිතබ්බො, තතියම්පි යාචිතබ්බො.

ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො: සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. භික්ඛූ ඉත්ථන්නාමං භික්ඛුං අමූලිකාය සීලවිපත්තියා අනුද්ධංසෙන්ති. සො සතිවෙපුල්ලප්පත්තො සඞ්ඝං සතිවිනයං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො සතිවෙපුල්ලප්පත්තස්ස සතිවිනයං දදෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. භික්ඛූ ඉත්ථන්නාමං භික්ඛුං අමූලිකාය සීලවිපත්තියා අනුද්ධංසෙන්ති. සො සතිවෙපුල්ලප්පත්තො සඞ්ඝං සතිවිනයං යාචති. සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො සතිවෙපුල්ලප්පත්තස්ස සතිවිනයං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො සතිවෙපුල්ලප්පත්තස්ස සතිවිනයස්ස දානං. සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය. දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි-පෙ-දින්නො සඞ්ඝෙන ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො සතිවෙපුල්ලප්පත්තස්ස සතිවිනයො. ඛමති සඞ්ඝස්ස තස්මා තුණ්හී, එවමෙතං ධාරයාමීති..

ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්තං. කෙන වූපසන්තං? සම්මුඛාවිනයෙන ච සතිවිනයෙන ච. කිඤ්ච තත්ථ සම්මුඛාවිනයස්මිං? සඞ්ඝසම්මුඛතා ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා පුග්ගලසම්මුඛතා -පෙ-කා ච තත්ථ පුග්ගලසම්මුඛතා? යො ච අනුවදති, යඤ්ච අනුවදති, උභො අත්තපච්චත්ථිකා සම්මුඛීභූතා හොන්ති. අයං තත්ථ පුග්ගලසම්මුඛතා. කිඤ්ච තත්ථ සතිවිනයස්මිං? යා සතිවිනයස්ස කම්මස්ස කිරියා කරණං උපගමනං අජ්ඣුපගමනං අධිවාසනා අප්පටික්කොසනා ඉදං තත්ථ සතිවිනයස්මිං. එවං වූපසන්තඤ්චෙ භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උක්කොටෙති, උක්කොටනකං පාචිත්තියං. ඡන්දදායකො ඛීයති, ඛීයනකං පාචිත්තියං.

මහණෙනි, (සතිවිනය) මෙසේ දිය යුතු ය: මහණෙනි, ඒ මහණහු විසින් සඞ්ඝයා කරා එළැඹ තනිපට සිවුර එකස් කොට පෙරෙවැ උක්කුටුක වැ හිඳ දෙහොත් මුදුන් තබා “වහන්ස, භික්ෂූහු මට අමූලක වූ ශීලවිපත්තිචෝදනායෙන් චෝදනා කෙරෙත්. වහන්ස, ඒ මම් සිහිය වැඩුණු බවට පැමිණියෙම් සඞ්ඝයා ගෙන් සතිවිනය යදිමි'' යි මෙසේ කියැ යුතු වන්නේ ය. දෙවනු ද යැදිය යුතු, තෙවනු ද යැදිය යුතු.

ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් ‘වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. භික්ෂූහු මෙනම් මහණහට අමූලක ශීලවිපත්තියෙන් චෝදනා කෙරෙත්. හේ සිහිය වැඩුණු බවට පැමිණියේ, සංඝයා ගෙන් සතිවිනය යදී. ඉදින් සංඝයාට ප්‍රාප්තකාලය වේ නම් සංඝ තෙමේ සිහිවැඩුණබවට පත් මෙනම් මහණහට සතිවිනය දෙන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යැ.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා, මහණහු මෙනම් මහණහට අමූලක ශීලවිපත්තියෙන් චෝදනා කෙරෙත්. සිහිය වැඩුණ බවට පත් හෙ තෙමේ සංඝයා ගෙන් සතිවිනය යදී. සංඝ තෙමේ සිහිය වැඩුණු බවට පත් මෙනම් මහණහට සතිවිනය දෙයි. සිහිය වැඩුණු බවට පත් මෙනම් මහණහට සතිවිනය දීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියෙන්නේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුහට නො රිසියෙන්නේ නම් හේ කියාවා, දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි... සංඝයා විසින් සිහිය වැඩුණු බවට පත් මෙ නම් මහණහට සතිවිනය දෙන ලද්දේ ය. සංඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි''යි, සංඝ තෙමේ දැන්විය යුතු.

මහණෙනි, (මෙසේ) මේ අධිකරණය සන්හිඳුනේ යැ යි කියනු ලැබේ. කිමෙකින් සන්හිඳුනේ ද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙනුත් සතිවිනයයෙනුත් ය. එහි සම්මුඛාවිනය කිමෙක් ද යත්: සංඝසම්මුඛතාව ධර්මසම්මුඛතාව විනයසම්මුඛතාව පුද්ගලසම්මුඛතාව... යන මේ යි. එහි පුද්ගල සම්මුඛතාව කවර යැ? යමෙකුත් චෝදනා කෙරෙයි ද?, යමකුටත් චෝදනා කෙරෙයි ද? සිය පසෙහිත් විරුද්ධ පක්ෂයෙහිත් වූවෝ හමුවෙත් ද? මේ එහි පුද්ගල සම්මුඛතාවය යි. එහි සතිවිනය කවර යැ? සතිවිනය කර්මයා ගේ යම් ක්‍රියාවෙක්, කිරීමෙක්, එළැඹීමෙක්, වඩාත් එළැඹීමෙක්, ඉවැසීමෙක්, ප්‍රතික්‍රෝශ නොකිරීමෙක් වෙයි ද, මේ එහි සතිවිනය යි. මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සන්හිඳුණු අධිකරණය කාරක මහණෙක් උත්කෝටනය කෙරෙයි නම්, ඔහුට උත්කෝටනක පාචිත්තිය වෙයි. ඡන්දදායක තෙමේ නින්දා කෙරෙයි ද, ඛීයනක පාචිත්තිය ඇවැත වේ.

අමූළ්හවිනයො

54. සියා අනුවාදාධිකරණං ද්වීහි සමථෙහි අනාගම්ම සතිවිනයඤ්ච තස්සපාපියසිකඤ්ච, ද්වීහි සමථෙහි සම්මෙය්‍ය සම්මුඛාවිනයෙන ච අමූළ්හවිනයෙන චාති? සියාතිස්ස වචනීයං. යථා කථං විය? ඉධ භික්ඛු උම්මත්තකො හොති චිත්තවිපරියාසකතො. තෙන උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං හොති භාසිතපරික්කන්තං. තං භික්ඛූ උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන අජ්ඣාචිණ්ණෙන ආපත්තියා චොදෙන්ති: සරතායස්මා එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතාති. සො එවං වදෙති: "අහං ඛො ආවුසො උම්මත්තකො අහොසිං චිත්තවිපරියාසකතො. තෙන මෙ උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. නාහන්තං සරාමි. මූළ්හෙන මෙ එතං කතන්ති." එවම්පිනං වුච්චමානා චොදෙන්තෙව 'සරතායස්මා එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතාති' තස්ස ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛුනො අමූළ්හස්ස අමූළ්හවිනයො දාතබ්බො.

එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ දාතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා වුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො: 'අහං භන්තෙ උම්මත්තකො අහොසිං චිත්තවිපරියාසකතො. තෙන මෙ උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. මං භික්ඛූ උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන අජ්ඣාචිණ්ණෙන ආපත්තියා චොදෙන්ති. සරතායස්මා එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතාති. ත්‍යාහං එවං වදාමි: අහං ඛො ආවුසො උම්මත්තකො අහොසිං චිත්තවිපරියාසකතො. තෙන මෙ උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. නාහන්තං සරාමි. මූළ්හෙන මෙ එතං කතන්ති. එවම්පි මං වුච්චමානා චොදෙන්තෙව: සරතායස්මා එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතාති. සොහං භන්තෙ අමූළ්හො සඞ්ඝං අමූළ්හවිනයං යාචාමීති. දුතියම්පි යාචිතබ්බො -පෙ- තතියම්පි යාචිතබ්බො -පෙ-

අමූළ්හවිනය

54. අනුවාදධිකරණය සතිවිනයය ද තස්සපාපියාසිකාව ද යන ශමථ දෙකට නොපැමිණ සම්මුඛාවිනයයෙන් ද අමූළ්හවිනයයෙන් ද යන ශමථ දෙකින් සන්හිඳෙන්නේ ය යන්න විය හැකි ද? විය හැකියැ යි කියයුතු වන්නේ ය. කෙසේ ද යත්: මෙහි මහණෙක් සිත් පෙරළියට පැමිණි උමතුවෙක් වෙයි. සිත් පෙරළියට පැමිණි ඒ උමතු මහණහු විසින් ශ්‍රමණ සාරුප්‍ය නොවූ බොහෝ කියුම් කැරුම් ද කරණ ලද්දේ වෙයි. උමතු වැ සිත් පෙරළියට පැමිණ කළ දෑ හේතු කොට ගෙන 'ආයුෂ්මත් තෙමෙ මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා''යි මහණහු එ මහණහට ඇවැතින් චෝදනා කෙරෙත්. ''ඇවැත්නි, මම සිත් පෙරළියට පත් උමතුවෙකිම් වීමි. උමතු වූ සිත් පෙරළියට පැමිණි ඒ මා විසින් කායික වාචසික වශයෙන් බොහෝ ශ්‍රමණසාරුප්‍ය නොවූ දෑ කරණ ලදි. එය මම සිහි නො කරමි. සිහි මුළා වූ මා විසින් එය කරණ ලදැ''යි හේ මෙසේ කියයි. ඔහු විසින් මෙසේ කියනු ලබන්නාහු ද ඔහු ඒ මහණහට ''ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙ බඳු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා''යි චෝදනා කෙරෙත් ම ය. මහණෙනි, නොමුළා වූ ඒ මහණහට අමූළ්හවිනය දිය යුතු ය.

මහණෙනි, එය මෙසේ ම දිය යුතු: ඒ මහණහු විසින් සංඝයා වෙත එළැඹ, උතුරුසඟ එකස් කොට වැඩිමහළු මහණුන්ගේ පා වැඳ උක්කුටුක වැ හිඳ දොහොත් මුදුන් තබා ''වහන්ස, මම සිත් පෙරළියට පත් උමතු-වෙකිම් වීමි. උමතුවූ සිත් පෙරළියට පත් ඒ මා විසින් මහණුනට නො සරුප් වූ කායික වූ ද වාචසික වූ ද බොහෝ වරද කරණ ලද්දේ ය. මහණහු උමතු වූ සිත් පෙරළියට පත් මා විසින් කළ වරද හේතු කොට ගෙන මහණහු මට, 'ආයුෂ්මත් තෙමෙ මෙ බඳු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා'යි මට චෝදනා කෙරෙත්. 'ඇවැත්නි, මම උමතු වූ සිත් පෙරළියට පැමිණියෙකිම් වීමි. උමතු වූ සිත් පෙරළියට පැමිණි ඒ මා විසින් වචනයෙන් කියන ලද්දවූ ද, කයින් කරණ ලද්දවූ ද යි බොහෝ ශ්‍රමණ සාරුප්‍ය නොවූ වරද දෑ කරණ ලදි. ඒ දෑ මම සිහි නො කෙරෙමි. සිහිමුළා වූ මා විසින් ඒ දෑ කරණ ලදැ'යි ඔවුනට මම මෙසේ කියමි. මෙසේ කියනු ලබන්නාවූ ද ඔහු මට 'ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙ බඳු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේ වා' යි මට චෝදනා කෙරෙත් ම ය. වහන්ස, ඒ මම සිහිමුළාව නැත්තෙම් සංඝයා ගෙන් අමූළ්හවිනයය ඉල්ලමි''යි මෙසේ කියැ යුතු වන්නේ ය. දෙවෙනි වර ද මෙසේ ඉල්ලිය යුතු... තෙවෙනි වර ද ඉල්ලියැ යුතු...

ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො: සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං ඉත්‍ථනාමො භික්ඛු උම්මත්තකො අහොසි චිත්තවිපරියාසකතො. තෙන උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. තං භික්ඛු උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන අජ්ඣාචිණ්ණෙන ආපත්තියා චොදෙන්ති: සරතායස්මා එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතාති. සො එවං වදෙති: 'අහං බො ආවුසො උම්මත්තකො අහොසිං -පෙ-' සො අමූළ්හො සඞ්ඝං අමූළ්හවිනයං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං සඞ්ඝො ඉත්‍ථනාමස්ස භික්ඛුනො අමූළ්හස්ස අමූළ්හවිනයං දදෙය්‍ය. **එසා ඤත්ති.**

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං ඉත්‍ථනාමො භික්ඛු උම්මත්තකො අහොසි චිත්තවිපරියාසකතො -පෙ- සො එවං වදෙති: 'අහං ඛො ආවුසො උම්මත්තකො අහොසිං චිත්තවිපරියාසකතො -පෙ- සො අමූළ්හො සඞ්ඝං අමූළ්හවිනයං යාචති. සඞ්ඝො ඉත්‍ථනාමස්ස භික්ඛුනො අමූළ්හස්ස අමූළ්හවිනයං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති ඉත්‍ථනාමස්ස භික්ඛුනො අමූළ්හස්ස අමූළ්හවිනයස්ස දානං. සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය දුතියම්පි එතමත්‍ථං වදාමි -පෙ-තතියම්පි එතමත්‍ථං වදාමි -පෙ-.

දින්නො සඞ්ඝෙන ඉත්‍ථනාමස්ස භික්ඛුනො අමූළ්හස්ස අමූළ්හවිනයො. ඛමති සඞ්ඝස්ස තස්මා තුණ්හී එවමෙතං ධාරයාමීති.

ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්තං. කෙන වූපසන්තං? සම්මුඛාවිනයෙන ච අමූළ්හවිනයෙන ච. කිඤ්ච තත්‍ථ සම්මුඛාවිනයස්මිං? සඞ්ඝසම්මුඛතා ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා පුග්ගලසම්මුඛතා. කිඤ්ච තත්‍ථ අමූළ්හවිනයස්මිං? යා අමූළ්හවිනයස්ස කම්මස්ස කිරියා කරණං උපගමනං අජ්ඣුපගමනං අධිවාසනා අප්පටික්කොසනා, ඉදං තත්‍ථ අමූළ්හවිනයස්මිං, එවං වූපසන්තඤ්ච භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උක්කොටෙති, උක්කොටනකං පාචිත්තියං. ඡන්දදායකො ඛීයති, ඛීයනකං පාචිත්තියං.

ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු: ''සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා, මේ මෙනම් මහණ තෙම සිත් පෙරළීමට ගිය උමතුවෙක් විය, සිත් පෙරළීමට ගිය උමතු වූ ඔහු විසින් කායික වූ ද වාචසික වූ ද අශ්‍රාමණක වූ බොහෝ වරද කරණ ලද්දේ ය. මහණහු ඒ මහණහට සිත්පෙරළීමට ගිය උමතු වූ ඔහු විසින් කරණ ලද වරදින් ඇවැතින් 'ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙබඳු වූ ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා'යි චෝදනා කෙරෙත්, හෙ තෙමේ 'ඇවැත්නි,... උමතුවීමි'... යි මෙසේ කියයි. හේ සිහිමුළාව නැත්තේ සංඝයා ගෙන් අමූළ්හවිනය ඉල්ලයි. ඉදින් සංඝයාට ප්‍රාප්තකාල වේ නම්–

සංඝ තෙමේ සිහිමුළාව නැත්තා වූ මෙනම් මහණහට අමූළ්හවිනයය දෙන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා, මේ මෙනම් මහණ තෙම සිත් පෙරළියට ගිය උමතුවෙක් විය... හේ 'ඇවැත්නි, මම සිත් පෙරළියට ගිය උමතුවෙකිම් වීමි... සිහිමුළාවෙන් තොරවූ හේ සංඝයා ගෙන් අමූළ්හවිනයය ඉල්ලයි. සංඝ තෙමේ සිහිමුළාව නැත්තා වූ මෙනම් මහණහට අමූළ්හවිනයය දෙයි. මුළාව නැත්තාවූ මෙනම් මහණහට අමූළ්හවිනයය දීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියෙන්නේ නම් හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියෙන්නේ නම්, හේ කියාවා, දෙවෙනි වරද මෙ කරුණ කියමි...

සංඝයා විසින් සිහිමුළාවෙන් තොර වූ මෙනම් මහණහට අමූළ්හවිනයය දෙන ලද්දේ ය. සංඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය, මෙසේ මෙය සලකමි''යනු යි.

මහණෙනි, මේ අධිකරණය සන්හිඳුනේ යැ යි කියනු ලැබේ. කිමෙකින් සන්හිඳුනේ ද යත්: සම්මුඛාවිනයෙන් ද අමූළ්හවිනයයෙන් ද යන දෙකිනි. එහි සම්මුඛාවිනයය කවර යැ? සංඝසම්මුඛතාව ධර්මසම්මුඛතාව, විනය සම්මුඛතාව, පුද්ගලසම්මුඛතාව යන සතර යැ.

එහි අමූළ්හවිනය කවර යැ? අමූළ්හවිනයකර්මයා ගේ යම් ක්‍රියායෙක්, කිරීමෙක්, එළැඹීමෙක්, අභ්‍යුපගමනයෙක්, ඉවැසීමෙක්, අප්‍රතික්‍රෝශනයෙක් වේ ද, මේ එහි අමූළ්හවිනය යැ. මහණෙනි, මෙසේ සන්හිඳුණු අධිකරණය කාරක මහණෙක් උත්කෝටනය කරන්නේ ද, ඔහුට උත්කෝටනක පාචිත්තිය ඇවැත වේ. ඡන්දදායක තෙමේ (මේ අධිකරණ ව්‍යුපශමයයට) නින්ද කරන්නේ ද, ඔහුට ඛියනක පාචිත්තිය ඇවැත වේ.

තස්සපාපියසිකා

55. සියා අනුවාදාධිකරණං ද්වෙ සමථෙ අනාගම්ම සතිවිනයඤ්ච අමූළ්හවිනයඤ්ච ද්වීහි සමථෙහි සම්මෙය්‍ය සම්මුඛාවිනයෙන ච තස්සපාපියසිකාය චාති? සියාතිස්ස වචනීයං.

යථා කථං විය? ඉධ භික්ඛු භික්ඛුං සඞ්ඝමජ්ඣෙ ගරුකාය ආපත්තියා චොදෙති, සරතායස්මා එවරූපිං ගරුකං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා'ති.

සො එවං වදෙති: න ඛො අහං ආවුසො සරාමි එවරූපිං ගරුකං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වාති.

තමෙනං සො නිබ්බෙඨෙන්තං අතිවෙඨෙති. 'ඉඞ්ඝායස්මා සාධුකමෙව ජානාහි, යදි සරසි එවරූපිං ගරුකං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වාති.

සො එවං වදෙති: න ඛො අහං ආවුසො සරාමි එවරූපිං ගරුකං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා. සරාමි ච ඛො අහං ආවුසො එවරූපිං අප්පමත්තිකං ආපත්තිං ආපජ්ජිතාති.

තමෙනං සො නිබ්බෙඨෙන්තං අතිවෙඨෙති: 'ඉඞ්ඝායස්මා සාධුකමෙව ජානාහි: යදි සරසි එවරූපිං ගරුකං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා'ති.

සො එවං වදෙති: 'ඉමං හි නාමාහං ආවුසො අප්පමත්තිකං ආපත්තිං ආපජ්ජිත්වා අපුට්ඨො පටිජානිස්සාමි. කිම්පනාහං එවරූපිං ගරුකං ආපත්තිං ආපජ්ජිත්වා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා පුට්ඨො න පටිජානිස්සාමී'ති.

සො එවං වදෙති: ඉමං හි නාම ත්වං ආවුසො අප්පමත්තිකං ආපත්තිං ආපජ්ජිත්වා අපුට්ඨො පටිජානිස්සසි. කිම්පන ත්වං එවරූපිං ගරුකං ආපත්තිං ආපජ්ජිත්වා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා පුට්ඨො න පටිජානිස්සසි? ඉඞ්ඝායස්මා සාධුකමෙව ජානාහි. යදි සරසි එවරූපිං ගරුකං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වාති.

තස්සපාපියාසිකා

55. අනුවාදධිකරණය සතිවිනයය ද අමූළ්හවිනයය ද යන ශමථ දෙකට නොපැමිණ, සම්මුඛාවිනයයෙන් ද තස්සපාපියාසිකායෙන් ද යන ශමථ දෙකින් සංසිඳෙන්නේ ය යන්න විය හැකි ද? විය හැකියැ යි කිය යුතු වන්නේ ය.

කෙසේ ද යත්: මෙහි මහණෙක් මහණකුට සඟමැදදී ''ආයුෂ්මත් තෙමේ පරිජි ඇවැතකට හෝ පරිජියට සාමන්ත (දුකුළා හෝ ථුලසි) ඇවැතකට හෝ මෙබඳු ගරු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා'යි ගරු ඇවැතෙකින් චෝදනා කරයි.

ඒ (චුදිත) මහණ තෙම 'ඇවැත්නි, පරිජි ඇවැතට හෝ පරිජියට සාමන්ත (දුකුළා හෝ ථුලසි) ඇවැතකට හෝ මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියා මම සිහි නො කරමි යි කියයි.

ඒ (චෝදක) මහණ තෙම 'එසේ නම් ආයුෂ්මත් තෙමේ පරිජි හෝ පරිජියට සාමන්ත (දුකුළා හෝ ථුලසි) ඇවතකට හෝ පැමිණියෙමි'යි සිහි කෙරෙහි නම් මනාකොට ම එය දැනගන්නැ' යි යථොක්ත චුදිත මහණහු වඩාත් චොදනායෙන් වෙළයි.

ඒ චුදිත මහණතෙම 'ඇවැත්නි, පරිජි ඇවැතට හෝ පරිජියට සාමන්ත ඇවැතකට හෝ මෙසේ වූ ඇවැතකට පැමිණියෙමි'යි මම් නො ම සිහි කරමි. ඇවැත්නි, එනෙකුදු වුවත් මෙබඳු වූ අල්පමාත්‍ර ඇවැතකට පැමිණියෙමි යි සිහි කෙරෙමි යි මෙසේ කියයි.

එසේ වී නම්, ආයුෂ්මත් තෙමේ 'පරිජි ඇවැතට හෝ පාරාජික-සාමන්ත ඇවැතකට හෝ මෙසේ වූ ගරු ඇවැතකට පැමිණියෙමි'යි ඉදින් සිහි කෙරෙහි නම් එය මනාකොට ම දැනගන්නැ'යි චොදක මහණ තෙමේ යථොක්ත චොදනා වෙළමෙන් මිදෙන්නට සැරසෙන මහණහු වඩාත් දැඩි කොට වෙළයි.

'ඇවැත්නි, මම් මෙ නම් අල්පමාත්‍ර ඇවැතකට පැමිණ නො විචාරණ ලද්දෙම් ප්‍රතිඥා කරන්නෙමි. කිමෙක් ද? පරිජිඇවතට හෝ පරිජි ඇවැතට සාමන්ත වූ ඇවැතකට හෝ මෙබඳු වූ ගරු ඇවැතකට පැමිණ විචාරණ ලද්දෙම් ප්‍රතිඥ නො කරන්නෙම් ද?'යි ඒ චුදිත මහණ මෙසේ කියයි.

එවිට ඒ චෝදක මහණ තෙම 'ඇවැත්නි, ඔබ මෙනම් වූ අල්පමාත්‍ර ඇවැතකට පැමිණ, නොවිචාරණ ලද්දෝ එය ප්‍රතිඥ කරන්නහු ය, (එසේ කල්හි) පරිජි හෝ පරිජියට සාමන්ත ඇවතකට හෝ මෙබඳු ගරු ඇවැතකට පැමිණ කිමෙක් ද? විචාරණ ලද්දහු ප්‍රතිඥා නො කරන්නහු ද? එබැවින් ඉදින් පරිජියකට හෝ පරිජියට සාමන්ත ඇවැතකට හෝ මෙසේ වූ ගරු ඇවැතකට පැමිණියෙම්'යි ඉදින් සිහි කරවු නම්, එය මොනොවට ම දැනගන්නැ' යි මෙසේ කියයි.

සො එවං වදෙති සරාමි ඛො අහං ආවුසො එවරූපිං ගරුකං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා දවා මෙ එතං වුත්තං, රවා මෙ එතං වුත්තං. නාහං සරාමි එවරූපිං ගරුකං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වාති.

56. තස්ස ඛො තං භික්ඛවෙ භික්ඛුනො තස්සපාපියසිකා කම්මං කාතබ්බං. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ කාතබ්බං. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු සඞ්ඝමජ්ඣෙ ගරුකාය ආපත්තියා අනුයුඤ්ජියමානො අවජානිත්වා පටිජානාති, පටිජානිත්වා අවජානාති, අඤ්ඤෙනඤ්ඤං පටිචරති, සම්පජානමුසා භාසති, යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො තස්සපාපියසිකා කම්මං කරෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු සඞ්ඝමජ්ඣෙ ගරුකාය ආපත්තියා අනුයුඤ්ජියමානො අවජානිත්වා පටිජානාති, පටිජානිත්වා අවජානාති, අඤ්ඤෙනඤ්ඤං පටිචරති, සම්පජානමුසා භාසති. සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො තස්සපාපියසිකාකම්මං කරොති. යස්සායස්මතො ඛමති ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො තස්සපාපියසිකාකම්මස්ස කරණං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය. දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- කතං සඞ්ඝෙන ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො තස්සපාපියසිකාකම්මං. ඛමති සඞ්ඝස්ස තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී''ති.

ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්තං. කෙන වූපසන්තං? සම්මුඛාවිනයෙන ච තස්සපාපියසිකාය ච. කිඤ්ච තත්ථ සම්මුඛාවිනයස්මිං? සඞ්ඝසම්මුඛතා ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා පුග්ගලසම්මුඛතා -පෙ- කා ච තත්ථ තස්සපාපියසිකාය? යා තස්සපාපියසිකා කම්මස්ස කිරියා කරණං උපගමනං අජ්ඣුපගමනං අධිවාසනා අපටික්කොසනා, අයං තත්ථ තස්සපාපියසිකාය. එවං වූපසන්තං චෙ භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උක්කොටෙති. උක්කොටනකං පාචිත්තියං. ඡන්දදායකො ඛීයති, ඛීයනකං පාචිත්තියං

(එවිට) ඒ චුදිතක මහණ තෙම ''ඇවැත්නි, පරිජි ඇවැතකට හෝ පරිජියට සාමන්ත ඇවැතකට හෝ මෙබඳු වූ ගරු ඇවැතකට පැමිණියෙමි යි මා කීවා සිහි කෙරෙමි ඇවැත්නි, එය මා විසින් කෙළි පිණිස කියන ලදී, එය මා විසින් විහිළු පිණිස කියන ලදී. පරිජි ඇවැතකට හෝ පරිජියට සාමන්ත ඇවැතකට හෝ මෙබඳු ඇවැතකට මම පැමිණියෙමි'යි කියා නම් නො ම සිහි කෙරෙමි' යි මෙසේ කියයි.

56. මහණෙනි, එසේ කියන ඒ මහණහට තස්සපාපියාසිකා කර්මය කළ යුතු. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි එය කළ යුතු: ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින්

''වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසා වා. මේ මෙනම් මහණ තෙම සඟ මැදදී ගරු ඇවැතින් ප්‍රශ්න කරණු ලබන්නේ අවඥ කොට (වරද නො පිළිගෙන) ප්‍රතිඥා කෙරෙයි (නැවැත පිළිගනියි). ප්‍රතිඥා කොට (එසේ ය වරදට පැමිණියෙමි යි පිළිගෙන) අවඥ කෙරෙයි (ක්‍රීඩා වශයෙන් එසේ කීයෙමි යි යන ආදි බසක් කියා නොපිළිගනී හෝ වරද යටපත් කෙරෙයි). එකෙකින් අනෙකක් වසාලයි. (වරදට පැමිණියෙමි යි) දන්නේ ම බොරු කියයි. ඉදින් සංඝයාට සුදුසු යැ යි හැඟෙන්නේ නම්, සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහට තස්සපාපියාසිකා කර්මය කරන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා. මේ මෙනම මහණ තෙම සඟමැදදී ගරු ඇවැතෙකින් අනුයොග කරණු ලබන්නේ, අවඥා කොට ප්‍රතිඥ කෙරෙයි ප්‍රතිඥා කොට අවඥා කෙරෙයි අන් කරුණෙකින් අනෙකක් වසාලයි, දැන දැන මුසවා බෙණෙයි, සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහට තස්සපාපියාසිකා කර්මය කෙරෙයි. මෙනම් මහණහට තස්සපාපියාසිකා කර්මය කිරීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියෙයි නම්, හේ නිහඬ වන්නේය, යම් ආයුෂ්මතක්හට නො රිසියෙයි නම් හේ කියාවා. දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි... සංඝයා විසින් මෙනම් මහණහට තස්සපාපියාසිකාකර්මය කරණ ලදී. සංඝයාට රිසියෙයි, එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙ කරුණ දරමි'' යනුයි.

මහණෙනි, මේ අධිකරණය (මෙසේ) සන්සිඳුනේ යැ යි කියනු ලැබේ. කිමෙකින් සන්සිඳුනේද? යත්: සම්මුඛාවිනයයෙන් ද තස්සපාපියාසිකායෙන් ද යන දෙකිනි. එහි සම්මුඛාවිනයය කවර යැ? සංඝසම්මුඛතාව, ධර්මසම්මුඛතාව, විනයසම්මුඛතාව, පුද්ගල සම්මුඛතාව යන සතර යි ... එහි තස්සපාපියාසිකාව කවර යැ? තස්සපාපියාසිකාකර්මයා ගේ යම ක්‍රියාවෙක්, කිරීමෙක්, එළැඹීමෙක්, අධ්‍යෙෂණයෙක්, ඉවැසීමෙක්, අප්‍රතිෂෙධනයෙක් වේ ද, මෙය එහි තස්සපාපියාසිකාව යැ. මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සංසිඳුනු අධිකරණය කාරක මහණෙක් උත්කෝටනය කරන්නේ ද, උක්කොටනක පාචිත්තිය ඇවැත වේ. ඡන්දදායක මහණෙක් නිඳා කෙරෙයි ද, ඔහුට ඛීයනක පාචිත්තිය වෙයි.

පටිඤ්ඤාතකරණං

57. ආපත්තාධිකරණං කතිහි සමථෙහි සම්මති? ආපත්තාධිකරණං තීහි සමථෙහි සම්මති සම්මුඛාවිනයෙන ච පටිඤ්ඤාතකරණෙන ච තිණවත්ථාරකෙන ච.

සියා ආපත්තාධිකරණං එකං සමථං අනාගම්ම තිණවත්ථාරකං ද්වීහි සමථෙහි සම්මෙය්‍ය සම්මුඛාවිනයෙන ච පටිඤ්ඤාතකරණෙන චාති? සියා'තිස්ස වචනීයං. යථාකථං විය? ඉධ භික්ඛු ලහුකං ආපත්තිං ආපන්නො හොති. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා එකං භික්ඛුං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා වුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිම්පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො: අහං ආවුසො ඉත්ථන්නාමං ආපත්තිං ආපන්නො. තං පටිදෙසෙමී'ති. තෙන වත්තබ්බො: 'පස්සසී?'ති. 'ආම පස්සාමී'ති. 'ආයතිං සංවරෙය්‍යාසී'ති.

ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්තං. කෙන වූපසන්තං සම්මුඛාවිනයෙන ච පටිඤ්ඤාතකරණෙන ච. කිඤ්ච තත්ථ සම්මුඛාවිනයස්මිං? ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා පුග්ගලසම්මුඛතා -පෙ- කා ච තත්ථ පුග්ගලසම්මුඛතා? යො ච දෙසෙති, යස්ස ච දෙසෙති, උභො සම්මුඛීභූතා හොන්ති, අයං තත්ථ පුග්ගලසම්මුඛතා කිඤ්ච තත්ථ පටිඤ්ඤාතකරණස්මිං? යා පටිඤ්ඤාතකරණස්ස කම්මස්ස කිරියා කරණං උපගමනං අජ්ඣුපගමනං අධිවාසනා අපටික්කොසනා, ඉදං තත්ථ පටිඤ්ඤාතකරණස්මිං. එවං වූපසන්තං චෙ භික්ඛවෙ අධිකරණං පටිග්ගාහකො උක්කොටෙති උක්කොටනකං පාචිත්තියං.

58. එවං චෙ තං ලභෙථ ඉච්චෙතං කුසලං. නො චෙ ලභෙථ තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සම්බහුලෙ භික්ඛූ උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා වුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්සු වචනීයා: 'අහං භන්තෙ ඉත්ථන්නාමං ආපත්තිං ආපන්නො, තං පටිදෙසෙමී'ති. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන තෙ භික්ඛූ ඤාපෙතබ්බා: 'සුණන්තු මෙ ආයස්මන්තා. අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු ආපත්තිං සරති. විවරති. උත්තානිකරොති දෙසෙති. යදායස්මන්තානං පත්තකල්ලං අහං ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො ආපත්තිං පටිග්ගණ්හෙය්‍යන්ති.''

ප්‍රතිඥාතකරණය

57. ආපත්ත්‍යාධිකරණය සමථ කීයෙකින් සන්සිඳෙයි ද? යත්: ආපත්ත්‍යාධිකරණය සම්මුඛාවිනයයෙන් ද ප්‍රතිඥාතකරණයෙන් ද තිණවත්ථාරකයෙන් ද යන සමථ තුනින් සන්සිඳේ.

ආපත්ත්‍යාධිකරණය තිණවත්ථාරක නම් වූ එක් සමථයකට නො පැමිණ සම්මුඛාවිනයෙන් ද පටිඤ්ඤාතකරණයෙන් ද යන සමථ දෙකින් සන්සිඳෙන්නේ ය යන්න විය හැකි ද? විය හැකි යැයි කියයුතු වන්නේ ය. කෙසේ යත්: මෙහි මහණෙක් ලුහු ඇවතකට පැමිණියේ වෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණහු විසින් එක් මහණකු කරා එළඹ උතුරු සඟ එකස් කොට වැඩිමහලු මහණුන්ගේ පා වැඳ උක්කුටුක වැ හිඳ දෙහොත් මුදුන්හි කොට, "ඇවැත්නි, මම මෙ නම් ඇවැතකට පැමිණියෙමි, එය දෙසමි"යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ යැ, ඔහු විසින් (අනිත් මහණහු විසින්) 'ඇවැත දක්හිදැ?'යි කියැ යුතු. එසේ ය, දකිමි'යි පළමු මහණහු විසින් කියැ යුතු. 'මත්තෙහි සංවර වඩව'යි දෙවැනි මහණහු විසින් කියැ යුතු,

මහණෙනි, මේ අධිකරණය (මෙසේ) සන්සිඳුනේ ය යි කියනු ලැබේ. කිමෙකින් සන්සිඳුනේ ද? යත්: සම්මුඛාවිනයයෙන් ද පටිඤ්ඤාතකරණයෙන් ද යන දෙකිනි. එහි සම්මුඛාවිනයය කවර යැ? ධර්මසම්මුඛතාව විනය සම්මුඛතාව පුද්ගලසම්මුඛතාව යන තුන ය... එහි පුද්ගල සම්මුඛතාව කවර යැ: යමෙක් ඇවැත දෙසා නම්, හේ මහණ ද යමකුට ඇවැත දෙසා නම් ඒ මහණ ද යන දෙදෙනා හමු වූවාහු වෙත් ද, මෙය එහි පුද්ගලසම්මුඛතාව යැ. එහි පටිඤ්ඤාතකරණය නම් කවර යැ? පටිඤ්ඤාත කරණ කර්මයාගේ යම් ක්‍රියාවෙක් කිරීමෙක්, එළැඹීමෙක්, අධ්‍යෙෂණයෙක්, ඉවැසීමෙක්, අප්‍රතිෂෙධනයෙක් වේ ද, මේ එහි පටිඤ්ඤාතකරණය යි. මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සන්සිඳුනු අධිකරණයක් ප්‍රතිග්‍රාහක මහණ තෙමේ (යළිත් සන්සිඳවනු පිණිස) උත්කොටනය කෙරෙයි ද (ඉදිරියට අදී ද) ඔහුට උත්කොටනක පාචිත්තිය ඇවැත වේ.

58. මහණෙනි, මෙසේ ඒ අධිකරණය සමථය ලබන්නේ නම්, ඒ මැනැවැ. ඉදින් නොලබන්නේ නම්, මහණෙනි, ඒ මහණහු විසින් බොහෝ මහණුන් කරා එළැඹ උතුරු සඟ එකස් කොට, වැඩිමාලු මහණුන්ගේ පා වැඳ උක්කුටුක වැ හිඳ, දෙහොත් මුදුනැ නඟා "වහන්ස, මම මෙ නම් ඇවැතට පැමිණියෙම් වෙමි. එය දෙසමි"යි මෙසේ කියයුතු වන්නාහ. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් "ආයුෂ්මත්හු මගේ වචනය අසත්වා. මේ මෙනම් මහණ ඇවැත හෙළි කරයි, ඇවැත පෙහෙළි කරයි. ඇවැත දෙසයි. ඉදින් ආයුෂ්මත්නට සුදුසු කල් ඇත්තේ යැ යි හැඟේ නම්, මම මෙනම් මහණහුගේ ඇවැත පිළිගන්නෙමි"යි මහණහු දැන්විය යුත්තාහ.

තෙන වත්තබ්බො 'පස්සසී?'ති. 'ආම පස්සාමී'ති. 'ආයතිං සංවරෙය්‍යාසී'ති.

ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්තං. කෙන වූපසන්තං? සම්මුඛාවිනයෙන ච පටිඤ්ඤාතකරණෙන ච. කිඤ්ච තත්‍ථ සම්මුඛාවිනයස්මිං? ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා පුග්ගලසම්මුඛතා -පෙ- කා ච තත්‍ථ පුග්ගලසම්මුඛතා? යො ච දෙසෙති, යස්ස ච දෙසෙති, උභො සම්මුඛීභූතා හොන්ති, අයං තත්‍ථ පුග්ගලසම්මුඛතා. කිඤ්ච තත්‍ථ පටිඤ්ඤාතකරණස්මිං? යා පටිඤ්ඤාතකරණස්ස කම්මස්ස කිරියා කරණං උපගමනං අජ්ඣුපගමනං අධිවාසනා අපටික්කොසනා, ඉදං තත්‍ථ පටිඤ්ඤාතකරණස්මිං. එවං වූපසන්තඤ්චෙ භික්ඛවෙ අධිකරණං පටිග්ගාහකො උක්කොටෙති, උක්කොටනකං පාචිත්තියං.

59. එවඤ්චෙ තං ලභෙථ ඉච්චෙතං කුසලං නො චෙ ලභෙථ, තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්‍වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්‍වා වුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්‍වා උක්කුටිකං නිසීදිත්‍වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්‍වා එවමස්ස වචනීයො: "අහං භන්තෙ ඉත්‍ථන්නාමං ආපත්තිං ආපන්නො, තං පටිදෙසෙමී"ති. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො "සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං ඉත්‍ථන්නාමො භික්ඛු ආපත්තිං සරති විවරති උත්තානී කරොති දෙසෙති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං අහං ඉත්‍ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො ආපත්තිං පතිගණ්හෙය්‍යන්ති. තෙන වත්තබ්බො 'පස්සසී?'ති. 'ආම පස්සාමී'ති. 'ආයතිං සංවරෙය්‍යාසී'ති.

ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්තං. කෙන වූපසන්තං? සම්මුඛාවිනයෙන ච පටිඤ්ඤාතකරණෙන ච. කිඤ්ච තත්‍ථ සම්මුඛාවිනයස්මිං? සඞ්ඝසම්මුඛතා ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා පුග්ගලසම්මුඛතා -පෙ- එවං වූපසන්තඤ්චෙ භික්ඛවෙ අධිකරණං පටිග්ගාහකො උක්කොටෙති, උක්කොටනකං පාචිත්තියං. ඡන්දදායකො ඛීයති ඛීයනකං පාචිත්තියං.

ඒ ප්‍රතිග්‍රාහක මහණහු විසින් ඇවැත දක්නෙහි ද?' යි ඉතර මහණට කියයුතු. 'එසේ යැ, දකිමි'යි දෙශක මහණහු විසින් කියැ යුතු. 'මත්තෙහි සංවර කරව'යි ප්‍රතිග්‍රාහක මහණහු විසින් කියැ යුතු.

මහණෙනි, (මෙසේ) මේ අධිකරණය සන්සිඳුනේ යැ යි කියනු ලැබේ. කිමෙකින් සන්සිඳුනේ ද? යත්: සම්මුඛාවිනයයෙන් ද ප්‍රතිඥතකරණයෙන් ද යන දෙකිනි. එහි සම්මුඛාවිනය කවර යැ? ධර්මසම්මුඛතාව, විනයසම්මුඛතාව, පුද්ගලසම්මුඛතාව යන තුන යැ... එහි පුද්ගලසම්මුඛතාව කවර යැ? යමෙක් ඇවැත දෙසයි ද, යමකුටත් දෙසයි ද, මේ දෙසක ප්‍රතිග්‍රාහක දෙදෙනා හමු වූවාහු වෙත් ද, මේ එහි පුද්ගල සම්මුඛතාව යැ. එහි ප්‍රතිඥතකරණය කවර යැ? ප්‍රතිඥත කරණ කර්මයා ගේ යම් ක්‍රියායෙක්, කිරීමෙක්, එළැඹීමෙක්, අධ්‍යෂණයෙක්, ඉවැසීමෙක්, අප්‍රතිෂෙධනයෙක් වේ ද, මේ එහි ප්‍රතිඥතකරණය යැ. මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සන්සිඳුනු අධිකරණය ප්‍රතිග්‍රාහක මහණ තෙම නැවැත සන්සිඳුවනු පිණිස ඉදිරියට අදනේ ද, ඔහුට උත්කොටනක පාචිත්තිය ඇවැත වේ.

59. ඉදින් මෙය මෙසේ ලබන්නේ නම් ඒ මැනව. ඉදින් නො ලබන්නේ නම්, මහණෙනි, ඒ මහණහු විසින් සංඝයා කරා එළැඹ, උතුරුසඟ එකස් කොට වැඩිමාලු මහණුන්ගේ පා වැඳ උත්කුටුක වැ හිඳ දෙහොත් මුදුන් තබා ගෙන, ''වහන්ස, මම මෙ නම් ඇවතට පැමිණියෙමි. එය දෙසමි' යි මෙසේ කියැ යුතු වන්නේ ය. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් ''වහන්ස, සංඝ තෙමෙ මගේ වචනය අසාවා, මේ මෙනම් මහණ ඇවැත සිහි කරයි, හෙළි කරයි, පෙහෙළි කරයි, දෙසයි. ඉදින් සංඝයාට සුදුසු කල් වී යැයි හැඟේ නම්, මම මෙනම් මහණහුගේ ඇවැත පිළි ගන්නෙමි'යි සංඝ තෙමෙ දන්වියැ යුතු. ඒ ප්‍රතිග්‍රාහක මහණ විසින් 'ඇවැත දකිහි ද?'යි කියැ යුතු. 'එසේ ය, දකිමි'යි දෙශකයා විසින් කියැ යුතු. 'මත්තෙහි සංවරය වඩව'යි ප්‍රතිග්‍රාහකයා විසින් කියැ යුතු.

මහණෙනි, (මෙසේ) මේ අධිකරණය සන්සිඳුනේ යැ'යි කියනු ලැබේ. කිමෙකින් සන්සිඳුනේ ද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙන් ද ප්‍රතිඥාතකරණයෙන් ද යන දෙකිනි, එහි සම්මුඛාවිනයය කවර යැ? සංඝසම්මුඛතාව ධර්මසම්මුඛතාව විනයසම්මුඛතාව පුද්ගලසම්මුඛතාව යන සතර යැ... මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සන්සිඳුනු අධිකරණය ප්‍රතිග්‍රාහක තෙමේ උත්කොටනය කරන්නේ නම් ඔහුට උත්කොටනක පාචිත්තිය ඇවැත වේ. ඡන්දදායක මහණ ඛිඥ කරන්නේ නම් ඔහුට ඛීයනක පාචිත්තිය ඇවැත වේ.

තිණවත්ථාරකං

60. සියා ආපත්තාධිකරණං එකං සමථං අනාගම්ම පටිඤ්ඤාතකරණං ද්වීහි සමථෙහි සම්මෙය්‍ය සම්මුඛාවිනයෙන ච තිණවත්ථාරකෙන චාති? සියාතිස්ස වචනීයං. යථාකථං විය? ඉධ භික්ඛූනං භණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදපන්නානං විහරතං බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං හොති භාසිතපරික්කන්තං. තත්‍ර චෙ භික්ඛූනං එවං හොති 'අම්හාකං ඛො භණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදපන්නානං විහරතං බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. සචෙ මයං ඉමාහි ආපත්තිහි අඤ්ඤමඤ්ඤං කාරෙස්සාම, සියාපි තං අධිකරණං කක්ඛළත්තාය වාළත්තාය භෙදාය සංවත්තෙය්‍යා'ති. අනුජානාමි භික්ඛවෙ එවරූපං අධිකරණං තිණවත්ථාරකෙන වූපසමෙතුං.

එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ වූපසමෙතබ්බං: සබ්බෙහෙව එකජ්ඣං සන්නිපතිතබ්බං. සන්නිපතිත්වා ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො: "සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අම්හාකං භණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදපන්නානං විහරතං බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. සචෙ මයං ඉමාහි ආපත්තිහි අඤ්ඤමඤ්ඤං කාරෙස්සාම. සියාපි තං අධිකරණං කක්ඛළත්තාය වාළත්තාය භෙදාය සංවත්තෙය්‍ය. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං සඞ්ඝො ඉමං අධිකරණං තිණවත්ථාරකෙන වූපසමෙය්‍ය ඨපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං, ඨපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තන්ති.

එකතො පක්ඛිකානං භික්ඛූනං ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සකො පක්ඛො ඤාපෙතබ්බො: "සුණන්තු මෙ ආයස්මන්තා අම්හාකං භණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදපන්නානං විහරතං බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. සචෙ මයං ඉමාහි ආපත්තිහි අඤ්ඤමඤ්ඤං කාරෙස්සාම සියාපි තං අධිකරණං කක්ඛළත්තාය වාළත්තාය භෙදාය සංවත්තෙය්‍ය, යදායස්මන්තානං පත්තකල්ලං අහං යා චෙව ආයස්මන්තානං ආපත්ති, යා ච අත්තනො ආපත්ති ආයස්මන්තානඤ්චෙව අත්ථාය අත්තනො ච අත්ථාය සඞ්ඝමජ්ඣෙ තිණවත්ථාරකෙන දෙසෙය්‍යං ඨපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං, ඨපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තන්ති. අථාපරෙසං එකතො පක්ඛිකානං භික්ඛූනං ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සකො පක්ඛො ඤාපෙතබ්බො: "සුණන්තු මෙ ආයස්මන්තා. අම්හාකං භණ්ඩනජාතානං-පෙ-සඞ්ඝමජ්ඣෙ තිණවත්ථාරකෙන දෙසෙය්‍යං ඨපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං, ඨපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තං"ති.

---

1. අථාපරෙසං – වි – ත. එජසං. අධිකං

තිණවත්ථාරකය

60. ප්‍රතිඥාතකරණ නම් වූ එක් සමථයකට නො පැමිණ සම්මුඛා විනයයෙන් ද තිණවත්ථාරකයෙන් ද යන සමථ දෙකින් ආපත්‍යධිකරණය සන්සිඳෙන්නේය යන්න විය හැකි ද? විය හැකි යැ යි කිය යුතු වන්නේ ය. කෙසේ ද? යත්: මෙහි හටගත් අරගල ඇති වැ හටගත් කලහ ඇති වැ විවාදයට පැමිණියන් වැ වසන මහණුන් විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ වරද කරන ලදුයේ වෙයි. ඉදින් එහි මහණුනට හටගත් අරගල ඇති වැ හටගත් කලහ ඇති වැ විවාදයට බටුවන් වැ වසන අප විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ වරද කරණ ලදුයේ වෙයි. ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් උනුනට පිළියම් කරවන්නමෝ නම් ඒ අධිකරණය රළු බව පිණිස, සැඩ බව පිණිස, බිඳීම පිණිස පවතිනු විය හැකියැ' යි මෙසේ සිතෙක් වෙයි. මහණෙනි, මෙබඳු අධිකරණය තිණවත්ථාරකයෙන් සන්සිඳුවන්නට අනුදනිමි:

තවද මහණෙනි, මෙසේ එය සන්සිඳු විය යුතු; සියලු මහණුන් ම එක් තැනකට රැස් විය යුතු. එක්රැස් වැ ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් "වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසා වා, උපන් අරගල ඇති ව, උපන් කලහ ඇති ව, විරුද්ධවාදයට බැසගත්තන් ව වසන අප විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද ශ්‍රමණසාරූප්‍ය නොවූ බොහෝ දැ කරණ ලද්දේ ය. ඉදින් අපි මේ ඇවත්වලින් ඔවුනොවුනට පිළියම් කරවන්නමෝ නම්, ඒ අධිකරණය රළුබව පිණිස, සැඩබව පිණිස, භේදය පිණිස පවතිනු ද හැකි වන්නේ ය, ඉදින් සංඝයාට සුදුසු කලැ යි හැඟෙන්නේ වී නම් සංඝ තෙමේ (පරිජි සඟවෙසෙස් යන) දළ වරද හැර, ගිහින් ගැරහුම් ආදීන් ගෘහසත්ප්‍රතිසංයුක්ත වරද ද හැර (සෙසු ඇවැත් හා සම්බන්ධ වූ) මේ අධිකරණය තිණවත්ථාරකයෙන් සන්සිඳුවන්නේ ය.

එක් පක්ෂයකට අයත් මහණුන් අතුරෙන් ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණකු විසින් "ආයුෂ්මත්හු මා ගේ වචනය අසත්වා. උපන් අරගල ඇති වැ උපන් කලහ ඇති වැ විරුද්ධවාදයට බැසගත්තන් වැ වසන අප විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද අශ්‍රාමණක වූ බොහෝ දැ කරණ ලද්දේ වෙයි. ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් ඔවුනොවුනට පිළියම් කරවන්නමෝ නම්, ඒ අධිකරණය රළුබව පිණිස සැඩබව පිණිස භේදය පිණිස පවතිනු ද විය හැක්ක. (ඒ හෙයින්) ඉදින් ආයුෂ්මත්නට සුදුසු කල් යැ යි හැඟෙන්නේ වී නම්, ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැත් වේ නම් තමා ගේ යම් ඇවැත් වේ නම් ථුල්ල වරද ද ගෘහිප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර සෙසු සියලු ඇවැත් ආයුෂ්මත්නට වැඩ පිණිසත් තමාට වැඩ පිණිසත් සහ මැද දී තිණවත්ථාරක යෙන් දෙසන්නෙමි"යි ස්වකීය පක්ෂය දැන්වියැ යුතු යැ. ඉක්බිති අන් එක් පක්ෂයක් ගත් මහණුන් අතුරෙන් ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණකු විසින් "ආයුෂ්මත්හු මාගේ වචනය අසත්වා. උපන් අරගල ඇති... ථුල්ල වරද ද ගෘහිප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර සෙසු සියලු ඇවැත්... සහ මැද දී තිණවත්ථාරකයෙන් දෙසන්නෙමි"යැ යි සවකීය පක්ෂය දැන්විය යුතු.

එකතො පක්ඛිකානං භික්ඛූනං ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො අම්හාකං භණ්ඩනජාතානං -පෙ- බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං -පෙ- සචෙ මයං ඉමාහි ආපත්තීහි අඤ්ඤමඤ්ඤං කාරෙස්සාම. සියාපි තං අධිකරණං කක්ඛළත්තාය වාළත්තාය භෙදාය සංවත්තෙය්‍ය. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං අහං යා චෙව ඉමෙසං ආයස්මන්තානං ආපත්ති යා ච අත්තනො ආපත්ති ඉමෙසඤ්චෙව ආයස්මන්තානං අත්ථාය අත්තනො ච අත්ථාය සඞ්ඝමජ්ඣෙ තිණවත්ථාරකෙන දෙසෙය්‍යං ඨපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං, ඨපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තං. **එසා ඤත්ති.**

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අම්හාකං භණ්ඩනජාතානං -පෙ- අහං යා චෙව ඉමෙසං ආයස්මන්තානං ආපත්ති, යා ච අත්තනො ආපත්ති ඉමෙසඤ්චෙව ආයස්මන්තානං අත්ථාය අත්තනො ච අත්ථාය සඞ්ඝමජ්ඣෙ තිණවත්ථාරකෙන දෙසෙමි ඨපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං, ඨපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තං. යස්සායස්මතො ඛමති අම්හාකං ඉමාසං ආපත්තීනං සඞ්ඝමජ්ඣෙ තිණවත්ථාරකෙන දෙසනා ඨපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං, ඨපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තං, සො තුණ්හස්ස යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය.

දෙසිතා අම්හාකං ඉමා ආපත්තියො සඞ්ඝමජ්ඣෙ තිණවත්ථාරකෙන ඨපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං, ඨපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තං. ඛමති සඞ්ඝස්ස තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමීති.

අථාපරෙසං එකතො පක්ඛිකානං භික්ඛූනං ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අම්හාකං භණ්ඩනජාතානං -පෙ- සඞ්ඝමජ්ඣෙ තිණවත්ථාරකෙන දෙසෙය්‍යං ඨපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං, ඨපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තං. **එසා ඤත්ති.**

එක් පක්ෂයකට අයත් මහණුන් අතුරෙන් ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින්,

"වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා ගේ වචනය අසාවා. උපන් අරගල ඇති... අප විසින්... බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ කරණ ලද්දේ වෙයි... ඉදින් අපි ඔවුනොවුනට මේ ඇවැත්වලින් පිළියම් කරවන්නමෝ නම් ඒ අධිකරණය රළුබව පිණිස, සැඩබව පිණිස, භෙදය පිණිස පවතිනු ද විය හැකි ය. ඉදින් සංඝයාට සුදුසු කල් වේ යැයි හැඟේ නම් මම ඝුලු වරද ද හැර, ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර, මේ ආයුෂ්මතුන් ගේ සෙසු යම් ඇවැත් වේ නම් තමා ගේ ද සෙසු යම් ඇවැත් වේ නම්, ඒ හැම මේ ආයුෂ්මත්වරුනට වැඩ පිණිස ද තමාට වැඩ පිණිස ද සහ මැද දී තිණවත්ථාරකයෙන් දෙසන්නෙමි. මේ ඥප්තිය යැ.

සංඝ තෙමේ මා ගේ වචනය අසාවා. උපන් අරගල ඇති... අප විසින්... බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ කරන ලද්දේ වෙයි.... මම ඝුලු වරද ද හැර, ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර, මේ ආයුෂ්මතුන් ගේ සෙසු යම් ඇවැත් වේ නම්, තමා ගේ ද සෙසු යම් ඇවැත් වේ නම්, ඒ හැම මේ ආයුෂ්මත්වරුනට වැඩ පිණිස ද තමාට වැඩ පිණිස ද සහමැද දී තිණවත්ථාරකයෙන් දෙසෙමි. ඝුලුවරද ද හැර, ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර සෙසු මේ සියලු ඇවැත් අප සහ මැද දී තිණවත්ථාරකයෙන් දෙසීම යම් ආයුෂ්මතකු හට රිසියෙන්නේ නම් හේ නිහඬ වේවා, යම් ආයුෂ්මතකු හට නො රිසියෙන්නේ වී නම් හේ කියාවා.

අප විසින් ඝුලු වරද ද හැර, ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත ඇවැත් ද හැර සෙසු මේ සියලු ඇවැත් සහමැද දී තිණවත්ථාරකයෙන් දෙසන ලද්දේ ය. සංඝයාට රියිවෙයි. එ හෙයින් නිහඬ යැ. මෙසේ මෙය සලකමි" යැ යි සංඝ තෙමේ දැන්විය යුතු.

ඉක්බිති අන් එක් පක්ෂය ගත් මහණුන් අතුරෙන් ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින්,

"සංඝ තෙමේ මා ගේ වචනය අසා වා. උපන් අරගල ඇති...අප විසින් ...වරද කරන ලද්දේ ය... ඝුලු වරද හැර ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර සෙසු... සියලු ඇවැත් සහමැද දී තිණවත්ථාරකයෙන් දෙසන්නෙමි. මේ ඥප්තිය යැ.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො අම්හාකං භණ්ඩනජාතානං -පෙ- අහං යා චෙව ඉමෙසං ආයස්මන්තානං ආපත්ති, යා ච අත්තනො ආපත්ති, ඉමෙසං චෙව ආයස්මන්තානං අත්ථාය අත්තනො ච අත්ථාය සඞ්ඝමජ්ඣෙ තිණවත්ථාරකෙන දෙසෙමි. ඨපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං ඨපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තං -පෙ- යස්සායස්මතො ඛමති සො තුණ්හස්ස යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය. දෙසිතා අම්හාකං ඉමා ආපත්තියො සඞ්ඝමජ්ඣෙ තිණවත්ථාරකෙන ඨපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං. ඨපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තං. ඛමති සඞ්ඝස්ස තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමීති.

61. ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්තං. කෙන වූපසන්තං? සම්මුඛාවිනයෙන ච තිණවත්ථාරකෙන ච. කිඤ්ච තත්ථ සම්මුඛාවිනයස්මිං?

සඞ්ඝසම්මුඛතා ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා පුග්ගලසම්මුඛතා. කා ච තත්ථ සඞ්ඝසම්මුඛතා? යාවතිකා භික්ඛූ කම්මප්පත්තා තෙ ආගතා හොන්ති ඡන්දාරහානං ඡන්දො ආහටො හොති. සම්මුඛීභූතා න පටික්කොසන්ති. අයං තත්ථ සඞ්ඝසම්මුඛතා.

කා ච තත්ථ ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා? යෙන ධම්මෙන යෙන විනයෙන යෙන සත්ථුසාසනෙන තං අධිකරණං වූපසම්මති, අයං තත්ථ ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා.

කා ච තත්ථ පුග්ගලසම්මුඛතා? යො ච දෙසෙති, යස්ස ච දෙසෙති, උභො සම්මුඛීභූතා හොන්ති, අයං තත්ථ පුග්ගලසම්මුඛතා.

කිඤ්ච තත්ථ තිණවත්ථාරකස්මිං? යා තිණවත්ථාරකස්ස කම්මස්ස කිරියා කරණං උපගමනං අජ්ඣුපගමනං අධිවාසනං අපටික්කොසනං ඉදං තත්ථ තිණවත්ථාරකස්මිං.

එවං වූපසන්තං ච භික්ඛවෙ අධිකරණං පටිග්ගාහකො උක්කොටෙති උක්කොටනකං පාචිත්තියං. ඡන්දදායකො ඛීයති, ඛීයනකං පාචිත්තියං.

කිච්චාධිකරණං කතිහි සමථෙහි සම්මති? කිච්චාධිකරණං එකෙන සමථෙන සම්මති සම්මුඛාවිනයෙනාති.

සමථක්ඛන්ධකො නිට්ඨිතො චතුත්ථො.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා ගේ වචනය අසාවා. උපන් අරගල ඇති... මේ ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැත් වේ ද, තමා ගේ යම් ඇවැත් වේ ද, ඝූල වරද ද හැර, ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්තිය ද හැර සෙසු මේ සියලු ඇවැත් මේ ආයුෂ්මතුන් හට වැඩ පිණිස ද තමාට වැඩ පිණිස ද සහ මැදදී තිණවත්ථාරකයෙන් දෙසමි.... යම් ආයුෂ්මතකු හට රිසියෙහි ද හේ නිහඬ වේ වා, යමකුට නොරිසියෙයි ද හේ කියාවා.

අප විසින් ඝූල වරද ද හැර ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත වරද ද හැර සෙසු මේ සියලු ඇවැත් සහමැද දී තිණවත්ථාරකයෙන් දෙසන ලද්දේ ය. සංඝයාට රිසියෙයි, එ හෙයින් නිහඬ ය, මෙසේ මෙය සලකමි''යැ යි සංඝ තෙමේ දැන්වියැ යුත්තේ ය.

61. මහණෙනි, මේ අධිකරණය සන්හිඳුනේ යැ යි කියනු ලැබේ. කිමෙකින් සන්හිඳුනේ ද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙන් ද තිණවත්ථාරකයෙන් ද යන දෙකෙනි. එහි සම්මුඛාවිනයය කවර යැ? සංඝ සම්මුඛතාව ධර්ම සම්මුඛතාව විනයසම්මුඛතාව පුද්ගලසම්මුඛතාව යන මේ ය. එහි සංඝ සම්මුඛතාව කවරයැ? යම් පමණ මහණහු කර්‍මප්‍රාප්තයෝ නම් ඔහු හැම ආවාහු වෙත් ද, ඡන්දය දෙනුවට සුදුස්සන් ගේ ඡන්දය ගෙනෙන ලද්දේ වේ ද, හමු වූ මහණහු ප්‍රතිෂෙධනය නො කෙරෙත් ද මේ එහි සංඝසම්මුඛතාව යි.

එහි ධර්‍ම සම්මුඛතා විනය සම්මුඛතා කවර යැ? යම් ධර්‍මයෙකින් යම් විනයයෙකින් යම් ශාස්තෘ-සාසනයෙකින් ඒ අධිකරණය සන්හිඳෙයි ද, මෙය එහි ධර්‍මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා යැ

එහි පුද්ගලසම්මුඛතා කවර යැ? යමෙකුත් ඇවැත දෙසයි ද යමකුටත් දෙසයි ද, ඒ දෙදෙනාම හමුවූවාහු වෙත්, මේ එහි පුද්ගල සම්මුඛතා යැ.

එහි තිණවත්ථාරකය කවර යැ? තිණවත්ථාරකකර්‍මයා ගේ යම් ක්‍රියායෙක්, කිරීමෙක්, එළැඹීමෙක්, අධ්‍යෙෂණයෙක්, ඉවැසීමෙක්, අප්‍රතිෂෙධනයෙක් වේ ද, මේ එහි තිණවත්ථාරකය යි.

මහණෙනි, මෙසේ සන්හිඳුනු මේ අධිකරණය ඉදින් ප්‍රතිග්‍රාහක මහණෙක් ඉදිරියට අදනේ ද, ඔහුට උත්කොටනක පාචිත්තිය ඇවැත වේ. මේ කර්‍මයට ඡන්දය දුන් මහණෙක් මෙහි සන්හිඳීමට නින්ද කෙරේ ද ඔහුට ඛීයනක පාචිත්තිය ඇවැත වේ.

කෘත්‍යාධිකරණය ශමථ කීයෙකින් සන්හිඳේ ද කෘත්‍යාධිකරණය සම්මුඛාවිනය සංඛ්‍යාත එක් ශමථයෙකින් සන්හිඳෙ යි.

සතරවනු සමථකඛන්ධකය නිමියේ ය.

චූලවග්ගපාළි

විසෙසපදනුක්කමණිකා

චූළවග්ගපාළි

සඤ්ඤානාමානුක්කමණිකා

මුද්‍රණය :
තිසර මුද්‍රණාලය, 137, දුටුගැමුණු වීදිය, දෙහිවල